Oxford
Historical Society
1884

Gc
942.5702
Ox98ox
v.49
1388031

M. I

GENEALOGY COLLECTION

ALLEN COUNTY PUBLIC LIBRARY
3 1833 00730 9062

Digitized by the Internet Archive
in 2014

https://archive.org/details/publications49oxfo_0

Oxford Historical Society.

VOL. XLIX.

THE CARTULARY

OF THE

ABBEY OF EYNSHAM

OXFORD

HORACE HART, PRINTER TO THE UNIVERSITY

Eynsham Seals from casts in the British Museum

1. B.M. CIV, 58

2. B.M. CIV, 59

3. B.M. LXX, 72

4. B.M. LXVI, 95

1. The seal of the Abbey, probably made at the beginning of the thirteenth century. Perhaps a previous seal was lost during the vacancy, 1208–13.

The legend is:—SIGILLVM · ECCLESIE · SANCTE · (?) TR[INITAT]IS · ET · SANCTE · MARIE · EGNESHAMIE.

2. The seal of Adam, abbot 1213–28. It represents an abbot standing on a bracket; the Virgin and Child above.

Outer legend:—SIGILLVM · ADE · GRA[CIA · DEI · ABBATIS · EGNES]HAM[IE].

Inner legend:—EDITVS · EX · ADAM · TVEATVR · A[ME]N · DEVS · ADAM.

Casts 1 and 2 are from a seal attached to a deed of the Dean and Chapter of Westminster of 1213–28.

3. A later seal of the Abbey, doubtless made in 1345 (see Pref. p. xxv). In the centre the Virgin seated on a throne with Child; above is our Lord; below is a kneeling abbot. On the left is St. Peter with the keys, on the right St. Paul with the sword.

Legend:—SIGILLVM · ECC[LESIE · SANCTE · TRINITATIS · ET · SANCT]E · MARIE · ET · APLOR' · PET' · ET · PAVLI · EGNESHAM[IE].

4. The seal of an abbot; a left hand holding a pastoral staff.

Legend:—SIGILL' · ABBATIS · DEINELSA[M].

EYNSHAM CARTULARY

EDITED BY THE

REV. H. E. SALTER, M.A.

NEW COLLEGE, OXFORD

WITH FOUR ILLUSTRATIONS

THE PUBLIC LIBRARY OF FORT WAYNE & ALLEN CO., IND.

VOL. I.

PRINTED FOR THE OXFORD HISTORICAL SOCIETY
AT THE CLARENDON PRESS

1907

PREFACE

1388031

THE Cartulary of Oseney, long promised to the members of the Historical Society, had been transcribed and was nearly ready for the press, when the offer of the authorities of Christ Church to throw open their store of original Oseney charters caused a new but fortunate delay. It was decided therefore to issue the Cartulary of Eynsham first.

In the work of transcription, the rules have been followed which were laid down at the origin of the Oxford Historical Society; the manuscript is exactly reproduced, except that contractions have been expanded and punctuation has been added. It has not been thought necessary to alter such eccentric spellings as arrabilis, robbore, corigendos, aquietare, excercere, legittimus, omagium, servicia ('beer'), inhitam (for initam), dirrutus, exibere, teshaurarium (for thesaurarium), &c.; some of them may be mistakes, but some are intentional, and in no case can there be doubt what is meant. In expanding abbreviations, where there can be any uncertainty, the added letters are printed in square brackets.

This volume follows the lines of the Cartulary of St. Frideswide, issued in 1894–6; for economy's sake the opening clauses of the charters and the clauses of warranty and sealing have been shortened, but where they contain any additional fact whatsoever, it will be noticed that they are given in full. In one point there is an innovation; footnotes have been more freely used. For the most part they give the grounds on which the charters are attributed to certain years. An editor who consults for his own peace will assign dates and give no reasons; but few things are more irritating to a reader than to find a deed attributed to a definite year, yet not to know whether it is a guess or a probability or a certainty. By the

help of the footnotes the reader can judge for himself. In some cases a deed has been dated within narrower limits than is absolutely safe, but if the reasoning is given in the notes no one need be led astray.

The second volume will consist of some surveys of Eynsham properties made about 1365, some charters from various sources, extracts from the Eynsham rolls in the Harleian collection, ending with the Vision of the Monk of Eynsham in 1196. Although this last has been issued in *Analecta Bollandiana,* Vol. XXII, something remains to be said about it.

The thanks of the Society are due to the Dean and Chapter of Christ Church for their ready loan of the Cartulary, to all the officials of the Bodleian for much help, but above all to Mr. W. H. Stevenson, Fellow of St. John's College, for contributing what is the most valuable part of this volume, viz. pages 19–32 and 48–50. In particular, attention may be called to his discoveries on page 26. The appendix promised on page 19 is to appear in the next volume. Personally, my own thanks, more than I can express, are due to the President of the Society for encouragement and boundless hospitality; also to an unknown friend, the press proof reader—the number of errors he has discovered fills me with dismay and this volume goes forth with many misgivings. If I ask for corrections, it is not that I think none can be made, but that the appearance of a second volume will enable me to save the members of the Society from some of my blunders.

H. SALTER.

SHIRBURN VICARAGE,
OXON.
Nov. 10, 1906.

INTRODUCTION

THE present Introduction attempts to give (1) a brief chronicle of the Abbey, and (2) a description of the manuscript which has been transcribed. It is hoped to say something in the next volume about the history and value of the properties of the monastery, and of the way in which the income was spent.

I.

The Benedictine Abbey of Eynsham was founded twice, once under the Saxon kings, and again after the Norman Conquest. It was first founded by Æthelmar the Ealderman in 1005, and endowed[1] with the manors of Eynsham[2] 'which he had obtained by exchange from Æthelward, his son-in-law', Shifford, Yarnton, and Shipton-on-Cherwell, in Oxfordshire, Mickleton in Gloucestershire,[3] Esher and Ditton in Surrey, 'Maranaclive' and 'Beonetlege', possibly Marcliff and Bentley in Warwickshire, and 'Rameslege with its harbour or landing-place'. The founder, we are told, 'behaving like a father to the monks whom he established there, and living among them,[4] ordained that during his lifetime he should appoint the abbot; but that afterwards abbots should be elected according to the Benedictine rule, and should be chosen from the members of the monastery, unless it happened that there was no suitable person among them.' It is generally agreed that the abbot that was appointed was Ælfric, the grammarian. From the year 1006 onwards he is called 'Ælfric, the abbot'; and that Eynsham was his abbey is practically proved by the heading of a treatise he wrote on the Benedictine rule, beginning 'Ælfricus, abbas, Eyneshamensibus fratribus salutem. Ecce uideo, uobiscum degens, uos necesse habere (quia nuper rogatu Æthelmari ad monachicum habitum ordinati estis) instrui ad

[1] See p. 20.

[2] *The Book of Hyde Abbey*, pp. 254, 363 (Rolls Series) gives the will of 'Ethelmer, an Alderman', dated by the editor 970 to 982; we find there that he had property at 'Ignesham'. If this is to be identified with Eynsham, we must assume that after making that will, he gave Eynsham to Æthelward in marriage with his daughter and recovered it by exchange, when he wanted to found a monastery in 1005.

[3] The charter also makes mention of a place called 'Burtun', but afterwards, when the boundaries of the properties are given, it is omitted.

[4] 'Vivens communiter inter eos': see p. 20. Perhaps the words only mean 'sharing the property with them': see the translation, p. 27.

monachicum habitum dictis aut scriptis[1].' It may be added that Ælfric is known to have been a monk of Cerne Abbey, the earlier foundation of Æthelmar, that Æthelmar is known to have been a patron of Ælfric; nothing therefore is more probable than that he would secure him for his new abbey of Eynsham.

Besides the properties mentioned in our foundation charter, Eynsham also received from Æthelmar some land in Oxford. The charter of Henry I[2] confirms to Eynsham 'the church of St. Ebbe, and all that pertains to it, two mills near Oxford, and meadows'; nineteen years earlier William II confirmed the church of St. Ebbe 'cum adiacente ei terrula' and two mills[3]: and a cartulary of Eynsham, that has long been lost, assigned these gifts to Æthelmar. This we learn from a manuscript, now in the Public Library at Cambridge,[4] containing the collections of Nicholas Bishop. He was a litigious citizen of Oxford, who about the year 1430 for the purpose of his lawsuits made transcripts from various sources, and among them from the 'register' of Eynsham, a volume (as will be shown) not identical with our cartulary. His note runs as follows:—'Registrum cartarum, tenementorum et reddituum ecclesie de Eynesham collatorum in burgo Oxonie, de diuersis uiris nobilibus feoffatoribus, ut patet in sequentibus, videlicet, in primis dominus Almarus, comes Cornubie, contulit ecclesie de Eynesham curiam suam in Oxonia, in qua ecclesia sancte Ebbe sita erat cum quibusdam aliis redditibus ad eandem curiam pertinentibus, et duo prata iuxta pontem australem, que prata Columbanus abbas dederat Nigello de Oleio, cum duobus molendinis situatis iuxta eandem [*sic*] pontem australem ex parte occidentali, de quibus redditibus & eorum pertinenciis facit mencionem rex Henricus primus'[5]; whereupon Charter no. 7 follows. Our cartulary makes no mention of the transaction between Columbanus and Nigel d'Oilly, nor of the gift of St. Ebbe's by Æthelmar, but neither statement need be doubted. The words of Nicholas Bishop imply that when Æthelmar gave to Eynsham this town-house (*curia*), the church of St. Ebbe's had already been built on part of the ground, and was one of its 'pertinences'. It may be that Æthelmar, who certainly survived until 1013, added the land in Oxford to his original grant: or that the 'curia' and all that went with it, was reckoned to be appendant to one of the manors of Shifford, Eynsham, or Yarnton, and did not need to be mentioned.

[1] *Leechdoms*, vol. iii, p. xxiii (Rolls Series).
[2] p. 36.
[3] *Lincoln Cathedral Statutes*, vol. ii, p. 3 (ed. Bradshaw and Wordsworth).
[4] Cambridge University Library, MS. Dd. xiv. 1.
[5] Collectanea Nicholai Bishop, fol. 68.

We have no trace of the abbey from this time until the Norman Conquest, except that the abbot and 'congregation' of Eynsham are witnesses[1] with the abbot of Abingdon and many persons in Oxfordshire to a grant to St. Albans of land in Cyrictiwa[2] between 1050 and 1052. It shows that the abbey and the succession of abbots survived.

At the Norman Conquest the monks fled and the place was deserted:—'Remigius vastatam, fugatis hostili metu fratribus, abbatiam reformauerat.'[3] This comes to us on the authority of Adam, the biographer of St. Hugh, one who was a monk of Eynsham and afterwards abbot, and in connexion with the lawsuit of 1196–7 had good reason for examining the records of the abbey. Even without this information there could be no doubt that the abbey of Saxon times came to an end: for the rule with Saxon monasteries that survived the Conquest was, that the king was reckoned their patron and had the emoluments which belonged to that position; whereas the patronage of Eynsham, though often claimed by the king[4], belonged to the bishop of Lincoln. This alone would be a sufficient proof that Eynsham was founded after 1066, and that the bishop of Lincoln was the founder.

Doomsday Book shows that this step was taken before 1086; for it records that the Abbey of 'Eglesham' holds in Oxford one church and thirteen houses, of which eight are in ruins: the manor of Eynsham itself is held of the bishop of Lincoln by 'Columbanus monachus', but three knights occupied fifteen carucates out of seventeen. Columbanus also holds Shifford and Little Rollright of the bishop of Lincoln, while 'Rogerius de Iueri tenet de episcopo Hardintone (*Yarnton*). Hec est de ecclesia Eglesham'; which apparently means that Roger de Ivri held of Columbanus, and Columbanus of the bishop. In Gloucestershire, Mickleton is held by the 'church' of Eynsham, but in the list of tenants-in-chief at the beginning of the Gloucestershire Doomsday, the tenant is described as 'abbatia de Eglesham'. This manor, it may be noticed, is held not of the bishop, but of the king. From these notices we conclude that those lands of the original foundation, which were in Oxfordshire, had been given to bishop Remigius, that he had refounded the abbey before 1086, that the king had granted the manor of Mickleton, and that Colum-

[1] Matthew Paris, vol. vi, p. 29 (Rolls Series).

[2] No doubt Great Tew, Oxfordshire, not Tewin, Herts., as is suggested by the editor: all the witnesses are from the neighbourhood of Oxford, none from Hertfordshire.

[3] *Vita sancti Hugonis*, p. 189 (Rolls Series).

[4] See pp. 309, 310, 372.

banus was already abbot. The manors of Shipton-on-Cherwell, Ditton, and Esher seem to have been lost before the Conquest; the two former, we are told in Doomsday, had been in the hands of Earl Harald, the latter of Queen Eddid. Whether Little Rollright had been obtained in exchange for one of these properties, or was a new gift by the bishop, we do not know.

The next change took place in 1091. Eadnoth, bishop of Dorchester,[1] had founded a monastery at Stow in Lincolnshire, retaining for himself and his successors in the see of Dorchester a certain share of the offerings made there.[2] It was assumed by Professor Freeman[3] that the reference was to Eadnoth II, bishop from 1034 to 1050; but the mention in our text[4] of bishop Æthelric (1017–34) shows that the founder was Eadnoth I, who died in 1016. Between 1053 and 1055 Earl Leofric and Godiva granted an endowment to this foundation,[5] which, according to a spurious[6] but not necessarily untruthful deed, consisted of the manors of Newark in Nottinghamshire, and Fledborough, Brampton and Marton in Lincolnshire. It seems that, like Eynsham, the monastery of Stow came to an end in 1066; but at some date subsequent to 1070 the king granted to the monks of Stow the possession of Newark, Fledborough, Brampton, and the wapentake of Welle.[7] The word 'monks' is probably used proleptically: in 1086 Doomsday speaks of no monks of Stow, but all these properties are in the hands of the bishop, and it was not until 1091 that a monastery was constituted there. After Remigius had decided to transfer his see from Dorchester to Lincoln, he determined to move his monastery from Eynsham to Stow. Consequently the king renewed his grant to Stow (though 'Brantuna' is now omitted), and at the request of bishop Remigius added 'the church of Eynsham with its lands': an abbot was to be appointed, and the abbey was to be in the patronage of the king 'like the other abbeys throughout England': and instead of the portion of the oblations which was reserved for the bishop, the king granted him the manor of Sleaford.[8] As this property is in the bishop's hands in Doomsday, we conclude that this grant was before 1086, but its provisions were not immediately carried into effect. Even as late as 1090 no abbot had as yet been appointed; for in a charter of

[1] Hovedon (I. 103, Rolls Series) somewhat incorrectly says 'Eadnoth *Lindicolnensis* presul in loco famoso, qui sanctae Marie Stou Anglice, Latine vero sanctae Mariae locus appellatur &c.'

[2] See p. 30.

[3] *Norman Conquest*, ii. 49, note.

[4] See p. 30.

[5] See p. 29.

[6] See p. 31.

[7] See p. 50.

[8] No. 3.

William II[1] of that year, the king concedes, as his father had conceded, that bishop Remigius should appoint an abbot at Stow, and that the endowments should be those granted by his father; but in one point the son is more liberal than his father, in that he agrees that the patronage of the abbey should always be in the hands of the bishop of Lincoln. Next year the bishop, with the approval of the king,[2] appointed Columbanus, who was already abbot of Eynsham, to be abbot of Stow; and he and his monks were transferred from Eynsham to Stow. This delay in carrying out the foundation of the abbey at Stow is easy to understand, if we remember that though it had been decided as early as 1073 to make Lincoln the seat of the bishop, yet the first part of the cathedral was not ready for use until 1092; and that until the bishop was able to move from Oxfordshire to Lincolnshire he would be unwilling to transfer his monks from Eynsham.

It was not for long that the monks occupied their new home. Robert Bloet was consecrated bishop of Lincoln in December, 1093; and, if we have assigned the correct date to Charter no. 26, within a few months the bishop had reversed the action of his predecessor: with the consent of the king he had moved the monks back to Eynsham, and had kept Stow and the manors with which it was originally endowed, giving in exchange the manors of Histon in Cambridgeshire, and Charlbury and South Stoke in Oxfordshire, with other smaller gifts.[3] Giraldus Cambrensis[4] says that it was a good exchange for the see of Lincoln ('laudabili commutatione'), while William of Malmesbury,[5] who writes of Robert Bloet with some severity, says that if the monks made a good exchange, it was not because the bishop wished to benefit them, and that he was anxious to remove them that they should not see his evil deeds. But we need nor attribute sinister motives to the bishop; it was the policy of most of the bishops to keep in their own hands the manors which, being near Lincoln, were the more profitable and easy to manage, while distant manors were used for enfeoffing knights or founding monasteries. And there can be no doubt that the properties given by the bishop were of great value. In the *Taxatio* of 1291, the income of the abbey is about £325, of which £90 comes from the manors and churches of Eynsham, Shifford, Rollright, and Mickleton, while £160 comes from the lands granted by Robert Bloet.

Though it may not be certain that this transaction took place in the year 1094, yet Charters 6 and 28 prove that it was before the death

[1] Printed in *Lincoln Cathedral Statutes*, ed. Bradshaw and Wordsworth; vol. ii, p. 1.

[2] See nos. 5, 4, and 26.

[3] See no. 7.

[4] Vol. vii, p. 32 (Rolls Series).

[5] *Gesta Pontificum*, p. 312 (Rolls Series).

of William II, so that Eynsham can claim to be the one religious house in Oxfordshire which existed continuously from the eleventh century to the dissolution of the monasteries. But it seems that there was some hitch in the reconstitution of the abbey. First the bishop showed an inclination to withhold what he had promised,[1] then it was found that the possessions of the abbey had been plundered, and its *nativi* had fled[2]: this was perhaps in the spring of 1093, when the king was supposed to be dying, when both the archbishopric of Canterbury and the bishopric of Lincoln were vacant; and even in the year 1109 king Henry I describes the abbey as 'hactenus desolatam & dissipatam'.[3] William of Malmesbury[4] actually assigns to the year 1109 the transference of the monks of Stow to Eynsham, and the re-endowment of the abbey. Although, as we have seen, this is not the case, yet the charter of Henry I, granted at Westminster on Christmas Day, 1109, seems to have put an end to some years of unsettlement.

With this charter of Henry I we may connect No. 698, issued at Handborough, near Eynsham and Woodstock, by which he grants that whenever his household is resident in the neighbourhood the men of Eynsham should be exempt from *stabilitio*, the duty of joining in the chase and beating the woods. For reasons assigned in the notes, the deed must be of 1109 or 1110, a date which is not without significance. For this is the time at which Woodstock was imparked; and the journey of the king to Handborough[5] and the phrase which shows that he contemplated a frequent residence in the neighbourhood of Eynsham become easily intelligible. We can conceive that the king's knowledge that Eynsham was in ruins (*dissipatam & desolatam*) was gained from what he saw, when he was at Handborough, giving directions about his new park and residence, and that it was his interest in Woodstock which was to some extent the cause of his interest in the neighbouring monastery of Eynsham.

The series of abbots given in the *Monasticon* begins with the names 'Adam, Nicholas (in the year 1115), William (in the year 1138), Richard'. This list is copied from Willis's *History of Abbeys*, vol. ii, p. 176; and he in his turn says that it was derived from the registers of Lincoln and Dean Kennet's collections. These first names certainly do not come from the Lincoln registers, nor in Bishop Kennet's collections among the Lansdowne MSS. has it been possible to find anything of the kind: and if it be there, it needs

[1] No. 6. [2] No. 28. [3] See no. 7. [4] *Gesta Pontificum*, p. 312 (Rolls Series). [5] And perhaps actually to the town of Oxford: see no. 37.

to be remembered that Bishop Kennet was a bold guesser, and his work must be received with caution. A list so precise looks as if it were genuine, but there can be no doubt that, whatever the source of the error, all these names are erroneous. For the correct list we are not merely dependent on our cartulary; but in a manuscript in the Bodleian,[1] which contains the Rule of Eynsham, we have a list in French of the abbots for whom the monks should pray. It runs:—'labbe uel, labbe Columbel, labbe Walter, lautre Walter, labbe Will', labbe Godef', labbe Rob',' &c., i. e. the old abbot—a phrase perhaps meant to cover the unknown abbots of the Saxon period—Columbanus, Walter, Walter, William, Godfrey, Robert.

I. *Columbanus.* We have seen that he was alive in 1086 and 1094, but nothing more is known. In the cartularies of Lincoln Cathedral, where some mention of Eynsham might be expected, we do not find the names of any of the first four abbots.

II and III. *Walter and Walter.* The annals of St. Albans[2] inform us that Walter, abbot of Enysham, came from St. Albans, while Walsingham[3] adds the facts that he had been prior of St. Albans, and that he was present, as abbot of Eynsham, when the remains of St. Alban were examined on August 2, 1129. At the dedication of Godstow in the spring of 1139, the abbot of Eynsham was named Walter[4], and our cartulary gives the same name in connexion with deeds which are almost certainly after 1142.[5] But we cannot tell whether these all refer to the second Walter, as we do not know the dates when either of them died.

It was no doubt during the time of one of the Walters that the death of Robert Bloet occurred, June 8, 1123. His bowels were buried at Eynsham,[6] 'which he had founded,' his body at Lincoln.

Another important event of this time was the grant to Eynsham, in the year 1138, of the 'processions' of Oxfordshire.[7] The nature of this privilege is discussed in Appendix II, where it is shown that it was much more valuable, if it was joined with permission to hold a fair. In the reign of Henry II, Eynsham had the grant of a fair twice a year, as well as a weekly market[8]; but, though we know that the previous king had granted the latter,[9] we have no deed by which he grants the former. It is possible, however, that the abbey had obtained the privilege; for in a charter of the year 1148, Pope

[1] MS. Bodl. 435, written by John of Woodeton, of the fourteenth century.

[2] *Annals of St. Albans*, vol. ii, p. 301 (Rolls Series).

[3] Walsingham, vol. i, p. 85 (Rolls Series).

[4] *Misc. Books*, Exch. Q. R., vol. xx, fol. 5.

[5] See nos. 34 and 32.

[6] Higden, *Polychronicon*, vol. vii, p. 352 (Rolls Series).

[7] See no. 51.

[8] See no. 702.

[9] See no. 30.

Eugenius confirms to the bishop of Lincoln, Eynsham with its 'forum',[1] and Sleaford and Banbury each with a 'forum'. The word is ambiguous, but might it not refer to an annual fair rather than a weekly market?

During the reign of Stephen the abbey was allowed to absorb a small establishment which belonged to Bloxham, called Pheleleie, of which nothing is known beyond what we learn from Charters 32, 33 and 34. It was a gathering of Benedictine monks, under a 'prelatus', presumably a prior, situated in Bloxham wood. In Charter 32 it is called 'the church of St. John of the forest of Bloxham': in Charter 34 the Count of Meulan describes it as 'in nemore meo'. In reality, it was situated in a part of Wychwood forest which was in Stonesfield, and many miles from the parish of Bloxham, but appendant to the manor of Bloxham.[2] Though it is called a hermitage (*heremum*), it was not the abode of a solitary individual; for we read in Charter 34 that there were several brethren; and that the position of head of Pheleleie was of sufficient dignity to be coveted by a monk of Tewkesbury. We may conjecture that during the reign of Henry I some Benedictine monk retired to a solitary life in Bloxham wood, and, as happened in the case of Gilbert of Sempringham and Christina of Markyate, was joined by others and became their prior. From Charter 33 we learn that Henry I had assigned it as a cell to Eynsham, and the two next owners of the manor of Bloxham, Stephen and the Count of Meulan, renewed the grant. Finally, on the death or the removal of the head of the community, the Count of Meulan asked Walter, abbot of Eynsham, to take charge of it; and apparently the monks and their endowments were transferred to Eynsham. In 1231 a chapel of St. John still existed at the spot[3]; but in 1315 it is known by the name of 'la forsaken ho'[4] (i.e. the forsaken hoke or enclosure). What endowments the monastery had is not easy to discover. No doubt the land in Bloxham, worth £3 10*s*. a year, which Eynsham possessed in 1291, was part of it[5]; and perhaps some of the endowments which we afterwards find in the possession of Eynsham, but of which our cartulary gives no account, such as the tithe at Appleton, Berks., and Naunton, Gloucestershire, originally belonged to Pheleleie.

IV. *William* (? 1150–2). This abbot is little more than a name. Charter no. 658, the only place in the cartulary where we meet with him, shows that he succeeded abbot Walter 'the second'. He also

[1] 'Registrum antiquissimum' at Lincoln, charter 879.
[2] See no. 649.
[3] See no. 717.
[4] See no. 535.
[5] *Taxatio*, p. 43.

occurs in the Godstowe cartulary,[1] as a witness to a deed, of which all that can be said is that it is not later than midsummer, 1151, as it is by Walter the archdeacon of Oxford, who died about that date. The deed may be found in the Fourth Report of the Historical MSS. Commission, p. 468, but printed from an incorrect copy, so that he appears as William, abbot of *Abingdon*. Another of the witnesses is 'Godfrey, prior of Eynsham'. From the fact that there is so little mention of this abbot in the cartulary, we have assigned him conjecturally only a short period.

V. *Godfrey* (1152–96), not improbably the same as the prior just mentioned. The author of the Life of St. Hugh tells us that this abbot, after holding office forty-four years,[2] died in the tenth year of Hugh's episcopate, i. e. September, 1195, to September, 1196, while the 'Vision of Edmund the monk of Eynsham' shows that he was dead before Easter, 1196. On the other hand, it is not likely that he died before January, 1196, for the interval before the next abbot was 'short of two years',[3] and, as is proved below, the appointment of the next abbot was not until November, 1197. That he was abbot in the reign of Stephen is proved by Charter 700. Several facts about him can be learnt from chapter 17 of the Vision of Edmund, where the 'head of a certain religious house, who had held rule to the great damage of his own soul, and of the flock committed to him', and had lately died, can be no other than abbot Godfrey. We are there told that he had been brought up to the monastic life from infancy; that his rule had been lax, that he loved amusements (*ludicra et inania*) and would waste his time in indolence with secular clerks, that he showed undue favour to four unworthy nephews, granting them the best benefices, and refusing to correct their crimes; but that there had been some slight improvement in the state of the monastery before he died. The names of two of these nephews can be learnt from the cartulary, Bartholomew and Ralph[4]; and we find that persons with these names were in possession of two of the best benefices that belonged to Eynsham, namely Mickleton and Souldern,[5] towards the end of the time of this abbot.

Of the priors during this period we know of three: G., mentioned in Charter 142, which may be dated 1170–80; Bartholomew, witness to a deed in the Oseney cartulary[6], of the year 1189; and Thomas,

[1] *Misc. Books*, Exch. Q. R. vol. xx, fol. 96.

[2] 'annis circiter quadraginta quatuor': *Vita Hugonis*, p. 189.

[3] 'duobus semis annis.' *Vita Hugonis*, p. 191.

[4] See no. 156: possibly 'Willelmus nepos' (no. 610) is a third.

[5] See 186 A and 52.

[6] Cott. MS. Vitellius E. xv, fol. 83.

who was prior at Easter, 1196,[1] and shortly after became prior of Binham, Norfolk. The second of these may reasonably be identified with the saintly prior, described in chapter 51 of the Vision, who (we are told) had died in 1193. Edmund himself, who had the vision, entered the monastery in 1194, but his brother Adam, the biographer of St. Hugh, and afterwards abbot, was already a monk there, though he had been admitted later than the year 1189.[1] These two, together with the prior, were no doubt the 'friends of good discipline', who had worked a reform in the monastery in spite of the coldness of the abbot.[2]

Two other monks of this time may be mentioned; Gilbert de Monte, lord of Whitfield, Northants, nephew of John de St. John, who entered Eynsham in 1177, leaving his son a minor[3]; and the father of St. Edmund of Abingdon, called Reginald by some authorities, by others Edward. As, however, he died so early that Edmund, his son, could not remember what he was like, he can have been an inmate of Eynsham for only a short time.[4] The event was probably about 1180.

At this period Eynsham began to feel the disadvantages of its geographical position. In later days the Abbey frequently complained[5] that it was impoverished by its duties of hospitality to the 'concourse of magnates' that resorted thither. Not only was it situated on the main road which led from London to Wales, whether the traveller went through Abingdon or Oxford; but when the king stayed at Woodstock, Eynsham was like an hotel, where those who were summoned to him, especially clerks, could lodge. Thus when St. Hugh was elected bishop of Lincoln in 1186, the king, being at Woodstock, summoned the dean and canons of Lincoln to Eynsham, and there the election was carried out.[6] And when we read that John of Oxford was 'vocatus ad episcopatum apud Eignesham'[7] in the year 1175, it must mean that the electors were summoned from Norwich and lodged at Eynsham.

VI. *Robert* (1197–1208). On the death of Godfrey, and before the election of Robert, two important events happened. The first, about which more will be found in Vol. II, is the vision of the next

[1] See the preface to the Vision of Edmund.

[2] Vision, chapter 17.

[3] *Rotulus de dominabus*, p. 15.

[4] See the Lives of St. Edmund, especially the Life by Mgr. Bernard Ward (1903).

[5] See Charters 668, 671. It is true all monasteries made the same complaint, when they wished to obtain the appropriation of a church.

[6] Ralph de Diceto, vol. ii, p. 41 (Rolls Series).

[7] Ibid., vol. i, p. 403.

world that was seen by Edmund, one of the monks at Eynsham, during a trance, which lasted from the Thursday to the Saturday before Easter, 1196. From the testimony of contemporary writers, and from the fact that it survives in as many as twelve manuscripts, we know it was considered a vision of importance. Not a little of this is due to the literary form into which it was put by Adam the sub-prior, better known to us as Adam, author of the Life of St. Hugh. To most readers it will be interesting as having been known to Dante, and as having suggested some things to him.[1]

The other event was the lawsuit between the king and the bishop of Lincoln concerning the right to be patron of the monastery. The king was in need of money, and the patron was entitled to the profits of the house as long as the post of abbot was vacant. The bishop, though advised not to resist the king,[2] spared neither pains nor money, and was successful in his suit.[3] It may be that we have to thank this dispute for the commencement of our cartulary. To judge from internal evidence the first part of it dates from 1197, while the cartularies of the neighbouring abbeys of Oseney[4] and Thame[5] were also commenced in the years 1196–1200. The claim of the king against Eynsham may have convinced the religious houses around that they must attend to their title-deeds.

Gervase, under the year 1197, mentions[6] that Robert 'prior Dourensis' was elected abbot of Eynsham. Willis and other authorities have taken this to mean that he was from Dore in Herefordshire, but Father Thurston[7] points out that this is impossible, as Dore was a Cistercian house; he was really a monk of Canterbury, who had been prior of Dover from 1193 to 1197.[8] That he was elected in November can be proved from the *Vita Hugonis*. For the writer, after describing how St. Hugh spent a week at Eynsham before the election, proceeds to tell us that immediately afterwards Hugh, and the author evidently with him, proceeded to Lincoln.[9] But in another place he tells us[10] that it was not until November 11, 1197, that he was taken by Hugh from his monastery, and henceforth lived with him.

[1] The Vision has been printed in *Analecta Bollandiana*, tom. xxii, p. 226.

[2] *Vita Hugonis*, p. 190.

[3] 'sumptuosis laboribus': Giraldus Cambrensis, vol. vii, p. 40.

[4] Cott. MS. Vitellius E. xv.

[5] In the possession of the Marquis of Bath, who has kindly allowed the writer to see it.

[6] Gervase, vol. i, p. 544 (Rolls Series).

[7] *Analecta Bollandiana*, tom. xxii, p. 234.

[8] *Christ Church, Canterbury*, by W. G. Searle, p. 166 (Camb. Antiq. Soc.).

[9] *Vita Hugonis*, p. 192.

[10] Ib., p. 47.

During the time of this abbot a long lawsuit was begun about the possession of Yarnton. Charter 44 B, which purports to describe the origin of the dispute, is so confused that little can be made of it; but it seems to say that Eynsham claimed actual possession of Yarnton, and asserted that the property had been wrongly seized by king Henry II, when the lands of the bishop of Lincoln were taken into his hands, no doubt on the death of Robert de Chesney in December, 1166. This claim was certainly not true. As early as 1086, Eynsham had already enfeoffed Roger d'Ivri in Yarnton, and when bishop Remigius and Henry I[1] grant Yarnton to Stow and to Eynsham, it can mean nothing more than the privilege of being over-lord of Yarnton, not the actual enjoyment of it. But we must remember that Doomsday Book was not as accessible then as it is now; that a case had recently been decided against the king by the evidence of early charters, as it seems, and that the natural meaning of the charters about Yarnton would be that the abbey was to possess it in demesne; that abbot Robert was a stranger and would not know the past history of the abbey, and it seems that few of the monks were of long standing. It is therefore easy to understand that the abbot might easily make a mistake, and begin an expensive lawsuit, though we can see that he had no right at all on his side.

The date of the death of abbot Robert is given in the Annals of Dunstable, under the year 1208: 'mortuus est abbas de Einesham.'[2] It is true Charter 44 B would lead us to expect that abbot Robert died before the return of the king from Normandy in December, 1206; and the editor of the Annals of Dunstable (Rolls Series) gives the name Eustace to the abbot who died in 1208. But this name, which occurs in the list given by Willis, is erroneous: there is no trace of such a person, and Charter no. 44 B certainly proves that whatever was the date of the death of Robert, there was no abbot between him and Adam.

VII. *Adam* (1213–28). Before the appointment of the next abbot there was a considerable interval. The bishopric of Lincoln was vacant in 1208, and even if the king would have had the power of confirming the election of another abbot, he was not the person, nor was that the time, to make himself agreeable to the Church. In 1209, as soon as a bishop of Lincoln was appointed, he fled abroad, and remained there until 1213. Meanwhile, the emoluments of the see of Lincoln were taken by the king, and among them the privilege of being the 'patron' of Eynsham, while the post of abbot was vacant. Thus we

[1] Charters nos. 5 and 7.
[2] *Annales Monastici*, vol. iii, p. 31 (Rolls Series).

read in the Patent Rolls[1] that in December, 1208, Mathew de Cigoni was given the presentation to the church of Mickleton which was vacant and in the king's gift, by reason of the abbey of 'Eynesham' which was vacant and in the king's hands; though in the printed edition of the Patent Rolls the name is printed Eyvesham. It need hardly be said that in most of the mediaeval writing the words Enesham and Evesham are indistinguishable; and many references to Eynsham are assigned by editors to the better-known monastery of Evesham. From the same source[2] we learn that the abbey was still vacant in January, 1213, and that the custody of it was then given to Roger de Neville. Walter of Coventry[3] says that Eynsham was among the abbeys that were vacant at the end of the interdict in June, 1213, and two deeds[4] in the old register at Lincoln record that the king, on July 17, surrendered the abbey into the hands of the bishop of Lincoln. No doubt Adam was elected soon after: Charter no. 230 shows that he was abbot in June, 1214.

Of the life and character of this abbot an account may be found in the preface to the Life of St. Hugh in the Rolls Series. To what the editor there says may be added the fact that Adam was apparently from the town of Oxford; for his brother is several times called William de Oxonia in our cartulary.[5] Other evidence in support of this will be given in the preface to the Vision of Edmund, the monk of Eynsham. It will also be shown there that Adam was apparently sub-prior in April, 1196, and prior at some subsequent date, probably in 1197. We might have expected that on the death of St. Hugh he would have returned as prior to Eynsham; but the prior in 1208 was a certain N.,[6] and the editor of the Life of St. Hugh shows that Adam was abroad in Paris at all events during part of the time of the interdict.[7]

The two books that Adam wrote, the Life of St. Hugh, and the Vision of Edmund his brother, show that he was not only a scholar, but a man of high moral tone. We are therefore grieved to find that in 1228 he was deposed by the bishop of Lincoln 'tanquam periurus et dilapidator manifestus'.[8] The editor of the Life of St. Hugh finds it so difficult to believe, that he half suggests[9] that there might have been two successive abbots of the name of Adam, one a scholar, the other a perjurer. There is no reason to think it was so. What

[1] *Patent Rolls of John*, p. 88.
[2] Ib., p. 96.
[3] Vol. ii, p. 213 (Rolls Series).
[4] Charters, 710, 711: see also the Close Rolls for July 20, 1213.
[5] See no. 455.
[6] Salt Society Publications, vol. xvii: Shenstone charter, no. 8.
[7] *Vita Hugonis*, Preface, p. xxxvii.
[8] *Annales Monastici*, vol. iii, p. 109 (Rolls Series).
[9] *Vita Hugonis*, Preface, p. xli.

he had done we do not know; all we can say is, that in 1227 the debts of the abbey to David the Jew were reckoned up (see Charter 340) and found to be £152 15*s.*: Charter 339 makes it clear that the abbot had been cutting the woods wastefully before the year 1230: the will of bishop Hugo Wells[1] mentions that Eynsham had been lent by him 168 marcs, and by 1235 still owed him 68: the book of John of Wodeton,[2] describing the regulations of Eynsham about the seals of the monastery, mentions that on September 8, 1227, it was decided nothing should be sealed unless it were first read in chapter to all the brethren; and that on January 24, 1229, it was decreed that in future the custom of appointing proxies for the sealing of deeds should be discontinued. These notices indicate debt and mismanagement, if nothing worse.

The Annals of Tewkesbury[3] give June 1, 1228, as the date of his deposition, but Charter 344 implies that it was later than November, 1228; on the other hand, his successor Nicholas presented to Woodeaton before the end of December, 1228.[4] When an abbot resigned he was generally granted one of the manors for his maintenance, though continuing to live in the monastery himself. Abbot Adam seems to have been assigned the property of Little Rollright; and on May 20, 1233, 'Adam, formerly abbot of Eynsham, was granted for his life exemption from doing suit in person at county courts and hundred courts on account of the manor of Rollright.'[5]

One arrangement made by abbot Adam remains to this day. When a penalty had been imposed on the town of Oxford in 1213 for the hanging of certain clerks, that they should pay 52*s.* a year to the University for the benefit of poor scholars, and feed a hundred of them on the day of St. Nicholas, the citizens, apparently disliking the indignity, arranged that the abbot of Eynsham should make the payment for them[6]: and instead of the dinner it was agreed that he should make a payment of 16*s.* 8*d.* In 1526[7] and 1535[8] we find this payment still made by Eynsham, though the sum is given as £3 8*s.* 4*d.* When the monastery came into the hands of the king, it was ordered that the University 'should receive the payment from the general receiver of the augmentation of the revenues of the king',[9] and to this day the University accounts record that the Vice-

[1] Giraldus Cambrensis, vol. iii, p. 109 (Rolls Series).
[2] Bodl. MS., 435.
[3] *Annales Monastici*, vol. i, p. 70 (Rolls Series).
[4] *Institutions of Bp. Wells*, ii. 30 (Cant. and York Soc.).
[5] From the Patent Rolls.
[6] Charter 712.
[7] A Subsidy MS. at Lincoln.
[8] See *Valor Ecclesiasticus*.
[9] Wood-Gutch, *Annals of the University*, i. 184.

Chancellor receives £2 18*s.* 6*d.* from the Paymaster-General 'for a Poor Scholar'.

About the year 1217, 'N., prior of Eynsham,' appears as a judge, delegated by the Pope, in several lawsuits in which Oseney Abbey was engaged. 'Richard, sub-prior of Eynsham' is mentioned in an Oseney charter of 1226.

VIII. *Nicholas* (1228–39). He had previously been prior of Freston, Lincolnshire.[1] In 1230, according to Cox's *Magna Britannia*, vol. iv, p. 380, there was an outbreak at Eynsham in Whitsun week, at the time of the solemn processions, and certain Oxford scholars were killed. No authority is given for the statement; Wood makes no mention of it; and the details so exactly correspond with the affair of 1296 that we may feel sure that the date 1230 is a mistake.

Nicholas resigned in the fourth year of bishop Grosseteste, i.e. June, 1238, to June, 1239.[2] He continued to reside at Eynsham,[3] and died February 9, 1242.[4]

IX. *John de Douor'* (1239–41), prior of Eynsham, was elected abbot in the fourth year of bishop Grosseteste, and received benediction from Walter, bishop of Ossory.[2] In his time, in the year 1240, there were many miracles at Eynsham at the arm of St. Andrew, which had been brought thither from Jerusalem.[5] He was abbot on March 13, 1241, but six weeks later his successor was in office[6]; whether he had resigned or died we do not know.

X. *Gilbert of Gloucester* (1241–64). We are told that the unanimous choice of the monks fell on their cellarer, Gilbert of Gloucester: that the bishop, finding that the election in some point had failed to comply with the canons, annulled it, and, taking the appointment into his own hands, raised Gilbert to the post of abbot.[2] Charter 336 shows that he was alive in January, 1264, but, as we shall see, he must have died not later than the beginning of February.

There is extant a letter from this abbot to the Pope, written shortly after the death of Edmund of Abingdon, at the time of his canonization, in which he bears witness to his sanctity.[7] He says that he feels bound to speak 'cum fuerimus eius vicini et affines': he mentions his renown as a scholar, his humility, his success as a preacher. His letter is almost word for word the same as a letter sent at the same

[1] Annals of Dunstable (*Annales Monastici*, vol. iii, p. 109).

[2] From the *Institutions of Bp. Grosseteste.*

[3] Charter 452.

[4] *Annales Monastici*, vol. i, p. 70.

[5] Ib., p. 115.

[6] Charters 231 and 232.

[7] Printed by Martene, *Thesaurus anecdotorum*, iii. 1915, where it is called 'a letter of G. the abbot and convent of *Egnelham*.'

time by the abbot of Abingdon, and, in view of the recent suggestion that St. Edmund had lived as a novice at Eynsham, is noticeable for what it fails to say. The abbot of Reading describes how St. Edmund had once spent a Christmas holiday in his abbey; the prior of Merton how he had stayed there more than once. If he had lived as a novice at Eynsham it certainly would have been mentioned in the letter of the abbot.

XI. *Alexander of Brackley* (1264–8). On the death of abbot Gilbert the appointment of a successor fell to the bishop by the rules of the Lateran Council,[1] and on May 23[2] he chose Alexander 'de Brakele', a monk of Eynsham. There are several places in the bishops' institutions where the bishop appoints to a monastery, 'by the authority of the council,' where a vacancy had lasted three months; and this is, we presume, what had happened in this case. That the vacancy had been longer than usual, is implied by the words with which the entry concludes, namely, that during the time of that vacancy the bishop, having the custody of the abbey in his hands, had appointed incumbents to two churches, the patronage of which belonged to the abbey, Souldern and Stanton St. John.

XII. *John of Oxford* (1268–81). The Oseney Annals record that abbot Alexander died on March 15, and that John of Oxford succeeded 'non per electionem, sed per ordinationem domini Ricardi Lincolniensis episcopi'.[3] The roll of Bishop Gravesende adds an explanation, namely, that the monks, perhaps because they had been unable to agree on a candidate four years before, gave the bishop power to nominate one of the inmates of the abbey, and that on April 7 he appointed John of Oxford, who had been cellarer.

In 1268 the monks were allowed to appropriate the church of Histon, because of the 'immensity of their losses during the storm of war',[4] and a few months earlier Brize-Norton church, because of their expenses in the way of hospitality.[5] The prior at the end of 1268 was, we know, named Walter.[6]

XIII. *Thomas of Wells* (1281–1307). About the election of this abbot there is no information to be had in the Lincoln registers; for the roll of bishop Sutton for the county of Oxford, during the first years of his episcopate, has long been lost. But the cartulary comes to our help. We there learn that John, the last abbot, had resigned shortly before October, 1281.[7] He was granted an allowance, which

[1] 'Auctoritate concilii': *Institutions of Bp. Gravesende.*

[2] 'Decimo Kalendas Iunii': hence comes the 'June 10th' in Willis.

[3] *Annales Monastici*, vol. iv, p. 213.

[4] Charter 372.

[5] Charter 356.

[6] Charter 375.

[7] Charter 452.

was to begin from Midsummer, 1281,[1] and was alive three years later, when archbishop Peckham visited the monastery. The archbishop stayed at Eynsham on the second and third of November, 1284, and a week later writing from Notley[2] ordains that the allowance decreed to John, the late abbot, by the bishop of Lincoln should be decreased, owing to the exigences of the monastery: the amount of bread and beer which was considered his own personal allowance must suffice for him and the monk allowed him as a companion: on Sundays and feast days he is to eat in the refectory (*in conventu*), unless the abbot invite him to his chamber; and on those days, like the other monks, he will not eat flesh, unless the abbot gives him permission: whereas formerly he received 10 marcs a year for his necessities, he must now be content with £5: his clerk or squire (and it would be more decent that he should have the former) is to eat with the servants of the abbot of the same rank; his *garcio* with the abbot's *garciones*.

In 1296, on the Tuesday after Pentecost, 'certain clerks, scholars of Oxford, were attacked at Eynsham, some were wounded, others killed'[3]: though the names of the perpetrators were unknown, the bishop of Lincoln commands that their excommunication should be solemnly published in the churches of the Woodstock and other deaneries. Wood gives an account of this event in the *Annals*, and points out that Tuesday after Pentecost was the customary day for making the processions to Eynsham, and suggests that the scholars had gone to look on. He might have added that it was the first day of Eynsham fair, and this no doubt was the attraction.

XIV. *Adam of Lambourne* (1307–16). The registers at Lincoln inform us that the abbey being vacant 'per mortem Thome de Well'', the bishop on May 19 gave licence for an election, and on June 20 Adam of Lambourne, a monk of Eynsham, was elected.[4] Charters 463 and 464 show us that during this vacancy the escheator tried to revive the old claim, that the patronage of the abbey belonged to the king.

XV. *John de Cheltenham* (1317–30). On the death of Adam, as we learn from the Lincoln register, John 'de Chiltenham', prior of Eynsham, was elected. The bishop, finding the election 'minus canonice celebratam', annulled it and nominated the aforesaid John, on January 7, 1317.[5] Willis gives the year as 1316, and so it is in the bishop's register; but of course it is what we should call January, 1317.

[1] See no. 452.
[2] *Letters of Peckham*, vol. iii, pp. 835–8 (Rolls Series).
[3] *Memoranda of Bp. Sutton*, fol. 153.
[4] Dalderby, *Institutions*, fol. 151.
[5] Ib., fol. 167.

XVI. *John de Broughton* (1330–38). John of Cheltenham having resigned through bodily weakness on March 27, the officers of the monastery, viz. Nicholas the prior, John the sub-prior, John the cellarer, John the sacrist, Henry the precentor, Nicholas the chamberlain, and William the almoner, and other brothers, asked the bishop to appoint to the vacancy. His choice fell on John de Broughton.[1]

It may be added that part of the tomb of John of Cheltenham is preserved at Elsfield church to this day. At the dissolution of the monasteries many of the old tombstones in monastic chapels were purchased to be used again. The stone in question was used for the tomb of Michael Pudsey who died in 1645, but round the edge of the stone runs the old inscription 'Hic iacet frater Iohannes de Chiltenham, quondam Abbas huius loci, cuius anime propitietur Deus.' In November, 1334, John of Thenford, prior of Cold Norton, transferred himself from the Augustinians to the stricter rule of the Benedictines, and entered Eynsham.[2]

XVII. *Nicholas de Upton* (1338–44, 1344–51).

XVIII. *William de Staunford* (1344).

On the resignation of John de Broughton, Nicholas de Upton, cellarer in 1328,[3] and probably the prior Nicholas of 1330[4], was elected October 27, 1338.[5] We hear nothing more until 1344, when the abbey being vacant by the deposition of Nicholas de Upton, the bishop, who had been asked to choose a successor, nominated William de Staunford, and made him abbot in the monastery chapter-house, May 20, at the hour of vespers.[6] This led to no small disturbance. On January 10, 1345, the Pope, writing from Avignon, gives a mandate to the bishop of Lincoln concerning 'certain monks of Eynsham, who in bodily fear were driven from the monastery by the abbot, Nicholas de Upton, of whom five came to the apostolic see and the remaining nine were dispersed in divers places of England. If it can be done without danger, they are to be provided with the necessaries of life in that or another monastery of the order. Nicholas, having been deprived by the bishop on his visitation, returned with 1,500 armed men, and expelled William de Stanford, whom the bishop had promoted to be abbot. The monks are Nicholas de Stanlake, John de Oxonia, Walter de Elmeley, Robert de Wygornia, Giles de Teukesbury, Walter de Bredon, Thomas Botiler,

[1] *Institutions of Bp. Burghersh*, p. 262.

[2] *Memoranda of Bp. Burghersh*, p. 282.

[3] Charter 656.

[4] See above.

[5] *Institutions of Bp. Burghersh*, p. 280.

[6] *Institutions of Bp. Beck*, fol. 93.

Thomas de Saliford, Nicholas de Chilesey, John de Nony, Geoffrey de Lambourne, Henry de Idebury, John de Saunton, and John de Huntingdon.'[1] On July 18 following, a petition was presented to the Pope to the effect that 'lately in the monastery of Eynsham great discords have arisen between two competing abbots, who, raising armed bands, fought and caused bloodshed, so that John de Nony, monk of the same, wishing to avoid such dangers, fled to Glastonbury, whence indeed he came, and has stayed there more than six months; wherefore he prays the Pope to be absolved from the obedience and jurisdiction of the abbot of Eynsham, and to be allowed to remain for his life at Glastonbury'. The petition was granted.[2] Two other monks had taken a different course several months earlier, probably before the fighting took place; for on July 4, 1344, William of Cirencester and Robert de Chymoneye, monks of Eynsham, were 'vagabond in secular habits', and the sheriffs were commanded to apprehend them and send them back.[3] Before Nicholas came with his 1,500 men, the other party had deposited a chest with the abbot of Oseney for safe custody, and the following receipt for its return shows that the seal of Eynsham was missing, at all events, for the time :—

Pateat uniuersis per presentes, quod nos frater Nicholaus de Upptone, abbas monasterii de Egnesham & eiusdem loci conuentus, unanimi consensu & assensu, recepimus de fratre Thoma abbate monasterii de Oseneye & eiusdem loci conuentu unam cistam cum seruris clausam nuper per fratrem Willelmum de Staunforde, tunc abbatem dicti monasterii de Egnesham se esse pretendentem, & quosdam de dicto conuentu, ipsius & dicti conuentus nomine, penes abbatem Oseneye & ipsius loci conuentum causa custodie depositam, quam quidem cistam fatemur nobis esse restitutam, dictosque abbatem & conuentum Oseneye de cista predicta acquietamus, & indempnes conseruabimus per presentes: in cuius rei testimonium nos abbas Nicholaus de Egnesham predictus sigillum nostrum presentibus apposuimus. Et quia sigillum capituli commune non habemus, sigillum officii decanatus Oxonie procurauimus hiis apponi. Et ego decanus Oxonie ad ipsorum abbatis & conventus de Egnesham predictorum rogatum specialem sigillum officii mei presentibus apposui. Datum in domo capitulari monasterii nostri de Egnesham, sexto Nonas Iulii, anno domini M CCC quadragesimo quinto.[4]

It seems that Nicholas remained master of the field. The bishop who had deposed him died early in 1347, and his successor, bishop

[1] *Calendar of Papal Letters*, vol. iii, p. 174.

[2] *Calendar of Petitions to the Pope*, vol. i, p. 100. He is called 'John de Noux' in the *Calendar of Papal Letters*, iii. 189.

[3] *Patent Rolls of Ed. III.*

[4] Bodleian Charters: Oseney 69.

Gynewell, writes to the archdeacon of Oxford in November, 1348, to say that 'certain secular men have of late in the abbey of Eynsham laid violent hands on brother Nicholas, abbot of Eynsham',[1] and the archdeacon is to discover their names. At first, Nicholas was not restored to all the powers of the abbot, but the Black Death was abroad, and in those weeks things moved rapidly. On May 13, 1349, the bishop writes that 'forasmuch as brothers Robert of Chinnor and Giles of Tewkesbury, to whom he had committed the administration of the temporal affairs of the monastery, are the former dead, the latter not likely to live, he commits the same office to brothers Valentine and Walter of Bredon'.[2] Four days later the bishop writes again that inasmuch as those to whom he had committed the administration of the monastery have gone the way of all flesh, therefore abbot Nicholas, although he had been suspended from the management of the temporal and spiritual property of the abbey, until the bishop had made a personal visitation of the abbey, is nevertheless to undertake the duty.

This was not the only effect the Black Death had on the history of Eynsham. At Tilgarsley, a hamlet of Eynsham, all the inhabitants, or at all events all the holders of land died, and the place reverted into the hands of the abbot[3]: at Little Rollright eight out of twelve of the 'virgatarii' died[4]; in 1357 the abbey asks that it may appropriate the church of Merton, because its income has been so diminished owing to the pestilence[5]; and the second volume of the cartulary, which is for the most part an inquisition into the condition and value of the properties of the abbey, made as soon as there was breathing time, gives other instances of the changes that had taken place.

XIX. *Galfridus de Lambourn* (1351–88). His appointment is not mentioned in the bishop's register, but we see from Charter 673 that he was elected after October, 1351, while Harleian Roll B. 28 shows that it was before July 7, 1352. He was one of the monks who fled from Eynsham, when Nicholas came with his 1,500 armed men; but these events seem to have left no ill-will behind them. Nicholas, who apparently resigned, continued to live at the monastery, having the profits of the manor of Mickleton assigned for his maintenance[6]; and we find him associated with abbot Geoffrey in the holding of inquisitions in 1360, and October, 1366.[7]

[1] *Memoranda of Bp. Gynewell*, fol. 23.
[2] Ib., fol. 27.
[3] Charter 628.
[4] Charter 616.
[5] Charter 671.
[6] Charter 642.
[7] Charters 602 and 673.

In 1380 the bishop, after a visitation of the monastery, issued the following injunctions[1]: the *majores officiarii*, namely the cellarer, *camerarius*, *coquinarius*, *sacrista*, *elemosinarius*, *infirmarius*, *hostilarius*, and others, are to be elected according to the old custom. The abbot, cellarer, and abbot's chaplain are to be maintained at the cost of the abbot, as is wont; the *camerarius* is to receive from the abbot £4 6*s*. 8*d*. a year for each monk (i. e. 20*d*. a week), for his clothes, meat, and wine: the abbot is also to provide for each of the monks salt, oatmeal, beans, white peas, butter, cheese, firewood, with other necessaries for broth and pottage ('pro potagiis et brodiis'). There are to be two cooks, one barber, one tailor, one washerman, one cobbler, one stable-man for the *camerarius*, all to be paid by the abbot. The number of monks is to be raised to thirty, as soon as suitable persons can be found. The prior is to have 13*s*. 4*d*., the second and third prior each 3*s*. 4*d*., beyond the £4 6*s*. 8*d*. already mentioned. If we take note that the monks received an allowance of bread and beer beyond the articles which the bishop mentions, it is clear that their feeding was by no means on the lowest scale. If the whole income of many a parish priest was at this time no more than £5, if a monastery like Wroxton Priory had to maintain twelve canons, and pay for all repairs and wages and taxes out of an income of about £50 a year, the allowance at Eynsham must have sufficed for something more than a bare maintenance. Thirty years later the commons of the Provost and Fellows of Oriel were at the rate of only 15*d*. a head weekly,[2] and those of the monks of Durham College in 1464 about 17*d*. a head.[3] Whether the regulations of the bishop were carried out, and if so, how long they remained in force, we cannot say. At the visitation in 1520 we are told that the weekly allowance was only 14*d*., and there is no indication that the number of monks ever reached thirty; but a roll[4] of about 1405, unfortunately incomplete, gives the names of twenty-two inmates, and there is reason to think that there were about four more.

In 1386, as we learn from the Patent Rolls, Geoffrey, abbot of Eynsham, blind and broken with age, had letters patent nominating two to act as his attorneys. He must have died shortly before August 3, 1388, on which day the king presented to the living of Sarsden, no doubt with the leave of the bishop of Lincoln, who would have the presentation while the post of abbot was vacant.

[1] *Memoranda of Bp. Buckingham*, fol. 198.

[2] *The Colleges of Oxford*, ed. Clark, p. 100.

[3] *Collectanea*, vol. iii (Oxford Hist. Soc.) p. 66.

[4] Harl. Roll F. 27.

XX. *Thomas Bradingstock* (1388–1413). Licence to elect on the death of abbot Geoffrey was given August 13, 1388, and the election of Thomas, a monk of Eynsham, was confirmed on October 3.[1] He was alive in 1409,[2] and doubtless we may prolong his tenure of office until 1413, when abbot James began.

Immediately on the election of Thomas, there was a dispute with the bishop of Lincoln, the new abbot opposing the bishop's right to the profits of the monastery during the vacancy. In the end a composition was effected by which it was agreed that in future the bishop, on a vacancy, should take no profit, with the exception that if the churches of Souldern or Stanton St. John became vacant, he might present to them: to all other churches the prior and convent should present: also, if an abbot, when he died, had held office for as much as five years, the bishop was to be paid £10 at the vacancy, in lieu of his profits. If he had not held office for so long, or if the vacancy was not through death, nothing was to be paid. The name of the prior at this time was Nicholas of Kyngham.[3]

XXI. *James of Ramsden* (1414–31). He is mentioned only once in the cartulary,[4] but several times in the Harleian Rolls, from which we learn that Michaelmas, 1414, was in his first year. He was alive as late as 1429.[5]

On June 13, 1417, James, abbot of Eynsham, writes to the bishop that the abbey had recently been visited by mag. Thomas Brouns, doctor of both laws, commissary of the bishop for that purpose: that the monks had agreed in chapter that in future no corrodies should be sold without the assent of the bishop, and that annually two of the brethren should be elected as bursars to receive the rents, and give an account of their administration at the end of the year; and as all other points noticed by the visitor have been reformed, he asks the bishop to close (*dissolvere*) the visitation, which had been prorogued (*continuata*).[6]

XXII. *Thomas Oxinford* (1432 and 1434). His election is recorded February 8, 1432, but who he was, or why the abbey was vacant, is not mentioned.[7] His name does not occur in the cartulary or in the Harleian Rolls, but enough is known of him to show that he was not a credit to the monastery. On January 22, 1433, the bishop issued a commission to inquire concerning the mode of life at

[1] *Institutions of Bp. Buckingham*, fol. 314.
[2] Harl. Roll B. 38.
[3] *Institutions of Bp. Buckingham*, fol. 315.
[4] No. 614.
[5] Harl. Roll L. 6.
[6] *Memoranda of Bp. Repingdon*, fol. 178.
[7] *Institutions of Bp. Gray*, fol. 571.

Eynsham, where report says religion had been cast aside: the bishop, after a personal visitation, had given certain injunctions, which he hears are not observed: the commissioners may remove from office any who deserve it.[1] The commission seems to have done good; for on January 6, 1434, the convent of Eynsham writes to the bishop that they have made a plan for paying their debts: the abbot and his servants are to have for their food and drink £13 6*s.* 8*d.* from the manor of Mickleton, while to the convent is assigned £51 6*s.* 8*d.* from the same manor; the manor and demesne of Eynsham, valued at £60, is to pay for the expenses of the kitchen, &c.; the manor of Charlbury, valued at £40, is for the pay of the servants: the repairs are estimated at £40, 'foreign' expenses at £20, for the pension of the 'janitor regis' and other pensions £6 13*s.* 4*d.*; the expenses (no doubt at Eynsham) at haytime and harvest are reckoned at £26 13*s.* 4*d.*: sum total £258, leaving for the payment of the debts of the abbey £131 19*s.* 3*d.* The bishop agrees that this shall be the arrangement for the next five years: also a secular person is to be appointed to collect the rents and deliver them to Thomas Eynsham the prior, and brother John Quynyton.[2] Shortly after, however, on June 6, the bishop issues another commission to inquire about the laxity of rule at Eynsham, where it is said the monks have returned to their former indulgence (*luxus*) and disregarded the injunctions which the bishop with their own consent had made for them.[3] The result of this inquiry was that shortly afterwards the bishop, hearing that Thomas, abbot of Eynsham, had been guilty of gross immorality,[4] publicly and before the eyes of all, since the bishop's last visitation, orders that certain commissaries shall summon the abbot and ask if he can show cause why he should not incur the penalties of the crimes which he confessed at the last visitation: Henry Norwich, vicar of Eynsham, was implicated with the abbot. Evidently the penalties had been held over the abbot since the visitation two years before, in the hope that he would amend; but these repeated commissions had shown that he continued as before. Whether he was deposed we do not know. A few months later, injunctions[5] are issued to the abbot of Eynsham, but his name is not given: two cells at the door of the chamber of the abbot are to be destroyed; the rents of Charlbury, Histon, and Mickleton are to be set aside for paying the debts of the monastery; the monks are to have only two marcs a year for clothing until the debts are paid; the abbot is to examine every year whether any of

[1] *Memoranda of Bp. Grey*, fol. 111.
[2] Ib., fol. 153.
[3] Ib., fol. 167.
[4] 'Adulteria, fornicaciones, incestum, stuprum': ib., fol. 168.
[5] Ib., fol. 201.

the monks are owners of property (*proprietarii*): a master is to be appointed to teach the novices; the jewels are to be redeemed from pawn; brother Ralf Dadington, who has withdrawn into apostasy, after despising the injunctions of the bishop, is not to be admitted again without special letters from the bishop.

XXIII. *John Quenington* (1441–57). From the Harleian Rolls we learn that his election must have been after June 24, 1440, but before May 29, 1441.[1] He was in office in 1449,[2] and we have no reason for thinking he did not survive until 1457, in which year the next abbot began. He is to be identified with the John Everington of the list of Willis (*History of Abbeys*, ii, 177), the two names being much alike, as a capital Q and a capital E of that age are hardly distinguishable. During his time, in June, 1445, at the visitation by bishop Alnwick, printed in the Appendix, everything was found to be in a satisfactory state. The monastery at the time contained an abbot and fourteen brothers, and it is noticeable that the sum of £51 6*s.* 8*d.* assigned in 1434 for the food of the brothers is divisible by fourteen.

XXIV. *Robert Faryndone* (1457–69). From the Harleian Rolls we can prove that this abbot was elected shortly before Michaelmas, 1457[3]; and from the Patent Rolls that he was alive on October 18, 1468. After resigning he was still alive at Eynsham in 1470.[4]

XXV. *William Walwayn* (1469–?). He received the blessing of the bishop on October 15, 1469.[5] He seems to have been a monk of Worcester, and early in 1469 had a licence to study at Oxford or Cambridge, and had attained the degree of S.T.B.[6] Hitherto, the custom had been to choose the abbot from among the members of the monastery, but none of the last abbots were from Eynsham. There seems to have been a difficulty in finding suitable people for the post: the monks, at all events of Eynsham, do not seem to have been at this time men of learning, ability, or birth, and lacked the quality needed in an abbot, 'capacity for leadership.'

In 1478, as the Patent Rolls inform us, William Walwayn was placed on a commission to inquire who was bound to repair the great bridge of Cambridge. Perhaps to this appointment we owe the deed in our cartulary, which records what lands in Cambridgeshire paid pontage.[7] He was alive as late as October 9, 1483.[8]

XXVI. *Miles Salley* (?–1516). He was abbot in March, 1499,

[1] Harl. Rolls, B. 11 and N. 27.
[2] Charter 609.
[3] Harl. Roll F. 17.
[4] Harl. Roll G. 2.
[5] *Memoranda of Bp. Chedworth*, fol. 99.
[6] Hist. MSS. Commission, Fourteenth Report, part viii, p. 179.
[7] Charter 696.
[8] Madox, *Formulare*, p. 170.

but apparently not residing at Eynsham.[1] He was made bishop of Llandaff in 1500, but 'held the abbey of Eynsham in commendam with his see'.[2] He died in December, 1516.

XXVII. *Thomas Chaundler* (1517–?). 'Magister Thomas Chaundler S.T.P. nuper abbas monasterii beate Marie de Wyndeham, Norwicensis diocesis'[3] was elected by the monks of Eynsham, February 21, 1517. He was originally from Christ Church, Canterbury, which he entered in 1481, where the account of him is 'Hic factus prior sancte Fidis juxta Norwyc', et postea effectus est abbas Enysham, ubi complevit dies suos'.[4] We may also identify him with Thomas Chaundler, warden of Canterbury College, Oxford, in 1495[5].

XXVIII. *Henry Reding* (? 1519–1530). The abbot of Eynsham on October 10, 1519, was named Henry[6], while two Court Rolls of May, 1524, and May, 1525, give the name in full[7]. He died in 1530.

XXIX. *Anthony Dunstone*, alias *Kitchen*. On May 10, 1530, the bishop having been asked to nominate one to be abbot in the place of Henry Reding, who was dead, chooses Anthony Dunstone, who (we are told) had been a monk of the Benedictine order long before the day of his nomination by the bishop.[8] Four years earlier than this he was holding the post of prior at Gloucester College, Oxford. In 1535 the state of the monastery was not satisfactory. John Tregonwell, writing to Cromwell, says, 'At Eynsham I found a raw sort of religious persons and all sorts of offences among them, *etiam crimen pessimum*, for which they have been punished by the ordinary. The abbot is chaste in his living; looks well to the reparation of the house; but he is negligent in overseeing his brethren, which he excuses by his daily infirmity.'[9] Of no other house in Oxfordshire does Tregonwell speak in this way; though the account of Thame given by the bishop some ten years earlier is worse. On August 10, 1534, the abbot with fifteen others subscribed to the king's supremacy, and on December 4, 1539, surrendered the abbey.[10] He had been accused[11] to Cromwell of speaking 'obtractuouse words' by a crazy informer, named John Parkyn, but it seems that there was no truth in the story, and at the Dissolution he received the large pension of £133 6*s*. 8*d*. He was made bishop

[1] Charter 695.
[2] Le Neve, ii. 250.
[3] *Institutions of Bp. Atwater*, fol. 35.
[4] *Christ Church, Canterbury* (Camb. Antiq. Soc.).
[5] Wood (ed. Clark), *City of Oxford*, ii. 289.
[6] *Records of the City of Oxford*, ed. Turner, p. 22.
[7] Harl. Rolls, L. 16 and L. 17.
[8] *Institutions of Bp. Longland*, fol. 169.
[9] Letters and Papers of Hen. VIII, For. and Dom., ix. 457.
[10] Willis, *Abbeys*, ii. 178.
[11] *Records of the City of Oxford*, ed. Turner, p. 141.

of Llandaff in 1545, and acquired some fame, partly as being able to retain his see under Henry VIII, Edward VI, Mary, and Elizabeth, and also from having taken part in the consecration of archbishop Parker.

II.

The original cartulary is a parchment volume measuring ten inches by seven; the folios are numbered to 151, but no. 86 has been cut out at some time. It is bound in oak boards, which are covered with sheepskin. Pasted on the inside of the front cover is a portion of a leaf from a breviary, in a hand of the second half of the thirteenth century, containing part of the 'Servitium Beate Marie in Adventu', agreeing with the Sarum except in the lections. The passage can be found in Wordsworth's edition of the Sarum breviary, vol. ii, col. 294, beginning 'Germinavit' and ending col. 297, 'domine dominus noster.' It also contains parts of cols. 288 and 289, again with lections different from the Sarum.

The volume was written by a variety of hands and at no one time. Begun before the end of the twelfth century, deeds were added to it continually as they were given or received, and with a few exceptions they occur in chronological order, so that one undated deed found between two that are dated may be assumed to be intermediate in time, as it is intermediate in position. The first six leaves are fly-leaves, and contain deeds of about 1235 to 1275, the original cartulary and the first hand beginning on folio 7. Folios 7 to 10 are all marked *aa*, fol. 11 is *ae*, fol. 12 is *ai*, 13 is *ao*, 14 *au*: then 15 to 19 are *ba*, *be*, *bi*, *bo*, *bu*, and so on to fol. 49, which is *hu*. These letters are in the earliest hand, and cease at this point. The numbering of the folios is by a much later hand, perhaps about 1550: the numbering of the charters as far as No. 173 is by the early rubricator, as may be seen in the collotype at the beginning of the volume; from that point they are by Anthony Wood, who borrowed the volume from Ch. Ch. and did not scruple to write in it.

By far the most important part of the cartulary is the beginning, pp. 19–132, the whole of which is in one hand with the exception of Charters 15, 24, 25, 40A, 44A, and 44B. In this portion there is no mention of abbot Robert, who was elected in November, 1197, except in Charter 23A; and this deed, though it is in the hand of the original scribe, is inserted in a space that had been left blank, and itself is not later than the end of 1197. It is therefore a natural conclusion that the earliest part of the cartulary dates from 1196 or 1197. It

ðe 7 of bulan peorðe bſnitrhie meapces to þhſtanhſ treope to tran
mhſie. 7 þhſi gebýrað to ſýx þſi bchie. Ir ſýnd þa land gemchro
to dictune of cranmhſiſ þorne to blacangſicran. of þchie blacan
gſicran on. vii. æchras eastepeapde. of þam. vii. æchron on emenan
behealſon ſtreame innon cýran þorð of cýran þorða to taranbro
ce. of taranbroce oncpicelmerþýrðe eaſte peapde. Ir is ſe puda
on þchi hagan ende to býrlagate þam býrlagate to þidangate þam
þidangate to cnuchhýrſte 7 to ſgreanlæa. þam ſgreanlæa to þam
hagan þidie. 7 pulfpun beepæð þ land æt hrammhſlege 7 þa hýðe
þe þchi to gebýrað æhelmchie hiſie mæhe. c æhelmchi cýðe minon
leofan hlafoðe æþelrede cýnge 7 eallon his þiron þæt ic an þýsse
are gode 7 sca mariran 7 eallon hiſ halgon 7 sce benedicte in to ſgnih
ham oþþi mine dæg æfte to bruce þam þe benedicturſ þhol æfte
þiſtelice healdað. 7 and þille þre beon oþþi hi ealdor þe þæt nuus
þa hpile þe his liſ beo 7 siddan ſiſ hiu hpæt ſgeumað þæt hi ceoron
heom ealdor of heora ſgr ſhicdene calſpa hehra þhol him tæcð 7
ſe þe his ge ice godælmihtig himgeriume heoranan þice. 7 ſe þe
hiu apame god ælmhtig him ſýlle ſpýlce mede ſpýlce he þam dide
þe hine belæfde 7 ic me ſýlf pille midþchie gefhriðene ge mæne
lice libban 7 þchie aþe mid him notian þa hpile þe min liſ bið.
Scripta ÷ g hæc pſens cartula anno dnice incarnatioſ millesimo. v. indic
tione ii. iii. eor ogilio 7 testimonio quor noia hic infra scripta ee uident
Ego Æþelredus gra di regię dignitatis sublimat honore. hoc ntę lib
tatis puilegiu eu signaculo sce crucis ofirmando osignau. Ego æþelſta
nus eiusdem regis filt testimoniu adhibeo. Ego ecgbrihtus clto testis
assisto. Ego Ædmund clto testificans affiu. Ego eadred clto n abnui.
Ego eadpiclito osensi. Ego Ædgarus clto seui. Ego Ædpeard clto non
renniu. Ego Ælfgifu regina sciens testimoniu adhibui. Ego pulfstan
lbordensis ecclie archipsul osolidau. Ego Æfricus Dorobnensis ecclie ar
chiepc hanc puilegii libtate cu bndictione corroborau. Ego Æltheah epc

ora tempora in sua firmitate permaneant. nec aliqui malignitate in posterum perturbent. auctoritate a dno. J. de Grantmesnil archid. Grenet. nob. indulta dum in scolis moraret. presenti scripto et sigilli mi appositione corroboramus. T. Rogo decano de Langef. Martino pbro. Rob. de Grenef. Adam de Walingef. Gilleberto grando. Henrico Banastre. et multis aliis.

Confirmatio Ric. Vicearchid. de Lectia de Eltoni. LVI.

Ric. Vicearchid. Grenef. omnibus decanis. presbitis. et universo clero per archidiaconatum Grenef. constituto. Sal. in dno. Ad universitatis vestre notitiam volumus pervenire. qd. carta nobilis viri Adam filii G. de Eltona inspeximus. ex cuius inspectione et probatum vetere fide dignorum assertione nob. indubitanter innotuit. qd. iam dictus A. filius G. de Eltona .iiii. marcas argenti annuas in ecclia de Eltona salvo iure prionatus in ead. Lectia sibi et hedibus suis. do et sce Marie et monachis de Egnesha in perpetua elemosina possidet. Vt igitur possessio eiusdem per diuturnioria tempora in sua firmitate permaneat. nec aliqui malignitate in posterum perturbet. auctoritate a dno. J. de Grantmesnil archid. Grenef. nob. indulta dum moraret in scolis. presenti scripto et sigilli mi appositione corroboramus. T. Martino pbro. Ada de Walingef. Gilleberto grando. Henr. Banastre. Witto blundo. Rad. clico. Rob. septone. et multis aliis.

Confirmatio Sanar. archid. de Hoth. LVII.

Noverint omnes ad quos presens scriptum pervenit. qd. ego Sanarius archid. Hothamton. possessi et presenti carta confirmavi ecclam de Wrotefeld Godefr. abti de Egnesham et

PART OF FOLIO 24r (PAGES 67, 68), SHOWING THE WIDTH OF THE LEAF

is probable that it was at first a thin volume and was in a parchment cover, which is now represented by fols. 147 and 148. Subsequently it was enlarged and bound in boards.

We may even go a stage further and conjecture who compiled this first cartulary and on what occasion. We know from the *Vita Hugonis* that on the death of abbot Godfrey the king claimed to be patron of the abbey, while the bishop of Lincoln resisted him. As the last abbot was elected in the reign of Stephen, whose deeds were not recognized as a precedent by the Angevin kings, and the memory of man could not go back to the days of Henry I, it is probable that the case was decided mainly by the evidence of charters, and that this cartulary was put together in 1196 and 1197 to aid the bishop. The compiler of it may have been Adam who was afterwards abbot. As will be seen in the next volume, Martin was prior at Easter, 1196, and Adam sub-prior; but before the end of 1197 the former had been promoted to the priory of Binham, Norfolk, and Adam had become prior. On November 12, 1197,[1] the bishop, who seems to have been struck by his ability, took him from the monastery to become his chaplain; he remained with the bishop until his death, and after spending some time at Paris,[2] ultimately returned to Eynsham as abbot in 1213. If Adam was the scribe or compiler of the first part of our cartulary, it explains why the work ended abruptly and before it was completed. For there can be no doubt that it was left incomplete, and that there were many other early charters in the possession of the abbey. At New College there is a grant by the widow of Henry I (No. 725), and an 'inspeximus' of 1 Ric. II gives us a charter by Henry I, two by Stephen, one by the Empress Matilda, and one by Henry II (Nos. 698–702), which are wanting in the cartulary. Further, as will be seen in the notes on pages 2 and 3, several early deeds were shown to the bishop of Lincoln in 1239, of which we have no copies. It seems clear, therefore, that the original scribe did not finish his work, and if he was the prior Adam, who was called away in November, 1197, all the facts of the case are explained.

Valuable as this early part is (pp. 19–131), it would have been more valuable still if the scribe had not abbreviated the witnesses. That he did so is clear from Charter 93 (p. 87), which exists in the British Museum, and from Charter 125 (p. 105), of which there is a transcript in the *Collectanea of Nicholas Bishop*, a manuscript in the Cambridge

[1] *Vita Hugonis*, p. 45 (Rolls Series).
[2] Preface to the *Vita Hugonis*, p. xxxvii (Rolls Series).

University Library. Had all the witnesses been given, we should have doubtless been able to date the deeds more closely.

It appears from the volume of Nicholas Bishop that at one time there was another and better cartulary of Eynsham. As has been already said (see p. viii), he borrowed the cartulary of Eynsham to study its charters about Oxford, and has left us transcripts of Nos. 125, 255, and 256, but it is clear that he did not use our volume; for in all three cases he gives witnesses of which we have no mention. Whether this lost cartulary embraced all the properties of the abbey or only what lay in Oxford we cannot say. Oseney at one time had a separate volume for its possessions in the city, and the Oxford rents of Eynsham were kept apart from the other rents (see p. 436). There is no indication that any one has seen the book since the days of Nicholas Bishop.

As regards Oxford our cartulary is disappointing. The abbey had no interest in the University, and though it had large possessions in the city, we have few charters about them. In the north-east ward alone it had in 1279 twenty properties worth more than £10 a year, owning more than Godstow and half as much as St. Frideswide's. As these monasteries have about 300 and 600 charters respectively about their Oxford possessions, it is disappointing to find that Eynsham has not much more than thirty. One charter which has been omitted we are able to specify. It is recorded in the Hundred Rolls (II. 794) that Eynsham had property in St. Martin's parish of the gift of Henry de Oxonia, i. e. the sheriff in 1153 and 1154, father of John de Oxonia, bishop of Norwich; and we know that he must have been liberal to the abbey by the occurrence of his name in a list of its twelve chief benefactors[1]; yet our cartulary makes no mention of him at all.

That a cartulary has large expanses of dreariness none knows so well as the transcriber. After the passing of the Mortmain Act, the granting of property to the dead hand becomes a wearisome affair, and the amount of information contained in the deeds varies inversely with their length. It would be hard to find anything more dull than pages 354–61; and the reader who has persevered as far as p. 132, cannot be advised to continue. Yet still here and there we have a gleam of light, as in No. 275, the story of the lost charters; or No. 507, how to spend a windfall; or No. 508, the tariff of gratuities for the ferryman: or again, corrodies such as Nos. 568 and 582; or Nos. 361 and 363, referring to Oxford as a place of study, and to

[1] See p. 411.

Witney as a centre of the wool trade; or No. 372, which mentions the losses incurred by Eynsham in the war of the Barons; or deeds such as Nos. 360, 381, 448, 453, 542, which describe the duties of the free servants of the abbey, and show us the curious system by which a man paid for the privilege of becoming your servant, and you had to pay for the privilege of dispensing with his services.

III.

As the volume has been passing through the press a few additional points have come to light. On p. 107, last line, the name should be Iamne, not Ierame; the name Iamnes occurs in the Pipe Roll of 22 Hen. II, p. 177. On page 399 our cartulary says that Richard de Camville, who married Milisent widow of Robert Marmion, died 'in terra de Pulle', whereas Dugdale and most authorities identify him with the Richard de Camville who died in the Holy Land, admiral of the fleet of king Richard. But in the *Calendar of Inq. Post Mortem* (vol. i, p. 294) we learn that the admiral was a younger son of the first Richard de Camville; so that the statement in Charter 584 may be correct. On page 41, Willelmus Gramatica, who had a claim on certain tithes in Banbury, may be identical with the William of Banbury, of whom we read in the Pipe Roll of 14 Hen. II (p. 206) that he was dead, and also his *plegius*, the bishop of Lincoln. He was probably the first prebendary of Banbury in Lincoln cathedral. Lastly, something may be added to what is said about William de Chesney on p. 416. In the *Liber Rubeus*, p. 265 (Rolls Series), we read that one knight's fee of Robert de Stafford was held by William de Chainai in 1166, and that Baldwin and Payn his brother held under him. There is no difficulty in identifying this fee with a manor in Rollright which in Doomsday was held by Aluric of the fee of Robert de Statford[1]; and in the Cartulary of St. Frideswide[2] we meet with Baldwin de Parles as an owner in Rollright. We may therefore say that William de Chesney was alive in 1166, and an entry in the Staffordshire Pipe Roll of 14 Hen. II makes mention of him in 1168.[3] Further, our cartulary on page 74 implies that at one time Robert d'Oilly II had a manor in Rollright. If we ask which it can have been of the three manors in Rollright mentioned in Doomsday, there can be no doubt that it was the manor held at that time by

[1] See Salt Soc. Publications, i. 169. [2] Cart. St. Frid., vol. ii, p. 237.
[3] See Salt Soc. Publications, i. 52.

Aluric. The whole of Aluric's holding seems to have passed to Nigel d'Oilly, i.e. Milcombe, Chastleton, Stonesfield, and Rollright. But just as William de Chesney supplanted Henry d'Oilly at Watlington and the Castle of Oxford, so also at Rollright; and perhaps the meaning of Charter 68 is that Henry d'Oilly granted property in Oxford because he had lost the manor of Rollright.

CARTULARY OF EYNSHAM

[Nos. I–XX are written on fly-leaves. The Cartulary proper begins with folio 7.]

I.

[Churches and tithes in the diocese of Lincoln, belonging to Eynsham.]

Hec sunt que inpresentiarum Abbas & Conuentus de Egnesham possident in archidiaconatibus Oxon', Norhamton', Leycestrie, & Bokingham'; que ostensa sunt domino R. Lincolniensi episcopo tercio[1] & ab eo approbata. fol. 1r. 1239.

Ecclesiam de Stanthona & in ea pensionem
xx solidorum
Ecclesiam de Merithona & in ea pensionem
xxx solidorum
Ecclesiam sancte Ebbe, Oxon' & in ea pensionem
i marce
Medietatem ecclesie de Heyford & in ea pensionem
xx solidorum
Ecclesiam de Parua Berthona & in ea pensionem
dimidie marce
Ecclesiam de Cherlebiry & in ea pensionem
v marcarum
Capellam de Chadelintone & in ea pensionem
xiiii solidorum
In ecclesia de Cornewelle pensionem,
i libram cere
Ecclesiam de Rollendricht & in ea pensionem
x solidorum
Ecclesiam de Cumba & in ea pensionem
x solidorum
Ecclesiam de Newentone & in ea pensionem
iiii solidorum
Ecclesiam de Sullethorne & in ea pensionem
c solidorum
Ecclesiam de Stoke & in ea pensionem,
i libram piperis
Ecclesiam de Northone & in ea pensionem
iiii solidorum

Confirmatas per beatum Hugonem Lincoliniensem episcopum & per Willelmum Lincoliniensem episcopum successorem ipsius[2].

[1] Robert Grosteste.

[2] See no. 40 A.

19

Capellam de Egneshame & capellam de Erdinthone in proprios usus.

Capellam eciam de Karsintone in proprios usus, salua in ea uicaria quinque marcarum.

Confirmatas per beatum Hugonem[1] & per Willelmum ipsius successorem.

Denarios sancti Petri de totali parochia de Egnesham & de Stoke & de Cherlebiry & de Sipforde & de Rollendriht quietos reddendo viii solidos archidiacono Oxon'.

Confirmatos per beatum Hugonem[1] & per Willelmum eius successorem.

Capellam de Cercendene & in ea pensionem i marce.

Confirmatam per Willelmum Linc. episcopum[2].

Hec omnia superius memorata confirmat[2] Stephanus Cantuariensis archiepiscopus auctoritate metropolitica.

Decimas unius hyde terre que uocatur Murdakeshyde in uilla de Ministre[3].

Decimas de dominico Ricardi filii Willelmi in uilla de Middeltone[4].

Capellam de Pudelicote cum omnibus decimis de dominico Philippi de Pudelicote, maioribus & minoribus, & xl acras de dominico eiusdem[5].

Confirmatas per Robertum de Chen[ei] Lincolniensem episcopum[2].

Idem Robertus testatur per literas suas patentes xl denarios nobis esse coram eo iudicatos in Leycestria pro quibusdam decimis de Crokstone[6].

Omnes decimas de dominico domine Eue de Gray in uilla de Derneforde, tam maiores quam minores, & funeracionem liberorum hominum ibidem decedencium; & omne ius parochiale in Wytteleya; omnes decimas maiores de dominico eiusdem.

Confirmatas per iudices a domino papa delegatos[7].

Duodecim solidos de Abbate de Dorkecestria pro decimis de dominico Petri de la Mare in Baldintone[8].

Confirmatos per iudices a domino papa delegatos per consilium episcopi Lincolniensis.

[1] See no. 23 A.

[2] This deed is not found in the Cartulary.

[3] There is no such deed in the Cartulary, but see no. 7. No trace of such tithe in Minster Lovell can be found in the Taxatio of Pope Nicholas.

[4] See no. 150.

[5] This deed is not in the Cartulary, but see nos. 157 and 162.

[6] Not in the Cartulary, but see no. 156.

[7] Neither the original grant nor the confirmation are in the Cartulary, but see nos. XII and 7. Derneford and Witteley (in *Domesday* 'Widelie') were hamlets in Wootton parish, as we learn from the Hundred Rolls: they are now marked by Dornford farm and Woodlay's farm.

[8] Neither the donation nor the confirmation are in the Cartulary.

Ecclesiam de Wyttefelde in Norhamtonsira & in ea pensionem xxx quarteriarum frumenti puri, soluendarum in quadragesima, & ii marcas annuas duobus terminis. — Confirmata per iudices a domino papa delegatos [1].

Duodecim solidos de Priore de Berencestria pro duabus garbis de dominico de Strattona. — Confirmatos per iudices delegatos a beato Hugone Lincolniensi episcopo [2].

Duas garbas decimarum de dominico Radulfi de Scouille in uilla de Toruestone in archidiaconatu Buckingham'. — Confirmatas per archidiaconum Buckingham' uacante sede [3] episcopatus Lincolniensis.

Acta anno gracie MCCXXXIX coram domino Roberto Crosseteste Lincolniensi episcopo: et dominus episcopus habet penes se scedulam tali modo & tale ordine conscriptam; et sciendum quod decime, que per scripta non roborantur, per examinacionem duorum seniorum monachorum, scilicet Willelmum de Mora & Ricardum Haltone, coram domino episcopo sunt probate.

fol. 1r.

Duas garbas decimarum tocius tenementi Stephani filii Laurencii in uilla de la More [4], exceptis decimis garbarum trium tenencium suorum, scilicet Gilberti de la Hetthe, Willelmi Meschin, Stephani Blundi.

Duas garbas decimarum totius tenementi Ade filii Amiani, exceptis decimis xi acrarum.

Omnes garbas decimarum de tenemento de Rameseye, quod prior de Derhurst tenet.

Omnes garbas decimarum Warini clerici in Mortuna [5].

Omnes garbas decimarum Ricardi de Liford in Mortona.

Tertiam garbam decimarum Thome de Langele de [6] ueteri dominico suo.

Decimas maiores & minores de dominico de Corneuelle Punsolt [7].

Decimas garbarum de x hidis & dimidia hyda & dimidia uirgata terre in parochia de Cherlebiry.

Decimas garbarum de dominico Abbatis in parochia de Cherlebiry, quas percipit elemosinarius.

Ab antiquo & max[im]a ante concilium [8] Lateran[ense] celebratum sub papa Innocencio.

[1] Not in the Cartulary.
[2] See no. 62.
[3] See no. 115.
[4] Northmoor, Oxon.
[5] Moreton, a hamlet in Northmoor.
[6] Langley, in the parish of Shipton-under-Wychwood: see no. XII. For the original grant see no. 613.
[7] But see no. 116.
[8] Rather dim and doubtful.

Medietatem garbarum de terra forinseca de tenentibus Abbatis, et medietatem quarundam minutarum decimarum, scilicet agnorum, porcellorum & lini in uilla de Stoke.

Decimas de dominico Abbatis in uilla de Sipforde, quas percipit elemosinarius.

Decimas omnes de dominico domini Lincolniensis episcopi apud Cropperi tam maiores quam minores cum uno manso.

Decimas etiam de dominico domini Lincolniensis episcopi in uilla de Thame & de Middelthona cum duobus mansis.

Duas garbas decimarum de vi uirgatis terre in uilla de Bodicote.

Omnes decimas garbarum episcopi in campis de Bannebiry, de Wycham & de Herduich[1], et omnes decimas lane episcopi, exceptis decimis garbarum prouenientibus de viii acris terre, quas rector ecclesie de Bannebiry excolit, et exceptis decimis unius acre de dominico Radulfi de Wychame. — Per compositionem factam coram domino Lincolniensi episcopo.

Et omnes decimas quadraginta acrarum in Wealde.

Et omnes garbas quatuor acrarum apud Coges pro sepultura. — Ab antiquo.

Omnia superius scripta continentur in cedula domini episcopi. Que autem sequuntur, ostendunt particulatim illa que supra[2] de decimis domini episcopi scribuntur coniunctim.

Hec [*sic*] sunt decime pertinentes ad Abbatem de Eynesham in parochia de Cropperi:—

Omnes decime de toto dominico domini episcopi, tam maiores quam minores.

De terra domini Hugonis, scilicet de duabus acris apud Ringestoneswelle & de duabus acris super Wolfurlong, & de v[..][3] acris in Bradeweye in duo loca diuisis; et de xi acris in alia cultura super Bradeweye, et de vii acris super Uoxhulleforlonge, & de una cultura super Watereshulle, & de quatuor acris ad spinas in duo loca diuisis; de duabus acris ad Hundesgore duas garbas possident & persona terciam. Hee terre iacent in campo occidentali.

[1] Hardwick near Banbury.

[2] 'super' MS.

[3] The end of this number is lost in the stitches of the binding. To judge from the next two or three lines, there might be as many as two figures after 'v'.

In campo septentrionali totum de dominico episcopi possident monachi.

De terra domini Hugonis, scilicet de xx acris super Hothulle, de vii acris iuxta Bisepesmer, & de xi acris apud Oxeye, & de xvi acris apud Walecote, & de quatuor acris super Wodehulle duas garbas possident monachi & terciam persona.

In Clatercote de uno forlonge super Costowe, et de alia cultura tendente into Lutlemede: et de una cultura in Hildebaldeshamme tendente apud Sepesbrugge: et de duabus acris & dimidia iuxta uiam super Costowe omnes decimas garbarum possident monachi; et hee iacent in campo occidentali.

In cultura sub Pinkewrorche omnes decimas percipiunt monachi |.

In cultura de Caldewellefurlong & de x acris sub Gorebrugge & de vii acris apud Cleydoneweye & de terra Diue de Cleydone, scilicet de xii uirgatis terre, qualibet uirgata ix[1] acrarum, duas garbas percipiunt monachi & terciam persona. fol. 2r.

De una acra decani & de una acra Willelmi fabri cum tofto suo & de una acra Roberti Hocsen cum tofto & de dimidia acra Rogeri Coper in utroque campo, et de quatuor acris quatuor carucariorum episcopi, et de duabus culturis Iohannis Wandard in Westbreche & de quatuor acris super Sutbreche omnes decimas percipiunt monachi.

Decime pertinentes ad Abbatem de Eynesham in Bannebiry:—

Omnes decime de dominico episcopi in Bannebiry, & omnes decime de dominico episcopi apud Herdewiche, et omnes decime de toftis & tenementis liberorum & uillanorum qui sunt fundati de dominico episcopi; et omnes decime x acrarum de molendino de Bannebiry: similiter omnes decime de [dominico[2]] domini de Wycham; et omnes decime de toftis & tenementis liberorum & uillanorum, qui feodati sunt de dominico predicti domini de Wycham.

De vi uirgatis terre apud Bodicote[3] in parochia de Eadburbiry, due garbe pertinent ad Abbatem & tercia[4] ad personam de dono Willelmi Clement de Bodicote.

Decime pertinentes ad Abbaciam de Eynesham, de una hyda terre in Magna Rollendriht: Walterus de la le Broc [*sic*] tenet unam uirgatam terre & dimidiam: Ingram filius domine tenet unam uirgatam

[1] Seems an incredibly small virgate, but the number of acres in the virgate would not have been specified unless there was something curious about it. It is certain that there were small virgates in some places in North Oxfordshire. Thus Shutford, which contains 640 acres, had 52 virgates (*Hundred Rolls*, vol. ii. 705).

[2] Not in MS.

[3] 'Bidicote,' MS.; Bodicote, near Banbury, is meant.

[4] 'terciam,' MS.

terre & dimidiam de eodem tenemento; Hugo þe Hore dimidiam uirgatam terre: Canonici de Northone dimidiam uirgatam: Iohannes le Tayllur iiii acras. Iste decime ex antiquo fuerunt domui de Egnesham & possesse per tempora quinque regum, & ipse qui eas dedit Egneshamie, dedit sex acras terre ecclesie sue de Magna Rollendriht ne contencio oriretur inter ipsas ecclesias. Et facte sunt v mutaciones de mesuagio & de predicta terra postquam predicte decime date fuerunt Egneshamie[1].

II.

[Histon, Cambridgeshire.]

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis ad quos presens scriptum peruenerit [ ][2] clericus eternam in domino salutem. Ad uniuersitatis uestre noticiam peruenire desidero, quod cum Abbas & Conuentus Eyneshamie me ad ecclesiam de H[istona][3] in E[liensi][3] diocesi sitam caritatiue presentarent, presenti carta me eisdem obligaui, prestito ad hoc corporali sacramento, quod nunquam eosdem occasione dicte presentacionis inquietabo uel ab aliquo inquietari procurabo, si contingat, quod absit, me non posse ad dictam presentacionem dictam ecclesiam obtinere, ex eo quod si Bononius aliquando dicte ecclesie rector, qui dicitur esse mortuus, in rerum fuerit natura. In huius rei testimonium coram dictis Abbate & Conuentu huic carte signum meum apposui.

III.

[Writ of the King, calling in worn money.]

May 20, 1279. Edwardus dei gracia &c. uicecomiti Oxonie salutem. Quia dampna innumera[bilia] nobis & toti communitati regni nostri hactenus peruenerint occasione monete false & retonse currentis in eodem regno, per quod cambium monete in uillis Londonie, Eboraci, Cantuarie, Wintonie, Oxonie, Gloucestrie, [ ][4], Lancastrie, Noui Castri super Tinam, Noramtone fecimus prouidere; tibi precipimus quod sub omni festinacione, per ciuitates, burg[os], uillas mercator[ias] & alias per totam balliuam tuam puplice proclamari facias, quod omnes illi qui huiusmodi monetam malam, falsam uel retonsam habuerint, ueniant usque uillas predictas uel aliquam illarum

[1] This tithe in Great Rollright was evidently given in the time of Henry I or Stephen.

[2] The name has been purposely erased.

[3] The names have been erased, but as the first letters are legible we can conjecture the rest.

[4] Illegible.

prout magis uiderint expedire die dominica in octabis sancte Trinitatis proximo futuro [*sic*] [ad][1] ipsos quibus[2] custodia cambii nostri deputauimus, ad huiusmodi monetam cambiendam, & quod nulla moneta falsa aut retonsa ultra terminum illum currat in regno nostro predicto. Et nullus sub periculo uite & membrorum, & amissione omnium bonorum suorum emat uel uendat seu aliquo alio modo negocietur de huiusmodi moneta mala, falsa uel retonsa ultra predictum diem dominicum nisi tantummodo cambiendo sicut predictum est. Datum per magistrum T. de Bek' apud Westmonasterium xx° die Maii anno regni septimo.

IV.

[Fulbrook, Bucks.]

Bermodus donauit duas hydas terre in Fulebroc in maritagio cum [c. 1220.] sorore uxoris sue, de qua natus fuit Willelmus de Fulebroc, qui [ ]it[3] unum filium nomine Hugonem; qui portauit unam assisam de morte antecessorum contra Abbatem de Egnesham: inter quos concordia facta fuit in curia domini regis[4]. De quibus supradictis, Willelmo scilicet & Hugone, nullus superest ut dicitur. Unde heres supradicti Bermodi petit supradictas duas hydas terre per breue de recto in curia domini Regis, qui dicit quod finis factus inter predictum Abbatem & predictum Hugonem nocere ei non debet, quia quando ille finis factus fuit, non fuit intra regnum Anglie.

V.

Stoktalemache.

fol. 2v.

In uilla de Stoke-talemache sunt duo feoda militum, scilicet decem [c. 1240.][5] hyde; de quibus Abbas de Tame tenet quatuor hidas & dimidiam[6]; Willelmus & Ricardus de Turribus vii uirgatas & dimidiam; Templarii unam hydam; Rogerus Gernun dimidiam hydam; persona xiiii acras & capitale mesuagium; Hugo le Long dimidiam hydam; Gaufridus le Grant dimidiam hydam; Robertus filius Randulfi & Willelmus Beccke dimidiam hydam; Iohannes le Glorie dimidiam hydam; Ricardus Kene cum quatuor acris Hugonis Longi unam uirgatam; Willelmus le Hyne dimidiam uirgatam.

[1] Illegible.

[2] 'quos' MS.: the whole deed is written very carelessly, *comitatui* and *comitatum* being put for *communitati* and *ciuitates*, also *rotonse* for *retonse*.

[3] Faded in MS.: perhaps 'habuit.'

[4] i.e. in 1202. See *Fines* (ed. Hunter), vol. i, p. 204.

[5] Judging from the writing.

[6] Eynsham had a virgate in Stoke Talmage, which they demised to Thame Abbey (see nos. 195, 614).

Apud Cumbe[1], Rogerus Gernun tenet feodum unius militis & dimidii: in Wlfinton feodum dimidii militis.

VI.

[Estimate of the profits of the demesne land in South Stoke, Charlbury, and Mickleton.]

Stoke.

1256-9. Anno domini MCCLVI°: vii quarter[ia] & dimidium frumenti, xi quarteria & dimidium mixtillionis[2], xviii quarteria & dimidium ordei, vii quarteria tramasii[3], xii quarteria auene. Item anno MCCLVII, ix quarteria, iii bussellos frumenti, xi quarteria mixtillionis, viii quarteria & dimidium ordei, vii bussellos tramasii, vi quarteria & dimidium auene. Item anno MCCLIX [*sic*] x quarteria, vi bussellos frumenti; xiiii quarteria mixtillionis; xiii quarteria & dimidium ordei; vi quarteria tramasii; xi quarteria auene.

Summa frumenti communibus annis viii quarteria, pretium quarterii iiii solid.; summa mixtillionis xi quarteria, pretium quarterii ii solid. vi denarios; summa ordei x quarteria, pretium quarterii ii solid.; summa tramasii v quarteria, pretium quarterii xviii d.; summa auene viii quarteria, pretium quarterii xii d.

Summa denariorum iiii lib., xv solid.: et sic, subtractis de illa summa xxiiii[4] solidis pro conduccione & locacione hominum & carectarum et [*sic*] remanent lxxi solidi.

Cherleburi.

Anno domini MCCLVI°: xiii quarteria frumenti, xxii quarteria ordei & tramasii, xl quarteria auene: anno VII° ibidem, xi quarteria & dimidium frumenti, xx quarteria ordei & tramasii, xxx quarteria auene. Anno VIII° ibidem, x quarteria & dimidium frumenti, xvi quarteria & dimidium ordei & tramasii, xl quarteria auene: anno IX° ibidem, xiiii quarteria & dimidium frumenti, xii quarteria & dimidium ordei & tramasii, xxv quarteria, iii bussellos auene.

Summa frumenti communibus annis x quarteria, pretium quarterii iiii solid.: summa ordei & tramasii xvi[5] quarteria, pretium quarterii xx d.: summa auene xxx quarteria, pretium quarterii xii d.

Summa denariorum, iiii lib., xvi solid., viii d.; et sic, subtractis de ista summa xxx solidis pro conduccione & locacione hominum & carectarum, remanent lxvi solidi, viii denarii.

[1] Not Long Combe, near Woodstock, but part of Chilworth, in Great Milton (*Hundred Rolls*, ii. 717: *Testa*, p. 105).

[2] mixtillio: wheat and rye mixed.

[3] tramasium: corn cut green.

[4] xxiii. MS.

[5] xxvi. MS.

MIK[EL]TONE.

Anno domini MCCLVI°, xvi quarteria, v bussellos frumenti, xlv quarteria tramasii, xiii quarteria & dimidium auene. Anno VII°, xii quarteria frumenti, xiiii quarteria ordei, xi quarteria & dimidium tramasii, xix quarteria fabarum. Anno VIII°, x quarteria frumenti, v quarteria siliginis, xiii quarteria & dimidium fabarum, xv quarteria & dimidium tramasii. Anno IX°, xii quarteria & dimidium frumenti, i quarterium et dimidium siliginis, xiii quarteria fabarum, x quarteria tramasii.

Summa frumenti communibus annis xii quarteria, pretium quarterii iiii sol.; summa tramasii x[1] quarteria, pretium quarterii xviii d.; summa fabarum xiiii quarteria, pretium quarterii ii solidos; summa auene viii quarteria, pretium quarterii viii d.

Summa denariorum iiii lib., xvii sol., iiii d.: et sic, subtractis de ista summa xxx solidis pro conduccione & locacione hominum & carectarum, et [*sic*] remanent lxvii sol., iiii d.

Summa summarum x lib. v sol., exceptis expensis prenominatis.

VII[2].

fol. 3r.

Extenta terrarum & redditum monasterii de Egnesham facta per magistrum Constantinum[3] arch[idiaconum] de Subbur[i] et [G. de Tantone]. 1269.

CHERLEBURI.

Abbas de Egnesham habet manerium de Cherleburi: & habet in eodem de libero redditu x solidos iiii denarios.

Item habet ibidem in uilenagio xxxii uirgatas terre, que ualent per annum ad opus Abbatis viii libras, tam in redditibus, quam in seruiciis, & consuetudinibus, precium uirgate terre v solid.

Item habet ibidem in dominico tres hidas terre que ualent per annum lx solidos, precium hide xx solid.

Item habet ibidem duo molendina que ualent per annum l sol.

Item fines, perquis[ita] & placita curiarum ualent per annum xx s.

Item, redditus bosci ualet per annum iiii sol.

Summa totalis xv lib. iiii sol. iiii d.

[1] xii. MS.

[2] Tanner MS. 416, fol. 101, in the Bodleian Library, 'an extent of Eynsham' proves to be only a copy of this deed made by Anthony Wood.

[3] Constantine of Mildenhall was Archdeacon of Sudbury in the diocese of Norwich after 1266 and before 1279. This proves that when the charter mentions 'anno LIII,' it does not mean, A.D. 1253, but the fifty-third year of the king's reign. The Annals of Dunstable (*Annales Monastici*, iii. 259) mention the 'taxatio magistri Constantini et G. de Tantone' during the years 1270 to 1273. We have assumed that the scribe intended to add this second name.

Stoke.

Ueredictum xii iuratorum apud Oxoniam de Hundredo Dorcecestrie die sancte Lucie anno liii°., qui dicunt quod Abbas de Egnesham habet in Stoke Abbatis xxviii libras annui redditus.

Item, habet in eadem uilla iii carucatas terre & pratum & ualet per annum xl solidos.

Item, habet operaciones & ualent per annum xviii s. vi d.

Item, habet in eadem boscum & unum molendinum & ualet per annum i marcam.

Item, fines terrarum & perquisita ualent per annum dimidiam marcam.

Item, chrchet[1] ualet in eadem uilla per annum viii d.

Summa xxxi lib. xix s. ii d.

Wodethone.

Abbas de Egnesham habet apud Wodethone fere ii carucatas terre cum pertinentiis que ualent per annum iiii marcas.

Item, in redditibus & seruiciis uillanorum & consuetudinibus per annum xxxvi solidos.

Item, habet ibidem unam piscariam que est ad firmam pro vi solidis, viii denariis.

Item, habet de finibus & perquisitis curiarum per annum x sol.

Item, habet vi acras prati & ualent per annum vi sol.

Baldindone.

Item, habet apud Baldindone unam uirgatam terre que soluit per annum v solidos.

Item, habet apud Wodethone columbar[e] & ualet per annum ii sol.

Summa v lib. xix sol.

Sipforde.

Abbas de Egnesham habet in dominico apud Sypforde duas carucatas terre, que ualent per annum v marcas.

Item, habet ibidem in pratis & pasturis, que ualent per annum xiii sol. iiii d.

Item, habet ibidem in redditu assiso per annum xl solid.

Item, de placitis & perquisitis vi sol. viii den.

Item, de Cherchet vi bussellos frumenti ad ualorem de xxvii denariis.

[1] i.e. Church-scot.

Item, habet ibidem in piscaria, que ualet per annum vi s. viii d.
Item, habet ibidem quoddam passagium & ualet per annum ii sol.
Item, habet ibidem de auxilio ad festum sancti Michaelis vi s. viii d.

ESTONE[1].

Idem Abbas habet apud Estonam de redditu assiso per annum ii marcas & iiii solidos: & soluit idem Abbas de dicto redditu diuersis personis per annum vi solidos: qui debent subtrahi de dicto redditu.

WELDE.

Idem Abbas habet apud Welde ix uirgatas terre & dimidiam que soluunt per annum vii libras & xx denarios.
Item, habet de perquisitis ii solidos.

NORTHONE.

Item habet Abbas apud Northonam Brun unam uirgatam terre, que ualet per annum xiii s. iiii d.

FILECHINGE.

Item apud Filekinge de redditu vi solidos.
Et de uno molendino xiiii s.
Summa xvii lib. v s. xi d., subtractis vi solidis de Estona, & cum vi solidis predictis xvii lib. xi s. xi d.

VIII.

Extenta manerii de Egnesham. fol. 3v.

Iurat[ores] dicunt super sacramentum suum quod Abbas habet [c. 1270.[2]] sex carucatas terre in campis de Egnesham: et quelibet carucata terre ualet per annum xx solidos: et quater uiginti acras prati, pretium acre xx d.

Item, habet xvi uirgatas terre in uilnagio, et debent laborare in septimana iiii dies per annum, et valet operacio per quinque dies ii d., a festo sancti Michaelis usque ad Hokeday: et a festo de Hokeday usque ad festum sancti Iohannis Baptiste i d.; et a festo sancti Iohannis usque ad festum sancti Michaelis ii d.: et debent facere tres [bederipas[3]], una bederipa sine cibo ad suum custum cum uno homine, quod ualet ii d., & duas bederipas cum duobus hominibus et ualet ii d. quia sunt ad cibum domini. Item, in tallagio i marcam communibus annis. Item, in pannagio communibus annis ii solidos. Item, dicunt de Cherchet unum quarterium frumenti, et xv gall[inas]. Item de libere tenentibus xl sol.: item, de tribus

[1] Bampton Aston.
[2] Being in the same hand as the last deed.
[3] Omitted in MS.

molendinis lx solidos. Item, in franca piscaria xx solidos. Item a finibus & perquisitis per annum xx solidos. Item in pastura separali[1] per annum x solidos.

IX.

[Permission to R. de Cirencester to enter a stricter order.]

July 5, 1277. Omnibus Christi fidelibus ad quos presentes littere peruenerint I. miseracione diuina Abbas Egnesham & eiusdem loci Conuentus salutem in domino. Quoniam dilectus nobis in Christo frater R. de Cirencestria commonachus noster instinctu Spiritus Sancti ad artiorem religionem firmiter conuolare proponit, ut asserit, nos unanimi assensu eidem instanter petenti condescendentes licenciam concessimus specialem, dummodo propositum suum sicut nobis & fratribus nostris presentibus ueraciter exposuit, prout iura de presenti materia diffiniunt, citra festum sancti Michaelis prosequatur cum effectu. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham die lune proxima post festum apostolorum Petri & Pauli anno domini MCCLXXVII.

X.

[Grant to Magister — de Beleya of two marks a year.]

July 5, 1277. Omnibus sancte matris ecclesie filiis &c. Nouerit uniuersitas uestra nos de communi consilio & unanimi consensu tocius capituli nostri caritatis intuitu donasse & concessisse magistro [ ][2] de Beleya clerico nostro duas marcas de camera nostra apud Egnesham singulis annis ad duos anni terminos subscriptos recipiendas, uidelicet in festo sancti Michaelis unam marcam & in festo Pasche unam marcam, quousque eidem per nos in beneficio ecclesiastico fuerit prouisum. In cuius &c. Datum dominica proxima post festum apostolorum Petri & Pauli, anno domini MCCLXXVII.

XI.

[A tenth levied on the income of the Obedientiars.]

[1275.[3]] Taxacio porcionum obedientiar[iorum] monasterii Egnesham secundum magistrum Reymundum de Nogeriis & fratrem Iohannem de Derlyngtone, qui coniunctim ueras decimas dictarum porcionum

[1] 'soper',' MS.

[2] The scribe has forgotten the initial.

[3] The Annals of Dunstable (*Ann. Mon.*, iii. 267, Rolls Series) record that 'magister Reymundus' and 'frater Iohannes' were principal collectors of a tenth for the Holy Land in the year 1275. We are told in the *Flores Historiarum* that Raymond of Guienne was sent by the Pope in 1272 to collect a tenth for two years.

nomine domini pape perceperunt, que porciones sunt subscripte scilicet:—

Prior dicti monasterii habet iiii lib. xv s. viii d.: inde decima ix s. vi d. ob.

Precentor habet liii s. iiii d.: inde decima v s. iiii d.

Camerarius habet xxiii lib.: inde decima xlvi s.

Coquinarius habet xlvii lib. xii s. iii d.: inde decima iiii lib. xv s. ii d.

Sacrista habet xxvi lib. xii s. x d.: inde decima liii s. iiii d.

Subsacrista habet xxiiii sol.: inde decima ii sol. iii d. ob.

Elemosinarius habet lxviii lib. iiii s. vi d.: inde decima vi lib. xvi s. v d.

Custos capelle beate Marie habet xv s.: inde decima xviii d.

Abbas, de Hystone habet per se cvi s. viii d.

Item Infirmarius iiii lib. xv s. viii d.: inde decima ix s. vi d. ob.[1]

XII[2].

[A tenth levied on the income of the Abbot.]

DECANATUS DE WODESTOKE. fol. 4r.

Ecclesia de Egnesham cum capellis ualet xviii lib. Decima xxxvi s. [c. 1270.]

Abbas habet in dominico sex carucatas terre quarum estimacio est lx sol. inde decima vi s.

Idem habet in redditibus xx s. inde decima ii s.

Idem habet apud Coges quatuor acras arabiles que ualent dimidiam marcam inde decima viii d.

Idem Abbas habet de annuo redditu iii s. inde decima ii d. ob.

Idem percipit de ecclesia de Cumba nomine pensionis x s. inde decima xii d.

Idem percipit de ecclesia de Tackele decimam ad ualorem de iiii solidis inde decima iiii d.

Idem Abbas percipit de molendino de Nortbroc[3] lx s. inde decima vi s.

Idem percipit de Parua Barthona dimidiam marcam inde decima viii d.

Idem percipit apud Wotthone[4] decimam ad ualorem de xx solidis inde decima ii s.

DECANATUS DE WYTTENEYE.

Abbas de Egnesham percipit apud Dogelinthone dimidiam marcam inde decima viii d.

Idem percipit de Mora xx s. inde decima ii s.

[1] Another hand writes below 'xvii lib. xix s. ii d. ob.'

[2] This is in the same hand as Charters nos. VII and VIII, and earlier than no. XI.

[3] i. e. Tackley mill.

[4] i. e. tithe of Dornford and Witteley.

Idem percipit apud Sipforde l s. inde decima v s.
Idem habet ibidem in terris de dominico v marcas
inde decima dim. marca.
Idem habet apud Filechinge in redditu v s. ii d. ob.
inde decima vi d. quad.
Idem habet apud Northone Brun ecclesiam que ualet per annum xx marcas inde decima xxxii s.
Idem percipit apud Ministre decimam ad ualorem de x s.
inde decima xii d.

Decanatus de Dadinthone.

Abbas de Egnesham percipit de molendino de Cliftone xl s.
inde decima iiii s.
Idem percipit de molendino Dotardi xx s. inde decima ii s.
Idem percipit de Henthone viii s. inde decima ix d. ob.
Idem percipit de Abberburi dimidiam marcam inde decima viii d.
Idem percipit de Newenthone de pensione iiii s.
inde decima iiii d. ob. qua.
Idem percipit de Mildecumba v marcas
inde decima dimidia marca.

Berencestria.

Abbas de Egnesham percipit in Heyford Warin viii s.
inde decima ix d. ob.
In Heyforde ad Pontem de annua pensione xx s.
inde decima ii s.
Item de pensione ecclesie de Solthorne c solidos,
inde decima x sol.
Item de decima in Berencestria xii s. inde decima xiiii d.

Codesdone.

Abbas percipit apud Wodethone cum terris & redditibus viii marcas x s. viii d.[1]
Idem percipit de Meritone xxx s. inde decima iii s.
Idem percipit de Staunthone xx s. inde decima ii s.

Northone.

Abbas habet apud Cherl[eburi][2] in dominico tres carucatas terre quarum uerus ualor est xl s. inde decima iiii s.
Item de annuo redditu l s. inde decima v s.

[1] *Sic*, MS. But no doubt the meaning is that 10*s.* 8*d.* was the tenth of eight marks.
[2] 'Clerl', MS.

Item de decimis ecclesie xl s. inde decima iiii s.
De annua pensione xl s. inde decima iiii s.
Habet apud Paruam Rolendrist duas carucatas terre et est uerus ualor xx s. inde decima ii s.
Habet etiam ibidem de annuo redditu duas marcas, inde decima ii s. viii d.
Habet apud Langele de decimis ad ualorem de v. solidis, decima v d.
Habet apud Middeltone in parochia de Siptone ii marcas, decima ii s. viii d.
Habet apud Cestretone de redditu c solidos, decima x s.
Habet apud Cercedene de annua pensione unam marcam, decima xvi d.
Habet apud Rolendrist Magnam iii sol. decima iii d.
Habet apud Sewelle de annuo redditu ix s.[1] decima x d. ob.

XIII.

Hystone.

fol. 4v.

Redditus assise de Histone pertinentes ad diuersos obedient[iarios] monasterii de Egnesham anno domini MCC.[2] [c. 1270.]

Camerarius percipit de redditu assise de Histona per annum xxii libras, quolibet termino c & x solidos. Inde decima domino Regi concessa de quarto anno[3] xliiii solid.

Coquinarius percipiet quolibet anno de dicto redditu xviii lib. xiii s. iiii d., quolibet termino iiii lib. xiii s. & iiii d. Inde decima xxxvii s. iiii d.

Dominus Prior percipiet singulis annis xxvi sol. viii d., quolibet termino vi sol. viii d. Inde decima ii s. viii d.

Infirmarius percipiet per annum lxxvii s. viii d.; ad terminum sancti Michaelis xxvi s. viii d., ad terminum sancti Thome xii s. ii d., ad terminum Annunciacionis xxvi s. viii d., ad terminum sancti Iohannis xii s. ii d.; Inde decima vii s. ix d.

Subsacrista percipiet per annum ad magnum altare ix s., ad terminum sancti Thome iiii s. vi d., & ad terminum sancti Iohannis iiii s. vi d.

Ad luminare altaris beate Marie percipiet procurator per annum

[1] In the margin in another hand 'x lib. iij s. ij d.'

[2] *Sic.* But the handwriting is of about 1270.

[3] The king was granted a tenth for five years in 1257. If this is what the words refer to, the date will be 1261 (Gasquet, *Henry III and the Church*, p. 374).

x sol., ad terminum sancti Thome v s., & ad terminum sancti Iohannis v s.

Ad luminare sancti Andree in eadem ecclesia percipiet subsacrista per annum x solidos, ad terminum sancti Thome v s., & ad terminum sancti Iohannis v s.

Summa termini sancti Thome xi lib. xvi s. viii d.
Summa termini Annunciacionis xi lib. xvi s. viii d.
Summa termini sancti Iohannis xi lib. xvi s. viii d.
Summa termini sancti Michaelis xi lib. xvi s. viii d.
Summa totalis redditus per annum xlvii lib. vi s. viii d.

XIV.

[An acquittance to the priory of Laund of an annual payment of eleven shillings and eleven pence.]

June 21, 1280. Uniuersis presentes litteras inspecturis, I. dei gracia Abbas Egneshamie salutem in domino. Noueritis[1] nos recepisse a religiosis uiris Priore & Conuentu de Landa per manus I. de Aneta clerici quadraginta & septem solidos & octo denarios pro quatuor annis apud Oxon', scilicet pro anno Domini MCCLXX septimo, octauo, nono & decimo, quam pecunie summam predicti religiosi nomine cuiusdam annui census nobis & Conuentui nostro pro terra quadam in uilla de Newboud[2] ad festum Pentecost[en] in annis supradictis soluere tenebantur. In cuius rei testimonium ipsos religiosos a predicto debito iam soluto quietos fatemur & liberatos & eisdem has litteras nostras fieri fecimus patentes. Date apud Egnesham die ueneris proxima post festum sancte Trinitatis anno Domini MCC octagesimo.

XV.

[A grant by Henry II, to make an assart in Wychwood forest, is confirmed by Edward I.]

Edwardus dei gracia, rex &c. custodi foreste sue de Whicchewode salutem. Cum celebris memorie dominus Henricus quondam rex Anglie proauus noster per cartam suam quam inspeximus concesserit dilectis nobis in Christo Abbati & conuentui de Egnesham quod ipsi assartare possent totam terram[3] que est inter Bladen' & chiminum

[1] 'nouerint,' MS. [2] See no. 61.

[3] This would not be in the parish of Eynsham, which is not bounded by the Bladen (i. e. Evenlode) except at the south-east corner, outside the limits of Wychwood forest. It seems to be in Finstock: no. 188 mentions an assart there in the days of king Stephen; we find it in the *Hundred Rolls*, vol. ii. p. 709; and no. 651 states that *Stonyweye* was the way from Fawler bridge to Finstock.

petrinum & quod terram illam sic assartatam teneant in puram & perpetuam elemosinam, nos concessionem illam continuare uolentes uobis mandamus quod eosdem Abbatem & conuentum terram illam assartatam tenere permittatis iuxta concessionem proaui nostri supradicti. Teste &c.

XVI.

[Histon.]

Iuratores dicunt per sacramentum suum quod Abbas de Egnesham tenet in Histona duo feoda militum per socagium de episcopo Lincolniensi. Et episcopus Lincolniensis tenet de domino Rege [in][1] capite & defend[it] abb[atem] &c.

XVII.

fols. 5r, 5v, 6r.

[A list of charters 1 to 173, with the same descriptions as are given at the head of each charter, as it occurs below.]

XVIII.

fol. 6v.

[An inquisition by the chapter of the rural-deanery of Woodstock about the church of Combe.]

Reuerendo domino I. archidiacono Oxoniensi, H. decanus de Haneberge &c. Secundum mandatum uestrum inquisitionem diligentem feci in pleno capitulo apud Bladen' de ecclesia de Cumba secundum articulos consuetos, scilicet primo ad quem exspectaret ius patronatus, & dicit capitulum quod ad Abbatem & conuentum de Egnesham: secundo utrum sine controuersia esset, & dicit capitulum quod nichil audierunt de aliqua controuersia, nisi quod quidam seruiens domini Regis de parco simpliciter appellauit pro iure domini Regis, nichil prestans de iure ipsius. De pensione dicit capitulum quod debita & antiqua est decem solidorum, sed ignorat a quo instituta. De estimacione dicit quod centum solidos. De presentato dicit quod non est alias beneficiatus nec aliqua notatur incontinentia. Ualete[3]. [? 1221.[2]]

[1] Illegible.

[2] John de Sancto Egidio was Archdeacon of Oxford in 1240, but this is more probably John de Tiwe (1215–22), as the deed seems to date from shortly after the Lateran council, when inquiries were being made about pluralities and pensions. Charter 189 shows that the church of Combe was vacant at the end of 1221.

[3] Then follows in the same hand:
'Ursorum rabies, feritas insana leonum
Sternitur & fracto gurtare [*sic*] uicta perit;
Cedit & obsesso fugiens e pectore demon;
Comprimiturque pio regius ore furor.'
Then in a later hand, that of no. xx. 'Ce est la medicine pur berbis sauer de Clofiche; Copperose, Uerdegrez, Vif argent, Herbe beneyt, Horshelle, Menuache, Hedok' rote, Rasin de Fenil, Ribwort, Feltrif, Aloyne, Grece de Pork', Ow bure.'

XIX.

[Bull of Pope Innocent, that churches which belong to monastic houses are never vacant.]

Innocencius, Cantuariensi & eius suffraganeis. Ex transmissa questione monachorum de N. accepimus quod episcopi et officiales eorum in quorum diocesi ipsi parochiales ecclesias habere dinoscuntur, personis eorum siue uicariis decedentibus, ecclesias ipsas in sequestro ponunt quasi uacantes, & usque persone siue uicarii instituantur fructus medii temporis percipiunt. Quoniam igitur que perperam fiunt ad rectitudinis tramitem debent reuocari, discretioni uestre per apostolica scripta mandamus quatinus in ecclesiis nomine eorum possessis, personis siue uicariis decedentibus, nullus eas sequestrare presumat, cum ecclesias uiris religiosis diuini amoris intuitu datas nunquam uacare credimus, sed ad presentationem illorum alii instituantur & fructus medii temporis, sicut ipsis secundum deum melius uisum fuerit, expendantur.

XX.

[Against murrain of sheep.]

[.1270.] Pur murine de berbiz. Uus fret primes chant[er] une messe en honur del seint espirit, & si offret un dener. Postea congregentur oues in unum in una domo uel extra & legat sacerdos ista quatuor ewangelia. 'In principio' 'Cum natus' 'Recumbentibus' 'Loquente': deinde aspergat aquam benedictam super eas dicens 'In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti, Amen.' Postea dicat istud carm[en]:— 'Seinte filiole sur un ile de la mer sist, quand damenedew sur luy uint; dunt li damenedeu dist, "Filiole, ke seet tu ici?" "Sire," dist filiole, "ie gard mes berbiz de la u[er]ole, & de la Cloufike." Damenedeu dunt a li dist, "Garri seent ces berbiz de la u[er]ole & de la Cloufike": & garri sunt de meyntenant, cun deu li auoyt ce dist, ke tut le mound format & fist: est[re] sue ma dame seinte Marie le requist. A[1] ausi uerement seynte garriz ces berbiz ke si ueet de la u[er]ole & de la Cloufiche, cun tu ly as dit. Amen.' Pus si dirret en le honur nostre seignur la paternoster tres feiz en genuland cun aue maria: et pus si diret ceste collecte: 'omnipotens sancte pater deus, qui laboribus hominum & de brutis animalibus solatium subrogasti, supplices te rogamus, ut sine quibus non alitur humana condicio, nostris non sinas usibus deperire; per dominum nostrum Iesum Christum filium tuum. Amen.'

[1] A capital, with a full stop after it.

I.

[1]Carta Regis Æthelredi de fundatione huius ecclesie. fol. 7r [1005.]

IN Dominante per secula infinita omnium dominatore, Christo saluatore nostro, uniuersitatisque creatore, Æthelredus, gratia Dei eiusque misericordia, rex & rector regni Anglorum, & deuotus sanctę Ecclesię defensor humilisque adiutor, omnibus ęcclesiasticę pietatis ordinibus seu secularis potentię dignitatibus in Christo domino pacis & beatitudinis pręmia. Considerans pacifico pię mentis intuitu, cum bona uoluntate, una cum Dei sacerdotibus & consiliariis nostris, iram plus solito seuientis Dei in nos, eum placare cum continua bonorum operum exhibitione & ab eius laudibus nunquam desistere decreui. Et quia in nostris temporibus bellorum incendia direptionesque opum nostrarum patimur, necnon & uastantium crudelissima depredatione hostium barbarorum, paganorumque gentium multiplici tribulatione, affligentiumque nos usque ad internitionem, tempora cernimus incumbere periculosa: nos, in quos fines seculorum deuenerunt, nimium conuenit de nostrarum utilitatibus animarum cura diligenti perscrutari, qualiter quibusque meritis in seculo iam futuro, cum auctore omnium Christo sint uicturę, quia non enim, (ut apostolus ait) hic habemus mansionem, sed futuram inquirimus; et ideo magna nobis incumbit necessitas cum terrenis diuitiis futuram totis inquirere uiribus. Nostrę siquidem diuitię nisi comminute in plures, nobis prodesse nequaquam possunt; nullus enim tam compositę felicitatis constat, ut non ea quę possidet uel sponte siue nolens amittat: & ideo multis humanę felicitatis dulcedo amaritudinibus respersa est. Quę etsi ad tempus fruenti iocunda esse uideatur, finem tamen amaritudinis semper introducet. Duo quippe sunt quibus omnis humanorum actuum constat effectus, uoluntas scilicet & potestas, quorum si alterum[2] desit, nichil est quod explicari quis queat: uoluntate autem deficiente, ne aggreditur

[1] This charter has been printed from this cartulary by Dugdale, *Monasticon Anglicanum*, i. p. 258 (=new edition iii. p. 11), whence it has been reprinted by Kemble, *Codex Diplomaticus Aevi Saxonici*, iii. p. 339. Dugdale's text is accompanied with a Latin version of the Anglo-Saxon portions: this is the work of William Somner, by whom the Anglo-Saxon portions of this great work were edited. His print of the present text contains several inaccuracies due to his system of normalizing the Anglo-Saxon, and also many errors arising from confusion of the unfamiliar Anglo-Saxon letters by the compositors. Many of these errors are reproduced by Kemble, who obviously never consulted the MS. The accents in his text have been added by him, according to his usual practice. The question of the authenticity of this charter is discussed in an appendix. [Charters 1, 1 A, 2 and 27 are kindly edited and annotated by W. H. Stevenson, Esq.]

[2] *Sic* MS.

quidem quisque quod non uult; ac si potestas desit, uoluntas omnino necesse est ut frustra sit. Sed boni quique recta uoluntate & optima potestate adipiscuntur bonum quod adappetunt, quia per temporalia huius euanescentis uitę negotia ęterna sibi
fol. 7v. futuri calce carentis seculi | prępmia mercantur sine fine mansura. Quapropter ego Æthelredus, multiplici Dei clementia indulgente, Angul-Saxonum antedictus rex, ceterarumque gentium longe lateque per circuitum adiacentium gubernator & rector, michi insitum uideo & uelle & posse; & ideo memorię presentium & etiam futurorum sequentium post nos ueracibus litterarum apicibus insinuare curaui, quod Æthelmaro, uiro ualde fidelissimo michi quoque dilectissimo, impetrante, absolutissimum libertatis priuilegium constituo monasterio eius in honore sancti saluatoris, omniumque sanctorum suorum, iure dedicato, in loco celebri iuxta fluuium qui uocatur Tamis constituto, quod ab incolis regionis illius Egnesham nuncupatur uocabulo. Quod quidem monasterium Æþelmarus ab Æþelþeardo genero suo mutuando accepit, & pro illis triginta mansiunculis dedit triginta sex mansiones, tribus diuisas in locis, tres uidelicet in Upoteri[1], & decem in Litlan Cumtune[2], decemque in Lellincge[3] & tresdecim in Scyldforda[4]. Uite igitur regularis monachos inibi constituens, ipse patris uice fungens uiuensque communiter inter eos, abbatem sanctę monachorum congregationi preferre se uiuente instituit, ut ita deinceps post ipsum quem constituit abbatem, abbatum electio, secundum regulę preceptum,

[1] Probably Up Ottery, Devon.

[2] Compton, in Newent, Gloucestershire, was sometimes called Little Compton (see Index to Charters and Rolls in the British Museum, p. 192).

[3] Kemble's identification of this place with Lillington, co. Warwick, is wrong. It is Lalling, *alias* Lawling, in the parish of Latchington, co. Essex. This appears from the will of Ælflæd, widow of Ealdorman Brihtnoth, who fell at Maldon, in 991, in which 'Lellinge' is bequeathed by her to Ealdorman Æthelmær, the Æthelmarus of the present charter. This will is preserved in a slightly later copy (*British Museum Facsimiles of Ancient Charters*, iii. pl. 35; *Cartularium Saxonicum*, iii. p. 603). It is mentioned as 'Læelling' in a spurious charter to Christ Church, Canterbury, which, from the names of the witnesses, should be dated 1001 (*Codex Diplomaticus*, iii. p. 347), and in a list of the possessions of this house added at the end of a writ of Edward the Confessor purporting to confirm the lands of the monastery (ibid. iv. p. 232). According to the twelfth-century list of benefactors of the house (*Monasticon*, i. p. 21 = new ed. i. p. 97), it was bequeathed with Monks' Eleigh, co. Suffolk, and Hadleigh, co. Essex, to this foundation by Ealdorman Brihtnoth before setting out to battle against the pagans in 941 (read 991). The reversion of Monks' Eleigh had been granted to this monastery about 950 by Brihtnoth's father-in-law, subject to Brihtnoth's death without issue (*Cart. Sax.* iii. p. 215: cf. Ælflæd's will, ibid. iii. p. 602). At the time of the Domesday Survey the monks of Christ Church possessed in Lalling fourteen hides (*Domesday*, ii. 8 a), to which they added a hide in the time of King William (ibid. ii. p. 103 a). The survey mentions nine other hides in the hands of three other tenants-in-chief in Lalling.

[4] We have not been able to identify Scyldford.

ex eadem congregatione usu teneatur perpetuo, id est ut ex eadem congregatione qui ordinandus est, & aliunde nequaquam, nisi peccatis promerentibus, uel impediente imperitia, talis qui dignus sit in ea repperiri nequiuerit, cum regis consilio eligatur. Rex autem non ad tirannidem, sed ad munimen loci & augmentum, uti mos est, super pastorem & Christi gregem dominium sollerti uigilantia misericorditer custodiat. Secularium uero quispiam, ne ad magni detrimenti ruinam deueniat, ut dominium loci teneat, excepto rege, nunquam eligatur. Sunt etenim rura hec, que sancto saluatori omnibusque sanctis eius uir prefatus Æþelmarus, & diuinę seruitutis obsequio, & magna cum humilitate, non solum a Rege sed etiam a diuersis hominum personis nunc comparando, nunc mutuando optinuit, quę ad usus monachorum inibi degentium ęterno concessit donario. Quinque uidelicet manentes in loco ubi ab indigenis Sceaptun[1] dicitur. Uillam quoque que Scipford[2] dicitur, dedit uir predictus ad monasterium antedictum, quam ei Leofpinus suus consanguineus spiritu in ultimo constitutus donauit, quam Birhtnotus (*sic*) ante dux pręclarus ab Eadgaro patre meo, dignis premium pro meritis accipere letabatur. Micclantun[3] similiter ad monasterium dedit, quam ille[4] Byrhtnothus dux predictus ulti|mo fol. 8r. commisit dono, ab Eadgaro quoque ei ante donatam, & in kartula firmiter commendatam. Terram quoque quinque manentium, que Burtun dicitur[5], donauit, quam a me promeruit, & ab Æþelpeardo genero suo uoluntatem[6] ante accepit, pro remedio anime uxoris sue. Emit quoque predictus uir Æþelmarus a me cum triginta libris, duodecim mansiones de uillulis quas matrona quedam, nomine Leoftæt, suis perdidit ineptiis & amisit, tres semis uidelicet manentes æt Maranacliue[7], quas pari modo ad monasterium dedit, duas similiter mansiones et Beonetlege[8] siluę communis dedit. Donauit etiam uir sepe-nominatus quinque mansas æt Stodlege & decem æt Cestertune[9], propinquo suo, nomine Godpino, pro decem mansionibus

[1] The bounds, given below, prove that this is Shipton-on-Cherwell.

[2] Shifford, Oxon.

[3] Mickleton, Gloucestershire.

[4] This seems to be a slip for *illi* (*sc.* Æthelmær).

[5] It is hardly possible to identify this Burton.

[6] Voluntas = tributum spontaneum. Ducange.

[7] This seems to be Marle Cliff, parish of Bidford, co. Warwick, some six miles from Mickleton. It occurs in a Worcester charter of 872–4 in Birch, *Cartularium Saxonicum*, ii. p. 155, as Marnan-clif, Mearnan-clyf, but the only agreement between the boundaries therein given and those set out below is the mention of a pit.

[8] Probably Bentley, Warwickshire. *Et* represents the A.-S. *æt*.

[9] White Kennet, *Parochial Antiquities*, p. 46, has identified these places with Chesterton, co. Oxford, and Studley, parish of Beckley, co. Oxford, and he has been followed by J. Dunkin, *History of the Hundreds of Bullington and Ploughley*, i. p. 256. Studley does not seem to have risen to the dignity of a 'villa' until the thirteenth century, and would appear to have been originally the name of the half hide in Beckley

terre communis que æt Ærdintune[1] dicitur, quas quoque predicto monasterio commisit. Dedit quoque Byrthtelmus quondam episcopus Æþelpeardo propinquo suo, patri uidelicet Æþelmari, uiginti mansiones, ubi ab incolis et[2] Æscæron[3] dicitur, quas Æþelperdus[4] filio suo Æþelmaro longe ante mortem suam donauit, & ille supradictas mansiunculas ad monasterium dedit. Terram similiter que Dictun[5] dicitur, quam a me promeruit kartula confirmatam, monasterio antedicto donauit. Rus quoque quod Rameslege[6] dicitur, & portum ad se pertinens, quod illi Þulþyn[7] propinqua sua, in ultimo constituta spiritu commisit, monasterio predicto concessit. Sit igitur monasterium predictum ab omni humanę seruitutis iugo liberum, cum omnibus supradictis uillulis ad se rite pertinentibus, expeditione excepta & pontis arcisuę constructione. Si quis igitur hoc nostrę libertatis donum confirmare & firma uoluntate stabilire & amplificare satagerit, augeat amplificetque ei deus omnipotens in seculo presenti prospera cuncta, & in futuro felicitatis tripudium. Qui uero in aliud euertere, & nostrę libertatis munimen destruere uoluerit, sit ipse alienatus a sanctę Dei ęcclesię consortio, necnon & a participatione sacrosancti corporis & sanguinis Christi, & in magni iudicii die, cum Iuda Christi

upon which the priory of Studley was founded. Chesterton is returned in *Domesday* as containing twelve hides, so that it may well be the place here referred to. Chesterton, co. Warwick, in *Domesday* does not contain ten hides *ad geldum*, but as it contained nineteen ploughlands, it is not impossible that it is the place referred to in our charter. The 'æt Stodlege' is probably Studley, co. Warwick, which is returned in *Domesday* as containing five hides *ad geldum*, but thirteen ploughlands.

[1] Identified by Kemble with Erdington, parish of Aston, co. Warwick, but it is really Yarnton, co. Oxford (the spelling Ærdintun is a twelfth-century modernization or miscopying of *Eardingtun). Yarnton appears in *Domesday*, i. p. 155 b, col. 1, as Hardintone, where it is noted that the church of Eynsham has 9½ hides there.

[2] i. e. æt.

[3] This is the 'villa, quae Æscere dicitur' of Æthelmær's foundation deed of Cerne abbey in 987 (*Codex Diplomaticus*, iii. p. 225, a spurious charter preserved in a facsimile enrolment among the Chartae Antiquae, W, at the Public Record Office). The form in our charter is in the dative plural, against the (nom.?) singular used in the Cerne charter. This place has not hitherto been identified, but it is clearly Esher, co. Surrey, as will be seen from our notes to the boundaries given below. Esher appears in *Domesday*, i. p. 9 b, col. 1, as Essira, and elsewhere as Aissela, Aissele (with the common Norman confusion of *l* and *r*).

[4] Here, as the name is written in Anglo-Saxon characters, the scribe reproduces the long Hiberno-Saxon *e* before *r* of his original in the second syllable, but in such a way that it appears like his own *fr*. He copies it in like manner in the witnesses' names Siuerð and Wiðer. It is reproduced much more accurately in the A.-S. portions of the charter.

[5] Dictun is obviously from the boundaries Thames Ditton, co. Surrey, which adjoins Esher.

[6] No clue is given as to the situation of this place.

[7] She is called Wulfwun below. Neither form yields an A.-S. feminine name. Combining the two we reach Wulfwyn. This was the name of an abbess of Wareham whose death in 982 is recorded in the Abingdon MS. of the A.-S. Chronicle, who may be the testatrix here mentioned.

proditore, sinistra in parte condemnatus, nisi hic prius digna satisfactione humilis penituerit, quod contra nostra decreta deliquit.

[1] Ðýſ ſýnð þa land ȝemæro to Ɛȝneſham. æreſt oþ ruȝanlace on Buȝȝan broc. anðlanȝ broceſ on Tilȝareſ ðic. oþ þære ðic on peaðſtiȝe. oþ þam ſtiȝe on Þinburȝe ſtoc. oþ þam ſtocce to þrim acon. anðlanȝ peȝeſ on þæt ȝemæri treor. þonne anðlanȝ peȝes on þa port ſtræt. oþ þære ſtræte on ſpana cport. þanon on hæðrelð on þa ealðan ðic. þanon rihte on mærbroc. anðlanȝ broceſ innon Blaðene. anðlanȝ Blaðene into | Temeſe. fol. 8ᵛ.

[Ð]ýſ ſýnð þæra v. hiða land ȝemæru to Sceaptune. oþ Ceapþýlle on Humbran. anðlanȝ Humbran on þ slæð. þanon on þa ſtræt. oþ þære ſtræte on Braðeþýllon on þone ealðan ȝaran. oþ þam ealðan ȝaran anðlanȝ þæs þuðu peȝeſ on þa heh ſtræte. oþ þære ſtræte (*sic*) on þone peȝ þe ſcýt to Blaðene. þonne anðlanȝ peȝeſ to þam haȝan. oþ þam haȝan to Bicanbýriȝ. oþ Bicanbýriȝ on þa ealðan ðic. oþ þære ðic on þone peȝ. anðlanȝ peȝeſ to riðiȝleaȝ ȝemæro. anðlanȝ moreſ on lanȝan hlæw. oþ lanȝan hlæwe. anðlanȝ pe[ȝe]ſ to þam ealðan[2] Criſtelmæle. of þam Criſtelmæle on Cýrþýlle. anðlanȝ Cýrþýlle eſt[3] on Humbran.

[Ð]ýſ ſýnð þa land ȝemæro to Scýþroþa. æreſt oþ Temeſe on Ceomina laca. oþ þare lace on þone peȝ. anðlanȝ peȝeſ on Cýnlareſ ſtan. oþ þam ſtane anðlanȝ peȝeſ on Kenepineſ treor. oþ þam treore anðlanȝ peȝeſ on þa lace. anðlanȝ lace þ eſt[3] on Sumerþroþ. ⁊ II. peras. oþer buran þære laðe. oþer beneoðan.

[Ð]ýs ſýnð þa land ȝemæro to Mýcclantune. æreſt on þone ſtan. oþ þam ſtane. on ȝrenan broc. anðlanȝ broceſ on þa ðic. oþ þære ðic on Aþulreſ treor on þa ſtræt. anðlanȝ ſtræte on Hýſemanneſ þorn. oþ þam þorne on Baðelan broc. anðlanȝ broceſ oð þa tricelan. anðlanȝ broceſ on þ slæð. oþ þam slæðe on campſætena ȝemære ⁊ peſtþæma. þonne anðlanȝ peȝeſ on Mærcumbeſþýlle. oþ þam þýlle on Henȝeſðeſ cumb. oþ þam cumbe on Oppan broc. anðlanȝ broceſ on Þulfȝýðe bricȝe. oþ þære bricȝe on þa ſtræt. þæt eſt on þone ſtan.

[1] In the A.-S. portion of the charter the scribe has endeavoured to reproduce the A.-S. letters of the original. These letters were obviously unfamiliar to him. In many cases it is impossible to distinguish between his form of ꝓ (*r*) and ſ (*s*), owing to his shortening the second down-stroke of the former or to his lengthening the second down-stroke of the latter. In the following text these homomorphic letters have been distinguished on philological grounds. The scribe uses his own ſ and *s* both initially and finally, instead of the A.-S. form of this letter, and we have reproduced them, since in these cases there can be no question of erroneous interpretation by us. He has frequently written ſ for the A.-S. ꝼ; these we have corrected, giving the MS. reading in a footnote. Personal names occurring in the boundaries commence with small letters, for which we have substituted capitals.

[2] MS. 'eoldan.'

[3] MS. 'eft.'

[Ð]ýſ ſýnð þa land ȝemæro to Ꝑapanacliue. æreſt up be þam heaſdon. oſ þam heaſdon in þone ſtoðfold. oſ þam ſtoðfalde up on þ clýſ. þ a dune mid clýfe innon þa ea oð midne ſtream. andlanȝ ſtreamæſ þ eft[1] on þone pýt.

[Ð]iſ ſýnð þa land ȝemæro to Æſcæron. æreſt on Cranmere eaſtereandne to Lullerpýrðe hýrnan on mela hulle eaſtereandne. oſ mela hýlle on on (*sic*) Pinanbeorh midne. oſ Pinanbeorhe on midne alonbroc. oſ þam broce to þære ealdan dic. andlanȝ dic to readan holte. be pýrtralan to rædan[2] burnan. andlanȝ rædan burnan on Æmenan andlanȝ Emenan be
fol. 9r. healfan ſtreame oð Bulan reorðe. ⁊ oſ Bulan reor|ðe be rihtere mearce. to Pæreſtanerſ treore. tó Cranmere. ⁊ þær ȝebýrað to ſýx rerbære.

[Ð]iſ ſýnð þa land ȝemæro to Dictune. oſ Cranmerer ſorne tó blacan ȝræran. oſ þære blacan ȝræran on VII. æcerar eaſtereandne. oſ þam VII. æcron on Emenan be healfon ſtreame innon Cýtanforð. oſ Cýtanforda to Tatanbroce. oſ Tatanbroce on Cricelmerſýrðe eaſtereandne.

[Ð]iſ is ſe ruda. on þæſ hazan ende to Býrlazate. fram Býrlazate to ridanzate. fram ridanzate tó Cnucerhýrſte. and tó Ezceanlæa. fram Ezceanlæa to þam hafan riðie.

⁊ Pulfrun becræð þ land æt Hrammerleze ⁊ þa hýðe þe þærto ȝebýrað Æþelmære hire mæze.

[I]c Æþelmær cýðe minon leofan hlafordne Æþelredne cýnze. ⁊ eallon his riton. þæt ic an þýsse are Gode. ⁊ ſanctæ[3] Marian. ⁊ eallon hiſ halzon. ⁊ sancte Benedicte into Eznerham. oſer mine dæȝ ærfre to brice þam þe Benedictýſ regol æfre rihtlice healdað. And [ic] rille þere beo[4] oſer hi ealdor þe þær nu is þa hrile þe hiſ lif beo. ⁊ siððan zif hit hræt ȝetimað. þæt hi ceoron heom ealdor of heora ȝeſer[n]ædene ealſra hæra regol him tæcð ⁊ se þe þiſ ȝeice God ælmihtiȝ him ȝefume heofonan rice. ⁊ se ðe hit aranie God ælmihtiȝ him ſýlle ſýlce mede ſýlce he þam diðe þe hine belæðe. ⁊ ic me ſýlf rille mid þære ȝeferræðene ȝemænelice libban. ⁊ þære are mid him notian þa hrile þe min lif bið.

⟨Translation.⟩

⟨These are the boundaries of the land at Egnesham (Eynsham). First from the 'rough lake[5]' to Bugga's brook; along the brook to Tilgar's ditch; from the ditch to ward sty (i.e. path); from the sty to Winburh's 'stock'; from the stock to three oaks; along the way

[1] MS. 'eft.'
[2] MS. 'rœd.'
[3] MS. 'sancta.'
[4] MS. '⁊ and (*sic*) rille þre beon.'
[5] 'Rough,' A.-S. *rūh*, has in local names the meaning of 'overgrown with trees or underwood or brushwood,' as opposed to *smēðe*, 'smooth.' *Lacu* means here, no doubt, as in other Oxfordshire names, 'stream,' not 'lake.'

to the boundary tree; thence along the way to the port street[1]; from the street to the 'swains'[2] croft; thence to heath-field to the old ditch; thence right to the boundary brook; along the brook into (the) Bladen[3]; along (the) Bladen into (the) Thames.

These are the boundaries of the five hides at Sceaptun (Shipton-on-Cherwell). From the Charwell to the 'Humbre'[4]; along the 'Humbre' to the slade[5] (i.e. valley); thence to the street; from the street to the broadwells (i.e. springs) to the old gore; from the old gore along the woodway to the high street; from the street to the way that goes to (the) Bladen; thence along the way to the haw (i.e. enclosure); from the haw to Bica's 'burh'; from Bica's 'burh' to the old ditch; from the ditch to the way; along the way to the boundaries of 'Withigleah'[6]; along the moor (i.e. fen) to the long low (i.e. tumulus); from the long low along the way to the old crucifix; from the crucifix to the Cherwell; along the Cherwell to the 'Humbre' again.

These are the boundaries of the land at Scypford (Shifford)[7]. First from (the) Thames to Ceomina 'lake' (i.e. brook); from the lake to the way; along the way to Cynelaf's stone; from the stone along the way to Cynewine's (or Cenwine's?) tree; from the tree along the way to the 'lake'; along the 'lake'[8] back again to 'Sumerford.' And two weirs, one above the ford and the other below.

These are the boundaries of the land at Mycclantun (Mickleton). First to the stone; from the stone to the green brook[9]; along the brook to the ditch; from the ditch to Athulf's tree; to the street; along the street to Hyseman's thorn; from the thorn to 'Badela's brook'[10]; along the brook to the confluence (?); along the brook to the slade (i.e. valley); from the slade to the boundaries of the 'Campsætan'[11] and of the Westhæme[12]; thence along the way to the spring of Mærcumb (i.e. boundary-combe); from the spring to Hengest's combe; from the combe to Oppa's brook; along the brook on Wulfgyth's bridge; from the bridge to the street; thence back to the stone.

[1] A road leading to the 'port' (town) of Oxford.

[2] The A.-S. *swān*, the cognate of Old Norse *sveinn* (whence our 'swain'), meant primarily 'swine-herd.'

[3] The older name of the River Evenlode, preserved in the name of the village of Bladon.

[4] The 'Humbre' seems to have been the name of a brook.

[5] Perhaps the Slade recorded in the name of Shipton Slade Farm.

[6] Is this the origin of the name of Weaveley Farm?

[7] The brook dividing Chimney from Shifford.

[8] This seems to be the brook forming the northern and eastern boundaries of the parish.

[9] Granbrook Stream.

[10] The name of this brook may perhaps be recorded in Battle Bridge, in Ebrington.

[11] The inhabitants of Chipping Campden.

[12] The inhabitants of Weston Subedge.

These are the boundaries of Maranacliff. First up by the heads; from the heads into the stood-fold; from the stood-fold up to the cliff; thence down along the cliff into the water as far as the middle of the stream; along the stream thence back to the pit.

These are the boundaries of the land at Æscære (Esher). First to Cranmere on the east to the corner of Lulleswyrð[1]; to 'mela[2]' hill on the east; from 'mela' hill to the middle of Wina's hill; from Wina's hill to the middle of alder-brook[3]; from the brook to the old ditch; along the ditch to the red holt; by the roots to red bourn; [thence] to (the) Æmene[4]; along the Emene by the side of the stream to Bula's 'weorth[5]'; and from Bula's 'weorth' by the straight boundary to Wærstan's tree; [thence] to Cranmere. And six weirs belong thereto.

These are the boundaries of the land at Dictun (Thames Ditton). From the thorn at Cranmere to the black grove; from the black grove to the seven acres on the east; from the seven acres to the Emene; by the side of the stream to Cyta's ford; from Cyta's ford to Tata's brook; from Tata's brook to Cwichelm's 'wyrth' on the east.

This is the wood. To the end of the enclosure (haw) to Byrla-gate; from Byrla-gate to the wide gate; from the wide gate to Cnuc's hurst, and to Ecga's leah; from Ecga's leah to the hoary willow.

And Wulfwyn bequeathed the land at Hrammesleah and the hithe that belongs to it to Æthelmær, her kinsman.

[1] A Lollesworth, in Chertsey, is mentioned in fourteenth and fifteenth century deeds (*Descriptive Catalogue of Ancient Deeds in the Public Record Office*, Series B 884, 896, 898, 899), but this seems to have lain too far away from Esher to be identical with the Lulleswyrð of the present charter.

[2] This must not be identified with the manor of Esher Melbourne, which derived its surname from its fourteenth-century owners (Manning and Bray, *Hist. of Surrey*, ii. p. 743).

[3] A place called Alrebrok is mentioned in connexion with Thames Ditton in a fine of 7 Edward II (Feet of Fines, co. Surrey, File 33, no. 13, Public Record Office), and it occurs as Alresbrok in 1318 (*Calendar of Patent Rolls*, p. 98), in 1374 as Alrebrok (Feet of Fines, co. Surrey, 48 Edw. III, File 59, no. 3), and as Aldebrok in the reign of Henry IV (Feet of Fines, 6–9 Hen. IV, no. 43).

[4] This is obviously the older name of the River Moul, the modern name of which has been evolved from Moulsey. The Hundred of Elmley Bridge, in which Esher, Moulsey, and Thames Ditton lie, is called in *Domesday* Amelebridge, from a place of the same name mentioned in the Survey. This is easily explained as a Norman writing of an A.-S. Æmenan-brycg. It is probable that we should read Emene for the Cwene in the list of rivers in co. Surrey given by Gervase of Canterbury, ii. p. 420, in which otherwise the Moul is not mentioned. The use of the name in the form Emlay, Emele, Emlyn, for the upper part of the river has been traced down to the time of Henry VIII by Manning and Bray, *Hist. of Surrey*, i. p. v; ii. p. 719.

[5] Here 'weorð,' from its composition with a man's name, probably means a farm, not a village.

I Æthelmær make known to my beloved lord, King Æthelred, and to all his *witan* that I have given this possession to God and Saint Mary and to all his saints and to Saint Benedict, into Eynsham, to enjoy after my life for ever to those who rightly observe the rule of Benedict for ever. And I will that he who is there now shall be chief over them during his life, and afterwards, if it shall so fall out, that they choose them a chief from their convent, as their rule enjoins upon them. And that he who shall augment this, may God Almighty grant to him the kingdom of heaven, and he who shall diminish it, may God Almighty render to him such meed as he did to him who betrayed him. And I myself will live in common with the convent and enjoy the possessions with them during my life.〉

Scripta est igitur hęc presens cartula anno dominice incarnationis millesimo quinto, indictione uero tertia, eorum consilio & testimonio, quorum nomina hic infra scripta esse uidentur.

Ego Ætheldredus gratia Dei regię dignitatis sublimatus honore, hoc nostre libertatis priuilegium cum signaculo sancte crucis confirmando consignaui. Ego Æþelstanus eiusdem regis filius testimonium adhibeo. Ego Ecgbrihtus clito testis assisto. Ego Ædmundus clito testificans affui. Ego Eadredus clito non abnui. Ego Eadpius clito consensi. Ego Ædgarus clito sciui. Ego Ædpeardus clito non renui. Ego Ælꝥiꝥu regina sciens testimonium adhibui. Ego ꝑulꝥstanus Eboracensis ecclesie archipresul consolidaui. Ego Æ[l]ꝥricus Dorobernensis ecclesie archiepiscopus hanc priuilegii libertatem cum benedictione corroboraui. Ego Ælꝥheah episcopus | consignaui. Ego Aþulꝥ episcopus corroboraui. Ego **fol. 9ᵛ.** Ordbrith episcopus consolidaui. Ego Godpine episcopus subscripsi. Ego Liꝥing episcopus collaudaui. Ego Æþelric episcopus benedixi. Ego Ælꝥgar episcopus conscripsi. Ego Godpine episcopus conclusi. Ego Alꝥpold episcopus concessi. Ego Ælꝥun episcopus faui. Ego Ælꝥhelm episcopus assensi. Ego Burꝑold[1] episcopus signaui. Ego Ælꝥpeard abbas. Ego Ælfrie[2] abbas. Ego ꝑulꝥgar abbas. Ego Kenulf abbas. Ego Ælꝥrie[2] abbas. Ego Leoꝥric abbas. Ego ꝑulꝥric abbas. Ego Ælꝥepe abbas. Ego Byrhtpold abbas. Ego Germanus abbas. Ego Godeman abbas. Ego Ædnoꝏ abbas. Ego Æþelnoꝏ abbas. Ego Ælꝥmær abbas. Ego Leofric abbas. Ego Ælꝥpig abbas. Ego Ælꝥric dux. Ego Ælꝥhelm dux. Ego Leofpine dux. Ego Ordulf minister. Ego ꝑulꝥgeat minister. Ego ꝑulꝥeah minister. Ego Æþelric minister. Ego Ædric

[1] Kemble has tacitly altered the Buswold of the *Monasticon* text to Brihtwold. (See p. 23, note 1.)

[2] Read Ælfsie (i.e. Ælfsige), not Ælfric, as in the *Monasticon* (arising from the confusion of *r* and *s*, see p. 23, note 1) and Kemble, which has led to the erroneous statement that Ælfric, the famous homilist, who was abbot of Eynsham, witnessed this charter.

minister. Ego Leofric minister. Ego Æþelmær minister. Ego Æþelpold minister. Ego Ædpine minister. Ego Æþelpeard minister. Ego Æþelpine minister. Ego Brichtric minister. Ego Ælmær minister. Ego Pulfpeard minister. Ego Brichtric minister. Ego Pulfgar minister. Ego Leofpine minister. Ego Pulnoþ minister. Ego Sipard minister. Ego Sired minister. Ego Brixie minister. Ego Ædpig minister. Ego Pulfmær minister. Ego Leofpine minister. Ego Ælfgar minister. Ego Æþelstan minister. Ego Ælfpeard minister. Ego Ælpine minister. Ego Vlfcytel minister. Ego Morcar minister. Ego Godpine minister. Ego Siuerð minister. Ego Leofpine minister. Ego Sipard minister. Ego Godpic minister. Ego Æþelpold minister. Ego Leofnað minister. Ego Ðufpeaþð minister. Ego fpiðegist minister. Ego Piðep minister. Ego Ofpig minister. Ego Brichtric minister. Ego Pada minister. Ego Æþelpine minister.

1 A.

[1053–5.] [1][H]eþ ſpuſulað on þiſan ȝeppiſe hu þa ſoþepeaþde ȝeþoþhte ſýnðon þe Wlpiȝ .ð. ⁊ Leofpic eopl. ⁊ Godȝiſe þæſ eopleſ piſ ȝeþoþhtan ýmbe þ mýnſtep æt ſancte Mapian ſtope[2]. þ if æþoſt þ hiȝ bæðan þone biſceop þ hiȝ moſtan þ mýnſtep ȝoðian ⁊ land þiðep innto lecȝe be hiſ ſullþe leaſe. þa týðede heom ſe biſceop. ⁊ þæſ ſpýðe bliðe þ he ænigne ſultum
fol. 10r. hæſde þæt him þæþto ſýlſtan þolde. Nu habbað | hiȝ hit ȝeſett mið þpeoſtan. ⁊ þillað þæþ habban þeoþðom eallſpa man hæfð on Pauleſbýpiȝ binnan Lunðene. ⁊ þa land þe hiȝ þiðep innleccȝeað beon þa (*sic*) þam ȝebþoðþan þe þæþ binnan beoð to þoðnoðe ⁊ to ſcpuðe. ⁊ se .ð. habbe into hiſ þeoþme ælc þæþa þinȝa þe Æðepic .ð. ⁊ Æðnoð. .ð. heþðan ætſopan him oþ ðam þe mið þihte ȝebýþað into hiſ biſceoppice. þ iſ þa tpeȝen deleſ ælc þæþa þinȝa þe kýmð into ðam mýnſtpe. ⁊ þa þpeoſtaſ habban þone þþiððan dæl ſoputan þam tpam mæſſan[3]. Ðonne habbe ſe .ð. eall þ þæþ tokýmð ehta daȝaſ to ðæpe æppe Sancte Mapian mæſſan[3]

[1] This text has been printed from the cartulary in the *Monasticon*, first ed. i. p. 262, second ed. iii. p. 13, accompanied with a Latin version by Somner. Kemble, *Codex Diplomaticus*, iv. p. 290, professes to print it from MS. Cott. Vesp. B xv, f. 6, and MS. Harl. 258, fol. 3, which are copies by Josselin and Sir Simon D'Ewes, and therefore inferior to the authority vouched by the *Monasticon*. It is reprinted from Kemble, with the same references, by Thorpe, *Diplomatarium Saxonicum*, p. 370, who adds an English version. The date of the deed is fixed by the occurrence among the witnesses of Earl Sigeweard, who died in 1055, and of Leofwine, Bishop of Lichfield, who was consecrated in 1053. It is later than the death of Earl Godwine, which occurred on April 15, 1053, since he does not witness it, and Ælfgar, who succeeded to the earldom of Harold when the latter took up his father's earldom, is described in it as earl.

[2] Stow St. Mary, co. Lincoln.

[3] MS. 'mæþſan.'

⁊ ehta ðaȝaȝ to ðære æȝtran[1] Sancte[2] Maria mæȝȝan[3] butan þam mete anum. þonne habban þa ȝeoȝtaȝ þone þriðdan dæl of ðam mete þe þæȝto kýmð. ⁊ þa land þe se .þ. ⁊ se eorl ⁊ Godȝife ⁊ ȝode menn þiðeȝ unȝeunnaðð[4] beon þa æȝȝne (*sic*) into ðæra halȝan-stowe þam ȝebroðran to neode ⁊ þ mýnsteȝ to ȝodianne. þ nan .þ. þe æȝteȝ him kýmð þæroȝ nane ȝeoȝme ne craȝise butan of ðam þe him mid rihte to ȝebýraðð into hiȝ .þ. rice. eallsra oðre biȝceoraȝ æȝ ætȝoran him hæȝdon. ⁊ þiȝ is ȝedon be Eadweardeȝ cýnȝeȝ ȝullra leaȝe ⁊ on hiȝ ȝeritnesse. ⁊ on Eadgýðe hiȝ ȝebeddan. ⁊ on Stiȝandeȝ arcebiȝceoreȝ. and on Kýniȝeȝ arcebiȝceoreȝ. and on Heremanneȝ biȝceoreȝ. and ón Dodika biȝceoreȝ. and on Leofȝiceȝ biȝceoreȝ. and ón Ealdredeȝ biȝceoreȝ. and ón Heka biȝceoreȝ. and ón Ægelmæreȝ biȝceoreȝ. and on Alȝȝoldeȝ biȝceoreȝ. and ón Willelmeȝ biȝceoreȝ. ⁊ ón Leofȝineȝ biȝceoreȝ. ⁊ ón Siȝȝeardeȝ eorleȝ. ⁊ ón Haroldeȝ eorleȝ. ⁊ ón Raulȝeȝ eorleȝ. ⁊ ón Ælȝȝareȝ eorleȝ. ⁊ on Manniȝeȝ abb. ⁊ ón Ælȝȝineȝ abb. ⁊ ón Leofȝiȝeȝ abb. ⁊ ón Leofȝiceȝ abb. ⁊ ón oðreȝ Leofȝiȝeȝ abb. ⁊ ón Brihtmæreȝ abb. ⁊ ón Eȝȝereȝ ȝteal[l]neȝ. ⁊ ón Raulȝeȝ ȝteallneȝ. ⁊ ón Liȝinȝeȝ ȝteallneȝ. ⁊ ón eallra þæȝ kýnȝeȝ huȝcarlan. ⁊ ón hiȝ mæȝȝerreoȝtan. ⁊ ón Þuriȝodeȝ laȝen. ⁊ on Siȝȝerðeȝ. ⁊ on Godriceȝ. ⁊ ón Orineȝ. ⁊ ón Siȝriceȝ. ⁊ ón eallra þara buriȝbare ȝeritnesse ón Lincolne. ⁊ ón eallra þæra manna þe ȝeceaðð ȝeaȝ markett to Stowe. ⁊ ȝe ðe ða ȝeȝeȝ[n]æðene mid ȝode ȝeéce. God ælmihtiȝ ȝeéce hiȝ liȝdaȝaȝ heȝ on liȝe. ⁊ ón þam toweardan liȝe þ he mote ȝunuȝa habban mid Godeȝ ȝecoranan. ⁊ ȝe ðe hiȝ tóðræȝe. ⁊ þa land ut of ðæ|re halȝan ȝtowe ȝeutiȝe. adreȝed ȝuðe he ȝram Gode. ⁊ ȝram **fol. 10ᵛ.**
Sancte[2] Maria. ⁊ ȝram eallan hiȝ halȝan oð an mýclan domeȝðæȝe. Nu ȝýndon biȝse ȝeȝȝita þreo. an iȝ mid þæȝ kýnȝeȝ haliȝdome. ⁊ oþeȝ iȝ mid Leofȝice eorle. ⁊ þ þriðde iȝ mid þam biȝceore on þa halȝan ȝtowe.

⟨Translation.⟩

⟨Here is made evident in this writing how the conditions were made that Bishop Wulfwig and Earl Leofric and Godgifu, the earl's wife, made concerning the monastery at St. Mary's stow. That is first that they prayed the bishop that they might endow the monastery and assign lands to it with his full leave. The bishop granted them this, and was very glad that he had any power to help them thereto. Now they have furnished it with priests, and they wish to have there such service as is had in St. Paul's within London, and the lands that they assign thither shall be for food and clothing of the brethren who are

[1] 'Æȝtsan,' MS.
[2] MS. 'sancta.'
[3] MS. 'mæȝȝan.'
[4] MS. 'unge unnað.' The true reading seems to be in *geinnað*, since the verb *geunnan* usually takes the genitive not the accusative case. Cf. *geutige* in the fourth line from the bottom.

therein, and the bishop shall have to his 'feorm' all those things that Bishop Æthelric and Bishop Eadnoth had before him from these things that pertain rightfully to his bishopric, that is the two parts of each of the things that come into the monastery, and the priests shall have the third part, with the exception of the two masses. Then the bishop shall have all things that come there during eight days at the first St. Mary's mass and during eight days at the second St. Mary's mass, with the exception of the food alone. Then the priests shall have the third part of the food that comes there. And the lands that the bishop and the earl and Godgifu and good men grant to it shall remain for ever to the holy place for the need of the brethren and to endow the monastery, so that no bishop who shall succeed him shall demand any 'feorm' thereof except from those things that rightfully belong to him as to his episcopate, just as other bishops before him had heretofore. And this was done with King Edward's full leave and by his witnessing, and by that of Eadgyð his wife, and by that of Archbishop Stigand, and by that of Archbishop Cynesige, and by that of Bishop Heremann, and by that of Bishop Dodika, and by that of Bishop Leofric, and by that of Bishop Ealdred, and by that of Bishop Heka, and by that of Bishop Æthelmær, and by that of Bishop Ælfwold, and by that of Bishop William, and by that of Bishop Leofwine, and by that of Earl Sigeweard, and by that of Earl Harold and by that of Earl Ralph, and by that of Earl Ælfgar, and by that of Abbot Mannig, and by that of Abbot Ælfwine, and by that of Abbot Leofsige, and by that of Abbot Leofric, and by that of the other Abbot Leofsige, and by that of Abbot Brightmær, and by that of Esger the steward, and by that of Ralph the steward, and by that of Lifing the steward, and by that of all the king's house carls, and by that of his mass priests, and by that of Thurgod the short, and by that of Sigeferth, and by that of Godric, and by that of Owine, and by that of Sigeric, and by the witness of all the citizens of Lincoln, and by that of all the men who attend the yearly market at Stow. And he who shall increase the convent with goods, may God Almighty increase the days of his life in this life, and that he may have dwelling in the life to come with God's chosen. And he who shall oppress them and alienate the lands from that holy place, may he be oppressed by God and by Saint Mary and by all his saints until the great day of judgement. Now there are three writings, one is with the king's holiness, the second is with Earl Leofric, and the third is with the bishop in the holy place.〉

2.

Priuilegium Uictoris pape.

fol. 10v. [1054–7]

[1] Clarissimo ac reuerentissimo Uictori Apostolico nostro, Godiua uxor Leurici, Anglici consulis, quicquid in Christo carius extat. Cum omni Christiane religioni uniuersalis catholicus populus te prelatum & omni sanctitate gloriosum asserit, decet te precibus ancillę tuę placabiles aures parumper accommodare. Precor ergo te, pastor summe, quatinus dona quę ego pro redemptione anime mariti mei, meęque, beatę Dei genetrici Marię attribui Stou, auctoritate tua confirmes, sicut nostrarum[2] compatriotum episcoporum atque abbatum, necnon & consulum quorum nomina subscripta habentur corroborata sunt. Possessionum nomina hæc sunt, Newercha[3] scilicet, atque Flatburch[4], cum appenditiis suis, & Branthon[5], & Martineuuelle[6] cum appenditiis. Has ergo per monile meum & murenulas aureas uermiculatas matri Domini dedi. ✠ Ego Ædwardus rex Anglorum huius donationis libertatem, regni totius fastigium tenens, libenter concessi. ✠ Ego Aldredus,[7] presul electus ad archiepiscopalem sedem Dorobernensis ęcclesię, huic regali munificentie assensum prebui. ✠ Ego Wlfwi[8] episcopus. ✠ Ego Leofric[9] dux. ✠ Ego Heraldus comes. ✠ Ego Tosti[10] comes. ✠ Ego Sipard[10] dux & alii

[1] This strange document, which has been printed from this cartulary in the *Monasticon*, i. p. 262 (=new ed. iii. p. 14), and in Kemble, *Codex Diplomaticus*, iv. p. 168, is clearly spurious. Papal confirmations were not granted in the form of an addition or endorsement to a petition, and the formula of confirmation and the anathema do not correspond with those in use in the papal chancery at this time, which are represented in the *Liber Diurnus*, ed. Theodore Sickel, Vienna, 1889, the oldest papal formulary. There are difficulties about the witnesses, as will be seen below. This document has escaped the notice of Jaffé-Wattenbach, *Regesta Pontificum Romanorum*.

[2] 'Nostratum,' MS.

[3] Newark, co. Notts. Cf. *Domesday*, i. p. 283 b.

[4] Fledborough, co. Notts. Cf. *Domesday*, i. 284, col. 1.

[5] Brampton, parish of Torksey, co. Lincoln. Cf. *Domesday*, i. p. 344, col. 1.

[6] Marton, in Well Wapentake, co. Lincoln. It adjoins Brampton. Cf. *The Lincolnshire Survey* ⟨1115–1118⟩, ed. James Greenstreet, London, 1884, pl. 8. In no. 27, below, the grant is of Newark, Fledborough, Brampton and Well Wapentake.

[7] Ealdred became Archbishop of York after the death of Cynesige on December 21, 1060, and died on September 11, 1069. There was no Archbishop of Canterbury of this name.

[8] Wulfwig, Bishop of Dorchester, 1053–1057.

[9] Earl Leofric died in 1057, according to the A.-S. Chronicle.

[10] Tostig succeeded Siward (Sigeweard) as Earl of Northumberland upon the death of the latter in 1055. Freeman's objection to the possibility of Earl Sigeweard signing an address to Pope Victor (*Norman Conquest*, ii. p. 49, note 3) rests upon an error as to the commencement of Victor's pontificate.

multi. Apostolicum ✠ [1] signum. Hoc autem donum omni conamine annuo, & Romana auctoritate confirmo, & cartulam signatam meo sigillo retransmitto. Si quis uero hoc ausus euertere fuerit, cum Pilato & Iuda Scariothen, Caypha quoque, eorumque commanipularibus eternaliter acherontica combustione trudatur, nisi ante mortis articulum satisfactione penituerit congrua.

3.

Carta Regis Willelmi.

[c. 1080–87.[2]] Willelmus rex Anglorum episcopis & omnibus fidelibus suis per Angliam salutem. Sciatis me confirmasse donationem quam[3] Leofricus Comes & Godiua sua coniux ecclesie sancte Marie Stowensi dederunt, uidelicet Nuwercham & Flaburcam[4] ac Welle wapentac cum appenditiis suis. Preterea concedo predicte ecclesie, deprecatione Remigii episcopi, Egneshammensem ecclesiam cum terris quas modo possidet,
fol. 11r. tali pacto | ut ibi Abbas per meum consilium ordinetur, qui res ecclesiarum sapienter tractet: abbatia autem in meo dominio maneat sicut cetere per Angliam. Et ne quis ulla occasione querelam aduersus ipsam Abbatiam habeat, concedo pro commutatione altaris de Stou & quatuor carrucarum terrę quę pertinent ad episcopium, episcopis Lincolnie Slatforde[5] predium bonum. Et hoc facio consilio et testimonio L[anfranci] archiepiscopi. Testes, E. uicecomes & R. de Oili.

4.

[c. 1091.[6]] Item carta Regis Willelmi.

Willelmus rex Anglie, hominibus Abbatie de la Stou salutem. Precipio uobis omnibus, ut ita sitis obedientes domino uestro Columbano Abbati, sicut fuistis Remigio episcopo in omnibus rebus. Teste Ricardo de Curci.

5.

Jan.-Sep. 1091. Confirmatio Remigii Episcopi de omnibus terris nostris.

✠ Mediator Dei & hominum homo Christus Iesus sponsam suam, sanctam uidelicet ecclesiam, uariis enigmatibus ab ipso mundi exordio

[1] The *Signum* is represented by a cross potent within a circle.

[2] In a charter of 1090 (see *Lincoln Cathedral Statutes*, by Wordsworth, vol. ii. p. 3) William II says that Eynsham was 'conceded' to Stow by his father: we conclude therefore that our deed is by William I.

[3] 'que' MS.

[4] Newark and Fledborough, Notts.

[5] Sleaford: in *Domesday* 'Eslafford.'

[6] Apparently of the same date as no. 5; at all events before the death of Remigius in 1092.

prefiguratam, sibique salutari lauacro unitam, ac demum proprii lateris e cruce manente sacramento prorsus federatam, ob nimiam dilectionis caritatem dilatari ac magnificari uolens, nonnullis sanctorum precedentium patrum exemplis qualiter id fiat, fidelibus suis hortando creberrime insinuat. Necesse ergo est omnes eandem agni sponsam, summique regis filiam, necnon perfectam cunctarum gentium matrem, iuxta prolata patrum exempla, animo sullimare gestientes, sic erga eam fideliter agant, ut sponsi immortalis dextre assistens, uesteque deaurata fulgens, non eos quasi adulterinos, uel criminum foeditate circumdatos indignanter abiciat; uerum ut filios adoptiuos ab intemerato utero productos, ac liquido sacrorum uberum nectare educatos, respiciendo gratulanter aluisse se gaudeat. Et quamquam hec sollicitudinis cura cunctis fidelibus necessario indicatur, rectoribus tamen eiusdem matris nostre, qui ei propagandi gratia non tam preesse quam prodesse diuinitus constituuntur, pre cunctis specialius congruit, quos quidem tota mentis integritate niti decet, ut cuius fluuiali fecunditatis aluo renati, cuiusue sacramentis salutaribus delibuti sunt, eam temporaliter dotare, temporalibusque donariis ditare & decorare diligenter studeant, quatinus cum magni dies examinis repentinus ingruerit, immortalitatis stola decorari, atque inopinata sanctorum remuneratione, eiusdem immortali sponso largiente, cum legitime certantibus eternaliter ditari mereantur. Cuius quidem inestimabilis premii uasto cordis conamine consors fieri gestiens, et ut illud nancisci feliciter merear satagens, ego Remigius, | sanctę Lincolniensis ęcclesię pontifex[1], ob fol. 11v.
temporalem domini mei gloriosissimi regis Anglorum, Willelmi uidelicet secundi, propriique corporis mei, atque omnium michi subditorum prosperitatem, necnon ęternam utriusque domini mei patris siquidem & filii, dominę quoque meę dulcissimę Mathildis reginę, animeque meę egentis, ac utriusque mei parentis, et, ut prefixum est, omnium michi commissorum salutem, ecclesiam sanctę Dei genetricis et perpetuę Uirginis Marię in loco qui uulgo dicitur Stowa, quondam prolixo temporis spatio presidentium incuria desolatam, reformare decerno; ibique memorati domini mei uictoriosissimi regis Anglorum Willelmi, filii uidelicet precellentissimi regis Willelmi precedentis, necnon omnium episcoporum & abbatum cęterorumque optimatum totius regni sui auctoritate, Columbanum uirum uenerabilem, sacrisque exercitiis haud modice cluentem, abbatem cum monachis sibi regulariter subditis inuiolabiliter constituo; cui etiam possessiones uniuersas sibi olim, ob diuine pietatis amorem, a clarissimo consule Leofrico, & ab eiusdem deuotissima coniuge Godgiua collatas, Brantonam scilicet &

[1] 'pontofex,' MS.

duas portiones Guelleguapentac, cum omnibus sibi pertinentiis, Newercham quoque ac Flatburch, cum uniuersis sibi adiacentibus, perpetuo concedo, presentisque paginę testimonio indissolubiliter corroboro. Et ut ipsa Dei genitrix, et unica Uirgo Maria, filio suo unico largiente, me fontem uite sitientem ab spe ad speciem transferat, quo regem in decore suo cernere merear, quęcunque in ipso capite prenotatę pontificalis mansionis, in qua prefata sita est ecclesia, iuris episcopii hactenus extiterant, oblationem scilicet illius ecclesię altaris et terram ibidem quatuor aratrorum, cęteraque quę, ut supra memini, episcopatui iure debebantur, prefatę ecclesię cęlorum reginę dudum dicatę, ad eiusdem scilicet instaurationem, & ad usum fratrum inibi Deo militantium, beneficia prolata accumulando simili modo perhenniter possidenda attribuo, et attributa inuiolabiliter affirmo. Et ne posteri mei, diebus uitę meę finitis, animę meę detrahentes, episcopatum me temere minuisse, uel suis quocunque modo rebus exspoliasse asserant, possessionem quandam, immanissimis a me laboribus uindicatam, Slatfort scilicet pagum quendam perpulcrum, michi nempe, michique Christo iubente succedentibus aptum, ac ualde necessarium, cum cunctis rite attinentiis, pro supramemoratis stipendiis episcopatui sublatis, tam michi quam successoribus meis in episcopatum commutationem
fol. 12r. perhennem restitu|endo redintegro, firmiterque stabilio. Addo etiam preterea eidem gloriosissimę Dei genetricis ecclesię, sibique famulantibus monachis, augmentum quoddam insigne, [ecclesiam [1]] Egneshamensem cum eodem pago in quo antiquitus construitur, cęterisque sibi membris adherentibus, Scipfort scilicet & Rollendricht, necnon Ærdintona atque Micletuna, quadam quoque ecclesiola sanctę Æbbe in urbe Oxenefordensi consita, cum reculis sibi deuotione pia fidelium collatis, atque etiam duobus molendinis secus eiusdem urbis aquarum decursus pridem erectis, cum uniuersis quoque iure sibi appendicibus, supradicto modo perpetualiter optinenda annuo, strictimque connecto. Huius itaque constitutionis atque inuiolabilis mee donationis serie taliter explanata, non solum a me concessa et attributa presentique cartule iam inuiolabiliter inserta, uerum etiam quecunque in futuro pia fidelium largitione uindicari poterunt, sepissime memorate Christi matris ęcclesię, cui omnia pręlibata sunt, necnon pię memorie patri supradicto, Columbano uidelicet Abbati, suisque successoribus, ibidem canonice imperpetuum promouendis, iure perhenni cum omnibus consuetudinibus presidenda, concedo; et concessa sub Christi & totius ęcclesię testimonio, presentisque cirographi assertione, pontificali auctoritate constanter

[1] Not in MS.

consolido, propriaque manu consigno. ✠. Et ne antiqui hostis instinctu, conscripta constitutionis meę donaria in posterum a quolibet perditionis filio frustentur, sed potius rata & solida habeantur, eidem sacratissimę uirginis ęcclesię talem ęternaliter libertatem largior, ut nullus mortalium, elationis tumore debriatus, dominationem aliquam in eam exerceat, excepto Lindocolinensi, nostrę uidelicet ęcclesię sedis antistite, cui cum suo pastore quicumque sit, cęterisque sibi beneficiis ob multorum fidelium animarum remedium impensis, iuxta ueterum patrum traditionem utpote domino, immo ut conditori, in ęternum subiacebit: a quo etiam honoris donationem & sacri ordinis consecrationem secundum canonum censuram adepturus est, qui sic tamen ei pie & paterne presit, ut nunquam tributum uel quemlibet redditum inde exigat, seu tesseram[1] necessitate aliqua ingruente sibi imponere presumat, uel etiam consuetudinem quamlibet aliam ab ea extorqueat, sed potius eam ab hostium infestatione muniat, ut in die retributionis arbiter orbis mitissima Genitricis sue supplicatione sibi large retribuat. Si quis autem in futuro, quod absit, tocius bonitatis inimico machinante huic salutiferę constitutioni | nostre mente sacri- fol. 12v.
lega fraudulenter obuiauerit meamque hanc saluberrimam donationem tot tantorumque procerum sanctione roboratam, auaritię ueneno repletus, minuere uel delere uiolenter presumpserit, deleatur de libro uiuentium, & cum iustis non scribatur, sed tanquam puluis quem proicit uentus a facie terrę, ne gloriam dei uideat, cum impiis tollatur; sitque iuxta apostolum anathema maranatha, nisi resipuerit & deo sanctęque ęcclesię quam fraudulenter leserit, digne satisfecerit. Amen. Anno ab incarnatione Christi millesimo LXXXXI, indictione XIIII, anno IIII regni inclitissimi principis Anglorum Willelmi secundi, pontificatus autem Remigii Lindocolinensis episcopi anno XXIIII.

6. 1388031

De excambio sancte Marie de Stowe. [1094.]

Willelmus rex Anglorum, R. Lincolniensi episcopo, salutem. Precipio ut Columbanum Abbatem pacifice & honorifice teneas, & plene facias ei habere excambium suum pro omnibus terris quas habebat apud Lestou, ita ut nichil inde desit quin habeat totum ad ualens sicut habebat illuc, & uide ne inde amplius audiam clamorem, quia aliter non consensi te facere mutationem loci. T[este] W. Cancell[ario] apud Ou.[2]

[1] Ducange (s.v. *Tessara* and *Quarta*) shows that 'a fourth' of the income of a church was sometimes appropriated to another foundation.

[2] William was chancellor after 1093. King William II was at Eu in Normandy in the summer of 1094.

7.

Carta Regis Henrici senioris de omnibus terris nostris.

1109, Dec. 25. In nomine sanctę & indiuiduę Trinitatis, patris & filii & spiritus sancti. Ego Henricus Rex Anglorum, assensu & consilio pontificum & baronum meorum, abbatiam de Egnesham, scilicet ęcclesiam Christi & beatissime dei genitricis Marię, hactenus desolatam & dissipatam, redintegrare & confirmare pro salute animę patris & matris & fratris mei Willelmi & pro salute mea & coniugis & natorum meorum decreui & omnia quę ad eam pertinent iure perpetuo ęcclesiastico more possidere eam constitui: scilicet uillam de Egnesham & omnia quę ad eam pertinent in pratis & agris & siluis, & Rollendrith & quicquid ad eam pertinet, et Scipford similiter, & in Gloecestrascira Mucletonam & omnia quę ad eam pertinent; & in Oxeneford' ecclesiam Sancte Æbbę & omnia quę ad eam pertinent; & duos molendinos iuxta Oxeneford' & prata; & Ærdintonam; & quicquid Robertus Lincolniensis episcopus dedit pro commutatione Niwerchę & Stowe, scilicet Cherleb[er]iam ita solidam & quietam, ut episcopus Robertus tenuit, in siluis & pratis & agris & aquis; similiter Stoches & quicquid ad eam pertinet; similiter Wdecote cum silua quę ad eam pertinet; & in Cantebriggescyra in Histona xv hidas & tres uirgatas; & decimam de Thama scilicet in annona, in pecudibus & lana & caseis & unum bordarium cum duabus acris; similiter decimam de Banneberia & de Cropperia cum bordariis; similiter
fol. 13r. Mideltonę[1] decimam; similiter | decimam cere altaris de Stou. Concedo etiam predictę ęcclesię omnia quę fideles mei pro salute animarum suarum dederunt & dabunt. Nigellus de Oleio tenebat unam hidam terrę ab ęcclesia Egneshamnensi, quam ipse clamauit quietam & solutam predictę ęcclesię pro anima sua, concessu Roberti Lincolniensis episcopi; in qua etiam misit unum monachum & cum eo xl solidatas terrę scilicet tres hidas & dimidiam in Mildecumba tam pro sua quam pro uxoris suę & filiorum animabus: Ricardus de Graio misit unum filium suum in eodem monasterio & cum eo decimam de Dærneford & de Wideli & de Corneuuella omnium scilicet illorum quę ad easdem uillas pertinent, tam de annona quam de lana & caseis & de ceteris pecuniis. Rogerius de Cheisnet dedit pro anima sua eidem ecclesie decimam terrę suę de Ministre[2] & de tota lana sua de Oxenefordscyra. Gillebertus Basset dedit similiter eidem ęcclesię decimam suam de Strattona, scilicet duas partes & de

[1] Milton, near Thame: see no. 321.
[2] Apparently one hide, afterwards called Murdakshide: see no. I.

tota lana sua & caseis suis de tota terra sua. Radulfus Basset dedit similiter eidem ęcclesie decimam suam de una hida de Estelai[1] & de tota lana sua ubicumque aliquid inde habet. Robertus filius Walchelini dedit similiter eidem ęcclesię totam decimam suam de Wicheham[2]. Gosfridus de Cropperi dedit duas partes decimę suę. Ricardus de Newercha duas partes decimę suę dedit de Cleindona[2]. Willelmus filius Nigelli unam domum apud Oxeneford dedit. Hardingus de Oxeneford qui in Ier[usa]lem iuit & ibi mortuus est duas domos apud Oxeneford dedit, unam intra burgum, aliam extra. Gillebertus de Dameri unam domum dedit extra burgum excepta consuetudine regis. Willelmus filius Bernardi[3] decimam suam dedit eidem ęcclesię. Hęc autem abbatia tota est in manu & potestate Lincolniensis episcopi constituendi abbatem canonice assensu & consilio regis. Hęc autem omnia suprascripta eidem ęcclesię uel abbatię concedo & confirmo tenenda in perpetuum regali auctoritate sicut ulla abbatia melius tenet in tota Anglia. Hoc autem confirmatum est anno ab incarnatione domini M° C° nono, anno uero Henrici Regis decimo, apud Westmonasterium in natiuitate Domini.

8.

De processionibus Pentecos[ten].

Alexander episcopus Lincolniensis omnibus clericis & laicis de Oxenefordscyra salutem. Notum sit uobis, quod ego concedo communi consilio capituli Lincolniensis ęcclesię de Egnesham quod uos requiratis eam & ibi habeatis eandem indulgentiam quam haberetis apud Linc[olniam]. Et hoc concedo uobis quia nimis remoti estis a matre ecclesia uestra. Sed tamen penitentes quibus iniunctum est, & alii qui uoluerint, debent uisitare matrem suam: quia quanto plus laborabunt pro deo, tanto | ampliorem recipient indulgentiam. Et hoc concedo salua dignitate matris ęcclesię. [c. 1138.[4]] fol. 13v.

[1] Probably Ashley, Northants, where Richard Basset held four virgates about 1140 (see *Victoria History of Northants*, vol. i, p. 386) and his son Geoffrey Ridel a carucate in 1166 (see *Liber Rubeus*, vol. i, p. 331).

[2] Wickham and Claydon, both near Banbury. Robert, son of Walchelin, appears in *Domesday* (f. 155) as a tenant under the Bishop of Lincoln at Banbury.

[3] In the Taxation of Pope Nicholas (1291), Eynsham has a small portion of tithe in Duntsborn and Elkston both in Gloucestershire. In 1320 (see charter 551) it is described as 'two-thirds of the tithe of the demesne of Thomas de Gardino in Colesbourne & Duntsborn.' In *Domesday* Ansfridus de Cormeliis holds 2½ virgates in Duntsborn, 4½ hides in Colesbourne, and 1½ hides in Elkston. The last two were held of him by an unnamed 'miles': the first by Bernardus. It is probable that Bernard held all three, and that the donor here mentioned was his son.

[4] Before no. 51, which is of 1138.

9.

Confirmatio Capituli Lincolniensis de Processionibus Pentec[osten].

[1163-4.[1]] Adelelmus Lincolniensis ecclesie decanus, uniuersumque capitulum eiusdem ęcclesię, uniuersis catholicę ęcclesię filiis salutem. Nouerit dilectio uestra nos concessisse & perpetuo assignasse ecclesie de Egnesham processionem tocius archidiaconatus Oxenefordie, sicut eam ex liberalitate uenerabilis memorie episcopi Allexandri & eiusdem successoris Roberti episcopi Lincolniensis ecclesie in sollempnitate Pentecosten optinuisse dinoscuntur; hac interposita distinctione quod ecclesia Lincolniensis, cuius nomine eam adepti sunt, duas partes oblationis, argenti scilicet & quicquid oblatum fuerit in auro, in pannis sericis, cortinis & uestimentis ad sacerdotale officium ornatis, integre annis singulis percipiet. Tercia uero pars oblationis, uidelicet argenti, cum aliis oblationum beneficiis ad usus monachorum reseruabitur. Et ut hoc beneficium ecclesia prenominata de Egnesham in perpetuum possideat, carta presenti confirmamus & sigilli nostri munimine corroboramus: tali cautione asscripta, ut eiusdem ecclesie abbates sibi succedentes super hac re nobis sacramenti religione obligentur, sicut eiusdem ecclesie abbas Godefridus se nostro obligauit capitulo: saluis in omnibus supradictis oblationum beneficiis, quę sancta mater Lincolniensis ecclesia sibi reseruauit. Ualete.

10.

De Processionibus Pentec[osten].

[1163-4.[2]] Robertus, dei gratia Lincolniensis episcopus, uniuersis catholicę ęcclesię filiis salutem. Cum ea, quę a predecessore nostro uiris religiosis collata fuerunt, nostrę sollicitudinis munimine corroborare debeamus, dilectis in Christo filiis monachis de Egnesham processionem tocius archidiaconatus Oxenefordie, sicut eam ex liberalitate uenerabilis memorie A[lexandri] predecessoris nostri Lincolniensis episcopi in sollempnitate Pentecosten obtinuisse dinoscuntur, concedimus & perpetuo assignamus, hac conditione inserta quod ecclesia Lincolniensis, cuius nomine eam adepti sunt, duas partes oblationis,

[1] For this date, see next charter: see also 705.

[2] Jordan was treasurer of Lincoln continuously from 1151 or earlier to May, 1163, as we learn from the *Registrum Antiquissimum* at Lincoln. Martin was treasurer by 1164: see Willis's *History of Buckingham*, p. 374. Adelelmus, whose grant (no. 9) is later than this deed, is said by Le Neve to have died in 1164, but the evidence he gives is not conclusive.

scilicet argenti, & quicquid oblatum fuerit in auro, in pannis sericis, cortinis & uestimentis ad sacerdotale officium ornatis, integre annis singulis percipiet. Tercia uero pars oblationis, uidelicet argenti, cum aliis oblationum beneficiis, ad usus monachorum reseruabitur. Et ut huius beneficii assignationem abbas de Egnesham, qui nobis & capitulo nostro sacramenti religione super hac re obligatus tenetur, in perpetuum possideat, presentis scripti attestatione eam confirmamus, & sigilli nostri munimine corroboramus, saluis in omnibus supradictis oblationum beneficiis, quę | sancta mater Lincolniensis ecclesia sibi fol. 14r. reseruauit. Testibus, Willelmo abbate de Burg[o], Martino Lincolniensi thesaurario, Nicolao Hunted[one] arch[idiacono], G. capellano domini reg[is], magistro Radulfo medico, magistro Henrico, magistro Malgerio, Willelmo de Buggend[one], Thoma, capellanis, Fulcone canonico, Ricardo Barret[to], & Laurentio, Fulcone pincerna, Waltero de Terrauuasta, Iohanne Abbate & Helya de Glemesfordia & multis aliis.

11.

De Processionibus.

Robertus, dei gratia Lincolniensis episcopus, A. decano totique [1154.[1]] capitulo beate Marie Lincolniensis salutem. Nolumus uos latere quia in primo Pentecosten post factam inter Regem & Ducem Norm[annie] concordiam processiones Fertewelle, Hanewen' & Nortunię[2], quę de iure Egneshamnensis monasterii esse dinoscuntur, ad Banneberiam propter feriam nostram manifestandam, quę tunc primo incipiebat, uenire fecimus, concessione & nomine Egneshamnensis monasterii; eo tenore ne in posterum hec facta nobis concessio monasterio Egnesham uel eiusdem loci fratribus nocumentum ingerat, quod suam amittant dignitatem. Nouimus itaque processiones Oxenefordescyre in perpetuum concessas & confirmatas esse Egneshamnensi monasterio. Ualete.

12.

De Processionibus Pentec[osten].

Robertus, dei gracia episcopus Lincolniensis, G. abbati & dilectis [Spring 1154.[3]]

[1] The deed is subsequent to Pentecost, 1154, but before the death of Stephen.

[2] This can hardly mean that the processions from these three parishes only were to go to Banbury; but that all the parishes from the three rural deaneries should attend. Fritwell, Hanwell, and Norton were respectively in the deaneries of Bicester, Deddington, and Norton; and if the rural deans of that time happened to be beneficed in these parishes, the custom was that the whole deanery should take its name for the time from the parish where the rural dean lived.

[3] This date follows from the previous charter.

filiis monasterii de Egnesham salutem. Iterato uobis super processione inter Wdestock' & Banneberi, ut eam secunda die Pentecost[en] mittatis, simulque cum ea monachos mittatis, qui omne ius in oblatione & aliis obuentionibus sibi & monasterio in perpetuum retineant; hoc autem ut nobis indulgeatis presenti anno absque omni in posterum monasterii uestri preiuditio supplicamus; et ut omnis in perpetuum sopiatur huiusmodi trepidationis dubitatio, dignum duximus in suscepti a uobis beneficii memoriam hoc patentibus litteris posteris declarare. Ualete.

13.

Confirmatio Thome de sancto Walerico.[1]

[1191–1205.[2]] Thomas de Sancto Walerico omnibus hominibus suis, francis & anglis, salutem. Sciant presentes & futuri, quod ego concessi & presenti carta confirmaui Deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem Deo seruientibus, in puram et perpetuam elemosinam, pro salute anime mee & patris mei & matris mee & omnium antecessorum meorum & heredum meorum, ecclesiam de Tettebyr[ia] cum omnibus pertinentiis suis & libertatibus, sicut eam habent ex dono R[eginaldi] de Sancto Walerico aui mei. Concedo etiam & confirmo predicte ecclesie & monachis de Egnesham terram de Fines-stokes cum omnibus pertinentiis suis habere de me & heredibus meis libere & quiete & in pace sicut eam habent ex dono Radulfi Basset et ex concessione R[eginaldi] aui mei; ecclesiam quoque de Norton & dimidiam hidam terre in eadem uilla de Norton, necnon & uillam de Wdeatone cum omnibus pertinenciis & libertatibus suis sicut eam possident ex dono Walkelini Hareng, eisdem monachis concedo & in perpetuum possidenda libere, quiete & pacifice confirmo. Huius autem concessionis & confirmationis mee, presenti scripto & sigilli mei appositione roborate, testes sunt Clemens prior Osen[eye], magister Walterus supprior Sancte Fredeswithe, magister Alardus de Sancta Mildrida, Radulfus Hareng, Radulfus de Norton, Robertus de Estrop, Rogerus de Noua Foresta.

fol. 14v.

14.

Carta regis Henrici secundi de protectione domus huius.

[1180–89.[3]] Henricus dei gracia rex Ang[lie] & dux Norm[annie] & comes Andegauie, archiepiscopis, episcopis, abbatibus, archidiaconis, decanis,

[1] This charter is written on an erasure and in another, though an early, hand. The original charter was evidently much shorter, and to obtain room the scribe has carried the writing over the margin.

[2] Thomas of St. Valery succeeded his brother Bernard about 1191: Clement, prior of Oseney, was made abbot in 1205.

[3] William de Humez became Constable of Normandy in 1180. Eyton

comitibus, baronibus, iustic[iariis], uicecomitibus, ministris & omnibus fidelibus suis Anglie salutem. Sciatis quod abbatia de Egnesham, & abbas & monachi ibidem Deo seruientes & terre & redditus & omnes res & possessiones sue sunt in manu & custodia & protectione mea; & ideo precipio quod ipsam abbatiam & abbatem & monachos & terras & redditus & omnes res & possessiones suas custodiatis & manuteneatis & protegatis sicut meas proprias; ita quod nullam iniuriam uel contumeliam eis faciatis nec fieri permittatis, & de nullo tenemento quod in dominico suo teneant, ponantur in placitum, nisi coram me. Et si quis eis super hoc in aliquo forisfacere presumpserit, plenariam eis inde sine dilatione iusticiam fieri faciatis. Testibus, Willelmo de Hum[et] constabulario, & Ricardo de Aufar. Apud Wdestocke.

15.

De ecclesia de Meritona.

Alexander Lincolniensis episcopus Guidoni de Chaaing' parrochiano suo salutem. Mando tibi & precipio, ut cito reddas ecclesie de Egnesham & Waltero abbati ecclesiam suam de Meritona cum omnibus rebus quę ad eam pertinent in terra & in decima & in aliis, sicut antecessor tuus[1] eam prefatę ecclesię de Egnesham dedit & concessit. Quod nisi cito feceris, precipio ut Walterus archidiaconus inde iusticiam Christianitatis faciat, donec reddas, ne pro recti uel iusticie penuria amplius audiam clamorem. Uale[2]. [1123-48.]

15 A.[3]

De quibusdam decimis in Banneberia.

Alexander dei gratia Lincolniensis episcopus Willelmo de Boiseio salutem. Mandamus tibi mandandoque precipimus quatinus per iuramentum legittimorum hominum Banneberie facias recognosci, si terra illa, de cuius decima controuersia orta est inter abbatem Egnesh' & Willelmum gramaticam, fuerit olim de dominio episcopi, uidelicet die qua Robertus episcopus predecessor meus dedit abbatie Egneshamię in escambium decimam dominii Banneberię. Et si constans [1123-48.]

(*Itinerary of Henry II*, p. 244) attributes to autumn 1181 a charter witnessed by the same two witnesses and issued at Woodstock.

[1] David, king of Scotland: see no. 22. 'Antecessor' does not mean progenitor, but predecessor. Merton was part of the Earldom of Huntingdon.

[2] Printed in Kennett's *Parochial Antiquities*, but incorrectly: assigned by him to the year 1128.

[3] By mistake the scribe has numbered this deed 15 as well as the one before.

fuerit memoratam terram tunc fuisse de dominio, precipimus quod facias cito & sine dilatione abbatem eiusdem terre decimam habere & in pace tenere. Et quicquid ei inde detentum est, cito ei restituatur. Hoc autem consilio capituli beate Marię Lincolniensis scias factum. Uale.

16.

De decimis de Thama.

[1148–66.] Robertus Lincolniensis episcopus Roberto de Mideltone & omnibus hominibus hundredi de Thama, salutem. Precipio quod faciatis habere abbati de Egnesham & monachis suis decimationes omnes de dominio de Thama, sicut eas plenius habuerunt tempore predecessoris nostri Roberti episcopi. De Mideltone hoc ipsum precipio, sicut sacramento probare poteritis.

17.

fol. 15r. **Confirmatio Roberti Lincolniensis episcopi de ecclesia de Newent[one].**

[1163–6.[1]] Robertus, dei gratia Lincolniensis episcopus, uniuersis catholice ecclesie filiis salutem. Nouerit uniuersitas uestra fratrem nostrum dominum Hugonem de Cheisnei filiosque suos, nepotes nostros, Radulfum & Willelmum, concedente & consentiente uxore sua domina Dionisia, ecclesiam de Neuuentone cum suis pertinentiis monasterio beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo famulantibus sub presentia nostra dedisse & concessisse. Nos autem episcopali qua fungimur auctoritate, eandem eis ecclesiam in perpetuam elemosinam confirmamus & sigilli nostri attestatione communimus, salua in omnibus Lincolniensis ecclesie dignitate. Testibus Dauid archidiacono Buching[eham], Roberto Oxenefordie archidiacono, Martino thesaurario, magistro Radulfo, Willelmo capellano, Willelmo de Stratford, Alexandro de Cheisn[ei], Radulfo de Cheisn[ei], Milone de Langetot, Radulfo Hareng, Ricardo, fratribus, Rogero de Oili, Roberto Bataile & multis aliis.

18.

Confirmatio Roberti Lincolniensis episcopi de ecclesia de Merstona.[2]

[1153–66.] Robertus, dei gratia Lincolniensis episcopus, omnibus sancte matris

[1] See no. 84 : and for the date see no. 10.

[2] North Marston, Bucks : see no. 119. The date is probably 1157 : see no. 38.

ecclesie fidelibus, salutem. Uniuersitati uestre notum fieri uolumus, quia dilectis filiis nostris monachis de Egnesham ex donatione & concessione Wigani nepotis Brienc[ii], sicut eiusdem carta testatur, ecclesiam de Merstona & lx solidatas terre in Fulebroc confirmamus & pendentis sigilli testimonio confirmamus.

19.

Confirmatio de Capella de Chersintone.

Robertus episcopus Lincolniensis clero & populo de Oxenefordia salutem & benedictionem. Notum sit uobis me consecrasse ecclesiam de Chersintone in honore sancti Petri, quam Gaufridus de Glimtona regis Camerarius fecit in feodo suo & in parochia sancte Marie de Egnesham. Et hoc fecit meo concessu & precatu abbatis & conuentus eiusdem ecclesie. Hac conuentione Gaufridus Camerarius dedit unam uirgatam terre liberam & quietam ab omni consuetudine & seruitio in his, quę ad eum pertinent, ecclesie de Chersintone & totam decimam suam eiusdem uille de annona & pecudibus. Et abbas ex parte sua concessit eidem ecclesie totam suam decimam quam habebat in Chersintone & in Wrtona[2], & abbas retinuit in manu sua ecclesie de Egnesham mortuos de Chersintone & de duobus festis sancti Petri medietatem oblationis. Et quamdiu predictus Camerarius uel familia eius erit in Kersintone, presbiter eiusdem uille habebit dimidiam partem oblationis de familia & domo eius contra capellanos ipsius Camerarii. Et abbas mittet ibi presbiterum, sicut in sua dominica ecclesia, consideratione & consilio Gaufridi & archidiaconi. [before 1123.[1]]

20.

Confirmatio Hugonis Lincolniensis episcopi de Capella de Chersintone. fol. 15v.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Hugo dei gratia Lincolniensis episcopus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos ex inspectione autentici scripti bone memorie Roberti quondam Lincolniensis episcopi intellexisse quod capella [1191–95.[3]]

[1] Charter 101 shows that the date of this is not later than 1151. It might therefore be 1149–1151; but if it is the case that Geoffrey de Clinton would not style himself '*regis* camerarius' during the reign of Stephen, we must then assign this deed to Robert Bloet, and the date will be before 1123. The phraseology of the charter (e.g. 'clero & populo') suggests Robert Bloet rather than Robert de Chesney.

[2] Worton, a hamlet in Cassington.

[3] Roger de Rolveston became archdeacon in 1191, and ceased to be in 1195.

de Chersintone pertinet ad ecclesiam de Egnesham, quam uidelicet capellam Gaufridus de Glimtona concessu prefati episcopi & abbatis atque monachorum de Egnesham fundauit in feodo suo & in parrochia sancte Marie de Egnesham, & prefatus episcopus eisdem monachis confirmauit tanquam capellam ecclesie de Egnesham; ita quidem quod abbas de Egnesham retinuit in manu sua mortuos de Chersintone apud Egnesham sepeliendos. Nos igitur quod a prefato predecessore nostro rationabiliter factum est, gratum & ratum habentes, eius scripto scriptum nostrum duximus apponere, ipsamque capellam prefatis monachis confirmauimus: saluo in ea iure magistri Nicholai de Leuechenore quamdiu uixerit, saluis etiam episcopalibus consuetudinibus & Lincolniensis ecclesie dignitate. His testibus, magistro Rogero archidiacono Leucestrie, magistro Ricardo de Swalecliue, magistro Ricardo Grim, Roberto de Capella, & Theobaldo, canonicis Lincolniensis ecclesie, magistro Alexandro de Elnestow[e], Galfrido de Deping[e], Eustachio de Wilton' & aliis multis.

21.

Confirmatio Hugonis Lincolniensis episcopi de Capella de Egnesham in proprios usus.

[1186–96.[1]] Hugo dei gratia Lincolniensis episcopus I. archidiacono & uniuerso clero per archidiaconatum Oxenefordie constituto, salutem. Nouerit uniuersitas uestra nos ex testimonio clericorum capituli de Wttona accepisse abbatem & monachos de Egnesham totam parrochiam de Egnesham & de Herdintona ab antiquo pleno iure possedisse, & omnes obuentiones iamdicte parrochie in usus suos conuertisse. Deuotionem igitur iamdicti abbatis & monachorum quam erga ecclesiam Lincolniensem habere dinoscuntur attendentes, nolentes eos pristina libertate sua destitui, uolumus & firmiter statuimus, ut obuentiones de Egnesham & de Herdintona sine diminutione aliqua plene & integre in usus & utilitates predictorum monachorum conuertantur.

22.

Confirmatio Hugonis Lincolniensis episcopi de omnibus ecclesiis nostris in Oxenefordscira.

[1189–91.[2]] Omnibus Christi fidelibus ad quos presens scriptum peruenerit Hugo dei gratia Lincolniensis episcopus salutem in domino. Ne ea,

[1] John de Constantiis, archdeacon of Oxford, was succeeded by Walter in 1196.

[2] Hamon became dean in 1189: after 1191 Roger de Rolveston was archdeacon.

que locis religiosis fidelium deuotione collata sunt, possint alicuius malignitate in irritum reuocari, satis competenter & discrete prouisum est a predecessoribus & patribus nostris donationes fidelium in scripta autentica redigere. Nos itaque hanc sequentes prouidentiam, ea que monasterio de Egnesham & dilectis filiis monachis in eodem monasterio ministrantibus | & ministraturis in puram & perpetuam fol. 16r. elemosinam collata sunt ecclesiastica beneficia, in episcopatu nostro constituta, duximus propriis uocabulis exprimere & presenti scripto eis confirmare; uidelicet ecclesiam sancte Æbbe in Oxenefordia cum pertinentiis suis: ex dono Iohannis de Sancto Iohanne ecclesiam de Stantona: ex dono Dauid regis Scotie ecclesiam de Meritona: ex dono Iordani de Sai ecclesiam de Sulebborne; ex dono Hugonis de Cheisn[ei] ecclesiam de Newentone: ex dono Alexandri de Bertona ecclesiam de Bertona; ex dono Petri de Mara medietatem ecclesie de Heiforde; ex dono Walchelini Hareng ecclesiam de Nortona: ex dono Stephani de Punsold' & Alicie uxoris sue ecclesiam de Cornwell': ecclesias etiam que in dominicis uillis abbatie de Egnesham site sunt, uidelicet ecclesiam de Egnesham cum capellis suis, ecclesiam de Stoch', ecclesiam de Cherleberia. Uolumus igitur & precipimus ut ecclesia de Egnesham & monachi ibidem deo seruientes predicta beneficia libere & quiete sicut eis rationabiliter concessa sunt in perpetuum possideant, saluis in omnibus episcopalibus consuetudinibus & Lincolniensis ecclesie dignitate. His testibus; Hamone decano Linc', Stephano cancellario, Herberto priore de Sancto Neoto, magistro Rogero de Roluestone, magistro Simone de Suwella, magistro Ricardo de Swalecliue.[1]

23.

Confirmatio Hugonis Lincolniensis episcopi de omnibus ecclesiis nostris in Oxeneforsyre [*sic*] & earum pensionibus.

Uniuersis sancte matris ecclesię filiis ad quos presens scriptum [1197-8[2].] peruenerit, Hugo dei gratia Lincolniensis episcopus eternam in domino salutem. Ad pastoris spectat sollicitudinem subditis & maxime religionis nomen professis pacem prouidere & quę eorum recte deputata sunt utilitatibus summopere fouere & perpetuo stabilire. Hinc est quod intuitu religionis & honestę conuersationis dilectorum in Christo filiorum nostrorum Roberti abbatis & conuentus de Egnesham, habito

[1] The deed makes no mention of the churches of Combe, Merton, Northleigh, Whitfield, and Rollright, which also belonged to Eynsham.

[2] This is before the deed of St. Hugh, which is given in 40 A.

etiam specialiter respectu ad hoc quod predicta domus ex antiqua regum largitione & confirmatione tota est in manu & potestate nostra successorumque nostrorum, predictis abbati et monachis de Egnesham ibidem deo seruientibus & in perpetuum seruituris ecclesias suas rationabiliter adeptas & pensiones, quas in eisdem ęcclesiis annuatim percipiunt, episcopali auctoritate confirmamus: uidelicet ecclesiam de Stantona & in ea annuam pensionem unius marcę argenti: ecclesiam de Heiford' & in ea pensionem uiginti solidorum; ecclesiam de Bertona & in ea pensionem dimidię marcę argenti: ecclesiam de Cherleberi & in ea pensionem quinque marcarum argenti; ecclesiam de Cornwell' & in ea pensionem unius librę cerę; ecclesiam de Rollendrict' & in ea pensionem x solidorum; ecclesiam de Cumba & in ea pensionem x solidorum; ecclesiam de Newentone & in ea pensionem quatuor solidorum; ecclesiam de Solthorne & in ea pensionem duarum marcarum argenti: ecclesiam de Stokes & in
fol. 16v. ea | pensionem unius libre piperis: ecclesiam de Nortona & in ea pensionem quatuor solidorum. Hęc inquam omnia ęcclesiastica beneficia, que iuste & canonice inpresentiarum . . . .[1]

23 A.[2]

Confirmatio de eisdem.

[1197–8.[3]] Omnibus Christi fidelibus ad quos presens scriptum peruenerit, Hugo dei gratia Lincolniensis episcopus eternam in domino salutem. Cum ex paterne pietatis officio filiorum utilitatibus teneamur intendere, precipue necessitatibus eorum qui religionis proposito sunt astricti subuenire debemus, ne cuiuslibet defectus occasio, quod absit, robur sue religionis infringat. Hinc est quod intuitu religionis & honeste conuersationis dilectorum in Christo filiorum nostrorum Roberti abbatis & conuentus de Egnesham, habito etiam specialiter respectu ad hoc quod predicta domus ex antiqua regum largitione & confirmatione tota est in manu & potestate nostra successorumque nostrorum, audito testimonio clericorum & capituli de Wthona eosdem monachos de

[1] The MS. ends abruptly in the middle of a line: a quarter of a page has been left blank for the conclusion. This deed is much the same as 40 A, but the amounts of the pensions are not identical, and some churches are omitted here.

[2] Like the preceding charter this is numbered 23.

[3] The date of this charter may be December, 1197, when 'abbots and other men of religion' were summoned to Eynsham to be present at the confirmation of abbot Robert, newly elected. (*Vita Hugonis* p. 191.) Richard Kentensis ceased to be subdean in 1198, being promoted to the archdeaconry of Northampton. (Le Neve, II. 55.) We here have an archdeacon of Leicester unknown to Le Neve.

Egnesham totam parrochiam de Egnesham & de Ærdintona ab antiquis temporibus pleno iure possedisse & omnes obuentiones iamdicte parrochie in usus proprios conuertisse, deuotionem preterea specialem iamdicti abbatis & monachorum quam erga ecclesiam Lincolniensem habere dinoscuntur attendentes, capellam de Kersintona cum omnibus pertinentiis suis & obuentionibus usibus propriis similiter fratrum prenominate domus una cum prenominatis parrochiis de Egnesham & de Ærdintona cum uniuersis obuentionibus earum & pertinentiis suis sine diminutione aliqua plene & integre concedimus & confirmamus; saluo iure magistri Nicholai de Leuekenore quamdiu uixerit; salua etiam post decessum ipsius Nicholai in eadem capella de Chersintona uicaria quinque marcarum a prefatis monachis sacerdotibus ibidem ministraturis annuatim assignanda. Preterea predicte capelle de Egnesham & de Chersintona & de Ærdintona similiter etiam ecclesie de Stockes & de Cherleberi ab omni onere episcopali ab antiquo libere sunt, nec soluunt pro denariis beati Petri nisi octo solidos. Uille etiam de Sipford' & de Rollend[richt] a solutione predictorum denariorum beati Petri pro predictis octo solidis quiete existunt. Has igitur libertates predictarum ecclesiarum sepe dictis monachis, sicut eas ab antiquis temporibus libere & pacifice possederunt, episcopali auctoritate presentisque scripti testi|monio fol. 17r. & sigilli nostri patrocinio duximus confirmandas. Hiis testibus, B. priore de Wittham', magistro Ric[ardo] Lincolniensis ecclesie subdecano, Remundo archidiacono Legrecestrie, magistro Gaufrido de Deping', magistro A. de Bedeford', magistro G. de Rowell', Roberto capellano.

24.[1]

Carta Roberti de Auuers de terra de Fauflore.

Omnibus Christi fidelibus &c. Robertus de Auuers salutem. [1220–
Nouerit [&c.: see no. 192, which is the same charter]. 25.]

25.

Carta Ricardi Taillard de una uirgate terre in Fauflore.[2]

Omnibus Christi fidelibus &c. Ricardus Taillard salutem. Nouerit [1213–25.]
uniuersitas uestra me pro salute anime mee & omnium antecessorum meorum dedisse & presenti carta mea confirmasse deo & sancte Marie

[1] In another hand.

[2] In the same hand as the last. It is therefore of the time of Abbot Adam, but before 1225, by which year Robert de Auvers was dead: see no. 192.

de Eynesham & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam unam uirgatam terre in Fauflore, illam uidelicet quam Gil[bertus] filius Hunfridi & Alexander filius Alfredi tenuerunt: tenendam & habendam predictis monachis de me & heredibus meis libere & quiete: reddendo inde annuatim michi & heredibus meis dimidiam libram cymini ad Pasca pro omni seruitio, exactione & demanda, saluo seruitio domini regis. Quod ut ratum sit & firmum, huic presenti carte sigillum meum apposui: hiis testibus, Petro Thalesmasce, W. filio Bald[ewini], Roberto de Auuers, W. de Braci, Iohanne Ianitore, Osberto Morel, G. Taillard & aliis.

26.

fol. 17v.

Carta Regis Willelmi de Stowe.

[1091–2.[1]] Willelmus rex Anglie [*sic*] T. archiepiscopo & Turoldo & Earnwio uicecomiti & omnibus baronibus suis de Snothingehamscire & Lincolenscire, francigenis & anglis, salutēm. Sciatis me concessisse abbati Columbano abbatiam de sancte Marie Stou, sicut ego illam episcopo Remigio concessi, ut carta sua testificatur. Teste, Roberto filio Haymonis.

27.

Item alia carta Regis Willelmi.

[1075–1092.] [2] Will'm kinȝ ȝret þomaȝ arce-.ð. ⁊ þuroldo ⁊ Earnwiȝ hiȝ ȝcyrȝereran ⁊ ealle þa þeȝnaȝ on Snotinȝeham ſcyre ⁊ on Lincolſcyre ȝrenciſce ⁊

[1] This deed cannot be earlier than 1091, as Columbanus was not abbot of Stow until that year (p. 33); but it has generally been assumed (e. g. by Mr. Round, *Feudal England*, p. 329) that Turold the sheriff, mentioned in *Domesday* 346 b., died before 1086. There is also the fact that in the *Registrum Antiquissimum* at Lincoln (fol. 3) there is a writ of William II, addressed to N. sheriff of Lincoln, at some time before May, 1092. It may be that Turold was sheriff until Michaelmas 1091, being then succeeded by N.; or if the singular *uicecomiti* in the cartulary is strictly correct, Turold may be addressed as a baron, not as sheriff. The witness, Robert son of Hamon, attests a charter of William II of the year 1090, printed in the *Monasticon*, III. 260 (new ed. vi. 1271).

[2] It is, unfortunately, not easy to fix the exact date of this interesting text, an addition to the list of writs of the Norman kings drawn up in Anglo-Saxon. The object of these writs and of the closely related Latin writs was to make known to the shire-moots of the counties concerned the king's grant or confirmation (which latter was not distinguished in the language of the writs from a grant *de novo*) of the specified lands or privileges. Hence the writs were addressed to the diocesan and to the sheriff, who were the most important officials of the shire-moot, and to the thanes of the county. As the present writ is addressed to Archbishop Thomas, and to the sheriffs (or sheriff?) of Nottinghamshire and Lincolnshire, it would appear that Lincolnshire was, like Nottinghamshire, then

enɣlisce ꝼreon[d]lice ⁊ ic kyðe eor þ ic án Sc̃e Marian æt Stope ⁊ þan munecan Nipeperorce ⁊ Flaðbuh ⁊ Bpantune ⁊ Pýlle Pepentæc, miþ ſace ⁊

in Thomas's diocese. There can be no doubt that this ecclesiastic is Thomas I, who occupied the see of York from 1070 until his death on November 18, 1100. The latest date of the writ is limited to 1092 by the mention of Bishop Remigius, who died on May 7 in that year, shortly before the consecration of the cathedral built by him at Lincoln. Remigius, who was appointed by William the Conqueror to the bishopric of Dorchester in 1067, decided after a few years at Dorchester (W. Malmesbury, *Gesta Pontificum*, § 177, p. 312) to remove his see to Lincoln. He revived the titles of the bishoprics of Lindsey and Leicester, which had become merged in that of Dorchester, in his profession to Archbishop Lanfranc, wherein he described himself as 'Remigius, Dorcacensis et Legoracensis et Lincolniensis provinciae, ceterarumque provinciarum quibus antecessores mei praefuerunt . . . antistes' (printed in the appendix to the works of Giraldus Cambrensis, vii, p. 151). This was probably in 1072 after the council in that year in which Lanfranc succeeded in establishing his primacy over the archbishop of York, the southern limit of whose province was fixed by the Humber and by the ⟨northern⟩ boundary of the diocese of Lichfield (*Palaeographical Society Publications*, Series i, pl. 170; *Hist. MSS. Commission*, Fifth Report, Append., p. 452; Wilkins, *Concilia*, i, p. 324; W. Malm., *G.P.*, § 27, p. 43, copying from Lanfranc). It is noticeable that Remigius signs the record of this council by his own hand as 'Dorcacestrensis episcopus' only (*Palaeog. Soc.* and *Hist. MSS. Com.* as above), with no mention of Lincoln. It was probably in consequence of the taking of Lincolnshire out of the province of York that Remigius resolved to move his see to Lincoln. But, despite the decision of this council, Archbishop Thomas strongly resisted the settlement of Remigius at Lincoln, and claimed Lincoln and Lindsey and the manors (*mansiones*) of Stow and Louth (*Monasticon*, ed. 2, vi, p. 1177; Raine, *Fasti Eboracenses*, p. 151). The dispute was not settled until after the death of Remigius, when the York claims were bought off by William Rufus, (*Ibid.*). It is clear from the present writ that Remigius was already concerned with Stow, but had not yet succeeded in establishing himself as diocesan. Possibly this confirmation was obtained from the king upon the death of the Countess Godgifu, who seems, from the evidence of *Domesday*, to have survived the Norman Conquest and to have died before the date of that Survey (Freeman, *Norman Conquest*, ii, p. 682). It is, unfortunately, not possible to fix the date of the removal of Remigius to Lincoln. The date of 1085 given by Freeman, iv, p. 419, is clearly derived from Roger of Wendover (copied by Matthew Paris, ii, p. 20), and is obviously of no authority, as his account is derived from Henry of Huntingdon, who gives no date. Remigius is described in *Domesday* as bishop of Lincoln, so that he must have been firmly established there in 1086, the date of the Survey. This is the date of the transference given by John de Schalby, a fourteenth century canon of Lincoln (see his Lives of the Bishops of that see in appendix to the works of Giraldus Cambrensis, vii, p. 194), but we do not feel any confidence in this late writer, who uses Wendover and has probably taken the date from *Domesday*. In 1075 the Council of London, in carrying out the decisions of the Councils of Sardica and Laodicea that bishops' sees should be removed from villages to towns, transferred the sees of Sherborne to Salisbury, Selsea to Chichester, and Lichfield to Chester, but is silent regarding Dorchester (Wilkins, *Concilia*, i, pp. 363, 364). In the record of this Council Remigius is called 'Dorcacensis seu Lincolniensis episcopus' and subscribes as 'Lincolniensis,' but as the text is from late MSS., it is probable that 'Lincolniensis' is a later addition. This is certainly the case in the letters of Lanfranc (W. Malm., *G. P.* § 15, p. 39), where Remigius is described as 'Dorcensis [*sic*] sive Lincolniensis episcopus' at Lanfranc's coronation in 1070. The possibility of such additions or substitutions must be reckoned with in all signatures preserved in later chartularies, such as that of 1078 in the

mid ſocne ⁊ tolle ⁊ teame ſpaꝓoꝓꝓoꝓð [1] ſpa Godgýfe on Eadpeapðeſ dæge kyngeſ ſypmeſt hæfðe on eallan þingan ⁊ þa Remig .ð. geſpeotelian mæg þ pichtlice (*sic*) þæp to gebypige ⁊ ic beode þ cume in ónгean ſpa hpæt ſpa ip ut gebon ⁊ nan oðep [2].

⟨Translation.⟩

⟨King William greets Thomas, the Archbishop (of York), and Thurold and Earnwig, his sheriffs (sheriff?[3]), and all his thanes in Nottinghamshire and in Lincolnshire, French and English, friendly. And I make known to you that I have granted to St. Mary at Stow and to the monks Newark and Fledborough and Brampton and Well Wapentake, with sac and soke, and toll and team, so fully as Godgifu had it formerly in the days of King Edward in all things, and the things that Bishop Remigius can testify rightly belong thereto. And I bid that there shall come in again whatsoever has been alienated, and nothing else.⟩

28.

Item alia.

[1093–1100.[4]] Willelmus, Rex Anglie, omnibus uicecomitibus suis & ministris Anglie, salutem. Precipio uobis ut iuste & sine dilatione habere faciatis abbatie de Egnesham & abbati eius homines suos omnes cum

Ramsey Chartulary, ii, p. 98, and those of 1081 in the *Malmesbury Register*, i, pp. 326, 327. Hence it would seem that the transference of the see from Dorchester to Lincoln took place between 1075 and 1086, and our writ is perhaps anterior to this transference. With this agrees the fact that it is addressed to Thurold, who is mentioned in *Domesday*, i, p. 346*b*, col. 2, as sheriff of Lincoln, and is known to bave been living in 1076–9 (Round, *Feudal England*, p. 329). The order in the writ for the restoration to Stow of what had been taken away from it is explained by the mention by Remigius in his charter of 1091 (see no. 5) of the losses sustained by this monastery by the negligence of its heads. A facsimile of the entry of the present writ is given in the *History of Newark*, by Cornelius Brown, second edition, 1904, p. 18. [W. H. S.]

[1] This probably represents the usual phrase in writs of this nature 'swa full and swa forð'. [W. H. S.]

[2] At the end of the entry occurs a word 'miu,' with the second stroke of the *u* lengthened below the line and with a stroke over the *u*. But the sense is complete without this word, which we are unable to explain. [W. H. S.]

[3] 'Scyrgerefan' is properly the dative singular, but by the eleventh century the dative plural *-um* was commonly written *-an*, and hence the datives singular and plural of the weak declension (to which 'scyrgerefa' belongs) became identical in form. It is probably so in this case, for we know from *Domesday* that Thurold was sheriff of Lincolnshire (see the last note but two). [W. H. S.]

[4] There is a deed in the *Registrum Antiquissimum* at Lincoln (fol. 3) in which William II commands Osbert the sheriff to restore to the canons of Lincoln the lands 'unde dissaisiti sunt, postquam ego in infirmitate cecidi.' The king's illness was in Spring, 1093, and seems to have been used as an opportunity to plunder the Church.

pecuniis eorum, ubicunque eos inuenire poterint homines eiusdem abbatie. Et defendo super x libr[as] forisfacture ne aliquis eos iniuste detineat, quia uolo ut abbas homines suos & abbatiam suam cum magno honore teneat. Teste Willelmo cancellario apud Lega[m].

29.

De ecclesia de Cumba.

Mathildis Imperatrix, Regis Henrici filia & Anglorum domina, omnibus sancte ecclesie fidelibus tam francis quam anglis salutem. Sciatis me dedisse & concessisse pro anima Regis Henrici patris mei & prò mea & filiorum meorum salute monasterio & conuentui sancte Marie de Egnesham ecclesiam de Cumba cum omnibus que ad eam pertinent. Quare uolo & firmiter precipio ut idem conuentus Egneshamie prefatam ecclesiam de Cumba bene & in pace, libere & quiete & honorifice in perpetuam elemosinam teneant [*sic*] cum omnibus rebus & consuetudinibus eidem ecclesie pertinentibus. Testibus, Roberto fratre meo, comite de Gloecestria, Iohanne de Sancto Iohanne, Roberto de Oili, Gaufrido Luuel, apud Oxenefordiam. [1141–2.]

30.

De mercato Egneshamie.

Stephanus, Rex Angl[ie], episcopo Lincolniensi & iustic[iis] & baronibus & uicecomitibus & ministris & omnibus fidelibus suis francis & anglis de Oxenefordscir' salutem. Sciatis me concessisse abbati & monachis de Egnesham, quod habeant mercatum die dominica singulis septimanis ad Egnesham. Et precipio quod omnes illi homines, qui illuc uenerint, in eundo & redeundo & ibi moran|do habeant meam firmam pacem: ita ne super hoc in aliquo disturbentur iniuste, super x libras forisfacture. Testibus, Roberto de Oili & Ricardo de Luci & Turg' de Abr[incis] & Warnero de Lusor[iis] & Hugone de Chaisnei & Willelmo de Elaston', apud Oxenefordiam. [1135–40.[1]] fol. 18r.

31.

De omnibus terris nostris.

Stephanus, Rex Angl[ie], archiepiscopis, episcopis, abbatibus, [1135–9.[2]]

[1] Robert d'Oilly died in September, 1142; during 1141 and 1142, Oxford was in the hands of the Empress.

[2] Perhaps of autumn, 1139, when Stephen came to terms with the bishops of Salisbury and Lincoln, and returned to them their lands. He may have seized Eynsham as being part of the property of the bishop of Lincoln.

comitibus, uicecomitibus & baronibus & iustic[iis] & ministris suis tocius Anglie salutem. Sciatis me reddidisse & concessisse Waltero abbati de Egnesham omnes terras suas unde saisiatus fuit die qua Rex Henricus fuit uiuus & mortuus. Et ideo uolo & precipio quod bene & in pace & honorifice teneat cum soca & saca & tol & theam & infangenetheof & cum omnibus consuetudinibus suis infra burgum & extra, sicut unquam melius & quietius tenuit tempore Regis Henrici & sicut carta eius testatur. Testibus, episcopo Sar[esbiriensi] & episcopo Lincolniensi & Roberto de Uer, apud Oxenefordiam.

32.

De Feleleia.

[1142–8.[1]] S[tephanus], Rex Angl[ie], episcopo Lincolniensi, iustic[iis], uicecomitibus, baronibus & omnibus ministris & fidelibus suis, salutem. Sciatis me dedisse & concessisse in elemosinam pro anima Regis Henrici & pro salute mea deo & ecclesie sancti Iohannis de foresta Blocchesham[2] & monachis ibidem deo seruientibus vii acras terre in prefata foresta in incrementum eiusdem loci. Quare uolo & firmiter precipio quod ecclesia predicta & monachi illas predictas vii acras bene & in pace & libere & quiete teneant sicut unquam melius uel liberius tenuerunt aliam terram suam tempore Regis Henrici cum omnibus libertatibus & quietanciis & liberis consuetudinibus, cum quibus tunc temporis tenebant. Testibus, Willelmo de Ipra & Willelmo Martel & Ricardo de Camuilla & Ricardo de Luci & Bern[ardo] de Claromonte, apud Oxenefordiam.

33.

Item de Feleleia.

[1142–8.[4]] G.[3], comes de Mellent, uniuersis sancte ecclesie filiis salutem.

[1] The absence of Robert d'Oilly from the witnesses, and the presence of Richard de Camville indicate a date after September, 1142. It is, however, earlier than nos. 33 and 34.

[2] The forest of Bloxham was on the western boundary of the parish of Stonesfield, many miles from the parish of Bloxham (see no. 649). This small independent monastery must have been absorbed by Eynsham, but the chapel of St. John still existed in 1235 (see no. 717). In 1315 the site is called 'La Forsakenho,' and it was in dispute whether it belonged to Bloxham wood or to Charlbury (see no. 535).

[3] The letter is clearly E., but there was no count of Meulan with such an initial. The origin of the error is simple. The scribe carelessly wrote a small 'e' in the margin opposite this charter and also opposite the previous one. The illuminator saw that it was impossible that E. should be the initial of charter no. 32, and correctly filled in S: but he did not know that in this case also E. was erroneous.

[4] After no. 32, but before the death of bishop Alexander.

Notum sit uobis quod cum Rex Stephanus daret michi Blocchesham cum omnibus sibi adiacentibus, inueni ecclesiam de Egnesham de heremo de Pheleleie cum essartis suis canonice inuestitam donatione scilicet Regis Henrici & assensu A[lexandri] Lincolniensis episcopi, deinde Regis Stephani, & ideo me concessisse predicte ecclesie de Egnesham ipsam heremum de Pheleleia, que mei iuris est donatione Regis Stephani, & hac carta confirmasse. Teste Henrico de Nouoburgo & Willelmo de Pinu & Rogerio capellano.

34.

Item de Feleleia.

G., comes de Mellent, Godric' & aliis fratribus de Feleleia in domino salutem. Soror mea, comitissa de Penbroch, per litteras suas requisiuit me pro fratre Rogero de Auco ut locum uestrum, qui est in nemore meo, si ratio postularet, ei concederem. Ego autem per litteras meas mandaui abbati de Theochesberia, cuius monachus est prefatus Rogerus, ut super hac re consilium suum per litteras suas michi mandaret, cuius litteras nondum habui. Et quoniam interim per honestas | & familiares michi personas didici predictum fratrem Rogerum, uel Hugonem, qui uester prelatus fuit, minus utiles esse ad curam loci uestri optinendam, requisiui carissimum patrem & amicum meum Walterum abbatem de Egnesham, ut pro dei & nostro amore curam loci uestri suscipiat in omnibus quę ad me pertinent, sicut etiam dominum episcopum Lincolniensem ex sua parte ei iampridem iniunxisse audiui. Mando itaque uobis ut ad eum amodo intendatis de omnibus quę ad me spectant de uobis. Et quicquid de uobis aut de uestris possessionibus paterna dispensatione disposuerit, totum ex parte mea concedo & benigno affectu ratum & stabile esse constituo.

[c. 1142–50.[1]]

fol. 18v.

35.

De Warenna de Mucletona.

Henricus, Rex Angl[ie] & Dux Norm[annie] & Aquitannie & Comes Andegauie, iustic[iis] & uicecomitibus & ministris suis & hominibus de Gloecestrascira salutem. Concedo quod abbas de Egnesham habeat warennam suam in Mucletona, sicut antecessor eius plenius habuit tempore Henrici Regis, aui mei. Et prohibeo

[1154–66.[2]]

[1] After no. 32, but before the accession of Abbot William.

[2] Manasser Biset does not, apparently, attest royal charters after 1166.

ne quis in ea fuget uel leporem capiat sine eius licentia, super x libr[as] forisfacture. Teste Man[assero] Biset dapifero, apud Walingeford'.

36.

De exsartis nostris.

[1154–63.[1]] Henricus, rex Anglie & dux Normannie & Aquitanie & comes Andegauie, iustic[iis] & uicecomitibus & ministris & forestariis & uisoribus forestarum de Oxenefordscyr' salutem. Sciatis me concessisse abbati & monachis de Egnesham quod ipsi exsartent & habeant in perpetuam elemosinam totam terram quę est inter Bladenam & chiminum petrinum & sint quieta de exsartis & non numerentur inter exsarta. Testibus, Man[assero] Biset dapifero & Henrico de Oili constabulario, apud Wdestoche.

37.[2]

[? 1109.[3]] Henricus, rex Angl[orum], comiti de Warwich' & ministris suis salutem. Precipio quod omnes dominice res abbatis de Egnesham, quas homines sui affidauerint suas esse proprias, sint quiete de theloneo & passagio & omni consuetudine, quoniam nolo quod inde aliquam consuetudinem capiatis. Et si quid de suo propter hoc captum est super hoc reddatur. T[este] Canc[ellario] apud Oxenford'.

37 A.

De Passagio & Theloneo.

[1156.[4]] Henricus, rex Anglie & dux Normannie & Aquitanie & comes Andegauie, iustic[iis] & uicecomitibus & ministris suis Anglie salutem. Precipio quod totus uictus & uestitus monachorum de Egnesham & quicquid pertinet ad necessarios usus suos sint quieta de theloneo & passagio & omni consuetudine ubicumque emerint ea infra burgum & extra. Et prohibeo ne quis eis uel hominibus suis aliquam super

[1] Henry d'Oilly died in Autumn, 1163. Compare no. xv.

[2] There is no title to this charter. The number is placed half way between this and the next charter and a bracket is added to show it includes both.

[3] The compiler of the Cartulary seems to have attributed this to Henry II, as it is placed among his grants. By a similar mistake he places no. 19 among the deeds of Robert de Chesney. Charter 698 shows that Henry I was in the neighbourhood of Oxford about the year 1109. If this is the correct date, it disproves the statement, sometimes made, that no Norman king entered Oxford until 1133.

[4] Eyton, *Itinerary of Henry II*, p. 19, dates the deed as shortly after Michaelmas 1156.

hoc iniuriam uel contumeliam faciat. Testibus, Nigello episcopo Eliensi & Thoma cancellario & Man[assero] Biset dapifero & Warino filio Ger[oldi], apud Danfront'.

38.

De ecclesia de Merstona et de duabus hidis terre in Fulebroc.

Henricus, rex Anglie & dux Normannie & Aquitannie & comes Andegauie, episcopo Lincolniensi & iustic[iis] & baronibus | & uicecomitibus & ministris suis & omnibus fidelibus suis Buchinchehamscir' tam francis quam anglis, salutem. Sciatis me concessisse & confirmasse deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus ecclesiam de Merstona cum omnibus pertinentiis suis & duas hidas terre in Fulebroc, sicut Wiganus nepos Briencii illis dedit, & sicut carta eius testatur. Quare uolo & firmiter precipio quod eidem monachi hec predicta bene & in pace & libere & quiete & honorifice in perpetuum teneant & habeant. Testibus, Comite Reginaldo Corn[ubie] & Henrico de Essex' & Henrico filio Geroldi, apud Walingeford'. [1157–8.[1]] fol. 19r.

39.

De molendino de Wigewald.

Henricus, rex Anglie & dux Normannie & Aquitannie & comes Andegauie, episcopo Wigorniensi & iustic[iis] & baronibus & uicecomitibus & ministris suis & omnibus fidelibus suis Glocestrescyre, tam francis quam anglis, salutem. Sciatis me concessisse & confirmasse deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus molendinum de Wiggewald', quod Hugo tenet pro xxx solidis, & in uno meo alio molendino eiusdem uille x sol[idos] per annum, sicut Man[asser] Biset dapifer meus illis dedit, & sicut carta eius testatur. Quare uolo & firmiter precipio quod eidem monachi hęc predicta habeant & teneant bene & in pace & [Spring, 1158.[2]]

[1] Henry Fitz-Gerald does not attest royal charters before 1157: from Sept. 1158 to Jan. 1163, the king was abroad, and by the time he returned Henry of Essex was in disgrace. The date is probably Michaelmas 1157, at which time the king was at Oxford and Woodstock. On the death of Wigan, Nov. 1156 (see no. 119), the manor of Marston, held of the Honour of Wallingford, would come into the king's hands. At that time he was in France, but as soon as he was in the neighbourhood of Eynsham, he would confirm the gift of Wigan.

[2] This is the date assigned by Eyton: *Itinerary of Henry II*, p. 38.

libere & quiete & honorifice, sicut ipse Man[asser] melius tenuit cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus & molturis ad predicta molendina pertinentibus. Testibus, Thoma cancellario, Ricardo de Humez constabulario, & Henrico de Essex', Gar[ino] filio Gir[oldi] cam[erario], Hugone de Piris, Gaufrido de Bruerc[ort], apud Gloecestriam.

40.

De confirmatione Hugonis primi Lincolniensis episcopi de Capellis.

[The charter is the same as 23 A. with the omission of some of the witnesses. The hand is perhaps the same as that of No. 39, but the writing is closer, and the charter seems to have been inserted subsequently. The initial also is coloured brown, whereas the initials of the original cartulary are always red or green.]

40 A[1].

fol. 19v. Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit,
[1203-6.] Willelmus dei gracia Lincolniensis episcopus eternam in domino salutem. Nouerit uniuersitas uestra nos inspexisse cartas predecessoris nostri pie memorie Hugonis in hac forma: 'Uniuersis sancte matris
[1197-8.] ecclesie filiis ad quos presens scriptum peruenerit, Hugo dei gratia Lincolniensis episcopus, eternam in domino salutem. Ad pastoris spectat sollicitudinem subditis & maxime religionis nomen professis pacem prouidere, & que eorum recte deputata sunt utilitatis[2] summopere fouere & perpetuo stabilire. Hinc est quod intuitu religionis & honeste conuersationis dilectorum in Christo filiorum nostrorum Roberti abbatis & conuentus de Egnesham, habito etiam[3] ad hoc quod predicta domus ex antiqua regum largitione & confirmatione tota est in manu & potestate nostra, successorumque nostrorum, predictis abbati & conuentui de Egnesham ibidem deo seruientibus & in perpetuum seruituris ecclesias suas rationabiliter adeptas & pensiones, quas in eisdem ecclesiis annuatim percipiunt, episcopali auctoritate confirmamus: uidelicet ecclesiam de Staunthone & in ea annuam pensionem uiginti solidorum; item ecclesiam de Meritone & in ea annuam pensionem triginti solidorum; ecclesiam sancte Ebbe de Oxenefordia & in ea annuam pensionem unius marce argenti;

[1] Without heading. In a hand of about 1240.

[2] 'Utilitatibus' in no. 23.

[3] Supply 'specialiter respectu' as in no. 23.

ecclesiam de Cherleburia & in ea pensionem quinque marcarum: capellam de Chadelinton' et in ea pensionem xiiii solidorum; ecclesiam de Cornwelle et in ea pensionem unius libre cere; ecclesiam de Rolend[richt] et in ea pensionem decem solidorum; ecclesiam de Cumba & in ea pensionem x solidorum; ecclesiam de Newentone & in ea pensionem iiii solidorum; ecclesiam de Solethorn et in ea pensionem centum solidorum; ecclesiam de Stokes et in ea pensionem unius libre piperis; ecclesiam de Northone & in ea pensionem quatuor solidorum; medietatem ecclesie de Heyford & in ea pensionem uiginti solidorum; ecclesiam de Berthone & in ea pensionem dimidie marce argenti. Hec inquam omnia ecclesiastica beneficia, que iuste & canonice inpresentiarum habent, predictis abbati & monachis de Egnesham concedimus & confirmamus & presentis sigilli nostri munimine et officii nostri auctoritate communimus: saluis episcopalibus consuetudinibus & Lincolniensis ecclesie dignitate; hiis testibus, B.[1] priore de Wittheham, magistro Ricardo Lincolniensis ecclesie subdecano, & aliis.' Nos itaque uestigiis eiusdem pie recordationis predecessoris nostri Hugonis inherentes, supradictas concess[iones] predictis abbati & monachis de Egnesham, auctoritate episcopali presentis scripti testimonio & sigilli nostri patrocinio confirmamus. Hiis testibus, Eustachio abbate de Dorkecestre & aliis.

[fol. 20r is blank.]

41.

Confirmatio Theobaldi archiepiscopi.

fol. 20v.

Theobaldus dei gratia Cantuariensis archiepiscopus, tocius Anglie primas & apostolice sedis legatus, uniuersis sancte matris ecclesie filiis salutem. Nouerit uniuersitas uestra nos sub protectione sancte Cantuariensis ecclesie ecclesiam de Egnesham suscepisse, & uniuersa quę ei canonice & rationabiliter a uiris religiosis sunt collata perpetuo ei iure confirmasse & nostre consignationis munimine roborasse, ecclesiam uidelicet sancte Ebbe in Oxeneford', ecclesiam de Tetteberia, ecclesiam de Stantona Ioh[annis] de Sancto Iohanne, ecclesiam de Leges, ecclesiam de Meritona, ecclesiam de Merstona, ecclesiam de Suleþorhna, capellam de Chersintona, capellam de Ærdintona, ecclesiam de Cumba, molendinum de Dailinton', & molendina duo in [1155–61.[2]]

[1] *Vita Hugonis*, p. 60, says the name was Bovo. This is of the same date as 23 A.

[2] Theobald died in 1161: it is after no. 122, to which it refers.

Cirecestra. Has possessiones & uniuersa quę iustis modis fratres prefate ecclesie de Egnesham adepti sunt, auctoritate qua fungimur, eis in perpetuum confirmamus. Teste Roberto de Cheisnei episcopo Lincolniensi, & Dauid archidiacono Bucking[eham], & Roberto archidiacono Oxenef[ordie].

42.

Confirmatio Ricardi archiepiscopi.

[1179–82.[1]] Ricardus dei gratia Cantuariensis archiepiscopus, tocius Anglie primas & apostolice sedis legatus, uniuersis sancte matris ecclesie filiis salutem in eo qui salus est uniuersorum. Ea que uiris religiosis rationabiliter & canonice in perpetuam collata sunt elemosinam, iustum est robur perpetuum optinere & perpetua tranquillitate gaudere. Inde est quod ad uniuersorum uolumus peruenire noticiam, nos uniuersa que dilecti filii nostri monachi de Egnesham rationabiliter & canonice adepti sunt, queque in posterum quibuscunque iustis modis prestante domino poterunt adipisci, sub protectione dei & sancte Cantuariensis ecclesie & nostra suscepisse, & ea qua fungimur auctoritate in perpetuum eis confirmasse. In quibus hęc propriis duximus denotanda uocabulis, uidelicet ecclesiam de Tetebiria, & ecclesiam de Stantona, & ecclesiam de Legis, & ecclesiam de Newentone, & ecclesiam de Merstona, & ecclesiam de Sulęporn', & ecclesiam de Meritona, & ecclesiam de Witefeld', & medietatem ecclesie de Heiford', & ecclesiam de Cornwelle, & molendinum de Dailinton'. Prefatas itaque possessiones sicut eis rationabiliter et canonice concesse sunt & confirmate, ita eas auctoritate qua fungimur, confirmamus & scripti nostri & sigilli nostri munimine roboramus. Testibus, magistro Gerard[o], Waler[ano] archidiacono Baioc[ensi], magistro Petro Blesen[si], Willelmo de Norhal', Radulfo de Wingha[m], Radulfo de sancto Martino, Henrico Baioc[ensi], Amico clerico, Rogero Norwic[ensi], Rogero elemosinar[io], magistro Willelmo de Sottindon' & aliis multis.

[1] In a charter of the same archbishop, printed in the *Calendar of Documents preserved in France*, p. 488, assigned by Mr. Round to the date 1179–82, all these witnesses appear except the first and the ninth, and in the same order. Amico there appears as Amicio, and Norhal' as Norhamtona; but in the *Godstowe Cartulary*, fol. 153, the name is William de Norhall. As the rural dean of Oxford was at this time named Radulfus de sancto Martino, we might be tempted to assign the deed to Feb., 1180, at which date the archbishop was in Oxford for the ceremony of the translation of the bones of St. Frideswide: but this Ralf of St. Martin's seems to be a clerk in the household of the archbishop, as he attests several of his charters, all of which cannot well have been issued at Oxford.

43.

Confirmatio Baldwini archiepiscopi.

fol. 21r.

Baldwinus dei gracia Cantuariensis archiepiscopus, tocius Anglie primas & apostolice sedis legatus, omnibus Christi fidelibus ad quos presentes littere peruenerint, eternam in Christo salutem. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus deuenire, dilectos filios nostros abbatem & monachos de Egnesham litteras pie recordationis Ricardi predecessoris nostri nobis sub hac forma exhibuisse :—' Ricardus dei gracia Cantuariensis archiepiscopus ' ut supra ; nos itaque pii patris & predecessoris nostri uestigiis inherentes, iuxta protectionis & confirmationis sue scriptum, uniuersas possessiones quas idem fratres in presentiarum iuste & canonice possident & quas futuris temporibus iustis modis poterunt adipisci, in nostra & sancte Cantuariensis ecclesie suscipimus protectione, & sicut eedem possessiones a iamdicto predecessore nostro rationabiliter & canonice eisdem monachis confirmata sunt, ita & nos easdem auctoritate qua fungimur confirmamus & sigilli nostri appositione communimus. His testibus, Willelmo Gloec[estrie], magistro Petro Bles[ensi] Bathon[ie] archidiaconis, magistro Siluestro, magistro Henrico de Norhamton'. [1185–86.[1]]

44.

Confirmatio Huberti Cantuariensis archiepiscopi.

Hubertus dei gracia Cantuariensis archiepiscopus, tocius Anglie primas & apostolice sedis legatus, omnibus sancte matris ecclesie filiis ad quos scriptum presens peruenerit, eternam in domino salutem. Cum ex officii nostri debito securitati & paci subiectorum nostrorum singulorum & omnium teneamur intendere, circa illos & illorum possessiones in tranquillo statu conseruandas propensiorem duximus curam impendere, qui se religionis uoto noscuntur artius obligasse. Hinc est quod ad uniuersorum uolumus noticiam peruenire nos exemplo predecessorum nostrorum Ricardi & Baldwini quondam Cantuariensium archiepiscoporum, qui uniuersa que dilecti filii [1193–1200.[2]]

[1] William ceased to be archdeacon of Gloucester on Sept. 20, 1186: Baldwin was elected archbishop of Canterbury Dec. 16, 1184: but he would not be legate until 1185. Baldwin was at Eynsham, May, 1186 (Eyton, *Itinerary of Hen. II*, p. 268). This deed shows that Peter Blesensis did not cease to be archdeacon of Bath in 1182, as Le Neve says.

[2] Hubert Walter was elected archbishop in May, 1193: the date of this deed is evidently during the lifetime of bishop Hugh.

monachi de Eisnesham rationabiliter & canonice eorum temporibus fuerant assecuti, uel possent in posterum iustis modis adipisci, in sua protectione suscepere, & scriptis suis autenticis, que inspeximus, eisdem monachis in perpetuum confirmauere, eadem omnia & insuper ea que autentico scripto uenerabilis fratris nostri Hugonis Lincolniensis episcopi, quod inspeximus, eisdem monachis rationabiliter sunt confirmata, necnon omnia iustis modis in posterum ab eisdem adquirenda, in dei & sancte Cantuariensis Ecclesie protectione & nostra suscepisse & presentis carte nostre munimine quantum in nobis est in perpetuum eisdem monachis confirmasse: hec scilicet, ecclesiam de Egnesham cum capellis suis, ecclesiam de Stock[es], ecclesiam de Cherleberi cum pertinentiis suis, ecclesiam de Tetteberia, ecclesiam de Stantone, ecclesiam de Leghes, ecclesiam de Newent[one], ecclesiam de Merstona, ecclesiam de Suleþorne, ecclesiam de Meritona, ecclesiam
fol. 21v. de Witefelde, medietatem ecclesie | de Eiforde, ecclesiam de Corwelle, ecclesiam de Bertona, ecclesiam de Nortona, ecclesiam sancte Æbbe in Oxenefordia cum pertinentiis suis & molendinum de Dailintone. Ut igitur hec nostra confirmatio firma & stabilis in perpetuum perseueret, eam sigilli nostri appositione & testium subscriptione testificari duximus & roborare. Testibus, Rann[ulfo] thesaurario Sar[esbiriensi], Galfrido de Boclande, magistro Simone de Siwelle, magistro Willelmo de Sumercotes, magistro Willelmo de Neketone, magistro Arist', magistro Geruasio de Hobrug', Simone de Camera.

44 A.[1]

Carta de noua terra in Egnesham.

[1215.] Omnibus sancte matris ecclesie filiis ad quos presens scriptum peruenerit, A. dei gracia abbas Egnesham' & eiusdem loci conuentus, salutem in domino. Sciatis nos pro utilitate & promocione domus nostre per consilium amicorum nostrorum locasse totam terram que fuit de dominico nostro et iacet extra willam Egnesham', scilicet inter ipsam uillam et magnam stratam uersus pontem de Kersintone ad austrum, et similiter totam illam terram, que fuit de dominico nostro uersus north in longitudine uiginti perticarum ab eadem strata uersus north, tali conditione quod quicumque de illis terris tenuerit unam acram soluet nobis annuatim quatuor solidos, uidelicet ad Nathale Domini xii d., et ad Annuntiationem beate Uirginis xii d., et ad Natiuitatem beati Iohannis Baptiste xii d., et ad festum sancti Michaelis xii d.; et qui tres partes unius acre tenuerit, soluet nobis

[1] Added in a later hand, without rubricated heading.

tres solidos dictis terminis; et qui dimidiam acram tenuerit, soluet nobis duo solidos eisdem terminis; et qui quartam partem tenuerit, soluet nobis xii d. terminis memoratis: et quicumque de illis terris aliquid acceperint, sine alicuius contradictione illud teneant pro predicto seruicio, iure hereditario illi & heredes sui in perpetuum, tam in uiis & semitis, quam introitibus & exitibus infra metas predictarum terrarum assignatas, libere & quiete ab omni seruicio & seculari exaccione ad nos pertinente; ab omni etiam forinseco seruicio ita liberi & quieti permaneant, sicut dominicum nostrum in Egnesham. Et si tenentes tenementum suum cuilibet seculari persone dare uel uendere uoluerint, libere hoc faciant: ita tamen quod uenditor dabit nobis ii denarios, & emptor iiii in recognicionem feoudi nostri. Hii etiam habebunt prepositum de seppis per liberam suam eleccionem, qui nobis & ipsis faciet fidelitatem. Et si aliquis de illa terra tentus [*sic*] forisfecerit, siue de alio conquestus fuerit, super idem tenementum placitum teneatur. Et si per iudicium in misericordia ponatur, per uisum parium suorum nobis emendabit transgressum suum secundum modum delicti, ita tamen quod misericordia x sol[idos] non excedat. Et si forte contigerit quod aliquis istorum burgencium moriatur & diuisam suam fecerit de rebus suis in hoc feodo contentis, stabil[e] erit. Si uero moriatur & diuisam non fecerit, catella sua in tres partes diuidantur, una pars pueris, & alia mulieri, tercia per propinquiores parentes suos pro anima sua diuidatur. Has libertates & omnes alias bonas consuetudines quas eis dare possimus iuxta libertates burgencium Oxon' & aliorum in comitatu Oxon', qui melius & liberius tenent, eis concedimus & confirmamus. Et in huius rei testimonium cartam istam sigillorum nostrorum impressione munitam, commune[1] illorum, qui predictum tenementum habebunt, tradidimus. Actum anno Uerbi incarnati MCCXV: teste capitulo.

44 B.

Erdington.[2]

Manerium de Erdinthone in possessione ecclesie de Eygnesham **fol. 22r.** per multum tempus mansit. Et quidam Remigius tunc Lincolniensis episcopus peciit illud manerium sibi acomodari ut ibi possit per aliquod tempus perhendinare & ei concessum erat; & paulo post dictus Remigius in fata decessit, seysitus de dicto manerio tanquam de acomodatione; & dominus Henricus rex Anglie secundus seysiauit baroniam dicti episcopi & dictum manerium de Erdinthone, quod

[1] To the *communa*.

[2] In a hand of about 1270.

manerium dictus dominus rex tradidit cuidam Bernardo de Sancto Walerico, quem Godefridus abbas de Eygnesham sepius conuenit coram rege de iure suo, sed nichil profecit. Optulit ei Bernardus homagium, sed recusante abbate Godefrido, Robertus secundus Lincolniensis episcopus suscepit illud, saluo iure abbatis & conuentus de Eygnesham: defuncto illo Godefrido successit ei quidam abbas, Robertus nomine, qui dictum Bernardum implacitauit per breue de recto in curia eiusdem [*sic*] Willelmi tunc Lincolniensis episcopi sed episcopo ante finem placiti defuncto, abbas Robertus in curia regis Iohannis placitauit, & electi sunt duodecim homines legales de vineto [*sic*], quibus ad curiam apud Suthwike[1] conductis & pro dicto manerio iuramentum prestare paratis, suspense querele omnes usque ad redditum [*sic*] regis de transmarinis partibus. Abbas Robertus cito postea migrauit ad dominum; successit ei abbas Adam, qui per breue de recto in ius uocauit Thomam de Sancto Walerico in curia domini Lincolniensis episcopi, & cum iam comparere oporteret, turbacio regni exorta est per aduentum Lodewyci in Angliam & siluerunt leges in arma. Thoma quoque non longe postea defuncto, translata est per filiam suam hereditas ad Robertum Comitem de Brus[2], quem per litteras regias in cur[iam] regis in ius tractum, cum iustitiarii Oxon[iam] de[uen]issent, & iuratores electi essent presentes, diesque instaret [in quo res[3]] ad iudicium proferri debuisset, allate sunt littere regie, Robertum seysinam perdidisse omnium que habebat in Anglia & custodiam terrarum suarum traditam esse domino Ricardo fratri domini regis[4].

45.

fol. 22v. **De decimis de Newentone.**

[1148-61.] Dilectis sibi in domino uniuersis sancte matris ecclesie filiis, frater Gillebertus Herefordensis ecclesie minister, salutem in Christo. Nouerit dilectio uestra delegatam nobis a domino & patre nostro Theobaldo Cantuariensi archiepiscopo causam inter abbatem Egneshamie & Alanum clericum de Sloctres[5] super decimis dominii de

[1] The king was at Southwick on May 9, 1206: he crossed to Normandy on June 1 (see Pref. to *Pat. Rolls of John*, ed. Hardy). In 1206 the abbot of Eynsham gave the king a palfrey that he might have the decision of a jury of Yarnton, whether two carucates of land in Yarnton were the lay fee of Thomas of St. Walery or belonged to the Abbey. (*Rot. de fin.*, p. 345.)

[2] 'Drus' is meant, i. e. Count of Dreux.

[3] Not in MS.

[4] It is unnecessary to say that the history of the first part of this deed is desperate. Remigius died in the reign of William II.

[5] Probably Slaughter in the east of Gloucestershire, two miles north of Bourton-on-the-water.

Newentone[1], quod est de feodo Rogerii de Oili, sub hoc tandem transactionis fine in presentia nostra apud Wigorniam fuisse terminatam. Memoratus Alanus in iamdictis decimis ius monasterii & conuentus Egneshamie publice recognoscens, easdem decimas sub annua pensione trium solidorum ab abbate & conuentu in posterum tenendas suscepit, ad monasterium Egnesham[nense] ipso decedente cum omni integritate deuoluendas. Quod quia in irritum nolumus, aut in dubium de cetero posse reuocari, presenti scripto uniuersitati uestre significare & sigilli nostri auctoritate confirmare curauimus. His testibus, Radulfo de Saucei, Willelmo de Sceldeslega, Reginaldo de Cudintone, Rogero de Cornwelle, Eilrico presbitero de Rollendrith, Hugone Crollebacun, Waltero de Hardepirer'[2], Hugone clerico & multis aliis.

46.

De decimis unius hide in Wrtone.[3]

Bartholomeus dei gracia Exoniensis episcopus & I. Cicestrensis decanus omnibus fidelibus in Christo salutem. Nouerit uniuersitas uestra controuersiam que inter abbatem de Egnesham & Nicholaum clericum de Chersintona & abbatem de Oseneia diu uertebatur super decimis unius hide in Wrtona, que dominium eiusdem uille esse perhibetur, hoc modo in presentia nostra transactione esse decisam. Ecclesia siquidem Egnesham predictas decimas perpetuo tenebit reddendo inde singulis annis ecclesie de Oseneia duos solidos ad festum sancti Michaelis. Sic enim coram nobis, qui ex domini pape mandato causam illam cognoscendam terminandamque susceperamus, fide ex utraque parte interposita inter eos apud Niwebir[iam] transactum est. Testibus Simone abbate Sancti Albani, Roberto archidiacono Oxenefordie, N. archidiacono Huntend[onie], Ricardo thesaurario Regis, Iohanne de Sar[esbiria], N. priore de Walingeforde & R. priore de Keningewrd'.[4] [1166–73.]

[1] Naunton, Gloucestershire. See 72 and 287.

[2] Hartpury in Gloucestershire is sometimes spelt Hardeperer: see the index to the *Cartulary of St. Peter's, Gloucester* (Rolls Series).

[3] Worton in Cassington.

[4] This deed occurs also in Cott. MS. Vitellius E. xv, f. 158, where the names of the last two witnesses are given in full, as 'Nicholas' and 'Robert' prior of 'Kenildewrd'. Simon was made abbot of St. Albans in 1166. Robert ceased to be archdeacon of Oxford in 1173. It appears from no. 20 that 'Nicholaus clericus de Chersintona' was Nicholas of Lewknor, afterwards vice-archdeacon. John of Salisbury is to be identified with one of that name who was treasurer of Exeter in 1174, not with John who became bishop of Chartres in 1170, and was in exile before that.

There must also have been a similar

47.

De ecclesia de Merstona.

[1178–86.[1]] Uniuersis sancte matris ecclesie filiis G. dei gracia Lundoniensis episcopus salutem in domino. Uniuersitati uestre notificamus causam que inter fratres Ierosolimitani Hospita[lis] & abbatem de Egnesham & priorem de Dunstaple super ecclesia de Merstona uertebatur a domino papa nobis delegatam in presentia nostra amicabili compositione in parte hoc modo conquieuisse. Partibus siquidem in presentia nostra die sibi prefixa constitutis, cum iamdictus abbas & prior de Dunstaple prefate ecclesie pro equis partibus se assererent possessores, fol. 23 r. seque iam | dictis fratribus obicerent aduersarios, post multas partium allegationes iamdictus abbas medietatem ecclesie prenominate in manus nostras libere & absolute resignauit, ipsis fratribus assignandam & concedendam. Nos itaque auctoritate apostolica in iamdictam medietatem sepedictos fratres suscepimus, eosque in ea, debita cum sollempnitate, instituimus. Predicti uero fratres ipsi abbati & ecclesie de Egnesham [redditum[2]] unius marce in Oxenefordia perpetuo iure & libere & inconcusse tenendum dederunt & concesserunt, hac quidem adiecta conditione; si prior de Dunestaple aduersus sepedictos fratres supra memoratam medietatem petierit, & si in causa optinuerit, ecclesia de Egnesham prefatum unius marce redditum non amittet. Hoc etiam in conuentione adiectum est, quod si sepedictus abbas de Egnesham redditum illum per potentiam alicuius aut aliqua ui maiore amiserit, predicti fratres de Hospitali alibi tantundem redditus & dabunt & concedent. Hanc conuentionem, quia ratam & inconuulsam perpetuo manere uolumus, presenti scripto & sigilli nostri attestatione confirmare & communire decreuimus. Testibus, Roberto episcopo Herefordensi, Radulfo archidiacono Colecestrie, magistro Ricardo de Storteford, magistro Henrico de Norhamton', magistro Nicholao de Leuechenore, Rogero de Wigornia, Ricardo Banastr[e], Iohanne Witege, Bartholomeo nepote abbatis.

deed between Eynsham and Coggs priory about two-thirds of the tithe of the demesne of the fee of Arsic in Cassington. This was given to Coggs in 1103, but in 1294 (Add. MS. 6164: Brit. Mus.) the priory no longer held it, but received a pension of 10*s.* a year from Eynsham. The ground for the payment is not mentioned, but there can be little doubt that it was for tithes in Cassington. Our cartulary omits this and many other deeds.

[1] Radulfus was not yet archdeacon in 1178 (Stubbs, *Historical Introductions*, p. 63, note): Robert Foliot, bishop of Hereford, died in 1186. See also no. 121.

[2] Not in MS.

48.

De quadam terra apud Wintoniam.

Speciali domino Henrico dei gracia Wintoniensi episcopo & amicis [1143–66.[1]] dilectissimis, uicec[omiti] & uniuersis ciuibus Wintonie, R. eadem gracia Bathoniensis episcopus salutem in domino. Uniuersitati uestre notum fieri uolumus, quod nos, instinctu pietatis & misericordie, ecclesie de Egnesham & confratribus & amicis nostris inibi deo militantibus terram quam ab eis pro tribus marcis commutauimus in confinio hospitii nostri in Wintonia ita liberam & quietam reddimus pro remedio anime nostre, sicut eam liberius & quietius tenuerunt ante factam commutationem: hac tamen conditione ut in beneficiis & orationibus suis specialem perpetuamque memoriam mei faciant & in consortium fraternum admittant. Quanta igitur possumus humilitate, uestre supplicamus caritati, quatinus huic rei testimonium dare, si necessitas euenerit, omni cum fiducia non differatis, utque retributor omnium bonorum deus participes mercedis, quam pro hac donatione expectamus, uos fieri concedat, predictos fratres quanta poteritis sollicitudine & diligentia protegere & defendere studeatis, ne aliquam in hac parte uexationem uel inquietudinem incurrant. Ual[ete].

49.

Confirmatio Rogeri Wigorniensis episcopi de ecclesia de Tetteberi.

Rogerus dei gracia Wigorniensis ecclesie minister, uniuersis [1164–77.[2]] sancte matris ecclesie filiis salutem. Officii nostri nos hortatur auctoritas ut beneficia que in nostra diocesi fidelium deuotio pauperibus Christi pietatis intuitu contulit, ipsis confirmare & scripto communire curemus. Hinc est quod ecclesiam de Tetteberia confirmamus ecclesie | de Egnesham, sicut habent eam ex dono fol. 23v. nobilis uiri Reginaldi de Sancto Walerico, & carta eius quam inspeximus testatur: eandemque huius nostri sigilli impressione roboramus; his testibus, Matheo archidiacono de Gloecestria, magistro Moyse, Ricardo Luuel, Gill[eberto] capell[ano], Samsone clerico, Roberto monacho, Roberto de Camped', & multis aliis.

[1] If before 1143, Henry of Winchester would have had the title *legatus*. The *Winton Doomsday* (p. 551) shows that in 1148 'monachi de Eglessam' were in possession of a piece of land next to the house of the bishop of Bath.

[2] Mathew, the archdeacon, died in 1177: Roger became bishop in 1164.

51.[1]

De processionibus Pentec[osten].

1138. Albericus sancte Hostiensis ecclesie minister, sedis apostolice legatus, dilecto in Christo fratri W. abbati Egnesham, eiusque successoribus canonice substituendis in perpetuum. Quoniam sine cultu uere religionis nec caritatis unitas potest subsistere nec gratum deo exhiberi seruitium, expedit apostolice auctoritati religiosas personas diligere & religiosa loca sedis apostolice munimine tueri & confouere. Unde nos oportet uenerabilibus locis protectionis manum porrigere, ut in illis habitantes tranquillius & securius domino ualeant deseruire. Proinde, frater dilecte W., tuis iustis postulationibus assensum prebentes, priuilegium quod uenerabilis frater noster A[lexander] Lincolniensis episcopus communi consilio capituli Lincolniensis tibi & ecclesie, cui prees, concessit & sigilli sui impressione firmauit, scilicet ut omnes clerici & laici de Oxenefordschira, qui ecclesiam Lincolniensem in diebus Pentecost[en] adire solebant, ecclesiam de Egnesham requirant & eandem indulgentiam, quam ibi perciperent, hic consequantur, nos pro reuerentia beate & gloriose Uirginis dei genitricis Marię & deuotione fratrum inibi deo famulantium confirmamus & apostolica auctoritate, cuius uices inpresentiarum agimus, corroboramus, saluo iure & dignitate Lincolniensis ecclesie. Actum anno ab incarnatione domini MCXXXVIII.

52.

Confirmatio Roberti archidiaconi de ecclesia de Suleþorne.

[1152–73.] Robertus, archidiaconus Oxenefordie, uniuersis sancte matris ecclesie filiis, salutem. Uniuersitati uestre notum esse uolumus, nos recepisse Radulfum clericum in personam ecclesie de Sulethorna presentatione Godefridi abbatis de Egnesham & tocius conuentus eiusdem loci. Nos uero personatum eiusdem ecclesie de Sulthorna eidem Radulfo sigilli nostri testimonio confirmamus.

53.

De ecclesia de Corwelle.

[1151–73.] Robertus, archidiaconus Oxenefordie, omnibus sancte matris ecclesie filiis, salutem in domino. Que coram personis ecclesiasticis recte

[1] The scribe omits the number 50.

statuuntur, dignum est memorie commendari, ne obliuione surrepente in posterum ualeant in dubium deuenire. Ideoque ad omnium noticiam uolumus peruenire, quod Stephanus de Ponsold' & A. de Grai uxor sua dederunt & concesserunt abbati & monachis de Egnesham ecclesiam de Cornewella cum omnibus pertinentiis suis in perpetuam elemosinam libere & integre habendam & pro uoluntate sua integre tractandam. Walterus quoque qui eandem ecclesiam habuerat, eam in pleno capitulo nostro apud Witten' in manu nostra refutauit, & nos personatum eiusdem ecclesie ad presentationem predicti Stephani abbati & conuentui in perpetuum assignauimus. Ualete.

54.

De pensione sancti Petri.

fol. 24r.

Omnibus sancte matris ecclesie filiis Robertus, archidiaconus Oxenefordie, salutem. Uniuersitati uestre notum facimus abbatem & ecclesiam Egneshamie pro annua pensione sancti Petri, de Egnesham scilicet & Stoch[es] & Scipford' & Cherleberi & Rollendrith, tempore antecessorum meorum septem solidos[1] & non amplius reddidisse & ita omni administrationis mee tempore persoluisse. [1151–73.]

55.

Confirmatio Ricardi uice-archidiaconi.

Ricardus, uice-archidiaconus Oxenefordie, omnibus decanis, personis, presbiteris & uniuerso clero per archidiaconatum Oxenefordie constituto, salutem in domino. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus peruenire, quod cartas nobilium uirorum Petri de Mara & Walchelini Hareng & Alexandri de Bertona inspeximus, quibus tam ex ipsarum inspectione, quam proborum uirorum fide dignorum assertione nobis indubitanter innotuit, quod iamdicti Petrus de Mara medietatem ecclesie de Heiforde & Walchelinus Hareng ecclesiam de Nortona & Alexander ecclesiam de Bertona deo & sancte Marie & monachis de Egnesham in perpetuam elemosinam concesserunt. Ut igitur concessiones eorundem per diuturniora tempora in sua firmitate permaneant, nec alicuius malignitate in posterum perturbentur, auctoritate a domino I[ohanne] de Constantiis, archidiacono Oxenefordie, nobis indulta, dum in scolis moratur, presenti scripto & sigilli nostri appositione corroborauimus. Testibus, Rogero decano de Langef', [c. 1186–92.]

[1] Eight shillings in 23 A.

Martino presbitero, Roberto de Oxenefordia, Adam de Walingefordia, Gilleberto Grando, Henrico Banastre & multis aliis.

56.

Confirmatio Ricardi uice-archidiaconi de ecclesia de Estona.

[c. 1186–92.] Ricardus, uice-archidiaconus Oxenefordie, omnibus decanis, personis, presbiteris & uniuerso clero per archidiaconatum Oxenefordie constituto salutem in domino. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus peruenire, quod cartam nobilis uiri Alani filii G. de Estona inspeximus, ex cuius inspectione & proborum uirorum fide dignorum assertione nobis indubitanter innotuit, quod iamdictus Alanus filius G. de Estona quatuor marcas argenti annuas in ecclesia de Estona, saluo iure patronatus in eadem ecclesia sibi & heredibus suis, deo & sancte Marie & monachis de Egnesham in perpetuam elemosinam concessit. Ut igitur concessio eiusdem per diuturniora tempora in sua firmitate permaneat, nec alicuius malignitate in posterum perturbetur, auctoritate a domino I[ohanne] de Constantiis, archidiacono Oxenefordie, nobis indulta, dum moratur in scolis, presenti scripto & sigilli nostri appositione corroborauimus. Testibus, Martino presbitero, Adam de Walingefordia, Gilleberto Grando, Henrico Banastre, Willelmo Blundo, Radulfo clerico, Roberto scriptore & multis aliis.

57.

Confirmatio Sauarici archidiaconi de Norh[ampton].

[1175–83.[1]] Nouerint omnes ad quos presens scriptum peruenerit, quod ego Sauaricus, archidiaconus Norhamton[ie], concessi et presenti carta confirmaui ecclesiam de Witefeld' Godefrido abbati de Egnesham & | fol. 24v. conuentui eiusdem loci secundum concessionem & confirmationem quam optinent a Gilleberto de Monte patrono iamdicte ecclesie; quod ut ratum sit & stabile presenti scripto & sigilli nostri munimine duxi roborandum. His testibus, magistro Bartholomeo, et magistro Wiardo, Martino presbitero, & Gaufrido presbitero, Waltero scriba, Roberto scriba, Henrico Banastre, Prothasio, Adam pincerna, Rogero coco, Roberto coco, Osmundo & Radulfo pistore fratre eius, Gilleberto Grant, Waltero Noch'.

[1] The language of the charter suggests that it was issued *sede vacante*, when the archdeacons as far as possible took the place of the bishop. Savaric was not archdeacon until after 1175. Strictly speaking, Gilbert de Monte could not be styled 'patron' after 1178, in which year he became dead in the eyes of the law by entering a monastery (see 118).

58.

De ecclesia de Witefelde.

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis A.[2] dictus abbas Dorcacestrie salutem. Presentis scripti annotatione & appositione sigilli nostri testificamur quod in nostra presentia gestum est, ne lis semel extincta redeat, & que penes nos assensu partium plene sopita est, in alicuius earum uexatione de cetero reuiuiscat. Hoc siquidem uidimus & audiuimus, quod cum Willelmus prior de Ellesham ecclesiam de Witefeld' in manus domini G[aufridi] uenerabilis electi Lincolniensis refutasset, idem electus eandem ecclesiam G[odefrido] abbati & monasterio de Egnesham concessit. Unde & idem electus abbatem cum litteris suis misit ad Gregorium tunc archidiaconi de Norhamtone officialem, precipiens quod exinde abbatem & quemlibet eius successorem eiusdem ecclesie haberet personam. Et sic predictus Gregorius abbatem apud Norhamtone in ecclesia Sancti Sepulchri coram capitulo nobis uidentibus & audientibus inpersonauit. Ual[ete]. [1173–82.[1]]

59.

De terra de Colestona.

Radulfus Basset, filius Ricardi Basset, omnibus hominibus suis & uniuersis sancte ecclesie fidelibus tam futuris quam presentibus salutem. Sciatis me concessisse & dedisse deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham in perpetuam elemosinam illam terram quam Radulfus Basset auus meus iampridem donauerat eidem ecclesie cum quodam puero, quem ibidem monachum fecit, scilicet terram de Niwebold que est de feodo de Colestona, liberam & quietam ab omni seruitio seculari, & contionem[4] feci pro salute anime mee & Adel' uxoris mee & natorum meorum & pro animabus patris & matris mee & omnium parentum & antecessorum meorum. Quare uolo & firmiter constituo ut predicta ecclesia & monachi prefatam elemosinam libere & quiete & honorifice teneant cum omnibus pertinentiis & liber- [1144–63.[3]]

[1] Geoffrey was bishop-elect during these years. The grant of Whitfield church cannot have been later than 1178, in which year Gilbert de Monte entered Eynsham (see 118); and it is probable this deed is of that year. Le Neve, misreading this charter, has inserted a Gregory among the archdeacons of Northampton.

[2] Alured, the first abbot of Dorchester.

[3] Ralph Basset succeeded his father Richard in 1144, and died about 1163 (see Facsimiles of charters in the British Museum, no. 42). It may reasonably be assumed that this deed is of the same date as no. 61.

[4] Probably 'hanc concessionem' should be read.

tatibus suis in pratis & pascuis, in bosco & in plano & in aquis. Huius concessionis sunt testes, Ricardus abbas Legrec[estrie], Robertus frater eius, Adel' uxor mea, Thomas de Sais & Willelmus & Robertus filii eius, Geru[asius] filius Ricardi, Adam filius Radulfi, Willelmus de Uilers, Willelmus filius Ailmari, Hugo canonicus de Landa, Iordanus de Colleia, Willelmus de Benefelde, Walterus de Terrauuasta, Gill[ebertus] Marescallus, Robertus de Mucheltone, Rogerus de Sunnu[n]done.

60.

fol. 25r.

De ecclesia de Tetteberia et terra de Finestoches.

[1154–61.[1]] Reginaldus de Sancto Walerico, omnibus hominibus suis francis & anglis, salutem. Sciant presentes & futuri quod ego dedi & concessi ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in perpetuam elemosinam ecclesiam de Tetteberia cum omnibus pertinentiis suis & libertatibus pro salute Henrici regis & A[leanore] regine Anglie & pro liberorum suorum & pro salute mea & Bernardi filii mei & pro animabus patris & matris mee & antecessorum & benefactorum meorum. Concedo etiam predicte ecclesie sancte Marie de Egnesham terram de Finestoches cum omnibus pertinentiis suis habere de me & de heredibus meis libere & quiete & in pace, sicut Radulfus Basset predicte ecclesie illam predictam terram dedit & concessit; de qua concessione predicte terre de Finestoches, quam ego Reginaldus de Sancto Walerico concessi predicte ecclesie sancte Marie de Egnesham, sicut Radulfus Basset dedit predicte ecclesie & concessit, Godefridus abbas de Egnesham & conuentus dederunt michi x marcas argenti & Bernardo filio meo duas marcas argenti. Testibus, Roberto capellano, Reginaldo de Sircampo, Waltero de Blia, Radulfo Hareng.

61.

De terra de Colestona.

[1152–63.[2]] Notum sit uniuersitati presentium & futurorum, quod ego Godefridus dei gracia abbas Egneshamnensis ecclesie totusque conuentus concessimus terram de Colestona, que est in uilla de Nipebold, quam Radulfus Basset dedit deo & ecclesie nostre in perpetuam elemosinam, priori & conuentui & ecclesie sancti Iohannis Baptiste de

[1] Confirmed in no. 41: therefore before April, 1161.

[2] Assuming that the Ralf Basset of this deed is the same as the Ralf Basset of no. 59.

Landa de nobis in perpetuum tenendam libere & quiete pro x annuis solidis & olla ferrea[1] singulis annis in Pascha reddendis, & ita quod idem conuentus de Landa nulla arte uel ingenio prescriptum censum in predicto termino reddendum minuere presumet, uerbo ueritatis interposito. Hanc igitur conuentionem ita factam & ita tenendam concedimus & contestamur, & ne in posterum qualibet ex parte aliqua super hoc oriatur dissensio, hanc eis inde cartam tradimus sigilli ecclesie nostre impressione munitam, cuius rescriptum penes nos habetur. Huius etiam conuentionis predicte elemosine aduocatus Radulfus Basset & fideiussor existit & heredes sui post ipsum, sigillo eius in testimonium & munimentum huic cartule appenso.

62.

De decimis de Strattona.

Hec est compositio que facta est inter Godefridum abbatem & monachos de Egnesham & priorem & canonicos de Berencestria super duabus garbis decimarum de dominio Gilleberti Basset de Strattona coram Philippo priore sancte Frideswide & magistro Ricardo de Æilesberia, quibus auctoritate uenerabilis patris domini Hugonis Lincolniensis episcopi causa que inter ipsos super eisdem decimis uertebatur commissa fuerat. Partibus siquidem presentibus, hoc modo lis amicabili compositione sopita est, quod uidelicet prefate due garbe decimarum de dominio de Strattona penes ecclesiam | de Berencestria in perpetuum residebunt, easque canonici de Berencestria sine molestia & perturbatione aliqua perpetuo possidebunt, reddendo ecclesie de Egnesham nomine pensionis xii solidos annuatim infra xv dies post festum sancti Michaelis. Conuen[it] etiam inter eos quod si prefata ecclesia de Berencestria in solutione prenominate pensionis xii solidorum infra terminum prescriptum cessauerit, ecclesia de Egnesham ad prescriptas decimas, de quibus controuersia fuerat & postmodum hac amicabili compositione terminata est, liberum habeat regressum. Hęc compositio facta est anno ab incarnatione domini MCLXXXVIII apud Stantonam in ecclesia eiusdem uille, feria quarta post dominicam qua cantatur misericordia domini, & postmodum apud sanctam Frideswidam apud Oxenefordiam plene confirmata. His testibus, Philippo priore sancte Frideswide, magistro Ricardo de Ailesberia, Nigello decano de Oxenefordia, Ernaldo,

May 4, 1188.

fol. 25v.

[1] In the margin is a drawing of an iron pot, a tripod with two small handles on each side of the neck, like ears; and over it is written 'redditus de Landa.' The writing, and therefore probably the drawing, is of the fifteenth century.

Radulfo, Hugone presbiteris, Waltero presbitero, magistro Iohanne de Tinemuh', magistro Roberto de Eboraco, Roberto filio Petri de Lamara, Willelmo fratre suo, Hugone de Druual, Roberto de Aumari, Radulfo Gibbinn', Gaufrido de Bella Aqua, Roberto filio Pagani, Ricardo filio Morin[i], Radulfo filio Amalrici, Fulcone Basset, Thoma Basset, Thoma filio Willelmi, Henrico Banastre, Roberto filio Radulfi, Baldewino portario, & multis aliis.

63.

De decimis de Strattona.

[1188.] Uniuersis sancte matris ecclesie filiis ad quos presens carta peruenerit, Gillebertus Basset salutem. Notum sit uniuersitati uestre me concessisse & presenti carta mea confirmasse compositionem que facta est inter ecclesiam de Egnesham & ecclesiam de Bernecestria super duabus garbis decimarum de dominio meo de Strattona; siquidem ecclesia de Bernecestria prefatas duas garbas decimarum de dominio meo de Strattona in perpetuum habebit & xii solidos annuatim ecclesie de Egnesham infra xv dies post festum sancti Michaelis pensionis nomine persoluet, ita quod si prenominata ecclesia de Bernecestria predictam pensionem xii solidorum ad terminum prescriptum non reddiderit, ecclesia de Egnesham ad prescriptas decimas, de quibus controuersia fuerat, liberum habebit regressum, & quas monachi de Egnesham suas esse proponebant. Et ut prescripta compositio firma sit & stabilis in perpetuum, hac presenti carta mea & sigillo eam roborare curaui. His testibus, Philippo priore de sancta Frideswida, magistro Roberto de Ailesberia & alii [1] ut supra.

64.

Carta Roberti de Oili de terra in Oxenefordia.

[? 1130–35.[2]] Notum sit omnibus fidelibus tam presentibus quam futuris, quod Robertus de Oileio & uxor eius & filii dederunt deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham illam terram de feodo suo que est in Mullesford [3], & totam illam terram quam tenuit de eo Rualdus in Oxene-
fol. 26r. fordia, pro anima reg[is] | & pro animabus suis & pro animabus patrum suorum & matrum solidam & quietam sicut elemosinam. Et ad hoc confirmandum dote ecclesiastica super altare miserunt. Huius donationis testes sunt, Robertus filius Widonis, Radulfus filius

[1] *Sic.*
[2] Apparently before the reign of Stephen; but after no. 65.
[3] Moulsford, Berks.

Rogerii, & Hugo frater eius, & Nigellus frater ipsius Roberti, & Adeliza filia Reg[inaldi], Ketel & Lefwinus Canc, Nicholaus filius Sawoldi, & Robertus filius Osberti, Rannulfus.

65.

De terra Oxenefordie.

Robertus de Oilio omnibus baronibus suis & burgensibus de Oxenefordia salutem. Sciatis quod ego concedo Rualdo clerico terram que fuit Lefsi & illam terram quam emit de Saboda & terram Rogerii Scuelarii quietam & liberam de omni seruicio & de omni redditu, eo dante per unumquemque annum VI denarios ad Natiuitatem domini ad oblationem meam & uxoris meę. Et concedo ut has predictas det post obitum suum cui placuerit ita quietas & liberas sicut predixi. Teste Roberto filio Reg[is], & Edida uxore mea, & Fulcone fratre meo, & Roberto filio Widonis, Roberto filio Petri, Ricardo de Alnod, Ricardo de Brai, Willelmo filio Isward, Rogero de Tiwia. [? 1130–35.[1]]

66.

De dimidia hida terre in Eston[a].

Uniuersis sancte ecclesie filiis tam presentibus quam futuris Robertus de Oleio fideles salutes [*sic*] in domino. Notum sit fraternitati uestre quod dimidiam hidam de terra, quam Rog[erus] de Oleio dedit de feodo meo in Eston[a][2] ecclesie sancte Marie de Egnesham cum filio suo quem ibi fecit monachum, ego & uxor mea Edith & filius meus Henricus concessimus eidem ecclesie in perpetuum possidendam, liberam & quietam ab omni seruicio preter Danegeld & murdrum tantum, que ad reg[is] coronam pertinent. Huius rei testes sunt, Matheus clericus meus, Walchelinus Waard, Anschetillus de Grai, & Willelmus frater eius & plures alii. [c. 1130–42.]

67.

De Anschetillo de Cleindona.

Notum sit omnibus tam futuris quam presentibus quod ego Edid uxor Roberti de Oilio dedi & concessi monachis ecclesie Egneshamie [c. 1115–42.[3]]

[1] Robert 'filius Regis', who seems to have been a good deal younger than Robert Earl of Gloucester, would not attest much earlier than 1130.

[2] Bampton Aston: see no. 74. In *Doomsday* Rogerius holds four hides in Bampton of the fee of Robert de Oilly, and in the *Testa* the tenant is specified as being Roger de Oilly.

[3] Before the death of Robert d'Oilly in 1142. Claydon, Bucks, was the dowry of Edith Forne, his wife.

hominem quendam de terra mea de Cleindona, Anschetillum nomine, cum uxore sua & filiis & omni catallo suo in perpetuam elemosinam. Testibus[1].

68.

[1154–63.[2]] **De escambio quinque uirgatarum terre de Rollendrith.**

Henricus de Oili, constabularius regis, omnibus hominibus suis, balliuis atque ministris, francis atque anglicis tam presentibus quam futuris salutem. Sciatis me dedisse deo & sancte Marie & abbati & monachis de Egnesham quinque solidatas terre in Oxenefordia, liberas, solutas & quietas ab omni seruicio, in escambio quinque uirgatarum terre quas pater meus illis dederat in Magna Rollendrida, & nominatim ii sol[idos] de Gaufrido Cabot, xv d. de Segrim filio Goldeie, viii d. de Alwin' Not, xvi d. de Willelmo presbitero, qui tenet de tenura Escote, tali conditione quod si ego aliquo modo Rogero de
fol. 26v. Oili terram | suam reddiderim[3], ego illis escambium reddam ad grantum suum, & si quid superest quinque sol[idis] predicti homines mei michi reddent ad grantum meum; & preter hoc granto illis & carta mea confirmo donationem patris mei de terra Araldi & Roaldi de Oxenefordia, quam prius fecerat ecclesie predicte. Teste, Leonardo dapifero, Bard[ulfo] filio Rogeri, Hugone filio Willelmi, Udardo, Rod[ulfo] Britone[4], Rogero filio Hemming, Philippo clerico et multis aliis.

69.

De quatuor hidis in Cestretona.

[c. 1152–4.[5]] Notum sit omnibus, qui sunt & qui uenturi sunt, quod ego Henricus de Oili concessi & dedi ecclesie dei & sancte Marie de Egnesham quatuor hidas terre apud Cestretonam uillam meam in perpetuam elemosinam pro anima patris mei & Edid sororis mee, duas uidelicet in brueria & duas in uilla Cestreton[e][6], liberas & quietas ab omnibus

[1] *Sic.*

[2] This deed is by Henry d'Oilly I, who died in 1163: on the other hand it is not earlier than 1154, as he was not constable of king Stephen.

[3] For a suggestion about the meaning of this see no. 75. If the suggestion is correct, the date of this deed will be 1162–3.

[4] In the Pipe Rolls, Radulfus Brito and Roger son of Hemming occur as prominent citizens of Oxford from 1164 onwards.

[5] As the donor is not styled 'constabularius regis' the date is probably before autumn, 1154: Edith d'Oilly seems from Oseney charters to have been alive about 1151: in this deed she is evidently dead.

[6] Chastleton. In rentals of Eynsham this is called the manor of Brookend, a name still used of the N.W. part of Chastleton. Dunkin, describing Chesterton in Ploughley Hundred, boldly asserts that Brookend was part of that parish. In reality it is in quite another part of the county.

querelis, excepto murdro & Denegeldo. Testibus, Nicholao capellano meo, Walchelino presbitero de Westona, Nigello de Oili, Widone de Oili, Leonardo de Witefelde, Willelmo de Cantelu, Petro de Witefelde, Willelmo filio Ricardi.

70.

De dimidia hida in Eston[a].

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis Henricus de Oili, constabularius regis, salutem. Sciatis me concessisse & confirmasse deo & sancte Marie & monachis de Egnesham dimidiam hidam terre de Eston[a], quam Rog[erus] de Oili dedit illis pro filio suo, quem ibi fecit monachum, qua[m] uolo ut teneant liberam & quietam ab omni seruicio preter Denegeld & murdrum tantum, que ad coronam reg[is] pertinent, sicut pater meus[1] per cartam suam confirmauit; his testibus, Bardulfo, Waltero le Poure, Willelmo de la Rochele, Waltero Brionn', Widone de Oili, Nigello presbitero, Roberto coco, Roberto de Walingeford. [1154–63.]

71.

De terra de Mullesford.

Theobaldo dei gracia Cantuariensi archiepiscopo & tocius Anglie primati & omnibus episcopis & abbatibus, tam futuris quam presentibus, Henricus de Oili in Christo salutem. Sciatis quod ego concessi abbatie de Egnesham terram de Mullesforde, quam pater meus dedit ei in elemosinam pro anima eius & animabus antecessorum eius, ad tenendum de me & meis heredibus iure hereditario: his testibus, Roberto Comite Gloecestrie, Rogero Comite Herefordie, Reginaldo Comite Cornubie, Roberto filio Regis, Patricio Comite Sar[esbirie], Humfrido de Buun. [1144–47.[2]]

72.

De dimidia hida in Newentone.[3]

Sciant tam presentes quam futuri, quod ego Hugo de Oili dedi & concessi deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibi deo [c. 1180–90.]

[1] See no. 66.

[2] Roger became Earl of Hereford in Dec., 1143: but Theobald was not in England until 1144: Robert Earl of Gloucester died Nov. 1147. The earliest mention of Patrick, as an Earl, hitherto known is in a deed of 1149 ('Geoffrey de Mandeville,' by Mr. J. H. Round, p. 271). It is worth notice that Theobald is without the title 'legatus': the dignity had not yet been given to him, though it had been taken from the Bishop of Winchester.

[3] No doubt Naunton in Gloucestershire. In *Doomsday* Naunton (written Newenton) is held by Roger de Oilly, Robert de Oilly being the tenant in chief. We see from no. 45 that Eynsham possessed also tithes there.

seruientibus dimidiam hidam terre in Neuuentone mecum, quando monachus deueni, quam Ricardus Wringe tenuit, & modo eam tenent Reginaldus & Aldith uidua cum omnibus pertinentiis & cum hominibus, fol. 27r. qui modo eam tenent terram, & cum | infantibus eorum. Ideo uolo & precipio ut predicta ecclesia & monachi ibi deo seruientes habeant & possideant prefatam terram sicut liberam elemosinam & quietam ab omni seruicio & exactione, excepto seruicio regis, in terris, in pasturis, in pratis, in uiis & in semitis & in aquis. Istam donationem confirmaui sigillo meo; his testibus, Rog[ero] de Oili, Radulfo de Cheisn[ey], Roberto de Stanforde, Aliz sorore eiusdem, Rog[ero] & Hugone de Oili, Reginaldo Hareng, Roberto Bataile, Iordano de Colleie, Rogero de Bereforde.

73.

Confirmatio Rogeri de Oili de dimidia hida in Newentona.

[c. 1180–90.[1]] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Rogerus de Oili concedo & confirmo donationem Hugonis fratris mei de dimidia hida terre in Niwentone, quam Hugo de Oili frater meus donauit, die qua deuenit monachus, deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus. Iccirco uolo & firmiter precipio quod predicta ecclesia & monachi deo ibidem seruientes habeant predictam terram libere & quiete cum omnibus pertinentiis cum hominibus qui in terra eadem sunt, sicut carta Hugonis fratris mei distinguit. His testibus, Radulfo de Cheisn[ey], Rogero de Bereforde, Rogero de Leuechenore, Henrico Banastre, Protasio.

74.

Confirmatio Rogerii de Oili de dimidia hida in Eston[a].

[c. 1150.[2]] Sciant presentes & futuri quod ego Rog[erius] de Oili concessi deo & sancte Marie & ecclesie de Egnesham & conuentui dimidiam hidam terre in Eston[a], quam pater meus dedit eidem ecclesie cum Willelmo fratre meo [3], quando eum in monachatum susceperunt. Quapropter uolo ut predicta ecclesia de Egnesham habeat prefatam terram ita liberam & quietam sicut unquam pater meus liberiorem eis dedit & sicut aliquando melius & liberius eam habuit, ita ut eam habeat cum omnibus pertinentiis suis in perpetuam elemosinam. Testibus, Wil-

[1] This is about the date of Protasius.
[2] This deed is subsequent to no. 163: chard de Cahaines attests two grants to Oseney of 1149–51.
[3] See no. 163, and no. 66.

lelmo de Stratforde, Hugone de Cahain[es], Ricardo de Cahain[es], Pagano de Moubrai.

75.

Carta Rogerii de Oili de una uirgata terre in Eston[a].

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Rog[erius] de Oili dedi & concessi deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in perpetuam elemosinam pro salute anime patris mei & matris mee & mee & antecessorum meorum & omnium parentum meorum uirgatam terre in Eston[a], quam Thoui tenuit, ita liberam & quietam sicut pater meus aut aliquis antecessorum meorum eam unquam melius & liberius tenuit, quamdiu pater meus uixerit. Post mortem autem patris mei reddent michi prefati monachi de eadem terra quinque solidos annuatim donec terram de Estchote [1] recuperare possim. Post recuperationem autem predicte terre, aut si ante recuperationem illius terre obiero, integram & quietam absque iamdictorum quinque solidorum redditu in perpetuum possidebunt. Et ut ista mea donatio firma & rata habeatur, presentis scripti attestatione & sigilli mei apposi|tione eam corroboro. His testibus, Radulfo Murdac, Radulfo de Cheisn[ey], Amico de Wdestoche, Ricardo de la Mare, Rogero de Wirecestria, Reginaldo Pancef', Roberto de Nouilla, Rogero de Chenicota & multis. [c. 1160–80.] fol. 27v.

76.

Confirmatio Henrici de Oili de dimidia hida in Seuewella.

Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Henricus de Oili, constabularius domini regis, pro salute anime mee omniumque antecessorum meorum & propinquiorum dedi & concessi & presenti carta mea confirmaui deo & monachis ecclesie de Egnesham dimidiam hidam terre in Sefewella [3], quam pater meus eis ante donauerat & concesserat, cum eisdem libertatibus & liberis consuetudinibus, quas [4] pater meus eisdem concesserat; scilicet ut predictam dimidiam hidam terre predicti monachi bene & in pace & honorifice in bosco & in plano, in campis & pasturis & pratis solidam & quietam & ab omnibus [1154–63.[2]]

[1] Ascot d'Oilly. In the Pipe Roll of 1163 we see that Roger d'Oilly owed 200 marcs 'pro terra sua': the debt was not paid for five years. Also in 1176 he was fined 200 marcs for a breach of the forest laws, and next year his land had been given by the king to Thomas fitz-Bernard, until the debt was paid. If our deed refers to the former event, the date will be 1162–7; if to the latter, 1176–1180.

[2] The next deed proves that this is Henry d'Oilly I.

[3] Showell, near Swerford.

[4] 'quam,' MS.

exactionibus & secularibus consuetudinibus & seruiciis forinsecis liberam in perpetuam elemosinam teneant: quoniam ego illam dimidiam hidam terre in omnibus manutenebo, & contra omnes homines defendam. Et pro huius concessione libertatis Godefridus abbas prefate ecclesie donauit michi unum palefridum optimum. His testibus, Radulfo filio Rogeri, Bardulfo fratre eius, Willelmo de Stratforde & multis aliis.

77.

Confirmatio Henrici de Oili de omnibus terris quas antecessores sui dederunt ecclesie nostre.

[c. 1175–97.[1]] Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris quod ego Henricus, constabularius domini regis, concessi & per cartam meam confirmaui deo & sancte Marie & ecclesie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam pro salute anime mee & uxoris & liberorum meorum & pro anima patris mei & matris mee & omnium antecessorum meorum omnes donationes terrarum & reddituum & tenementorum, que eis collate sunt de pheudo meo, scilicet terram de Mildecumba, quam Nigellus de Oili eis donauit, et terram in Mullesford & totam terram illam quam Rualdus tenuit in Oxenefordia de dono Roberti de Oili, & terram de Cestretona quam habent ex dono Henrici de Oili patris mei & terram de Seuewelle ex donatione eiusdem & totam terram quam eis dedit in Oxonia in escambium pro terra de Rollendrith. Que omnia uolo ut libere & quiete & honorifice teneant & possideant cum omnibus libertatibus suis sicut hactenus possedisse noscuntur & carte donatorum testantur. Preterea quicquid homines de pheodo meo in elemosinam eis contulerunt, sicut carte quas inde habent testantur, ipsis confirmo & corroboro. His testibus, Widone de Oili, Willelmo Baiuel, Hugone de la Heise, Thoma filio Haroldi, Gaufrido & Ricardo capellanis.

78.

Testimonium Willelmi de Cheisn[ey] de dono Rogeri de Cheisn[ey] de molendino de Dailintone.

[1141–48.[2]] Simoni Comiti Norhampt[onie] domino & amico suo, Willelmus de

[1] On the death of his father in 1163, Henry d'Oilly II was left a minor, and did not come of age until 1175 or later. The date of the deed is probably not before 1194, for two reasons: it seems to speak of the mother of Henry d'Oilly as dead, whereas she was alive in 1194 (*Abbreviatio Placitorum*, p. 4); also it uses the form *Oxonia*, which it has been said was never used until the thirteenth century (*Early History of Oxford*, by J. Parker, p. 396). This seems to be the first occurrence of the word; the next is at the foot of one of the Oxon. Fines of 2 John.

[2] Roger de Chesney was alive at the

Cheisn[ey] & magister Robertus frater eius salutem. Sciatis quod Rogerus de Cheisn[ey] frater noster, amicus uester, in uita sua concessit deo & ecclesie | Egneshamie molendinum de Deilintone[1], fol. 28r. quod reddit lx solidos, & hoc concessit Eua uxor Walterii de Chaisn[ey], que heres est feodi illius, & inde sumus testes. Quare precando uos sicut dominum requirimus, quod non patiamini quod cassa sit eius donatio, sed precamur pro seruitiis nostris quod nullo modo aliquis nec Walterus nec alius aliquam loco illo[2] nec domino abbati iniuriam inferat, quod uobis grates sciamus & deseruiamus. Uale.

79.

Carta Walterii de Cheisn[ey] de molendino de Dailintone.

Notum sit omnibus tam posteris quam modernis me Walterium de [1141–8.] Chaisneto concessisse deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham in perpetuam elemosinam molendinum de Dailintona ita libere & quiete tenendum, sicut Rogerus de Cheisneto predicte ecclesie illud concesserat. Istud idem concedit Eua uxor mea. Testibus, Willelmo de Chaisneto auunculo meo, Humfrido clerico, Aliz de Langetot, Willelmo Auenel, Geroldo de Normanuilla, Gaufrido de Plesseiz.

80.

Item, de molendino de Dailintone.

Notum sit uniuersitati presentium & futurorum, quod ego Walterius [1141–8.] de Chaisneto & Eua uxor mea, filia Eustachii de Broc, dedimus & concessimus in perpetuam elemosinam deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus molendinum de Dailintone pro redemptione animarum nostrarum & antecessorum & propinquiorum nostrorum libere & quiete perpetuo possidendum. His testibus, Willelmo clerico de Cubilint'[3], Milone medico, Waltero scriba.

81.

Item, de molendino de Dailintone.

Sciant tam presentes quam futuri, quod ego Eua filia Eustachii del [1141–8.] Broc, uxor Walterii de Cheisneto, dedi & concessi in perpetuam

siege of Winchester, autumn 1141. Robert de Chesney is apparently not yet bishop; but how precarious it is to argue from the absence of a title is proved by this deed; for it might seem that he was not yet archdeacon of Leicester; but no. 163 shows that he was archdeacon before the death of his brother Roger. See appendix on the family of Chesney.

[1] Dallington, Northants.

[2] Probably 'illi' is meant.

[3] Cublington, Bucks, was a manor of Walter de Chesney.

elemosinam deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus molendinum quod est in feodo meo ex patre meo in uilla de Dailintone pro redemptione anime mee & antecessorum & propinquorum & amicorum meorum, libere & quiete perpetuo possidendum: & hoc consilio mariti mei Walterii de Cheisneto & concessu heredum meorum. His testibus, Willelmo clerico de Cubilint', Willelmo filio Cecilie, Gill[eberto] Grant & multis aliis.

82.

Carta Almarici Dispensatoris de molendino de Dailintone.

[1186–95.[1]] Omnibus sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, Almaricus Dispensator domini regis salutem. Nouerit uniuersitas uestra quod controuersia que agitata fuit in curia domini regis inter me & Godefridum abbatem & monachos de Egnesham super molendino de Dailintona post mortem Walterii de Cheisneto patris Amabilis uxoris mee, qui prefatum molendinum assensu Eue uxoris eius predictis monachis in elemosinam dedit, hoc fine quieuit: quod ego & heredes mei supradictum molendinum de Dailintona | fol. 28v. tenebimus, sed de molendino illo predictis monachis l solidos singulis annis reddemus duobus terminis, uidelicet xxv solidos in festo sancti Andree & xxv solidos in festo sancti Iohannis Baptiste. Quod si ad terminos statutos uel infra xv dies terminorum prefatum redditum non reddiderimus, predicti monachi de Egnesham iamdictum molendinum in namium capient & tenebunt donec predictus redditus eis persoluatur. Et quicquid interim in detentione illius molendini expenderint, ego et heredes mei eis restituemus. Hunc autem sepedictum redditum sumptibus nostris prefatis monachis mittere debemus. Hanc conuentionem tenere ego Almaricus affidaui & presentis scripti attestatione & sigilli mei appositione corroboraui. Hiis testibus, Radulfo Murdac, Amico de Wodestoche, Willelmo de Saucei, & multis aliis.

83.

De molendino de Dailinton'.[2]

[1186–95.[3]] Uniuersis sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, Eua de Broc salutem. Nouerit uniuersitas uestra me concessisse & hac presenti carta confirmasse monasterio de Egnesham l solidos in molendino de Dailinton', quod dominus meus Walterius

[1] See next deed.
[2] In the margin 'Delynton mylne.'
[3] Thomas was not archdeacon before 1186.

de Cheisn[ei] assensu meo in uita sua prefato monasterio donauerat; unde post mortem mariti mei Walterii de Cheisn[ei] mota fuit controuersia in curia domini regis inter abbatem de Egnesham & Almaricum Dispensatorem domini regis & tandem sopita, sicut carta predicti Almarici testatur. His testibus, Thoma archidiacono Barnastaple, Iordano de Glint[one], Willelmo de Saucei & multis aliis.

84.

Carta Hugonis de Cheisn[ei] de ecclesia de Newenton'.

Hugo de Chaisn[ei] & uxor eius Dionisia omnibus sancte matris ecclesie filiis salutem. Notum presentibus sit & ad futurorum noticiam perueniat nos dedisse & concessisse deo & monasterio de Egnesham & monachis deo ibidem seruientibus in perpetuam elemosinam ecclesiam de Newenton'[2] cum omnibus pertinentiis suis. Hanc donationem fecimus assensu Radulfi de Cheisn[ei] filii nostri & heredis & assensu filii nostri Willelmi. Testibus, Roberto episcopo Linc[olniensi], Martino thesaurario Linc[olniensi], Willelmo Clement, Willelmo de Straford, Mil[one] de Lang[etot] & multis aliis. [1163–6.[1]]

85.

Confirmatio Radulfi de Cheisn[ei] de ecclesia de Newenton'.

Notum sit omnibus presentibus & futuris quod ego Radulfus de Cheisn[ei] confirmaui & concessi deo & monasterio sancte Marie de Egnesham & monachis eiusdem loci in perpetuam elemosinam ecclesiam de Newenton' cum omnibus pertinentiis suis sicut pater meus Hugo de Cheisnei & mater mea Dionisia eam donauerunt & carta sua illis confirmauerunt. Hoc idem frater meus Willelmus concessit. Hiis testibus, Rogero presbitero de Linc[olnia], Helia clerico de Norhamton', Iohanne medico. [c. 1180.[3]]

85 A.[4]

Carta Willelmi de Cheisnei de molendino quodam in Dedinton'. fol. 29r.

Willelmus de Cheisnei omnibus hominibus tam anglicis quam francis salutem. Sciatis me dedisse et presenti carta confirmasse deo [1154–? 1163.[5]]

[1] For this date see charter 17. The two deeds are evidently of the same time.

[2] South Newington, Oxon.

[3] See the witnesses of 88 and 126.

[4] In the original, this and the preceding deed are both numbered 85.

[5] The date of the death of William de Chesney is uncertain.

& sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus pro salute domini mei regis Henrici & domine mee A. regine & pro animabus patris & matris mee & pro anima mea & omnium parentum & propinquorum meorum unum molendinum in Dedinton'[1], quod uocatur Westmulne, cum omnibus pertinentiis suis libere & quiete & integre, sicut elemosinam decet, perpetuo habendum & possidendum. Quare uolo & firmiter precipio ut prefati monachi de Egnesham predictum molendinum de Dedinton' bene & in pace & honorifice habeant & teneant, & ut nullus eis inde aliquam calumpniam uel molestiam faciat. His testibus, Radulfo de Cheisnei, Radulfo Murdac, Radulfo de Wigornia, Philippo & Rogero fratribus eius.

86.[2]

[c. 1160–76.[3]] Willelmus Comes de Arundel, omnibus hominibus suis francis & anglis, & nominatim illis de honore de Harundel, salutem. Sciatis me concessisse Radulfo de Cheisnei conuentionem quam fecit cum abbate de Egnesham de terra eiusdem Radulfi de Graffam & de Mellers, sicuti carta ipsius Radulfi & cirographus [*sic*] ipsius abbatis testantur, saluo seruitio meo & iure meo; his testibus, Willelmo filio meo Bloet, Humfrido de Mill'[4], Rogero de Mill', Ricardo Acul', Godefrido Acul', Ricardo de Mortein'.

87.

Carta Radulfi de Cheisnei de terra de Weald'.[5]

[c. 1179–90.[6]] Radulfus de Cheisnei omnibus tam anglicis quam francis, ad quos presens scriptum peruenerit, salutem. Sciatis me dedisse & concessisse pro salute animarum patris & matris & antecessorum meorum &

[1] Deddington, Oxon.

[2] In the original the deed has no rubric, but is marked with red lines drawn down each side. The Chesneys held one knight's fee in Graffam, Sussex, of the Earl of Arundel: see Appendix I. In the *Charters of Cluni* (ed. Duckett, i. 71), Graffam and Meslirs are closely connected, and are both properties of the family of Chesney. There is no trace of this donation or convention in subsequent deeds.

[3] Assuming that Radulfus de Chesney is Radulfus son of Hugh, this deed is probably after the death of Hugh: but not later than Oct. 1176, when William, Earl of Arundel, died (Dugd. *Bar.* p. 120). His successor, though also named William, did not receive the title Earl of Arundel during the reign of Henry II.

[4] 'Humfridus de Milleriers' attests a charter of the Earl of Arundel which must be of the year 1176 (Dugd. *Mon.* i. 593 a). The same deed is attested by Ricardus Aguillon, no doubt to be identified with Ricardus Acul[eus].

[5] In the left margin is written, 'Nota pro uic.' In the right, 'parcell of the manor of Shipford', i. e. Shifford.

[6] After no. 173, which is July, 1179. During 1182–5, Robert de Witefeld would have been 'vicecomes': see the next deed.

mee & uxoris mee & omnium parentum meorum deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in perpetuam elemosinam duas hidas terre & dimidiam, unam in Wealde, unam & dimidiam in Eston', quas fine belli in curia domini regis contra Walterum de Chauz adquisiui, & unam piscariam in Eston', quam Luuel tenuit, liberas & quietas ab omni seruicio, sicut elemosinam decet, exceptis xv solidis annuatim persoluendis predicto Waltero de Cauz pro omnibus seruiciis duobus terminis, uidelicet vii solidis & vi d. in festo Sancti Michaelis & vii solidis & vi d. in Pascha; sed prefatam dimidiam hidam in Eston' dedi Roberto de Calz famulo meo & heredibus suis pro seruicio suo, quam amodo de monachis de Egnesham tenebit, reddendo eis singulis annis tres solidos. Ut autem hec donatio mea in perpetuum firma & rata perseueret, eam presentis scripti attestatione & sigilli mei appositione corroboraui. Hiis testibus, Willelmo fratre meo, Gill[eberto] Pipard, Roberto de Witefeld, Roberto de Amari, Roberto filio Radulfi.

88.

Confirmatio Walterii de Cauz de terra de Wealde. fol. 29v.

Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Walterius de Calz concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus donationem quam Radulfus de Cheisnei eis fecit, uidelicet duas hidas terre & dimidiam que de pheudo meo sunt, unam scilicet in Wealde & unam & dimidiam in Eston', & unam piscariam in Eston', quam Luuel tenuit, quas predictas Radulfus de Cheisnei & heredes sui de me & de heredibus meis tenere debuerunt pro xv solidis annuatim soluendis pro omni seruicio, unde cartam meam habuit, quam prefatis monachis de Egnesham reddidit; tenendas de me & de heredibus meis, bene & in pace & honorifice, libere & quiete pro predicto seruicio xv solidorum michi & heredibus meis annuatim persoluendo pro omni seruicio duobus terminis, uidelicet vii sol. & vi d. in festo sancti Michaelis, & vii sol. & vi d. in Pascha, sicuti carta sepedicti Radulfi de Cheisnei testatur, qui iamdictam terram eis in elemosinam contulit, et eis inde cartam suam fecit. Et pro hac concessione & confirmatione Godefridus abbas eiusdem loci & monachi dederunt michi duas marcas argenti. His testibus, Radulfo nepote abbatis, magistro Iohanne medico, Henrico Banastre, Willelmo Blundo, Godefrido de Benefeld, Willelmo de Cocham, Roberto de Lullebroch. [c. 1179–90.[1]]

[1] William Blundus attests deeds of about 1190–1210.

89.

De molendino quodam in Dedintone.

[? 1163–80.[1]] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Radulfus Murdac dedi & concessi deo & sancte Marie & monachis de Egnesham in eodem loco deo seruientibus molendinum unum in Dedinton', quod uocatur Westmulle, pro salute anime mee & pro anima auunculi mei Willelmi de Cheisnei & pro animabus patris & matris mee & parentum meorum libere & quiete & honorifice cum omnibus pertinentiis suis, in uiis, in siluis, in semitis, in agris, in pratis, in pascuis, in pasturis, in aquis, in stagnis, & in omnibus locis in perpetuum, sicut elemosinam decet. His testibus, Reinerio capellano de Dedint', Waltero de Abetot, Radulfo de Wirecestria, Alexandro de Chein', & Radulfo fratre suo.

90.

De molendino de Brocton' & de tercia parte molendini unius in Dedint[one].

1192. Uniuersis sancte matris ecclesie filiis Radulfus Murdac salutem. Noueritis me pro salute animarum domini mei Henrici regis Anglie secundi & mee & Eue de Grai uxoris mee & omnium antecessorum nostrorum dedisse & concessisse & hac presenti carta mea confirmasse deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus quicquid habui in molendino de Clifton', scilicet, terciam partem, anno regni regis Ricardi tercio, & molendinum meum de Broctona, quod situm est uersus Lemhulle, in puram & perpetuam elemosinam, fol. 30r. habenda & possi|denda usque in sempiternum: et preterea singulis annis ad Pascha floridum dedi eis in manerio meo de Broctone unam summam frumenti ad oblatos faciendos, ita quod ego & heredes mei post me gwarantizabimus ecclesie de Egnesham predictam elemosinam contra omnes homines. Quod si ego aut heredes mei predictam elemosinam predictis monachis gwarantizare non poterimus & deus michi heredem de Eua uxore mea concesserit, in manerio meo de Rutrefeld' uel de Stanlac ad ualentiam escambium dabimus. Si uero, quod absit, de predicta Eua heredem non habuero, ego aut heredes mei post me in maneriis meis de Broctona & Burtona[2] eis ad ualentiam

[1] After the death of William de Chesney, but not later than about 1180, as Reinerius, chaplain of Deddington, attests a deed of William de Chesney, preserved at Lincoln of about 1160. The deed at Lincoln is also attested by Ralf and William, nephews of William de Chesney, and Alexander and Ralf, his *cognati*.

[2] Black-bourton, as is clear from the Oseney Cartulary. The other places mentioned are Clifton in Deddington, Broughton-Pogis, Stanlake, and Rotherfield Grey.

1. The seal of Eynsham, attached to Charter 502 (p. 335), preserved among the muniments of the Dean and Chapter of Lincoln.

2. The seal of Ralf Murdac from a deed at Ch. Ch., Oxford. The hawk has reference to the serjeanty of 'bearing and mewing one of the king's falcons' (*Testa*, p. 108), by which he held his manor of Broughton Poggs, Oxon. For facts about his life see pp. 84, 87, 90*n*, and 420.

So

escambiemus. Quare uolo quod predicti monachi habeant & teneant predictam elemosinam bene & in pace, libere & quiete cum omnibus pertinentiis suis ab omnibus secularibus consuetudinibus & exactionibus. His testibus, Amisio de Wodestoche, Ricardo filio Alani, Roberto de Wttona, Willelmo nigro, Simone Murdac, Laurentio de Mora.

90 A.[1]

A remembrance of the lond that the Abbey of Egnesham have wythyn the markys and merys of Le Mylle : ii acres be West Lacy myll, the whiche be callid the mylle hame, & the said ii acres lyge bytwyne the millestreme on the est partye & the mede of Le Myll on the west partye: also ii acres by the maner of Le Mylle, on lythe on the north and a nother lyght next the manere be sought, and the said ii acres lyght in lenght est and west: also ii acres lyge be est the said maner in lenght sought and northt betwyne the Sondputtez on the west partye and the fyrbuskys on the est partye &c. Also on acre lyght betwyne the lessu[2] of Broughtone on the est partye & the furlonge of Lemylle on the weste partye, on lengh' north' west and south' est: also a nother acre lygh' be est the maner of Lemylle sought' & north, betwyne le furlong that is called the Oteland on the est partye and the growne of Lemylle of the west partye; also on acre lygh' in Hore [. .][3] furlong and sterchith sough' & west, and one ende north' est: also a nother acre lyght' in Thortoneslond, lygyng by the hywey &c.

91.

Confirmatio Widonis de Diua de terra de Wealde.

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Wida [*sic*] de Diua[5] [1194–5.[4]] concessi & presenti carta mea confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus donationem quam Radulfus de Cheisnei eis fecit, uidelicet duas hidas terre & dimidiam, unam in Wealde & unam & dimidiam in Eston' & unam piscariam quam Luuel tenuit, excepto quod seruicium Roberti de Chauz de dimidia hida, quam de prefatis monachis de Egnesham pro tribus solidis pro omni seruicio tenere debuit, in misericordia[6] mea michi

[1] On a loose piece of parchment, stitched to folio xxix: the writing is of about 1500.

[2] = pasture.

[3] Two or three letters are torn away.

[4] Apparently after the death of Radulfus de Chesney, who was certainly alive in 1194 (see no. 99): not later than 1195, because of the mention of Abbot Godfrey. Wido was son-in-law of Ralph de Chesney.

[5] 'Nota pro vic.' is written in the margin.

[6] The MS. reads 'mīa', i. e. 'misericordia.'

retinui. Et pro hac concessione & confirmatione Godefridus abbas & monachi de Egnesham dederunt michi viii marcas argenti & unum palefridum. His testibus, Amico de Parco, Ricardo filio Alani, Henrico filio eius, Willelmo decano de Wttona, Petro filio eius.

92.

De molendino de Clifton'.[1]

[c. 1173–89.[2]] Omnibus sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, Mathildis de Chaisnei salutem. Nouerit uniuersitas uestra me dedisse & concessisse & hac presenti carta confirmasse deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totam partem meam molendini de Clifton' cum omnibus pertinentiis suis libere & quiete & honorifice habendam & possidendam in perpetuum pro salute anime mee & omnium parentum & antecessorum meorum in puram & perpetuam elemosinam. His testibus, Radulfo capellano de Garinges, Thoma capellano de Haiford, magistro Iordano, Humfrido de Daubi, Radulfo nepote abbatis, Ricardo de Bella Aqua.

93.

De quadam hida in Heiforde[3].

[c. 1173–89.] Omnibus sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, Mathildis de Cheisnei salutem. Nouerit uniuersitas uestra
fol. 30v. me reddidisse deo & sancte Marie de Egnesham | & monachis ibidem deo seruientibus unam hidam terre in uilla de Haiforde, quam de prefatis monachis tenui per libitum illorum, reddendo eis annuatim de predicta hida viii solidos, liberam & quietam in bosco, in plano, in pratis, in pascuis, ab omni seruitio & seculari exactione, sicut elemosinam decet, saluo regali seruitio, illam uidelicet hidam quam antiquitus tenuit Hamelinus frater Petri de Chaisnei. Ne ergo hec mea concessio in posterum in irritum reuocetur, eam presenti carta sigillo meo dependente corroborare dignum duxi. His testibus, Radulfo capellano de Garinges, Thoma capellano de Heyforde, magistro Iordano, Humfrido de Daubi, Ricardo de Bella Aqua.

[1] In the margin, in a hand of 1450 to 1500, is written 'Prior de Bissiter soluit xx s.' The Priory of Bicester was granted a share of Clifton mill by Philip Basset, about 1271 (Blomfield's *Hist. of Bicester*, p. 127). Clifton is a hamlet in Deddington parish.

[2] This deed is probably to be dated after the death of the husband of Matilda de Chesney, but before her eldest son came of age, i. e. 1173–89: see Appendix I.

[3] In the margin is written 'Heyforthe Warren, New Colygg.' New College, Oxford, have long been owners of land in Heyford Warren.

[The same deed, as found in the original; Harleian Charter 47, H. 46.]

Omnibus [&c.] Matill' de Chaisnei salutem. Nouerit uniuersitas uestra me reddidisse & concessisse deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus unam hidam terre in Hayford, quam de prefatis monachis tenui per libitum illorum, reddendo eis annuatim de predicta hida viii solidos, liberam & quietam in bosco, in plano, in pratis, in pascuis, ab omni seruitio & seculari exactione, sicut elemosinam decet, saluo regali seruitio, illam uidelicet hidam quam antiquitus tenuit Hamelinus frater Petri de Chaisnei. Ne ergo hec mea concessio in posterum in irritum reuocetur, eam presenti carta sigillo meo dependente corroborare dignum duxi. His testibus, Radulfo capellano de Garinges, Thoma capellano de Hayford, magistro Iordano, Humfrido de Daubi [[1] a]bbatis de Egnesham, Ricardo de Bella Aqua, Waltero de Bella Aqua, Willelmo de [ ]ntune, Roberto dapifero, & multis aliis.

94.

Carta Radulfi Murdac de dimidia hida terre apud Philching.

Notum sit omnibus presentibus et futuris quod ego Radulfus Murdac dedi & concessi deo & ecclesie sancte Marie & monachis de Egnesham in elemosinam dimidiam hidam terre apud Filching[3], quam auus meus Radulfus Murdac eis ante dederat, pro anima matris mee perpetualiter libere & quiete ab omni seruicio & seculari consuetudine tenendam, excepto seruicio regis, quando dominium meum de Broctona aliquod fecerit. His testibus, Roberto Foliot Herefordensi electo, Willelmo de Cheisnei, Radulfo de Cheisnei. [1173–4.[2]]

95.

Carta Anschetilli de Grai de duobus pratis apud Stanlache.

Omnibus sancte matris ecclesie filiis Anschetillus de Grai salutem. Sciatis me dedisse & concessisse deo & sancte Marie & monachis de [c. 1150–60.[4]]

[1] Probably 'Rad' nepote' as in no. 92.

[2] Robert Foliot, elected 1173; consecrated Oct. 1174.

[3] Filkins, near Alvescot and Lechlade.

[4] Hugo de Chesney seems to have died before 1166: Willelmus clericus attests no. 116, which is about 1160.

Egnesham pratum unum de Stanlache quod uocatur Langehurst & aliud quod uocatur Wdefordhurst, & preter hoc remitto eis in perpetuum calumpniam de pastura de Sumerforde, que fuit inter me & abbatem. Hec omnia filius meus Iohannes, qui est heres meus, coram multis concessit. Propterea uolo ut hanc pro anima mea & omnium parentum meorum elemosinam prefati monachi libere & quiete & solide in perpetuum teneant. Huius donationis testes sunt, Manasses Arsic, Hugo de Cheisnei, Nig[ellus] dec[anus], Willelmus clericus, Albericus Arsic.

96.

Carta Walterii de Chauz de terra de Wealde quam dedit Rad[ulfo] de Chaisnei.

[c. 1180.] Sciant, qui nunc sunt & qui uenturi sunt, quod ego Walterus de Cauz dedi & concessi terram de Wealde & Eston Radulfo de Cheisnei pro homagio & seruicio suo, tenendam de me & heredibus meis ille & heredes sui per xv solidos annuatim reddendos pro omni seruicio, scilicet vii solidos & vi d. in Pascha, & vii solidos & vi d. in festo sancti Michaelis. Quare uolo & firmiter precipio quatinus prefatus Radulfus de Cheisnei habeat & teneat libere & quiete & honorifice predictas terras de me & heredibus meis ille & heredes sui per xv solidos prenominatos unde prius solebat reddere annuatim xxx solidos. Et pro adquietatione predictorum xv solidorum & pro remotione cirographi in curia domini regis, in quo fuit mentio de xxx
fol. 31r. solidis, sepedictus Radulfus de|dit michi duas marcas. His testibus, Roberto de Mara, Roberto de Almari, Roberto de Stanforde [1].

97.

Carta Iohannis de Grai de duobus pratis, que nobis pater suus dedit.

[Before 1192.[2]] Notum sit uniuersitati tam futurorum quam presentium quod ego Iohannes de Grai concessi & confirmaui deo & sancte Marie & monachis de Egnesham elemosinam quam pater meus illis donauit, uidelicet pratum unum quod uocatur Langenhurst, & aliud quod dicitur Wdefordhurst, ita solide & libere & quiete tenenda, sicut pater meus illis concessit & sicut carta eius testatur, & remitto eis in perpetuum

[1] In the margin 'Nota hic quare soluimus annuatim domino de Hastyng xv. s:' See also nos. 87 and 173.

[2] See no 90, which shows that in 1192 Radulfus Murdac held Stanlake through his wife Eva, daughter of John de Gray.

calumpniam de pastura de Sumerford, sicut pater meus illis remisit. Preterea concedo & do super hoc aliud pratum, quod appellatur Chettuchesham, in elemosinam prefate ecclesie pro salute mea & uxoris mee & heredum & antecessorum & omnium parentum meorum, & uiam & transitum per terram meam ad prata sua absque omni calumpnia eis concedo. Hec igitur omnia uolo ut prefata ecclesia libere & quiete in perpetuum possideat. His testibus, Nig[ello] presbitero, Willelmo clerico de Stanlache, Willelmo Tailard, Iordano, Henrico Ban[astre].

98.

Confirmatio Simonis Comitis de Norhamton' de molendino de Dailinton'.

Simon Comes de Norhamton' omnibus suis probis hominibus francis & anglis salutem. Sciatis me concessisse donum stabile quod Rogerus de Cheisnei donauit ecclesie de Egnesham in elemosina pro redemptione anime sue, & ita per meam cartam confirmo sicut rex per suum breue precepit, & sicut dominus Willelmus de Cheisnei frater Rogeri & Robertus de Cheisnei testantur. Quare precipio & uolo ut in pace & bene teneat predicta ecclesia scilicet molendinum de Dailinton' sicut unquam aliquis antecessorum suorum melius tenuit. His testibus, Roberto de Crest, Ricardo de Camuilla, Hugone capellano. [1141-8.[1]]

99.

Confirmatio Widonis de Diua de omnibus terris quas antecessores uxoris sue nobis dederunt.

Omnibus sancte matris ecclesie filiis ad quos presens scriptum peruenerit Wido de Diua salutem. Notum sit uniuersitati uestre me diuini amoris intuitu concessisse & presentis pagine attestatione confirmasse ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus, in perpetuam elemosinam, dimidiam hidam terre apud Filching & molendinum unum in Dedinton', quod uocatur Westmulne, & terciam partem molendini de Cliftone, & totum molendinum de Brocton', quod situm est uersus Lemhulle, & singulis preterea annis unam summam frumenti de manerio meo de Brocton'[2] ad Pascha 1194.

[1] See no. 78.

[2] At first sight this deed is puzzling; for the properties, of which in this charter Wido claims to be the owner, are not found to have come to his descendants. He does not grant this confirmation as being heir-presumptive of these manors, but calls Broughton 'manerium meum.' Nor indeed could a Murdac manor, such as Broughton, or a manor of the Greys such as Stanlake, ever descend to him; for if Radulfus Murdac and Eva de Grai

floridum eis concedo ad oblatas faciendas. Que uidelicet omnia iamdicta ecclesia ex dono Radulfi Murdac prius habuisse dinoscitur. Item aliam terciam partem supradicti molendini de Clifton', quam
fol. 31v. eis | Mathildis de Cheisnei dedit, ipsis confirmo. Ex donatione etiam Hugonis de Cheisnei & uxoris eius Dionisie ecclesiam de Neuuentone cum omnibus pertinentiis suis; & ex dono Anschetilli de Grai duo prata de Stanlache, scilicet Langenhurst & Wdefordhurst: de dono quoque Iohannis de Grai pratum, quod uocatur Chettuchesham, & uiam & transitum per terram meam ad prata sua absque omni calumpnia uel impedimento eis concedo. Pasturam etiam de Sumerforde, sicut predictus Anschetillus de Grai illis concessit, eos sine contradictione aliqua habere constituo. Ut igitur predictorum nobilium donatio, meaque concessio atque confirmatio, perpetue firmitatis robur in seculum optineat, hec omnia sepedicte ecclesie de Egnesham & monachis ipsius loci iuxta tenorem cartarum, quas eis donatores superius memorati contulerunt, presentis scripti attestatione & sigilli nostri impressione libere & quiete ab omni uexatione & exactione seculari possidenda constanter confirmanda preuidimus. Facta est hec confirmatio anno, quo gloriosus Rex Anglorum Ricardus dominus meus post peregrinationem suam Ierosolimitanam primo Angliam

had no children, they would revert to members of the families of Murdac and Grey respectively, and in fact in the *Testa de Neville* Broughton is still in the Murdac family, being held by Beatrice Murdac, daughter of Ralf Murdac: and Stanlake is still held by Eva de Grai at the time of her death in 1242. But we are guided to a solution of the difficulty by an entry in *Rot. de oblatis* (p. 48), where we read that in 1200 Andrew de Bello Campo pays 50 marcs to have seisin of Thenford, Northants, of which Radulfus Murdac had been disseised, 'as also of his other manors', for serving the king, when he was Earl of Mortain. It may be mentioned that Andrew de Bello Campo married Eva de Grai, widow of Ralf Murdac. What had happened about Thenford had evidently happened also about Deddington, Filkins, and Broughton; he had been disseised by King Richard in 1194, for having been of the party of John during 1192 and 1193, and his properties had been given to Wido de Diva. In the *Rotulus Cancellarii* of 3 John (p. 271) we see that he had been obliged to pay a heavy fine to recover the favour of King Richard. This clue helps us to understand the rest of the deed. Wido confirms the church of Newington no doubt on the same grounds. The manor apparently belonged to William de Chesney the younger (see Appendix I) and in 1201 he is evidently lord of it (no. 181): he too may have been disseised for a time by King Richard. Wido also claims to be lord of that part of Deddington which Maud de Chesney had possessed, and which we afterwards find in the hands of her son, Warine fitz-Gerold. The explanation no doubt is, that Warine, who was afterwards in favour with King John, had been of his party in the year 1193, and had in consequence been disseised by the king. This may explain an entry in the Pipe Roll of 10 Ric. I, that Warine fitz-Gerald owed 100 marcs to have seisin of the manor of Deddington, as his mother Maud de Chesney possessed it (Dugd. *Bar.* p. 411). This evidently was not the regular relief, but a fine. When we remember these points, we can understand why Wido de Diva speaks with such enthusiasm of the return of King Richard.

ingressus est. His testibus, Radulfo de Chein[ei], Willelmo de Zoom, Willelmo de Monte[n]nia, Henrico Banastre, Willelmo Blundo.

100.

De terra de Colestona.

Notum sit tam presentibus quam futuris quod Radulfus Basset & uxor eius A. miserunt unum monachum in cenobio Egneshamnensi pro dei amore & peccatorum suorum remissione. Et pro illo monacho dederunt eidem ecclesie unam carrucatam terre in uilla sitam, que Chinalton' uocatur, que scilicet terra Colestune pertinet, iure hereditario in perpetuum, & x boues, ita solutam & quietam ab omnibus seruiciis & consuetudinibus, sicut ipse Radulfus eam tenuerat excepto geldo regis. Si uero ipse habuerit suum geldum quietum, & illud quietum erit. Constituerunt etiam quod uxor ipsius Radulfi dabit unoquoque anno xx solidos predicte ecclesie, quamdiu ipsa uixerit, & semper monachum uestiet. Si autem ipse Radulfus & illa consilio accepto aliquam terram, que ipsos xx solidos uel plus ualeat, dare uoluerint predicte ecclesie, illi predicti solidi remanebunt nec amplius dabuntur. Et si illam terram, ut dictum est, ecclesie dederint, pacto firmatum est, quod quando monachus ille, quem in prefata ecclesia miserunt, obierit, alius semper post alium pro salute animarum illorum in loco defuncti restituetur. Huius conuentionis testes fuerunt Walterus archidiaconus, & Willelmus Basset, & Ricardus Basset. Hec conuentio facta est anno M°C°XX° ab incarnatione domini nostri Ihesu Christi, regnante rege Henrico, anno xx. 1120.

101.

De una uirgata terre in Chersintona, quam Gaufridus de Clintone dedit capelle de Chersintona. fol. 32r.

Gaufridus de Clintone, Waltero archidiacono Oxenefordie & toti clero archidiaconatus eiusdem Oxenefordie, salutem. Sciatis me con- [Before 1152.[1]]

[1] At the time of this charter Roger is the rector of Cassington, while in charters 20 and 23 A we see that Nicholas de Lewknor was rector of Cassington up to the end of 1197, and that after his death there were only to be vicars. If he is to be identified with 'Nicholas, clericus de Chersintone,' of charter no. 46, we see that he was rector from before 1173. If so, the 'Walter, archdeacon', mentioned in this deed, cannot be Walter Map or Walter de Constantiis (1175–83), but must be Walter the archdeacon who died in 1151. That the donor is not styled 'camerarius regis' may be an indication that Stephen was on the throne. It may be added that the Pipe Rolls suggest that Geoffrey de Clinton, the younger, died before 1175.

cessisse in perpetuam elemosinam ecclesie sancti Petri de Chersintona unam uirgatam terre in eadem Chersintona, quam Willelmus de Clintone patruus meus eidem ecclesie dedit pro restauratione turris ipsius ecclesie, quam propter imminentia & suspecta sibi pericula deiecit. Uerum quia prefate uirgate crofta deerat, ad supplementum ipsius duas acras terre cum pastura adiacente in dominica cultura sua de Batemora iuxta domum Eliard, scilicet a uia que uadit prope domum Lefwini Turple usque ad riuum de Batemora, qui diuidit territorium Chersintone ab Wrtona, isdem Willelmus eidem ecclesie donauit. Quare uolo & firmiter constituo ut hec donatio prefate ecclesie rata permaneat, & Rogerus eiusdem ecclesie presens persona ac reliqui eius in ordine successores supradictam uirgatam cum supplemento duarum acrarum & pasture liberam, solutam & quietam ab omni seruicio, consuetudine & exactione seculari in perpetuum possideant. Huius uero concessionis testes sunt, Agnes uxor mea, Willelmus de Plan', Osbertus de Clint[one], Robertus de Curl'[1] & Willelmus frater eius.

102.

Carta Galfridi Camerarii.

[c. 1150.[2]] Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Gaufridus de Clintone camerarius concessi deo & sancte Marie & monachis de Egnesham in perpetuam elemosinam pro redemptione peccatorum meorum & pro salute animarum patris & matris mee & omnium predecessorum meorum & precipue pro restauratione unius cappe de pallio[3], quam habui de predicta ecclesia & perdidi, Hugonem de Sumerforde & uxorem eius & filios eius omnes & filias cum omnibus possessionibus suis ab omni reclamatione & ab omni re liberos & quietos. Sed ne hoc in posterum ab aliquo in irritum ducatur, hanc cartam sigilli mei impressione munire curaui. Testibus, Rogero clerico de Chersintona, & Willelmo de Rampen, & Ranulfo, Rogero ianitore & multis aliis.

[1] Robert de Curli, who held Budbroke, Warwickshire, under G. de Clinton; also Hampton-Curli and Norton-Curli. Dugdale (*Hist. of Warwickshire*, p. 503) says he was of the time of King Stephen. He and his brother were alive in 1157: see *Cal. of Documents in France*, p. 299.

[2] The witnesses suggest such a date. Roger, rector of Cassington, is mentioned in the last deed; while William de Rampenna witnesses a grant to Oseney by G. de Clinton in 1141–2 (Brit. Mus. Add. Charters 20120), and another which is certainly before 1154 (MS. Cott. Vitell., E. xv, f. 95). Mathew Paris, in his life of Geoffrey, abbot of St. Alban's, tells a story of the loss of some copes which had been borrowed from the choir of St. Alban's for the performance of a miracle play.

[3] 'of silk', Ducange.

103.

Carta Walchelini Hareng de ecclesia de Nortona.

Notum sit uniuersitati tam futurorum quam presentium quod ego Walchelinus Hareng dedi & concessi pro salute anime mee & uxoris mee & omnium parentum & antecessorum meorum deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus ecclesiam de Nortona cum omnibus que ad eam pertinent in decimis, in terris, in pratis & pasturis. Quare uolo ut prefati monachi de Egnesham memoratam ecclesiam de Nortona cum omnibus pertinentiis suis liberam & quietam ab omni consuetudine & seculari seruicio & exactione, sicuti | elemosinam decet, in perpetuum possideant. His testibus, Waltero Malet, Nicholao de Bemt[one], Protasio. [c. 1180–90.[1]] fol. 32v.

104.

Carta Walchelini Hareng de uilla de Wdetona.

Notum sit tam presentibus quam futuris, quod ego Walchelinus Hareng dedi & concessi pro salute anime mee & antecessorum meorum & omnium parentum meorum & pro salute domini mei Bernardi & uxoris eius & filiorum eius deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus uillam meam, que dicitur Wde-eatona, cum omnibus pertinentiis suis liberam & quietam habendam & possidendam in perpetuam elemosinam saluo seruicio domini regis et domini mei Bernardi. Et ut ista donatio firma & rata habeatur, hanc cartam sigilli mei impressione roboraui. His testibus, magistro Nicholao, Willelmo presbitero de Aca, Radulfo nepote abbatis, Willelmo Hostiler. [c. 1170–90.[2]]

105.

Item, alia carta de Wde-etona.

Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Walchelinus Harang dedi & concessi pro salute anime mee & antecessorum & omnium parentum meorum & pro salute domini mei Bernardi & uxoris eius & filiorum eius deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus uillam meam, que dicitur Wdeatona, cum omnibus pertinentiis suis liberam & quietam habendam & possi- [c. 1170–90.]

[1] This is not later than 1190, because it is confirmed by no. 22; also by no. 55. It is not, however, mentioned in no. 42, or the earlier confirmations.

[2] Before 1191, when Bernard de St. Walery died.

dendam in perpetuam elemosinam saluo seruicio domini regis & domini mei Bernardi. Sed hanc prefatam uillam dedi Ide uxori mee in dotem, quam amodo de monachis tenebit, quamdiu uixerit, reddendo ipsis monachis singulis annis unum aureum: post cuius decessum integra & quieta ad monachos reuertetur. Et ut ista donatio firma & rata habeatur, hanc cartam sigilli mei impressione roboraui. His testibus, magistro Nicholao, Ida uxore mea, Alexandro presbitero, Willelmo de Aca, Willelmo Hosteler, Ricardo filio Hugonis.

106.

Carta Walchelini Hareng de terra in Oxenefordia quam Segrim tenuit.

[c. 1160–90.] Notum sit omnibus presentibus & futuris quod ego Walchelinus Hareng concessi & confirmaui deo & sancte Marie & monachis de Egnesham terram in ciuitate de Oxenefordia, quam Segrim clericus modo tenet & quam mater mea Halewisa[1] eis concessit & carta sua confirmauit. Hanc igitur terram solidam & quietam & ab omni seruicio & consuetudine & redditu liberam uolo ut prefati monachi bene & in pace & honorifice in perpetuum teneant. Pro hac autem concessione Godefridus memorate ecclesie abbas unam marcam argenti michi donauit. His testibus, Radulfo de Cheisnei, Radulfo Hareng, Humfrido Hareng, Amiot, Gill[eberto] Grant, Gill[eberto] Cherub[er]i[2].

107.

Carta Walchelini Hareng de duabus uirgatis terre in uilla de Nortona.

[1170–75.[3]] fol. 33r. Notum sit omnibus tam futuris quam presentibus quod ego Walchelinus Hareng pro sa|lute anime mee & uxoris mee omniumque antecessorum & propinquorum meorum dedi & concessi & presenti carta mea confirmaui deo & monachis ecclesie sancte Marie de Egnesham duas uirgatas terre in uilla de Nortona[4] in escambio duarum uirgatarum terre, quas mater mea Helewisa eisdem monachis ante donauerat[5] & concesserat, unam in uilla de Tropa & aliam in Wdeatona, cum eisdem libertatibus & liberis consuetudinibus quas mater mea eisdem uirgatis concesserat, scilicet ut istas duas uirgatas

[1] See no. 139.

[2] Or 'Cherubi[m]'. From the *Collectanea* of Nicholas Bishop (Camb. Lib. MS., Dd. xiv, fol. 80) it appears that the land of Eynsham, which had once belonged to Segrim clericus, was near the North Gate, on the east side of Cornmarket.

[3] Adelard Banastre was sheriff from Easter, 1170, to Michaelmas, 1175.

[4] Brize Norton.

[5] See no. 145.

de Nortona bene & in pace & honorifice in bosco & in plano, in campis & pasturis & pratis solidas & quietas & ab omnibus exactionibus & secularibus consuetudinibus & seruiciis forinsecis liberas in perpetuam elemosinam prefati monachi teneant, quoniam ego illas in omnibus manutenebo & contra omnes defendam, excepto annuali regis geldo. Et pro huius concessione libertatis & conuentione escambii Godefridus abbas prefate ecclesie duas marcas argenti michi donauit. Facta est autem hec conuentio escambii in comitatu Oxenefordie coram Adelardo Banastre tunc uicecomite. His testibus, predicto Adelardo uicecomite, Willelmo filio Baldewini, Philippo de Hamtona, Stephano & Iacobo filiis eius.

108.

Confirmatio Radulfi filii Galfridi et Mathildis uxoris eius de uilla de Wd[eatona].

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, Radulfus filius Gaufridi & Mathildis uxor eius, salutem. Nouerit uniuersitas uestra quod ego Radulfus & Mathildis uxor mea remisimus totam calumpniam quam fecimus erga ecclesiam & monachos de Egnesham super uilla de Wdeetona, quam calumpniauimus per breue domini regis, tam ego quam Mathildis uxor mea, que iure consanguinitatis propinquior heres esse dinoscitur Walchelini Hareng, qui iamdictam uillam prenominatis monachis in elemosinam contulit, & de cetero unanimiter concessimus & cartis nostris confirmauimus prefatis monachis predictam uillam de Wdeetona habendam & perpetuo possidendam bene & in pace & honorifice, in bosco, in plano, in aquis, in pratis, in pascuis, sicuti carta prefati Walchelini Hareng quam monachi de Egnesham penes se habent testatur, saluo seruicio domini regis & domini fundi. Et pro hac concessione & confirmatione Godefridus abbas & monachi de Egnesham dederunt michi & Mathildi uxori mee xx marcas argenti. Hanc concessionem tenendam, tam ego quam Mathildis uxor mea, iureiurando confirmauimus. Huius rei testes sunt, Robertus de Witefelde, Wdardus de Witefelde, Rog[erus] filius Azorii, Amicus de Parco, Gillebertus de Hida, Auenellus. [1192.[1]]

109.

Confirmatio Matillidis de Luci super donatione Walchelini Hareng de uilla de Wdet[ona]. fol. 33v.

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum [1192.[2]]

[1] See no. 110. [2] See no. 110.

peruenerit, Mathildis de Luci, filia Gerardi de Luci, salutem. Nouerit uniuersitas uestra me spontanea uoluntate & legitima potestate concessisse & presenti carta confirmasse, pro anima patris mei & matris mee & auunculi mei Walchelini Hareng & omnium antecessorum meorum, deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totum ius quod ad me pertinuit in uilla de Wdeetona, tanquam ad proximam heredem predicti Walchelini Hareng, sicut cirographum testatur quod in curia domini regis inter me & illos factum est, quando Godefridus abbas & monachi de Egnesham pro hac concessione dederunt Radulfo filio Gaufridi uiro meo & michi xx marcas argenti, & unum monachum, idoneam scilicet personam, semper in domo sua habendum per me & heredes meos, concesserunt. Et predictus Radulfus maritus meus & ego super sacrosancta euangelia iurauimus nos hanc confirmationem siue concessionem in perpetuum ratam habituros & fideliter obseruaturos, & inde eis cartam nostram tunc fecimus sigillis nostris roboratam. Quare uolo quod predicti monachi predictam terram habeant integre, libere & quiete ab omni seruicio & consuetudine ad me pertinente, saluo seruicio domini regis & domini fundi, & huic postreme confirmationi eis ad perpetue securitatis firmitatem a me facte interfuerunt testes, Willelmus de Sancto Iohanne, Regin[aldus] filius Azor, Willelmus de Bert[ona], Gillebertus de Ida, Odo de Bert[ona].

110.

Cirographum in curia Regis factum apud Norhamton' inter Abbatem de Egnesham & Radulfum filium Gaufridi.

Jan. 29, 1192. Hec est finalis concordia in curia domini regis apud Norhamton' die Mercurii proxima ante Purificationem beate Marie anno regni regis Ricardi tercio, coram H. Couentrensi episcopo, Willelmo Marescall[o], Gaufrido filio Petri, Hugone Bardulf', Roberto de Witefeld, Ricardo del Pec, Osberto filio Herueii, magistro Thoma de Husseburne, Othone filio Willelmi, iustic[iariis] domini regis, & multis aliis fidelibus domini regis ibidem tunc presentibus inter Radulfum filium Gaufridi & Mathildem uxorem eius petentes, & abbatem & conuentum de Egnesham tenentes de Wdetona cum pertinentiis. Unde placitum fuit inter eos in curia domini regis, scilicet quod prefati Radulfus filius Galfridi & Matilldis uxor eius quietum clamauerunt in perpetuum totum ius & clamium suum quod habuerunt in predicta uilla de Wdetona & in omnibus pertinentiis suis, sicuti propinquiores heredes Walchelini Hareng, predicto abbati

& conuentui de Egnesham de illis & heredibus eorum in omnibus rebus ad predictam uillam pertinentibus, sicuti Walchelinus Hareng dederat predicto conuentui predictam uillam in liberam | & perpetuam elemosinam. Et pro hac quieta clamantia predictus abbas & conuentus dederunt predicto Radulfo & Matillidi uxori sue xx marcas argenti, saluo seruicio domini regis & capitalis domini predicti fundi. Et preterea idem abbas & conuentus concesserunt prefatis Radulfo filio Galfridi & Matillidi uxori eius & heredibus eorum unum monachum, idoneam personam, in perpetuum habendum. Et prefatus abbas posuit Herueium monachum in curia domini regis loco suo ad hanc concordiam faciendam. fol. 34r.

III.

Carta Ide uxoris Walchelini Hareng de terra de Funtel.[1]

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Ida filia Willelmi filii Gerardi concessi & donaui deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus ad coquinam monachorum pro salute regis Henrici & A. regine & filiorum suorum & pro salute anima mee & pro salute domini Ricardi Wintoniensis episcopi & pro salute domini mei Walchelini Harang & pro salute animarum patris & matris mee & antecessorum & omnium parentum meorum terram meam de Funtel cum omnibus pertinentiis suis, libere & quiete & honorifice, prout elemosinam decet, perpetuo possidendam, sicut unquam aliquis predecessorum meorum melius & liberius eam tenuit, saluo seruicio regis & domini fundi. Et ut ista mea donatio rata & illibata in futurum perseueret, presentis scripti attestatione & sigilli mei appositione eam corroboraui. His testibus, Ricardo de la Mare fratre meo, Henrico de Pesi, Henrico filio eius, magistro Nicholao de Suhamton', Roberto de Wtton'. [1174–89.[2]]

112.

De molendino de Taccheleia.[3]

Ricardus filius Nigelli & domina Luce de Tenechebrai uxor illius omnibus amicis, notis, uicinis, hominibusque suis tam francis quam [Before 1176.[4]]

[1] Bishop's Fonthill, Wilts. In 1166 (*Lib. Rub.*, p. 205), among the knights of the bishop of Winchester we find 'Willelmus filius Gerardi tenuit feodum I militis, et modo tenet Walkelinus Harengus'.

[2] Richard was bishop of Winchester, 1174 to 1188 or 1189. See also no. 593.

[3] In the margin 'Mr Newers habet pro x. s.' in a hand of about 1500.

[4] The date is probably earlier than 1176. Richard fitz-Nigell held land in Tackley and Bletchingdon before 1152, as we see from the Sandford Cartulary (Wood MS. 10, fol. 110). The Pipe Roll for 1176 shows that Robert fitz-

anglis salutem. Notum uobis sit quod elemosinam, quam predecessores nostri ecclesie fratribusque in Egnesham morantibus contulerunt, nos consensu & uoluntate Willelmi fratris nostri illi ecclesie honorifice, libere & quiete tenendam damus atque confirmamus. Et ut cuncti sciant que sit ipsa elemosina, scilicet molendinum cum omnibus pertinenciis suis, & que cum ipso data sunt in Taccheleia, huius conuentionis testes sunt, Ricardus presbiter de Taccheleia, Nicholaus de Wihulla, Nig[ellus] presbiter de Egnesham, Haimo Brito, Robertus Cocus, Rogerus Porter.

112 A.[1]

Carta Roberti filii Nigelli de molendino de Taccheleia.

[c. 1170–95.[2]] Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Robertus filius Nigelli dedi & concessi deo & sancte Marie & ecclesie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus molendinum nouum de Tacchele pro salute anime mee & antecessorum meorum libere & quiete in perpetuam elemosinam habendum & possidendum. Decimam uero predicti molendini retineo & uiuarium michi & heredibus meis. His testibus, Alano sacerdote, Detemanno[3] presbitero, Ricardo presbitero, Willelmo Paupere & multis aliis.

113.

fol. 34v. **Carta Roberti de Neofuilla de molendino de Taccheleia.**

[c. 1194–6.[4]] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Robertus de Neofuilla & Matildis de Putz uxor mea concessimus & hac presenti carta confirmauimus deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam donationem, quam Ricardus filius Nigelli & Robertus frater eius & antecessores eorum eis fecerunt, liberam & quietam ab omni exactione

Nigell holds Tackley. That he was brother of Richard and succeeded him appears from the *Cartulary of S. Frideswide* (vol. ii, p. 229); where also we learn that one of our witnesses, Richard, parson of Tackley, died before Richard fitz-Nigell. Of the other witnesses, Roger the porter (of Eynsham) attests no. 102, which is before the year 1152; while Nigell, presbiter of Eynsham, may be identified with Nigel presbiter, who attests nos. 70 and 116, both of which are before 1173.

[1] This and the previous charter are numbered 112.

[2] By Oct. 1196, Robert fitz-Nigel is dead, and also William Pauper, who married his sister (*Feet of Fines*, 8 Ric. I: Pipe-roll Society).

[3] Possibly 'Deremanno'.

[4] After no. 112 A; in Oct. 1196, Robert de Neville and Matilda his wife granted Tackley by a final concord to Ala, sister of Robert fitz-Nigel, widow of William Pauper.

& seruicio seculari, uidelicet molendinum de Taccheleia cum pertinentiis suis, & ea que cum ipso molendino data sunt, & molendinum nouum predicte uille quod Robertus filius Nigelli erexit, & decimam uiuarii quam predictus Robertus eis retinuit, habendam & possidendam. Et pro hac concessione & sigilli nostri impressione Godefridus abbas & conuentus de Egnesham michi & uxori mee duas marcas dederunt. His testibus, Willelmo decano de Wttona, Amico de Wdestoche, Roberto de Wttona, Gilleberto filio Gaufridi.

114.

Confirmatio Radulfi de Scotuilla de duabus partibus decimarum de dominio suo.

Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Radulfus de Scotuilla concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam duas partes garbarum decime de dominio meo in Turuestona assensu heredum meorum pro salute animee mee & uxoris mee & heredum meorum & antecessorum successorumque meorum, quas antecessores mei predicte ecclesie contulerunt. Testibus hiis, Ricardo abbate de Buthlesden, & Rogero abbate de Abbesdesberi, & Willelmo priore de Luffelde, Willelmo Foliot. [1157–70.[1]]

115.

Confirmatio Dauid archidiaconi de Bucchigeham [*sic*] de decimis de Turuestona.

Dauid, archidiaconus de Bucchingeham, omnibus catholice matris ecclesie filiis salutem. Post multam disceptationem inter monasterium de Egnesham & ecclesiam de Toruestona super duabus partibus decimationis de dominio prefate Toruestone, sub nostra presentia & tocius Buchehamensis capituli Ricardus, in prefata ecclesia ordinatus, confessus est in discussione de iure ecclesiam suam in his duabus partibus nichil iuris habere, sed eas antiquitus ex donatione Radulfi de Scotuilla & eius uxoris Emme Egneshamnensi monasterio collatas fuisse: idque nostro & capituli testimonio [1167–70.[2]]

[1] Probably of the same date as the next, i.e. 1167–70. Geoffrey, not Roger, was abbot of Abbotsbury in 1166 (*Lib. Rub.* i. 211).

[2] We know (see p. 3) that this confirmation was granted 'sede vacante episcopatus Linc.'; i.e. 1167 or later. William was not prior of Luffield after 1170, according to Willis (*History of Abbeys*, vol. ii, p. 24).

& iudicio ratum habetur. His testibus, Willelmo priore de Luffelde, magistro Roberto de Burneham, Bern[ardo] de Winesl'.

116.

Carta Stephani de Ponsold & Alicie uxoris sue de ecclesia de Cornwell.[1]

[1151-73.] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Stephanus de Pontsold & Aeliza uxor mea, filia Thome de Grai, dedimus & concessimus deo & sancte Marie & monachis de Egnesham ecclesiam de Cornwella cum omnibus que ad eam pertinent in terris & decimis, in pratis fol. 35r. & pascuis & omnibus rebus ab omni consue|tudine & seruicio seculari quietam & liberam iure perpetuo possidendam. Et ne in irritum reuocari posset hec nostra donatio, predictam ecclesiam prefatis monachis in perpetuam elemosinam carta nostra confirmamus & sigilli nostri testimonio corroboramus. His testibus, Roberto archidiacono Oxenefordie, Nigello presbitero, Waltero scriptore, Willelmo clerico, Waltero de Cornwella, Gilleberto Grant.

117.

De ecclesia de Bertona.

[1180-90.[2]] Notum sit omnibus, ad quos presens carta peruenerit, quod ego Alexander de Bertona & Willelmus filius & heres meus dedimus & concessimus monasterio sancte Marie de Egnesham pro salute animarum nostrarum & omnium parentum nostrorum in perpetuam elemosinam ecclesiam de Bertona cum omnibus pertinentiis suis liberam & quietam ab omni consuetudine & exactione seculari, assensu & consilio Martini presbiteri eiusdem ecclesie persone. His testibus, Willelmo Malet, Godefrido presbitero, Waltero scriptore,

[1] In Autumn, 1201, the Abbot of Eynsham quitclaimed this church to Alice de Gray, reserving only a pension of one pound of wax (*Abbreviatio Placitorum*, p. 32, and *Select Civil Pleas*, Selden Society, p. 31: in both places the one party is called 'the Abbot of Evesham'). In 1212–14 the church was given to Oseney by Hawisia de Gray (*Oseney Cart. MS.*, charter 287). Eynsham, however, was in possession of the 'tithes of the demesne of Cornwell Punsholt' in 1239 (p. 3), and as late as 1379 received 4*s*. from the church of Cornwell (Harl. Roll. E. 31). No doubt, when it surrendered the church in 1201, it still retained the portion in Cornwell, given to the abbey by Richard de Gray before 1109 (p. 36), namely tithe of the desmesne of the manor of 2⅛ hides in Cornwell, which belonged to the family of Grey. The parish contained two other small manors, which are entered in *Doomsday* under the name Cestitone (i. e. Chastleton).

[2] For the reason, see note to no. 103.

Humfrido de Bertona, Ricardo de Sancto Iohanne, Henrico filio Rann[ulphi].

118.

De ecclesia de Witefeld.

Notum sit omnibus tam futuris quam presentibus quod ego Gillebertus de Monte concessi & dedi deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo famulantibus pro anima patris mei & matris mee & fratris mei Philippi & antecessorum meorum omnium & pro salute domini regis Henrici & regine Alienor & filiorum ipsorum & pro salute mea & amicorum & parentum meorum omnium, ecclesiam de Witefeld cum dimidia hida terre in pratis & pasturis & ceteris rebus omnibus que ad ipsam ecclesiam pertinere noscuntur, siue in curia siue extra curiam, in decimis de annona, de ouibus, de uitulis & porcellis, de lino & lana, de caseis & apibus & ceteris omnibus que decimari solent, liberam & quietam ab omni consuetudine & seruicio seculari, que ad me pertinent, sicut elemosinam decet, excepto reg[ali] seruicio. His testibus, Roberto priore de Dorcacestra, Willelmo Clement, Ricardo presbitero de Turuestona, Rogero de Sancto Iohanne. [c. 1178.[1]]

119.

De ecclesia de Merstona & de terra de Fulebroc.

Omnibus sancte matris ecclesie fidelibus Wiganus[3] Briencii nepos salutem. Sciatis me dedisse & concessisse in perpetuam elemosinam ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus pro anima mea & Edide coniugis mee ecclesiam de Merstona, que in patrimonio meo & antecessorum meorum sita est, cum terra & decimis & omnibus que ad eam pertinent. Et preter hec lx solidatas terre in uilla de Fulebroc[4] que est de feodo meo eisdem fratribus donaui solide & quiete tenendas & ab omni seruicio uel consuetudine, [1153–56.[2]]

[1] The date cannot be later, for in that year the donor 'reddidit se in monasterio de Einesham' (*Liber de Dominabus*, p. 15). It is probable that this was the gift he offered when he was admitted to the monastery. See no. 58.

[2] Not before 1153, for some of the witnesses, being strong adherents of Henry II, would probably be with him in Normandy before that year: not later than Nov. 1156, for the *Testa de Neville* (p. 115) tells us that Wigan of Walingford held Wycombe, and from the Pipe Roll of 1157 it is clear that the owner of Wycombe died about Nov. 30, 1156.

[3] Since he is called 'Uiganus de Walingford' in *Cott. MS. Vitell.*, E. xv, f. 175, it is natural to assume that the Briencius here mentioned is the great 'Briencius filius comitis'.

[4] Fulbrook in the parish of Hogshaw, Bucks.

sicuti elemosinam decet, liberas. Hec omnia frater meus Main-
fol. 35v. feninus coram multis concessit. Huius mee dona|tionis & concessionis Mainfenini sunt testes, Robertus filius Reg[is], Henricus de Oili, Riul de Saxon'.

120.

De ecclesia de Merstona & de terra de Fulebroch.

[c. 1155–70.] Notum sit omnibus presentibus & futuris, quod ego Alanus de Penros concessi & confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus elemosinam, quam Wiganus Brientii nepos illis donauit, uidelicet ecclesiam de Merstona cum terris & decimis & omnibus que ad eam pertinent. Et preter hec lx solidatas terre in uilla de Fulebroc solidas & quietas & ab omni seruicio uel consuetudine, sicut elemosinam decet, liberas, sicut carta Wigani auunculi mei testatur. His testibus, Martino presbitero, Hugone de Merstona, Roberto filio Walteri, Simone filio Iuchel.

121.

Item, de ecclesia de Merstona & de terra Hospit[alariorum] in Oxenefordia.

[1178–86.[1]] Uniuersis sancte matris ecclesie filiis Radulfus de Diua, prior fratrum hospitalis Ier[usa]lem in Anglia, salutem. Nouerit uniuersitas uestra controuersiam super ecclesia de Merstona inter nos & abbatem de Egnesham & priorem de Dunestapl' diu uentilatam tali fine conquieuisse, quod ego communi assensu & consilio fratrum tocius capituli nostri dedi & concessi ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus unius marce redditum in Oxenefordia perpetuo iure & libere & inconcusse tenendum, uidelicet terram illam quam Robertus de Oili predictis fratribus hospitalis donauerat: & predictus abbas & monachi medietatem ecclesie de Merstona, de qua lis fuerat, nobis assignauerunt & concesserunt, & pro posse suo auctoritatem pr[est]abunt. Conuenit quidem inter nos hac adiecta conditione quod ecclesia de Egnesham prefatum redditum unius marce

[1] See nos. 47 and 703. This deed shows that Dugdale's *Monasticon* (vol. vi, p. 799) is incorrect when it states that Radulfus de Diva was not Prior until after 1190. In fact, a deed in the Cartulary of the Hospitallers (Cott. MS. Nero E. vi. fol. 285) suggests that he had ceased to be Prior in 1185. It records an agreement in October, 1185, by which Garnerius, Prior of the Hospitallers, grants the church (i.e. his share of the church) of Marston to Thomas, Prior of Dunstable. Charters 47 and 121 must come before this grant.

non amittet, licet aliquid sinistrum nobis de ecclesia illa forte contingat. Hoc etiam adiectum est in conuentione, quod si sepedictus abbas de Egnesham & monachi prefatum redditum unius marce per potentiam alicuius aut aliqua ui maiore amiserint, prefati fratres de hospitali alibi tantumdem redditus prefato monasterio dabunt & concedent. Hec conuentio facta est coram domino Gilleberto tunc Londiniensi episcopo, iudice inter nos constituto, presente etiam domino Roberto tunc Herefordensi episcopo, Radulfo archidiacono Colecestrie, magistro Ricardo de Storteforde, magistro Henrico de Norhamton'.

122.

De molendino de Wigewald'.

Manasserus Biset, dapifer regis Angl[ie], omnibus fidelibus sancte matris ecclesie salutem. Notum sit tam presentibus quam futuris me dedisse & confirmasse deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus molendinum meum de Wiggewald', quod Hugo molendinarius tenet, quod reddit xxx solidos per annum, & x solidos in meo alio molendino eiusdem uille, in perpetuam elemosinam pro incolumitate domini mei Henrici regis | Angl[ie] & pro statu & pace regni sui & pro anima patris mei & matris mee & mea & antecessorum meorum. Quare uolo & firmiter precipio quod monachi teneant hec predicta bene & in pace & libere & quiete ab omni seculari seruicio, ita quod nullus eis inde iniuriam faciat. Testibus, Willelmo fratre meo, & Willelmo Torel, & Henrico Biset nepote meo, & Roberto capellano. [1154-8.[1]] fol. 36r.

123.

Item, de molendino de Wigewald'.

Sciant tam presentes quam futuri quod contentio, que fuit super molendino de Wiggewald, inter abbatem de Egnesham & Anfredum Torel & priorem de Bradeleia hoc modo quieuit, quod molendinarius, qui predictum molendinum tenebit, communi assensu abbatis de Egnesham & Anfredi Torel & prioris de Bradeleia instituetur & de redditu reddendo tam predicto abbati quam priori terminis statutis in Hundredo coram abbate de Cirecestria iuramento prestito fidelitatem faciet: et si aliquo casu molendinarius predicti molendini [c. 1175-90.[2]]

[1] Before no. 39, which is of Spring, 1158.

[2] Bartholomew, nephew of Abbot Godfrey, does not figure as a witness until about 1180.

amoueri debeat, eorundem omnium assensu amouebitur & alius substituetur: & hoc Anfredus Torel se fideliter modis omnibus obseruaturum in capitulo de Egnesham iurauit. Ut autem hec conuentio rata & inconcussa permaneat, cirographi cautione & sigillorum predictorum abbatis, scilicet de Egnesham, & Anfredi Torel & prioris de Bradeleia appositione roborata est. His testibus, Nigello decano de Duchelind[ona], Bartholomeo nepote abbatis, magistro Rogero de Leuechenore.

124.

De tribus[1] uirgatis terre in Sumertona.

[1142–8.[2]] Aliz de Langetot omnibus fidelibus & amicis suis salutem. Sciatis me dedisse deo & sancte Marie & fratribus meis omnibus Egnesh[amie] ibidem deo seruientibus in perpetuam elemosinam tres[1] uirgatas terre, quas habeo in Sumertona, pro salute mea & filiorum & filiarum mearum, Hugonis scilicet, Willelmi & Roberti, Haewise & Beatricie & Isabele; necnon pro anima domini mei Rogeri de Chaisnei & filiorum meorum Radulfi & Rogerii & filiarum & pro animabus patris & matris mee & fratrum & parentum & amicorum omnium. Hanc donationem concedit ratam fieri dominus Willelmus de Cheisnei & Hugo & Robertus in perpetuum. Testibus, Umfrido clerico, Geroldo de Normanuilla, Azor uic[ecomite], Rogero de Arundelle.

124 A.[3]

[c. 1190–6.] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Godefridus dei gracia abbas Egneshamie & totus eiusdem loci conuentus dedimus & concessimus Bartholomeo filio Willelmi, sibi & heredibus suis, unam dimidiam hidam terre in Sumertona, quam Willelmus filius Lemeri tenuit, liberam & quietam ab omni seruicio cum omnibus pertinentiis suis in pratis, in pascuis & pasturis & in omnibus aliis locis cum omnibus libertatibus ad nos pertinentibus pro decem solidis nobis annuatim soluendis in festo sancti Michaelis. His testibus, Bartho-

[1] Originally 'duabus' and 'duas' were written.

[2] Roger de Chesney, the younger, was alive in 1141 (see Appendix I): if this deed were after 1148, it is probable that Robert de Chesney would have been given the title of bishop. It must be noticed, however, that though he was certainly archdeacon at this time (see no. 163), his title is omitted, both here and in no. 78. Azor was sheriff in 1147, if the name is rightly deciphered in *Cott. MS. Vitell.*, E. xv, f. 89. The same name, spelt 'Acsurus' and misread, becomes the 'Atfurus vicecomes' of the *Cartulary of St. Frideswide*, vol. i, p. 33, the date of which seems to be 1151 or 1152.

[3] Written in a later hand on the margin at the foot of the page.

lomeo nepote abbatis, Waltero de Chedelintone, Roberto de Wittona, Willelmo Blondo, Henrico Banastre, Ricardo filio monachi, Waltero Coldin, Waltero de Submuro, Auenello & aliis multis.

125.

Carta Gaufridi filii Durandi de vii solidatis in Oxenefordia. fol. 36v.

Sciant omnes, ad quos presens scriptum peruenerit, quod ego [1185–7.[1]] Gaufridus filius Durandi concessi & dedi & hac carta mea confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus terram quam Radulfus Luxou[iensis] tenet per quatuor solidos per annum & terram quam Baldewinus tenet per tres solidos per annum in puram & perpetuam elemosinam, saluis seruiciis que predicte terre debent. Has autem terras dedi predicte ecclesie pro salute anime mee & Matillidis uxoris mee & antecessorum & parentum & amicorum meorum. Testibus, domino Norwicensi episcopo, Hugone abbate de Oseneia, Gaufrido capellano, [Alano de Furn' uicecomite de Oxenefordia, magistro Waltero de Colna].[2]

126.

De vii acris terre in uilla de Rollendrith.

Sciant tam presentes quam futuri, quod ego Iuliana Tirel & Walterus [c. 1189.[3]] de Parles filius meus concessimus & sigillorum nostrorum appositione corroborauimus donationem, quam Baldewinus de Parles fecit deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus, in pace & quiete absque omni heredum nostrorum reclamatione perpetuo habendam & possidendam, uidelicet vii acras terre, que est de patrimonio nostro in uilla de Rollendrith. Quod si hanc predictam terram aut aliquam eius partem eis warantizare nequiuerimus, tantum terre de dominio nostro ad libitum eorum eis escambiemus. Et pro hac donatione & concessione Godefridus abbas predicti loci dedit nobis quatuor solidos. His testibus, Willelmo presbitero de Rollendrith, Iohanne medico, Willelmo Blundo.

[1] Alanus de Furnellis was sheriff from Easter, 1185, to Easter, 1187. In *Cott. MS. Vitellius*, E. xv, fol. 94, the same Gaufridus makes a grant to Oseney 'quando me ipsum dedi eidem ecclesie' (i.e. in his last illness): the witnesses there are the same as here. 'Colna' is there 'Calna'.

[2] The last two witnesses are found only in the version given in the *Collectanea of Nicholas Bishop*, fol. 78, a manuscript preserved at the Cambridge University Library (see Preface).

[3] In Jan. 1189 the same two donors made a grant in Rollright to S. Frideswide's (*Cart. St. Frid.* ii, p. 238).

127.

Carta Willelmi de Druuals de quadam hida terre in Garinges.

[c. 1150.[1]] Notum sit tam presentibus quam futuris, quod ego Willelmus de Druesuals assensu filiorum meorum, Ricardi uidelicet & Roberti & Radulfi, concessi deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham unam hidam terre de proprio pheudo meo de Garinges cum quodam filio meo quem in eadem ecclesia monachum feci. Addidi etiam huic hide xxvii acras de eadem terra ad uestitum eiusdem monachi. Hanc igitur terram totam, hidam uidelicet cum xxvii acris, concessi & dedi deo & predicte ecclesie sancte Marie de Egnesham in perpetuam elemosinam, solidam & quietam ab omnibus seruiciis & ab omnibus consuetudinibus liberam, sicut decet elemosinam. Et ne huius concessionis uel donationis aliqua in posterum oriatur dissensio, hanc cartam sigilli mei impressione munitam predicte ecclesie & monachis eam inhabitantibus inde tradidi. Sed & huius donationis testes sunt, Hugo filius Ric[ardi], Riulfus de Seisuns, Willelmus Boterel, Walterius Foliot, Thomas Basset, Robertus Basset.

128.

Confirmatio de terra de Garinges.

[c. 1170-88.[2]] Notum sit omnibus tam futuris quam presentibus, quod ego Thomas de Druesuals nepos & heres Willelmi de Druesuals dedi & concessi deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham illam terram de Garinges, quam scilicet idem auunculus meus Willelmus eidem ecclesie dedit cum quodam filio suo Hugone, uidelicet quem in prefata ecclesia monachum fecit. Hanc igitur terram, hidam uidelicet cum xxvii acris, dedi & concessi predicte ecclesie in perpetuam elemosinam liberam & quietam ab omnibus seruitiis & ab omnibus consuetudinibus, sicut decet elemosinam. Huius donationis testes sunt, Robertus Uilain, | fol. 37r. Robertus de Walingeforde, Rogerus de Luches, Willelmus clericus, Eduuardus Cocus & Hugo.

[1] Riulf de Seisuns seems to have died in 1160 (Pipe Roll, 7 Hen. II), and William Boterel in 1153 or 1154 (*Abingdon Cartulary*, ii, p. 231).

[2] William de Druval held Goring in 1166 (*Lib. Rub.*, p. 309); Thomas has succeeded by 1174 (Pipe Roll, 20 Hen. II); he holds it in 1183, and attests the foundation charter of Bicester Priory, but he seems to have died soon after: see nos. 62 and 137.

129.

De communi pastura de Garinges.

Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Thomas de Druualle statui diem abbati de Egnesham per breue domini regis de communi pastura de Garinges, quam se iuste habere debere clamabat & habuisse in tempore regis Henrici aui regis Henrici secundi affirmabat. Et statuto die per disratiotinationem suorum hominum & recognitionem meorum reddidi & concessi ecclesie de Egnesham predictam pasturam plenarie & perpetue in bosco & plano liberam & quietam ab omni exactione consuetudinis. Et quia eam iniuste detinui, & pro ea consuetudines iniuste exegi, ut deo & predicte ecclesie inde satisfacerem, grauam iuxta Eppelhangar & quandam insulam proximam uille de Stoches memorate ecclesie in elemosinam perpetuo iure concessi & seruicium, quod Adam de Wdecote michi pro eadem graua & insula facere solebat. Hoc totum consilio & assensu hominum & amicorum meorum feci. His testibus, Radulfo Waleis, Hugone filio Osberti, Hugone filio Rich[eri], Petro de Hucchend', Willelmo milite. [c. 1170–88.]

130.

De dimidia uirgata terre in Chedelintona.

Notum sit omnibus tam futuris quam presentibus quod ego Matilldis de Clara dedi & concessi, pro salute anime mee & pro anima mariti mei Rogeri comitis de Clara & pro animabus antecessorum meorum omnium & amicorum meorum, ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus dimidiam uirgatam terre in uilla de Chedelintona, libere & quiete in perpetuum tenendam ab omni seculari seruicio, sicut decet elemosinam, terram scilicet quam eis Ricardus filius Geroldi an[tea] donauerat. Insuper addo & concedo eis duas acras in uno campo & duas in alio in elemosinam cum prefata libertate, quas eis Henricus filius Geroldi frater predicti Ricardi an[tea] addiderat[2] & concesserat. His testibus, Lamberto capellano, Philippo de Cranale, Radulfo Pecche, Ierame[3] filio eius. [c. 1173.[1]]

[1] Roger, Earl of Clare, died 1173 (Dugdale, *Baronage* p. 211); as his widow married again, the deed is probably not much later than that year.

[2] See no. 133.

[3] 'Iāme,' MS.

131.

Confirmatio Manasseri Arsic de quadam uirgata terre.

[c. 1160.[1]] Manasserus Arsic omnibus hominibus suis tam futuris quam presentibus salutem. Sciatis me reddidisse deo & monasterio sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo famulantibus unam uirgatam terre que uocatur Cristesmel que est de iure de Cherleberia, de qua pater meus Robertus Arsic in articulo mortis ius predicte ecclesie recognouit, de qua etiam precepto eius memoratam ecclesiam saisiaui. Propterea uolo atque presenti carta confirmo, ut hanc uirgatam terre antefacta [*sic*] ecclesia libere & quiete & inconcusse & absque ulla calumpnia mei uel heredum meorum in perpetuum teneat, quoniam nec ego nec aliquis antecessorum meorum in illa
fol. 37v. uirgata aliquid | iuris habuimus. His testibus, Samsone priore de Cogas, Rogero capellano, Radulfo de Cheisneto.

131 A.[2]

[1197–1208.] Sciant presentes & futuri quod ego Robertus dei gracia abbas Egneshamie & totus eiusdem loci conuentus dedimus & concessimus Ade Pincerne & heredibus suis unam uirgatam terre que uocatur Cristesmel, que est inter boscum de Finstoke & uillam de Wyuelicote, cum omnibus pertinentiis suis pro homagio & seruicio suo, quantum ad nos pertinet, libere & quiete ab omni seruicio ad nos pertinente tenendam de domo nostra in perpetuum iure hereditario pro quinque solidis annuatim ad duos terminos soluendis, scilicet duos solidos & vi d. ad Pascha & duos solidos & sex denarios ad festum sancti Michaelis. Pro hac autem concessione & donacione predictus Adam dedit nobis uiginti solidos & conuentui dimidiam marcam. Et ut nostra donacio [&][3] concessio rata & inconcussa permaneat, eam sigillorum nostrorum apposicione corroborauimus.

132.

De quinque acris prati in uilla de Coges.

[1172–90.[4]] Manasserus Arsic omnibus hominibus suis atque amicis tam futuris quam presentibus salutem. Sciatis quod ego in articulo mortis

[1] Robert Arsic had died before 1160 (Dugdale, *Baronage* p. 538).

[2] Written in the margin at the foot of the page in a later hand.

[3] Omitted in MS.

[4] The extracts from the Pipe Rolls, found in the *Liber Rubeus*, show that Manasser Arsic died between these dates.

positus pro redemptione anime mee dedi & concessi deo & monasterio beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo famulantibus quinque acras prati in uilla de Cogas, que sunt in prato quod uocatur Hengstesei quod est iuxta Þegmed. Hanc etiam elemosinam uolo atque presenti carta confirmo, ut prefati monachi libere & quiete & inconcusse in perpetuum teneant. His testibus, Margareta uxore mea, Alexandro filio meo, Gilleberto Pipart.

133.

De dimidia uirgata terre in Chedelintona.

Notum sit omnibus sancte matris ecclesie fidelibus tam futuris quam presentibus quod ego Henricus filius Ger[oldi], Henrici regis camerarius, confirmo & concedo pro salute anime mee & meorum donationem, quam Ricardus filius Ger[oldi] frater meus fecit ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus, scilicet dimidiam uirgatam terre in Chedelintona, ita libere & quiete ab omni seculari seruicio in perpetuum tenendam, sicut carta predicti Ricardi fratris mei testatur. Insuper addo & concedo eis duas acras in uno campo & duas in alio in elemosinam cum prefata libertate. His testibus, Mathillide de Cheisnei, Radulfo clerico de Digeneswella, magistro Christiano de Walingeford. [c. 1160–70.[1]]

134.

De medietate ecclesie de Heiford'.

Notum sit omnibus fidelibus sancte ecclesie quod ego Petrus de Mara & Robertus filius & heres meus donamus in perpetuam elemosinam medietatem ecclesie de Heiford', que est de pheodo nostro de Warengeford', ecclesie sancte Marie de Egnesham cum omnibus pertinentiis suis, uidelicet una uirgata terre, & cum una cothlanda & viii acris, que fuerunt date in dedicatione Wlfwini episcopi de Dorcacestra, & pasturis, liberam & quietam ab omni regali geldo & omni seculari seruicio & exactione. His testibus, Hugone de la Mara clerico, Roberto presbitero de Heiford', Ricardo de Mara. [before 1173.[2]]

[1] Henry fitz-Gerald seems to have died in 1172 or 1173.

[2] Petrus de Mara, who held Marsh Baldon and a manor in Heyford, of the Honour of Walingford, and two knights' fees at Lavington, Wilts, was alive in 1168 (see Pipe Roll, 14 Hen. II), but five years later (Pipe Roll, 19 Hen. II) his son Robert has succeeded him. The deed, being made by the son and heir as well, was probably a dying bequest, so that it may be dated 1168–73. We learn from charter no. I that Eynsham had on some occasion received a gift of tithe in Marsh Baldon; probably it was from the same donor.

135.

De prato quodam in uilla de Berton'.

[c. 1160–80.[1]] Uniuersis sancte matris ecclesie filiis Helyas de Bertona salutem. Sciatis me reddidisse & confirmasse deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis eiusdem loci pratum unum quod dicitur Munechemed in uilla de Bertona[2], quod pater meus Eudo illis quondam donauerat. Et ego nunc eis illud concedo cum quodam additamento in superiori parte eiusdem prati. Quare uolo & heredibus meis mando & precipio, quatinus hanc elemosinam uidelicet pratum cum meo incremento prefati monachi solide & quiete & libere absque
fol. 38r. omni seruicio & seculari consuetudine in perpetuum posside|ant. His testibus, Dauid archidiacono de Bucching[eham], Nig[ello] presbitero, Roberto de P[re]ston', Radulfo filio Willelmi.

136.

De una cothlanda in Chersintona.[3]

[1189–97.] Sciant omnes tam presentes quam futuri quod ego Amisius de Wdestoch' pro salute mea & Sibille uxoris mee & pro anima Henrici regis domini mei & pro anima Willelmi filii Baldewini & pro animabus antecessorum meorum dedi & concessi ecclesie beati Petri de Chersintona unam cothlandam in eadem uilla, illam uidelicet quam Edwardus Guiun tenet, cum omnibus pertinentiis suis; nominatim autem masagium & unam acram, uidelicet illam quam predictus Edwardus habet, in liberam & perpetuam elemosinam, solutam & quietam ab omni seruicio & omni exactione. Ipsum etiam Edwardum & totam familiam suam similiter ecclesie concessi. Et ne ista mea donatio possit in posterum aliquo modo infringi, hanc cartam predicte ecclesie feci & sigillum meum apposui. His testibus, Willelmo decano de Wtton[a], Ingelra[n]no & Adam presbiteris, Roberto diacono, Roberto de Wtt[ona].

137.

Carta Hugonis de Druuallis de quodam sarto.

[1186–95.[4]] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Hugo de Druuallis consilio amicorum meorum concessi & presenti carta mea confirmaui

[1] Elyas de Bertone made grants in this parish to Oseney about 1190, but David had ceased to be archdeacon by that time.

[2] Barton Hartshorne, Bucks.

[3] Cassington.

[4] Thomas de Druvall was alive about 1183 (see no. 128); but Robert de

donationem quam Thomas de Druuallis frater[1] meus fecit deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus, uidelicet quoddam sartum iuxta Eppelhangar & quandam insulam proximam uille de Stoch[es] & seruicium, quod Adam de Wdecote Thome fratri meo inde facere solebat, in perpetuum possidendum; & preter hec concessi & confirmaui predicte ecclesie & predictis monachis unam hidam terre de Garinges cum xxvii acris, quam Willelmus de Druuallis auunculus meus dedit predicte ecclesie cum quodam filio suo, Hugone uidelicet, quem ibi monachum fecit, quam etiam Thomas de Druuallis frater meus eidem ecclesie carta sua confirmauit, & omnia que dederunt predictus Willelmus & Thomas eidem predicte ecclesie in bosco & plano & in pastura, in aquis, in introitibus & exitibus. Hoc totum consilio & assensu hominum & amicorum meorum concessi & confirmaui, & pro hac confirmatione Godefridus abbas eiusdem loci dedit michi tres marcas argenti. His testibus, Radulfo sacerdote de Stoch[es], Roberto de Witefeld', Radulfo Waleis, Iukel filio Dauid.

138.

De terra Oxenefordie.

Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris, quod ego Willelmus Auenel & Helewisa coniunx mea, filia Walchelini Waard, & heredes nostri pro salute animarum nostrarum & parentum & amicorum nostrorum concessimus deo & sancte Marie & monachis ecclesie Egnesham|nensis terram in Oxenefordia quam ipsi monachi, absque nostro tamen dono & consensu, antea tenuerunt, illam scilicet quam modo Segrim clericus tenet & quam prius due sorores tenuerunt. Hanc itaque terram liberam & quietam ab omnibus consuetudinibus & omnino sine omni redditu & seruicio ipsis fratribus in perpetuum possidendam damus. Huius donationis existunt testes, Robertus de Terrawasta, Hugo de Withulla, Nicholaus filius eius, Rainaldus Brito. [c. 1152–70.[2]] fol. 38v.

139.

De quadam terra in Oxenefordia.

Notum sit omnibus tam futuris quam presentibus quod ego Helewisa [c. 1152–70.[3]]

Witefeld would have been 'vicecomes' if the deed were 1184 or 1185. Robert de Witefeld died in 1195 or earlier (see *Feet of Fines*, Pipe-roll Society, vol. xvii, p. 115).

[1] No. 227A shows that Thomas de Druvall had a son: Hugo de Druvall grants this confirmation, no doubt as guardian of the child.

[2] Robert de Terrawasta is a witness of deeds about 1140; see nos. 152 and 188: but the mention of Abbot Godfrey in the next deed shows that the date is not before 1152.

[3] See the previous deed; see also no. 106.

filia Walchelini Waard primogenita, uxor Willelmi Auenel, concessi & confirmaui deo & sancte Marie & monachis de Egnesham terram in ciuitate de Oxenefordia quam ipsi monachi, absque nostro tamen dono & consensu, antea possederunt, uidelicet illam quam Segrim clericus modo tenet & quam ante ipsum due sorores, Ascelina uidelicet & Ragenilda, tenuerunt & nouem denarios michi annuatim pro ipsa terra reddebant. Hanc igitur terram cum ix d. solidam & quietam & ab omni seruicio & consuetudine & redditu in quantum ad me & ad meos heredes pertinet liberam, uolo ut prefati monachi bene & in pace & honorifice in perpetuum teneant. Pro hac etenim concessione Godefridus memorate ecclesie abbas tres michi marcas argenti donauit. Hec autem concessione & testimonio mariti mei Willelmi Auenel feci. His testibus, Iordano de Glinton', Roberto de Terrauuasta, Gaufrido de Sercesd[ene], Hugone de Withull'.

140.

De quadam terra apud Lond'.

[c. 1193.[1]] Sciant presentes & futuri quod ego Rogerus Blundus dedi & concessi & presenti scripto & sigilli mei appositione confirmaui ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in perpetuam elemosinam cum Roberto filio meo, quem in habitum monachalem susceperunt, medietatem domus mee petrine a summitate usque deorsum, a parte orientali, que est in socna archiepiscopi Cantuariensis, que etiam est de hereditate prefati Roberti & Iohannis filiorum meorum, liberam & quietam ab omni seruicio & exactione, exceptis sex denariis heredibus meis infra octabas Pasche annuatim soluendis. Huius donationis testes sunt, Iohannes & Laurentius filii mei, Bricius de Histon', Rogerus Nig[er], magister Nicholaus de Leuechenore, Bartholomeus clericus, Radulfus de Sanford'.

141.

Item de eadem terra apud London'.

[1193-95.[2]] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Godefridus dei gracia abbas Egneshamie & totus conuentus eiusdem loci concessimus Iohanni filio Rogeri Blundi & heredibus suis medietatem domus petrine a summitate usque deorsum, que est in socna archiepiscopi
fol. 39r. Cantuariensis, quam predictus Rogerus pater | suus nobis dedit cum

[1] Assuming that this grant shortly preceded the next.

[2] This date is assigned, because no mayor of London is known earlier than 1193 (see *Commune of London*, by Mr. J. H. Round, p. 225).

filio suo Roberto ecclesie nostre monacho, tenendam de nobis perpetuo pro quatuor solidis nobis annuatim reddendis, scilicet ii solidos ad Pascha, & ii ad festum sancti Michaelis, libere & quiete ab omni seruicio. Predictus uero Iohannes pro ista concessione dedit nobis unum aureum & relaxauit nobis vi d., quos sibi & heredibus suis pro eadem domo singulis annis soluere debebamus, & quod tam ipse quam heredes sui hanc conuentionem perpetuo fideliter tenerent super sacrosancta euangelia iurauit, & presens scriptum sigilli nostri impressione roboratum sigilli quoque sui appositione confirmauit. His testibus, Henrico maiore, Roberto Bisantio, Rogero filio Alani, Iukello, Iohanne Bucuinte, Alano filio Petri, Roberto Baru[n], Nigello aurifabro..

142.

Carta Alexandri de Bertona de terra de Morhei.

Sciant tam presentes quam futuri, quod ego Alexander de Bertona dedi & concessi ecclesie sancti Ædmundi de Bertona[2] terram illam de Morhei que fuit linarium uxoris mee, sicut fossa de nouo facta comprehendit, in perpetuam elemosinam, liberam & quietam ab omni seruicio & calumpnia, presente Willelmo filio meo & annuente. His testibus, G. priore de Egnesham, & Uincentio sacrista, Alano de Eston', Gilleberto fratre eius, Protasio, Willelmo Pitem'. [c. 1180–9.[1]]

143.

De terra ecclesie de Bertona.

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Alexander de Bertona dedi & concessi in perpetuam elemosinam[3]. . . . . [c. 1180.]

144.

Carta Rogeri de Cumdi de quatuor acris terre in Midelton'.[4]

[Before 1169.]

. . . . | pro quibus fraternitatem eiusdem conuentus suscepi. His subscriptis testibus, Willelmo de Wincheleia, Alanus [*sic*] de Midelton', Roberto Bertram, Almari, Willelmo Quarcel, Ricardo de Bealmund'. fol. 39v.

[1] Protasius attests deeds about 1180: Bartholomew was prior in 1189 (see Preface).

[2] The church of Westcot Barton is no longer dedicated to St. Edmund.

[3] In cutting out no. 146, which is on the other side of the leaf, the rest of this charter was removed.

[4] This title is restored from the table of contents, folio vi. All the first part of the charter has been removed. Roger de Cundi (*Lib. Rub.*, p. 375) held in 1166 eight knights' fees under the Bishop of Lincoln: two of these were in Milton near Thame. His holding descended by marriage to Walter de Clifford, who

145.

Carta Helewise filie Walchelini Waard de duabus uirgatis terre.

[c. 1140–60.] Notum sit omnibus futuris & presentibus quod ego Helewisa filia Walchelini Waard primogenita, uxor Willelmi Auenel[1], pro anime mee & mariti mei & antecessorum & successorum omniumque propinquorum meorum salute dedi & concessi deo & monachis ecclesie sancte Marie de Egnesham unam uirgatam terre in uilla de Tropa & aliam uirgatam in uilla de Etona[2] cum illis duobus hominibus, qui easdem uirgatas tenent, bene & in pace & honorifice possidendas. Has igitur terras in bosco & plano, in campis & pratis & pasturis uolo & confirmo, ut solidas & quietas & ab omnibus exactionibus & secularibus consuetudinibus & seruiciis forinsecis liberas in perpetuam elemosinam prefati monachi teneant. Filio autem meo Walchelino mando & firmiter, sicut meam benedictionem habere uoluerit, iniungo, quatinus hoc mee & sue redemptionis donum & libertatem eius in omnibus concedat & manuteneat & contra omnes defendat, hidagio excepto, quod monachi adquietabunt. Hec autem omnia consilio & assensu mariti mei Willelmi Auenel feci. His testibus, Roberto capellano de Mudelint', Radulfo Hareng, Roberto Bussu', Michaele Auenel, Roberto filio Col[3] . . . .

146.

Carta Willelmi de Stratford' de una hyda terre in Neubotl'.[4]

[c. 1190–97.]

fol. 40r. . . . . Henrico Banastre, Willelmo (?) Blundo, Auenello, . . . Baldewino ianitore[5].

is found to be holding Milton in the *Testa*. In the Pipe Roll of 1169 (p. 46) William de Chesney has nine fees of the Bishop of Lincoln, and it seems that this must be the holding of Roger de Cundy; but as there is no record that a relief had been paid, he must have held them as guardian of the heir of Roger de Cundy, who was Agnes, afterwards the wife of Walter de Clifford. William de Chesney (of Glentham) was father-in-law of Roger de Cundy (Dugdale, *Baronage*, p. 336). Hence this deed is before 1169.

[1] The letters 'uxor Willelmi Auen'' are written over an erasure, and much extended to fill the space.

[2] Woodeton and Thrup.

[3] Probably this name had more letters on the next line, but they have been lost when charter 146 was cut out.

[4] Restored from the table of contents, fol. vi. The whole of this charter has been purposely removed at some time. For the history of this hide see 610, 611. Newbottle is in Northamptonshire. The *Taxatio*, however (p. 47), seems to record the rent of his land as if in Water-Stratford, Bucks. Neither Lipscombe nor Willis, in their histories of Water-Stratford, mention Newbottle, and the simplest solution is that the rent, though due for land in Northamptonshire, was paid at Water-Stratford.

[5] An attempt has been made to erase

147.

De terra quam Alfricus Gric tenuit in Histona.

Sciant presentes & futuri quod loquela, que fuit inter abbatem de Egnesham & Heliam filium Auicie, scilicet de terra quam Alfricus Gric tenuit in Histona de pheodo abbatis de Egnesham, terminata est in comitatu Cantebrugie hoc modo. Predictus Helias & mater eius Auicia & frater eius Walterus uenerunt in comitatu, & ibi foris iurauerunt & foris affidauerunt terram predictam, & eam in perpetuum quietam clamauerunt ecclesie sancte Marie de Egnesham, & breue regis per quod placitauerunt in manu uicecomitis reddiderunt, & iurauerunt quod nunquam inde clamorem facient nec heredes sui nec aliquis per ipsos nec aliquis, quem disturbare possint. Pro hac concordia abbas & conuentus dederunt Helye xx solidos & vi solidos per annum ad uestiendum & Auitie [*sic*] matri sue iiii d. & unam pelliciam de precio ii solidorum & Waltero fratri Helie xx d. Finita est hec loquela in comitatu a die sancte Katerine proximo postquam rex Henricus transfretauit in Hibernia primo, coram me Euerardo de Becha & War[ino] de Bassingbr' uicec[omite] Cantebriggescire. Et in testimonium huiusmodi finis & concordie, ego predictus Euerardus tradidi abbati & conuentui predicti monasterii de Egnesham sigillum meum pendens in hoc scripto, consilio comitatus. His testibus, Haim[one] Peccat[um], Galfrido de Farn[ellis], Willelmo de Scal', Oliuero monacho, Radulfo uicecomite. Nov. 25, 1171.

148.

Carta Hugonis de Stau de una uirgata terre in Histona.

Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris, quod ego Hugo de Stau filius Iohannis de Bouilla dedi & concessi deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis deo ibidem seruientibus unam uirgatam terre, quam habui in uilla de Histona, in liberam & perpetuam elemosinam, cum hominibus in eadem uirgata terre manentibus, scilicet Willelmo Bighe cum uxore sua & filiis & filiabus suis & Nicholao filio Hailbert Bighe cum matre sua & fratre & sorore sua cum catallis eorum, pro anima patris mei Iohannis & matris mee Emme & omnium parentum meorum & pro salute mea & uxoris mee & filiorum meorum. Et ego Hugo & heredes mei predictam terram debemus gwarantizare [1177-82.]

these names: Avenellus seems to have succeeded Protasius, as one of the monastery officials, about 1190.

monachis prefatis & adquietare & defendere de omni seculari seruicio & exactione, sicut liberam elemosinam. Et propter hoc domnus [*sic*] Godefridus abbas de Egnesham & conuentus michi dederunt sex marcas argenti & dimidiam & uxori mee Haaline ii solidos & seniori filio meo Iohilaino xii d. & aliis duobus filiis meis xii d. Hanc conuentionem predictam ego Hugo affidaui tenendam firmissime
fol. 40v. & uxor mea & heres meus | hoc idem affidauerunt tenendum. His testibus, Waltero filio Hugonis, uicecomite de Chantebr'scire, Thoma de Childerl', Reg[inaldo] de Childerl', Reg[inaldo] Giffard, Rogero filio Willelmi de Draiton'.

149.

De quadam terra in Histona.

[c. 1180-90.] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Godefridus dei gracia abbas Egneshamie totusque eiusdem loci conuentus concessimus & confirmauimus Willelmo Duzedeners & heredibus suis unam uirgatam terre quam habet in Histona, exceptis quatuor acris quas amita sua Milida contulit deo & sancte Marie & monachis de Egnesham in elemosinam, de nobis & de ecclesia nostra perpetuo iure feodealiter [*sic*] tenendam per tale seruitium, quod infra comitatum de Cantebrigescire seruiet abbati & monachis propriis expensis, extra comitatum seruiet expensis abbatis & monachorum, & ad Pascha ad feriam sancti Iuonis reddet unam libram piperis; & ipse Willelmus predictas quatuor acras optulit super magnum altare de Egnesham pro salute sua & omnium parentum suorum & quietas clamauit ab omni seruicio & exactione sicut puram & perpetuam elemosinam, & ipse prefatus Willelmus prefatas acras foris iurauit & foris affidauit pro se & pro heredibus suis. His testibus, Petro decano de Histona, Britio & Simone fratribus, Alexandro & Petro nepote suo, Thoma de Childele, & Henrico filio suo, Protasio.

150.

De decimis duarum hidarum de dominio de Mideltona.[1]

[1160-80.[2]] Sciant tam futuri quam presentes quod ego Willelmus filius Ricardi concessi & confirmaui deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham totam

[1] This is not Milton near Thame, where also Eynsham owned tithes, but Milton-under-Wychwood, in the parish of Shipton-under-Wychwood. In Charter XII we learn that Eynsham had possessions at Milton in the parish of Shipton; and from a confirmation granted to Bruern Abbey in 1205 it appears that 'Willelmus filius Ricardi' was lord of Milton-under-Wychwood (see *Rotuli Cartarum*, p. 146).

[2] Charter no. I asserts that Richard, father of William, was alive in the time of bishop Robert de Chesney.

decimam de duabus hidis de dominio in Mideltona, uidelicet in annona, in uitulis, in porcellis, in pullis, in agnis, in lana, in caseo, & duobus gardinis, sicut eam auus meus Willelmus Euulfi filius & pater meus prefate ecclesie in elemosinam donauerunt. Et si forte possessor prefati dominii de memoratis hidis aliquid affidauerit uel locauerit, prenominata tamen ecclesia decimam integram inde habebit. Preterea Rogerus filius Salomonis de Estcota, cui & heredibus suis terram illam de Mideltona de me & heredibus meis tenendam in feuferme concesseram & donaueram, dedit prefate ecclesie duas acras in Landcroft ad unum mansum faciendum & quinque acras in uno campo & quinque in alio, has scilicet, unam super Athulle, aliam in Gerstuna Rogerii de Sandford iuxta terram infirmi[1], terciam hauedacher in Fiſpornesfurlunche, quartam secus Dupedene iuxta acram Toki, quintam ultra Eordnuteslede: in alio campo unam acram in Boercfurlunga, aliam in Cleitlanda, terciam super Pesternehulla, quartam in Utlangafurlunga, quintam in | Tuambeordhe, & unam acram prati, liberas & quietas ab **fol. 41r.** omnibus consuetudinibus & seruiciis, exceptis tribus denariis, quos sacrista prefate ecclesie pro omnibus que ad regem pertinent singulis annis dabit. Hec omnia ego pro anima patris mei & mea & uxoris mee & heredum & antecessorum meorum confirmo & sigilli mei expressione corroboro. His testibus.

151.

Carta Rogeri filii Sim[onis][2] de Escote de decimis de Mideltona.

Notum sit omnibus presentibus & futuris, quod ego Rogerus filius [1160-80.] Salomonis de Escote concessi & confirmaui deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham totam decimam de dominio meo de duabus hidis in Mideltona, uidelicet in annona, in uitulis, in pullis, in porcellis, in agnis, in lana, in caseis, & duobus gardinis, sicut eas Willelmus filius Eulfi prefate ecclesie donauit. Et si forte ego de memoratis hidis aliquid affidauero uel locauero, predicta tamen ecclesia inde decimam habebit. Preterea donaui prefate ecclesie duas acras in Landcroft ad unum mansum faciendum & quinque acras in uno campo & quinque in alio, & unam acram prati, pro anima patris mei & mea & uxoris mee & antecessorum meorum liberas & quietas ab omnibus consuetudinibus & seruiciis, exceptis tribus denariis, quos sacrista predicte

[1] Perhaps the scribe should have written 'iuxta terram Rogerii de Sandford infirmi'.

[2] Apparently an error for 'Salomonis'.

ecclesie singulis annis michi dabit pro omnibus que ad regem pertinent. Et pro ista donatione fratres illius ecclesie xxviii solidos & iiii denarios michi dederunt. His testibus, Salomone patre meo, Simone de Cropper[ia], Haim[one], Waltero scriptore.

152.

Carta Iohannis de Sancto Iohanne de ecclesia de Stantona.

[1135–50.[1]] Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris, quod ego Iohannes de Sancto Iohanne consilio & consensu uxoris mee & hominum meorum concessi & dedi deo & sancte Marie Egneshamensi & abbati Waltero & conuentui eiusdem loci ecclesiam de Stantona cum omnibus rebus ad eam pertinentibus in terra & decimis & rebus aliis in elemosinam & possessionem perpetuam, pro anima regis Henrici & predecessorum eius & pro anima Thome fratris mei & omnium antecessorum suorum & meorum & pro anima & uita & salute mea & uxoris mee & heredum meorum, ita ut abbas & monachi ecclesie Egneshamensis supradictam ecclesiam de Stantona liberam & ab omni seruitio quietam teneant & recognoscant de me & de omnibus heredibus meis in perpetuum. Huius autem donationis testes sunt, Gaufridus Luuel, Gillebertus de Monte, Robertus de Terrawasta, & Robertus nepos eius, [Philippus de Monte, Willelmus Luuell, Robertus Hai; et ex parte monachorum, Nicholaus filius Saul, Rodbertus de Warengeforde, Bartholomeus, Gislebertus Pincerna].[2]

153.

Carta Iordani de Sai de ecclesia de Suleþorn'.

[Before 1161.[3]] Notum sit omnibus tam futuris quam presentibus quod ego Iordanus de Sai pro anima filii [mei[4]] Willelmi, die quo eum sepulture apud Egnesham tradidi, eidem monasterio ecclesiam de Suleþorn' cum omnibus que ad eam pertinent concessi & dedi, liberam & quietam ab omni seculari consuetudine & exactione. Huius donationis & fol. 41v. elemosine | testes sunt Rannulfus filius meus, Gerardus presbiter de Taccheleia & Thoui presbiter.

[1] Evidently after the death of Hen. I, but before William was abbot.

[2] These seven names are from the original at New College, Oxford.

[3] Confirmed in no. 41.

[4] Not in MS.

154.

Carta Walterii de Cheisnei & Eue uxoris eius de ecclesia de Cubelintona.[1]

Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Walterus de Cheisnei & Eua uxor mea dedimus & concessimus deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus pro animabus nostris & predecessorum nostrorum ecclesiam de Cubelintona cum omnibus pertinentiis suis libere & quiete sicut decet elemosinam in perpetuum possidendam. Et ne donatio hec in posterum cassetur, eam sigillorum nostrorum impressionibus roboramus. Hec autem donatio eo anno facta est, quo Comes Herefordensis mortuus est, Rogerius nomine. His testibus, Willelmo prefate ecclesie persona, Iohanne Walense, Milone fratre eiusdem Iohannis, Theoderico uenatore. 1154.

155.

Carta Gaufridi [*sic*] de Estona de ecclesia de Estona.[2]

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis tam presentibus quam futuris Alanus filius G[aufridi] de Estona eternam in domino salutem. [1180-90.[3]] Uniuersitati uestre notum esse desidero quod pro salute mea & uxoris mee & liberorum meorum, pro animabus etiam patris & matris & parentum meorum, dedi & concessi deo & perpetue uirgini dei genitrici Marie & ecclesie de Egnesham in ecclesia de Estona, que de mea donatione iure hereditario esse dinoscitur, annuas quatuor marcas argenti a clericis in eadem personatum gerentibus de cetero annuatim percipiendas, salua quidem donatione & representationis iure tam michi quam heredibus meis in posterum. Huic etiam concessioni adieci, quod donationem prefate ecclesie & residuum, quod in manu mea & heredum meorum retinui, in aliud collegium religionis non transferam nisi in monasterium de Egnesham & monachos ibidem deo seruientes. Istud tam erga me quam omnes heredes meos in perpetuum firmiter obseruari precipio. Uolo etiam ut singuli clerici, quibus uel ego uel aliquis de heredibus meis sepedictam ecclesiam in posterum donauerit, de predictis quatuor marcis ecclesie de Egnesham

[1] Cublington, Bucks. This church never came into the hands of Eynsham. Hugo, son of Gocelin, the father of Walter de Chesney, had already granted it to Dunstable; see Lipscombe, *History of Bucks*, iii. 329.

[2] Steeple-Aston, Oxon.

[3] This gift is confirmed in no. 56, but not in no. 42.

faciant fidelitatem. His testibus, magistro Nicholao de Leuechenora, Henrico fratre meo ipsius ecclesie persona, qui huic donationi mee consensit & annuam libram cere se daturum sepedicte ecclesie annuatim promisit, Gill[eberto] fratre meo, magistro Chetel.

156.

Confirmatio Hugonis de Caucumbe de decimis de Crocchestone.[1]

[c. 1180–97.[2]] Uniuersis sancte matris ecclesie filiis Hugo de Chaucumbe salutem. Notum sit uniuersitati uestre me concessisse & confirmasse deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus donationem illam, quam fecerat eis ante auus meus Godefridus, super decima tocius dominii mei de Crocchestona, & sigilli mei impressione
fol. 42r. roborasse, | & insuper compositioni illi que super eadem decima inter eosdem monachos & meos canonicos de Chaucumbe facta est auctoritatem prestitisse. His testibus, Roberto de Amari, Godefrido de Benefeld, Bartholomeo & Radulfo nepotibus abbatis & multis aliis.

157.

Carta Alexandri de Rumeli de prato quodam.

[c. 1180–97.] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Alexander de Rumeli consensu uxoris mee & heredum meorum dedi & concessi deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus dimidiam partem prati quod uocatur Wlgaresham[3] in perpetuam elemosinam,

[1] Charter no. I shows that this was Croxton in Leicestershire. In 1280 the priory of Chaucumbe possessed half the tithe of 14 virgates in South Croxton, Leicestershire (Nicholl's *Hist. of Leicestershire*, vol. iii, p. 232). Beesley's *History of Banbury* and Baker's *History of Northamptonshire* assign the foundation of Chaucumbe Priory to the year 1200 or later, but this charter shows it was founded earlier, and Charter no. I says that it existed before 1167, if the decision there mentioned was the agreement between Chaucumbe and Eynsham, which Hugo de Chaucumbe confirms.

[2] Hugo de Chaucumbe succeeded Mathew de Chaucumbe in 1168 (see Pipe Roll, 14 Hen. II), but the nephews of the abbot do not appear as witnesses until about 1180.

[3] In Harleian Rolls, B. 23, that part of it which is a rental of Chadlington begins, 'De prato de Wolgaresham v s.': see also Charter 359. Though Wolgaresham is connected in both these places with Chadlington, it may really have belonged to the adjoining manor of Pudlicot. For in Charter no. I we learn that Philip de Pudlicot gave Eynsham forty acres of his demesne before the year 1167; and this may be the gift of half the meadow of Wolgaresham, which our deed says had already been made. This is corroborated by an entry in the *Liber Rubeus* (p. 224), which gives Philip de Ramelly as holding one knight's fee under William

& hac presenti mea carta confirmaui cum alia medietate eiusdem prati, quod pater meus ante dederat pro animabus parentum suorum, de me & heredibus meis tenendam libere & quiete, sicut unquam ego melius & liberius tenui, pro anima mea & parentum meorum & uxoris mee & pro anima Iohannis filii mei, qui in die huius donationis apud Egnesham sepultus est. His testibus, Roberto Cheuauchesul, Willelmo de Rumeli, Randulfo de Rumeli, Stephano de Spelesberi, Henrico Banastre.

158.

De decimis de Strattona.

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis Philippus, prior sancte Frideswide, & magister Ricardus de Eilesberia, salutem in domino. Cum causa que uertebatur inter abbatem & monachos de Egnesham & Gillebertum Basset & magistrum Gillebertum & Walterium clericos de Bernecestria super duabus garbis decimarum de dominio de Strattona auctoritate uenerabilis patris nostri Hugonis Lincolniensis episcopi nobis esset commissa, tandem partibus coram nobis constitutis, hoc fine conquieuit. Siquidem ecclesia de Bernecestria prefatas duas garbas decimarum de dominio de Strattona in perpetuum habebit libere & quiete, quas prefati monachi ad se pertinere proponebant, & xii solidos infra xv dies post festum sancti Michaelis ecclesie de Egnesham annuatim nomine pensionis persoluet, ita quod si prefata ecclesia de Bernecestria infra terminum prenominatum predictam pensionem xii solidorum non reddiderit, ecclesia de Egnesham ad prescriptas duas garbas decimarum de quibus controuersia fuerat liberum habebit regressum. Et ne que semel amicabili compositione terminata sunt, alicuius in posterum temeritate in irritum deuocari ualeant, prefatam compositionem inter prenominatas ecclesias factam sigillorum nostrorum appositione roborare curauimus. His testibus, Nigello decano de Oxenefordia, Ernaldo, Radulfo, Hugone presbiteris, Walterio presbitero, magistro Iohanne de Tinemue, magistro Roberto de Eboraco, Roberto filio Petri de Lamara, Willelmo fratre suo, Hugone de Druual, Roberto de Amari, Henrico Banastre. [1188.[1]]

de Curci in 1166. Pudlicot was one knight's fee, and was part of the barony of William de Curci. This would make Alexander de Rumeli to be the son of Philip de Pudlicot. We may note that Alexander de Rumilli and William his son are witnesses to a deed of William de Curci (*Hist. MSS. Commission*, ixth Report, p. 353 a).

[1] See no. 62: this is evidently of the same day.

159.

[Letter of King Malcolm to the Templars about the church of Merton.[1]]

fol. 42v. [1159–65.[2]] M. Rex Scott[orum] fratribus Templi de Meritona, sibi in domino dilectis, salutem. Mando uobis & precipio ut abbati de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus permittatis sine aliqua inquietatione, ut liberam elemosinam, tenere ipsam ecclesiam cum omnibus eiusdem ecclesie pertinentiis, libere, quiete, plenarie sine omni consuetudine, sicut ipsi eam melius, liberius, quietius tenuerunt in tempore regis Dauid aui mei. Testibus, Waltero filio Alani, Radulfo de Sol'[3], apud Oxenefordiam.

159 A.[4]

Nov. 16, 1280. Edward, par la grace de dieu Roi Dengleter, seign[eur] Dirlaunde & Ducs Daquitaine, a nos ch[er]s en dieu Abbe & Couent de Egnesham salutz. Por coe que nous auons entenduz que la persone de leglise de Merytone, la quele est de v[ot]re patronage, est en volunte de resigner meisme leglise, e nous desirons especiaument, e de quer, le auauncement no[tr]e cher clerk Iohan de Waure, vous prioms taunt de quer cu[mme] nous pooms, que meisme leglise voillez voucher sauue en no[tr]e dit clerk, e lui presenter a ycele par regard de charite & p[our] am[our] de nous: e volons par cele enchesaun estre le plus especiaument tenuz a vous des choses que vous toucherount vers nous. E coe que vous envoderez faire a notre priere, nous voilliez remaunder par vos lettres & par le portour de cestes. Donne souz notre priue seal a Norhamptone, le xvi iour de Nouembre, Lan de nostre regne vtisme.

160.

De capella de Cherchesdena.

[1181–97.[5]] Notum sit uniuersitati fidelium, ad quos presens scriptum peruenerit, quod ego Hugo Gulafre assensu & uoluntate Sibilie uxoris mee &

[1] Without a heading in the original.

[2] King Malcolm received the Honour of Huntingdon in 1157 (*The Priory of St. Radegund*, p. 12, by Mr. Gray, Camb. Antiq. Soc.) or 1159 (Miss Norgate, *England under the Angevin Kings*, vol. i, p. 438): he died in 1165. A very probable date for this deed is July, 1163, when he did homage at Woodstock: see Eyton, *Itinerary of Hen. II*, p. 63.

[3] In the Sandford Cartulary, fol. 102, is a charter of King Malcolm, about this manor. Among the witnesses are 'Walterus filius Alani' and 'Ranulfus de Sules'.

[4] In another hand.

[5] After no. 162, and as the church is not mentioned in nos. 55 and 56, the date is probably after 1186. Although the gift is not found in no. 40 A, it

filiorum meorum & heredum, Rogeri & Thome, dedi & concessi deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus capellam meam de Cerchesdene[1] cum omnibus pertinentiis suis in perpetuam elemosinam, pro anima patris mei & pro anima aui mei & pro redemptione anime mee & uxoris mee & filiorum meorum & omnium parentum meorum, libere & quiete & honorifice sine omni exactione & consuetudine sicut decet elemosinam perpetuo possidendam. His testibus, Rogero clerico de Chedelintona, Waltero de Chedelintona, Iohanne fratre eius, Chetello Sculptore[2].

161.

De decima feni de dominio de Cerchesdena.

Notum sit uniuersitati fidelium quod ego Hugo Gulafre dedi & concessi deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totam decimam feni de dominio meo de Cerchesdena & decimam molendini mei & unum bordarium[4] quod Alard tenuit, quod iacet iuxta terram ecclesie in dextera exitus uille, libere & quiete & sine omni consuetudine & exactione sicut decet elemosinam perpetuo possidendam, ita quod nichil poterunt clamare in dominica mea pastura. His testibus, Waltero de Chedelintona, Iohanne fratre eius, Radulfo de Cheisn[ei], Iordano de Colleia. [c. 1180.[3]]

162.

De decimis de Pudelicota.

Omnibus fidelibus, ad quos presentes littere peruenerint, Baldewinus diuina miseratione Wigorniensis ecclesie minister eternam in domino salutem. Notum facimus uniuersitati uestre quod dominus papa Alexander III causam, que super decimis dominii de Pudelicota[5] uertebatur inter uenerabilem G[odefridum] abbatem & monachos de Egnesham & Rogerum de Bechesora clericum, delegauit nobis cognoscendam & concordia uel iudicio mediante terminandam. Partibus itaque in presentia nostra constitutis, lis tota coram nobis amicabili May 15, 1181.

need not prove that it is later than 1197. For the question of a pension from the church, which is the subject with which that charter deals, would not arise until the church became vacant. It was confirmed to Eynsham in 1201 (see no. 182) and the pension was fixed in 1203–6 (see p. 2).

[1] Sarsden, Oxon.

[2] Probably 'scriptore' is meant.

[3] Probably before no. 160.

[4] Apparently the same as 'cotagium'.

[5] Granted by Philip de Pudelicote, before 1167: see no. I.

compositione terminata fuit in hunc modum; iamdictus R. rector
fol. 43r. capelle de Cerchesdena assensu Hugonis | Gulafre patroni eiusdem capelle concessit predictas decimas monasterio de Egnesham perpetuo possidendas, recepturus singulis annis quoad uixerit ab eodem monasterio dimidiam marcam argenti in festo sancti Michaelis tanquam personale beneficium. Quod ne tractu temporis in irritum reuocetur presentis scripti munimine & sigilli nostri appositione communimus, salua in omnibus auctoritate diocesani episcopi. Hec autem compositio facta fuit anno dominice incarnationis MCLXXXI, Idibus Maii, apud Wigorniam: testibus, R. priore Wigorniensi, magistro S. archidiacono Wigorniensi, magistro Nicholao de Leuechenora.

163.

Carta Rogeri de Oili de prato de Bulestache.

[1142-47.[1]] Sciant tam presentes quam futuri, quod ego Rogerus de Oili intuitu diuino dedi & concessi deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totam terram quam habui in Oxenefordia cum uno prato, quod uocatur Bustache [*sic*], & duabus insulis iuxta pontem australem in puram & perpetuam elemosinam pro salute anime mee & uxoris mee & omnium antecessorum meorum & pro salute heredum meorum & pro Willelmo filio meo[2], qui in eadem ecclesia habitum monachi suscepit. Quare uolo ut prefati monachi predictam terram teneant bene & in pace, quiete & honorifice cum omnibus pertinentiis suis, sicut decet elemosinam, sine ulla inquietudine aut reclamatione in posterum de me uel de aliquo heredum meorum. His testibus, Hugone de Cheisnei, Roberto fratre eius archidiacono Leicestrie, Radulfo de Cheisnei, Willelmo, Rogero fratribus eius.

164.

De terra Oxenefordie & de prato de Bulestache.

[Before 1178.[3]] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Rogerus de Oili confirmo deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus donationem, quam pater meus Rogerus & mater mea Hawis fecerunt prenominate ecclesie, scilicet de tota terra quam habuerunt in Oxenefordia, & de prato de Bulestac, & duabus insulis

[1] The date when Robert de Chesney became archdeacon is not known, but he attests an Oseney charter of 1141 or 1142 without the title 'archidiaconus'. Roger de Chesney was dead in 1147.

[2] See no. 74, which must be later than this.

[3] See no. 166.

cum omnibus pertinentiis suis. Quapropter uolo ut prenominati monachi predictam terram teneant bene & in pace, solidam & quietam in perpetuum sicut puram elemosinam sine ulla reclamatione mea uel heredum meorum, sicut carta patris mei testatur. Hec omnia confirmo litteris sigillo meo consignatis & fideli eloquio meo. His testibus, Willelmo Cheinedut, Roberto de Witefelde, Radulfo de Cheisnei, Ricardo de la Mara, Henrico filio eius, Reginaldo Hareng, Hugone filio Fromundi.

165.

Confirmatio Hugonis de Plogeneio de prato de Bulestache.

Nouerit matris ecclesie filiorum uniuersitas quod ego Hugo de Plogeneio concedo | & presenti carta mea confirmo donationem illam quam fecit Rogerus de Oili de prato de Bulestacha, & post ipsum Rogerus de Oili filius eius & heres, & concessionem Willelmi de Cheinedut, qui predictum pratum habuit in mariagium cum Helewisa filia prefati Rogeri de Oili, deo & sancte Marie & monachis de Egnesham, saluo redditu meo, scilicet v solidos per annum. Et ideo uolo & firmiter precipio, quod bene & in pace & quiete teneant ab omni exactione, saluo predicto redditu, sicut dictum est. Pro hac autem confirmatione dederunt michi abbas & conuentus eiusdem loci quatuor aureos. Huius rei testes sunt Willelmus de Seuecordia, Iohannes Kepeherm, Ricardus de Gersendona, cum toto hundredo. Ego etiam Alanus filius Hugonis & heres suus idipsum concedo ecclesie de Egnesham pro salute mea & parentum meorum. [c. 1178.] fol. 43v.

166.

Confirmatio Willelmi de Cheinedut & Helewise uxoris eius de terra Oxenefordie.

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Willelmus Cheinedut & Helewisa uxor mea reddidimus deo & sancte Marie & ecclesie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totam terram de Oxenefordia, quam Rogerus de Oili michi dedit cum prenominata uxore mea in mariagium, scilicet totam terram quam ipse Rogerus in Oxenefordia habuit cum prato de Bulestacha & duabus insulis cum omnibus pertinentiis suis, quam predicti monachi prius possede- [1178.[1]]

[1] Stubbs (*Introductions*, p. 134) assigns to this year the four itinerant justices mentioned in this charter.

runt ex donatione Rogerii, aui scilicet predicte Helewise uxoris mee, solidam & quietam de nobis & heredibus nostris in perpetuum. Hoc fecimus pro salute animarum nostrarum, & quia in eo sciuimus rectum eorum, & pro triginta marcis & decem aureis, quos abbas & monachi nobis dederunt. Hoc etiam iurauimus & super altare posuimus, quod nos nec heredes nostri nunquam inde aliquid reclamabimus. Hęc autem omnia facta sunt & recognita & concessa coram iusticiis domini regis ad scaccarium apud Westmonasterium, scilicet coram Ricardo de Luci & Galfrido episcopo Eliensi & Iohanne episcopo Norwicensi & Willelmo Basset & postea apud Oxenefordiam coram iusticiis errantibus, scilicet Rogero filio Reinfr[edi], & Roberto Mantel & Radulfo filio Stephani & Willelmo fratre eius. His testibus, Waleramno de Cricchelada, magistro Ædwardo, Rogero de Oili, Roberto de Witefelde.

167.

Item alia carta de eadem terra.

[1178.] Sciant tam presentes quam futuri, quod ego Willelmus Cheinedut & Helewisa uxor mea recognouimus & concessimus & reddidimus ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus
fol. 44r. totam illam terram de Oxenefordia quam | aduersum nos clamabant, ita liberam & quietam sicut Rogerus de Oili, auus uxoris mee Helewise, post suum & uxoris sue decessum eam eis ab omni seruicio & inquietudine tam heredum suorum quam aliorum possidendam concessit, scilicet totam terram quam predictus Rogerus de Oili habuit in Oxenefordia cum prato de Bulestac & cum duabus insulis. Pro ista autem iuris illorum recognitione, ut inconcussa & immobil[iter] tam apud nos quam apud heredes nostros perpetuo maneret, abbas & monachi prefate ecclesie de Egnesham xxx marcas argenti & x aureos michi & uxori mee Helewise dederunt. Ista recognitio iuris & hec redditio terre primo facta fuit ad scaccarium apud Westmonasterium coram iusticiis regis, scilicet Ricardo de Luci, Gaufrido episcopo Eliensi, Iohanne episcopo Norwicensi, & Willelmo Basset & postea apud Oxeneford coram iusticiis itinerantibus, scilicet Rogero filio Reinfredi, Roberto Mantel, Radulfo filio Stephani, & Willelmo fratre eius. Hanc autem recognitionem & redditionem carta nostra, meo & uxoris mee Helewise sigillo impressa, perpetuo ualituram communiuimus. His testibus, Waleramno de Cricchelada, Rogero de Oili.

168.

Item de terra Oxenefordie.

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Helewisa filia Rogeri de Oili, uxor Willelmi Cheinedut, concessi & reddidi deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totam terram cum prato uno & duabus insulis, que pater meus Rogerus de Oili dedit michi in mariagium in Oxenefordia, quam uidelicet terram prefati monachi prius habuerunt & diu possederunt ex donatione aui mei Rogerii de Oili; & hoc feci pro dei amore, propria & bona uoluntate, nulla coactione mariti mei Willelmi Cheinedut, sed ipsius & patris mei bona uoluntate & consensu. Et hocipsum ego & maritus meus Willelmus firmiter & fideliter tenendum super magnum altare Egnesham coram multis iurauimus, & hocipsum ego cum marito meo concessi & recognoui ad scaccarium apud Westmonasterium coram iusticiis domini regis, scilicet coram Ricardo de Luci & Galfrido episcopo Eliensi & Iohanne episcopo Norwicensi & Willelmo Basset & Rogero filio Reinfredi & Roberto Mantel, & coram ipsis clamaui quietum totum ius hereditatis mee & rectum quod habui in terra & prato & insulis prenominatis de Oxenefordia de me & heredibus meis; & pro hac concessione & redditione & recognitione Godefridus abbas prenominate ecclesie de Egnesham & monachi eiusdem ecclesie dederunt marito meo Willelmo Cheinedut xxx marcas, & michi x aureos. His testibus, Ricardo thesaurario regis, Waleramno de Cricchelada, Radulfo de Cheisnei, Helya de Scaccario. [1178.]

169.

Carta Radulfi Grant de ix solidatis redditus in Oxenefordia. fol. 44v.

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Radulfus Grand filius Ricardi Grand & Eluiue de Oxenefordia dedi & concessi in perpetuam elemosinam deo & sancte Marie & monachis de Egnesham pro anima mea & antecessorum meorum ix solidatas redditus de duodecim solidatis redditus, quas tenebat Nicholaus de Baillio de me in seldis, de ipso eodem tenemento quod ego teneo de prefata ecclesia de Egnesham. Et pro hac donatione & concessione & confirmatione Godefridus abbas predicti monasterii & monachi dederunt michi ad sustentamentum uictus sex marcas argenti & uxori mee Dionisie xii d. [c. 1180–5.[1]]

[1] See no. 170, which is subsequent to this.

Hanc donationem & concessionem & confirmationem ego Radulfus Grant & uxor mea prenominata Dionisia affidauimus tenendam in perpetuum & warantizandam, & sigillo presenti confirmauimus, & prefatum Nicholaum de Baillio de ix prefatis sol[idatis] clamaui quietum, & eum monachis per manum tradidi, ut illis ix sol[idos] reddat, sicut michi solebat ante reddere. His testibus, magistro Roberto Aaron, Nigello decano de Oxenefordia, Hugone de sancto Petro & multis.

170.

Carta Radulfi Grant de tribus solidatis redditus in Oxenefordia.

[1182-5.[1]] Sciant tam presentes quam futuri quod ego Radulfus Grand filius Ricardi Grand & Eluiue[2] de Oxenefordia dedi & concessi in perpetuam elemosinam deo & sancte Marie & monachis de Egnesham pro anima mea & antecessorum meorum tres solidatas redditus de duodecim solidatis redditus, quas tenebat Nicholaus de Baillio de me in seldis, de ipso eodem tenemento quod ego teneo de prefata ecclesia de Egnesham; & pro hac donatione & concessione Godefridus abbas predicti monasterii & monachi dederunt michi ad sustentamentum uictus duas marcas argenti & uxori mee Dionisie xii d. Hanc donationem & concessionem & confirmationem ego Radulfus Grand & uxor mea prefata Dionisia affidauimus tenendam in perpetuum & warantizandam, & sigillo presenti confirmauimus, & prefatum Nicholaum de Baillio de prefatis tribus sol[idatis] clamaui quietum, sicut prius clamaui quietum de ix sol[idatis] eiusdem tenementi, pro quibus ix sol[idatis] michi dederunt abbas & monachi sex marcas argenti & uxori mee xii d., ut illis integre xii sol[idos] reddat, sicut michi solebat ante reddere. His testibus, Nicholao clerico de Leuechenore, magistro Roberto Aaron, Roberto de Witefeld tunc uicecomite, Radulfo de Cheisnei, Ricardo de la Mara.

171.

Carta Radulfi Grant de vii solidatis redditus in Oxenefordia.

[c. 1182-95.] Sciant presentes & futuri quod ego Radulfus Grandis filius Ricardi Grandis dedi & concessi & hac carta mea confirmaui ecclesie sancte
fol. 45r. Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus | septem

[1] Robert de Witefeld was sheriff from Easter 1182 to Easter 1185.
[2] 'Eluiua,' MS.

solidatas redditus de seldis meis in uilla Oxenefordie, quas de prefatis monachis tenui. Hanc autem concessionem feci consensu & uoluntate Dionisie uxoris mee. Et pro hac concessione & confirmatione recepimus a sepedictis monachis ad sustentamentum nostrum quinque marcas argenti. Et hanc donationem & confirmationem nostram contra omnes homines guarantizabimus. His testibus, Nigello decano Oxenefordie, Galfrido Padi, Roberto filio Siwardi.

172.

Carta Radulfi Grant de toto tenemento suo in Oxenefordia.

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Radulfus Grant, filius Ricardi Grant, & Dionisia uxor mea concessimus & quietum clamauimus & presenti carta confirmauimus deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totum tenementum, quod tenuimus de prefata ecclesia de Egnesham in uilla de Oxenefordia pro decem solidis & sex denariis predicte ecclesie reddendis, quod tenementum tam ego quam predicta uxor mea Dionisia & mater mea Eluiua super magnum altare de Egnesham [posuimus][1] habendum & perpetuo possidendum integre, libere & quiete ab omni seruitio ad nos pertinente, exceptis duobus denariis annuatim nobis reddendis tam michi quam uxori mee Dionisie in festo sancte Marie in Martio quamdiu uixerimus. Et pro hac concessione & quieta clamatione & presenti confirmatione Godefridus abbas & monachi eiusdem loci dederunt nobis xxvii marcas argenti & duas summas frumenti & uxori mee Dionisie xv solidos & iiii denarios. His testibus, Nigello decano, Anfrido filio Ricardi, Thoma filio Ælrici, Henrico filio Simeonis, Roberto Chenne. [c. 1185–95.]

173.

Cirographum inter Walterum de Chauz & Radulfum de Kein[eto].[2]

Hec est concordia facta inter Walterum de Chauz & Radulfum de Cheisnei apud Oxenefordiam xxv anno regni Henrici regis secundi coram iusticiis domini regis, scilicet Randulfo de Glanuilla, Alano de Furn[ellis], Iohanne Cumin, magistro Hugone de Gaherst, Willelmo de Bendeg[es], quinto die ante festum sancte Marie Magdalene, de terra de Wealde & de Estona cum omnibus pertinentiis de pheudo **July 17, 1179.**

[1] Omitted in MS.
[2] See no. 590 for an earlier copy of this deed: see also no. 96.

& terra Walterii de Chauz, quas predictus Radulfus calumpniatus est uersus prefatum Walterum de Chauz, & unde duellum fuit wagiatum in curia domini regis, scilicet prenominatus Walterius recognouit rectum sepenominati Radulfi de Cheisnei, & reddidit ei plenarie predictas terras sine aliquo retinemento, tenendas de se & heredibus suis sibi & heredibus suis, reddendo xv solidos annuatim pro omni seruicio ad duos terminos, uidelicet vii solidos & vi denarios ad Pascha & vii solidos & vi denarios ad festum sancti Michaelis & sic singulis annis. Et si dominus Walterii exigerit [*sic*] aliquod seruitium de supradictis terris, Walterius & heres eius debent adquietare eas de alio pheudo suo, scilicet de Hammestede & de Bensinton'; & de predictis terris Radulfus de Cheisnei deuenit homo Walterii & heredis sui. Et pro hac conuentione Radulfus dedit quinque marcas Waltero, & heredi suo quinque marcas. Et illas terras debet Walterus & heres eius warantizare Radulfo de Cheisnei & heredi suo contra omnes homines, sicut homini suo.

174.[1]

fol. 45v.

De ecclesia de Legis.[2]

[c. 1140–50.[3]] Iohannes de Sancto Iohanne omnibus hominibus & amicis eius atque fidelibus salutem. Sciatis me dedisse Philippo de Monte nepoti meo meum manerium de Legis pro suo seruicio cum omnibus terris eodem manerio pertinentibus & cum omnibus libertatibus que in eodem manerio fuerunt tempore Thome fratris mei & postea in meo, excepta ecclesia quam pro me & pro animabus parentum meorum dedi ecclesie de Egnesham post obitum Ade, qui eam in elemosinam habet, & tali conditione Philippo supradictam terram dedi. Quod si forte euenerit quod non possum ei gwarantizare, ego aliam terram ad ualorem supradicte ei dabo: et si Philippus aliqua de causa tenendi hanc terram defecerit, tunc uolo & concedo quod Gillebertus frater eius eam habeat & teneat: et si Gillebertus defecerit tenendi illam

[1] From this point there are no more rubricated headings. Such headings as there are, have been added by various later hands, many of them by Anthony Wood. The numbering, also, of the charters from this point is by his hand.

[2] Northleigh. Southleigh had a *capella*, not an *ecclesia*: it was a hamlet of Stanton Harcourt, not a manor that belonged to the Honour of St. Walery. Before the end of the century, Eynsham seems to have lost possession of this church, for it is not mentioned in the confirmations of Saint Hugh (nos. 22, 23, and 23 a). It is mentioned in no. 44, but apparently by mistake, the list of churches being taken from 42 and 43. A hand of the fourteenth century has written in the margin, 'Quere ubi est hec ecclesia, quia ego ignoro.'

[3] Oseney charters supply some reason for placing the death of John de St. John in 1150. Three of these witnesses attest a grant to Oseney by John de St. John in 1149.

terram quam de meo pheudo habet, tunc uolo & concedo quod Philippus eam teneat eodem seruicio quod Gillebertus michi pro ea ante faciebat: & ex concessione ista & donatione est Gaufridus Luuel testis, & Hugo Talemasche, & Robertus Talemasche, & Robertus Hai, & Henricus de Oxenefordia, & Rogerus filius Hammingi, & Willelmus Luuel.

175.

De ecclesia de Legis.

Reginaldus de Sancto Walerico omnibus hominibus suis francis & anglis, tam futuris quam presentibus, salutem. Sciatis me dedisse & concessisse deo & monasterio sancte Marie de Egnesham & monachis eiusdem loci in perpetuam elemosinam ecclesiam de Legis cum omnibus pertinentiis & libertatibus suis pro salute Henrici regis & A. reginę & liberorum suorum & pro mea & Bernardi filii mei salute & pro animabus patris & matris mee & antecessorum & benefactorum meorum. Quare uolo & firmiter precipio & presentis carte testimonio confirmo ut istam ecclesiam prefati monachi honorifice, libere & quiete, bene & in pace sicut elemosinam decet perpetuo possideant. His testibus, Waltero de Blia, Hugone de Westburi, Rannulfo de Kent, Humfrido capellano, Helya de Glameford, Henrico de Turs, Adam de Sarterim & multis aliis. [1154-61.[1]]

176.

De ecclesia de Legis.

Robertus dei gracia Lincolniensis episcopus omnibus sancte matris ecclesie fidelibus salutem. Uniuersitati uestre notum fieri uolumus, quia dilectis filiis nostris monachis de Egnesham ex donatione & concessione nobilium uirorum Iohannis de Sancto Iohanne & Reginaldi de Sancto Walerico, sicut eorundem carte testantur, ecclesiam de Legis confirmamus & pendentis nostri sigilli testimonio corroboramus. Ualete. [1154-66.]

177.

De ecclesia de Legis.

Omnibus sancte matris ecclesie filiis Robertus archidiaconus Oxenefordie salutem. Uniuersitati uestre notum fieri uolumus, quod ego Godefridum abbatem & monasterium de Egnesham in perpetuum [1154-66.]

[1] Before 1161, for it is confirmed in no. 41.

personatum ecclesie de Legis suscepi de donatione uidelicet nobilium uirorum Iohannis de Sancto Iohanne & Reginaldi de Sancto Walerico, sicut eorundem carte testantur, & confirmatione domni Roberti Lincolniensis episcopi.

178.

Carta Ricardi de Submuro de una uirgata terre in Eynesham.

[1197–1208.] Notum sit omnibus ad quos presens scriptum peruenerit quod ego Ricardus[1] de Submuro dedi & concessi & presenti carta confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & domino nostro Roberto abbati & monachis eiusdem loci pro salute anime mee & antecessorum & heredum meorum unam uirgatam terre quam de eis tenui in territorio uille de Egnesham, illam scilicet quam Henricus Banastre in custodia habuit, quando infra etatem fui, cum omnibus croftis & prato & uno masuagio apud Tilgaresle ad ipsam pertinentibus, cum omnibus pertinentiis suis & consuetudinibus. Preterea totam terram quam habui apud Ludemere cum prato & pertinentiis suis, dictis abbati & monachis dedi & concessi.

179.

fol. 46.r

De quarta parte unius militis in Wodetona.

Oct. 28, 1199. Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud Westmonasterium in die apostolorum Simonis & Iude anno regni regis Iohannis primo, coram G. filio Petri, magistro Thoma de Husseburne, Willelmo de Warenn', Ricardo Her', Simone de Patesh[ull], Iohanne de Gesttinges [*sic*], iusticiariis, & aliis baronibus domini regis tunc ibi presentibus, inter Milonem de Fretewell & Milessent uxorem suam petentes per ipsum Milonem positum loco predicte Milessende ad lucrandum uel perdendum, & Robertum abbatem de Eignesham tenentem, de quarta parte feudi unius militis cum pertinentiis in Wdhetona; unde placitum fuit inter eos in prefata curia, scilicet quod predicti Milo & Milesh[ent] remiserunt & quietum clamauerunt predicto abbati & successoribus suis totum ius & clamium quod habuerunt in predicta quarta parte feudi illius militis de se & heredibus eorum in perpetuum. Et pro hoc fine & concordia & quieto clamio predictus abbas concessit predictis Miloni & Milesh[ent] et heredibus eorum unam hidam terre cum pertinentiis in campis

[1] Another hand begins at this word.

de Fretewelle, quam Willelmus clericus de Sultorne tenuit, tenendam de ecclesia de Sulthorne in perpetuum, per liberum seruitium unius libre piperis per annum pro omni seruitio reddende ad festum sancti Michaelis.

180.

Fulbroke.

Notum sit omnibus presentibus & futuris, quod ego Godefridus abbas, dei gracia abbas Egneshamie, totusque eiusdem loci conuentus concessimus Radulfo Purcel duas hidas terre, quas habemus in elemosinam in Fulebroc ex donatione Wigani de Walingeford & fratris eius Meinfenini, sibi & heredibus suis iure hereditario de nobis & ecclesia nostra tenendas, liberas & quietas ab omni seruitio & consuetudine quantum ad nos pertinet pro duabus marcis nobis annuatim reddendis, unam ad festum sancti Michaelis & alteram ad Pascha. His testibus, Otuel Desiles, & filio eius Otuel, Willelmo filio Greg[orii], Nigello de Scheldeswelle, Henrico Desiles, Nigello filio Radulfi, Helia filio Rogeri, Willelmo de Muro[1], Henrico Banast[re], Protasio. [c. 1180-90.]

181.

Newentone.

Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud West-monasterium in crastino sancti Martini, anno regni regis Iohannis [tercio[2]], coram G. filio Petri, Simone de Pateshalle, Iohanne de Gestling', Godefrido de Insula, Waltero de Greping', iustitiis, & aliis baronibus domini regis, tunc ibi presentibus, inter Robertum abbatem de Egnesham petentem per Willelmum de Mora monachum positum loco suo ad lucrandum uel perdendum, & Willelmum de Chaisneto[3] defortiantem de aduocatione ecclesie de Niwentune[3]; unde placitum fuit inter eos in prefata curia, scilicet quod predictus W. de Chaisneto recognouit aduocationem predicte ecclesie de Niwentune esse ius ipsius abbatis & ecclesie sancte Marie de Egnesham, & eam remisit & quietam clamauit predicto abbati & successoribus suis pro animabus patris sui & matris sue & omnium antecessorum suorum de se & heredibus suis in perpetuum. Nov. 12, 1201.

[1] *Sic.* Perhaps 'sub muro' is meant.

[2] The number of the year is omitted in the MS., but can be restored from the original fine at the Record Office; Oxon. Fines, file 2, no. 48.

[3] Kaineto and Newintone, in the original fine.

182.

Cercesdene.

Oct. 1201. Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud Westmonasterium in octabis sancti Michaelis, anno regni regis Iohannis tercio, coram Gaufrido filio Petri, Ricardo de Herierd, Simone de Pateshille, Iohanne de Gestlinges, Eustachio de Faucunberge, Godefrido de Insula, Henrico de Wichetone, Waltero de Grepinge, iusticiis, & aliis fidelibus domini regis, tunc ibi presentibus, inter Robertum abbatem de Egnesham petentem, & Rogerum Gulafre defortiantem de aduocatione ecclesie de Cercedene; unde placitum fuit inter eos in prefata curia, scilicet quod predictus Rogerus remisit & quietum clamauit de se & heredibus suis predicto abbati & successoribus suis totum ius & clamium quod habuit in predicta aduocatione ecclesie de Cercedene, habendam & tenendam in puram & perpetuam elemosinam in perpetuum. Et pro hac quieta clamatione & fine & concordia predictus abbas & conuentus receperunt predictum Rogerum in orationibus & beneficiis, que in perpetuum fient in predicta ecclesia de Egnesham[1].

183.

Fynestoke.

fol. 46v. June, 1205. Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud sanctam Brigidam Lond[onie], a die sancte Trinitatis in tres septimanas, anno regni regis Iohannis septimo, coram G. filio Petri, Simone de Pateshille, Eustachio de Faucunberg, Osberto filio H[er]uei, Waltero de Creping', iusticiis, & aliis baronibus domini regis, tunc ibi presentibus, inter Petrum Thalesmasche petentem, & Robertum abbatem de Egnesham tenentem de feudo dimidii militis cum pertinentiis in Finestoke; unde placitum fuit inter eos in prefata curia, scilicet quod predictus Petrus remisit & quietum clamauit in puram & perpetuam elemosinam de se & heredibus suis predicto abbati & successoribus suis & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totum ius & clamium quod habuit in predicto feudo dimidii militis cum pertinentiis. Et pro hac quieta clamatione et fine[2] & concordia idem abbas dedit predicto Petro decem marcas argenti & unum palefridum & unum ostorium sorum; & sciendum quod

[1] Preserved also at the Record Office; Oxon. Fines, file 2, no. 45.

[2] 'facta,' MS.: 'fine' in the original at the Record Office; Oxon. Fines, file 2, no. 71.

predictus Petrus & heredes sui acquietabunt ipsum abbatem & successores suos de omnibus secularibus seruiciis, que ad predictum feudum dimidii militis pertinent.

184.

Pro terra de Garynges.

Consideratum fuit ii° nonas Augusti anno xii° regni regis Iohannis filii regis Henrici apud Westmonasterium per G. filium Petri, iustic' domini regis, & per alios barones de Scack[ario], tunc presentes, quod monachi de Egneshame quieti sunt de scutagio unius hyde terre & xxvii acrarum de feudo Willelmi de Drueualle de tenemento de Garinges, & de omni exaccione seculari pro eadem terra, & quod communionem debent habere in pastura de Garinges sine omni exaccione seculari & seruitio; & ne hoc iudicium tractu temporis in dubium ueniat, cum necesse fuerit, in rememorand[is] predicti anni apud Westmonasterium requiratur & inueniatur. Aug. 4, 1210.

185.

[Appointment to the vicarage of Souldern.]

Omnibus &c. Hugo dei gracia Lincolniensis episcopus salutem eternam in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos ad presentacionem dilectorum filiorum nostrorum Roberti abbatis & monachorum de Eignesham recepisse dilectum filium nostrum & clericum Willelmum de Wares, nepotem ipsius abbatis, ad perpetuam uicariam de Solthorne, eumque in eadem uicaria canonice instituisse, salua predictis abbati & conuentui annua pensione centum solidorum a prefato Willelmo uicario eis soluenda: saluis etiam episcopalibus consuetudinibus & Lincolniensis ecclesie dignitate. Quod ut ratum & stabile perseueret, id presentis scripti testimonio & sigilli nostri munimine roborauimus. Hiis testibus. [1197-1200

186.

Wodetone [1].

fol. 47.r

Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud Rading' anno regni regis Henrici filii regis Iohannis tercio, die dominica proxima post cineres, coram Ricardo Sarr[esbiriensi] episcopo, Feb. 24, 1219.

[1] The original is among the fines at the Record Office.

Matheo filio Hereberti, Radulfo Hareng', Waltero Foliot, Iacobo de Poterna, Waltero de Ripariis, Mauricio de Thureuill', Iohanne de Wikenholt, iustitiariis itinerantibus, & aliis domini regis fidelibus, ibidem tunc presentibus, inter Stephanum de Fretewelle petentem, & Adam abbatem de Egnesham tenentem de quarta parte feodi unius militis cum pertinentiis in Wodehetune; unde placitum fuit inter eos in eadem curia, scilicet quod predictus Stephanus remisit & quietum clamauit de se & heredibus suis in perpetuum predicto abbati & successoribus suis totum ius & clamium quod habuit in predicta quarta parte feodi unius militis cum pertinentiis: et pro hac remissione & quieta clamatione, fine & concordia predictus abbas dedit & concessit predicto Stephano & Sarre prime uxori duo corredia monachalia ad uitam ipsorum, scilicet duos panes monachi per diem & duos galones ceruisie monachalis & duo genera potagii, scilicet quatuor discos, & unum ferculum, scilicet duos discos, in diebus communibus; in principalibus uero festis duo fercula, scilicet quatuor discos de coquina monachorum; si uero predictus Stephanus ante Sarram uxorem suam obierit, predicta duo corredia monachalia remanebunt integre predicte Sarre ad totam uitam suam: et si ipsa Sarra ante predictum Stephanum obierit, predicta duo corredia remanebunt integre predicto Stephano ad totam uitam suam: et liberacionem feni & prebende ad unum equum, sicut uni de seruientibus abbatis, ad uitam ipsius Stephani tantum, & unam robam per annum contra Nathale Domini, uel dimidiam marcam, ad eleccionem ipsius Stephani. Preterea predictus abbas maritabit unam de filiabus predicti Stephani, quam ipse Stephanus uoluerit, infra quinque annos, ita quod non disparagetur. Preterea predictus abbas dedit predicto Stephano unam acram terre in libero burgagio suo in Noua Strata, que iacet iuxta acram Roberti Marescalli uersus aquilonem, super quam ipse abbas erigi faciet unam domum triginta pedum ad custum suum, & hanc terram cum pertinentiis tenebunt predictus Stephanus & heredes sui in feodo de predicto abbate & successoribus suis per liberum seruitium unius libre piperis, uel sex denariorum per annum, reddende ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste pro omnibus seruitiis. Predictus etiam abbas & successores sui ad expensas suas adiuuabunt predictum Stephanum ad deliberandum & recuperandum terras suas & iura sua, scilicet totam terram quam Radulfus filius Galfridi tenet in uadio de ipso Stephano in Trope, & omnes terras & tenuras in quibus idem Stephanus ius habet in Fretewelle, & in Caldecote, in Hayford, & in Candeuer', in Bereforde, & in Foresthulle, & in Newintone & in omnibus aliis locis ubi ipse Stephanus & heredes sui ex parte sua uel abbas & successores sui ex parte sua poterunt inquirere quod ius

ipsius Stephani iaceat. Et cum abbas uel successores sui aliquam predictarum terrarum recuperauerint, medietas tocius illius conquesti remanebit abbatie de Egnesham in liberam & perpetuam elemosinam, saluo seruicio domini regis & capitalium dominorum, & altera medietas remanebit predicto Stephano & heredibus suis cum capitalibus mesagiis. Et predictus Stephanus siue heredes sui non placitum nec pacem inibunt de aliqua terra, in qua predictus Stephanus ius uendicare possit, sine uoluntate, consilio & assensu predicti abbatis & successorum suorum & ad eorum custum. Et sciendum est quod predictus Stephanus reddidit in manus Helye subprioris, attornati predicti abbatis, coram predictis iustitiariis in predicta curia ciragraphum quod prius factum fuit in curia domini regis inter Milonem de Fretewelle & Milesentam uxorem eius, matrem predicti Stephani, de qua feodum ipsum mouit, de predicta parte feodi unius militis cum pertinentiis in Wudehetona. Et hec omnia fideliter obseruanda tam abbas quam Stephanus firmiter inter eos affidauerunt.

186 A.

Ecclesia de Mukeltone.

fol. 47v.

De Eygnesham & de Peresoure dei gracia abbatibus & priori Euesham', M.[1] archidiaconus Gloucestrie salutem in domino. Uestra nouerit discrecio me inspexisse scrutinium Baldewini bone memorie quondam episcopi Wigorniensis, & de ecclesia de Muclintona sic habetur. 'Ecclesie de Muclintona, abbas de Eygnesham patronus; Bartholomeus persona per B. episcopum; magister Ricardus[2] uicarius per eundem; & habet totum altalagium & omnes minutas decimas, excepto dominio, ubi habet duas acras frumenti ad eleccionem suam, & decimam de duabus uirgatis & dimidia de dominio, que dicitur terra bubulcorum, & decimam unius hide, que dicitur Rogeri de Borton': totum residuum habet abbas predictus; & habet uicarius in utroque campo unam hidam, & de prato quantum pertinet ad unam hidam, & mansum. Apud Wnecot' habet unam uirgatam terre lib[err]imam. Apud Clopt' habet totum & acram terre & capellam, ubi non celebratur nisi ex gracia. Apud Hudicot' habet totum exceptis duabus garbis unius hide, quas habet abbas Winchecumbe, & habet in utroque campo duas acras. Habet etiam capellam de Estona, ubi habet totum, & in uno campo xv acras terre & in alio xiiii, & mansuagium,

[1213-28.]

[1180-4.]

[1] Maurice de Arundel, 1210–45.

[2] Witnesses a deed of Nov. 1183: see *Ancient Charters* p. 81 (Pipe-roll Society).

& decimas feni de dominio & uirgulti similiter, & unam perticatam prati de feodo Willelmi filii Roberti: item apud Muclintonam habet dimidiam acram terre de feodo Basilid[is] & pasturam ad boues suos cum bobus domini & uaccas similiter'. Item, in nouo scrutinio idem quoque Bartholomeus [1] habet capellam de Estona, quam Willelmus tenet de eo, set dubitatur de pensione. Ualete.

187.

Quentone [2]. Carta Uillemmi de Gistone.

[1213-28.] Omnibus sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, Willelmus de Diglesdune eternam in domino salutem. Nouerit uniuersitas uestra quod, cum seruicium quod ego & antecessores mei facere consueuimus abbatie de Eygnesham pro duabus hidis terre in Quentone, per defectum Ricardi de Diglesdune fratris mei, cui ego in hereditatem successi, necnon & per defectum meum annis pluribus fuisset detentum, ita ut ualentia eiusdem seruicii detenti summam excresceret quindecim marcarum, ego metuens ex hoc periculum iminere anime mee & animabus antecessorum meorum, qui memoratam terram minus racionabiliter fuerant assecuti, per consilium amicorum meorum quicquid iuris ego uel heredes mei unquam habere potuimus, uel nos habuisse credidimus in illis duabus hidis terre, id totum deo & sancte Marie & monachis de Eygnesham liberum reddidi & quietum in perpetuum clamaui pro me & heredibus meis, ita quod nec ego nec aliquis heredum meorum aliquod ius in eadem terra uel pertinentiis eiusdem uendicabimus uel uendicare poterimus: idque presenti scripto sigilli mei appensione communito roboraui. Pro hac autem quieta clamacione & huius carte mee confirmacione dominus Adam abbas Eygnesham dedit michi duas marcas argenti & uxori mee dimidiam marcam. Hiis testibus, Henrico de Traci, Willelmo Blundo, Philippo de Tudinton', Roberto Bel, magistro Iordano de Uigewana, magistro Radulfo fratre eius, Ricardo decano de Dumbeltune, Galfrido de Aumari, Gileberto Tailard, Philippo de Muclinton' & multis aliis.

[1] This Bartholomew is no doubt the Bartholomew, nephew of abbot Godfrey. This abbot, according to the vision of the monk of Eynsham, gave the richest rectories to his nephews. He is also the 'Bartholomew of Eynsham' who attests a deed of the Bishop of Hereford, 1174-86 (Round, *Documents in France*, p. 139).

[2] Quinton, near Mickleton, Gloucestershire.

188.

Fynstoke.

Walterus dei gracia abbas de Egnesham eiusdemque ecclesie conuentus totus uniuersis sancte ecclesie filiis ac fidelibus salutem. Notum sit uobis & pro certo habeatur Willelmum Magnum, Rodberti Magni filium, calumpniam[2] de Finestochia, quam aduersus ecclesiam de Egnesham suscitauerat, ex presenti nunc usque in sempiternum omnino remisisse, & hoc fide firmasse: unde & nos talionem ei reddentes, concessimus ei & heredibus eius sibi inuicem succedentibus unam uirgatam de ipsa terra de nobis tenendam iure hereditario liberam & quietam ab omni consuetudine & seruitio, & essartum quod ipse fecit Stephani regis assensu & nostro. Testibus, Rodberto de Terrauasta, Osmundo sartore, Gilleberto pincerna, Nicholao & aliis quampluribus. [1135–50.[1]]

189.

Ecclesia de Cumba.

fol. 48r.

Henricus, dei gracia, rex Anglie &c., uenerabili patri in Christo H. eadem gracia Lincolniensi episcopo salutem. Sciatis quod protestatum est coram concilio nostro, & per inspectionem cartarum, quas abbas de Egnesham nobis monstrauit, nobis constat, quod ecclesia de Cumba est de aduocatione ipsius abbatis, & quod Paganus, qui ultimo [fuit[3]] persona eiusdem ecclesie, admissus fuit ad eandem ad presentacionem abbatis de Egnesham. Et ideo uobis mandamus quod, non obstante presentacione nostra quam uobis fecimus, ad eandem[4] ecclesiam idoneam personam admittatis ad presentacionem predicti abbatis. Teste H. de Burgo, iusticiario nostro, apud Westmonasterium iii die Febuarii per eundem, anno regni nostri sexto. Feb. 3, 1222.

189 A.

Ecclesia de Cumba.

Henricus, dei gracia, rex Anglie &c., abbati de Egnesham salutem. Cum de nostra uoluntate & consilii assensu ius patronatus ecclesie de Cumba, quod ad nos pertinere credebamus, dilecto clerico nostro Willelmo de Hauerhull, quem ad eandem nobis uacantem, ut dicebatur, [presentauimus[5]], intercedente & procurante, uobis remisimus; April 7, 1222.

[1] Gilbert pincerna and Osmund attest no. 658, which is of the time of abbot William.

[2] 'Calumpnia,' MS.

[3] Not in MS.

[4] 'eadeim,' MS.

[5] Not in MS., but necessary for the sense.

rogatique fueritis nuper per nos ut ipsius promotio in eadem ecclesia grata foret uobis[1] & accepta; plenam de uobis gerentes fiduciam itteratis precum instantiis uestram sollicitare duximus discrecionem, quatinus iuxta nostrum promissum, quod debitum sapit, ipsius promotioni in dicta ecclesia nullatenus obuiare sed potius ipsam procurare uelitis; ut exaudita in hac parte prece nostra, uestris peticionibus pro loco & tempore porrigendis aures benignas & exaudibiles prebere debeamus. Teste H. de Burgo iusticiario nostro, apud Oxoniam; vii die Aprilis[2].

190.

[Fawler].

[1213-28.] Sciant presentes & futuri quod ego Thomas Caperun dedi & concessi & hac presenti carta confirmaui pro salute anime mee & omnium antecessorum meorum & heredum meorum deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus, in puram & perpetuam elemosinam, totam terram quam ego uel antecessores mei habuimus in uilla de Fauflore cum omnibus pertinentiis & libertatibus suis, habendam & possidendam libere, pacifice & quiete ab omni seculari seruitio & exactione, saluo seruitio regis quantum pertinet ad illud tenementum. Et tam ego quam heredes mei dictam terram prefatis monachis contra omnes homines warantizabimus. Dedi etiam prefatis monachis & quietos clamaui omnes homines & tenentes eorum, quos habui in uilla de Fauflore, cum tota sequela sua & catallis eorum. Preterea concessi & dedi abbati & monachis sepedictis totum seruitium de tenemento Willelmi de Freynosa in Eppewelle, cum homagio eius & heredum ipsius & omnibus eschaetis, que michi & heredibus meis inde poterant accidere, & in perpetuum pro me & heredibus meis quietum clamaui. In huius rei testimonium presenti scripto sigillum meum apposui: hiis testibus, Ricardo Pippard, Roberto de Gardino, Gileberto Tailard, Ricardo de Cernay, Petro de Offintone, Nicholas de Cler', Iohanne de Rollindrith, & multis aliis.

191.

Fauelore.

[1213-28.] Sciant presentes & futuri quod ego Robertus de Wycham pro salute mea & antecessorum meorum & heredum meorum ratam & gratam

[1] Apparently 'nobis' in MS. This charter is written in a small hand in the margin.

[2] The king was at Oxford on April 8, 1222 (see *Close Rolls*, p. 492).

habeo & presenti carta pro me & heredibus meis in perpetuum confirmo donacionem & concessionem, quam Thomas Caperun in perpetuam elemosinam fecit deo & ecclesie beate Marie Egneshamie & monachis ibidem deo seruientibus, de omnibus terris & tenementis | cum seruitiis & eschaetis & omnibus pertinentiis suis, que ipse uel fol. 48v. antecessores sui tenuerunt in uilla[1] de Fauflore & in uilla de Uppewelle de feodo meo, ita ut predicti monachi predictas terras & tenementa habeant, teneant & possideant in perpetuum, libere & quiete ab omni demanda, consuetudine & seruitio seculari, saluo seruitio domini regis, ut nullus unquam heredum meorum uel heredum dicti Thome super hiis predictis memoratis monachis calumpniam[2] mouere possit uel molestiam inferre. Ut autem dicti Thome donatio & concessio & hec mea confirmatio perpetue firmitatis robur optineant, presenti scripto sigilli mei apposicione communito id corroboraui. Hiis testibus, Radulfo filio Galfridi, Willelmo filio Bald[ewini], Iohanne de Wlhaumton', Roberto de Sydem', Thoma de Berton', Ricardo de Waltham, clericis, Sauarico de Walecote, Iohanne ianitore, Waltero Baret, Auenello dispensatore et multis aliis.

192.

Fauelore.

Omnibus ad quos presens scriptum peruenerit Robertus de Auuers [1220-2.[3]] salutem. Nouerit uniuersitas uestra me de assensu heredum meorum dedisse, concessisse & hac presenti carta mea confirmasse pro salute mea & omnium antecessorum & heredum meorum deo & beate Marie de Egnesham' & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam totam terram, que de feudo Roberti le Cheualchesul iure hereditario ad me descendere poterat in uilla de Fauflore, scilicet medietatem totius tenementi, quod idem Robertus habuit in eadem uilla, in bosco, in plano, in pratis, in pascuis, in aquis, in uiis, in semitis, in introitibus & exitibus, in omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus intra uillam & extra, tenendam & habendam libere & quiete sine omni seruitio seculari, saluo seruitio domini regis, salua Nicholao filio meo & heredibus suis tercia parte dominici mei in predicta uilla, quam ei concessi tenendam ab eisdem monachis, reddendo eis annuatim quatuor solidos pro omni seruitio, saluo

[1] 'uillam,' MS.
[2] 'calumpnia,' MS.
[3] Evidently of the same date as 195, which is after 1220: no. 193 A. shows that Robert de Auuers was dead by 1222. See *Memorials of the Danvers family*, by F. N. Macnamara, p. 52.

seruitio domini regis, uidelicet ad festum sancti Michaelis duos solidos, & ad Natale domini duos solidos; salua etiam Radulfo filio meo & heredibus suis dimidia uirgata terre in eadem uilla, quam ei concessi tenendam a predictis monachis, reddendo eisdem annuatim unum par calcarium uel tres obolos ad Pascha, pro omni seruitio, saluo seruitio domini regis. Pro hac autem donacione, concessione & confirmacione dederunt michi predicti monachi decem marcas argenti. Et tam ego quam heredes mei predictam terram predictis monachis warantizabimus contra omnes homines. Quod si facere non potuerimus, eis competens eschambium in aliis tenementis nostris faciemus. Et hoc fideliter obseruandum, tam ego quam Willelmus filius & heres meus pro nobis & heredibus nostris affidauimus. Quod ut ratum sit
fol. 49r. & firmum pre|senti scripto sigillum meum apposui; hiis testibus, Petro Thalemasche, Hugone le Pouere, Willelmo Blundo, Gileberto Tailard', Willelmo filio Baldewini, Ricardo Tailard', Iohanne ianitore, Auenello, Roberto de Sidem', Thoma de Berton', Ricardo Pull' clericis, Willelmo Russel, et multis aliis.

193.

Fauelore[1].

[1220-8.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Willelmus de Auuers salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me concessisse & presenti carta confirmasse pro salute anime mee & omnium antecessorum & heredum meorum deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus, in puram & perpetuam elemosinam, totam terram que de feodo Roberti de Cheualchesul ad Robertum quondam patrem meum iure hereditario descendere poterat in uilla de Fauflore, scilicet medietatem totius tenementi quod idem Robertus le Cheualchesul habuit in eadem uilla, in bosco, in plano, in pratis & pascuis, in aquis, in uiis, in semitis, in introitibus & exitibus, in omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus, intra uillam & extra, tenendam & habendam libere & quiete ab omni demanda & seruitio seculari, salua Nicholao fratri meo & heredibus suis tercia parte dominici in predicta uilla, quam pater meus ei dederat & concesserat, tenendam de eisdem monachis pro quatuor annuis solidis, pro omni seruitio, saluo seruitio domini regis: salua etiam Radulfo fratri meo & heredibus suis dimidia uirgata terre in eadem uilla, quam pater meus ei concessit, tenendam

[1] A note in the margin, in the original hand, is 'Confirmacio Roberti de Auuers, filii Willelmi de Auuers, queratur cum aliis cartis'.

de predictis monachis, reddendo eis annuatim unum par calcarium uel tres obolos: et sciendum quod predictus Nicholaus frater meus concessit, & dedit predictis monachis post decessum patris mei in puram & perpetuam elemosinam sex denarios annuos ad incrementum superius memorati redditus sui, unde soluet eis de cetero in perpetuum ipse & heredes sui quatuor solidos & sex denarios ad duos terminos, scilicet duos solidos & tres denarios ad festum sancti Michaelis, & duos solidos & tres denarios ad Pascha. Sciendum quoque quod predictus Radulfus frater meus habuit in eadem uilla de Fauflore alteram dimidiam uirgatam terre ex dono meo, unde michi soluere tenebatur duodecim denarios annuatim pro omni seruitio, saluo seruitio domini regis. Et ego totum seruitium & homagium eiusdem Radulfi & heredum eius dedi & concessi abbati & monachis de Egnesham, saluo seruitio domini regis; unde idem Radulfus & heredes sui soluent in perpetuum monachis memoratis sex denarios ad festum sancti Michaelis, & sex denarios & unum par calcarium uel tres obolos ad Pascha pro omni seruitio, saluo seruitio domini regis. Pro hac autem donacione, concessione & confirmacione dederunt michi predicti monachi tres marcas argenti. Et tam ego quam heredes mei predictam terram cum omnibus supra memoratis prefatis monachis warantizabimus contra omnes homines & feminas. Quod si facere non potuerimus, eis competens escambium in aliis tenementis nostris faciemus. Et hoc fideliter obseruandum, ego Willelmus pro me & heredibus meis | affidaui. Quod ut ratum sit & firmum presenti fol. 49v. scripto sigillum meum apposui: hiis testibus, Willelmo Blundo, Willelmo fratre domini abbatis, Waltero capellano de Egnesham, Nicholas de Auuers', Petro de Watcot'[1], Hunfrido Duket, Petro de Haywod', Henrico de Lechton', et multis aliis.

193 A[2].

Carta Galfridi de Auuers.

Sciant presentes & futuri quod ego Galfridus de Auuers dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui Sare uxori mee totam terram illam que eschaeta fuit Roberto de Auuers patri meo in hereditate de Roberto Cheuachesul, scilicet unum feodum militis & dimidium, & quam predictus Robertus de Auuers pater meus dedit [Before 1222.[3]]

[1] *Sic.*

[2] Written in the margin, in the same hand, but at a rather later time. This scribe extends from 190 to 226 inclusive.

[3] Robertus filius Amauri, of Chesterton, died in 1222: Excerpt. e finibus, p. 81.

michi ad dotandam predictam Saram tenendam omnibus [diebus[1]] uite sue in liberam dotem. Ego Galfridus & heredes mei warantizabimus totam predictam terram predicte Sare. Hiis testibus, Roberto de Pisele, Roberto filio Amauri, Hugone de Bereford', Rogero de Bereford', Roberto Wandard', Allano de Fulewelle, Roberto de Bodenden', & multis aliis.

194.

[Fawler].

May, 1225. Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud Westmonasterium in octabis sancte Trinitatis anno regni regis Henrici filii regis Iohannis nono, coram Martino de Pateshill', Thoma de Mulenton', Thoma de Heyden', Roberto de Lexinton', Galfrido le Sauuag', & aliis domini regis fidelibus, tunc ibi presentibus, inter Adam abbatem de Egnesham petentem per fratrem Willelmum de Mora monachum suum positum loco suo ad lucrandum uel perdendum, & Henricum de Keneswrth' & Saram uxorem eius tenentes per eundem Henricum positum loco ipsius Sarre ad lucrandum uel perdendum de dimidia hyda terre cum pertinentiis in Fauflore. Unde placitum fuit inter eos in eadem curia, scilicet quod predicti Henricus & Sarra recognouerunt predictam terram cum pertinentiis esse ius ipsius abbatis, & illam remiserunt & quietam clamauerunt de se ipsi abbati & successoribus suis & ecclesie sue de Egnesham in perpetuum. Et pro hac recognicione, remissione, quieta clamantia, fine & concordia, predictus abbas dedit predictis Henrico & Sarre nouemdecim marcas argenti. Et hec concordia facta[2] fuit presente Willelmo de Auuers fratre & herede Galfridi de Auuers quondam uiri ipsius Sarre, qui recognouit predictam terram esse ius ipsius abbatis & ecclesie sue de Egnesham, ut illam quam idem abbas & ecclesia sua habent ex dono Roberti de Auuers patris ipsius Willelmi, qui predictam terram post dederat predicte Sarre in dotem, cuius warantus idem Willelmus est[3].

195.

Fauelore.

[1220-2[4].] Omnibus Christi fidelibus ad quos presens scriptum peruenerit, Petrus Thalemasche salutem. Nouerit uniuersitas uestra me pro

[1] Omitted in MS.
[2] 'prefacta,' MS.
[3] This may also be found at the Record Office : Oxon. Fines, 9 Hen. III, no. 89.
[4] This deed is subsequent to no. 196; but it is not after 1222 because Robert de Auuers is a witness : see no. 192.

salute anime mee & omnium antecessorum & heredum meorum dedisse, concessisse & presenti carta confirmasse deo & beate Marie de Egnesham' & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam totam terram que de feodo Roberti le Cheualchesul iure hereditario ad me unquam descendere potuit in uilla de Fauflore, scilicet medietatem totius tenementi quod idem Robertus habuit in predicta uilla de Fauflore in plano, in bosco, in pratis, in pascuis, in aquis, in uiis, in semitis, in introitibus & exitibus & in omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus tam intra uillam quam extra, habendam & possidendam libere & quiete absque omni seruitio ad me uel ad heredes meos pertinente, saluo seruitio domini regis, excepta una uirgata terre quam dedi Ricardo Taillarde. Hoc etiam predictum tenementum tam ego quam heredes mei contra omnes homines warantizabimus. Quod si forte warantizare non poterimus, de aliis tenementis nostris ego & heredes mei ad ualentiam eis escambium faciemus. Hac etiam presenti carta confirmaui predictis monachis unam uirgatam terre quam uendidi Willelmo de Braci in uilla de Stoke[1], quam idem Willelmus eis dedit: et totum seruitium quod idem | Willelmus exinde michi facere consueuit eis remisi & **fol. 50r.** inperpetuum quietum clamaui. Illam etiam superius memoratam uirgatam terre, quam Ricardus Taillarde de me tenuit in Fauflore, quam dictus Ricardus eis dedit, eisdem presenti scripto confirmaui, & seruitium quod dictus Ricardus exinde debuit ipsis in perpetuum quietum clamaui, saluo seruitio domini regis. Pro hac autem donacione, concessione, confirmacione & warantizacione dederunt michi sepedicti monachi duodecim marcas argenti & unum palefridum. Hoc autem firmiter obseruandum pro me & heredibus meis affidaui, et presentis scripti testimonio sigilli mei appositione roborato communiui. Hiis testibus, Hugone le Pouere, Roberto de Auuerse, Willelmo filio Baldewini, Ricardo Taillard, Gileberto Taillarde, Willelmo de Braci, Auenello dispensatore, Iohanne ianitore, Willelmo Russel, Roberto de Sidem', Thoma de Bertone, Ricardo Pull' & multis aliis.

196.

Fauelore.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, [1220–2.[2]] Ricardus Taillarde eternam in domino salutem. Nouerit uniuersitas

[1] Presumably Stoke Talmage, of which Peter Thalemasche was lord; no. 614 shows that Eynsham possessed a virgate in Stoke Talmage.

[2] Vivianus was sheriff from Mich. 1220 to Mich. 1222.

uestra me pro salute anime mee & omnium antecessorum & heredum meorum dedisse & concessisse & hac presenti carta confirmasse, in puram & perpetuam elemosinam, deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus unam uirgatam terre in Fauflore, illam scilicet quam habui de feodo Petri Thalemasche, cum duobus mansis, & omnibus pertinentiis & liberis consuetudinibus intra uillam & extra uillam, habendam & possidendam libere & quiete, sicut decet elemosinam, de me & heredibus meis pro dimidia libra cimini, reddenda annuatim ad Pascha pro omni seruitio & demanda ad me uel ad heredes meos pertinente, saluo seruitio domini regis. Preterea Gilebertum filium Humfridi & Alexandrum filium Alfridi cum omnibus catallis & tota sequela eorum eisdem monachis contuli & pro me & pro heredibus meis inperpetuum quietos clamaui. Hanc autem donacionem, concessionem, & quietam clamacionem tam ego quam heredes mei predictis monachis inperpetuum contra omnes warantizabimus. Pro huius autem donacionis, concessionis & quiete clamacionis confirmacione dedit michi dominus Adam abbas Egneshamie quinque marcas, tres solidos & quinque denarios. Quod ut ratum sit & firmum huic presenti carte sigillum meum apposui. Hiis testibus, Uiuiano tunc uicecomite Oxon', Ricardo Foliot, Petro Talesmasche, Willelmo filio Baldewini, Roberto Bel, Gileberto Taillarde, Thoma de Nortwde, Ricardo de Submuro, et pluribus aliis.

197.

Finestok & Tapwel.

[1215–23.[1]] Hec est conuentio facta inter dominum A. abbatem & conuentum Egneshamie & Robertum le Grant de Finestok, scilicet quod predicti abbas & conuentus tradiderunt & concesserunt predicto Roberto terram suam de Finestok cum quodam assarto, quam deliberauerunt de manibus Roberti Arsic & Petri Staninges, quam ipsi habuerunt fol. 50v. & tenuerunt occasione | quarumdam conuentionum inter eos factarum, habendam & tenendam illi & heredibus imperpetuum de predictis abbate & conuentu libere, quiete, pacifice, integre, reddendo inde annuatim dictis abbati & conuentui quatuor solidos sterlingorum ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Thome apostoli xii denarios, ad Annunciacionem beate Marie xii denarios, ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste xii denarios, & ad festum sancti Michaelis xii denarios pro omnibus seruitiis & omnibus exactionibus dictis abbati & conuentui pertinentibus, saluo seruitio domini regis,

[1] Falcasius was sheriff during these years.

scilicet quantum pertinet ad uicesimam partem unius militis, ita tamen quod nec Robertus nec eius heredes aliquid de predicta terra dabunt alicui in feodum, uel ad firmam perpetuam tradent, uel inuadiabunt, aut uendent aut aliquo alio modo alienabunt, nisi dictis abbati & conuentui, uel per ipsorum licentiam & uoluntatem. Et predictus Robertus & heredes sui conseruabunt supradictos abbatem & conuentum & omnes suos per omnia acquietabunt uersus dominum regem & dominum Falcasium de plegiagio, quod factum fuit uersus dominum Falcasium pro deliberatione eisdem terre, quando saisiata fuit in manu domini regis & in manu domini Falcasii; ita quod nec abbas & conuentus, nec Petrus clericus abbatis uel eius plegii aliquod dampnum incurrent uersus aliquem pro illa terra. Preterea memoratus Robertus concessit & confirmauit pro se & heredibus suis memoratis abbati & conuentui excambium quod fecit cum magistro P. de prato suo ex utraque parte de Teppewelle cum orto adiacente pro domo Lewrich & quadam parua purprestura, quas predictus P. sibi concessit, sicut continetur in carta quam idem P. habuit de eo, liberum & quietum imperpetuum secundum formam & tenorem memorate carte sue. Item idem Robertus obligauit se & heredes suos per hoc cyrographum suum, quod de cetero fideles existent dictis abbati & conuentui in omnibus & precipue de predicto seruitio fideliter faciendo: ita quod nisi de dicto seruitio & aliis rebus eis debitis fidelitatem eis seruauerint, libere capient dictum tenementum in manus suas, sine spe quod dictus Robertus nec eius heredes umquam aliquid inde recuperent. Et pro hac tradicione & concessione dedit dictus Robertus dictis abbati & conuentui quadraginta solidos sterlingorum. Hec autem fideliter obseruanda pro se & heredibus suis memoratus Robertus tactis sacrosanctis iurauit. Et in huius rei testimonium, tam abbas & conuentus quam supradictus Robertus huic scripto signa apposuerunt. Hiis testibus, Iohanne portario, domino Willelmo Blundo, Auenello, Waltero de Submuro, Ricardo de Submuro, Roberto Marescallo, Hernaldo Frankel[ano], et multis aliis.

198.

Piscaria de Wodeton'.

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, de Euesham & de Winchecumbe abbates & prior de Euesham, salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra quod controuersia que uertebatur coram nobis auctoritate domini pape inter abbatem & conuentum Egneshamie ex una parte & abbatem & conuentum Oseneie ex altera super duabus garbis decimarum de **June 21, 1222.**

fol. 51r. dominico | Amisii de Wodestoke in Kersintona & quadam summa pecunie annua pro piscaria de Wodetona cum areragiis quatuor annorum de eadem, amicabili compositione in hunc modum conquieuit; uidelicet quod dicti abbas & conuentus Egneshamie spontanea uoluntate remiserunt dictis abbati & conuentui Oseneye quatuor solidos & quatuor denarios de sex solidis & quatuor denariis, quos petebant ab eis nomine dicte piscarie de Wodetona; quam piscariam concesserunt eisdem canonicis Oseneye, scilicet totam partem aque sue de Wodetona cum piscaria ab illo loco ubi aqua incipit sua esse uersus Ichteslepe usque ad locum illum ubi antiquitus gurges fuit, ad faciendam ibi exclusam uel gurgitem, si uoluerint, uel ad alios usus sibi necessarios: tenendum pro duobus solidis annuatim pro omni exactione imperpetuum: pro quorum duorum solidorum solucione annua remiserunt dicti canonici dictis abbati & conuentui Egneshamie duos solidos annuos, quos ipsi reddebant eisdem canonicis pro decimis de Wrthona[1]. Concesserunt etiam prefatis abbati & canonicis ripam secus ipsam aquam in latitudine sex pedum ab ipso gurgite usque ad terram arabilem; quam ripam si ibi gurgitem fecerint uel exclusam, eleuabunt de terra sua, & eleuatam omni tempore conseruabunt; ita scilicet ne per inundacionem aque uel aliquod aliud obstaculum, quod dicti canonici fecerint, prato dictorum monachorum possit dampnum peruenire. Et si forte exinde detrimentum euenerit, dicti canonici sine occasione & dilacione illud emendabunt competenter. Prenominati uero canonici concesserunt sepedictis abbati & monachis dictas decimas de Kersintona, tenendas de eis imperpetuum ad firmam pro sex solidis sterlingorum annuatim ad duos terminos soluendis, scilicet ad festum sancti Michaelis iii solidos, & ad Pascha iii solidos. Si uero aliqua dictarum parcium contra dictam composicionem uenerit, alteri parti penam quadraginta solidorum persoluet. Et ut hec composicio rata & stabilis imperpetuum perseueret, eam sigillis nostris una cum sigillis parcium corroborauimus. Acta sunt hec in uigilia sancti Albani prothomartiris Anglorum in ecclesia sancte Marie Magdalene Oxonie, anno ab Incarnacione domini millesimo ducentesimo uicesimo secundo. Hiis testibus, domino Ada abbate Egneshamie, et Willelmo de la More eiusdem loci monacho, domino Ricardo abbate Oxen'[2] & fratre Willelmo de Kenefar' eiusdem loci canonico, magistro Ricardo le Deueneis, magistro Fulcone, magistro Willelmo de Penbroke, Philippo molendinario, Henrico Porcelle, Gileberto de Stanes et aliis.

[1] Worton, a hamlet in the parish of Cassington.

[2] *Sic*: a form occasionally used for 'Osen'.

199.

Wodetona.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, [1213-28.] Thomas filius Hugonis dispensatoris salutem. Nouerit uniuersitas uestra me pro salute anime mee & patris mei & matris mee & omnium antecessorum & heredum meorum quietum clamasse pro me & pro heredibus meis in puram & perpetuam elemosinam deo & ecclesie beate Marie de Egnesham' & monachis ibidem deo seruientibus totum ius quod habere credidi in una uirgata terre cum omnibus pertinentiis suis in uilla de Wodetona, quam pater meus quondam tenuit de Waukelino | Harange auunculo suo per liberum seruitium sex solidorum fol. 51v. annuatim soluendorum. Quare uolo quod predicti monachi[1] memoratam uirgatam habeant & possideant bene & in pace, liberam & quietam ab omni clamio de me & heredibus meis. Ad hanc autem quietam clamacionem inuiolabiter obseruandam, ego tam pro me quam pro heredibus meis, tactis sacrosanctis, iuramento corporaliter prestito me obligaui. Dicti uero monachi me in fraternitatem domus sue susceperunt. Pro huius autem quiete clamacionis confirmacione dedit michi abbas predicti loci quatuordecim solidos ad unum palefridum emendum. In huius quoque rei testimonium presenti scripto sigillum meum apposui, hiis testibus, Radulfo de Norton', Genteschiu Paupere, magistro Petro de Derham, Gileberto decano de Hicteslep', Galfrido de Mora, Fulcone filio Radulfi de Nortun', Roberto de Badinton', Iohanne filio Willelmi de Kerlinton', et multis aliis.

200.

Contra Dominum de Elsefeld.

Hec est conuencio facta inter dominum Adam abbatem & conuentum [1213-28.] de Egnesham ex una parte & Iohannem militem dominum de Elsefelde ex altera, uidelicet quod idem abbas & conuentus pro se & domo sua fideliter & sine dolo concesserunt & presenti scripto confirmauerunt, similiter & idem Iohannes pro se & heredibus suis fideliter & sine dolo concessit & presenti scripto confirmauit, imperpetuum duraturam illam puralee[2] que facta fuit inter terram de Wodetona & terram de Elsefelde, scilicet de Trimgeo in Charewelle de Suslamore de Sterkesnest extransuerso prati, sicut mete extendunt se usque

[1] 'manachi,' MS.

[2] There is no such word in Ducange.

ascheuesces de Ruyworthe & de illa meta as cheuesces de transuerso de cheuesces usque ad metam que est inter diuisam terre arabilis quantum durat illa quarentein[a], & exinde usque ad unam acram fresche & post per medium eiusdem acre quantum se extendit usque ad metam, & de illa meta sicut terra de Wodetona se extendit intus inter culturas dicti Iohannis secundum metas & usque ad metas descheuesces de Meirfurlang, & de illa meta ex transuerso descheuesces usque ad metam que diuisa[1] inter campum arabilem & pasturam & extenditur ad Greneburwe: et de Greneburwe, sicut mete[2] se extendunt usque ad cheminum regium quod uenit de Oxonia & tendit uersus Ycteslep' & ad Ake & in patriam illam: et ex alia parte chemini, sicut mete se extendunt per unum riuulum usque ad unam metam iuxta spinas, & de illa meta usque ad illam metam que est in diuisa de Wodeton' et de Elsefeld; et exinde per diuisam istorum duorum boscorum usque ad uiam que uadit inter Elsefeld & Wodeton', & de illa uia sicut diuisa se extendit usque ad aliam uiam superius, que uadit de Elsefeld ad Beckele & in forestam regis. Item dicti abbas & conuentus concesserunt & quietam clamauerunt dicto Iohanni & heredibus suis totam communam quam habuerunt uel habere potuerunt in terris & in bosco prefati Iohannis de Elsefelde per predictas diuisas: ita quod de ista communa nichil poterunt exigere de cetero. Similiter & memoratus Iohannes concessit & quietum clamauit pro se & heredibus suis totam communam quam habuit uel habere potuit in terra de Wodetona per predictas diuisas; ita quod de ista communa nichil poterunt exigere de cetero. Concessum est etiam ex utraque parte, quod due uie in Hangere semper sint, sicut fuerunt, scilicet uia subtus, que uadit ad Ake, & uia superius, que uadit ad boscum regis. Preterea concessum est ex utraque parte quod qui uoluerit, & quando uoluerit, poterit in-
fol. 52r. cludere nemora sua | fossato & sepibus sine aliqua contradictione partis alterius, ita quod neutra pars leuabit umquam fossatum aliquod ad nocumentum liberi tenementi alterius partis, nisi de licentia & concessu & uoluntate utriusque partis. Ut autem hec concessio & conuentio firma & stabilis imperpetuum permaneat, tam dictus abbas & conuentus quam memoratus Iohannes huic scripto in modum cyrographi confecto sigilla sua apposuerunt. Hiis testibus, Gileberto decano de Ycteslepe, Ricardo Pippard, Thoma Caperun, Geuteschyw Paupere, Stephano de Elsefelde, Roberto le Bel, Willelmo de Leukenore, et multis aliis.

[1] Perhaps it should be 'que est in diuisa'. [2] 'me,' MS.

201.

Wodetona.

Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud West- May, monasterium in Octabis sancte Trinitatis anno regis Henrici filii regis 1225. Iohannis nono coram[1] Martino de Pateshille, Thoma de Mulintone: Thoma de Heiden', Roberto de Lexinton', Galfrido le Sawag', iusticiis, & aliis domini regis fidelibus tunc ibi presentibus, inter Stephanum de Fretewelle querentem, et Adam abbatem de Egnesham defortiantem, per fratrem Willelmum de Mora monachum suum positum loco suo ad lucrandum uel perdendum, de quarta parte feoudi unius militis cum pertinentiis in Wodetona, unde idem Stephanus questus fuit quod predictus abbas contra finem factum[2] in curia domini regis coram iusticiis itinerantibus apud Rading' defortiat[3] ei predictam terram cum pertinentiis: et unde placitum de fine facto summonitum fuit into eos in eadem curia, scilicet quod predictus Stephanus recognouit totam predictam terram cum pertinentiis esse ius ipsius abbatis, et ecclesie sue de Egnesham, habendam & tenendam eidem abbati & successoribus suis de predicto Stephano & heredibus suis imperpetuum, faciendo forinsecum seruitium, quantum pertinet ad quartam partem feodi unius militis pro omni seruitio. Et pro hac recognitione, fine & concordia, idem abbas dedit predicto Stephano triginta marcas argenti. Et sciendum quod cirographum prius inter eos factum de eadem terra & de omnibus contentis in eodem cyrographo per hunc finem adnichilatur in omnibus, nisi quantum ad predictum seruitium.[4]

202.

Faulore. fol. 52v.

[This is a repetition of charter 193.]

203.

Fynestok. fol. 53r.

[This is a repetition of charter 197. The order of the first two witnesses is reversed, and the last witness is given as 'Ernaldo Frankelano.']

[1] 'curam,' MS.
[2] 'factam,' MS.
[3] 'defortiant,' MS.
[4] At the Record Office this is Oxon. Fines, 9 Hen. III, no. 90.

204.

Kerswelle.

[1223–28.[1]] Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus de Elmel uoluntate & assensu Willelmi filii mei & heredis dedi & concessi & quietum clamaui ac presenti carta confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus, in puram & perpetuam elemosinam pro salute anime mee & antecessorum meorum, totum tenementum meum quod de eis tenui apud Kerswelle,[2] quod ego & antecessores mei habuimus & tenuimus de Bernardo de Sancto Waleriaco & heredibus eius, tam in dominico quam in forinseco, scilicet unam dimidiam hidam terre cum pertinentiis, quam tenui in dominico, et totum seruitium quod Radulfus de Kerswelle michi facere consueuit & debuit, pro tribus uirgatis terre in eadem uilla tam in homagiis quam in redditibus & omnibus aliis: et totum seruitium quod Hugo de Bladen' michi facere debuit & consueuit pro una uirgata terre in eadem uilla, tam in homagiis quam in releuiis & rebus aliis, libere & quiete & in bona pace pro omni seruitio, exactione & consuetudine ad me uel ad heredes meos pertinente, ita quod predicti abbas & monachi de omni seruitio tam uersus dominum regem, quam uersus capitalem dominum, ad predictam terram spectante in posterum me & heredes meos acquietabunt. Et ut hec mea donatio & concessio & quieta clamatio & carte mee confirmatio, rata & inconcussa in eternum permaneat, tam ego quam prefatus Willelmus filius meus & heres presenti scripto sigilla nostra apposuimus: hiis testibus, magistro Silu[est]ro de Sancto Michaele, Willelmo filio Humfridi, Gileberto decano de Hicteslap', Roberto de Bradestan, Waltero persona de Rollendrith, Ioel' de Sancto Germano, Nicholao fratre eius, Petro de Haiwode, Radulfo de Wottone, Ricardo de Hanleg' clerico, et multis aliis.

205.

Stoke[3].

[1213–20.[4]] Sciant presentes & futuri quod ego Thomas Frankelanus de Bishopestoke dedi & concessi & hac presenti carta confirmaui deo & beate Marie de Egnesham, et monachis ibidem deo seruientibus pro salute anime mee & uxoris mee et heredum meorum et omnium

[1] Magister Silvester de Cornubia was appointed vicar of St. Michael's, Oxford, in 1223 (Wood, *City of Oxon*, vol. iii, p 92).

[2] Carswell in the parish of Witney: see no. 687.

[3] i. e. South Stoke.

[4] Radulfus ceased to be incumbent of South Stoke in 1220 (*Institutions of Bp. Hugh*, ii. 1).

antecessorum meorum in puram & perpetuam elemosinam xii acras terre arabiles de dominico meo in campis de Bishopestoke, scilicet in Grauslo duas dimidias acras, in Brodegeweie dimidiam acram que iacet iuxta terram Willelmi Estmer, iuxta Portweie dimidiam acram que iacet iuxta terram Willelmi Sterre: in Middelforlonge dimidiam acram: iuxta Lambecuppe dimidiam acram, que iacet iuxta terram Ade filii Iohannis: iuxta Hideaker dimidiam acram: in Uthforlange dimidiam acram, que iacet uersus West: a la Stone dimidiam acram, que iacet iuxta terram Willelmi de Wodecot': in Sorthforlange dimidiam | acram, que iacet iuxta terram Willelmi Neweman: in **fol. 53v.** Hethforlange dimidiam acram, que iacet iuxta dominicum abbatis: sub La Dune unam uirgam[1], que iacet iuxta terram Willelmi clerici: unam uirgam, que iacet iuxta sex acras abbatis: in Auekeslinge dimidiam acram, que iacet iuxta terram Boneuile: et unam uirgam, que iacet iuxta terram Boneuile: unam uirgam, que iacet iuxta tres acras abbatis: item sub La Dune dimidiam acram, que iacet iuxta terram persone: in Medeforlange dimidiam acram, que iacet iuxta terram Boneuile: in Lithehulle dimidiam acram, que iacet iuxta terram Ade de Gizorzs: in Peseforlange dimidiam acram, que iacet iuxta terram Willelmi Horne: in Merslande dimidiam acram: in Langelande dimidiam acram: in Egbaldiche dimidiam acram, que iacet iuxta terram persone: de sub[2] Tuddingweie unam uirgam: item sub la Dune unam uirgam, que iacet iuxta terram Willelmi de la Leha: in Piriforlange dimidiam acram, que iacet iuxta terram Iohannis Baldiue: item in Uthforlange dimidiam acram, que iacet iuxta terram abbatis: et preterea unam acram prati, que iacet [iuxta[3]] pratum Ade filii Iohannis: et unum mesuagium cum pertinentiis, quod Henricus decanus de Walingeforde de me tenuit: habend[a] & tenend[a] de me & heredibus meis libere & quiete ab omnibus secularibus seruitiis, sicut puram elemosinam. Et ego Thomas & heredes mei prefatas terras predictis monachis contra omnes homines mares & feminas imperpetuum warantizabimus. Ego etiam Thomas & heredes mei de aliis tenementis meis, que habeo in eadem uilla de Bossopestoke, de regalibus[4] & omnibus aliis secularibus seruitiis contra omnes homines acquietabimus. Pro hac autem donationis & concessionis mee confirmatione, dominus Adam abbas Egneshamie & monachi eiusdem loci dederunt michi v marcas argenti. Et ut mea donatio & concessio & confirmatio stabilis & inconcussa imperpetuum permaneat, presenti scripto sigillum meum apposui.

[1] 'uirgatam,' MS.; occasionally *virgata* is used in the sense of a quarter of an acre.

[2] 'de sus,' MS.

[3] Omitted in MS.

[4] 'regularibus,' MS.

Hiis testibus, Radulfo persona de Stokes, Iohanne capellano de Garing[es], Luciano capellano de Stokes, domino Willelmo de Bertona, magistro P. de Bradestud', Willelmo Braci, Willelmo de Wodecote, Henrico Cock, & multis aliis.

206.

Stoke.

[1220–27.[1]] Sciant presentes & futuri, quod ego Thomas Frankelanus de Bissopestoke dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus pro salute anime mee & uxoris mee & heredum meorum & omnium antecessorum meorum in puram & perpetuam elemosinam xiii acras arrabiles de dominico meo in campis de Bissopestoke, uidelicet unam dimidiam acram terre in Medforlange iuxta terram Willelmi Estm[ere], et unam dimidiam acram ultra Cherchweie iuxta terram Willelmi Eastm[ere], et unam dimidiam acram in Buerwrlange iuxta terram Stephani de la Mare, et unam dimidiam acram in Pusforlange iuxta terram Willelmi Estm[ere], & unam dimidiam acram in Hauekeslinche iuxta terram Ade de Gardino, et unam dimidiam acram in Stiuetlande iuxta terram Willelmi Passelewe, et unam dimidiam acram uppe þaredune iuxta terram Willelmi Estm[ere], et unam dimidiam acram in Hethforlange iuxta terram Bertram, et unam uirgam terre under þaredune iuxta terram Willelmi þe Niweman, et unam uirgam terre atte Merdicheshende iuxta terram Gileberti Estm[ere], et unam uirgam terre iuxta terram Stephani de la Mare, a Northalf le Weie, et unam uirgam in þe Wortschet[er]e iuxta terram Willelmi de Wodecote, et unam uirgam contra montem iuxta terram Iohannis Bruninge, et unam uirgam terre in þe Butme, & unam [uirgam[2]] terre in le Bikehegge, et unam dimidiam acram in Utforlange iuxta terram Rogeri Hereyþ, et unam dimidiam acram in Middelforlange iuxta terram Ricardi Hueþehon, et unam dimidiam acram que se extendit in to þe Smaleportweie, et unam dimidiam acram in Schortforlange iuxta terram Ricardi Hueþerhonde, et unam dimidiam acram in Langeforlange iuxta terram Ade filii Iohannis, et unum hauedlonde contra Rikedone, et unam dimidiam
fol. 54r. acram in þe Rehslande iuxta terram Willelmi Horne, | et unam dimidiam acram uersus molendinum iuxta terram Stephani de la Mare, et unam dimidiam acram in[3] Egebaldich iuxta Hideacram sub Tudingweie, iuxta terram Stephani atte Mere, et unam dimidiam

[1] Osbert was incumbent of South Stoke from 1220 to 1227 (*Institutions of Bp. Hugh*, ii. 1 and 27).

[2] Omitted in MS.

[3] The scribe has written only a capital 'I'.

acram in Egebaldich iuxta terram Matildis Knif, et unam uirgam terre in Langelande que se extendit contra terram Rogeri Heryþ, et unam uirgam terre supra Tuddingweie iuxta terram Iohannis Bruninge, et unam uirgam terre a la Barre, et unam dimidiam acram in Hundeslonde iuxta terram Ade de Gizorzs, et dimidiam acram prati iuxta pratum Iohannis Baldiue, et dimidiam acram prati iuxta capellam de Muleforde iuxta pratum Willelmi Sterre: reddendo inde annuatim michi & heredibus meis ad festum sancti Michaelis duos denarios pro omni seruitio & omni exactione saluo seruitio regali, quantum pertinet ad unam uirgatam terre; et ego Thomas & heredes mei prefatas terras predictis monachis contra omnes homines, mares & feminas, imperpetuum warantizabimus. Pro hac autem donatione & concessione & warantizacione, dominus Adam abbas Egneshamie, et monachi eiusdem loci dederunt michi quatuor marcas argenti & dimidiam. Et ut hec mea donatio & concessio & confirmacio stabilis & inconcussa imperpetuum permaneat, presenti scripto sigillum meum apposui, hiis testibus, Ricardo filio Mace, Osberto persona de Stokes, Radulfo capellano de Egnesham, domino Willelmo de Bertona, magistro Petro Malemains, Willelmo de Wodecote, Henrico Cock, Ada de Gizorzs, Roberto Marescallo, Nicholao de Sancto Germano, Roberto tunc seruiente de Stokes, Iohanne But, et multis aliis.

207.

Stoke.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Thomas Frankelanus de Stokes salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me dedisse, concessisse & hac presenti carta confirmasse deo & [sancte[1]] Marie de Egneshamia & monachis ibidem deo seruientibus pro salute anime mee & patris & matris mee & omnium antecessorum & heredum meorum in puram & perpetuam elemosinam unum mesuagium in uilla de Stokes, cum orto & crofta & praticulo adiacente, & preterea duas dimidias acras prati, quarum una dimidia acra iacet iuxta dimidiam acram Egelin[i], & alia dimidia acra iacet iuxta dimidiam acram Ricardi Huþeronde, illud scilicet mesuagium, quod Lefricus Le Hert de me tenuit, & situm est iuxta mansum persone de Stoke uersus austrum, liberum & quietum ab omni seruitio & exactione seculari, reddendo inde michi & heredibus meis annuatim unum denarium ad festum sancti [Michaelis[1]]. Hoc autem mesuagium cum omnibus [1220–27.]

[1] Omitted in MS.

supra memoratis ego predictus Thomas & heredes mei prefatis monachis warantizabimus contra omnes homines, mares & feminas. Pro hac autem donatione, concessione & confirmacione dederunt michi prefati monachi quatuor marcas argenti. Et in huius rei testimonium presenti scripto sigillum meum apposui. Hiis testibus, magistro Osberto persona de Stokes, Waltero persona de Rollindrith, Galfrido Marmiun, Galfrido Le Curteir, Thoma de Edburburia, Willelmo de Wodecote, Simone Tyrel, Iordano Marescallo, Petro de Heywod', Roberto seruiente de Stokes, et multis aliis.

208.

Stoke.

[1213–28.] Sciant presentes & futuri quod ego Robertus de Gardino dedi & concessi & hac presenti carta confirmaui deo & beate [Marie[1]] de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in liberam & puram & perpetuam elemosinam unam uirgatam cum pertinentiis suis, quam emi de Thoma Frankelano apud Bissopestoke, & xii denarios annuos de Willelmo Thrabbel de la Felde ad festum sancti Michaelis imperpetuum percipiendos; & pro hac donatione & concessione mea dederunt michi predicti abbas & conuentus in escambium x solidos, quos percipere consueuerunt de molendino de Siptune super Charewelle. Et ego & heredes mei warantizabimus predictis monachis predictos duodecim denarios annuos contra omnes homines. Ut autem [&c. sealing], hiis testibus, Thoma de Langel', Roberto canonico de Siptone, Waltero de Cercenden', Rogero Gulafre, Otewi de Esthall',
fol. 54v. Alexandro de Thurn', Willelmo | Blundo, magistro Petro Malesmains, et multis aliis.

209.

Eynesham.

[1213–28.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Robertus Halthein perpetuam in domino salutem. Nouerit uniuersitas uestra me dedisse, concessisse & presenti carta confirmasse deo & sancte Marie & monachis de Egnesham in puram & perpetuam elemosinam terram, que uocatur Heycroft, continentem[2] in longitudine in parte australi octo perticas, et in parte aquilonari nouem perticas, et in latitudine sex perticas, que quidem terra[3] in latum uersus nouam

[1] Omitted in MS.
[2] 'tenentem,' MS.
[3] 'iacet' or 'extenditur' seems to be required.

stratam, que est inter dictam terram & fontem qui uocatur Holewelle, & in longum uersus hospitale: habendam & tenendam bene & pacifice, libere & quiete ab omni seculari seruitio sicut decet elemosinam, reddendo inde annuatim michi & heredibus meis xvi denarios ad quatuor terminos, uidelicet ad Uincula sancti Petri quatuor denarios & ad festum sancti Michaelis iiii denarios et ad Natiuitatem Domini iiii denarios & ad Pascha iiii denarios pro omnibus seruitiis & exactionibus secularibus: et ego & heredes mei predictam terram warantizabimus dictis monachis contra omnes homines & adquietabimus ab omnibus secularibus exactionibus; et si forte contigerit quod ego uel heredes mei predictam terram prenominatis monachis warantizare non poterimus, dabimus eis escambium ad ualentiam de curia nostra, in qua dominicum mansum nostrum situm est, iuxta eandem terram. Et si grangiam uel domos alias ibi construxerint, et eas per defaltam nostram amiserint, ego & heredes mei totum dampnum suum tam in domibus quam in rebus aliis eis sine dilacione ad integrum restaurabimus. Quod ut ratum sit & firmum, presenti scripto sigillum meum apposui, hiis testibus, Willelmo de Stokes, Iohanne Dreing, Ricardo Tailard, Ricardo de Couentre, Hugone Gerard', Willelmo Edmund', Galfrido Goillin, Thoma Leui, Gileberto de Breilles, Thoma de Edburbiria, et multis aliis.

210.

De una uirgata terre in Hemptone[1].

Sciant presentes & futuri quod ego Wido de Diua assensu & peticione[3] Lutie de Chaisneto uxoris mee dedi & concessi & presenti carta confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus unam uirgatam terre cum pertinentiis suis in puram & perpetuam elemosinam in Haitona, illam scilicet quam Willelmus Cradel tenuit, possidendam libere, quiete et pacifice ab omni seculari seruitio, sicut decet elemosinam, saluo seruitio domini regis. Hanc uero predictam uirgatam terre ego & Lutia de Chaisneto uxor mea & heredes mei contra omnes homines warantizabimus. Hiis testibus, H. persona de Duglintona, Willelmo persona de Estle[4], Alexandro de Mildecumbe, Roberto de Cauz, Rogero de Bereforde, Iohanne Canet, Rogero de Harroc, Nigello clerico, & multis aliis. [c. 1210–18.[2]]

[1] A hamlet in the parish of Deddington.

[2] Wido de Diva seems to have died in 1218 (*Excerpt. e rot. fin.* p. 19).

[3] 'pecione,' MS.

[4] Perhaps the same as 'Esterley', a parish now merged in Kiddington.

211.

De una uirgata terre in Hemptone.

[1218–28.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Lutia de Chaisneto salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me pietatis intuitu & pro salute anime mee & pro anima Gwidonis de Diua quondam uiri mei & pro animabus patris & matris mee & omnium antecessorum meorum presenti carta confirmasse in uiduitate mea spontanea uoluntate deo & sancte Marie & monachis de Egnesham unam uirgatam terre cum pertinentiis suis in Hyantona, illam scilicet quam Willelmus Cradel tenuit, habendam & possidendam integre, quiete & pacifice, liberam ab seculari seruitio omni, saluo seruitio domini regis; et hanc uirgatam terre cum pertinentiis, ego et heredes mei eisdem contra omnes homines warantizabimus. Hiis testibus, Radulfo de Amarico, Roberto de Thecham', Roberto de Cauz, magistro de Wynesh'[1], Ricardo Pullan', Thoma persona de Bertona, Ricardo de Chern'[2], Waltero de Bristoll', et multis aliis.

212.

fol. 55r.

Baldindone[3].

[Before June, 1212.[4]] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Robertus de la Mare salutem. Nouerit uniuersitas uestra me diuine miseracionis intuitu & pro salute anime mee & patris mei & matris mee & omnium antecessorum meorum dedisse & concessisse & hac presenti carta mea confirmasse deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham in puram & perpetuam elemosinam unam uirgatam terre in uilla de Baldyndone, illam uidelicet quam Hugo Wrenne tenuit, cum omnibus pertinentiis suis libere & quiete & pacifice & honorifice ab omni seruicio & cunctis exactionibus, que fiunt uel in posterum fieri possunt. Hanc autem concessionem & donationem meam ego & heredes mei prefate ecclesie & fratribus ibidem deo seruientibus tenemur warantizare contra omnes homines & feminas, qui nati sunt uel etiam nasci poterunt. Et ne ista mea donacio a posteris deuocetur in dubium, hanc presentem paginam sigilli mei impressione roboraui. Hiis testibus, abbate de Stanle, Iacobo de Poterna, & aliis.

[1] *Sic.*
[2] Perhaps altered to 'Cheyn''.
[3] This deed is written by a later hand in the lower margin of the page.
[4] See next deed.

213.

De una uirgata terre in Baldindone.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Petrus de la Mare salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me diuine pietatis intuitu pro salute mea & uxoris mee & heredum meorum, pro salute etiam animarum patris mei & matris mee & omnium antecessorum meorum, ratam et gratam habere donationem & concessionem unius uirgate terre in uilla de Baldindone, quam bone memorie Robertus de la Mare pater meus fecit deo & beate Marie Egneshamie & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam, illius uidelicet quam Hugo Wrenne tenuit, cum omnibus pertinentiis suis; et eandem uirgatam terre dictis[2] monachis pro me & heredibus meis confirmaui, ut eam habeant & teneant & possideant libere & quiete, pacifice & honorifice ab omnibus seruitiis & exactionibus, que fiunt uel que fieri poterunt, saluo seruitio domini regis. Hanc etiam donacionem, concessionem & confirmacionem, ego & heredes mei predictis monachis tenemur warantizare contra omnes qui nati sunt uel qui nasci poterunt. Quod ut ratum & inconcussum perseueret, id presenti scripto sigilli mei appositione munito roboraui. Hiis testibus, Willelmo de Grenuill', Radulfo filio Galfridi, Fulc[one] de Nortune, magistro Galfrido de Dorkecestria, magistro Roberto de Laumton', Iohanne camerario, Willelmo de Oxonia, Iohanne portario, Ricardo de Submuro, et multis aliis. [1212-28.[1]]

214.

Duklyngtone.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Ricardus de la Mare salutem in domino eternam. Nouerit uniuersitas uestra me diuine pietatis intuitu pro salute anime mee dedisse & presenti carta confirmasse deo & beate Marie Egneshamie & monachis ibidem deo seruientibus in perpetuam elemosinam totam illam terram meam in Duchelintona cum omnibus pertinentiis suis & libertatibus, quam Gwido de Diua & Lutia uxor eius pro homagio & seruitio meo michi dederunt & cartis suis confirmauerunt. Quare uolo ut predicti [1213-28.]

[1] Petrus de la Mare has succeeded his father Robert in *Testa*, p. 116, which is of the date June, 1212. (See Mr. Horace Round, *The Commune of London*). In the *Liber Rubeus*, p. 144, which is of almost the same date, we have the father, Robert.

[2] 'dicti,' MS.

monachi predictam terram habeant, teneant & possideant libere & quiete & pacifice imperpetuum, sicut decet elemosinam, saluo seruitio quod inde annuatim dominis de Duchelintona facere solebam, sicut carte dictorum Gwidonis & Lutie, quas de eis habui, testantur; quas etiam ipsis monachis contuli cum ipsa terra. Quod ut ratum sit & firmum id presenti scripto sigilli mei appositione munito corroboraui. Hiis testibus, Ricardo Piparde, Henrico de la Walde[1], Radulfo filio Galfridi, Rogero de Kingestone, Godefrido de la Leg[a], Matheo de la More, Paulino, Stephano de la More, Thoma de Bertona, Roberto de Sidem', Auenello, Iohanne portario, Willelmo de Oxonia, Ricardo Submuro, & multis aliis.

215.

Duklyngtona.

[c. 1200–18.] Sciant presentes & futuri, quod ego Gwido de Diua & Lutia uxor mea dedimus & concessimus & hac presenti carta nostra confirmauimus Ricardo de Mora pro homagio & seruitio suo xxv acras [& dimidiam[2]] terre nostre cum pertinentiis in Dukelesdona de dominico nostro, scilicet illas xxv acras & dimidiam terre cum pertinentiis, que iacent in campo de Aldefeld inter terram nostram in eodem campo & terram Iohannis de Coredeshell'. Dedimus etiam & concessimus eidem Ricardo & hac presenti carta confirmauimus pro homagio & seruitio suo totum pratum quod uocatur Medhal' cum pertinentiis, quod iacet subtus boscum nostrum uersus Banton': habenda & tenenda eidem Ricardo & heredibus suis, uel cuicunque ea dare uoluerit, de nobis & heredibus nostris in feodo & hereditate, libere, bene & in pace, integre & finaliter[3], in terris & redditibus, in bosco, in
fol. 55v. plano, in aquis & molendinis, in uiuariis & piscariis & stagnis, in | pratis & pascuis, pasturis & communiis, in exitibus & introitibus & in omnibus locis & rebus, cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus ad eandem terram & pratum predictum pertinentibus, reddendo inde annuatim nobis & heredibus nostris unam libram piperis pro omni seruitio & pro omni exactione & omnibus rebus ad nos uel ad heredes nostros pertinentibus ad festum sancti Michaelis, sine omni exactione & calumpnia. Hanc uero terram predictam & pratum cum omnibus pertinentiis, ego Gwido predictus & Lutia uxor mea & heredes nostri warantizabimus imperpetuum predicto Ricardo & heredibus suis, uel

[1] 'Henrico de de la Walde[n],' MS., apparently: but the last two letters of the name have been altered: perhaps 'Wal'' was written originally.
[2] Not in MS.
[3] 'finabliter,' MS.

cuicumque ea dederit, contra omnes gentes per predictum seruitium. Hiis testibus, Willelmo de Harecurt, Radulfo filio Galfridi de Nortune, Roberto de Burtona, Milone de Hastinges, Andrea de Bellocampo, Roberto de Estrop', Roberto de Cauz, Roberto de Eleford, Galfrido de Leges, Warino de Mora, & multis aliis.

216.

Eynesham.

Omnibus Christi fidelibus presens scriptum inspecturis Herueus filius Petri salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me assensu omnium amicorum meorum concessisse & in escambium dedisse dominis meis A[de] abbati & conuentui Egneshamie totum mansum cum curia[1] & gardino, quod habui trans torrentem uersus Stantonam, pro manso & crofta adiacente, quod fuit Henrici Banastre. Et preterea concessi & dedi eisdem dominis meis liberam & quietam imperpetuum pro me & heredibus meis totam croftam, quam habui inter predictum mansum & nouam stratam, cum tota terra tam pascuali quam arabili quam habui inter nouam stratam & Caluecrofte[2]. Et hec omnia ego & heredes mei warantizabimus abbati & conuentui Egneshamie contra omnes homines & feminas. Pro hac autem concessione, donacione & warantizacione dederunt michi duas marcas argenti et relaxauerunt michi & heredibus meis imperpetuum quatuor solidos de annuo censu, quem eis reddere consueui. In huius rei testimonium presenti scripto sigillum meum apposui; hiis testibus, domino Galfrido Gibbewin', Willelmo Russel, Willelmo fratre abbatis, Waltero de Submuro, Ioanne ianitore, Ricardo de Submuro & multis aliis. [1213-28.]

217.

Fauelore.[3]

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Robertus Grant salutem. Nouerit uniuersitas uestra me dedisse & concessisse & hac presenti carta confirmasse deo & sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam pratum meum quod iacet inter Bladene & pratum Ricardi filius Swein, quod incipit a prato abbatis, quod dicitur Horcleye[4], uersus [1213-28.]

[1] 'curie,' MS.

[2] 'Chaluecfte,' MS., with the h deleted.

[3] This heading, like the other headings in this part of the Cartulary, is not original: from no. 197, we conclude that the heading should be 'Finstock'.

[4] In the margin, in a late hand, 'Horsley Mede' is written.

aquilonem & extenditur uersus austrum in longitudinem, quantum durat predictum pratum Ricardi filii Swein: habendum & tenendum libere & quiete imperpetuum ab omni seruitio seculari, sicut decet puram elemosinam. Pro hac autem donacione, concessione & confirmacione dederunt michi dominus A. abbas Egneshamie uiginti sex solidos. Quod ut ratum & inconcussum permaneat, presenti scripto sigillum meum apposui. Hiis testibus, magistro Iohanne de Leuns, magistro Petro de Stanig', Roberto de Gardino, Willelmo Blundo de Fauflor', Sauerico de Walecote, Philippo Taillarde, Roberto marescallo de Egnesham, & multis aliis.

218.

Rollendrith.

[1213–23.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Walterus filius Roberti de Rollendrith salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me reddidisse & quietam clamasse pro me & heredibus meis domino abbati de Egnesham & conuentui eiusdem loci unam acram terre in uilla de Rollendrith, que iacet inter curiam meam & dominicum domini abbatis, & quam ego & pater meus aliquando tenuimus ex permissione bailliuorum domini abbatis, cum eadem acra esset de
fol. 56r. dominico ipsius: et | pro hac reddicione & quieta clamacione dedit michi dominus abbas quatuor solidos. In huius rei testimonium presenti scripto sigillum meum appendi. Hiis testibus, Rogero persona de Stontesf[elde], Ioel' de Sancto Germano, Nicholao de Lustesfelde, Iohanne de Barden', Ricardo de Submuro, Willelmo de Oxonia, Roberto Dewi, & multis aliis.

219.

Eynesham.

[1213–28.] Sciant presentes & futuri quod ego Bartholomeus filius Iohannis Fabri assensu & uoluntate Iuliane uxoris mee & heredum meorum dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham et elemosinario eiusdem ecclesie in perpetuam elemosinam unum cotagium in uilla de Egnesham cum ortholagio adiacente extento usque ad terram Willelmi Russel, quod est inter mansum meum & mansum Hernaldi: habendum & tenendum de me & heredibus meis imperpetuum libere & quiete & pacifice ab omni seruitio, exactione & demanda ad nos & heredes nostros pertinente: reddendo inde annuatim michi & heredibus meis sex denarios ad festum sancti Iohannis Baptiste. Ego autem Bartholomeus & heredes

mei prefatum cottagium cum toto orto extento usque ad terram predicti Willelmi Russel contra omnes homines mares & feminas warantizabimus. Et ut hac mea donatio & concessio rata & inconcussa permaneat, id presentis scripti testimonio & sigilli mei apposicione confirmaui. Hiis testibus, Radulfo Halegod, magistro Petro de Stanig', Ricardo de Submuro, Waltero de Submuro, Willelmo Russel, Roberto marescallo, Auenello, Roberto clerico, et multis aliis.

220.

Eynesham.

Sciant presentes & futuri, quod ego Alicia filia Iohannis capellani [1213-28.] de Withefelde, assensu & uoluntate Roberti Kiuel uiri mei & heredum meorum, pro salute anime mee & antecessorum & successorum dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & elmosinar[io] eiusdem ecclesie in puram & perpetuam elemosinam unum cottagium in uilla de Egnesham cum ortolagio adiacente, quod est inter mansum meum & mansum Henrici Broncostin, & duas acras terre arabilis, unam scilicet que extenditur in Sidelakesham inter terram Roberti marescalli & Willelmi de Hamstall', & aliam que extenditur usque in Wethemore iuxta terram Ioie, & unam acram prati in Langedale iuxta pratum Bollig' : habenda & tenenda de me & heredibus meis imperpetuum, libere & quiete & pacifice ab omni seruitio, exactione & demanda ad nos & heredes nostros pertinente : reddendo inde annuatim michi & heredibus meis sex denarios ad quatuor terminos, scilicet ad festum sancti Michaelis tres obolos, ad festum sancti Thome apostoli tres obolos, ad festum sancte Marie in Marcio tres obolos, & ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste tres obolos. Ego uero Alicia & heredes mei prefatum cottagium cum orto & tribus acris predictis contra omnes homines mares & feminas warantizabimus. Et ut hec mea donatio & concessio rata permaneat & inconcussa, presentis scripti testimonio & sigilli mei apposicione dignum duxi confirmandum. Hiis testibus, Radulfo Halegod, magistro Petro de Stanig', Ricardo de Submuro, Waltero de Submuro, Iohanne filio Stephani, Willelmo Russel, Roberto marescallo, Auenello, & multis aliis.

221.

Eynesham.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, A. fol. 56v. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in [1213-28.]

domino. Nouerit uniuersitas uestra nos confirmasse Willelmo de Submuro filio Walteri de Submuro & heredibus suis terram, quam emit de Ricardo de Submuro, scilicet duas acras terre arabilis in duobus campis, & unam acram prati apud Cleihute iuxta pratum quod fuit Gileberti le Grant, & unum mesuagium quod Ricardus de Gardino tenuit cum curtilagio & crofta eiusdem mesuagio adiacente. Confirmamus etiam predicto Willelmo totam terram cum prato, que iacet inter terram quam Willelmus Sauser tenuit & riuum decurrentem [1] per medium la Barre ex parte australi eiusdem riui, quam terram cum prato Walterus de Submuro pater predicti Willelmi aliquando tenuit. Confirmamus etiam predicto Willelmo & heredibus suis unam acram terre arabilis quam emit de Herueo & dimidiam acram prati. Et hec omnia a nobis sunt confirmata saluo iure nostro: propter quam confirmacionem dedit nobis sepedictus Willelmus unam marcam argenti in gersumam, & de incremento redditus nouem denarios annuatim a se & heredibus suis ad Pascha Floridum nobis imperpetuum soluendos, octo uidelicet denarios pro confirmatione terrarum predictarum, que fuerunt prefati Ricardi de Submuro, & unum denarium pro terra quam habet de Herueo. Et ipse Willelmus uel heredes sui nunquam aliquam partem terrarum predictarum alicui homini in feudum dabunt aut uendent aut Iudeis inuadiabunt, nisi nos eam nobis prius oblatam emere recusauerimus. Ut autem hec omnia rata & inconcussa permaneant presenti scripto in modum cyrographi confecto tam nos quam dictus Willelmus sigilla nostra apposuimus. Hiis testibus, Thoma de Langele, Roberto de Middeltone, Willelmo de Langele, Waltero de Submuro, Roberto marescallo, Radulfo filio clerici, Reginaldo pictore, & multis aliis.

222.

Eynesham.

[1213-28.] Sciant presentes & futuri quod ego Robertus Kiwel concessi & presenti carta confirmaui deo & sancte Marie & elemosinario de Egnesham donacionem [2] unius cottagii cum ortholagio adiacente in uilla de Egnesham, & duas acras terre arabilis in campis de Egnesham, & unam acram prati in Langedale; habendam & tenendam imperpetuum, sicut carta Alicie uxoris mee testatur, libere, quiete, pacifice ab omni seruitio, exactione & demanda ad me pertinente. Quod ut ratum & inconcussum permaneat, id presentis

[1] 'decurrentes,' MS.

[2] i.e. no. 220.

scripti testimonio sigilli mei appositione roboraui. Hiis testibus, Radulfo Halegod, magistro Petro de Stanig', Ricardo de Submuro, Waltero de Submuro, Iohanne filio Stephani, Willelmo Russel, Roberto marescallo, Auenello, & multis aliis.

223.

Eynesham.

Sciant presentes & futuri quod ego Iohannes filius Stephani [1213-28.] mercatoris ratam habeo & acceptam donacionem unius cottagii cum ortholagio adiacente in uilla de Egnesham, & duas acras terre arabilis in campis de Egnesham, & unam acram prati in Langdale, quam Aliz uxor Roberti Kiwel matertera mea fecit deo & sancte Marie & elemosinario: habendam & tenendam imperpetuum, sicut carta sepedicte Alicie uxoris Roberti Kiwel testatur; & ipsum sepedictum cottagium cum omnibus prescriptis deo & sancte Marie & elemosinario de Egnesham pro me & heredibus meis imperpetuum quietum clamaui, uidentibus & audientibus multis. Quod ut ratum & inconcussum permaneat, id presentis | scripti testimonio sigilli mei fol. 57r. apposicione confirmaui, saluis michi & heredibus meis sex denarios post decessum Alicie matertere mee annuatim soluendis: hiis testibus, Radulfo Halegod, magistro Petro de Stanig', Ricardo Submuro, Waltero Submuro, Willelmo Russell, Roberto marescallo, Auenello & multis aliis.

224.

Eynesham.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, [1213-28.] Radulfus filius Walteri filii clerici salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me dedisse, concessisse & presenti carta confirmasse deo & beate Marie Egneshamie & dominis meis A[de] abbati & eiusdem loci conuentui totum mesuagium cum gardino & crofta, quod habui iuxta bertonam abbatis, & platiam unam que extenditur in longum a nouo ponte usque ad angulum muri eiusdem bertone uersus aquilonem & in latum ab eadem bertona usque ad nouam stratam; habendum & tenendum libere & quiete pro me & pro heredibus meis imperpetuum. Preterea concessi & presenti carta confirmaui prefatis abbati & conuentui totam terram illam, quam Walterus pater meus eis dederat & concesserat pro relaxacione redditus quinque solidorum &

medietatis[1] totius seruitii quod eis facere consueuerat pro toto tenemento quod de eis tenuerat, in qua uidelicet terra noua grangia abbatis constructa est. Et hec omnia ego & heredes mei prefatis monachis contra omnes homines warantizabimus. Pro hac autem donacione, concessione, confirmacione & warantizacione, predicti abbas & conuentus dederunt michi totum mesuagium cum terra adiacente, quod fuit Henrici de Legton' apud nouum burgum Egneshamie, & duas acras prati apud Lanmede. Quod ut ratum & inconcussum permaneat presenti scripto sigillum meum apposui. Hiis testibus, Radulfo capellano, magistro P[etro] de Stanig', Radulfo de Wotton', Reginaldo de Kersintona, Willelmo fratre domini abbatis, Nicholao de Sancto Germano, Petro de Haywode, Iohanne ianitore, & multis.

225.

Eynesham.

[1213-28.] Sciant presentes & futuri, quod ego Radulfus filius Walteri clerici, assensu & uoluntate Matildis uxoris mee & heredum meorum, dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & sancte Marie de Egnesham & elemosinario eiusdem ecclesie in perpetuam elemosinam unam foreram, quam Hernaldus Frankelanus de me tenuit, habendum & tenendum [*sic*] libere & quiete de me & de heredibus meis imperpetuum ab omni seruitio, exactione & demanda ad me & ad heredes meos pertinente: reddendo inde annuatim michi & heredibus meis unum denarium ad Natale Domini. Et ego & heredes mei prefatam foreram contra omnes homines predicte ecclesie et elemosinario eiusdem loci imperpetuum warantizabimus. Et ut hec mea donatio & concessio rata & inconcussa permaneat id presentis scripti testimonio & sigilli mei appositione corroboraui. Hiis testibus, Radulfo Halegod, magistro P. de Stanig', Petro de Haiwode, Roberto marescallo, Auenello, Ricardo de Submuro, Waltero de Submuro, Willelmo Russel, et multis aliis.

226.

Eynesham.

[1213-28.] Sciant presentes & uturi quod ego Herueus filius Petri de Egnesham dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus redditum

[1] 'medietas,' MS.

quinque denariorum, uidelicet duorum denariorum quos Willelmus frater abbatis michi reddere consueuit die sancti Michaelis pro duabus[1] acris terre arrabilis; et iterum duorum denariorum quos Stephanus de | Teintone michi reddere consueuit die Annunciacionis beate fol. 57v. Marie pro duabus acris terre arabilis; et iterum unius denarii, quam michi reddere consueuit Willelmus de Submuro ad Pascha Floridum pro una dimidia acra terre arabilis apud Leuiton & una dimidia [acra[2]] terre arabilis sub Hyohull & una dimidia acra prati in Bedredeie; et quicquid iure hereditario de omnibus predictis terris michi accidere possit: habendum & tenendum de me & heredibus meis in puram & perpetuam elemosinam. Et ego [et[2]] heredes mei warantizabimus predictum redditum quinque denariorum cum pertinentiis predictis monachis & eorum successoribus imperpetuum contra omnes homines & feminas. Pro hac autem donacione & concessione & warantizacione dederunt michi predicti monachi tres solidos sterlingorum & nouem denarios: et ut hec omnia rata & inconcussa permaneant presenti [scripto[2]] sigillum meum apposui. Hiis testibus, Iohanne ianitore, Auenello, Radulfo filio clerici, Ricardo de Submuro, Roberto marescallo, & multis aliis.

227.

De Bannebiry.[3]

Notum sit omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, quod cum orta esset contencio inter magistrum Serlonem canonicum ecclesie Lincolniensis, rectorem ecclesie de Bannebiria, ex una parte, & abbatem & conuentum de Egnesham ex altera coram thesaurario sancti Pauli London[ie] & archidiacono Colecestrie[4] auctoritate apostolica cognoscentibus super omnibus decimis tam maioribus quam minoribus, quas dicti abbas & conuentus ab antiquo perceperunt in parochia ecclesie de Bannebiria; tandem lis inter eos mota sub hac forma amicabiliter conquieuit, uidelicet quod prenominati abbas & conuentus percipient libere & absque omni contradictione omnes decimas maiores garbarum, scilicet in campis de Bannebiria, de Wykham, & de Herdwike, quas prius percipere consueuerunt in eadem parochia, exceptis decimis prouenientibus de octo acris terre dicte ecclesie, quas dictus rector tempore istius compositionis propriis sumptibus excolebat, & exceptis decimis prouenientibus de uestura Dec. 13, 1238.

[1] 'duobus,' MS.
[2] Omitted in MS.
[3] A new hand begins here.
[4] 'Colocestrie,' MS.

unius acre terre, quam uesturam idem rector in dicta parochia percipit annuatim de dominico Radulfi tunc domini de Wikham. Has uero decimas nouem acrarum dictarum memoratus rector percipiet. Percipiet autem integre & sine omni impedimento omnes minutas decimas, quas prefati abbas & conuentus in eadem parochia percipere consueuerunt, excepta decima lane proueniente de domo domini episcopi in parochia sepedicta, quam idem abbas & conuentus in eadem parochia percipere consueuerunt & de cetero percipient. Ut autem hec compositio sit realis, perpetuam optinens firmitatem, utraque pars pro se & successoribus suis inpetratis & inpetrandis renunciauit imperpetuum, et huic scripto in modum cyrographi confecto hinc inde sigillum suum apposuit, una cum sigillo uenerabilis patris Roberti tunc Lincolniensis episcopi, in cuius presencia inita est hec compositio, cui etiam idem episcopus suum prebuit assensum. Act[a] apud Bannebiriam anno gracie M° CC° tricessimo octauo. Idus Decembris.

227 A.

Garynges.

July 2, 1235. Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud Oxoniam die Lune proxima post festum apostolorum Petri & Pauli anno regni regis Henrici filii regis Iohannis decimo nono coram abbate de Abbendon', Willelmo de Ebor[aco], Radulfo de Noruic[a], & Willelmo de Insula, iusticiariis, & aliis domini regis fidelibus tunc ibidem presentibus, inter Nicholaum abbatem de Egnesham querentem per Reginaldum Clement positum loco suo ad lucrandum uel perdendum, & Hugonem Druual impedientem de una hida & uiginti & septem acris terre cum pertinenciis in Garinges; unde placitum warentie carte summonitum fuit inter eos in eadem curia, scilicet quod predictus Hugo recognouit totam predictam terram cum pertinenciis, ut in boscis, pratis & pasturis & omnibus aliis rebus ad dictam terram pertinentibus, esse ius ipsius abbatis & ecclesie sue de Egnesham, ut illam quam idem abbas & ecclesia predicta habent ex dono Thome de Druual[1], aui predicti Hugonis, cuius heres ipse est; habendum & tenendum eidem abbati & successoribus suis & ecclesie predicte de predicto Hugone & heredibus suis in liberam, puram & perpetuam elemosinam in perpetuum, quietam ab omni seculari seruicio & exactione. Et predictus Hugo & heredes sui warentizabunt, defendent & acquietabunt eidem abbati & successoribus suis & ecclesie

[1] See no. 128.

predicte totam predictam terram cum pertinentiis ut liberam, puram & perpetuam elemosinam suam contra omnes gentes in perpetuum. Et pro hac recognitione, warancia, defensione, acquietancia, fine & concordia idem abbas dedit predicto Hugoni quinque marcas argenti[1].

228.

[Order of the king about the mode of holding Hundred courts.]

Henricus dei gracia, rex Anglie &c., uicecomiti Oxon' salutem. Quia audiuimus quod tu & balliui tui & etiam balliui aliorum, qui hundreda habent in comitatu tuo, non intelligitis qualiter hundreda & wapentakia teneri debeant in comitatu tuo, postquam concessimus omnibus de regno nostro libertates contentas in cartis nostris, quas inde fecimus dum fuimus infra etatem; nos eandem cartam nuper fecimus in presencia domini Cantuariensis & maioris & sanioris partis omnium episcoporum, comitum & baronum totius regni nostri, ut coram eis & per eos exponeretur hec clausula contenta in carta nostra de libertatibus, uidelicet quod nullus uicecomes uel balliuus faciat turnum suum per hundredum nisi bis in anno, & non nisi in debito loco & consueto, uidelicet semel post Pascha, & iterum post festum sancti Michaelis sine occasione: ita scilicet quod quilibet habeat libertates suas quas habuit & habere consueuit tempore Henrici regis aui nostri, uel quas postea perquisiuit: unde a multis ibi dictum fuit & testatum, quod tempore predicti Henrici regis, aui nostri, tam hundreda & wapentakia, quam curie magnatum Anglie solebant teneri de quindena in quindenam: et licet nobis ualde placeret communi utilitati tocius regni & yndempnitati[1] pauperum prouidere, tamen quia illi duo turni non sufficiunt ad pacem regni nostri conseruandam propter excessus tam diuitibus quam pauperibus illatos corigendos, que ad hundreda pertinent, de communi consilio predicti Cantuariensis & omnium predictorum episcoporum, comitum, baronum & aliorum ita prouisum est, quod inter predictos duos turnos teneantur hundreda & wapentakia & etiam curie magnatum de tribus septimanis in tres septimanas, ubi prius teneri solent de quindena in quindenam: ita tamen quod ad illa hundreda & wapentakia & curias non fiat generalis summonicio sicut ad turnos predictos; sed ad hundreda illa, wapentakia

fol. 58r. Oct. 12, 1234.

[1] To be found also in the Record Office, Oxon. Fines, 19 H. 3, no. 97.

[2] 'ydemptitati,' MS.

& curias conueniant conquerentes & aduersarii sui, & illi qui sectas debent, per quos teneantur placita, & fiant iudicia, nisi ita sit quod ad hundreda illa & wapentakia fieri debeat inquisicio de placitis corone, sicut de morte hominis, thesauri inuenti & huiusmodi, ad que inquirenda conueniant cum predictis sectariis quatuor uillate proxime, scilicet omnes de illis uillis qui necessarii fuerint ad inquisitiones illas faciendas. Et ideo tibi precipimus quod predicta hundreda, wapentakia & curias tam nostras quam aliorum teneri facias de cetero secundum quod predictum est de tribus septimanis in tres septimanas, exceptis predictis duobus turnis, qui de cetero teneantur secundum quod prius teneri solebant. Teste me ipso apud Westmonasterium xii die Octobris, anno regni nostri xviii°.

229.

Luffelde.

[1214.[1]] Uniuersis sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens carta peruenerit, R. prior de Luffeld totusque eiusdem loci conuentus salutem in domino. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus peruenire nos unanimi assensu dedisse & concessisse deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham & monachis ibidem [deo[2]] seruientibus in puram & perpetuam elemosinam, ad maiorem inter nostras domos dilectionem conseruandam, decem solidos annuos in Westmolendino de Wlfrinton[3] per manum molendinarii, qui prefatum molendinum tenuerit, ad hos terminos, scilicet ad festum sancti Michaelis quinque solidos, ad Annunciationem beate Marie quinque solidos, illos uidelicet decem solidos quos nos percipere consueuimus ex eodem molendino ex donatione Willelmi filii Hamonis. Predictum uero redditum decem solidorum predictis abbati & monachis Egneshamie & successoribus suis nos & successores nostri contra omnes homines warentizabimus in perpetuum. Quod si forte non poterimus facere, racionabile escambium ad ualenciam decem solidorum eis faciemus. Quod si molendinarius, qui molendinum illud tenuerit, ad aliquem terminum a solucione cessauerit, nos omni uexacione & dilacione remotis ipsorum indempnitatem in omnibus conseruantes, redditum illius termini per nuncium abbatis siue conuentus, qui nobis nunciauerit redditum non esse solutum, eodem modo molendinario super hoc a nobis requisito, ipsum redditum eis eodem die transmittemus. Et si forte quia domus nostra uacauerit, uel quia ipsum molendinum in alicuius custodiam deuenerit,

[1] See next charter.
[2] Omitted in MS.
[3] Wolverton, Bucks.

qui absens fuerit, uel qui redditum ipsum die statuto soluere contradixerit, nos[1] cum ecclesia nostra rectorem habuerit, quicquid restiterit soluendum de terminis elapsis, ipsis integre persoluemus: ita ut indempnitati eorum in omnibus sit plene consultum. Et ut hec nostra donacio & concessio futuris temporibus rata & inconcussa perseueret eam presenti scripto in modum cirographi confecto & sigillorum nostrum apposicione roborauimus. Hiis testibus, &c.

230.

Luffelde.

Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud West- fol. 58v.
monasterium in octauis sancti Iohannis Baptiste anno regni regis June,
Iohannis xvi° coram P. Wintoniensi episcopo, Symone de Pat[eshull], 1214.
Iacobo de Poterna, Rogero Huscarle, iusticiariis, & aliis fidelibus domini regis tunc ibidem presentibus, inter Adam abbatem de Egnesham & Rogerum priorem de Luffeld de subiectione domus de Luffeld, quam idem abbas clamat pertinere ad abbatiam de Egnesham: et unde placitum fuit inter eos in eadem curia, scilicet quod predictus abbas remisit & quietum clamauit de se & successoribus suis eidem priori & successoribus suis & conuentui de Luffeld in perpetuum totum ius & clamium quod habuit in omnimoda subiectione predicte domus de Luffeld, tam in spiritualibus, quam in temporalibus. Et pro hac quieta clamacione, fine & concordia predictus prior concessit eidem abbati decem solidatas redditus in Westmolendino de Wlfrintone, scilicet illas decem solidatas redditus quas Willelmus filius Hamonis dedit ecclesie de Luffeld, percipiendas eidem abbati & successoribus suis per manum illius quicunque molendinum illud tenuerit ad duos anni terminos, scilicet ad Annunciacionem beate Marie quinque solidos & ad festum sancti Michaelis quinque solidos.

230 A.

Luffelde.

Uniuersis sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens carta [1214.]
peruenerit, A[dam] diuina miseracione abbas Egneshamie totusque eiusdem loci conuentus salutem in domino. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus peruenire nos diuine pietatis intuitu, unanimi consensu, quietam clamasse de nobis & successoribus nostris in perpetuum priori & conuentui Luffelde ad promocionem domus eiusdem Luffelde

[1] The grammar is confused but the sense is clear.

omnem questionem, quam erga predictam domum Luffelde habuimus, super subiectione eiusdem domus Luffelde, qua nos proposuimus eandem domum Luffelde nobis & domui nostre esse subiectam; et, quicquid iuris in eadem domo uel subiectione eiusdem domus tam in rebus quam in personis uendicauimus & nos habere proposuimus, omnino eidem priori & conuentui Luffelde remisisse in perpetuum. Uolumus itaque & concedimus, ut eadem domus Luffelde tam in creatione rectoris, tam in professione monachorum, necnon & in omnibus aliis spiritualibus & temporalibus, a nobis & successoribus nostris in perpetuum libera & soluta sit, nec in temporalibus nec in spiritualibus nobis siue successoribus nostris in aliquo subiecta habeatur. Omnia uero instrumenta que penes nos super prefata domo & subiectione eiusdem domus habuimus, prenominatis priori & conuentui Luffelde restituimus. Et ne istud futuris temporibus in irritum possit reuocari, uel aliquo modo ab aliquibus retractari, prefatam remissionem, concessionem & quietam clamationem presenti scripto in modum cirographi confecto & sigillorum nostrorum oppositione confirmauimus. Hiis testibus [Rogero decano Lincolniense, R. & W. de Northampton & Bukingeham archidiaconis, Simone de Pateshulle, Iocelino de Stiuecle, Iacobo de Poterna, Rogero Huscarle,[1] Henrico de ponte Audomar', tunc iustic' domini regis in banco, A. priore de Brakele, Gileberto decano de Icteslepe, magistro Helya de Ti [*sic*], Martino de Pateshulle clerico, Radulfo Harange, & multis aliis[2]].

231.

Relaxacio facta priori de Luffelde de x. s.

Mar. 13, 1241. Uniuersis sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens carta peruenerit, I. dei gracia abbas Egneshamie totusque eiusdem loci conuentus salutem in domino. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus peruenire, quod cum mota esset questio inter nos ex una parte & priorem & conuentum de Luffeld ex altera coram de Wrockestan & de Ministre & de Northon' prioribus, iudicibus a domino papa delegatis, super redditu x solidorum annuorum nobis a dictis priore & conuentu racione subiectionis aliquando debitorum, partibus coram dictis iudicibus in iudicio constitutis, lis sub hac forma conquieuit, uidelicet quod nos, unanimi assensu & consilio capituli nostri, dictos

[1] 'Huscarde,' MS.

[2] The witnesses are taken from Willis MS. 7, fol. 21 (Bodl. Lib.), which contains extracts from the Luffield Cartulary. There is no trace in the volume of any ground on which it could be claimed that Luffield ought to be subject to Eynsham.

decem solidos predictis priori & conuentui de Luffeld una cum omni accione, quam erga eos habuimus uel aliquo tempore habere poterimus, deum pre oculis habentes, uisis eorum instrumentis, penitus relaxauimus atque remisimus, sub fide nostra firmiter promittentes, quod neque nos neque aliquis successorum nostrorum nomine dicti redditus, uel racione alicuius subiectionis, aduersus eos uel eorum successores de cetero questionem mouebimus aut accionem intentabimus: insuper adicientes sub eadem fide, qua prius, promittendo, quod nos omnia instrumenta uel munimenta dictos priorem & conuentum de Luffelde contingentia eisdem fideliter restituemus. Et si casu fortuito processu temporis aliquod instrumentum penes nos uel successores nostros fuerit repertum, quod eos uel eorum successores contingit uel contingere posset, id[1] eisdem ut predictum est absque omni dilacione resignabimus. Pro hac autem relaxacione, [remissione[2]] & quieta clamacione dederunt nobis dicti prior & conuentus de Luffeld x marcas argenti pre | manibus. Et ne a nobis uel succes- fol. 59r.
soribus nostris, quod absit, in irritum possit reuocari, nos huic scripto signa nostra una cum signis dictorum iudicum apposuimus, impetratis s[cilicet] & impetrandis, obiectis & obiciendis & omni auxilio iuris tam ciuilis quam canonici renuntiantes. Acta apud Egnesham anno gracie M° CC° XL° in crastino sancti Gregorii. Hiis testibus, &c.

232.

Carte de tempore domini Gilberti abbatis.[3] Mildecumbe.

Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud Oxoniam a die Pasche in quindecim dies anno regni regis Henrici filii regis Iohannis uicesimo quinto coram Willelmo de Eboraco, preposito Beuerlac', Henrico de Bathonia, Rogero de Turkelby & Gilberto de Prestone, iusticiariis itinerantibus, & aliis domini regis fidelibus tunc ibidem presentibus, inter Walterum Beiemere[4] & Gilbertum abbatem de Egnesham inpedientem de una carucata terre cum pertinentiis in Mildecumbe, unde placitum warentie carte summonitum fuit inter eosdem in eadem curia, scilicet quod predictus abbas recognouit predictam terram cum pertinentiis esse ius ipsius Walteri, ut illam quam idem Walterus habet de dono Roberti quondam abbatis de Egnesham predecessoris predicti abbatis; habendam & tenendam April 1241.

[1] This word is doubtful.
[2] This word is illegible.
[3] The charters from 232 to 336 belong to the time of this Abbot, viz. 1241–64. They seem on the whole to be in chronological order.
[4] No doubt supply 'petentem'.

eidem Waltero tota uita sua de predicto abbate & successoribus suis & ecclesia de Egnesham per forinsecum seruitium quantum pertinet ad tantam terram de eodem feodo in eadem uilla pro omni seruicio & exactione; et post decessum ipsius Walteri tota predicta terra cum pertinentiis reuertetur ad predictum abbatem & successores suos quieta in perpetuum. Et pro hac recognitione, fine & concordia idem Walterus concessit predicto abbati totam terram suam cum pertinentiis, quam idem Walterus tenuit de predicto abbate in Cestretona: habendam & tenendam eidem abbati & successoribus suis & ecclesie predicte imperpetuum, reddendo inde eidem Waltero per annum quinque marcas argenti tota uita ipsius Walteri ad duos terminos apud Mildecumbe; scilicet medietatem ad festum sancti Michaelis, & alteram medietatem ad festum beate Marie in Marcio. Et si ita contingat quod predictus abbas uel successores sui defecerint in solucione predictorum denariorum ad aliquem terminum, bene licebit eidem Waltero distringere eos per omnia catalla sua in predicta terra inuenta usque ad plenam solucionem denariorum, qui a retro fuerint de illo termino: et post decessum ipsius Walteri, idem abbas & successores sui erunt quieti de solucione predictarum quinque marcarum in perpetuum.

233.

Estcote.

[Oct. 6, 1241.[1]] Sciant presentes & futuri quod ego Radulfus de Saucey dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & ecclesie beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus pratum illud quod tenui de Rogero de Oyli in Estcote, quod uocatur Sauceysham; habendum & tenendum cum omnibus suis pertinenciis de me & heredibus meis prefate ecclesie & dictis monachis in perpetuum; reddendo inde annuatim dicto Rogero de Oyli & heredibus suis unam libram piperis & michi & heredibus meis unum denarium ad Pascha pro omnibus seruiciis, wardis, consuetudinibus, releuiis & demandis, que de dicto prato exigi possunt. Et ego Radulfus & heredes mei pratum prenominatum cum suis pertinentiis predicte ecclesie & prefatis monachis contra omnes homines tam Christianos quam Iudeos per supradictum seruitium warentizabimus in perpetuum. Pro hac autem concessione, donacione, warentizacione & carte mee confirmacione dederunt prenominati monachi de Egnesham decem & octo marcas esterlingorum de bonis magistri Ade quondam archidiaconi Oxon'

[1] See next charter.

(cuius anime propicietur deus) in gersummam. Et ut hec mea donacio, concessio, warentizacio & carte mee confirmacio perpetuum robur optineat, presenti carte mee sigillum meum apposui; hiis testibus, &c.

234.

Estcote.

Omnibus Christi fidelibus ad quos presens scriptum peruenerit Radulfus de Saucey salutem in domino. Noueritis me recepisse decem & octo marcas a monachis Egneshamie anno gracie M° CC° XLI° die sancte Fidis pro uno prato in Estcote, quod uocatur Sauceysham, pro qua pecunia obligaui me & heredes meos dictis monachis fide media, quod si fuerint inpediti de saysina dicti prati, uel per aliquem Christianum uel Iudeum inplacitati uel deteriorati, ego uel heredes mei infra octo dies proximo sequentes faciemus eis warentizacionem uel excambium de alio prato, uel de terris, uel redditibus meis ad ualenciam prati prenominati. Quod si factum non fuerit, ego uel heredes mei reddemus eis dictas decem & octo marcas infra dictos octo dies cum dampnis & expensis eorum ob hoc factis sub pena decem marcarum. Et ad hoc faciendum obligaui me & heredes meos sacramento interposito renunciando omni appellacioni, excepcioni, regie prohibicioni et omni inpetracioni in contrarium facte uel faciende. In cuius rei testimonium huic presenti scripto sigillum meum apposui. **Oct. 6, 1241.**

235.

Brackele.

fol. 59ᵛ.

Sciant presentes & futuri quod ego Ricardus Mace de Brackele uoluntate & assensu uxoris mee & Iohannis heredis mei dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus pro salute anime mee & antecessorum meorum in liberam, puram & perpetuam elemosinam ad opus ecclesie de Egnesham quamdam seldam meam, domui quam fratribus hospitalariis de Brackele huius rei gracia contuli proximam, & sub domo Thome Spec[1] consistentem: habendam & tenendam de me & heredibus meis in perpetuum pure & absolute & quietam ab omni seculari exactione, sicut decet puram & perpetuam elemosinam. Et ego Ricardus & heredes mei dictam seldam predictis monachis contra omnes in perpetuum cum predicta libertate warentizabimus. Quod si aliquando pro malicia futuri temporis dictam seldam dictis monachis **[1241–64.]**

[1] Perhaps 'speciarii' is meant, but there is no sign of abbreviation.

warentizare non possimus, ego & heredes mei predictis monachis ualenciam tante rei pro arbitrio uirorum fide-dignorum alibi sine contradiccione prouidebimus. Hiis testibus, &c.

235 A.

Whitefeld.

July 29, 1240. Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Robertus dei gracia Lincolniensis episcopus salutem in domino. Officii pastoralis est prouidere pauperibus, ut cum securitate & sine lite percipienda percipiant, quibus frequencius debita subtrahuntur & soluta cum contencione & anxietate soluuntur. Cum igitur abbas & conuentus Egneshamie, patroni ecclesie de Wytefelde nostre diocesis, ab antiquo consueuerunt percipere triginta summas frumenti & duas marcas argenti annuas a rectoribus eiusdem ecclesie, quas dicti rectores cum difficultate & contencione persoluebant, nos quibus ex officio nobis iniuncto incumbit paci & tranquillitati religiosorum prouidere, auctoritate pontificali statuimus & ordinamus de dictorum abbatis & conuentus consensu perpetuam uicariam in dicta ecclesia de Witefelde, taxatam & estimatam per archidiaconum Norhamton' & per capitulum loci; que quidem uicaria consistit in toto alteragio dicte ecclesie & in duabus uirgatis terre cum pertinentiis, que sunt de dominico ipsius ecclesie, & in omnibus decimis tam garbarum quam feni de dominico domini ipsius uille, & in decimis molendinorum dicte parochie, una cum manso spectante ad dictam ecclesiam. Dictus autem uicarius, qui pro tempore fuerit in dicta ecclesia, perpetuo personaliter residebit, & in ordinariis omnibus respondebit, excepto quod monachi archidiaconum loci racione uisitationis procurabunt; iidemque monachi totum residuum percipient in perpetuum nomine eorum que percipere consueuerunt, saluo etiam eisdem iure patronatus presentandi ad dictam uicariam, saluis eciam in omnibus episcopalibus consuetudinibus & Lincolniensis ecclesie dignitate. Quod ut perpetuam optineat firmitatem, presenti scripto sigillum nostrum duximus apponendum. Hiis testibus [domino Iohanne archidiacono Oxon', magistris Roberto de Kaden', Rogero de Campeden', dominis Iohanne de Biham, Iohanne de Crackel', canonicis Lincolniensibus, magistro Gilberto de Biham, domino Ricardo de Pokelinton' capellano, Simone de Ardern', Benedicto de Burgo, Stephano de Castell[o], Rogero de Fretewelle, clericis, & aliis. Datum apud Bannebur' iiii Kalendas Augusti; pontificatus nostri anno sexto [1]].

[1] This sentence occurs on f. cxii, where the deed is repeated.

236.

Estona.

Sciant presentes & futuri quod ego Gunnora de la Mare in legitima uiduitate mea dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam unam dimidiam uirgatam terre cum pertinentiis in Estona[2], illam scilicet quam Rogerus le Palmer de Estona de me tenuit, cum eodem Rogero & tota sequela sua, cum corpore Galfridi de Elfeiscote quondam mariti mei & pro salute anime mee & antecessorum & successorum meorum; habendam & tenendam libere & quiete, integre & pacifice, sicut decet puram & perpetuam elemosinam, ab omni seruicio seculari, exaccione & demanda, saluo forinseco, si quid habetur. Et ego prenominata Gunnora & heredes mei predictam dimidiam uirgatam terre cum pertinentiis simul cum prefato Rogero & tota eius sequela predictis monachis contra omnes in perpetuum warentizabimus. Et ut hec mea donacio, concessio & presentis carte mee confirmacio perpetue firmitatis robur optineat, presentem cartam sigilli mei munimine roboraui. Hiis testibus, &c. [1241–49.[1]]

237.

Histona.

fol. 60r.

Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris quod ego Willelmus filius Agnetis de Histona dedi, concessi & reddidi & hac presenti carta mea confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in puram, liberam & perpetuam elemosinam totam terram meam cum omnibus pertinenciis suis sine aliquo retinemento, quam de eis aliquando tenui in uilla & campis de Histona: et totum ius & clamium, quod habui uel habere potui in tota predicta terra cum omnibus pertinenciis suis, pro me & heredibus meis in perpetuum quietum clamaui: ita quod nec ego Willelmus nec heredes mei aliquod ius uel clamium in dicta terra cum pertinenciis suis de cetero clamare poterimus. Pro hac autem donacione, concessione, reddicione, quieta clamacione & presentis carte mee confirmacione dederunt michi dicti abbas & monachi de Egnesham quadraginta & sex marcas argenti pre manibus. Hanc autem donacionem [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing.] Hiis testibus. [1241–64.]

[1] Gunnora herself died in 1249: (see *Calendar of Inq post mort.*, p. 35).
[2] Bampton Aston.

238.

Histona.

[1241–64.] Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris quod ego Willelmus filius Agnetis de Histona consilio parentum & amicorum meorum coram toto comitatu de Cantebrigia reddidi, remisi & quietam clamaui pro me & heredibus meis abbati & monachis de Egnesham totam terram meam cum omnibus pertinenciis suis sine aliquo retinemento, quam de eis aliquando tenui in uilla & campis de Histona, & totum ius & clamium, quod habui uel habere potui in tota predicta terra cum omnibus pertinentiis suis, predictis abbati & monachis & eorum successoribus in perpetuum resignaui; ita quod nec ego Willelmus nec heredes mei aliquod ius uel clamium in tota predicta terra cum suis pertinenciis de cetero clamare poterimus. Pro hac autem reddicione, remissione, resignacione & quieta clamacione dederunt michi dicti abbas & monachi de Egnesham quadraginta & sex marcas argenti pre manibus. In cuius [&c. sealing], hiis testibus.

239.

Eynesham.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Robertus Auenel de Egnesham assensu & uoluntate Ysabele uxoris mee dedi [&c.] deo & beate Marie de Egneshamia [&c.] in puram & perpetuam elemosinam septem acras terre arabilis in eadem uilla in Huthecroft, & iacent inter dominicum abbatis & riuulum de Karsewelle, & septem acras prati iuxta Bitterhale uersus orientem; tenendas & habendas libere & quiete, integre & pacifice ab omni seculari seruicio, exaccione & demanda inperpetuum. Et ego Robertus & heredes mei predictam terram & pratum prefatum predictis monachis de Egnesham contra omnes tam mares quam feminas in perpetuum warentizabimus; et ut [&c. sealing], hiis testibus.

240.

Luttershulle.[1]

[1241–64.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Gilbertus dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse &

[1] This heading is only in the writing of Anthony Wood: Luttershulle was in Eynsham parish.

hac presenti carta nostra confirmasse Willelmo de Oxonia & heredibus suis totam Kitterichehurst cum prato adiacente in excambium terre sue de Luttershulle cum prato adiacente, quam emit de Ricardo de Submuro, tenendam & habendam sibi & heredibus suis libere & quiete in perpetuum, saluo tamen nobis seruicio quod pro predicta terra de Luttershulle annuatim facere consueuit. Concessimus etiam eidem unam dimidiam acram terre, que iacet in Waltona, in excambium unius forere que iacet iuxta Lodemere. Et ut hec nostra concessio & confirmacio rata & stabilis permaneat, presenti scripto in modum cirographi confecto quilibet nostrum alternatim signa nostra apposuimus. Hiis testibus.

241.

Luttershulle.[1]

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus de Oxonia dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus terram meam de Luttershulle cum prato adiacente, quam emi de Ricardo de Submuro, in excambium de Keterichesheurst cum prato adiacente : tenendam & habendam libere & quiete sibi & ecclesie sue de Egnesham in perpetuum. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing]. Hiis testibus. [1241–64.]

242.

[Eynsham].[2]

fol. 60v.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, G. dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem eternam in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse & hac presenti carta nostra confirmasse Iohanni & Ade & Thome & Elie, filiis Auenelli de Egnesham, excambium quod Adam quondam abbas Egneshamie fecit Auenello patri illorum, scilicet unam foreram que fuit de terra Nicholai le Marescalle pro una dimidia acra terre arrabilis in Mikelforlong, que fuit de terra Willelmi le Sausar: preterea concessimus & confirmauimus prefato Ade filio Auenelli unam dimidiam acram terre arabilis, que fuit de terra Roberti Marescalli, uersus Sulthone, pro una dimidia acra in Lintone, & per seruicium quod pro predicta terra nobis annuatim facere consueuit: habend[a] & tenend[a] [1241–64.]

[1] In the hand of A. Wood.

[2] 'Gay' is written in the original hand, at the head of the page, with a finger pointing to it. It is really the heading for the next charter.

de nobis & successoribus nostris sibi & heredibus suis uel suis assignatis libere & quiete in perpetuum. Pro hac autem concessione & confirmacione dederunt nobis dicti Iohannes & Adam & Thomas & Elias vii solidos sterlingorum. Et nos [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing].

242 A.

Cattesham.

[1241–64.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, G. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse, concessisse & hac presenti carta nostra confirmasse Ade le Gay molendinum nostrum de Cattesham[1] cum omnibus pertinentiis suis, insimul cum dimidia uirgata terre, quam habuimus cum dicto molendino, & una crofta que uocatur Brebhe, & cum prato & pascuis & pasturis ad predictam dimidiam uirgatam terre pertinentibus: habendum & tenendum sibi & heredibus suis de nobis & successoribus nostris libere & quiete, integre & pacifice inperpetuum, reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris, ipse & heredes sui, sexaginta solidos sterlingorum ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis xv solidos & ad Nathale Domini xv solidos, & ad festum sancte Marie in Martio xv solidos, & ad festum Natiuitatis sancti Iohannis Baptiste xv solidos. Insuper etiam dictus Adam & heredes sui reddent nobis singulis annis ad festum sancti Michaelis quatuor aucas & iii denarios pro omnibus seruiciis & exaccionibus ad nos pertinentibus, saluis seruiciis dominis feodi debitis & releuio. Pro hac autem donacione, concessione & presentis carte nostre confirmatione dedit nobis prefatus Adam decem marcas argenti in gersummam. Et nos [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

243.

Histona.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Iohannes de Greitona remisi & quietum clamaui de me & heredibus meis domino abbati de Egneshamia & conuentui eiusdem loci ibidem deo seruienti in perpetuum omne ius & clamium, quod habui uel habere potui, in sex rodis terre cum pertinenciis in Histona, quas habui ex dono Agnetis uxoris Roberti de Norfoc & confirmacione Willelmi filii eius: ita quod nec ego Iohannes nec aliquis heredum meorum nec aliquis per me in

[1] Tackley Mill: see 563, and 608.

predictis sex rodis cum pertinentiis in Histona aliquod iuris clamium, quod ullo modo iuris ad me uel heredes meos descendere possit aut debeat, exigere poterimus aut debemus. Et ut hec mea remissio & quieta clamancia futuris temporibus firma sit & stabilis, presenti scripto sigillum meum apposui: et reddidi domino abbati & conuentui cartas & munimenta, que habui super predictis sex rodis terre cum pertinenciis ex dono predictorum Roberti & Agnetis & Willelmi filii eius. Hiis testibus.

244.

Rollendrith.

Sciant presentes & futuri quod ego Iohannes le Mire de Northone dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem [deo[2]] seruientibus totam terram meam cum omnibus pertinentiis suis sine aliquo retinemento, quam habui de Waltero le Frankelein in uilla & campis de Parua Rollendrith, tenendam & habendam sibi & successoribus suis libere & quiete, integre & pacifice ab omni seruicio & demanda ad me uel heredes meos pertinente in perpetuum. Pro hac autem donacione, concessione & presentis carte mee confirmacione dederunt predicti abbas & conuentus pratum suum quod habuerunt de Radulfo de Saucey in Estcote, quod uocatur Sauceisham, & quindecim marcas argenti in gersummam. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus. [1241–43.[1]]

245.

Oxon.

fol. 61r.

Sciant presentes & futuri quod ego Symeon de Walingford & Luc[ia] uxor mea remisimus, reddidimus & quietum clamauimus pro nobis & heredibus nostris abbati & conuentui de Egnesham & successoribus eorum in perpetuum totum ius & clamium, quod habuimus uel quod habere potuimus, in tota terra illa cum pertinenciis suis, quam tenuimus de feodo eorum in suburbio Oxonie extra portam de Luttelgate in parochia sancte Ebbe: que quidem terra post decessum Luc[ie] uxoris mee ad predictam domum Egneshamie racione eschaete debet reuerti, quia dicta Luc[ia] nichil iuris habuit nec habere potuit in dicta terra nisi racione dotis de Waltero quondam uiro suo, filio Thome Strut; qui quidem Walterus obiit sine herede de corpore suo. Et pro hac remissione, redditione & quieta clamancia, predicti abbas & conuentus dederunt nobis in gersumma uiginti marcas esterlingorum. Et in huius rei [&c. sealing], hiis testibus. [1241–64.]

[1] See 234 and 478. [2] Omitted in MS.

246.

Oxon.

1241–64.] Nouerint uniuersi quod ego Symeon de Walingford & Luc[ia] uxor mea obligauimus nos & heredes nostros ad faciendum dominis abbati & conuentui de Egnesham omnem securitatem, quam sibi uiderint expedire, coram proximis iusticiariis apud Oxoniam itinerantibus de terra illa cum pertinenciis suis, quam remisimus eis & reddidimus & quietam clamauimus in parochia sancte Ebbe, & ad conseruandum eos indempnes ab omni molestacione, [&] uexatione, aliqua occasione proueniente, racione eiusdem terre. Et ad maius testimonium istius securitatis inuadiauimus eisdem & dimisimus omnes redditus nostros in burgo & sub burgo Oxonie, habendos & percipiendos terminis debitis & consuetis, & plenarie tenendos, donec plenaria securitas eis exinde sit facta: uel si in hoc defecerimus, quod de predictis redditibus nostris predicti abbas & conuentus uiginti marcas plenarie perceperint. Et ex tunc iidem redditus nobis uel heredibus nostris reuertantur libere & quiete, scilicet de Adam Fetheplace unam marcam, de Willelmo de Mildecumbe unam marcam, de terra Ricardi Prudom' octo solidos, de terra Ruby Iudea proxim[a] octo solidos, de terra Henrici le Ewer quinque solidos, de Iuliana Pady septem solidos, de terra Ricardi Bere extra portam aquilonarem tres solidos, de Laurencio le Rus duos solidos. In huius [&c. sealing], hiis testibus.

247.

Wikeresyndon.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Henricus de Teyden' miles dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus quatuor uirgatas terre arabilis extractas de dominico
fol. 61v. hered[um] Hugonis de Cuylarduille in uilla de Wykerisendona | cum omnibus pertinentiis suis, illas scilicet quas Paulinus de Tayden' frater meus pro homagio & seruicio meo michi dedit, uidelicet super Hosmundeshulle triginta & duas acras, que iacent simul in una cultura; et in cultura super pratum quod uocatur Tyckeleuere septem acras; et in cultura que extendit se super Fullbroc uiginti & tres acras; & in cultura super grauam sexdecim acras; et in cultura sub graua sexdecim acras et totum pratum meum cum

omnibus pertinentiis suis sine aliquo retinemento, quod uocatur Champiummed. Preterea dedi & concessi prefatis monachis unam uirgatam terre cum prato adiacente & cum omnibus pertinentiis suis, quam Hugo de Angulo aliquando de me tenuit, preter quatuor acras terre arabilis quas uendidi magistro Willelmo de Taney. Dedi etiam & concessi predictis monachis totam mansionem meam cum omnibus pertinenciis suis sine aliquo retinemento quam habui in uilla de Wykerisendona. Preterea dedi & concessi & hac presenti carta mea confirmaui predictis monachis homagium & seruicium, scilicet trium solidorum, cum omnibus eschaetis, quod Iohannes de Marissco michi facere consueuit pro una dimidia uirgata terre in Wykerisendona: habendum & tenendum sibi & successoribus suis libere & quiete, integre, honorifice, bene & in pace, in dominicis, in pratis, in pascuis, in uiis, in semitis, in aquis, in homagiis, in redditibus & in omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus michi uel heredibus meis pertinentibus, saluo tamen forinseco seruicio quantum pertinet ad unam uirgatam terre in predicta uilla de Wykerisendona: reddendo inde annuatim heredibus Paulini de Taydene uel eorum assignatis quatuor solidos argenti uel duos sperueros soros[1] in festo Aduincula sancti Petri pro omnibus secularibus seruiciis, querelis, sectis & omnibus exactionibus & demandis. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

248.

Eynesham.
Carta Philippi de Clere & Iohanne & Hawys heredum Walteri Barahtt'.[2]

Sciant presentes & futuri quod ego Philippus de Clere & ego Iohanna & ego Hawys heredes Walteri Baratti dedimus & concessimus & hac presenti carta nostra confirmauimus deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totam terram nostram cum omnibus pertinenciis suis quam habuimus in uilla de Egnesham tam in ueteri quam in nouo burgo; et totum ius & clamium quod habuimus uel habere poterimus in tota dicta terra cum omnibus pertinenciis suis predictis monachis remisimus in perpetuum & quietum clamauimus. Pro hac autem donacione, concessione & quieta clamacione dederunt nobis predicti monachi de Egnesham quatuor marcas & tres solidos argenti. Et ut [&c. sealing], hiis testibus. [1241–64.]

[1] See nos. 274 and 318.

[2] This and the three following charters have rubricated headings in the original hand.

248 A.

Cattesham.

Carta Iohannis filii Mylonis de Fretewelle.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Iohannes filius Milonis de Fretewelle reddidi, remisi & quietum clamaui pro me & heredibus meis deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totum ius & clamium quod habui uel habere potui in molendino de Chattesham cum omnibus pertinentiis suis in perpetuum, ita tamen quod nec ego Iohannes nec aliquis heredum meorum in dicto molendino cum omnibus pertinentiis suis aliquid iuris uel clamium uendicare de cetero poterimus. Reddidi etiam dictis abbati & conuentui breue[1] domini regis per quod eosdem implacitaui. Et pro hac redditione, remissione & quieta clamancia dederunt michi predicti monachi de Egnesham dimidiam marcam argenti. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, &c.

249.

Oxon.

fol. 62r.

Carta Henrici filii Roberti de Derby.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Henricus filius Roberti de Derby reddidi, remisi & quietum clamaui pro me & heredibus meis deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus imperpetuum totum ius & clamium quod habui uel habere potui in tota terra cum omnibus pertinentiis suis, quam tenui de feodo dicte domus de Egnesham in Catthestrete[2]: quam quidem terram Willelmus de Reppendon' dedit Roberto patri meo. Pro hac autem redditione, remissione & quieta clamancia predicti monachi de Egnesham dederunt michi nouem marcas esterlingorum pre manibus. In cuius [&c. sealing], hiis testibus.

250.

Welde.

Carta Willelmi de Dyua.

[June 1247.[3]] Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus de Dyua dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus

[1] 'braiue,' MS.

[2] The Hundred Rolls (II. 804) show that Eynsham had only two holdings in the parish of St. Mary, one of which was opposite Brasenose College, the other too small to be the tenement here mentioned. We conclude therefore that the tenement, mentioned in this charter, was at the top of Cat Street on the east side, which would be in the parish of St. Peter-in-the-East.

[3] The four judges itinerant, who

in puram, liberam & perpetuam elemosinam unam uirgatam terre cum omnibus pertinenciis suis in Wealde, illam scilicet quam Ricardus Rouland aliquando de me tenuit in eadem uilla; habendam & tenendam sibi & successoribus suis libere & quiete, bene & in pace, in uiis, in semitis, in planis, in pasturis, in pascuis & in omnibus aliis asiamentis in perpetuum. Pro hac autem donacione, concessione & presentis carte mee confirmatione remiserunt michi & heredibus meis predicti monachi de Egnesham communam pasture sue in bosco meo de Dukelintona tunc incluso uersus le Norhte, & omnia assarta ipsius bosci tunc tempore assartata: ita tamen quod nec ego Willelmus nec aliquis heredum meorum aliquid de dicto bosco forinseco sine assensu & uoluntate predictorum monachorum includere uel assartire de cetero poterimus. Concedo etiam [&[1]] confirmo pro me & heredibus meis predictis monachis de Egnesham & hominibus eorum de Wealde & de Stodfold tunc tempore h[ab]itis [*sic*] liberum introitum & exitum & uiam sufficientem ad communam pasture sue in bosco meo tunc tempore non incluso & in omnibus assartis meis post blada assportata ad omnimoda aueria sua per seruicium consuetum per annum, scilicet pro porco superannato unum denarium, pro porco dimidii anni unum obolum & pro quolibet alio auerio unam aucam preter equos & pullos & iumenta; et quod nullus eis aliquam molestiam super hoc faciat; & ego Willelmus & heredes mei predictam uirgatam terre cum omnibus pertinentiis suis [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing]. Hiis testibus, domino Rogero de Turkeby, & domino Gilberto de Prestona, magistro Sym[one] de Waltona, domino Iohanne de Chobeam, tunc iusticiariis itinerantibus, & multis aliis.

251.

Welde. **fol. 62ᵛ.**

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus de Diua dedi [&c.] [c. 1247.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus Ricardum Rouland de Wealde, qui fuit uillanus & natiuus meus, cum tota sequela sua & omnibus catallis suis cum mesuagio suo, tam in domibus quam in aliis rebus: tenendum & habendum sibi & omnibus successoribus suis, de me & heredibus meis libere, quiete, bene & in pace in perpetuum. Pro hac autem donatione, concessione & quieta clamancia dedit michi abbas de Egnesham quatuor marcas sterlingorum in garsumma. Et in huius [&c. sealing], hiis testibus.

witness this deed, were at Oxford in June, 1247: (see *Cartulary of St. Frideswide*, I. 114).

[1] Omitted in MS.

252.

Wykeresyndone.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Ysabel filia Hugonis de Cuillardeuille[1] dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in liberam, puram & perpetuam elemosinam totam terram meam cum omnibus pertinentiis suis sine aliquo retinemento, quam habui uel habere potui in uilla de Wykerisendone, tenendam & habendam sibi & successoribus suis libere & quiete, bene & in pace, in dominicis, in pratis, in pascuis, in uiis, in semitis, in aquis, in molendinis, in homagiis, in releuiis, & eschaetis & in omnibus aliis rebus ad dictam terram pertinentibus imperpetuum. Ego uero Ysabel [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

253.

[A corrody granted to Isabel de Cuillardeville].

[1241–64.] Hec est conuentio facta inter abbatem & conuentum Egneshamie ex parte una & Ysabel filiam Hugonis de Cuillardeuille ex altera, uidelicet quod dicti abbas & conuentus dederunt & concesserunt dicte Ysabel duos panes monachales & duos panes secundos maioris ponderis & duos galones ceruisie de seruisia conuentus, & duos galones de seruisia secunda singulis diebus, quamdiu uixerit, de domo Egneshamie percipiendos. Preterea dicti abbas & conuentus concesserunt dicte Ysabel singulis annis, quamdiu uixerit, tres marcas argenti ad robas & ad coquinam de camera abbatis ad duos anni terminos percipiendas, scilicet ad festum sancte Marie in Marcio & ad festum sancti Michaelis, & sexdecim carucatas buste[2], quas idem abbas faciet adduci ad domum dicte Ysabel inter Penthecosten & festum sancti Martini, & sexdecim quarteria auene, medietatem ad Pascha & medietatem ad festum sancti Michaelis, & fenum ad unum equum sufficientem & domum honestam ubi poterit habitare. Con-
fol. 64r.[3] cesserunt etiam | dicti abbas & conuentus dicte Ysabel duas uaccas cum uaccis abbatis in pastura, porcos suos proprios quietos in pannagio. Dicta uero Ysabel concessit quod omnia bona sua mobilia & immobilia pro salute anime sue & parentum suorum post decessum

[1] See no. 247.

[2] Another form of 'busce', 'firewood'; Ducange.

[3] Fol. 63 has been inserted out of its place and comes in the middle of this deed. Anthony Wood, who numbered the deeds in this part of the Cartulary, did not notice this, and gave the number 261 to the end of this charter, as if it were a separate charter.

suum in domo Egneshamie remaneant. Ut autem hec conuentio & concessio rata sit & stabilis, presenti scripto in modum cyrographi confecto alternatim sigilla sua apposuerunt. Hiis testibus, &c.

254.

Rollendryth Parua.[1]

fol. 63r.

Sciant presentes & futuri quod ego Iohannes le Mire de Northone reddidi, remisi & quietam clamaui pro me & heredibus meis deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus totam terram meam cum omnibus pertinenciis suis sine aliquo retinemento, quam habui de Waltero Frankelano, in uilla & campis de Parua Rollendrith de feodo ipsius domus de Egnesham, ita solidam & integram quod nec ego nec aliquis heredum meorum de cetero in tota predicta terra cum omnibus pertinentiis suis aliquod ius uel clamium habere poterimus. Et pro hac reddicione, remissione & quieta clamacione dederunt michi predicti abbas & conuentus pratum suum quod habuerunt de Radulfo de Saucey in Estcote, quod uocatur Sauceysham, & quindecim marcas argenti in gersummam. Et ut [&c. sealing], hiis testibus. [1241–64.]

255.

[Philip the miller grants to Eynsham a rent of three shillings in Oxford].

Sciant presentes & futuri quod ego Philippus molendinarius de Oxonia dedi & concessi & hac mea presenti carta confirmaui pro me & heredibus meis in perpetuum deo & ecclesie beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus & in perpetuum seruituris in liberam & puram & perpetuam elemosinam pro salute anime mee & animarum antecessorum & successorum meorum tres solidatas redditus annui & perpetui in uilla Oxonie percipiendas singulis annis in perpetuum ad duos anni terminos, scilicet ad festum sancte Marie in Martio xviii denarios & ad festum sancti Michaelis xviii d., uidelicet de una selda cum solario desuper cum omnibus pertinentiis eorum, quicunque ea teneant, cum libero introitu & libero exitu ad namiandum in eisdem, quocienscumque contigerit [1241–57.[2]]

[1] A repetition of no. 244 but in other, and more correct, words.

[2] The witnesses occur only at fol. 78 in the note-book of Nich. Bishop in the Cambridge Library, where is added 'extract[um] fuit per copiam a libro de cartis registrat' de Egnesham in anno Henrici VIti quarto per Nicholaum Bysshop'. This proves that there was another cartulary in existence.

quod aliquid de predicto redditu a retro fuerit, quin terminis statutis persoluatur. Que quidem selda & quod solarium Iohannes Caym aliquando tenuit in parochia sancti Michaelis aquilonaris Oxonie & postea Willelmus le Sauser[1]; de qua quidem selda & de quo solario cum pertinenciis suis dedi Henrico filio Henrici filii Symeonis duodecim denarios redditus perpetui; quas michi reddidit, remisit & quietas clamauit per cartam suam pro se & pro heredibus suis & pro suis assignatis in perpetuum. Ego autem [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, [Petro filio Toraldi tunc maiore Oxon', Henrico filio Henrici filii Simeonis, Philippo Pady, Iohanne fratre suo, Thoma de Submuro, Ada fratre suo, Ada Feteplace, Iohanne de Coleshull, Laurencio Ruffo, & multis aliis[3].]

256.

[Henry son of Simeon, junior, quitclaims to Philip the miller a rent of xii d.]

[1241–57.[2]] Sciant presentes & futuri quod ego Henricus filius Henrici filii Symeonis de Oxonia reddidi, remisi & quietum clamaui & hac presenti scripto confirmaui pro me & pro heredibus meis in perpetuum & pro meis assignatis Philippo molendinario de Oxonia & suis assignatis in perpetuum totum ius & clamium quod habui & quod habere potui in perpetuum in quadam selda cum solario desuper & pertinentiis suis, quam Iohannes Caym aliquando tenuit, & postea Willelmus le Sauser, in parochia sancti Michaelis aquilonaris Oxonie: de qua quidem selda cum pertinentiis suis predictus Philippus dedit michi duodecim denarios redditus perpetui. Et in huius [&c. sealing], hiis testibus, [Petro filio Toraldi, tunc maiore Oxon', Philippo molendinario, Philippo Pady, Iohanne fratre suo, Thoma de Submuro, Ada fratre suo, Ada Feteplace, & aliis[3].]

257.

Fynstoke.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus filius Roberti le Grant de Finestoke dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham

[1] We can identify this tenement in the Hundred Rolls (II. 795), 'Galfridus le Sauser tenet unam seldam cum solario ex hereditate Willelmi patris sui . . . reddendo abbati Egnesham iii. solidos.'

[2] Peter Torold died in or before 1257; it is not known that he was mayor after 1244, but a satisfactory list of mayors has not yet been drawn up.

[3] Witnesses from Nich. Bishop, fol. 78v.

& monachis ibidem deo seruientibus totam terram meam cum omnibus pertinentiis suis sine aliquo retinemento quam de eis tenui in uilla & campis de Finestoke; & omne ius & clamium, quod michi uel heredibus meis in tota dicta terra cum omnibus pertinenciis suis aliquo casu poterit euenire, eisdem imperpetuum resignaui: habendam & tenendam sibi & successoribus suis de me & heredibus meis libere & quiete, integre, pacifice imperpetuum. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi predicti abbas & conuentus unum panem album trium quarteriorum & unum panem secundum eiusdem ponderis & unum galonem & dimidium de ceruisia monachorum & unum ferculum integrum de coquina abbatis & unum discum de potagio seruiencium ad sustentacionem uite mee singulis diebus & octo solidos ad me uestiendum singulis annis in festo beati Michaelis percipiendos. Et ut [&c. sealing].

258.

Eynesham.

fol. 63v.

Sciant presentes & futuri quod ego Iohannes filius Iohannis, quondam ianitoris de Egnesham, dedi [&c.] deo & beate Marie de Egneshamia & dominis meis Gilberto abbati & eiusdem loci conuentui totum mesuagium meum, quod ego & Iohannes pater meus aliquando de eis tenuimus, iuxta portam abbacie de Egnesham, & tantam terram terre mee in nouo burgagio de Egnesham iuxta terram dicti abbatis, quanta continetur in crofta que fuit Reginaldi Clement, in excambium tocius mesuagii cum crofta & columbario, quod predictus Reginaldus de predictis abbate & conuentu aliquando tenuit in uilla de Egnesham inter mesuagium Roberti Botte & mesuagium Gilberti pistoris, simul cum placia quam Emma mater Heruei habuit pro dote sua: habenda & tenenda sibi & successoribus suis libere & quiete, integre & pacifice inperpetuum. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing]. [1241–64.]

259.

[? Eynsham].

Sciant presentes & futuri quod ego Radulfus filius Walteri clerici de Egnesham dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in liberam, puram & perpetuam elemosinam unam acram terre arabilis, que quidem acra est forrera culture ipsius abbatis iuxta Le Berwe uersus Stanton': habendam & tenendam [1241–64.]

sibi & successoribus suis libere & quiete, integre, pacifice & plenarie ab omni seculari seruitio, exactione & demanda imperpetuum. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

260.

Mukelton.

[1241–64.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Gilbertus dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse & remisisse Thome de Gardino & heredibus suis seruicium unius armigeri, quod nobis debebat pro terra quam de nobis tenuit in uilla & campis de Mukelintona, & sectam curie nostre preter semel in anno, scilicet ad Hokedai. Pro hac autem concessione & remissione dedit nobis predictus Thomas unam uirgatam terre cum pertinenciis in eadem uilla. Ipse uero Thomas & heredes sui facient nichilominus homagium & regale seruicium & habebimus wardam heredum suorum, sicut ante habebamus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Lawr[entio] le Brun, Stephano ianitore, Radulfo filio clerici, Iohanne filio Stephani, Roberto tunc custode de Mukelintona, Henrico de Lesseburga, Roberto le Marisscal & aliis.

262[1].

fol. 64r.

Molendinum Wygewold.[2]

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Margeria de Reduariis, primogenita Iohannis Byseht, concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus pro salute anime mee in liberam, puram & perpetuam elemosinam decem solidos in molendino meo de Wygewold, quos Manasserus Byseht eis dedit in eodem molendino, quos quidem decem solidos dictos [*sic*] ego & heredes mei predictis monachis fideliter & sine contradictione aliqua ad duos anni terminos persoluemus, scilicet ad festum sancti Iohannis Baptiste quinque solidos & ad Natale Domini quinque solidos. Si uero ego Margeria uel heredes mei in aliquo termino a solucione dicti redditus futuris temporibus cessauerimus, licebit dictis monachis predictum molendinum naymare, donec eisdem de predicto redditu plene fuerit singulis terminis satisfactum. Ego & heredes mei totum predictum redditum decem solidorum [&c.

[1] To explain the omission of no. 261 see note to no. 253.
[2] In Cirencester.

warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, domino Stephano de Harehul', domino Willelmo de Hasting[es], domino Ricardo de Bachingeden', Humfrido de la Barre, Roberto de Gayton', Willelmo de Lasseberewe, Willelmo de Segre, Roberto de Solers, Rogero Harang, & multis aliis.

263.

Wikeresyndone.

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus de Collintone filius Agnetis filie Hugonis de Cuyllardewille dedi [&c.] Ysabelle filie Hugonis de Cuyllarduille amite mee totam terram meam quam habui ex dono predicte Agnetis matris mee in territorio de Wikerisendona, scilicet duas acras sub graua, que iacent inter terram Walteri de Hunderlithe & terram Sare, & extendunt se super Northbroc; & unam acram contra Mukelwrthe proximiorem terre Sare; et unam acram super Frockewelle iuxta terram abbatis de Egnesham, que quondam fuit terra Henrici de Taydene; et unam acram in cultura Bi Suthetun, que extenditur super croftam Ricardi filii Alani; et unam acram super Lonkebenhulle proximiorem terre, que fuit Walteri de Hunderlithe, cum omnibus pertinentiis suis, habendas & tenendas libere & quiete & honorifice & pacifice in feodo & hereditate sibi & heredibus suis uel suis assignatis & eorum heredibus uel cuicunque uel quandocunque dare, uendere, legare uel assignare uoluerint in perpetuum; reddendo inde annuatim Ade de Collintone & heredibus suis uel suis assignatis unum denarium ad festum sancti Lawrencii pro omni seculari seruicio, exactione & demanda. Pro hac autem donacione | [&c.] dedit michi predicta Ysabella quinque marcas esterlingorum pre manibus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, domino H. Tayden milite, domino W. de Wike capellano, & aliis. [c. 1240–50.] fol. 64v.

264.

Wickrisendon.

Sciant presentes & futuri quod ego Ysabel filia Hugonis de Cuyllarduille in ligia uiduitate mea dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in liberam, puram & perpetuam elemosinam totam terram meam cum omnibus pertinentiis suis quam emi de Willelmo de Colinton' clerico, filio Agnetis sororis mee, in territorio de Wikerisendona, scilicet duas acras sub grava, que iacent inter terram Walteri de Hunderlithe & terram Sare, [1241–64.]

& extendunt se super Northbroc; & unam acram contra Mikelwrthe proximiorem terre Sare; & unam acram supra Frokewelle iuxta terram que fuit Henrici de Tayden'; et unam acram in cultura Bi Sutheton', que extenditur super croftam Christine uidue; et unam acram super Lonkebenhulle proximiorem terre Walteri de Hunderlithe; habendas & tenendas sibi & successoribus suis libere & quiete, bene & honorifice, in planis, in pasturis, in uiis, in semitis, in pratis & pascuis & in omnibus aliis aisiamentis. Ego uero Ysabel [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

265.

[Grant of heath in South Stoke to William of Woodcot.]

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego G[ilbertus] dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus dedimus [&c.] Ricardo filio Willelmi de Wodekote pro homagio & seruicio suo unam partem de bruerio nostro in uilla de Wodekot' cum pertinenciis suis, que iacet extra portam dicti Willelmi de Wodecot'[1], & extendit se de crofta predicti Willelmi de Wodecot' per paruam uiam de Hekeslad' usque ad uiam de Chakedene & per eandem uiam usque ad terram Radulfi Wlfardi; habendam & tenendam sibi & heredibus suis de nobis & successoribus nostris in feudo & hereditate libere & quiete absque omni exaccione; reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris ipse & heredes sui duos solidos & sex denarios pro omnibus seruiciis, consuetudinibus secularibus & demandis nobis & successoribus nostris pertinentibus ad quatuor anni terminos, scilicet ad festum sancti Thome apostoli vii. d. & obolum, ad Annunciacionem sancte Marie Uirginis vii. d. & obolum, ad festum sancti Iohannis Baptiste vii. d. & obolum & ad festum sancti Michaelis vii. d. & obolum. Ut autem [&c. sealing], hiis testibus.

266.

Eynesham.

[1241–64.] Omnibus Christi fidelibus, presens scriptum uisuris uel audituris, G[ilbertus] dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos unanimi assensu dedisse [&c.] Thome filio Ricardi de monasterio de Egnesham & heredibus suis mesuagium illud cum curtilagio & crofto, quod Ricardus

[1] Woodcot in South Stoke.

pater predicti Thome aliquando de nobis tenuit in uilla de Egnesham; habendum & tenendum sibi & heredibus suis, libere & quiete, bene & in pace, in uiis, in semitis, in planis, in pasturis & in omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus ad tantam terram pertinentibus; reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostrum ipse & heredes sui uos solidos sterlingorum ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis vi denarios, et ad festum sancti Thome apostoli vi denarios, et ad festum beate Marie in Marcio vi denarios, et ad Natiuitatem sancti [Iohannis][1] Baptiste sex denarios; et tres bederipas cum uno homine, unam scilicet sine cibo, & duas ad cibum nostrum; et sectam curie nostre bis tantum in anno, scilicet ad festum sancti Michaelis et ad | Hockeday pro omni seculari seruicio, fol. 65r. consuetudine & demanda ad nos pertinente. Et nos [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

267.

Dokelyntona.

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus de Diue dedi [&c.] [1247–64.] pro me & heredibus meis deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus, quod ipsi uel eorum tenentes, qui tenebunt illam uirgatam terre, quam Ricardus Rolland[2] aliquando de me tenuit in uillenagio in Welda, quam scilicet per cartam meam dedi dictis monachis in puram & perpetuam elemosinam, habeant communam pasture mee in Dugkelintona tam in bosco meo tunc non incluso, quam in assartis meis post blada asportata, ad omnimoda aueria sua propria, que habebunt in eadem uilla in perpetuum, que poterunt hyemare, preter oues in bosco tunc non incluso; ita quod ego Willelmus & heredes mei aliquod seruicium inde exigere uel percipere non poterimus. Concedo etiam & confirmo eisdem monachis pro me & heredibus meis donacionem terre illius cum omnibus pertinenciis in Dukelintona, quam Wido pater meus & Lucia mater mea dederunt Ricardo de Mora[3] & quam idem Ricardus dedit dictis monachis, & sectam curie mee de dicta terra quietam clamo inperpetuum, saluo seruicio michi inde debito, scilicet una libra piperis. Omnes etiam alias donationes de terris & redditibus de feudo meo eis factis per presentem cartam meam pro me & heredibus meis

[1] Not in MS. [2] See nos. 250 and 251.
[3] See nos. 214 and 215.

secundum tenorem cartarum, quas de donatoribus suis inde habent, concedo & confirmo, habendas & tenendas libere & quiete & in pace in perpetuum eis & successoribus suis. Ego uero Willelmus & heredes mei omnes dictas donaciones, concessiones & confirmaciones predictis monachis warentizabimus in perpetuum. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

268.

[Notice that all disputes between Eynsham and William de Diva are settled.]

Jan. 22, 1249/50. Omnibus Christi fidelibus ad quos presens scriptum peruenerit, G[ilbertus] dei gracia abbas de Egnesham' & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra, quod omnes lites & controuersie orte & mote inter nos ex parte una & dominum Willelmum de Diua militem ex altera die beati Uincencii anno Domini MCC'XL nono sub hac pacis forma conquieuerunt, uidelicet quod altera pars alteri omnimodas acciones uel peticiones in quocunque foro motas uel ortas ubicunque remisit. Et ne supradicte acciones uel peticiones recidiuo dolore aliquo tempore in posterum possint resuscitari, in perpetuum testimonium presenti scripto signa nostra duximus apponenda. Hiis testibus, &c.

269.

Histona.

[1241–64.] Omnibus ad quos presens scriptum peruenerit G[ilbertus] dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Noueritis nos communi consilio capituli nostri & eiusdem assensu unanimi dedisse [&c.] Galfrido filio Heruei de Histon quoddam mesuagium & croftum, quod iacet inter mesuagium quod fuit Reginaldi Seful & mesuagium quod fuit Petri Ketilbern, cum duabus rodis in campis iacentibus & pertinenciis: quarum rodarum una iacet inter terram ecclesie beate Eteldr[ede] de Histona, et terram Symonis Godman, & altera apud Bessedalle inter terram Hugonis Empinton' & terram Reginaldi Seful: habendum & tenendum dictum mesuagium & croftum cum dictis duabus rodis & pertinenciis de nobis & successoribus nostris dicto Galfrido et heredibus suis, excepto loco religioso, libere, quiete, hereditarie, bene & in pace; faciendo inde per annum seruicium quatuor solidorum ille & heredes sui nobis

& successoribus nostris uidelicet ad festum sancti Michaelis xii denarios, ad Natale Domini xii denarios, ad Pascha xii denarios, ad festum sancti Iohannis Baptiste xii denarios pro omni seruicio, consuetudine & secularibus demandis; set tantum dictus Galfridus & heredes sui curiam nostram de Histona bis per annum sequentur, & saluo forinseco seruicio, scilicet quantum pertinet ad tantam terram de eodem feudo in eadem uilla. Et ego dictus Gillebertus abbas de Egnesham totusque eiusdem loci conuentus & successores nostri warentizabimus dictum mesuagium & croftum cum duabus rodis & pertinenciis dicto Galfrido & heredibus suis, excepto loco religioso, contra omnes mortales imperpetuum. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis dictus G. sex marcas argenti in gersummam. In huius [&c. sealing], hiis testibus.

270.

[Histon.]

fol. 65v.

April 9, 1251.

Notum sit omnibus fidelibus quod anno gracie MCC quinquagesimo primo, quinto Idus Aprilis, dominus G[illebertus] dei gracia abbas de Egnesham & eiusdem loci conuentus concesserunt & dederunt magistro Hugoni de Bureford, tunc temporis rectori ecclesie de Huston', de consensu & uoluntate eiusdem H[ugonis] & de prudencia nobilis uiri domini Henrici de Coleuille, tunc temporis uicecomitis Canteb[rigie], & aliorum multorum uirorum legalium, quandam partem prati sui in Hustona, quod uocatur Lam, (que pars iacet inter duas fossatas, ad dictum magistrum & suos successores pertinentes, ad modum scuti triangularis ex opposito pomerii domini Henrici de Coleuille ex altera parte strate regie: et partim iacet retro curiam dicti magistri Hugonis uersus occidentem) pro omni decima & communa, quam dictus H[ugo] uel sui successores possint in dicto prato exigere & reportare: et in excambium pro quadam parte orti dicti H[ugonis], que pars est inter curiam dicti abbatis & columbarium & horreum dicti Hugonis. Et ut hec amodo nulli ueniant in dubium, sed potius perpetue memorie commendentur, idcirco dictus Hugo presens scriptum signo suo signatum dictis abbati & conuentui confecit; cuius transcriptum ad maiorem euidenciam successorum dicti Hugonis de uerbo ad uerbum insertum est in duobus missalibus apud Huston' in ecclesia sancte Etheldrede. Hiis testibus, domino H. de Coleuille, fratre N., &c.

271.

Estona & de curia de Bamptona.

[1241–64.] Notum sit omnibus presens scriptum uisuris uel audituris, quod ita conuenit inter dominum Inbertum le Pugeys de Bamptona ex parte una & dominum G[ilbertum] abbatem & conuentum de Egnesham ex altera, uidelicet quod dictus Inbertus pro se & heredibus suis & suis successoribus remisit & quietum clamauit dictis abbati & conuentui de Egnesham quoddam festum, quod dicti abbas & conuentus facere consueuerunt hominibus suis de Estona in festo sancti Bartholomei pro quadam cultura apud Sypford que uocatur Sypland & quadam pastura que uocatur Sypwardemed: ita quod dictus Inbertus uel aliquis heredum suorum uel suorum successorum uel hominum a dictis abbate & conuentu racione dicti festi diei sancti Bartholomei aliquid exigere de cetero non poterunt. Remisit etiam & quietam clamauit idem Inbertus pro se & heredibus suis & successoribus suis dictis abbati & conuentui de Egnesham sectam curie sue de Bamptona, quam exigebat ab eisdem de una uirgata terre in uilla de Estona, libere & quiete in perpetuum. Pro hac autem remissione & quieta clamacione dabunt dicti abbas & conuentus de Egnesham singulis annis dicto Inberto & heredibus suis uel suis successoribus ad quatuor anni terminos duas marcas argenti, scilicet ad festum sancti Michaelis dimidiam marcam, ad Natale dimidiam marcam, ad Pascha dimidiam marcam, & ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste dimidiam marcam pro omnibus secularibus seruiciis, consuetudinibus & demandis, que pro dicto festo & secta curie sue exigi poterunt in perpetuum. Concesserunt autem dicti abbas & conuentus pro se & successoribus eorum, quod dictus Inbertus & heredes sui possint distringere eos per aueria hominum suorum de Estona, tam de feudo abbatis quam de suo, quocienscunque a solucione dictorum denariorum in aliquo termino cessauerint, donec eis competenter & plenarie fuerit satisfactum. Dictus uero I. & heredes sui & sui successores dictam conuencionem dictis abbati & conuentui de Egnesham contra omnes gentes warentizabunt & defendent in perpetuum. Ut autem hec conuencio ex utraque parte firma sit & stabilis in perpetuum, tam dictus Inbertus quam dicti abbas & conuentus presenti scripto in modum cirographi confecto alternatim sigilla sua apposuerunt. Hiis testibus, &c.

272.

Oxon. fol. 66r.

Sciant presentes & futuri quod ego Symon pictor, filius Iohannis Le Franceys Oxonie, dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus redditum octo solidorum, quem[2] percipere consueui de toto tenemento[3] illo, quod fuit quondam Iohannis patris mei: quod quidem tenementum predictus Iohannes pater meus emit de Matilde de Grantpont & Elena sorore sua in parochia sancti Michaelis Aquilonaris Oxonie, inter uenellam abbatis de Oseneya & terram Symonis Blancpayn in magna strata contra le Pillori, & quicquid iuris uel clamii habui uel habere potui in toto dicto tenemento cum omnibus pertinenciis suis predictis monachis & eorum successoribus sine aliquo retinemento pro me & heredibus meis in perpetuum quietum clamaui. Et pro hac donacione, [&c.] dederunt michi dicti monachi de Egnesham quadraginta solidos sterlingorum in gersummam. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Laurencio Wyth tunc maiore Oxonie, &c. [c. 1251.[1]]

273.

Oxon.

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus molendinarius & ego Elena filia Gerardi Cordewanarii & ego Matildis soror ipsius Elene concessimus, dimisimus & liberauimus Iohanni Normanno[5] totam illam terram, que est inter seldam que fuit Nicholai Le Loym[er] & inter uenellam abbatis de Oseneya in parochia sancti Michaelis uersus portam aquilonarem Oxonie, illi & heredibus suis, uel cui assignare uoluerit, habendam & tenendam de nobis & de heredibus predictorum Elene & Matildis in feodo & hereditate, libere, quiete & integre cum omnibus pertinenciis suis, reddendo inde annuatim nobis & heredibus predictarum Elene & Matildis uiginti solidos ad quatuor terminos anni pro omni seruitio & exaccione, scilicet ad Natiuitatem sancti Iohannis quinque solidos & ad festum sancti Michaelis quinque solidos & ad Nathale Domini v solidos & ad festum sancte Marie in Marcio v [1227–31.[4]]

[1] Laurence Wyth was mayor in 1246, but in one, if not two, other years as well.

[2] 'quod,' MS.

[3] This tenement must have been on the East side of Cornmarket: see no. 370.

[4] John Pady was mayor until May 1231 (see Close Rolls of Hen. III, p. 500).

[5] =le Franceys, in the previous charter.

solidos. Et nos & heredes predictarum Elene & Matildis warantizabimus predictam terram cum pertinenciis predicto Iohanni & heredibus suis uel cui eam dare uel assignare uoluerit contra omnes homines & feminas. Pro hac autem concessione [&c.] predictus Iohannes dedit nobis decem solidos in gersumma. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Iohanne Pady tunc maiore.

274.

Wikeresyndene.

fol. 66v. [c. 1240.] Sciant presentes & futuri quod ego Paulinus de Taydene dedi[1] [&c.] Henrico de Taydene fratri meo pro homagio & seruitio suo totam terram meam de Wykerissendona in dominicis, in pratis, in pascuis, in uiis, in semitis, in aquis, in molendinis, in homagiis, in redditibus & in omnibus libertatibus michi uel heredibus meis pertinentibus, salua tamen donacione ecclesie michi pertinente: habendam & tenendam de me & heredibus meis sibi & heredibus suis libere & quiete, integre & honorifice, bene & in pace, reddendo inde annuatim michi & heredibus meis ipse & heredes sui duos sp[er]ueros sorellos uel duos bisanscios ad Uincula sancti Petri pro omnibus secularibus seruiciis & querelis, saluo seruitio forinseco. Et ego Paulinus de Taydene [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Henrico le Flamenc, &c.

275.

[The recovery of the lost deeds.]

July 22, 1250. Memorandum quod cum Radulfus de Warcwrthe, quondam camararius abbatis de Egnesham, exegisset cartas suas, quas ut dicebat in abbatia de Egnesham penes Ricardum quondam priorem dicte domus deposuerat, post[2] decessum dicti prioris, domino m[agistro] abbate & conuentu hoc penitus ignorantibus, dicti abbas & conuentus diligent[er] ad inquisitionem dictarum cartarum processerunt; et cum eedem carte in multis locis & secretis cum summa diligencia inquisite inueniri non poterant, dicti abbas & conuentus ad instanciam dicti Radulfi de Warcwrthe in omnes ocultatores dictarum cartarum uel aliquid inde

[1] This is apparently the grant mentioned in no. 247.

[2] 'et hoc post,' MS. Probably 'post decessum dicti prioris' should come after 'ignorantibus'.

scientes sentenciam[1] excommunicacionis cum ea, que decet, sollempnitate die beate Marie Magdalene anni gracie MCCL in pleno conuentu, conuocatis omnibus seruientibus dicte domus Egnesham, proposuerant fulminasse. Tandem dictus Radulfus per Bartholomeum de Newentone clericum & Henricum de[2] Lesseberg dilacionem illius sententie postulabat. Demum dicto die inuente sunt due pixides penes Willelmum Tropinel,[3] quas Ricardus Baldoc ei tradidit, & Hugo garcifer dicti Radulfi dicto Ricardo Baldoc, ut illi tres coram abbate & multis de conuentu & uicario Egnesham & multis aliis, scilicet Henrico de Tayden milite, Radulfo filio clerici, Stephano ianitore, Waltero Auenel, Henrico de Lesseberg' & multis aliis seruientibus dicte domus ad hoc specialiter conuocatis, confitebantur. Et sciendum quod inuente fuerunt in dictis pixidibus coram uiris prenominatis due carte & duo cyrographa & unum breue domini regis directum uicecomiti Norhamton. Et cum interrogatus esset dictus Radulfus utrum plures cartas petierat, dicebat quod non. Quas quidem cartas dictus W. Tropinel prenominato Radulfo Baldoc retradidit & Ricardus Baldoc Hugoni garcifero Radulfi & Hugo coram uiris prenominatis dicto Radulfo domino suo retradidit.

276[4].

Molendinum de Fawlore.

fol. 67r.

June, 1251.

Anno regni regis Henrici xxxv° Cecilia, relicta Ricardi quondam molendinarii de Fauflor, perquisiuit breue regis super abbatem & conuentum de dote sua in una uirgata terre & dimidia & molendino de Fauflor, unde dictus Ricardus uir eius fuerat de iure feofatus ut dicebat & eam inde dotare poterat. Predicti uero abbas & conuentus per attornatum suum Robertum de Sloutre tunc senescallum eodem anno in octabis sancti Hillarii apud Westmonasterium rogabant ut inquisicio fieret, si predictus Ricardus eam dotare posset an non. Concessum fuit ibidem ut xii legales homines eligerentur ad inquisicionem faciendam, & ob expensas uitandas ad comitatum Oxon' fieret inquisicio per sacramentum supradictorum xii; et quicquid illi dicerent mitteretur apud Westmonasterium in xv dies post octabas Trinitatis sigillis eorum sigillatum. Et sic factum est. Et in proxima die Ueneris sequente datum fuit iudicium per dominum Rogerum de Turkeby & dominum Alanum de Watsond tunc iusticiarios domini regis ibidem presentes, quod abbas & conuentus dictam terram &

[1] 'senciam', MS.
[2] de: repeated in MS.
[3] Or Tropmel.
[4] Nos. 276–86 inclusive are in one hand.

molendinum pacifice possiderent in perpetuum, & dicta Cecilia in misericordia. Dixerant iuratores quod predictus Ricardus molendinarius predictam terram & molendinum tenuerat ad firmam ad terminum uite sue & Emme uxoris sue prime; unde Ceciliam uxorem suam non potuit dotare, quia non fuerat de iure feofatus. Nomina iuratorum sunt hec, Rogerus Gulafre de Cercedene, Iames le Blunt de Fauflor, Iohannes de Gardino de Middletone, Robertus Toki, Robertus de Cercedene, Radulfus de Dichle, Robertus de Bradenestan.

277.

Wyke.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Robertus Gerard de Sloutre dedi [&c.] deo & ecclesie sancte Marie de Egnesham [&c.] totam terram meam quam emi de Willelmo de Hammegraue in territorio de Wyke, que aliquando fuit Roberti filii Alexandri de Wyke, uidelicet unam acram que uocatur Heuedacre in Scorteforlong, & dimidiam acram que iacet sub Horshulle iuxta terram Willelmi de Luci, & dimidiam acram que iacet super Middelhulle que extendit se uersus Mikelworthe, & aliam dimidiam acram iuxta terram predicti Willelmi, & unum ferendellum quod extendit se uersus riuum de Thickeleure iuxta terram dicti Willelmi, & totam partem meam terre arrabilis super Thornhulle, que extendit se uersus campum Mede inter terram que fuit aliquando Mat[ra]ce & terram Henrici le Taylur; et totam partem prati mei in Fittoxhamer, quod iacet inter pratum quod fuit Walteri de Onderlithe & pratum Iohannis le Long de eodem feodo: habendam & tenendam de me & heredibus meis sibi & successoribus suis uel eorum assignatis, libere & quiete & pacifice in perpetuum; reddendo inde annuatim michi & heredibus meis uel assignatis, ipsi & successores eorum uel eorum assignati, unum denarium ad festum sancti Laurentii pro omni seruitio. Ego uero [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Iohanne Longo de Wyke, Bartholomeo Cokerel de Iccombe, Iohanne de Marisco de Wyke, Roberto de Netherecot, & aliis.

278.

fol. 67v. **Fulbrok.**

1252. Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris quod ego Elyas filius Rogeri de Wimberuile reddidi, remisi & quietam clamaui pro me & heredibus meis domino Gilberto abbati & conuentui ecclesie sancte

Marie de Egnesham totam terram meam cum omnibus pertinentiis suis sine aliquo retinemento quam de eis tenui in uilla & campis de Fulebroc; et totum ius & clamium quod habui uel habere potui in tota predicta terra cum omnibus pertinentiis suis predictis abbati & conuentui & eorum successoribus in perpetuum resignaui: ita quod nec ego Elyas nec aliquis heredum meorum aliquod ius uel clamium in predicta terra cum suis pertinentiis de cetero habere poterimus. Pro hac autem reddicione, remissione, resignacione & quieta clamacione dederunt michi dicti abbas & conuentus de Egnesham centum & xxx marcas argenti pre manibus ad acquietandum me de Iudaismo, anno gracie MCCL secundo. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, &c.

Est & alia carta fere in eisdem uerbis.

279.

Fulbrok.

Notum sit omnibus hoc scriptum uisuris uel audituris, quod ego [1252.] Elyas filius & heres Rogeri de Wimberuile warentizabo totam terram de Fulebroc abbati & conuentui de Egnesham, quam de eis tenui & eisdem reddidi & quietum clamaui pro me & heredibus meis contra omnes gentes, & maxime contra Eustachiam matrem meam, si ipsa uelit aliquid de predicta terra petere nomine dotis. In cuius [&c. sealing], hiis testibus.

280.

Fulbrok.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, [1252.] ego Elyas de Wimberuile salutem. Noueritis me attornatum meum Iohannem Doyli constituisse ut plenam & liberam seysinam faciat abbati & conuentui ecclesie sancte Marie de Egnesham de tota terra cum omnibus pertinentiis, quam habui de eorum feodo in uilla de Fulebroc. In cuius [&c. sealing].

281.

Fulbrok.

Die Martis proxima ante festum beati Barnabe anno regni regis **June 4, 252.** Henrici filii regis Iohannis xxxvi° aput Stoke Bassethe conuenit inter dominum abbatem & conuentum de Egnesham ex parte una & Elyam

de Wimberuile ex altera in hunc modum, quod idem Elyas tradidit ad firmam predictis abbati & conuentui duas acras de feodo Hospitalariorum cum grangia super easdem & aliis pertinentiis suis in uilla de Fulebroc & tres acras arabiles de terra Rogeri le Mey in eadem uilla: habendas & tenendas eidem abbati & conuentui usque ad tres annos completos pro tribus marcis argenti, quas idem abbas & conuentus dederunt Elye pre manibus. Et idem Elyas & heredes eius warentizabunt eidem abbati & conuentui, defendent & acquietabunt omnes predictas acras cum dicta grangia & aliis pertinentiis suis usque ad finem predicti termini. Et ad maiorem securitatem hinc inde sigilla sua apposuerunt, hiis testibus.

282.

Fulbrok.

June 23, 1252. Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Elyas de Wimberuile salutem. Noueritis me recepisse a domino G[ilberto] abbate de Egnesham & eiusdem loci conuentu centum & triginta marcas argenti pro terra de Fulebroc eisdem quieta clamata in perpetuum, que fuit de feodo eorum: de quibus recepi xii marcas & fol. 68r. persolui Abrae Iudeo de Berchamstede lxxix libras | & viii d. ad acquietandum me de Iudaismo contra Abraam filium suum & contra Iacobum filium Florie Iudeum de London[ia] & contra omnes Iudeos de debito patris mei usque ad festum sancti Iohannis Baptiste anno regni regis Henrici filii regis Iohannis xxxvio; et etiam duas marcas & ꝗvi solidos, quas domino Thome de Valeynes reddidi. In cuius [&c. sealing].

283.

[An acquittance by Abraham of Berkhamstead to Roger de Wimbervile.]

June 23, 1252. Notum sit omnibus presens scriptum uisuris uel audituris, quod ego Abraam de Berchamstede Iudeus quietum clamaui pro me & heredibus & pueris meis Rogerum de Wimberuile de omni debito ab origine mundi usque in finem mundi, et Elyam filium eiusdem Rogeri & heredem & heredes suos ab omni debito & obligacione ab origine mundi usque ad Natiuitatem beati Iohannis Baptiste anni regni regis Henrici filii regis Iohannis xxxvi. Item ego & heredes mei acquietabimus dictum Rogerum & Elyam filium suum & heredes eorum uersus Iacobum filium Florie Iudeum Londoniensem de quodam debito vii marcarum & omnibus aliis debitis & obligacionibus ab

origine mundi usque ad finem quoad dictum Rogerum, et quoad dictum Elyam & heredes suos usque ad dictum festum beati Iohannis: et omnes cartas nomine meo uel puerorum meorum uel dicti Iacobi confectas extrahi faciam a cistis domini regis. Et de omnibus debitis ab origine mundi usque in finem mundi aquietabo predictum Rogerum in Iudaismo; ita quod si inueniatur aliquod scriptum uel tallia nomine predicti Rogeri de quocunque debito in Iudaismo, illud debitum uersus quemcunque Iudeum acquietabo. Et in huius rei testimonium ego Abraam Iudeus presens scriptum scriptura proprie manus mee signaui.

Hoc scriptum manu Iudei signatum habet Elyas de Wimberuile penes se, nobis si necesse fuerit fide media reddendum. Pactum fuit istud negotium anno gracie MCCL secundo, in uigilia Natiuitatis sancti Iohannis Baptiste in prioratu de Walingeforde, coram priore & domino Roberto de Esthalle & domino Thoma de Valeynes & aliis multis.

284.

Estona.

Sciant presentes & futuri quod ego Henricus de Peseia miles concessi, remisi & quietam clamaui inperpetuum pro me & heredibus meis domino G[ilberto] abbati de Egnesham & conuentui eiusdem loci quandam cibacionem, quam tenentes mei de Estona in parochia de Bamptona habere consueuerunt quolibet anno apud Egnesham die sancti Bartholomei, ita quod nec ego Henricus nec heredes mei nec aliquis successorum siue hominum meorum racione dicte cibacionis a dictis abbate & conuentu uel eorum successoribus aliquid de cetero exigere poterimus in perpetuum. Pro hac autem concessione, remissione & quieta clamacione dederunt michi dicti abbas & conuentus unam marcam argenti pre manibus. Et ut hec mea concessio, remissio & quieta clamacio pro me & heredibus meis predicte cibacionis predictorum tenentium meorum de Estona rata & stabilis permaneat, presenti scripto sigillum meum apposui. Hiis testibus, Bardulfo de Cestretona, domino Galfrido de Chawesey, &c. [1241–64.]

285.

Estona.

Sciant presentes & futuri quod ego Robertus Eleford concessi, remisi & quietam clamaui in perpetuum pro me & heredibus meis domino G. abbati de Egnesham & conuentui eiusdem loci quandam cibacionem, quam tenentes mei de Estona habere consueuerunt [1241–64.]

quolibet anno apud Egnesham die sancti Bartholomei apostoli: ita quod nec ego Robertus nec heredes mei nec aliquis successorum siue hominum meorum pro dicta cibacione a dictis abbate & conuentu uel eorum successoribus aliquid de cetero exigere poterimus in perpetuum. fol. 68v. Pro hac | concessione, remissione & quieta clamacione dederunt michi dicti abbas & conuentus dimidiam marcam argenti pre manibus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

286.

Redditus Gloucestrie.

Oct. 29, 1252. Nouerint uniuersi presens scriptum uisuri uel audituri quod ego Philippus filius Rogeri Paris intuitu dei & pro salute anime mee concessi & hoc presenti scripto confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus donacionem quam Rogerus frater meus illis dedit, uidelicet duas seldas in Gloucestria que iacent in Ebruggestret, scilicet illas que propinquiores sunt uenelle que ducit uersus uicum Fabrorum, sibi & successoribus suis habendas & tenendas libere & quiete, integre & pacifice; reddendo michi annuatim uel heredibus meis unum par cyrotecarum uel unum obolum in festo sancti Michaelis. Predicte uero selde mensurate per uisum proborum hominum continent in latitudine quinque uirgas ulnarum domini regis cum pollice interposito & duos pollices: in profunditate uero continent vii uirgas ulnarum domini regis cum pollice interposito & iiii pollices[1]. Ego uero & heredes mei [&c. warranty], & de landegablo & omnibus redditibus & aliis seruiciis de aliis tenementis meis acquietabimus & defendemus in perpetuum. Pro hac autem concessione & carte mee confirmacione dederunt michi predicti monachi xvi solidos sterlingorum in gersumam. Ut autem [&c. sealing], hiis testibus. Datum anno regni Henrici filii regis Iohannis xxxviio, in crastino apostolorum Simonis & Iude.

287.

Newintone.[2]

May 29, 1253. Omnibus Christi fidelibus, presens scriptum uisuris uel audituris, G. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem

[1] In the margin is written 'Caue quis tenet nunc'. Then lower down 'xxvs.' and lower still. 'Caue ubi est quis tenet'.

[2] In Dugd. *Monast.* iv. 440 it is 'Newinton super Codeswolde'; see above, no. 45. By the time of the *Taxatio*, 1291, Eynsham possessed no longer any tithes in Naunton, and those of the Prior of Little Malvern were only 8*s.* a year.

eternam in domino. Noueritis nos tradidisse & concessisse domino R. priori de Minori Maluernia & eiusdem loci conuentui ad perpetuam firmam omnes decimas quas percipere consueuimus de dominico dictorum prioris & conuentus in uilla de Neuintone, una cum decimis Simonis de Holeford & Warini Fullonis, quas de dicto dominico tenent in eadem uilla, cum quibuscunque omnium predictorum pertinentiis sine aliquo retinemento in perpetuum, soluendo inde annuatim coquinario nostro qui pro tempore fuerit xxv solidos duobus terminis anni, uidelicet in Natiuitate sancti Iohannis Baptiste XII solidos, vi d., & in festo sancti Michaelis xii solidos, vi d.: et si contingat quod dictam pecuniam dictis terminis uel infra viii dies proximo sequentes nobis uel certo nuncio nostro apud Newintone non soluerint, teneantur nobis omni termino quo fuerit cessatum per conuencionem inter nos inhitam in duabus marcis, rato manente pacto, & omnibus expensis in lite faciendis & etiam ante litis contestacionem. Et ad hec fideliter obseruanda subiecerunt se dicti prior & conuentus iurisdiccioni archidiaconi Gloucestrie, qui pro tempore fuerit, ad se compellendos per censuram ecclesiasticam, omni appellacione & impetracione penitus remotis. Et ad maiorem prescripte rei securitatem prefati prior & conuentus scriptum suum nobis inde fecerunt, signum uniuersitatis sue una cum signo prioris eidem apponentes. Et ut hec nostra tradicio & concessio rata & stabilis in perpetuum permaneat presenti scripto sigilla nostra apposuimus. Data anno gracie MCCL tercio in uigilia Ascencionis.

289[1].

[Naunton, Gloucestershire.] **fol. 69r.**

Omnibus Christi fidelibus presens scriptum uisuris uel audituris frater R. prior Minoris Maluernie & eiusdem loci humilis conuentus eternam in domino salutem. Noueritis nos recepisse a dilectis nobis in Christo domino Gileberto dei gracia abbate de Egnesham & eiusdem loci conuentu ad perpetuam firmam omnes decimas suas quascunque habuerunt in uilla de Newintone de dominico nostro, una cum decimis Symonis de Horeford & Warini Fullonis, quas de dicto dominico tenent in eadem uilla, cum quibusdam[2] omnium predictorum pertinentiis, sine aliquo retinemento in perpetuum, soluendo inde annuatim coquinario de Egnesham, quicunque pro tempore fuerit, uiginti quinque solidos duobus anni terminis, uidelicet in Natiuitate sancti Iohannis **May 29, 1253.**

[1] The numbering passes from 287 to 289, omitting 288.

[2] Perhaps 'quibuscunque' was intended.

[&c. as in no. 287, and with the same conditions]. Data anno gracie M° ducentesimo quinquagesimo tercio in uigilia Asscensionis.

290.

Stoke and Wodecote.

[Nov. 1252.[1]] Hec est conuencio facta inter dominum G[ilbertum] dei gracia abbatem de Egnesham & eiusdem loci conuentum ex una parte & dominum Rogerum de Hid[a] militem ex altera coram dominis Simone de Wauton', Gilberto de Prestona, Henrico de Coleuille, Simone de Throp, iusticiariis tunc itinerantibus in Comitatu Oxon., anno regni regis Henrici filii regis Iohannis tricesimo septimo, uidelicet quod dictus abbas & conuentus concesserunt dicto Rogero & heredibus suis communam pasture sue in uilla, camp[is], bosco de Stokes & Wodecote, sicut unquam dictus Rogerus eam melius & liberius habuit & debuit, & quod nullam pasturam includent communem in dictis uilla, campis uel boscis, quin dictus Rogerus & heredes sui liberum introitum & exitum cum aueriis suis tempore debito habere possint, sicut habere debent & solent. Et ut [&c. sealing].

291.

[An agreement between Eynsham and the rector of Bampton.]

June 14, 1253. Omnibus Christi fidelibus, presens scriptum uisuris uel audituris, Thomas archidiaconus Totton[2], firmarius de Bamtona, salutem in domino. Noueritis quod cum homines nostri de Estona consueuerunt annuatim in abbatia de Egnesham die sancti Bartholomei unum percipere prandium, conuenit inter dominum Gilebertum abbatem eiusdem domus & nos quod predicti homines nostri contenti erunt decem & octo denariis annuatim ab eodem abbate pro predicto prandio percipiendis. In cuius rei testimonium presenti scripto sigillum nostrum apposuimus. Datum apud Bamtonam die Sabbati proxima post festum sancti Barnabe apostoli, anno regni regis Henrici xxx° septimo: que dies Sabbati fuit in uigilia sancte Trinitatis. Ualete in domino.

[1] Cart. St. Frideswide I. 407 shows that these justices were at Oxford on Oct. 29, 1252 in the thirty-seventh year of Hen. III: but the sequence of charters 289–91 would suggest that the same justices also visited Oxford in May or June 1253, and that this is the date of our charter.

[2] Totnes. The church of Bampton and part of the manor belonged to the Dean and Canons of Exeter, and were granted to various 'firmarii': see *Rotuli Hugonis Welles*, I, p. 129.

292.

Histona.

fol. 69v.

Sciant presentes & futuri quod ego G[ilbertus] dei gracia abbas Egneshamie et eiusdem loci conuentus concessimus & confirmauimus Thome filio Alani Fabri de Histon et heredibus suis sex acras terre arabilis in camp[o] de Histona cum omnibus pertinentiis suis: habendas & tenendas de nobis sibi & heredibus suis libere & quiete, in pace & integre in perpetuum: reddendo inde nobis annuatim & successoribus nostris, ipse & heredes sui, tres solidos sterlingorum ad quatuor anni terminos, scilicet ad festum Annunciacionis beate Marie nouem denarios, & ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste nouem denarios, & ad festum sancti Michaelis nouem denarios, & ad festum sancti Thome apostoli nouem denarios pro omni seruicio ad nos pertinente, saluis sectis curie nostre, molendinorum, & releuiis, et forinseco seruicio. Et nos [&c. warranty]. Pro hac autem concessione et confirmacione dedit nobis predictus Thomas quatuor solidos in gersummam. In cuius rei testimonium huic scripto sigilla nostra apposuimus. Sub eisdem uero confecimus cartam Willelmo Bigge & Alano Bigge. [1241–64.]

293.

Welde.

Sciant presentes & futuri quod ego Cecilia filia Philippi de Cumberwelle dedi, concessi, quietum clamaui & hac presenti carta mea confirmaui G[ilberto] dei gracia abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui pro salute anime mee & antecessorum meorum in puram & perpetuam elemosinam quindecim solidos[1] annui redditus, quos michi pro terra de Welde reddere consueuerunt: habend[os] & tenend[os] sibi & successoribus suis de me & heredibus meis libere & quiete, bene & in pace, sicut liberius & quietius puram & perpetuam elemosinam decet tenere in perpetuum. Ego uero [&c. warranty]. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi dicti abbas & conuentus quindecim marcas argenti pre manibus. Et ut [&c. sealing]. [1241–64.]

293 A.[2]

[Philip de Cumbewelle confirms the previous grant.]

Omnibus Christi fidelibus presens scriptum uisuris uel audituris Philippus de Cumbewelle salutem. Nouerit uniuersitas uestra me [1241–64.]

[1] See no. 87.

[2] In the margin opposite this charter is written 'Nota pro uic'.

& heredes meos obligatos esse abbati & conuentui de Hegnesham in perpetuum ad obseruacionem doni annui redditus xv solidorum apud Welde, quod Cecilia filia mea eisdem in puram & perpetuam elemosinam fecit, quem quidem redditum de dono domine Matildis de Seuecwrthe dicta Cecilia filia mea optinuit: ita uidelicet quod si dicta Cecilia filia mea uel heredes sui uel aliquis nomine ipsius contra suum factum seu donum uenire presumpserit, donum predictum qualicunque racione reuocando, uel causa istius donacionis redditum uel seruicium qualecunque exigendo, uel quocunque alio modo dictos abbatem & conuentum laboribus & expensis fatigando, ego predictus Philippus & heredes mei uel quicunque alii successores, siue iure hereditario siue ex donacione seu uendicione michi in tota hereditate mea uel in parte succedant, omnes uel unus nostrum, quemcunque abbas qui pro tempore fuerit & conuentus de Egnesham eligere uoluerit, huiusmodi exigenti resistemus & dictos abbatem & conuentum defendemus & omni modo indempnes conseruabimus; si autem aliquo casu contingente dictos abbatem & conuentum racione predicte donacionis Cecilie filie mee uexatos esse, uel ob defectum nostre defensionis sumptus aliquos facere oportere, ego sepedictus Philippus & heredes mei seu quicunque alii successores eodem modo, quo supradictum est, tantundem redditus apud Egnesham de terra mea de Cumbewelle eis persoluemus eisdem diebus quibus predictus redditus Cecilie filie mee reddi consueuit: et expensas factas tam in doni Cecilie filie mee defensione, quam in istius obligacionis obseruande exaccione restituemus. In cuius rei testimonium presentibus scriptis partes hinc inde sigilla sua apposuerunt.

294.

Wykerisindene.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Iohannes Long[e] de Wykerisindona dedi [&c.] deo & beate Marie & domino Gilleberto abbati de Egnesham & eiusdem loci conuentui in liberam & perpetuam elemosinam unam uirgatam terre cum pertinentiis, exceptis duobus mesuagiis, ad dictam terram pertinentibus in uilla de Wykerisindona, quam Willelmus le Croyser & Thomas filius Willelmi tenuerunt, cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus, in pascuis, in pratis & pasturis, in uiis, in semitis, in piscariis & exitibus & omnibus aliis locis ad dictam terram pertinentibus: habendam & tenendam de me & heredibus meis ipsis & successoribus eorum libere & quiete, pacifice & solute ab omni seruicio seculari, sectis, querelis & demandis & omnibus

exaccionibus ad dictam terram seu ad me uel heredes meos pertinentibus, saluo seruicio domini regis quantum pertinet ad eandem terram. Liceat etiam dictis abbati & conuentui & eorum successoribus dictam terram cum pertinenciis donare, uendere uel in escambium transferre, seu quocumque alio modo eis uiderint expedire alienare. Ego uero [&c. warranty]. Pro hac autem donacione & carte mee confirmacione dederunt michi dicti abbas & conuentus xxviii[1] marcas pre manibus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, &c.

295.

Wikeresinden'.

fol. 70r.

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus Bastard de Wykerisindona dedi [&c.] deo & beate Marie & domino Gilleberto abbati de Egnesham & eiusdem loci conuentui in liberam & perpetuam elemosinam unam uirgatam terre cum pertinenciis in uilla de Wykerisindona, illam uidelicet quam Willelmus Swelle quondam tenuit, & cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus ad dictam terram pertinentibus: habendam & tenendam de me & heredibus meis ipsis & successoribus eorum libere & quiete, pacifice & solute ab omni seculari seruicio, sectis, querelis & demandis & omnimodis exactionibus ad dictam terram seu ad me uel ad heredes meos pertinentibus, saluo seruicio domini regis quantum pertinet ad tantam terram eiusdem feodi in eadem uilla, & salua etiam una marca que capitali domino annuatim debetur ad duos terminos anni, uidelicet ad festum sancti Michaelis sex solidos & octo denarios & ad Annunciacionem beate Marie sex solidos & octo denarios pro omni seculari seruicio, ut predictum est. Ego uero [&c. warranty]. Pro hac autem donacione & carte mee confirmacione dederunt michi dicti abbas & conuentus octo marcas & dimidiam pre manibus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, &c. [1241–64.]

296.

[Wick-Rissington.]

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus Bastard de Wykerisindona dedi, concessi, retradidi & quietum clamaui domino G[illeberto] abbati de Egnesham & eiusdem loci conuentui domicilium [1241–64.]

[1] This seems an excessive price for a virgate, but it is what the MS. reads, and some virgates were exceptional, e. g. a virgate at Nettlebed, worth six marks yearly (*Calendar of Inquisitions post mortem*, p. 59).

illud quod de eisdem tenui in eadem uilla, quod quidem domicilium dominus de Taydene quondam tenuit; & quicquid iuris uel clamii in eodem habui uel habere potui per tradicionem, seysinam uel cartam ab eisdem michi confectam pro me & heredibus meis quietum clamaui & remisi. Pro hac autem retradicione, & quieta clamacione & remissione dederunt michi dicti abbas & conuentus uiginti solidos pre manibus. Et ut [&c. sealing].

297.

[Grant of Pope Innocent IV.]

July 30, 1253[1]. Innocencius episcopus, seruus seruorum dei, dilectis filiis abbati & conuentui monasterii de Egnesham ordinis sancti Benedicti Lincolniensis dyocesis salutem & apostolicam benedictionem. Paci & tranquillitati uestre paterna uolentes in posterum sollicitudine precauere, auctoritate uobis presencium indulgemus, ut ad recepcionem uel prouisionem alicuius in pensionibus uel aliis ecclesiasticis beneficiis per litteras sedis apostolice uel legatorum eius impetratas, per quas non sit ius alicui acquisitum, uel etiam impetrandas, cogi ab aliquo non possitis absque speciali mandato sedis eiusdem faciente plenam & expressam mencionem de hac indulgencia. Nullius ergo omnino hominum [&c. clause of anathema]. Data Asisi tercio kalendas Augusti pontificatus &c.

298.

[Letter of Pope Innocent IV.]

July 30, 1253. Innocencius episcopus, seruus seruorum dei, dilectis filiis de Abendona & de Oseneya abbatibus, Sarisbiriensis & Lincolniensis dioces[um] salutem & apostolicam benediccionem. Paci & tranquillitati dilectorum filiorum abbatis & conuentus monasterii de Egnesham ordinis sancti Benedicti Lincolniensis diocesis paterna uolentes in posterum sollicitudine precauere, eis per nostras litteras duximus indulgendum, ut ad recepcionem uel prouisionem alicuius in pensionibus uel aliis ecclesiasticis beneficiis per litteras sedis apostolice uel legatorum ipsius impetratas, per quas non sit ius alicui acquisitum, uel etiam impetrandas, cogi ab aliquo non ualeant absque speciali mandato sedis eiusdem faciente plenam & expressam de huiusmodi indulgencia mentionem. Quocirca discrecioni uestre per apostolica scripta mandamus, quatinus dictos abbatem & conuentum non permittatis contra

[1] See next charter.

concessionis nostre | tenorem super hiis ab aliquibus indebite molestari, molestatores huiusmodi per censuram ecclesiasticam appellacione remota compescendo; non obstante si aliquibus sit indultum quod interdici, suspendi uel excommunicari non possint per litteras apostolicas, nisi expressam fecerint de indulto huiusmodi mencionem. Quod si non ambo hiis exequendis poteritis interesse, alter uestrum ea nichilominus exequatur. Data Asisii, iii kal. Augusti, pontificatus nostri anno xi°. fol. 70v.

299.

[Grant of five marks a year to a clerk of the bishop of Lincoln.]

Omnibus Christi fidelibus ad quos presens scriptum peruenerit G. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos caritatis intuitu et unanimi assensu dedisse et concessisse [[1]] clerico uenerabilis patris nostri H. dei gracia Lincolniensis episcopi quinque marcas argenti ad duos anni terminos percipiendas, scilicet ad festum sancti Michaelis duas marcas et dimidiam, et ad Pascha duas marcas et dimidiam, donec ei in ecclesiastico beneficio prouiderimus, quod, quamcitius comode poterimus, faciemus. Et in huius [&c. sealing]. Dat' apud Egneshamiam in octabis Ascencionis anno gracie MCCLV. May 13, 1255.

299 A.

[Histon.]

Sciant presentes & futuri quod ego Gilbertus dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus remisimus & quietum clamauimus pro nobis & successoribus nostris Margarete Bigge & Alicie sorori sue & heredibus suis seruicium, quod nobis debebant infra comitatum Cantebruggie custu suo et extra comitatum custu nostro, et unam libram piperis pro terra quam de nobis tenent in Hystona. Et predicte Margareta & Alicia soror sua soluent nobis & successoribus nostris annuum redditum duorum solidorum ad quatuor anni terminos, scilicet ad festum sancti Michaelis sex denarios, & ad festum sancti Thome apostoli vi d., et ad Annunciacionem beate Marie vi d., et ad festum sancti Iohannis Baptiste vi d., pro omnibus seruiciis nobis contingentibus, salua secta curie nostre et salua consuetudine ceruisie quando braciant. Et in huius rei testimonium, &c. [1241–64.]

[1] A blank space in MS.

300.

Milcome.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Henricus filius Edwini de Blockesham dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in liberam & perpetuam elemosinam unum mesuagium & unam uirgatam terre cum pertinenciis suis in uilla de Mildecumbe, illud scilicet mesuagium cum crofto & curtilagio quod Willelmus Niger aliquando tenuit, & illam uirgatam terre quam Willelmus Red & Osmundus frater eius aliquando ante me tenuerunt, et illud mesuagium & totam curiam cum omnibus pertinenciis suis quod est iuxta pontem de Neuuentona uersus aquilonem, quod Willelmus Pelliparius de Mildecumbe quondam tenuit; et insuper de incremento duas acras terre arabiles in territorio de Mildecumbe ad aquilonem prefati pontis de Neuuentona. Dedi etiam & concessi prefatis monachis & eorum successoribus seruicium[1] Iohannis de Trop de una uirgata terre cum mesuagio & cum omnibus pertinentiis suis scilicet cum wardis, releuiis, eschaetis, homagiis, in uilla de Netherortona, quam Robertus de Trop aliquando tenuit: et totum ius & clamium quod habui uel habere potui in dictis terris & tenementis; et cartas quas inde habui abbati eiusdem loci tradidi & resignaui; habendum & tenendum sibi & successoribus suis & eorum ecclesie de Egnesham libere & quiete, bene & in pace, plene & integre, in uiis, in semitis, in pratis, in pascuis, in pasturis & in omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus, saluo seruicio dominorum dictorum feodorum, scilicet Race filio Alexandri de Mildecumbe & heredibus suis sex denarios, et Ade filio Helye de Mildecumbe & heredibus suis un[um] par albarum cyrothecarum; et Henrico de Netherortona & heredibus suis dimidiam libram cimini. Hec omnia dedi uolente & consentiente Sibilia[2] uxore mea. Et ut [&c. sealing].

301.

fol. 71r.

Eynesham.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus filius Ricardi de Submuro de Egneshamia dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in liberam, puram et perpetuam elemosinam unam dimidiam acram terre arabilis in territorio de

[1] It was four shillings, as we can prove from the *Taxatio*, p. 43, and the *Hundred Rolls*, II, p. 842.

[2] These letters are faint and not certain.

Egnesham, que iacet super Wodecroft: et unum caput extendit se uersus Sortegroue, et aliud caput extendit se uersus croftam Alueredi de Ludemere: habendam et tenendam sibi & successoribus suis libere & quiete, bene et in pace in perpetuum. Et ego [&c. warranty] & defendemus de omnibus secularibus seruiciis, consuetudinibus, exactionibus, demandis & omnimodis sectis in perpetuum. Pro hac autem donacione [&c.] dedit michi dominus Gilbertus abbas eiusdem loci unam marcam argenti pre manibus. Et ut [&c. sealing].

302.

Nota pro mercato apud Cherleberiam.

Feb. 7, 1256.

Henricus dei gracia rex Anglie, dominus Hybernie, dux Normannie, Aquitannie & comes Andegauie, archiepiscopis, episcopis, abbatibus, prioribus, comitibus, baronibus, iusticiariis, uicecomitibus, prepositis, ministris, et omnibus balliuis & fidelibus suis salutem. Sciatis nos concessisse & hac carta nostra confirmasse dilectis nobis in Christo abbati & conuentui de Egnesham, quod ipsi & eorum successores in perpetuum habeant unum mercatum singulis septimanis per diem Lune apud manerium suum de Cherleburia in comitatu Oxon': et quod habeant ibidem unam feriam singulis annis per quatuor dies duraturam, uidelicet in uigilia et in die Assumpcionis beate Marie & per duos dies sequentes, nisi mercatum illud & feria illa sint ad nocumentum uicinorum mercatorum & uicinarum feriarum. Quare uolumus et firmiter precipimus pro nobis & heredibus nostris, quod predicti abbas et conuentus et eorum successores in perpetuum habeant unum mercatum singulis septimanis per diem Lune apud manerium suum de Cherleburia in comitatu Oxon; et quod habeant ibidem unam feriam singulis annis per quatuor dies duraturam, uidelicet in uigilia & in die Assumpcionis beate Marie & per duos dies sequentes cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus ad huiusmodi mercatum & feriam pertinentibus, nisi mercatum illud & feria illa sint ad nocumentum uicinorum mercatorum & uicinarum feriarum, sicut predictum est; hiis testibus, uenerabili patre P. Herefordensi episcopo, Guidone de Lezinnan, fratre nostro, Ricardo, Iohanne & Willelmo de Grey fratribus, Willelmo de Clare, Iohanne priore de Nouo Burgo, Radulfo de Bakepuz, Walkelino de Arderne, Willelmo Gernun & aliis. Dat' per manum nostram apud Wodestoke septimo die Februarii anno regni nostri quadragesimo.[1]

[1] The witnesses and the dating clause are derived from the Patent Rolls, 1 Ric. II, part ii, where there is an inspeximus of this grant.

303.

[1241–64.] **[Grant of five marks a year to Andrew de Biham.]**

Omnibus Christi fidelibus presens scriptum uisuris uel audituris, G[ilbertus] dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas vestra nos vnanimi assensu & caritatis intuitu dedisse & concessisse domino Andree de Byham nostro clerico quinque marcas annuas ad duos anni terminos de camera nostra percipiendas, videlicet ad Pascha duas marcas & dimidiam, et ad festum sancti Michaelis duas marcas & dimidiam, donec eidem Andree in beneficio competenti prouiderimus. Et hoc, quam citius poterimus, faciemus. In cuius [&c. sealing].

304.

fol. 71v. **Nota Milcombe.**

[1241–64.] Sciant tam presentes quam futuri quod ego G[ilbertus] dei gracia abbas Egneshamie & totus eiusdem loci conuentus dedimus & concessimus & sigillorum nostrorum munimine confirmauimus Alexandro Busseby de Mildecumbe & heredibus suis unam hydam terre de terra nostra Mildecumbe cum tribus mesuagiis, cuius predicte hyde quartum mesuagium abbatissa de Godestowe de nobis tenet. Predictus uero Alexander & heredes sui predictam hydam terre tenebunt de nobis & successoribus nostris libere & quiete cum omnibus pertinenciis suis in terris, in pratis, in pascuis & in omnibus rebus, saluo tamen seruicio domini regis, pro xv solidis annuatim nobis reddendis ad duos terminos anni, scilicet septem solidos & sex denarios in Natiuitate sancti Iohannis Baptiste & vii solidos & vi d. in festo sancti Michaelis. Et nos [&c. warranty]. Et pro hac donacione & concessione sepedictus Alexander dedit nobis unam marcam argenti in gersummam: hiis testibus.

305.

Chadelintone.

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Walterus de Wayhulle, filius Symonis de Wayhulle, concessi & hac presenti carta mea confirmaui deo & beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in liberam & perpetuam elemosinam totam terram illam cum omnibus pertinenciis suis, quam habent de dono Iohannis filii Willelmi[1] de

[1] The original grant is missing, but from no. 359 we see that the donor was named John Heynon, and that the land was about 100 acres. In 1279 there is no mention of land in Chadlington Wahull held by Eynsham (*Hundred Rolls*, II. 738).

Chadelintona in territorio de Chadelintona, que est de feodo meo: habendam & tenendam dictis monachis & eorum successoribus libere & quiete, bene & in pace, in planis, pascuis & pasturis, in uiis, semitis & in omnibus aliis libertatibus & liberis consuetudinibus; reddendo inde annuatim michi & heredibus meis, dicti monachi & eorum successores, octo solidos esterlingorum ad duos anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis quatuor solidos & ad festum sancte Marie in Marcio quatuor solidos pro omnibus secularibus seruiciis, consuetudinibus & demandis ad me uel heredes meos pertinentibus & sectis curie; saluo seruicio domini regis quantum ad tantam terram pertinet. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

306.

Eynesham.

Sciant presentes & futuri quod ego G[ilbertus] dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus dedimus [&c.] Ricardo Halewy de Egnesham quinque acras terre arabilis & unam acram prati in territorio Egnesham, uidelicet illas quas Iohannes Faber dedit Henrico Fabro cum Iuliana filia sua: habendas & tenendas dicto Ricardo & heredibus suis de nobis & successoribus nostris libere & quiete, bene & pacifice in perpetuum: reddendo nobis inde annuatim xiiii d. ad quatuor terminos anni, uidelicet ad festum sancte Marie in Marcio iii d. & obolum, et ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste iii d. & obolum, et ad festum sancti Michaelis iii d. & obolum, et ad festum sancti Thome apostoli iii d. & obolum pro omnibus seruiciis, consuetudinibus & demandis, saluis nobis sectis curie. Pro hac autem donatione [&c.] dedit nobis dictus Ricardus uiginti solidos in gersummam. In cuius [&c. sealing]. [1241–64.]

307.

Stoke.

fol. 72r.

Sciant presentes & futuri quod ego G[ilbertus] dei gracia abbas Egneshamie & totus eiusdem loci conuentus dedimus [&c.] Ricardo de Aciesputt' unam uirgatam terre cum pertinentiis suis in uilla de Wodecote, illam scilicet quam Willelmus Cour de nobis aliquando tenuit pro homagio & seruicio suo: habendam & tenendam de nobis & successoribus nostris sibi & heredibus suis libere & quiete, bene & in pace, in uiis & pratis, in semitis, boscis & pasturis, in omnibus libertatibus predicte terre pertinentibus, reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris ipse & heredes sui unam marcam argenti ad [1241–64.]

quatuor anni terminos, scilicet ad festum sancte Marie in Marcio tres solidos & quatuor denarios, et ad festum sancti Iohannis Baptiste iii solidos & quatuor solidos, et ad festum sancti Michaelis tres solidos & quatuor denarios, & ad festum sancte Thome apostoli iii solidos & quatuor denarios, pro omni seruicio, consuetudine & demanda. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis dictus Ricardus xii marcas argenti in gersummam. Et nos [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

308.

Stoke.[1]

Jan. 30, 125$\frac{6}{7}$. Anno domini MCCL° sexto, scilicet die Martis proxima ante festum Purificacionis beate Marie conuenit inter dominum G[ilbertum] abbatem & conuentum Egneshamie ex parte una & dominum Robertum Brond ex altera, uidelicet quod dicti abbas & conuentus [concesserunt][2] dicto Roberto & heredibus suis, quod dictus Robertus & heredes sui habeant communam pasture in quadam terra arabili apud Stoke que uocatur Chysdeslond, que est de feodo domini Hugonis Duriuaus de Garinges, quando dicta terra non fuerit inbladiata. Dicti etiam abbas & conuentus non impedient dictum Robertum & heredes suos quin habeant aueria sua in pastura bruerie de Wudecote, saluo iure omnium libere tenentium in eadem brueria de iure communicancium; et salua etiam superhoneracione pasture. Dictus uero Robertus remisit & quietum clamauit pro se & heredibus suis predictis abbati & conuentui de Egnesham & eorum successoribus totum clamium pasture, quod habuit uel habere potuit in omnibus aliis terris & tenementis ad manerium de Stoke ubique pertinentibus, ita quod dictus Robertus & heredes sui nullum de cetero introitum uel clamium racione dicte pasture concesse in communa dicti manerii de Stoke uendicabunt, uel aliquo modo uendicare poterunt. Ad hanc autem conuencionem firmiter & fideliter obseruandam huic scripto in modum cyrographi confecto utraque pars hinc inde sigilla sua apposuerunt. His testibus.

309.

Sewelle.

[1241–64.] Notum sit omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, quod ego G. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus dedimus & concessimus Nicholao Scissori de Seuewelle[3]

[1] In the margin 'Nota Chyldeslond'.
[2] Omitted in MS., but required.
[3] Showell, near Swerford: see no. 76.

pro homagio & seruicio suo unam dimidiam uirgatam terre in Seuewelle, que est de feodo Henrici de Oyli, illam scilicet quam Ysabella filia Willelmi de Storton' tenuit, cum omnibus pertinenciis suis & libertatibus suis, in pratis, in pascuis, in pasturis, in uiis, in semitis, & in omnibus aliis libertatibus, tenendam de nobis & successoribus nostris sibi & heredibus suis libere & quiete ab omni seruicio [&] consuetudine ad nos & successores nostros pertinente, saluo releuio, reddendo nobis annuatim ad duos terminos anni uiginti vii d., uidelicet ad Annunciacionem domini xiii d. & obolum & ad festum sancti Michaelis XIII d. & obolum. Et ego predictus abbas [&c. warra 'v]; et ut [&c. sealing], hiis testibus.

310.

Sewelle.

fol. 72v.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Nicholaus Scissor de Sewelle & Ysabella uxor eius salutem eternam in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos remisisse & quietum clamasse domino abbati & conuentui de Eggneshame totum ius & clamium, quod habuimus uel habere potuimus de tenemento Iuliane filie Iohannis Watemon de Seuewelle & de tenemento Alicie filie Willelmi de Stortone; ita quod nec nos nec heredes nostri aliquod ius uel clamium de prefatis tenementis aliquo modo uendicabimus uel uendicare poterimus. Pro hac autem remissione & quieta clamacione dedit nobis dictus abbas uiginti solidos in gersummam. Et ut hec remissio & quieta clamacio rata & stabilis in perpetuum permaneat, huic presenti scripto, quia sigillum proprium non habui, sigillum domini Hugonis de Tywe apposui. Hiis testibus. [1241–64.]

310 A.

[Fawler.]

Sciant &c. quod ego Willelmus Caperun de Red dedi & concessi, remisi & quietum clamaui pro me & heredibus meis abbati de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus & eorum successoribus in perpetuum xxix solidos annui redditus, quos percipere consueui de eisdem de manerio suo de Histona, pro terra que fuit patris mei in uilla de Fauflore, ita quod nec ego nec aliquis heredum meorum uel alius aliquis nomine nostro aliquid iuris uel clamii in dicto redditu possit sibi uendicare. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi dictus abbas & monachi predicti xxix marcas in gersummam. Ego uero [warranty]. Et ut [&c. sealing]. [1241–64.]

311.

[Fawler.]

[1241–64.] Omnibus presens scriptum uisuris uel audituris Willelmus Caperun de Red salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me remisisse & quietum clamasse in perpetuum abbati & conuentui de Egnesham annuum redditum uiginti & nouem solidorum quos percipere consueui in manerio de Hystona pro terra que fuit patris mei in uilla de Fauflore, ita quod nec ego nec heredes mei nec aliquis pro nobis uel per nos in dicto uel de dicto redditu aliquid exigere possimus uel debeamus in perpetuum; non obstante quodam cyrographo mencionem faciente de decem annis, ad quos dictum redditum uiginta & nouem solidorum eisdem concessi; uolens quod dictum cyrographum omnimodis uiribus de cetero careat & effectu. In cuius [&c. sealing], hiis testibus.

312.

Eynesham.

[c. 1240–58.[1]] Sciant presentes & futuri quod ego Ysabella relicta Ricardi de Submuro Egneshamie in ligia uiduitate mea reddidi, remisi & quietum clamaui Willelmo de Submuro filio meo & assignatis suis totam terciam partem meam, quam habui racione dotis de tenemento predicti Ricardi uiri mei in uilla & campis de Egnesham & de Suttune, saluis michi sex denariis quos percipio de Ada le Fraunceis racione dotis de quadam terra & quodam prato; salua etiam michi quamdiu uixero domo mea cum gardino in Huthehende. Pro qua etiam remissione & quieta clamacione dabunt michi dictus Willelmus uel sui assignati tres solidos annuos duobus terminis percipiendos, dum uixero, uidelicet ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste decem & octo denarios, & ad festum sancti Michaelis decem & octo denarios. Et pro ista reddicione [&c.] dedit michi predictus Willelmus unam marcam sterlingorum pre manibus. In cuius [&c. sealing].

313.

fol. 73r.

Eynesham.

Feb. 2, 125⅞. Sciant presentes & futuri, quod ego Willelmus de Submuro filius Ricardi de Submuro de Egnesham tradidi & dimisi ad firmam dominis meis domino Gilberto abbati & conuentui de Egnesham totum tenementum meum cum mesuagio, redditibus & omnibus aliis pertinentiis

[1] See the next deed.

suis in uilla de Egnesham & in omnibus aliis locis, a festo Purificacionis beate Marie Uirginis anno gracie M CC quinquagesimo septimo usque in quadraginta annos proximo sequentes plenarie completos: post quorum complecionem percipient uesturam usque ad festum sancti Michaelis: habendum & tenendum eisdem & eorum successoribus libere, quiete & integre, bene & in pace, cum omnibus que inde michi uel heredibus meis infra predictum terminum accidere poterunt, racione redditus uel dotis uel cuiuscunque alterius rei ad predictum tenementum pertinentis, excepto uno mesuagio cum gardino in Huthende & sex denariis annui redditus de quadam terra apud Tilgaresle, que Ysabella mater mea ad uitam suam tenet: post cuius decessum ad dictos abbatem & conuentum reuertentur. Ego uero Willelmus uel heredes mei dictum tenementum nulli omnino hominum Iudeo uel Christiano infra dictum terminum dabimus, uel uendemus, inuadiabimus uel legabimus preter dictis dominis meis. Quod si, quod absit, contra hanc conuencionem aliquando facere attemptabimus, ex tunc remaneat totum tenementum predictum cum suis omnibus pertinenciis in manibus dictorum dominorum meorum in perpetuum sine reclamacione mei uel heredum meorum. Pro hac autem dimissione & tradicione dicti abbas & conuentus dictum tenementum de Iudaismo acquietauerunt, uidelicet de decem & octo marcis, & preterea dabunt michi & Emme uxori mee secunde singulis annis de predicta firma, si tam diu uixero, tria quarteria frumenti & unum quarterium ordei ad festum sancti Michaelis. Et si ante dictam uxorem meam secundam in fata decessero, habebit illa totum bladum predictum uel terciam partem suam de tenemento predicto ad electionem suam. Quod si dicti domini mei in seruicio suo me posuerint, quamdiu ill[is] ad placitum & fideliter seruiero, non persoluent nisi dimidiam partem utriusque bladi ad opus uxoris mee. Preterea acquietabunt me de tribus solidis uersus matrem meam in quibus ei teneor annuatim pro dote sua in campis Egneshamie & Suttone & uersus priorem de redditu ei debito & de duobus denariis ad luminare sancti Andree. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. alternate sealing]. Hiis testibus.

314.

Eynesham.

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus Mody de Egnesham [1241–64.] dedi [&c.] deo & ecclesie beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in liberam, puram & perpetuam elemosinam unam acram terre arabilis cum omnibus pertinentiis suis in campo de Egnesham, que iacet in Sidelakesham inter terram que fuit Willelmi

de Submuro & terram Willelmi le Fouul: habendam & tenendam dictis monachis & eorum successoribus libere, quiete, integre, bene & in pace in perpetuum sine aliquo retenemento aut contradictione mei uel heredum meorum. Et ego Willelmus Modi [&c. warranty]. | fol. 73r. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi predicti monachi quatuordecim solidos sterlingorum. In cuius [&c. sealing].

315.

Eynesham.

[1241–64.] Omnibus Christi fidelibus, presens scriptum uisuris uel audituris, Gilbertus dei gracia abbas Eygnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Noueritis nos dedisse [&c.] Henrico piscatori de Sumerford & heredibus suis uel suis assignatis duo mesuagia cum curtilagiis & aliis pertinentiis suis in uilla de Eygnesham, uidelicet unum mesuagium quod Henricus de Baggingedene tenuit in Huthende & aliud quod Robertus Nauigator tenuit iuxta idem mesuagium; habenda & tenenda sibi & heredibus suis uel suis assignatis de nobis & successoribus nostris libere, quiete, bene & pacifice in perpetuum; reddendo nobis inde annuatim sex solidos ad quatuor terminos anni, uidelicet ad festum sancte Marie in Marcio octodecim denarios, & ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste octodecim denarios, & ad festum sancti Michaelis octodecim denarios, & ad festum sancti Thome apostoli octodecim denarios pro omni seruicio, consuetudine & demanda nobis pertinente: saluis tamen nobis duabus sectis curie nostre per annum, & saluis nobis quatuor fenacionibus, quolibet die cum uno homine, & tribus bederippis in autumpno, quolibet die cum uno homine. Et si dictus Henricus porcos habuerit in campis uel silua, dabit pannagium. Et si porci omnino domi remaneant, non dabit pannagium. Dictus autem Henricus & heredes sui uel sui assignati dicta mesuagia nullis religiosis dabunt uel uendent, exceptis nobis. Nos uero [&c. warranty]. Pro hac autem donatione [&c.] dedit nobis dictus Henricus quatuor marcas sterlingorum in gersummam. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

316.

Eynesham.

[1241–64.] Uniuersis Christi fidelibus, hoc presens scriptum uisuris uel audituris, Gilbertus dei gracia abbas Eygneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos con-

cessisse & presenti carta nostra confirmasse Amicie relicte Thome de Lardario de Egnesham omnia mesuagia, terras & te|nementa cum fol. 74r. pertinentiis, que idem Thomas de nobis tenuit in Eygnesham: tenenda & habenda de nobis & successoribus nostris eidem Amicie quamdiu uixerit libere & quiete, bene & in pace, faciendo nobis seruicia inde debita & consueta, uidelicet duos solidos annuos de mesuag[io] & croft[a], que de nobis tenuit, ad quatuor anni terminos & tres bederipas cum uno homine, unam scilicet sine cibo & duas ad cibum nostrum, et sectam curie nostre bis in anno, scilicet ad festum sancti Michaelis & ad Hokeday, & dimidiam libram cymini de dimidio manso cum crofta, quod fuit quondam Ernaldi Frankelani, et duos denarios priori domus nostre annuatim ad festum sancti Michaelis de duabus acris terre que fuerunt Willelmi filii Henrici pro omnibus seruiciis, consuetudinibus & exaccionibus nobis pertinentibus, ita scilicet quod post decessum dicte Amicie predicta mesuagia, terras & tenementa cum pertinenciis ad nos sine alicuius contradiccione in pace reuertantur. Et in [&c. sealing], hiis testibus.

317.

Eynesham.

Sciant presentes & futuri quod ego Amicia, relicta Thome de [1241–64.] Lardario, in libera & ligia uiduitate mea dedi [&c.] deo et ecclesie beate Marie de Eygnesham & monachis ibidem deo seruientibus duas acras terre arabilis in territorio de Eygnesham de libero maritagio meo, quarum una dimidia acra iacet in le furlung subter Hekehulle inter terram Thome de Stantona & terram Iohannis Blundi; et una dimidia acra in eodem furlung inter terram dicti Iohannis Blundi & terram Willelmi de Submuro; et una dimidia acra iuxta Wudemanne Muleweye ex parte aquilonari inter terram Roberti Bolling & terram Constantini Salsarii; et una dimidia acra se extendit in Mulemore & iacet inter terram quam Hugo Heremita tenuit & terram Ade de Sipford: habendas & tenendas dictis monachis & eorum successoribus libere, quiete, pacifice & solute ab omni seculari seruicio in perpetuum in liberam, puram & perpetuam elemosinam. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

318.

Wickrisendon.

fol. 74v.

Sciant &c., quod ego Robertus de Brywes[1] ratam habeo & gratam [1241–64.] donacionem & concessionem pro me & heredibus meis quam Henricus

[1] 'Robertus Briwes' in the margin.

de Tayden' fecit[1] abbati & conuentui de Egnesham de terra sua in uilla de Wykerisindon, exceptis quatuor marcis quas idem Henricus percipit de uno prato quod uocatur Templeham de Templariis de Gutinges, & excepta donacione ecclesie eiusdem uille; quam quidem donacionem & concessionem predictis monachis & eorum successoribus pro me & heredibus meis presenti carta concedo & confirmo & quietum clamo in perpetuum, prout carta predicti Henrici quam h[abe]t de Paulino de Tayd[ene] testatur: saluo michi & heredibus meis in perpetuum de eadem terra seruicio, scilicet duorum sperueriorum sorum uel quatuor solidorum a dictis monachis michi uel heredibus meis soluendorum in festo sancti Petri, quod dicitur Ad Uincula. Pro hac concessione [&c.] dederunt michi predicti monachi de Egnesham octo marcas esterlingorum pre manibus. In cuius [&c. sealing].

319[2].

[Histon.]

[1241–64.] Sciant &c., quod Ego Willelmus Bygge de Impitune filius Bernardi Bygge concessi, remisi & omnino quietam clamaui deo & ecclesie beate Marie de Egnesham & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam pro salute anime mee & animarum antecessorum meorum & pro decem solidis sterlingorum, quos michi dederunt pre manibus, dimidiam acram terre mee cum pert. in campo de Hystuna, que iacet inter terram, quam Ricardus filius Mart[ini] tenet de abbate & conuentu de Egnesham, & terram, quam Þurstanus filius Iohannis filii Petri tenet de eisdem, & abuttat super Tylmeresweye, ita quod nec ego W. nec heredes mei nec aliquis pro nobis uel per nos in dicta dimidia acra aliquid exigere, clamare uel uendicare poterimus in perpetuum aut debebimus, aut aliquid de redditu dictis abbati & conuentui debito pro tenemento, quod de eis teneo, occasione dicte dimidie acre eis concesse & remisse aliquo modo diminuere uel retinere. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

320.

Mideltune.

[1258–63.[3]] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, G. dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem

[1] See no. 247. [2] This deed has been crossed out.
[3] R. de Mariscis, dean 1258–1263.

in domino. Ad noticiam uestram uolumus peruenire quod nos, cupientes ecclesie Lincolniensis honori prospicere, dedimus & concessimus magistro R. de Marisc' decano Lincolniensi & successoribus suis canonicis Lincolniensibus habentibus prebendam Eylisburie, contemplacione bene|ficiorum que nobis ab ecclesia Lincolniensi sunt fol. 75r. collata, unam marcam annuam de ecclesia nostra Egneshamie apud capellam de Midiltona[1] sibi & successoribus suis canonicis dicte prebende uel eorum procuratoribus infra octabas sancti Micaelis annuatim soluendam racione decimarum, quas habemus & habuimus in parrochia ecclesie de Midiltona tempore dicte collationis & concessionis. In cuius [&c. sealing].

321.

Mideltona.

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, [1258–63] G. dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse ad firmam magistro R. de Mariscis decano Lincolniensis ecclesie habenti prebendam de Eylisbiri, contemplacione beneficiorum per eum optentorum, omnes decimas nostras quas habemus in parrochia de Midiltone ex collacione episcoporum Lincolniensium & capituli Lincolniensis confirmacione, quamdiu habuerit prebendam de Eylisbiri: reddendo inde nobis annuatim duas marcas & dimidiam ad duos terminos, scilicet infra octabas sancti Petri ad Uincula xvi sol. & viii d. & infra octabas sancti Micaelis proximo sequentis xvi sol. & viii d.; ita uidelicet quod dicte decime per seruientes dictorum abbatis & conuentus per uisum seruientis dicti magistri R. colligantur in horreo dictorum abbatis & conuentus apud Midiltonam, et absque diminucione in eo reponantur. Et si seruientes dictorum abbatis & conuentus in colligendo dictas decimas debitis horis & temporibus & reponendo in dicto horreo fuerint negligentes, uel in mora id faciendi, omnia dampna que exinde dicto magistro R. acciderint, eidem de plano & sine strepitu iudiciali ad ipsius requisicionem plenarie resarciemus. Quibus collectis & sic repositis, postquam solute fuerint dicte duae marce & dimidia, aut ultimo termino soluere fuerit paratus, concessimus quod dictus magister R. habeat ingressum liberum per nostrum seruientem, qui dictas decimas colliget, in dictum horreum, & liberam habebit administracionem decimarum predictarum de anno in annum

[1] This is no doubt the church of Great Milton, which below is called *ecclesia*, but in no. 322 is described as a *capella* of Aylesbury.

nomine firme, quamdiu dictam prebendam Eylisbirie tenuerit. Et si per nos factum fuerit, quominus libere possit dictas decimas in utilitatem suam conuertere, licebit ei uel suo procuratori dicta horrea propria auctoritate aperire, & decimarum ibidem repositarum pro uoluntate sua, nobis irrequisitis, habere administracionem. Concessimus autem predictas decimas predicto R. ea condicione quod nullum per hoc | fol. 75v. nobis generetur preiudicium quoad possessionem uel proprietatem dictarum decimarum, postquam dictus R. desierit esse canonicus prebende memorate. In cuius [&c. sealing].

322.

Mideltona.

[1258–63.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, R. de Mariscis decanus Lincolniensis salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos decimas quas dominus abbas & conuentus Egnesham habent in Midiltona, capella de Eylisbiri[1], ab eisdem ad firmam recepisse in forma inferius annotata, que plenius continetur in instrumento eorundem abbatis & conuentus exinde confecto, cuius tenorem de uerbo ad uerbum presentibus duximus fol. 76r. inserendum, qui quidem talis est: 'Omnibus [&c. as in 321]'. | Et ne aliquis successorum nostrorum, occasione superioris gracie nobis personaliter super firma dictarum decimarum concesse, quocunque tempore obrepere possit proprietati seu possessioni earundum, presencium testimonio[2] profitemur dictarum decimarum possessionem seu proprietatem nullo tempore in prebenda Eylisbirie uel capella de Midiltona per huiusmodi firmam fuisse translatam. In cuius [&c. sealing].

323[3].

[A confirmation of tithes in Banbury, Cropredy, Milton, and Thame.

[1254–8.] Henricus permissione diuina Lincolniensis episcopus dilectis in Christo filiis abbati & conuentui Egnesham salutem, graciam & benediccionem. Dignum est iustis petencium desideriis facilem consensum prebere & uota que a racionis tramite non discordant optato[4] fini & effectui debito mancipare. Cum itaque bone memorie Robertus

[1] In the year 1290 Milton was separated from the prebend of Aylesbury and was made a prebend by itself. (Willis, *Cathedrals*, II. 219).

[2] 'testimonium' MS.

[3] No. 465 is a repetition of this deed.

[4] *sic*, both here and in 465.

Bluet quondam Lincolniensis episcopus omnes decimas, tam maiores quam minores, prouenientes de dominicis episcopatus in parochiis de Bannebiria, Croperia, Thama, Midiltona monasterio uestro, tam ipsius monasterii quam ecclesie Lincolniensis utilitate pensata, concedendas duxerit & assignandas, prout[1] in instrumentis inde confectis per uos nobis exhibitis perpendimus penitus contineri; uosque quod a predicto predecessore nostro factum est in hac parte postulaueritis humiliter per nos nostrumque capitulum approbari, ac confirmacionis nostre & capituli nostri patrocinio communiri; nos precibus uestris inclinati, paci etiam & tranquillitati necnon & securitati prouidere cupientes, habito super hoc cum capitulo nostro tractu diligenti pariter & solempni, pensatis pensandis & consideratis diligenter que in hac parte fuerint consideranda, de assensu & uoluntate Ricardi tunc decani & capituli nostri Lincolniensis ecclesie omnes decimas maiores prouenientes de dominicis episcopatus nostri in maneriis supradictis una cum decima lane prouenientis de domo nostra propria in parochia de Croperia & de domo nostra propria in parochia de Bannebery uobis concedimus & auctoritate pontificali confirmamus, uobis & successoribus uestris perpetuis temporibus integre & pacifice possidendas. Canonici autem rectores ecclesiarum dictorum maneriorum, seu eorum uicarii, omnes alias minores decimas cum integritate percipiant, salua uobis decima lane supradicta, composicionibus personalibus initis inter uos ex una parte & rectorem de Bannebiria ac rectorem & uicarium de Croperia ex altera suo robore duraturis. Quibus processu temporis expirantibus, nostra confirmacio supradicta in premissis uniuersis & singulis plenum robur optineat firmitatis, saluis | in omnibus episcopalibus iur[ibus] & consuetudinibus ac **fol. 76v.** Lincolniensis ecclesie dignitate. In cuius rei robur & testimonium tam nos quam capitulum nostrum memoratum sigilla nostra huic scripto duximus apponenda. Datum Lincolnie, &c.

324.

Eynesham.

Sciant presentes & futuri quod ego Helena, filia & heres Constantini Salsarii, reddidi, remisi & quietam clamaui penitus pro me & heredibus meis domino G. abbati & conuentui ecclesie sancte Marie de Egnesham totam terram meam cum omnibus pertinenciis suis sine aliquo retenemento, quam predictus Constantinus pater meus de eis quondam tenuit in uilla & campis de Egnesham; & totum [1241–64.]

[1] 'pro' MS, both here and in 465.

ius & clamium quod iure hereditario in eadem habui uel habere potui cum omnibus pertinenciis suis predictis abbati & conuentui & eorum successoribus in perpetuum resignaui; ita quod nec ego Elena neque aliquis heredum meorum aliquod ius uel clamium in tota predicta terra cum suis omnibus pertinentiis de cetero habere poterimus. Pro hac autem reddicione, remissione & quieta clamacione dederunt michi dicti abbas & conuentus de Egnesham quinque marcas argenti pre manibus in gersummam. Ego autem [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, domino Willelmo de Harecurt milite, Iohanne Haneb', Augustino tunc uicario & multis aliis.

325.

[Quinton, near Mickleton.]

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus Bompas de Hudicote dedi, concessi, quietum clamaui & presenti carta mea confirmaui G. dei gracia abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui in liberam, puram & perpetuam elemosinam viii denarios[1] annui[2] redditus, quos Ranulphus Wigod & Christina uxor eius michi debuerunt de una uirgata terra in willa de Quenton', habendum & tenendum predictum seruicium predictis abbati & conuentui libere & quiete, bene & in pace, integre & solute ab omni seculari seruicio, ut liberam, puram & perpetuam elemosinam decet, cum omnibus pertinenciis, homagiis, releuiis, wardis, eschaetis & omnibus aliis seruiciis, que de predicta terra habui, uel que michi seu heredibus meis accidere possent, sine
fol. 77r. aliquo inde retenemento. Ego uero [&c. warranty]. | Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi dicti abbas & conuentus uiginti solidos pre manibus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, domino H. de Chaueringwrthe, domino Henrico de Harecurt & multis aliis.

326.

[Histon.]

[1241–64.] Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus Bigge filius Bernardi Bigge de Impyton' concessi, dedi & pro me & heredibus meis omnino ac [in][3] perpetuum quietam clamaui abbati Egneshamie & monachis ibidem deo seruientibus in puram & perpetuam elemosinam pro salute anime mee & animabus antecessorum meorum unam acram terre mee in campo de Histona, que est de feodo eorundem; de qua dimidia

[1] In the margin 'viii. *d.*: caue ubi est.'

[2] 'anni,' MS.

[3] Omitted in MS.

acra iacet apud Westwicpath inter terras quas Willelmus filius Iohannis filii Petri & Rogerus Horold tenent de dictis abbate & monachis: et dimidia acra iacet apud Tihylmereweye inter terras quas Þurstanus filius Iohannis filii Petri & Ricardus filius Martini tenent de eisdem: habendam & tenendam dictam acram terre cum pertinenciis dictis abbati & monachis & eorum successoribus libere, quiete, bene & in pace in perpetuum, tanquam puram & perpetuam elemosinam perpetuis temporibus duraturam, ita tamen quod ego Willelmus & heredes mei plenarie & sine aliqua diminucione soluemus dictis abbati & monachis totum annuum redditum quod tenementum meum, quod est de eorundem feodo, quando fuit integrum, eis debuit & debere consueuit, non obstante concessione uel donacione, seu elemosine mee quieta presenti clamacione. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, domino Philippo de Insula milite, Philippo de Coleuille & multis aliis.

327.

Carta de Wytham.

fol. 77v.

Omnibus Christi fidelibus presens scriptum uisuris uel audituris G. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Noueritis nos dedisse [&c.] Willelmo filio Henrici le Neuman de Witham unam dimidiam uirgatam terre cum mesuagio & prato & omnibus suis pertinenciis, in uilla & campis de Witham, illam scilicet quam Uincencius de Witham pro salute anime sue & antecessorum suorum nostro contulit monasterio[1]: habendam & tenendam dicto Willelmo & heredibus suis de nobis & successoribus nostris libere & quiete, bene & in pace, reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris ipse & heredes sui sex solidos & octo denarios ad quatuor terminos anni, uidelicet ad festum sancti Thome apostoli uiginti denarios, & ad festum beate Marie in Marcio uiginti denarios, et ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste uiginti denarios, et ad festum sancti Michaelis uiginti denarios, pro omnibus seruiciis secularibus, sectis curiarum, rebus & demandis nobis pertinentibus, saluo seruicio domini regis quantum pertinet ad tantam terram de eodem feodo in dicta uilla. Nos uero [&c. warranty]. Et propter istam donacionem [&c.] dedit nobis dictus Willelmus octo marcas in gersumma. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, domino Rogero de Witham milite, domino Willelmo de Seuecwrthe et multis aliis.

[1241–64.]

[1] We have no trace of this grant in the cartulary. It is apparently in Witham, Berks., where 'Roger de Witteham' had one knight's fee (*Testa*, p. 121); Eynsham still received 6*s.* 8*d.* from Witham in 1391 (Harl. Roll. E. 31.)

328.

Eynesham.

[1241–64.] Uniuersis Christi fidelibus, presentes litteras inspecturis uel audituris, G. dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse [&c.] Iohanni filio Hugonis le Noble de Hamstalle, quod sit submolendinarius in molendinis nostris de Egnesham omnibus diebus uite sue, & quod percipiat de nobis & successoribus nostris & de omnibus aliis in predictis molendinis molentibus, sicut alii submolendinarii ante percipere consueuerunt plenarie in omnibus. Quod si forte in aliquo deliquerit, illud delictum emendabit per uisum proborum & legalium hominum de Egnesham secundum modum delicti. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Ada Auenel, Ricardo Halewy, Ada filio Willelmi, Henrico de la Hulle, Willelmo Le Cupere de Hamstalle & aliis.

328 A.

fol. 78r.

Carta Iohannis Bacun, Eynesham.

1261. Sciant &c., quod ego Iohannes filius Hugonis le Noble de Hamstalle remisi & penitus quietum clamaui pro me & heredibus meis domino Gilberto abbati de Egnesham & conuentui loci & eorum successoribus totum ius & clamium quod habui uel habere potui in tota illa terra in campo Egnesham uersus Hamstalle, que uocatur Lintune, & in una acra terre apud Lutteswelle, quod modo uocatur Stondych, & omnibus aliis terris quas ab eis exegi coram iustic' domini regis apud Oxoniam itinerantibus, anno regni regis Henrici filii regis Iohannis quadragesimo quinto, ita scilicet quod nec ego nec aliquis heredum meorum de cetero in dictis terris aliquod ius uel clamium habere uel uendicare poterimus uel debemus in perpetuum. Ego uero Iohannes [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing].

329.

Carta de domo Thome de Gloc[estria].

[1241–64.] Omnibus Christi[1], &c. Noueritis nos dedisse [&c.] Waltero le Teyntor' totam terram nostram cum edificiis & omnibus suis pertinentiis, que fuit Thome filii Willelmi Tyntor[is], que iacet inter

[1] No doubt the grant is from the abbot and convent.

terram que fuit Iohannis Tyntor[is] & terram Reynerii palmarii in uilla Gloc[estrie], quam terram de dono predicti Thome habemus, habendam & tenendam dicto W. & heredibus suis de nobis & successoribus nostris libere, quiete, bene & in pace in perpetuum, ita quod non liceat ei dictam terram uendere uel dare aliquibus domibus religiosis, preterquam nobis; reddendo inde annuatim nobis & successoribus [nostris[1]] ipse & heredes sui decem solidos ad duos anni terminos, scilicet ad festum sancte Marie in Marcio quinque solidos, et ad festum sancti Michaelis quinque solidos pro omnibus seruiciis nobis pertinentibus: et ad festum sancti Michaelis Roberto filio Rogeri filii Cecilie annuatim unum denarium, et domino regi pro londgabulo xii d. quolibet anno ad Hokeday; et heredibus Ade Dunning xii d. annuatim ad festum sancti Michaelis, et ad seruicium beate Marie in ecclesia sancti Nicholai Gloc[estrie] xii d. annuatim in uigilia Assumptionis. Pro hac autem donatione [&c.] dedit nobis dictus W. iii marcas argenti in garsummam. Nos uero [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

330.

Carta Willelmi Bompas.

Sciant &c., quod ego Willelmus Bompas de Hudikote dedi [&c.] deo [1241–64.] & ecclesie beate Marie de Egnesham [&c.] unam libram cymini annui redditus de abbate de Wynchecumbe percipiendam, quem quidem redditum idem abbas de Wynchecumbe michi debuit & reddere consueuit de una uirgata terre, quam de me tenuit in Quentone de feodo dictorum abbatis & conuentus de Egnesham; habendum & tenendum predictum redditum de me & heredibus meis predictis abbati & conuentui de Egnesham & eorum successoribus libere & quiete, bene & in pace ab omni seculari seruitio ad me uel heredes meos seu quoscunque alios pertinente, ut decet liberam, puram & perpetuam elemosinam tenere. Concessi etiam eisdem & donando confirmaui una cum predicto redditu totum ius dominii & clamium & omnimoda seruicia, que ad me de predicta terra pertinebant, uel ad me seu heredes meos aliquo casu pertinere possent. Ego uero dictus W. & heredes mei predictis abbati & conuentui de Egnesham & eorum successoribus predictum redditum cum iure dominii & aliis pertinenciis, ut supradictum est, in perpetuum warantizabimus [&c]; et ut [&c. sealing].

[1] Omitted in MS.

331.

fol. 78v.

Histona.

1250. Omnibus Christi fidelibus presens scriptum inspecturis H. dei gracia Elyensis episcopus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos inspexisse cartam uenerabilis patris Willelmi dei gracia Elyensis episcopi, predecessoris nostri, sub hac forma:—'Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Willelmus dei gracia Elyensis episcopus, apostolice sedis legatus & domini regis cancellarius, eternam in domino salutem. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus peruenire, quod nos diuine miseracionis intuitu dilectis filiis nostris abbati & conuentui de Egnesham annuam pensionem quatuor marcarum in ecclesia sua de Hystona perpetuo percipiendam concedimus et presentis scripti testimonio confirmamus, hiis testibus, domino R. Bathoniensi episcopo, [domino H. Cestrensi episcopo, Hugone abbate de Oseneya, Henrico de Lungchamp, Amicio de Wodestoke, et multis aliis apud Wodestoke[1]].' Nos uero ius, quod dicti abbas & conuentus habent in pensione seu beneficio quatuor marcarum dicte ecclesie de Hystona, quantum ad proprietatem & possessionem intelligentes, quieti etiam eorum & utilitati, sicut decet, prospicere cupientes, dictam pensionem seu beneficium quatuor marcarum perpetuo percipiend[am] concedimus & presenti scripto confirmamus. Datum apud Haddam, anno [domini MCCL][2].

332.

Histona.

[1190–1[3].] Omnibus Christi fidelibus [&c.] Willelmus dei gracia Elyensis episcopus, apostolice sedis legatus [&c., as in the last charter].

333.

Histona.

March 8, 1262. Uniuersis Christi fidelibus, presens scriptum inspecturis uel audituris, R. prior Elyensis & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos inspexisse cartam uenerabilis patris nostri H. dei gracia Elyensis episcopi sub hac forma:—'Omnibus

[1] The words in brackets come from the inspeximus in no. 333.

[2] From no. 333.

[3] Reginald, bishop of Bath and Wells, died in 1191. William became bishop of Ely in 1190.

Christi [&c. as in 331]; datum apud Haddam anno domini MCC quinquagesimo, pontificatus nostri anno uicesimo secundo'. Nos uero prenominatas concessiones | et confirmationes, a bone memorie fol. 79r. Willelmo & Hugone episcopis ecclesie nostre super pretaxatis quatuor marcis proinde factas, ratas habentes & stabiles, quantum ad nos spectat, auctoritate presencium confirmamus. In cuius [&c. sealing]. Datum in capitulo nostro Elyensi, anno domini MCCLXo secundo, viiio Idus Marcii.

334.

[About a ferry at Moulsford.]

Hec est conuencio facta inter dominos abbatem de Radinges ex una parte, et abbatem de Egnesham ex altera, uidelicet quod cum orta esset contentio inter eos de passagio ad molendinum de Molesford, eo scilicet quod predictus abbas de Radinges dicebat illud passagium de iure pertinere ad manerium suum de Chaus[eia][1], cui abbas de Egneshamia resistebat, dicens nullum passagium ibidem esse debere de iure, set ex sui gracia aliquo tempore permisit uicinos pratum suum inter aquam & regale iter transire, lis inter ipsos in hunc modum conquieuit, uidelicet quod compromiserunt se in duodecim liberos, sex scilicet ex una parte & sex ex alia eligendos, qui tam de passagio quam de itinere uersus passagium, si quod ultra predictum pratum de iure esse debeat, & etiam de delictis, si qua ex alterutra parte uel suis esse commissa inter predictas partes fuerit conpertum, ordinabunt. Ad quorum autem ordinacionem seu consideracionem fideliter conseruandam partes predicte per presencia scripta in modum cyrographi confecta se obligauerunt; ita tamen quod si sex ex una parte electi & sex ex alia in unum consentire non poterunt, tunc demum saluum sit ius unicuique conquerendi & uersus alium, si necesse fuerit, impetrandi. In cuius [&c. sealing]. [1241–64.]

335.

[A corrody to W. de Herdewyke.]

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, G. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse & concessisse W. de Herdewyke seruienti nostro, quamdiu uixerit & extra seruicium nostrum steterit, quolibet die de celario nostro unum panem album Jan. 21, 1263/4.

[1] Cholsey.

minoris ponderis & unum panem secundum & unum galonem & dimidium bone ceruisie & de coquina unum ferculum, secundum quod tempus postulauerit, & decem solidos ad robam per annum. In cuius [&c. sealing]. Datum in capitulo nostro die sancte Agnetis, anno domini MCCLX tercio.

336.

[A grant of two marks yearly to John de Farleye.]

Jan. 21, 126$\frac{3}{4}$. Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, G. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse et concessisse magistro Iohanni de Farleye, dilecto clerico nostro, duas marcas annuatim ad duos terminos anni de camera nostra percipiendas, scilicet ad Annunciacionem beate Marie unam marcam, et ad festum sancti Michaelis unam marcam, & hoc quousque eidem per nos uel per alios in ecclesiastico prouideatur beneficio. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham, die sancte Agnetis anno domini MCCLX tercio.

337.

fol. 79v. **[Grant to William de la Barre of a messuage in South Stoke.]**

[1264–68.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, Alexander dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Willelmo de La Barre de Stoke & heredibus suis totum illud mesuagium in uilla de Stoke, quod Iohannes Iustise aliquando de nobis tenuit, cum crofta & parraco adiacentibus, duas acras continentibus, et omnibus aliis pertinentiis suis, que quidem iacent inter terram Willelmi Passelewe & terram Willelmi Seleth, una cum quadam particula terre que fuit Willelmi Seleth, & continet quadraginta octo pedes in longitudine & uiginti pedes in latitudine: habenda & tenenda de nobis & successoribus nostris sibi & heredibus suis, libere & quiete, bene et in pace in perpetuum, reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris ipse & heredes sui quinque solidos ad quatuor anni terminos, scilicet ad festum sancti Michaelis xv denarios, & ad festum sancti Thome apostoli xv denarios, et ad festum sancte Marie in Marcio xv denarios, et ad festum sancti Iohannis Baptiste xv d. pro omnibus seruiciis, consuetudinibus & demandis, saluis nobis duabus sectis curie per annum,

scilicet ad festum sancti Michaelis & ad Hokeday, & saluo nobis pannagio cum porcos habuerit. Nos uero [&c. warranty]. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis predictus Willelmus unam marcam argenti pre manibus in gersummam. Et ut [&c. sealing].

338.

[Richard de Submuro grants all his property in Eynsham.]

Sciant presentes & futuri quod ego Willelmus de Submuro filius Ricardi de Submuro de Egnesham dedi, concessi, reddidi, remisi, & quietum clamaui & presenti carta mea confirmaui, pro me & heredibus meis, domino Alexandro abbati & conuentui ecclesie sancte Marie de Egnesham, in liberam, puram & perpetuam elemosinam, totam terram meam & omnes redditus cum omnibus pertinentiis suis quam de eis uel quibuscunque aliis tenui in uilla & campis de Egnesham & Sutthun' et Leye; & totum ius & clamium, quod habui[1] uel habere potui in tota predicta terra, cum omnibus pertinentiis suis, & quibuscunque etcheet[is], predictis abbati & conuentui & eorum successoribus in perpetuum dedi, concessi ac resignaui; ita quod nec ego Willelmus, nec heredes mei, seu aliquis nomine nostro, aliquod ius uel clamium in tota predicta terra cum omnibus pertinentiis suis uel supradictis eschaetis de cetero habere poterimus; excepta domo mea uersus Tilgarsle, in qua habitare consueui, cum curtillagio & crofta & quadam acra ibi iacente, quam michi & heredibus meis reseruaui, & excepta quadam domo in Huthende cum gardino & curtillagio, in qua mater mea habitat, quam michi ad uitam meam, si matrem meam superuixero, retinui; post cuius obitum dicta domus cum gardino & curtillagio ad dictos abbatem & conuentum sine aliqua contradiccione uel reclamatione heredum meorum, uel aliquorum, eorum nomine, reuertetur: pro quibus dom[ibus], quamdiu mater mea uixerit, predictis abbati & conuentui tres solidos persoluam ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Thome apostoli ix d., et ad Annunciacionem beate Marie ix d., et ad festum beati Iohannis Baptiste ix d., et ad festum sancti Michaelis ix d.; post obitum autem matris mee ego Willelmus & heredes mei de xii d. annuatim reddendis pro domo & crofta & acra predicta abbati & conuentui respondeb[imus] dictis terminis: habendas & tenendas dictis abbati & conuentui & eorum successoribus libere & quiete, bene & in pace, integre & solute ab omni seruicio [1264–68.]

[1] 'habuit,' MS.

seculari, sectis, querelis & demandis & omnibus exaccionibus ad dictam terram seu ad me uel heredes meos pertinentibus, saluis redditibus inde debitis ab antiquo & consuetis, scilicet priori iii solidis & x d. Dominica Palmarum, et ad luminare ante altare sancti Andree ii d. die Pasche, et ad luminare ante crucem in capella sancti Leonardi i d. die sancti Martini, [et] Ade filio Willelmi obolum die Pasche, quos redditus dicti abbas & conuentus acquietabunt. Ego uero [&c. warranty]. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi predicti abbas & conuentus quandam liberacionem ad uitam meam prout in cyrographo inde confecto continetur. Et ut [&c. sealing].

339[1].

fol. 80r. **[The abbot pays a fine to recover his woods that had been wasted.]**

[c. 1230[2].] I. de Monem[ue], iustic[iarius] foreste, dilecto sibi Thoma de Langel' salutem. Mandatum domini regis suscepi in hec uerba: 'H. dei gracia, rex Anglie, &c., Iohanni de Monem[ue] salutem. Sciatis quod abbas de Egnesham finem fecit nobiscum pro quinque marcis pro habenda custodia de boscis suis in comitatu Oxon', & quod quietus sit de uasto inde facto tempore preterito: ita quod de uasto quod idem abbas post tempus illud inde faciet de cetero respondebit; & quod capiat racionabile estuuerium suum in eodem bosco sine uasto per uisum forestar[iorum]: & ideo uobis mandamus quod sic teneri & irrotulari faciatis. Teste me ipso, &c.' Quare tibi mando quatinus sine dilacione facias uidere boscos predictos per uiridarios & probos homines & forestarios, & inrotulari facias in rotulis uiridariorum, in quo statu bosci illi fuerint, & tempus quando uisum factum fuerit, & postea permittas eidem abbati habere custodiam de boscis suis secundum formam mandati domini regis. Ualete.

339 A.

[View of the woods of the abbey.]

March, 1230. Uisus factus boscorum abbatis de Egnesham per preceptum domini regis, anno regni regis Henrici xiiii in quadragesima; uidelicet quod boscus uersus Stundesfeld fuit uastatus de quercu in terram & de

[1] The skin which contains Charters 339 to 350 is thicker than the skins which come before and after; it is written in several hands, all earlier than the hands of 338 and 351. It seems that it has not been bound in its proper position.

[2] See the next deed.

frondibus & de subbosco. Preterea pars illa uersus Spelsberi uastata fuit de quercu in terram & de frondibus[1] & de subbosco, minus tamen quam illa pars uersus Stuntesfeld. Alibi uero dampna plurima per loca diuersa. Item boscus de Finestoke multum deterioratus fuit, set non fuit iudicatus in uasto, quia maior pars illius destructionis sumpta fuit ad opus domini regis ad castellum Oxon'.

340.

Debitum Dauid Iudei.

Summa tocius debiti quod debetur Dauid Iudeo de Linc[olnia] per tall[ias] & cartas, scilicet centum & quinquaginta due libre & quindecim solidi. Et sciendum est, quod per tres cartas de conuentu septuaginta libre: et per cartas abbatis triginta libre: & super uademonium & tall[ias] quinquaginta due libre & quindecim solidi, excepto debito Roberti fratris. Factum fuit compotum istud in die apostolorum Petri & Pauli, anno regni regis Henrici filii regis Iohannis xi°. **June 29, 1227.**

341.

Forma literarum presentacionis.

Salutem. Nouerit sanctitas uestra quod nos latorem presencium, R. de N., clericum, ad personatum ecclesie de N.[2] uacantem & ad nos iure patronatus spectantem, uobis presentamus, sanctam paternitatem uestram obnixe rogantes quatinus salua nobis i marc[a] pensionis debite & antique, ipsum intuitu caritatis ad dictum personatum, si placet, admittatis. Ualete.

341 A.

[A form of presentation].

Reuerendo patri in Christo & domino karissimo, H. dei gracia Lincolniensi episcopo, deuoti filii sui N. permissione diuina abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem, & tam deuotam quam debitam cum omni subiectione reuerentiam. Ad ecclesiam de N., que uacat & ad nostram spectat donacionem, dilectum nobis in Christo N. de N. clericum nostrum paternitati uestre presentamus humiliter, deuote supplicantes quatinus quod uestrum est exequi dignemini [1228–35.]

[1] 'frandibus,' MS.

[2] An imaginary place. The only church from which Eynsham received a pension of one mark was St. Ebbe's.

circa ipsum, salua nobis debita & antiqua pensione quinque marcarum &c. Ualeat sancta paternitas uestra per tempora l[ongiora][1].

342.

fol. 80v.

De Histona.

April 23, 1231.

H. dei gratia Eliensis episcopus uiris uenerabilibus & in Christo karissimis, abbati & conuentui Egneshamie, salutem in uero salutari. Super causa Roberti laici crucesignati iterato mandatum domini pape recepimus in hec uerba: 'Gregorius episcopus, seruus seruorum dei, uenerabili fratri episcopo Elyensi salutem & apostolicam benedictionem. Significauit nobis Robertus laicus crucesignatus, quod cum causam, que inter ipsum ex parte una & abbatem & conuentum Egnesham Lincolniensis diocesis ex altera super eo uertitur quod dicti abbas & conuentus Iohannem, crucesignatum, W. & R., filios eius, esse illegitumos asserentes, ipsos quominus in bonis paternis & maternis libere succedere ualeant minus iuste huius occasione impediunt, tibi sub certa forma duximus committendam, tu propter inhibicionem regiam in ea procedere hactenus non curasti in eorum preiudicium non modicum & grauamen. Cum igitur in derogacione iusticie non sit homini deferendum, fraternitati tue per iterata scripta mandamus, quatinus in eadem causa iuxta priorum literarum tenorem sine more dispendio preuia racione procedas, preceptum nostrum taliter impleturus, quod non possis ulterius de inobediencia reprehendi. Dat' &c: pontificatus nostri anno iiiio.' Cum igitur necesse habeamus apostolicis obedire preceptis auctoritate premissa uobis precipiendo mandamus, quatinus die Mercurii post octabas Pentecos[tes] coram nobis apud B[er]newelle in maiori ecclesia compareatis, si quid uobis uisum fuerit expedire super illegitimacione, quam contra prefatos opponitis, ostensuri, & alias secundum quod iustum fuerit in predicto negocio processuri. Actum anno domini MCCXXXI: in festo sancti Georgii.

343.

Histona.

July 4, 1231.

Henricus dei gracia, &c. uicecomiti Cantebr[ugie] salutem. Si Nicholaus abbas Egneshamie fecerit te securum de clamio suo prosequendo, tunc pone per uadium & saluos plegios Robertum de

[1] This word is indistinct.

Norfolc', quod sit coram iusticiariis nostris apud Westmonasterium a die sancti Michaelis in tres septimanas, ostensurus quare contra prohibicionem nostram secutus est placitum in curia Christianitatis uersus predictum abbatem de legitimacione puerorum ipsius Roberti, occasione infirmandi iudicium coram prefatis iusticiariis nostris apud Westmonasterium nuper rite factum inter predictum Robertum & Adam tunc abbatem Egneshamie predecessorem Nicholai abbatis eiusdem loci de libero tenemento suo in Histona, quod idem Robertus clamauit tenere tota uita sua racione predictorum puerorum, quos habuerat de Agnete quondam uxore sua ut dicebat, & unde recognitum fuit tunc in eadem curia per confessionem ipsius Roberti, quod ipsi pueri nati fuerunt ante matrimonium contractum inter ipsum Robertum & predictam Agnetem, per quod predictus Adam tunc abbas per iudicium predicte curie nostre remansit in saisina de predicto tenemento, saluo iure predictorum puerorum cum ad etatem peruenerint. Pro quibus, si tunc ad curiam nostram pro iustitia habenda uenerint, & bastardia obiciatur eisdem, secundum dignitatem nostram & regni nostri consuetudinem mandabimus sicut tenemur eorundem ordinario, ut de ipsorum legitimatione cognoscat & cognita ueritate nos inde certificat. Nec precedere debet coram ordinario legitimacionis cognicio, prius quam inde mandatum nostrum susceperit, eo quod si precesserit & legitimacio probata fuerit & nobis fuerit demandata, nemini in curia nostra prodesse poterit ad terram recuperandam uel optinendam, nisi prius in curia nostra bastardia obiciatur & per iudicium curie nostre ordinario eiusdem cause cognicio a nobis specialiter demandetur audienda. Pone etiam per uadium & saluos plegios uenerabilem patrem H. Eliensem episcopum, quod sit coram prefatis iusticiariis nostris apud Westmonasterium ad predictum terminum, ostensurus quare tenuit placitum illud in curia Christianitatis contra prohibicionem nostram: et habeas ibi nomina plegiorum & hoc breue. Teste W. de Raleg' apud Westmonasterium, quarto die Iulii, anno regni nostri xv°.

344.

De Histona[1].

fol. 8r.

Assisa uenit recognitura si Adam abbas de Egnesham, Th[omas] le Messer, Willelmus Dusing[2], & Henricus Coch' iniuste, &c., dissaisissent Robertum de Norfoc' de libero tenemento suo in Histona post, &c. Et

Nov. 15, 1228.

[1] This may also be found in Bracton's Note Book, no. 291, with slight verbal alterations.

[2] Bracton adds 'Radulfus Scot'.

abbas uenit & dicit quod predictus Robertus habuit tenementum, unde assisa arramiata est, cum Agnete uxore eius, & quando ipsa mortua fuit uenerunt homines sui statim & saisiauerunt tenementum illud in manum abbatis, donec rectus heres uenerit ad faciendum eidem abbati pro tenemento illo quod facere deberet, & nullam aliam fecerunt dissaisinam: & hoc fecerunt firmarii sui, saluo iure cuiuslibet. Dies datus est eis de audiendo iudicio suo a die sancti Michaelis in uno mense apud Westmonasterium. Dampnum xl solid., unde xx solid. clericis Westmonast'.

Post festum uenit Robertus apud Westmonasterium & perduxit[1] pueros suos quos habuit de predicta Agnete uxore sua, racione quorum clamauit tenere tenementum illud tota uita sua secundum legem & consuetudinem regni. Et abbas per attornatum suum dicit quod non debet ei nocere, quia predictus Robertus desponsauit ipsam Agnetem postquam omnes pueri nati fuerunt per tres menses ante mortem ipsius Agnetis & matrimonium factum fuit apud Fendraiton' & hoc offert probare &c. Et Robertus dicit quod reuera desponsauit eam apud sanctum Yuonem, xii annis elapsis, set priuatim; quia non fuit ausus desponsare eam solempniter pro amicis & parentibus suis, nec pro domino suo cui tunc seruiuit, & postea fuit crucesignatus, & postquam omnes pueri nati fuerunt, uenit ipse apud Fendraton', & ibi per consilium amicorum suorum eandem Agnetem in facie ecclesie solempniter desponsauit, ut sponsalia plenius scirentur. Et abbas dicit, quod bene patet quod non desponsauit eam ante predictam solempnitatem apud Fendraiton', quia ipsa Agnes inplacitauit ipsum abbatem tribus annis elapsis[2], & tunc stetit idem Robertus cum ea sicut armiger suus, nulla facta de eo mencione in breui nec in placito, quod esset uir suus, & Robertus non potest hoc dedicere quia curia hoc bene recordatur. Et ideo consideratum est quod Robertus nichil capit[3] per assisam illam, & abbas inde sine die recedat usque ad etatem puerorum, saluo tunc iure & clamio puerorum si quid inde habuerint; & Robertus in misericordia.

Istud iudicium factum fuit apud Westmonasterium coram dominis M[artino] de Pateshill', S. de Segraue, R. de Lexinton', W. de Lond' & aliis, anno regni regis Henrici filii regis Iohannis xiii, die scilicet Mercurii proxima post festum sancti Martini[4] ad placitum terminatum ibidem a die sancti Michaelis in unum mensem.

[1] *Sic*; but 'produxit,' Bracton.

[2] Probably this is the suit given in Bracton no. 1672, between Agnes of Histon and the abbot of Eynsham in the year 1225, concerning a virgate in Histon. As the abbot lost his case it is not recorded in the cartulary.

[3] 'capiat,' Bracton.

[4] The annals of Tewkesbury (*Annales Monastici*, vol. i, p. 70) say that Adam

345.

Histona.

H. dei gracia Eliensis episcopus uenerabilibus uiris abbati & conuentui de Egnesham salutem in domino. Mandatum domini pape suscepimus in hec uerba: 'Gregorius episcopus, seruus seruorum dei, uenerabili fratri episcopo Eliensi salutem & apostolicam benedictionem. Robertus crucesignatus exibita nobis peticione monstrauit, quod abbas & conuentus de Egnesham Lincolniensis diocesis, asserentes Iohannem crucesignatum, Willelmum & Ricardum filios ipsius, illegittimos esse, pro eo quod idem Robertus cum quondam Agnete de Histona uxore sua ex qua eosdem filios procreauit in facie ecclesie nuptias solempniter iterauit, licet cum ea primitus legittime contraxisset, & ipsos quominus in bonis paternis & maternis libere succedere ualeant, impediunt minus iuste. Quare nobis humiliter supplicauit ut occasione huiusmodi non obstante, dictos filios suos denunciari liberos & debere in bonis eisdem succedere mandaremus. Quia uero nobis non constitit de premissis, de tua fraternitate confisi, per apostolica tibi scripta mandamus, quatinus uocatis qui fuerint euocandi, & inquisita super hiis & cognita diligencius ueritate, quod canonicum fuerit appellacione remota decernas, faciens quod decreueris per censuram ecclesiasticam firmiter obseruari. Datum Perusii, ii Idus Iunii, pontificatus nostri anno iii°'. Huius igitur auctoritate mandati uobis mandamus quatinus compareatis coram nobis apud Bernewell in octabis festiuitatis sancti Martini, predicto Roberto secundum formam mandati apostolici responsuri & iuri parituri. Ualete. [Novem. 1229.]

346.

Histona.

H. dei gracia, &c., uenerabili patri in Christo H. eadem gracia Eliensi episcopo salutem. Ostensum est nobis quod cum Robertus de Norforc' in curia nostra coram iusticiariis nostris apud Westmonasterium nuper tulisset assisam noue dissaisine uersus Adam tunc abbatem de Egneshamia, predecessorem Nicholai nunc abbatis de Egneshamia, de libero tenemento in Histona, & idem abbas Ada [*sic*] tunc per consideracionem eiusdem curie nostre recessisset sine die [1230.]

was deposed on June 1, 1228: yet this deed is nearly six months later. Perhaps all that this deed asserts is that Adam was abbot at the time when the alleged disseisin took place.

uersus eundem Robertum, &[1] eo quod pueri quos idem Robertus in eadem curia produxit & quos habuerat de Agnete quondam uxore sua, cuius hereditas tenementum illud fuit, de quo assisa illa fuit arramiata, & racione quorum puerorum idem Robertus clamauit tenementum illud, tenendum in uita sua secundum regni nostri consuetudinem, nati fuerunt ante matrimonium contractum inter ipsum Robertum & predictam Agnetem, sicut recognitum fuit in eadem curia nostra & fol. 81v. per confessionem ipsius Roberti & per hoc quod | idem Robertus prius fuerat in prefata curia nostra coram eisdem iusticiariis nostris apud Westmonasterium cum predicta Agnete, que ibi tunc placitauit, sicut seruiens ipsius Agnetis, nulla facta mencione in breui ipsius Agnetis quod uirum haberet, predictus Robertus super hoc in contemptum curie nostre & ad infirmandum iudicium in curia nostra factum trahit predictum abbatem in placitum in curia Christianitatis coram uobis auctoritate litterarum domini pape de legitimacione predictorum puerorum, ut sic in bonis paternis & maternis succedere ualeant: et quia hoc est manifeste contra coronam & dignitatem nostram, uobis prohibemus ne placitum illud inter eosdem Robertum & abbatem teneatis. Nos autem cum predicti pueri ad nos uenerint, in curia nostra de predicto tenemento iusticiam eis exhibebimus sicut & debemus, ubi si bastardia obiciatur eisdem, secundum dignitatem nostram & regni nostri consuetudinem mandabimus ordinario eorundem, ut de ipsorum legittimacione cognoscat. Teste, &c.

347.

[Histon.]

[1230.] H. dei gracia &c. Prohibemus tibi ne sequatis placitum in curia Christianitatis de laico feodo Nicholai abbatis Egnesham in Histona, ubi nuper in curia nostra coram iusticiariis nostris apud Westmonasterium arramiata fuit quedam assisa noue dissaisine inter te & Adam tunc abbatem Egnesham, predicti abbatis qui nunc est predecessorem, & unde idem abbas recessit sine die uersus te per consideracionem eiusdem curie nostre, & unde si placitum illud in curia Christianitatis procederet, hoc esset in contemptum curie nostre & ad infirmandum iudicium in curia nostra prius factum, quia huiusmodi placita pertinent ad coronam & dignitatem nostram. Et scias quod si placitum illud contra hanc prohibicionem sequi presumpseris, nos ad te grauiter capiemus. Teste, &c.

[1] This '&' is unnecessary.

348.

H. dei gracia Eliensis episcopus, uenerabili uiro & amico karissimo, . . . eadem gracia abbati de Egnesham salutem & sinceram in domino dilectionem. Literas prohibitorias domini regis recepimus, ne procedamus in causa nobis a domino papa commissa, que uertitur inter uos & Robertum de Norforc' & filios eius. Et nos ob reuerenciam domini regis cognicioni cause eiusdem supersedendum duximus ad presens & eo libencius quod predictum negocium tangit personam uestram. Ualete. [1230.]

349.

De Westm[onasterio].

Gregorius episcopus, seruus seruorum dei, dilecto filio abbati sancte Genouefe Par[isiis] salutem & apostolicam benedictionem. Significarunt nobis dilecti filii abbas & conuentus Westm[onasterii], ad nos nullo medio pertinentes, quod Iacobus & Iohannes ciues Rom[ani] nuper super quibusdam debitis contractis tempore felicis recordationis Alexandri pape predecessoris nostri a quibusdam monachis fugitiuis ipsius monasterii preter assensum abbatis & conuentus tunc existencium in eodem, nostras ad te obtinuerunt literas destinari. Cum autem ipsi a te citati ibi uenire uel mittere sine graui detrimento non possint & Pari[siensis] ciuitas, ad quam uocantur ad iudicium, distet a Londoniis, ubi monasterium consistit eorum, per septem dietas & amplius, cum mare interiacens quandoque impediat transeuntes, ad nos cum litteris karissimi filii nostri, illustris regis Anglie pro eis affectuose rogantis, suum nuncium destinauerunt, humiliter postulantes ut cum parati sint in regno Anglie, ubi dicti Romani uoluerint, stare iuri, obuiare ipsorum super hoc grauamini misericorditer dignaremur. Quia uero sic uolumus iusticiam exiberi petentibus, ut qui conueniuntur ab eis indebite non grauentur, & intencionis nostre non fuit ut occasione illius clausule, non obstante constitutione de duabus dietis, de regno Anglie in Galliam Anglici pertrahantur, discrecioni tue per apostolica scripta mandamus, quatinus commisso tibi super hoc negocio supersedeas, & reuoces si, dictos abbatem & conuentum ex hoc reputans contumaces, contra ipsos in aliquo forsitan processisti. Datum Laterani, vii kal. Aprilis, pontificatus nostri anno quarto. **Mar. 26, 1230.**

350.

De Haneberwe.

Rex uicecomiti Oxon' salutem. Ostenderunt nobis homines nostri de Haneberga grauiter conquerentes, quod abbas Egneshamie in pre- [? 1230.]

iudicium iuris nostri & in graue dampnum predictorum hominum stangnum molendinorum suorum de Egnesham iniuste & sine iudicio exaltauit ad nocumentum prati nostri, alias nobis & eis grauis & iniuriosus existens, ex eo quod non permittit eos habere communam suam pasture in terra ipsius abbatis in Egnesham, nec porkerias[1] suas in bosco ipsius abbatis leuare & feugeras[2] in eo capere, sicut temporibus predecessorum nostrorum regum Anglie & tempore nostro usque ad tempus abbatis qui nunc est, facere consueuerunt. Et ideo tibi precipimus quod assumptis tecum probis & legalibus hominibus de comitatu tuo de uicinioribus scilicet & aliis qui melius inde sciant ueritatem, uocato etiam ad hoc predicto abbate, in presencia sua per sacramentum predictorum hominum diligenter inquiras, utrum ipse abbas stagnum suum exaltauerit sicut predictum est, & si predicti homines nostri debeant & consueuerunt habere communam in terra ipsius abbatis in Egnesham & porkerias in bosco suo leuare & fugeram in eo capere. Et si per inquisicionem illam tibi constiterit quod ipse abbas stagnum suum ita exaltauerit, & quod predicti homines nostri in terra sua & bosco ipsius abbatis habere debeant & consueuerint hec predicta, tunc per sacramentum eorundem stagnum predictum amensurari facias, sicut esse debet & consueuit, faciens similiter eosdem homines nostros omnia supradicta habere in terra & bosco ipsius abbatis, sicut habere debent & consueuerunt. Teste &c.

351.

fol. 82r. **[Histon.]**

[1264–8.] Uniuersis sancte matris ecclesie filiis, presens scriptum uisuris uel audituris, Alexander dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Noueritis nos dedisse [&c.] Willelmo Payn de Gretthone pro homagio & seruicio suo unum mesuagium ad capud uille de Gretthone, quod continet in longitudine decem rodas & viii pedes & in latitudine tresdecim rodas & quatuor pedes, & iacet inter terram Willelmi de Bordeley & terram Henrici Tesse, & abuttat ad unum capud super uiam regiam: tenendum & habendum de nobis & successoribus nostris sibi et heredibus suis libere & quiete, bene & in pace, iure hereditario in perpetuum; reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris tres solidos ad quattuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Thome apostoli ix d., ad Pascha ix d., ad festum sancti Iohannis Baptiste ix d., & ad festum sancti Michaelis ix d.,

[1] 'porkerias' = 'pig-sties or enclosures for pigs.'
[2] 'feugeras' = 'fern.'

faciendo inde duas sectas curie nostre de Hystona per annum, scilicet ad proximam curiam post festum Michaelis & ad proximam curiam post Pascha. Et nos [&c. warranty], saluo seruicio domini regis quantum pertinet ad tantum tenementum. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis predictus Willelmus dimidiam marcam in gersummam. Et ut [&c. sealing].

352.

[South Stoke.]

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, [1264-8.] Iohannes le Iustice de Stoke Abbatis salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me dimisisse & quietum clamasse Alexandro dei gracia abbati de Egneshame & eiusdem loci conuentui totum ius & clamium quod habui uel aliquo modo habere potui in terris, tenementis, mesuagiis, molendinis, redditibus, pratis, pascuis, pasturis & omnibus aliis in uilla de Stokes Abbatis me & heredes meos contingentibus; ita quod ego nec heredes mei nec aliquis pro me nec per me in predictis terris & tenementis & omnibus aliis, ut predictum est, aliquid de cetero exigere uel clamare poterimus. Pro hac autem dimissione et quieta clamacione dederunt michi predicti abbas & conuentus quatuor marcas argenti pre manibus. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, domino Hugone Druual, Iohanne de Burefeud' de Stoke Basset, &c.

353[1].

[Woodeton.]

Omnibus Christi fidelibus &c. A. dei gracia abbas Egnesham & [1264-8.] eiusdem loci conuentus &c. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Thome filio Willelmi Unfrey de la Oke & heredibus suis post mortem Willelmi Hulc pro omagio & seruicio suo & pro quinque marcis argenti, quas nobis dedit pre manibus in gersummam, unum mansum & duas acras terre arabilis in uilla & campis de Wodethona, quarum una acra iacet aput Ruyewrþe iuxta terram Willelmi Werre ex parte una, & una dimidia acra iacet ibidem iuxta terram eiusdem ex parte altera, & una dimidia acra iacet apud Doddeleye inter terram domini ex parte una & terram Willelmi Lelung ex parte altera, una cum aqua & una dimidia acra prati que iacet inter pratum domini & pratum Willelmi Bineþetonn, & hamma que iacet iuxta Muggediesham ad

[1] In the margin, in a later hand, 'Nota pro Iohanne Herdewyk pro tenemento in Wodetona.'

predictam aquam pertinente, quas dictus Willelmus Hulc aliquando de nobis per cartam tenuit: habendas & tenendas de nobis & successoribus nostris sibi & heredibus suis adeo libere & quiete, adeo bene & in pace, sicut dictus Willelmus Hulc eas de nobis tenuit suo tempore, iure hereditario in perpetuum: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris ipse et heredes sui dimidiam marcam argenti ad quatuor anni terminos, uidelicet ad quemlibet terminum xx d. pro omnibus aliis seruiciis, consuetudinibus & exaccionibus secularibus, saluis nobis sectis curie nostre, quas dictus W. Hulc nobis
fol. 82v. annuatim facere consueuit. Nos uero dicti | abbas & conuentus & successores nostri totam predictam terram cum aqua supradicta & prato & hamma & omnibus suis ubique pertinentiis predicto Thome & heredibus suis post mortem supradicti W. Hulc contra omnes gentes warantizabimus, acquietabimus & defendemus in perpetuum. Et ut [&c. sealing.]

354.

Histona.

April 20, 1266. Uniuersis Christi fidelibus, presens scriptum uisuris uel audituris, Alexander permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem eternam in domino. Nouerit uniuersitas uestra quod nos caritatis intuitu unanimi assensu dedimus & concessimus dilecto nobis in Christo magistro Bartholomeo de Newenthone clerico nostro, nomine pensionis, x marcas argenti de ecclesia sancte Eldrede de Hystona Elyensis diocesis, que ad nostram cum uacauerit spectat donacionem, singulis annis sine more dispendio in festo Omnium Sanctorum percipiendas, uel suo certo procuratori. Et bona fide promittimus & tenore presencium nosmet ipsos obligamus, quod, eodem B[artholomeo] clerico superstite, cedente uel decedente magistro R. rectore eiusdem ecclesie predicto[1], seu alio modo canonico prefatam ecclesiam uacare contigerit, nullum alium ad dictam ecclesiam presentabimus. Quod ut perpetuum & firmum robur optineat, presentibus litteris in capitulo nostro communiter & unanimiter sigilla nostra apposuimus. Date Egneshamie anno gracie MCCLX sexto, die Mercurii proxima ante festum sancti Georgii Martiris.

355.

Eynesham.

[1264-8.] Omnibus Christi fidelibus ad quos presens scriptum peruenerit Alexander &c. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Roberto

[1] He has not been mentioned before.

Coco pro homagio & seruicio suo et pro sex marcis argenti, quas nobis dedit pre manibus in gersummam, totum tenementum illud integre cum pertinenciis in nouo burgagio in Egnesham, quod fuit aliquando Ade filii Willelmi de Oxonia, excepta quadam parua domo cum curtillagio eiusdem tenementi, quam idem Adam antea uendiderat precentori de Egnesham: quod quidem tenementum iacet iuxta tenementum Walteri Auenel ex parte australi: tenendum & habendum de nobis & successoribus nostris eidem Roberto & heredibus suis adeo libere & quiete sicut prefatus Adam uel antecessores sui illud umquam melius & liberius tenuerunt: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris quatuor solidos ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Thome apostoli xii d., et ad festum sancte Marie Martialis xii d., et ad Natiuitatem beati Iohannis Baptiste xii d., et ad festum sancti Michaelis xii. d.; et elemosinario de Egnesham ii solidos eisdem terminis pro omnibus seruiciis, consuetudinibus, & secularibus demandis, nobis uel successoribus nostris contingentibus in perpetuum. Et nos [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

356.

[Brize-Norton.]

R. miseracione diuina Lincolniensis episcopus dilectis in Christo filiis . . . dei gracia abbati & conuentui Egnesham salutem, graciam & benediccionem. Attendentes quod monasterium uestrum hospitalitatem & opera karitatis liberaliter & libenter excerseat, quodque ideo specialius quod de nostro patronatu existit indigenciis ipsius, pie subuencionis dextera, teneamur prospicere, presertim cum rerum temporalium inopia sit depressum, ecclesiam de Northone Brun, in qua ius patronatus habetis, uobis auctoritate pontificali concedimus & confirmamus, | ita quod cedente uel decedente ipsius rectore, ad hospitalitatem habundancius exhibendam fructus & prouentus ipsius in proprios & pios usus possitis conuertere, ipsamque perpetuis temporibus taliter retinere; salua competenti uicaria, cum uos dictam ecclesiam optinere contigerit per nos uel successores nostros taxanda & ordinanda, saluis etiam episcopalibus consuetudinibus & Lincolniensis ecclesie dignitate. In cuius rei testimonium, sigillum nostrum duximus apponendum, presentibus magistris R. de Mapham, archi-

[1264–68.[1]]

fol. 83r.

[1] No. 399 A. suggests the date 1270: but all the deeds up to no. 361 seem to be of the time of Abbot Alexander; and charter 363 shows that it is not later than 1268.

diacono Oxon., I. de Maidenstan & W. de Hanethon' canonicis Lincolniensis ecclesie, domino W. de Wotthone cappellano & I. de Stonnesbi clerico. Ualete.

357.

[Eynsham resigns tithes in Thame in return for the appropriation of Brize-Norton.]

[c. 1267.] Omnibus Christi fidelibus, ad quos presentes littere peruenerint, R. miseracione diuina Lincolniensis episcopus salutem in domino sempiternam. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus peruenire, quod cum dilecti in Christo filii, abbas & conuentus de Egnesham, ecclesiam de Northone Brun, in qua ius patronatus habere noscuntur, necnon decimas quas de dominico nostro infra limites prebendalis ecclesie de Thame percipiunt, seu percipere consueuerunt, pure, simpliciter & absolute nostre uoluntati submiserint & ordinacioni, nos intellecti quod dictum monasterium temporalium rerum inopia sit depressum, ideoque specialius quod de patronatu nostro existit indigenciis ipsius teneamur pie subuencionis remedio obuiare, competenti tractatu & prouida deliberacione prehabitis de predicta ecclesia & decimis memoratis, diuino intuitu in hunc modum auctoritate pontificali[1] duximus ordinandum, uidelicet quod predicti abbas & conuentus, ad hospitalitatem habundancius exhibendam, ecclesiam supradictam de Northone Brun, cedente uel decedente ipsius rectore, in proprios usus retineant, eiusque prouentus & redditus in usus huiuscemodi licent[er] conuertant; salua competenti uicaria cum eos dictam ecclesiam optinere contigerit, per nos & successores nostros taxanda & ordinanda: decimas uero quas infra limites prebendalis ecclesie de Thame contra ius commune percipiunt, ad antiquum statum reducimus, & eas predicte ecclesie de Thame perpetuo exnunc consolidamus; ita tamen quod canonicus predicte prebende de Thame, qui pro tempore fuerit, soluat sepedictis abbati & conuentui ad Nathale Domini xii marcas argenti pro decimis supradictis, quousque dicti religiosi fructus & prouentus supradicte ecclesie de Northone Brun libere fuerint assecuti. Ad quam prestacionem xii marcarum in forma predicta prenominatam prebendam de Thame de consensu & uoluntate magistri R. de Mapham rectoris ipsius, constituimus obligatam; saluis in omnibus episcopalibus consuetudinibus & Lincolniensis ecclesie dignitate. In cuius rei testimonium presentibus litteris sigillum nostrum apponi fecimus, & sigillum magistri R. de Mapham prenominati in testimonium consensus sui est appositum.

[1] 'portificali,' MS.

358.

Oxon.

Sciant presentes & futuri quod ego Alexander abbas Egneshamie & [1264–8.]
conuentus eiusdem loci dedimus & concessimus & quietum clamauimus Philippo de Ou x solidos annui redditus, quos recipere consueuimus de selda [1] que quondam fuit Willelmi de Ou in magno uico Oxonie, que iacet inter seldam Ade Feteplace ex parte australi & seldam Galfridi Aurifabri ex parte boreali in parochia sancti Martini: habendum & tenendum predicto Philippo & heredibus suis seu assignatis libere, quiete, pacifice et integre in perpetuum. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis predictus Philippus octo marcas sterlingorum pre manibus. Ut hec igitur [&c. sealing].

359.

Chadlingtone.

Omnibus Christi fidelibus presens scriptum uisuris uel audituris [1264–8.]
Alexander dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Hugoni de Chadelinthone & Sibille uxori sue quoad uixerint totam terram illam que fuit Iohannis Heynon in uilla & campis de Chadelinthone, quam Herebertus aliquando de nobis tenuit, uidelicet unum mesuagium cum curtillagio, quod soluit annuatim ii solidos, et aliud mesuagium cum curtillagio quod annuatim soluit xiiii denarios, & tene[tur] ad unam bederipam annuam; et aliud mesuagium cum crofta quod Thomas le Hunte tenet per cartam pro tribus solidis & quatuor denariis annui redditus: et eciam dimidiam uirgatam terre sine mesuagio adiacente, quam Martinus le Mareschal tenet per cartam pro xvi denariis annui redditus: et quinque acras & dimidiam terre arabilis sine mesuagio adiacente, quas Henricus filius Andree Towe | tenet per cartam pro **fol. 83v.**
viii denariis annui redditus: et ii acras in uno campo & unam acram in alio campo cum uno ferendel, quas Henricus de Podelicothe tenet pro uno denario annui redditus: et etiam xxvii acras cum crofta in campo del Est, et xxvii acras cum crofta in campo de West, et xv acras in campo del Est, et xiiii acras & dimidiam cum uno ferendel in campo del West, quas Walterus Herebert aliquando tenuit de dicto Iohanne Heynon, et vi acras in campo del Est & v acras & dimidiam cum uno ferendel in campo del West, quas Linota

[1] Apparently on the east side of Cornmarket: see Hundred Rolls, II. 804.

aliquando tenuit de terra dicti Iohannis Heynon, una cum redditu de prato quod uocatur Wlgaresham, quod soluit annuatim v solidos, excepto prato quod uocatur Lintone: habenda & tenenda de nobis & successoribus nostris sibi & uxori sue quoad uixerint libere & quiete, bene & in pace, sicut dictus Herbertus aliquando eam tenuit: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris ipse & dicta Sibilla uxor sua quoad uixerint xx solidos ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Thome apostoli v solidos, et ad Pascha v solidos, et ad Natiuitatem beati Iohannis Baptiste v solidos, et ad festum sancti Michaelis v solidos, pro omni seruicio, consuetudine & demanda, saluo regali seruicio ad tantam terram pertinente: et etiam saluis viii solidis, quos dictus Hugo & Sibilla uxor sua capitali domino feudi soluent, quamdiu uixerint. Nos uero [&c. warranty], quamdiu uixerint. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt nobis dicti Hugo & Sibilla uxor sua triginta solidos sterlingorum pre manibus in gersummam. Et ut [&c sealing].

360.

[The duties and pay of the porter.]

[1264–8.] Omnibus Christi fidelibus &c., Alexander dei gracia abbas Egneshammensis & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra quod nos dedimus [&c.] Ricardo Le Taylur de Staunthone cotidie de celario nostro quoad uixerit unum panem monachalem & unum galonem & dimidium ceruisie conuentus & unum ferculum de coquina abbatis, secundum quod tempus postulauerit, et ad opus garcionis sui unum secundum panem maioris ponderis de celario nostro & unam robam per annum sicut seruientes abbatis percipiunt; et etiam fenum ad opus equi sui; hiis condicionibus subscriptis, ita uidelicet quod idem Ricardus in propria persona diligenter & fideliter portam abbatie nostre custodiet secundum quod alii portarii custodire consueuerunt, et subportarium sub se pro uoluntate abbatis habebit, cui dicti abbas & conuentus de stipendiis suis respondebunt singulis annis; idemque subportarius instituetur & amouebitur pro uoluntate abbatis secundum quod meruerit, & secundum quod abbas, qui pro tempore fuerit, fieri disposuerit: et si necesse est quod dictus abbas, uel quicunque alius, qui pro tempore fuerit, eundem Ricardum ad nundinas uel alibi pro quibuscunque negociis domus expediendis habere uoluerit, idem Ricardus ea que dictus abbas, uel alius qualiscunque, qui pro tempore fierit, pro quibuscunque negociis iniungere uoluerit sine contradiccione uel reclama-

cione aliqua fideliter & sine dolo sumptibus dictorum dominorum suorum faciet. Si uero contingat, quod absit, dictum Ricardum de hiis omnibus & singulis aliquid aliter facere uel etiam delinquere, delictum suum & forisfactum per uisum proborum & legalium hominum plene & ad uoluntatem abbatis, qui pro tempore fuerit, emendabit. Et hec omnia & singula tactis euangeliis se obseruaturum iurauit. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis dictus Ricardus triginta marcas sterlingorum pre manibus in gersummam. Ut hec autem [&c. sealing].

361.

Carte tempore domini I. Abbatis.

[Five pounds a year allowed to Alfonsus de Senis, a student at Oxford.] fol. 84r.

Uniuersis presentes litteras inspecturis I. diuina miseracione abbas Egneshamie totusque eiusdem loci conuentus ordinis sancti Benedicti Lincolniensis diocesis salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra quod nos unanimi assensu & libera uoluntate pro diuine pietatis intuitu & contemplacione uenerabilis patris domini O., sancti Adriani diaconi cardinalis, apostolice sedis legati, qui super hoc nos rogauit, nomine pure elemosine promisimus dare & soluere magistro Alfonso de Senis, Oxon' studenti, centum solidos sterlingorum singulis annis usque ad triennium proximo futurum pro sua sustentacione in studio supradicto, quos centum solidos nos persoluemus eidem Oxonie apud sanctam Fredeswidam in terminis infrascriptis, uidelicet infra quindenam sancti Iohannis Baptiste proximo uenturi L solidos, et infra quindenam Nathalis Domini proximo uenturi alios quinquaginta solidos, & sic de proximis aliis festiuitatibus sancti Iohannis Baptiste & Natalis Domini continue sequentibus, quousque per nos in dictis tribus proximis annis continue sequentibus fuerit eidem de predictis centum solidis annuis integre satisfactum. In cuius rei testimonium presentibus litteris sigilla nostra fecimus apponi. Actum apud Egnesham in capitulo nostro die sancte Trinitatis anno domini MCCLXVIII. **May 19, 1268.**

362.

Pro Fulbroke.

Hec est conuencio facta ad festum sancti Michaelis anno domini MCCLXVIII inter Iohannem miseracione diuina abbatem Egnesham & eiusdem loci conuentum ex parte una & Nicholaum Aurifabrum de Oxonia ex altera, ita uidelicet quod dicti abbas & conuentus tradi- **Sept. 29, 1268.**

derunt & dimiserunt predicto Nicholao ad firmam totam terram suam de Folebroc in comitatu de Bokingeham quam emerunt quondam de Elya de Wymberuile cum homagiis, redditibus, releuiis, wardis, eschaetis, pratis & pasturis & cum omnibus aliis libertatibus & liberis consuetudinibus ad predictam terram pertinentibus: habendam & tenendam predicto Nicholao & heredibus suis uel assignatis de predictis abbate & conuentu & eorum successoribus usque ad finem xx annorum plenarie completorum: reddendo inde annuatim dictis abbati & conuentui & eorum successoribus vi marcas sterlingorum ad quatuor anni terminos, uidelicet ad Nathale Domini xx solidos & ad Pascha xx s., & ad festum sancti Iohannis Baptiste xx s., et ad festum sancti Michaelis xx s., pro omni seruicio seculari, exaccione & demanda. Fiet autem prima solucio ad Nathale Domini anno supradicto. Et si contingat dictum N. & heredes suos uel assignatos in solucione dicti redditus post quindenam alicuius termini cessare, quod absit, licebit dictis abbati & conuentui & eorum successoribus predictam terram libere ingredi & retinere sine contradiccione dicti Nicholai & heredum suorum uel assignatorum, uel pro opcione sua predictum N. & heredes suos uel assignatos ibidem uel alibi, ubicunque uoluerint, distringere, quousque eisdem de predicto redditu plenarie fuerit satisfactum. Et si contingat dictum Nicholaum, & heredes suos uel assignatos, homines & tenentes dicti manerii indebite uexare, concessit dictus N. pro se & heredibus suis uel assignatis, quod dicti abbas & conuentus & eorum successores possint predictum Nicholaum & heredes suos uel assignatos ad plenar[iam] sat[isfaccionem] compellere: renunciando in hiis omnibus & singulis omni excepcioni, cauillacioni, & maxime regie prohibicioni, & omni iuris remedio tam canonici quam ciuilis, quod dictis abbati & conuentui possit obesse, & dicto Nicholao prodesse. Dictus etiam Nicholaus omni impetracioni contra talem districcionem, in quacunque curia faciende, precise & expresse pro se & heredibus suis uel assignatis renunciauit. Dicti uero abbas & conuentus & eorum successores totam predictam terram [&c. warranty]. Et si contingat dictum Nicholaum & heredes suos uel assignatos per aliquos pro sectis uel pro summon[icionibus] scaccarii indebite uexari, dicti abbas & conuentus & eorum successores de talibus uexacionibus dictum Nicholaum & heredes suos uel assignatos defendent. Si uero, ipsis monitis, expensas aliquas propter defectum eorum fecerint, huiusmodi expensas per uisum bonorum & legalium uirorum dictis Nicholao & heredibus suis uel assignatis restituent, si tamen id fieri malitiose non procurauerint. Predictus uero N. & heredes sui uel assignati domos & grangias ibidem inuentas in eodem statu uel meliori quo eas receperunt per uisum bonorum

& legalium uirorum specialiter ad hoc conuocatorum retinebunt & sustentabunt: et si contingat quod predictus N. & heredes sui uel assignati necesse habeant aliquam domum infra predictum terminum de nouo construere, ita quod dicti abbas & conuentus aliquod commodum in fine predicti termini exinde consequantur, de expensis super predicta domo factis predicto Nicholao & heredibus suis uel assignatis per uisum bonorum uirorum & legalium plenarie satisfacient. In cuius, &c.

363.

[A contract that the wool of the abbey shall be sold to Roger Hareng.]

Omnibus Christi fidelibus, &c., Iohannes miseracione diuina, &c. 1268.
Noueritis nos concessisse, uendidisse & hac presenti carta nostra confirmasse Rogero Harang de Wytten' mercatori totam lanam nostram de Egnesham, Cherlebury, Rolendrist, Mukelinthon', Banneburia, Cropperia, Wodethone, Folebroc & Wyke & Northone; ita uidelicet quod dictus Rogerus primo eam percipiet anno domini MCCLXVIII & ex tunc annuatim donec in octo uiginti libris & decem[1] sterlingorum plenarie fuerit ei satisfactum. Percipiet autem predictus Rogerus quodlibet uellus cum wambelokis [*sic*] ad tons[uram] prouenient[ibus] pro quatuor denariis & obolo, una cum pellibus bidencium ad festum sancti Martini interfectarum. Et semper ad uicesimum uellus unum uellus de anuantagio non computatur. Preterea habebit pelles de omnibus maneriis, pellem pro tribus denariis, & lanam de Stoke, uidelicet pet[ra]m pro xx & viii denariis, & ubicunque sui uenerint ad tons[ionem], pascantur de nostro. Nos uero predictam lanam sumptibus nostris cariare faciemus apud Egnesham; ita quod dictus Rogerus eam possit ibidem ad diem certum sine aliquo inpedimento percipere. In cuius rei, &c.

364.

Eynesham.

fol. 84v.

Omnibus Christi fidelibus, &c., I. miseracione diuina abbas, &c. [1268–
Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Waltero Marescallo filio 81.]
Roberti Marescalli de Egnesham pro homagio & seruicio suo unam domum cum curtillagio adiacente, que fuit aliquando Walteri Balere, & sita est inter domum Radulfi de Lardario & domum Iohannis de Submuro in Egnesham, una cum sex acris terre arabilis in camp[o]

[1] *Sic.* Supply 'solidis'.

de Egnesham, quarum una dimidia acra iacet apud Holewellehulle inter terram Iohannis Bacun & terram Willelmi filii Margerie; et alia dimidia acra iacet in Middelforlong inter terram Ade Bedelli & terram Roberti Bolling, & una roda ad emendacionem dicte acre subtus Colewrþe inter terram Iohannis Ethone et terram Roberti Belegraue; et una dimidia acra iacet super Breriforlong inter terram Roberti Peris & terram Walteri le Paumer; et alia dimidia acra iacet apud Strandputtes inter terram Ade le Franceis & terram Willelmi filii Margerie; et una acra iacet super þekehulle inter terram Willelmi le Paumer & elemos[inarium]; et alia acra iacet apud le Berewes inter terram Hugonis Bonebroc & terram Iohannis Ethone; et due acre iacent in Sudelakesham inter terram Willelmi le Foul & terram relicte R. Cordin[1]: concesserunt etiam eidem ii acras prati, quarum due dimidie acre iacent in Landmede extendentes se in Cleyhuþe, & alie due dimidie acre iacent in Cotsedneyde, quas percipiet annuatim per sortem cum aliis: habenda & tenenda de nobis & successoribus nostris sibi & heredibus suis cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus ad totam predictam terram pertinentibus libere & quiete, bene & in pace in perpetuum: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris, ipse & heredes sui, duos solidos sterlingorum ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis sex denarios, & sic de singulis terminis, pro omni seruicio seculari, exaccione & demanda, saluis nobis ii sectis per annum. Pro hac autem donacione [&c.], una cum quadam liberacione annua, secundum cartam nobis concessis, predictus Walterus remisit & quietum clamauit pro se & heredibus suis totum ius & clamium quod habuit uel habere potuit in terra Roberti Marescalli patris sui in uilla & campis de Egnesham & Tilgaresle in perpetuum. Et ut, &c.

365.

[Walter Marshall appointed to the charge of the parlour. His corrody.]

[1268–81.] Omnibus &c., Iohannes miseracione diuina, &c. Nouerit uniuersitas uestra nos unanimiter dedisse [&c.] Waltero Marescallo filio R. Marescalli de Egnesham, quod percipiat quamdiu uixerit cotidie de celario nostro duos panes albos trium quart[eriorum] & duos galones ceruisie melioris, una cum officio parlarii & suis pertinenciis, excepta ceruisia quam seruiens eiusdem loci de celario nostro percipere consueuit, uidelicet per manus elemosinarii, qui pro tempore fuerit, qualibet

[1] Or 'Ricordin'.

ebdomada vii panes de quo comedunt seruientes sui, et cotidie unum cantellum[1], & unum ferculum secundum quod contingit, et etiam unum ferculum de quoquina abbatis cotidie secundum quod tempus postulauerit, et unam robam per annum secundum quod seruientes abbatis percipiunt; et duas carect[atas] busce per annum. Post mortem autem dicti Walteri dedimus & concessimus Amicie uxori sue prime, si superuixerit, cotidie unum panem album predicti ponderis & unum galonem ceruisie melioris de celario nostro quoad[2] uixerit. Dictus etiam W. parlarium toto tempore suo, sicut decet, per se & suos diligenter custodiet. Et ut, &c.

366.

[An exchange of land between the abbey and John Eton.]

Omnibus Christi fidelibus, ad quos presens scriptum peruenerit, [1268–81.] Iohannes Etone de Egnesham salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra quod ego Iohannes Etone & Cecilia uxor mea dedimus [&c.] dominis abbati & conuentui de Eygnesham unam acram terre arrabilis in campo de Finstoke de assarto de mensura domini regis, quam habuimus sicut heritagium dicte Cecilie uxoris mee, que quidem iacet iuxta Menigweye: habendam & tenendam de nobis & heredibus nostris sibi & successoribus suis libere & quiete, bene & in pace in perpetuum. Pro hac autem concessione, donacione & presentis carte nostre confirmacione dederunt & concesserunt nobis dicti abbas & conuentus in excambium & per extentam quinque acras & unam rodam[3] in camp[o] de Eygnesham, uidelicet in Langdale duas acras, quarum una iacet inter terram Petri de la Bure & terram Walteri Bacun; et alia acra iacet inter terram Ricardi Prepositi & terram Hugonis Prepositi: et dimidiam acram apud Wakwed inter | terram Ricardi Prepositi & terram Willelmi filii sui; et duas dimidias **fol. 85r.** ex altera parte de Cherebrugge, quarum una iacet inter terram Walteri le Palmer & terram relicte Walteri Prepositi, & alia dimidia acra inter terram elemosinarii & terram Ricardi Prepositi; & tres rodas apud Wdelongemannecroft, quarum una roda iacet inter terram Hugonis Thomas & terram elemosinarii; et alie due rode facientes dimidiam acram inter terram elemosinarii & terram relicte Roberti de Haneberg'; et dimidiam acram apud Wdecroft, que se extendit in Ludemere & iacet inter terram Iohannis Morel & terram Petri de la

[1] 'Cantellus' = 'Chanteau,' a portion of a loaf.
[2] 'coad,' MS.
[3] From what follows it seems that 'tres rodas' is required.

Bure: et dimidiam acram inter le Wawes inter terram elemosinarii & terram Ade de Sypforde; et dimidiam acram que se extendit ultra uiam de Bladene & iacet inter terram Ricardi Prepositi & terram Walteri le Paumer. Dederunt etiam michi dicti abbas & conuentus in escambium pro domo mea extra ianuam unam acram terre in Langedale, unde dimidia acra iacet inter terram elemosinarii & terram Henrici de la Hulle, et alia dimidia acra iacet inter terram eorundem in eodem forlung; habendas & tenendas nobis & heredibus nostris de dictis abbate & conuentu cum omnibus libertatibus ad dictam terram pertinentibus. Si uero contingat quod nos coniunctim uel diuisim dictos abbatem & conuentum de dicta terra inplacitemus, & dicta terra fuerit nobis, ut dictum est, coniunctim seu dicte Cecilie uxori mee diuisim iudicialiter tanquam ius suum hereditari[um] data, quod absit, concedimus pro nobis & heredibus nostris quod dicti abbas & conuentus possint totam predictam terram, quam ab eis recepimus, ut predictum est, in escambium per extentam libere tanquam suam propriam ingredi, & sine aliqua contradiccione in perpetuum retinere. Dicti uero abbas & conuentus totam predictam terram, quam nos, ut predictum est, ab eis recepimus in escambium, nobis & heredibus nostris warantizabunt, acquietabunt, & defendent, quamdiu terram, quam de nobis habent pro eadem, in bona pace possederint. Et ut hec omnia supradicta rata sint & stabilia in perpetuum, presenti scripto cyrograffato tam dicti abbas & conuentus, quam ego dictus Iohannes, hinc inde sigilla nostra apposuimus. Hiis testibus, dominis Willelmo de Harecurt & Roberto Maudut militibus, Henrico de la Wade, Roberto le Eyr tunc balliuo de Wodestoke, Iohanne portario de Eygnesham, Ade Auenel, Iohanne Morel et multis aliis.

367.

Eynesham.

[c. 1268.[1]] Sciant presentes & futuri quod ego Robertus Frankelanus filius Roberti Frankelani de Eygnesham concessi, relaxaui & quieta clamaui & presenti carta mea confirmaui pro me & heredibus meis dominis abbati & conuentui de Eygnesham & eorum successoribus & omnibus eorum libere tenentibus omnia mesuagia cum terris & pratis & omnibus suis ubique pertinenciis sine aliquo retenemento, que quidem mesuagia cum terris & pratis & suis pertinenciis ab eisdem & eorum libere tenentibus per breue domini regis exegi coram iusticiariis apud

[1] See the date of no. 369.

Oxoniam itinerantibus, anno regni regis Henrici filii Iohannis regis quinquagesimo secundo; et totum clamium & ius, quod ego dictus Robertus filius Roberti Frankelani nomine Ade Crollebacun, aui mei, seu Roberti Frankelani patris mei habui uel habere potui in dictis mesuagiis cum terris & pratis & omnibus suis ubique pertinenciis, seu in quocunque alio iure uel clamio quod habere potui in quocunque alio mesuagio seu terris & pratis in uilla & campis de Eygnesham, dictis abbati & conuentui & eorum successoribus seu eorum libere tenentibus & eorum heredibus pro me & heredibus meis concessi, relaxaui & quietum clamaui in perpetuum; ita quod nec ego Robertus nec heredes mei seu aliquis nomine nostro aliquod ius uel clamium in predictis terris una cum mesuagiis & pratis & suis ubique pertinenciis, sicut predictum est, de cetero habere seu exigere uel uendicare poterimus: habenda & tenenda dictis abbati & conuentui & eorum successoribus seu eorum libere tenentibus & eorum heredibus libere & quiete, bene & in pace & solute ab omnibus seruiciis secularibus & demandis in perpetuum. Ego uero [&c. warranty]. | Pro hac autem concessione [&c.] dederunt & concesserunt fol. 85v. michi abbas & conuentus, quamdiu uixero, quod stem in eorum seruicio infra abbatiam suam in aula hospitum seu in osteleria religiosorum prout dicti abbas & conuentus melius uoluerint, sicut in carta inde michi confecta plenius & expressius continetur. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, dominis Willelmo de Harecurt & Roberto Maudut militibus, Henrico de la Wade, Roberto le Eyr tunc balliuo de Wodestoke, Iohanne portario de Eygnesham, Iohanne Etun, Ada Auenel & multis aliis.

368.

Eynesham.

Uniuersis Christi fidelibus [&c.] Willelmus filius Ranulfi Sewi de Abendone salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me concessisse, remisisse & quietum clamasse pro me & heredibus meis in perpetuum domino Iohanni tunc abbati de Eygnesham & eiusdem loci conuentui totum ius meum & clamium quod habui uel aliquo modo habere potui in una carucata terre cum tribus molendinis & omnibus aliis pertinentiis suis, que[1] fuerunt aliquando Humfridi Huþewlf aui mei in Eygnesham, ita scilicet quod nec ego Willelmus nec aliquis heredum meorum nec aliquis alius pro me nec pro July 22, 1268.

[1] 'qui,' MS.

heredibus meis in predicta carucata terre & predictis molendinis cum pertinentiis nec in aliqua eorundem parte aliquod ius uel clamium habere possimus uel uendicacionem in perpetuum. Et pro hac concessione [&c.] dederunt michi predicti abbas & conuentus quadraginta solidos argenti pre manibus in gersummam. Et quia uolo [&c. sealing] hiis testibus, dominis Willelmo le Brun, Radulfo de Diue, Fulcone de Ruycote, militibus, Roberto le Eyr tunc balliuo de Wodestoke, Ricardo Maurdin de Wodestoke, Willelmo de Sancto Audoeno de Haneberge, Willelmo le Megre, Iohanne le Porter de Eygnesham, & aliis. Datum apud Oxoniam die sancte Marie Magdalene anno regni regis Henrici filii regis Iohannis quinquagesimo secundo.

369.

July 14, 1268. Uniuersis [&c.] Ricardus de Maysmor salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra quod cum ego [de] abbate & conuentu de Eygnesham coram iusticiariis domini regis apud Oxoniam itinerantibus anno regni regis H. filii Iohannis regis lii° quandam pecunie summam exegissem, eandem dictis abbati & conuentui, bona uoluntate mea & debite gratitudinis contemplacione, precise & expresse remisi & quietam clamaui in perpetuum. Insuper etiam promisi & tenore presencium me obligaui quod dictos religiosos de cetero non infestabo, nec in aliquo per aliquos aliquando infestari procurabo, dum tamen dicti religiosi de dimidia marca argenti & una roba, quamdiu uixero, annuatim ad festum sancti Michaelis de eisdem percipiendis michi satisfaciant competenter, sed magis eorundem honorem & domus sue promocionem per me & per alios pro posse meo in perpetuum procurabo. Si uero contingat contra presencium tenorem me in aliquo uenire, quod absit, renuncio omni excepcioni, cauillacioni, impetracioni & omni iuris remedio canonici & ciuilis, quod michi possit racione premissorum in aliquo prodesse & dictis religiosis obesse. In cuius [&c. sealing]. Datum die Sabbati proxima ante festum sancti Kenelmi regis & martyris, anno domini MCCLX octauo.

370.

[1268-81. Omnibus [&c.] Iohannes dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse & remisisse Murieli relicte Simonis le Fraunceys

& Thome le Franceys[1], quo ad uixerint, unam seldam in parochia sancti Michaelis aquilonaris, Oxonie, que est sita inter seldam Nicholai Dowy[2] de feodo abbatis de Oseneya ex una parte & seldam Sywardi Lormar[ii] ex[3] . . . . .

370 A[4].

fol. 87r.

. . . . . prefato magistro Rogero uel eius procuratori fuerit plenarie satisfactum; renunciantes in hiis omnibus & singulis pro nobis & successoribus nostris omni iuris auxilio, canonici & ciuilis, priuilegio clericatus & fori, omni consuetudine & statuto, omnibus litteris, indulgentiis, & priuilegiis, ac inhibicionibus a sede apostolica & a curia regis impetratis & impetrandis, constitutioni de duabus dietis concilii generalis, et specialiter indulgencie sedis apostolice Anglicis concesse, qua cauetur ne Anglici extra Angliam trahantur ad causas per litteras dicte sedis. Uolumus etiam super premissis omnibus & singulis a dicto magistro Rogero uel eius procuratore in omni loco libere conueniri & ad iudicium trahi. Omnia autem supradicta & singula promittimus bona fide in uerbo ueritatis & sacerdocii firmiter tenere, obseruare & adimplere ac in nullo contrauenire. In cuius rei testimonium presentibus litteris nostra sigilla apposuimus. Dat' publice in capitulo nostro de Eygnesham, Kal. Septembris anno domini MCC sexagesimo octauo. Sept. 1, 1268.

371.

Oxon'.

Omnibus [&c.] Iohannes dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Willelmo de Hudikote unum mesuagium [1268–81.]

[1] In the *Hundred Rolls*, ii, p. 804 b, the seld of Thomas Muriel and the seld of Syward are in the North-east ward, which proves that they must have been on the East side of what is now called Cornmarket. In the *Collectanea of Nicholas Bishop*, fol. 88, we learn that Dionysia, daughter of Simon Blancpain (see no. 272), granted to Syward of Bampton a house in the lormery next to John le Fraunceys.

[2] The name is usually spelt *Dewy*. In the Oseney rental of 1260 (*Bodleian, Oseney Rolls*, 52) we find 'selda secunda Hosarii per N. Dewy, viii s.'

[3] The following leaf has been cut out: and the numbering of the folios passes from LXXXV to LXXXVII. As these numbers are in a hand of about 1500 to 1550, the leaf was removed after that date; but it must have been before 1660; for the numbering of the charters, which is in the hand of Anthony Wood, is continuous.

[4] The beginning of the deed is wanting. Wood, failing to notice that it was not the conclusion of the deed on fol. 85v, assigned no number to it.

cum uno paruo curtillagio in Stocwellestrete extra uillam Oxonie; illud scilicet quod est situm inter terram que fuit Thome filii Decani ex parte boreali & terram Hugonis de Ospitali ex parte australi; habendum & tenendum de nobis & successoribus nostris dicto Willelmo & heredibus suis, uel suis assignatis, libere & quiete, bene & in pace, et quibuscunque uendere uel assignare uoluerit, exceptis uiris religiosis & iudaismo, reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris dictus Willelmus & heredes sui uel sui assignati quatuor solidos & sex denarios ad quatuor anni terminos, scilicet ad festum sancti Michaelis xiii denarios & obolum, & ad festum sancti Thome ante Nathale domini xiii d. & obolum, & ad festum sancte Marie in Marcio xiii d. & obolum, & ad festum sancti Iohannis Baptiste xiii d. & obolum, pro omni seruicio, exaccione & demanda, saluo seruicio domini regis quantum pertinet ad tantum tenementum in eadem uilla. Si uero contingat quod Willelmus uel heredes sui uel sui assignati de solucione predicti redditus aliquo termino cessauerint, licitum[1] est nobis dictum tenementum ceisiare & retinere, donec nobis de predicto redditu plenam soluerint solucionem. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis predictus Willelmus unam marcam argenti pre manibus. Et ut [&c. sealing].

372.

Histona.

Sept. 14, 1268. Uniuersis presentes litteras inspecturis H. permissione diuina episcopus Eliensis salutem in auctore salutis. Uniuersitati uestre tenore presencium notum fiat, quod nos attendentes feruorem religionis monachorum deo seruiencium in abbatia de Egnesham Lincolniensis diocesis, & hospitalitatis frequenciam loci eiusdem, necnon dampnorum inmensitatem, que nuper hostili turbine in regno Anglie habito incurrerunt, proque eisdem condolentes affectu, ecclesiam sancte Etheldrede de Hystone nostre diocesis uacantem, in qua ipsi ius patronatus optinere noscuntur, eisdem karitatis intuitu pontificali auctoritate duximus in usus proprios assignandam; salua porcione competenti taxanda & assignanda uicario perpetuo ministraturo in eadem ecclesia, & nobis ac successoribis nostris de plebis cura eiusdem ecclesie responsuro; saluis etiam dignitate & iure ecclesie Elyensis. In cuius [&c. sealing]. Dat' apud Histone in festo Exaltationis sancte Crucis, anno domini MCCLX octauo, pontificatus uero nostri anno undecimo.

[1] 'libitum,' MS.

373.

[Histon.]

Uniuersis [&c.] R. prior Eliensis & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Noueritis nos cartam uenerabilis patris nostri H. dei gracia Elyensis episcopi inspexisse in hec uerba 'Uniuersis' &c. ut supra, uerbo ad uerbum. Nos uero dictam donacionem dicti patris nostri ratam & gratam habentes, eam quantum in nobis est confirmamus. In cuius rei [&c. sealing]. Dat' apud Ely die sancti Lamberti, anno domini MCCLX octauo. Sept. 17, 1268.

374.

Uicarius de Histone. fol. 87v.

Uniuersis [&c.] H. permissione diuina episcopus Elyensis salutem in auctore salutis. Uniuersitati uestre tenore presencium notum fiat quod nos uicariam ecclesie sancte Etheldrede de Hystone nostre diocesis, cuius taxacionem nobis in littera appropriacionis eiusdem ecclesie facte per nos religiosis uiris abbati & conuentui de Egnesham Lincolniensis diocesis duximus reseruandam, modo subscripto taxamus, & porciones infrascriptas eidem uicario & futuro uicario in perpetuum assignamus. Decernimus itaque quod uicarius eiusdem ecclesie, qui pro tempore fuerit, percipiat & habeat omnes oblaciones et obuenciones altaris ecclesie prelibate, necnon decimas lane, agnorum, lini & feni, tam abbatis & conuentus predictorum quam aliorum parochianorum, & omnes alias decimas minutas quascunque; item quod habeat terras & pratum cum hominibus tenentibus, cum domibus & terris ipsorum, & omnia alia ad predictam ecclesiam spectancia, excepta decima garbarum bladi tam abbatis & conuentus quam aliorum parochianorum, quam dictis religiosis in usus proprios statuimus conuertendam. Quia uero ut nobis uidetur dicta uicarie porcio propter incumbentia uicario diuersa honera est exilis, decernimus ut dicti abbas & conuentus per balliuum suum in uilla de Hystone cuilibet uicario, qui pro tempore fuerit, soluant uel solui faciant in dicta ecclesia annis singulis duas marcas terminis infrascriptis, uidelicet in festo sancti Michaelis unam marcam, & in festo Resurrectionis dominice unam marcam: mansum autem iuxta cimiterium ecclesie uersus orientem, a scalario uersus austrum in longitudine usque ad proximam terram seminatam muro eiusdem mansi uicinam, in latitudine uero a cimiterio usque ad uiam communem uersus orientem, de consensu Sept. 14, 1268.

fratris Walteri prioris Egneshamie & procuratoris abbatis & conuentus loci eiusdem, uicario prefate ecclesie ad inhabitandum ibidem perpetuo assignamus: mansum uero quondam rectorum eiusdem ecclesie, uicinum & contiguum manso religiosorum prefatorum, ipsis religiosis in perpetuum totaliter appropriamus & etiam assignamus. Ordinamus insuper quod uicarius, qui pro tempore fuerit, omnia honera ordinaria tam episcopalia quam archidiaconalia debeat sustinere. In cuius [&c. sealing]. Actum apud Hystone in festo Exaltacionis sancte Crucis, anno domini MCC octauo: pontificatus uero nostri anno undecimo.

375.

[Histon.]

Sept. 14, 1268. Uniuersis prese tes litteras inspecturis prior de Egnesham, procurator abbatis & conuentus loci eiusdem, salutem in auctore salutis. Uniuersitati uestre tenore presencium notum fiat, quod ego secundum ordinacionem uenerabilis patris H. dei gracia Eliensis episcopi, nomine abbatis & conuentus predictorum, promisi & teneor in manso, assignato ad opus uicarii ecclesie sancte Etheldrede de Hystone per eundem episcopum de meo consensu, construere[1] domos subscriptas sumptibus dictorum abbatis & conuentus de lignis de quercu, uidelicet unam aulam longitudinis uiginti sex pedum ad minus, et latitudinis uiginti duorum pedum, et ex una parte unam dispensam, et ex altera parte unam cameram competentem cum necessariis camere; item unam coquinam in loco competenti cum pistrino & bracino; ita tamen quod erunt sub eodem tecto. In cuius rei testimonium presentibus sigillum meum appendi. Et sciendum est quod domus nostre ibidem sunt sequestrate, donec domus uicarii sint perfecte. Datum apud Hystone in festo Exaltacionis sancte Crucis, anno domini MCCLX octauo.[2]

376.

Histone.

Sept. 16, 1268. Uniuersis presentes litteras inspecturis magister R. Crocheman, officialis uenerabilis uiri domini archidiaconi Elyensis, salutem in salutis auctore. Noueritis nos fratrem Walterum, priorem ac pro-

[1] 'constuere,' MS.

[2] In the margin 'Institucio uicar[ii] de Histona queretur post cartam Walteri Mobray sub hoc signo': i. e. no. 427. The institution is given in no. 429.

curatorem abbatis & conuentus Egneshamie, per uenerabilem patrem H. dei gracia Elyensem episcopum canonice institutum rectorem in ecclesia sancte Etheldrede de Histone, auctoritate & ad mandatum dicti domini episcopi, in corporalem possessionem dicte ecclesie induxisse die dominica proxima post festum Exaltacionis sancte Crucis, anno domini MCCLX octauo. In cuius rei testimonium presentes litteras signo nostro signatas domino priori fieri fecimus patentes. Ualete.

378[1].

[Histon.]

Uniuersis Christi fidelibus presentes litteras inspecturis, magister Ricardus Crocheman, officialis uenerabilis uiri archidiaconi Elyensis, salutem in salutis auctore. Mandatum uenerabilis patris H. dei gracia Elyensis episcopi suscepimus in hec uerba: 'H. dei gracia Elyensis episcopus, dilecto filio officiali archidiaconi Elyensis, salutem graciam & benediccionem. Mandamus uobis quatinus dilectum filium nostrum Willelmum de Suafham, quem ad presentacionem religiosorum uirorum abbatis & conuentus Egneshamie ad uicariam ecclesie sancte Etheldride de Hystone nuper recepimus, in possessione dicte uicarie auctoritate nostra mittatis. Datum Bernewellie anno domini MCCLX octauo & pontificatus nostri anno xi.' In cuius rei testimonium sigillum nostrum duximus apponendum: datum Cantebrigie [die][2] Mercurii proxima ante festum sancti Mathei apostoli, anno domini supradicto. Sept. 19, 1268.

379.

[A grant of twenty shillings a year to Nigel de Tyllebroc.] fol. 88r.

Uniuersis [&c.] I. miseracione diuina abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] domino Nigello de Tyllebroc clerico uiginti solidos sterlingorum annuatim ad festum sancti Michaelis de camera nostra percipiendos, donec eidem per nos in ecclesiastico prouisum fuerit beneficio, excepta qualicumque uicaria. In cuius &c. Datum die Iouis proxima ante festum sancti Martini, anno domini MCCLXVIII. Nov. 8, 1268.

[1] By oversight, Wood omits the number 377.
[2] Omitted in MS.

380.

[Nigel de Tyllebroc has lent 10 marcs to Eynsham.]

Nov. 8, 1268. Omnibus [&c.] I. diuina miseracione abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Uestra nouerit uniuersitas nos teneri & obligatos esse domino Nigello de Tyllebroc[1] clerico in decem marcis sterelingorum, quas nobis in magna necessitate nostra ad negocia monasterii nostri procuranda mutuauit; et easdem x marcas eidem bona fide & sine contradiccione, uel certo procuratori suo, ad festum sancti Michaelis anno gracie MCCLX nono ad domum sancte Frideswyde, Oxonie, soluemus una cum dampnis, laboribus & expensis, que occasione dicte solucionis retardate sustinuerit: renunciantes in hoc facto omnibus hiis per que dicta solucio possit retardari, uolentes uerbo suo simplici uel eius procuratoris absque strepitu iudiciali pro plena probacione fidem adhiberi. In cuius &c. Datum die Iouis proxima ante festum sancti Martini, anno domini MCCLXVIII.

381.

Eynesham.

[1268–81.] Omnibus &c. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] I. filio Hugonis le Noble quoddam mesuagium cum curtilagio in uilla de Egnesham, illud uidelicet quod Henricus le Stede aliquando tenuit de nobis, & situm est inter domum Gilberti Doget ex parte una & capellam beati Leonardi ex altera: habendum & tenendum dictum mesuagium cum curtilagio de nobis & successoribus nostris dicto Iohanni & heredibus suis libere & quiete, bene & in pace & hereditarie: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris, ipse Iohannes & heredes sui, tres solidos sterlingorum ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum Annuntiationis beate Uirginis ix denarios &c., pro omni seruitio seculari, exaccione, consuetudine seu demanda. Pro hac &c., relaxauit & dimisit dictus Iohannes in omni sui parte, nobis & successoribus nostris, totum seruitium quod optinuit in molendino nostro de Eygnesham per cartam nostram sibi inde confectam & eandem nobis restitutam sine aliqua reclamacione seu cauillatione sui uel heredum suorum in perpetuum. Nos uero dicti abbas & conuentus [&c. warranty]. Et si ita contingat, quod absit, quod dictum mesuagium cum curtilagio, sicut prenominatum est,

[1] 'Tyllebro,' MS.

dicto Iohanni & heredibus suis warantizare non possumus, dabimus eidem Iohanni uel heredibus suis in escambium adeo bonum mesuagium cum curtilagio in eadem uilla de Eygnesham, secundum consideracionem bonorum & legalium uirorum. Et ut [&c. sealing].

382.

Eynesham.

Omnibus [&c.] I. le Noble filius Hugonis le Noble de Hamstalle [1268–81.] salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra quod cum ego I. le Noble de Hamstalle optinerem ius ad seruiendum in molendino dominorum meorum abbatis & conuentus de Egnesham per cartam eorum inde michi confectam, totum predictum seruitium cum omni iure & clamio quod in eodem seruitio per dictam cartam meam aliquando habui uel habere potui, dictis dominis meis abbati & conuentui & eorum successoribus pro me & successoribus meis penitus remisi, relaxaui, & quietum clamaui in perpetuum; ita quod nec ego | Iohannes nec heredes mei seu aliquis nomine nostro in predicto fol. 88v. seruitio aliquod ius uel clamium de cetero habere uel exigere poterimus. Pro hac autem remissione [&c.] dederunt & concesserunt michi dicti abbas & conuentus quoddam mesuagium in uilla de Eygnesham per cartam pro seruicio predicto. Ut hec autem [&c. sealing], & eorundem cartam quam de predicto seruicio penes me habui ad maiorem securitatem bono animo eis restitui. Hiis testibus, Roberto le Eyr, tunc balliuo de Wdestoke, Willelmo de sancto Audoeno, Waltero de Cotes, Willelmo le Megre, Iohanne portario de Eygnesham, Iohanne Etun, Iohanne Morel & multis aliis.

383.

Eynesham.

Omnibus [&c.] Iohannes portarius filius Iohannis portarii de Egnes- [1268–81.] ham salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me assensu & mera uoluntate Matildis uxoris mee prime dedisse [&c.] deo & ecclesie beate Marie de Egnesham [&c.] totum mansum meum in uilla de Egnesham, quod iacet inter terram Radulfi pistoris & terram quondam Roberti Butte, cum crofta & columbario & omnibus aliis pertinentiis, et totam terram meam apud Scorthegrene, et duos seylones in nouo burgagio de Egnesham, et totum pratum meum quod uocatur Refham,

et unum mesuagium cum dimidia uirgata terre in uilla de Tilgaresle, que habui de dono Rogeri Malemeins cum omnibus suis pertinentiis, (pro qua terra dicti abbas & conuentus xii d. elemosinario de Egnesham & xii d. capelle sancti Leonardi annuatim persoluent) et totum ius & clamium quod habui uel habere potui in illa terra[1] quam mater mea Petro fratri meo dedit; habenda & tenenda de me & heredibus meis uel meis assignatis, sibi & successoribus suis, libere & quiete, bene et in pace, sine aliquo retenemento in perpetuum. Et ut [&c. sealing], hiis testibus.

384.

Eynesham.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Iohannes portarius filius Iohannis portarii de Egnesham dedi [&c.] dominis meis Iohanni miseracione diuina abbati de Egnesham et eiusdem loci conuentui totam terram meam, que uocatur la Hurste, cum prato adiacente ad utrumque capud, quam habui de dono Willelmi de Submuro: habendam & tenendam de me & heredibus meis sibi & successoribus suis libere & quiete, bene & in pace, sine aliquo retenemento in perpetuum. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi dicti abbas & conuentus tres dimidias acras terre arabilis in campis de Egnesham, et unam acram prati, prout in carta eorundem inde michi confecta plenius continetur in escambium. Ego uero [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

385.

fol. 89r.

Eynesham.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Margeria filia Ricardi de ecclesia concessi, relaxaui & quietum clamaui I. miseracione diuina abbati de Egnesham & eiusdem loci conuentui totum ius & clamium, quod habui uel habere potui in mesuagiis, edificiis, terris, tenementis, pratis, pascuis & pasturis, cum eorum omnibus ubique pertinentiis, que quondam fuerunt Thome fratris mei in uilla & campis & praeria[2] de Egnesham sine aliquo retenemento: habenda & tenenda predictis abbati & conuentui & eorum successoribus libere, quiete, solute, honorifice & pacifice in perpetuum: ita quod nec ego dicta Margeria, nec heredes mei, nec aliquis per nos nec nomine nostro, in dictis mesuagiis, edificiis, terris, tenementis, pratis, pascuis

[1] 'terram,' MS.

[2] 'praeria,' pratorum series. Ducange.

& pasturis cum eorum omnibus ubique pertinentiis aliquod ius uel clamium de cetero exigere uel uendicare poterimus. Pro hac autem [&c.] dederunt michi & concesserunt dicti abbas & conuentus quod habeam sustentacionem quantam unus prebendarius habet per septimanam, quoad uixero, de dicta abbatia percipiendam. Et ut [&c. sealing], hiis &c.

386.

Eynesham.

Omnibus [&c.] Iohannes diuina miseracione abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse, remisisse & quietos clamasse & hac presenti carta nostra confirmasse Iohanni portario de Egnesham quatuor denarios annui redditus, quos idem Iohannes nobis annuatim reddere tenebatur de domo, que quondam fuit Iohannis le But, in uilla de Egnesham, & sita est inter domum Willelmi Spinel & domum Roberti Robeioye, quam quidem domum habuit idem Iohannes de dono predicti Iohannis le But; habendos & tenendos sibi & heredibus suis libere & quiete, bene & in pace in perpetuum: ita quod nec nos nec successores nostri aliquod ius uel clamium de toto predicto redditu de cetero exigere uel uendicare poterimus. Uolumus insuper & concedimus quantum in nobis est, quod donum predicti Iohannis le But stabile sit & firmum in perpetuum, salua nobis una libra cimini, quam dictus Iohannes portarius & heredes sui nobis & successoribus nostris ad festum sancti Michaelis annuatim persoluent sine aliqua contradiccione uel impedimento in perpetuum. Et ut [&c. sealing]. [1268–81.]

387.

Pro decimis de Quintone de parochia de Mikyltone.[1]

Uniuersis [&c.] Iohannes dei gracia abbas Eygnesham, &c. Nouerit uniuersitas uestra nos de communi consensu & uoluntate remisisse & quietum clamasse pro nobis & successoribus nostris in perpetuum uiris religiosis abbati & conuentui Wynchecumbe & eorum successoribus quicquid iuris & clamii habuimus aut habere poterimus in duabus uirgatis terre, que iacent in campo de Quentone superiore, quas quidem uirgatas terre dicti abbas & conuentus Winchecumbe habent de dono Radulfi de Cheddewrthe, quondam rectoris ecclesie de Stantone, cum [1268–81.]

[1] In reality the deed has nothing to do with tithe.

omnibus pertinentiis suis tam in uilla de Quentone quam extra absque ullo retenemento, ita quod nichil amodo nobis uendicare poterimus de dictis uirgatis terre aut eorum pertinentiis in redditibus, seruiciis, sectis curie, aut aliquibus aliis rebus, quibuscunque nominibus censeantur, saluo seruicio domini regis, quantum pertinet ad tantum tenementum in eadem uilla. Pro hac autem remissione [&c.] dicti abbas & conuentus dederunt nobis decem marcas argenti. Et quia uolumus [&c. sealing].

388.

[Grant of a pension to John de Camesano [1], chaplain of the Pope.]

[1264–68.] Prudenti uiro ac amico in Christo karissimo, I. de Cames' archid[iacono] [. . .][2] in Ostrevan', domini pape capellano, Alexander abbas & conuentus monasterii de Egnesham ordinis sancti Benedicti, Lincoliensis diocesis, salutem in domino. Prudencie uestre merita & fructuosa obsequia, que dudum nobis in monasterio nostro gratanter & liberaliter impendistis, consideracione debite gratitudinis attendentes, et de uobis in posterum sinceram in nostris negociis & profectibus fiduciam optinentes, annuam pensionem [. . .][2] marc[arum], tredecim solidis & quatuor denariis pro marca qualibet computandis, ab omni honere ordinario & extraordinario liberam & immunem, in bonis & de bonis monasterii nostri uobis damus, concedimus, & assignamus: et eam uobis uel procuratori uestro aut nuncio Lond[oniis] in domo Milicie Templi in festo Natiuitatis beati Iohannis Baptiste annis singulis, quamdiu uixeritis, soluere, uel si ibidem dicto festo uos uel procurator uester seu nuncius reperti non fueritis, nomine & uice uestra eisdem loco & termino apud teshaurarium [*sic*] dicte domus deponere promittimus | fol. 89ᵛ. uobis uel procuratori uestro, cum petieritis, libere persoluendam. Ita tamen quod si uos contingeret religioni ingredi & profiteri in ea, aut ad episcopalem uel superiorem dignitatem promoueri, extunc nos & successores nostri & monasterium nostrum a prestacione huiusmodi pensionis simus liberi & immunes. Promittimus quoque uobis dampna & expensas integre resarcire, super quibus uestro uel procuratoris uestri siue nuncii iuramento sine alia probacione stare teneamur, si in

[1] 'I. de Cames'' is probably to be identified with this name. The elder John de Camesano, nephew of Pope Innocent IV, held the office of *auditor litterarum contradictarum* at the papal court as late as 1257. His nephew John, the younger, was a canon of Exeter in that year, but still engaged in his studies (see Calendar of Papal Letters). *Austerbannus* or *Ostrevannus pagus* was a district in the Netherlands.

[2] Blank spaces in MS.

huiusmodi pensionis solucione seu deposicione loco & termino cessauerimus supradictis, nos & monasterium nostrum & successores nostros & bona eiusdem monasterii uobis proinde specialiter obligantes; renuntiando prohibicioni regie, constitutioni de duabus dietis, conuencioni iudicum & omnibus hiis priuilegiis & indulgenciis, undecunque impetratis & impetrandis. Promittimus uobis insuper & per [. . .][1] ad hoc a nobis specialiter deputatum iurauimus predicta omnia & singula seruare, attendere & adimplere, subicientes nos iurisdiccioni cuiuscunque iudicis, coram quo nos uolueritis super predictis in posterum conuenire. Et in testimonium predictorum & fidem pleniorem uobis mittimus presentes litteras, abbatis nostri & conuentus sigillis munitas. Datum &c.

389.

[Henry Morel, a nativus, is sold by Amisius of Woodstock to Richard Blundus.]

Omnibus [&c.] Amisius filius Amisii de Wodestoke salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me dimisisse, relaxasse & quiete clamasse pro me & heredibus meis in perpetuum Ricardo Blundo de Kersinthona pro xx solidis argenti, quos michi dedit pre manibus in gersummam, Henricum Morel natiuum meum cum tota sequela sua & omnibus catellis suis; ita quod liber sit in perpetuum & omnes qui de eo exierint[2]; ita scilicet quod nec ego Amisius nec aliquis heredum meorum uel assignatorum in predictum Henricum nec in sequela sua nec in aliquibus[3], qui de eo exierint, nec in sequela neque in catellis eorum, aliquod ius uel clamium habere possimus uel uendicacionem in perpetuum. Et ut hec mea dimissio [&c. sealing]. [c. 1220–50.]

390.

Eynesham.

Omnibus &c., Iohannes miseracione diuina abbas Egneshamie et eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Iohanni Morel filio Henrici Morel de Egnesham pro homagio & seruicio suo quoddam mesuagium in uilla de Egnesham cum curtillagio, columbario, & duabus partibus [1268–81.]

[1] Blank spaces in MSS.
[2] 'exerint', MS.
[3] 'aliquo', MS.

crofte, quam integre habuimus cum supradictis mesuagio, columbario & curtillagio de dono Iohannis portarii de Egnesham, quod quidem mesuagium situm est inter domum que quondam fuit Roberti Butte ex parte una & domum nostram quam Willelmus le Stede inhabitat ex altera; habendum & tenendum predicto Iohanni Morel & heredibus suis de nobis & successoribus nostris libere & quiete, bene & in pace in perpetuum; reddendo inde annuatim nobis et successoribus nostris, ipse & heredes sui, octo solidos argenti ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis ii solidos, et ad festum sancti Thome apostoli ii s., et ad festum sancte Marie in Marcio ii s., et ad festum sancti Iohannis Baptiste ii s., pro omni seruicio, consuetudine, exaccione, & demanda ad nos pertinente; saluis nobis & successoribis nostris duabus sectis curie per annum, scilicet ad Hokeday, & ad festum sancti Michaelis, et etiam afforciamentis curiarum. Uolumus insuper quod nec idem Iohannes nec heredes sui predictum mesuagium, cum suis pertinenciis supradictis, aliquibus uiris religiosis uendere, dare, uel assignare, seu alienare possint, nisi nobis & successoribus nostris: nec etiam alicui magnati per quem possimus nos & successores nostri aliquo modo uexari, nec in iudaismo impignorare, nobis inconsultis. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis predictus Iohannes quadraginta solidos sterlingorum pre manibus in gersummam. Nos uero dicti abbas [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].[1]

391.

fol. 90r. **[Thomas of Wolvercot is appointed to be a servant in the abbey.]**

1268–81.] Omnibus &c., Iohannes miseracione diuina &c. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse & hac presenti carta nostra confirmasse Thome filio Willelmi prepositi de Wolgericote, quod stet in libero seruicio nostro omnibus diebus uite sue, & quod percipiat in robis & cibariis[2] sicut liberi seruientes abbatis percipiunt; et quod comedat & bibat coram domino abbate cum dictis liberis seruientibus suis, quociens domi fuerit: si uero contingat ipsum infirmari, uolumus & concedimus quod percipiat singulis diebus de celario nostro unum panem monachalem et unum galonem & dimidium seruisie melioris: et etiam de coquina sicut dicti liberi seruientes abbatis percipiunt: et ad opus garcionis sui unum panem integrum maioris ponderis, & de coquina sicut

[1] In the margin, in a later hand, 'Nota pro Roberto Morel.'

[2] 'cipariis' MS.

garciones abbatis percipiunt. Cum uero conualuerit & potens sui fuerit, uolumus quod ipse reuertatur ad seruicium suum in quo prius stetit. Concessimus insuper eidem unum equum ad fenum nostrum, quamdiu uixerit. Pro hac autem concessione [&c.] dedit nobis predictus Thomas uiginti marcas sterlingorum pre manibus in gersummam. Ut hec autem [&c. sealing].

392.

Notandum quod subscripta inquisicio facta fuit apud Sloutre coram domino Radulfo de Hengham, iusticiario, die Mercurii proxima post festum sancti Mathei, anno domini MCCLX nono, et continetur in rotulo iusticiarii in forma subscripta. Sept. 18, 1269.

Cum contentio esset mota inter balliuum de Fiscano[1] & abbatem de Egnesham de secta quam balliuus exigebat de predicto abbate pro quodam tenemento quod predictus abbas tenet in Wyke in libertate ista, tandem consenserunt in quandam inquisicionem faciendam in hac forma; scilicet quod inquiratur per iuratores de consensu parcium electos, de cuiusmodi secta dominus rex fuit in seysina de hiis qui tenuerunt tenementum, quod predictus abbas modo tenet, anno & die quo dominus rex dedit abbati de Fiscamp' hundredum de Salemannesbur' in escambium : et quod status ille inter eos in posterum teneatur.

Iuratores dicunt super sacramentum suum, quod eo tempore quo dominus rex dedit abbati de Fiscamp' hundredum de Salemannesbur'[2] duo liberi homines de Wyke tenuerunt tenementum quod abbas de Egnesham modo tenet: et quod predicti homines facere consueuerunt duas sectas per annum ad predictum hundredum, quando generales inquisiciones fieri solebant pro pace domini regis seruanda. Solebant etiam uenire ad predictum hundredum quando latro fuit in eo iudicandus. Item si placitum uel contentio esset in eodem hundredo inter dominum regem et archiepiscopum Ebor' & alios participes suos in hundredo isto, uel inter alios magnates iudicium esset faciendum in tali casu quod magnates noluerunt iudicium recipere nisi omnes pares sui essent presentes, tunc ad tale forciamentum cur[ie] solebant predicti homines uenire. Et quesiti si per breue de recto in libertate ista placitand[o], uel in alio casu solebant predicti homines facere sectam, quam in casibus predictis, precise dicunt quod non. Dicunt

[1] The abbey of Fécamp.

[2] In the Hundred Rolls (I. 174) the abbey of Fécamp has the Hundred of Slaughter, and Wick Rissington is in this Hundred; but the old name of the Hundred or of this part of it was Salemanesberie (Rudder's *Gloucestershire*, p. 42).

etiam quod cum dominus rex percipere consueuisset viii solidos per annum de uillata de Wyke pro pulcre placitando, predicti homines, nec aliquis liber homo, solebat contribuere ad predictos octo solidos. Immo de uillanis solebant percipi predicti octo solidi.

393.

Eynesham.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Eua Marescalla, relicta Roberti Marescalli de Egnesham, in libera & ligia uiduitate mea dedi [&c.] deo & ecclesie beate Marie de Egnesham [&c.] totum ius & clamium quod habui uel habere potui in uilla & campis de Egnesham tam in libero maritagio meo quam in dote mea, que[1] michi per mortem supradicti Roberti Marescalli mariti mei, seu quocunque alio modo aliquando posset contingere: habendum & tenendum pro me & heredibus meis seu meis assignatis sibi & successoribus suis libere & quiete, bene & in pace, in liberam, puram & perpetuam elemosinam in perpetuum; ita quod nec ego predicta Eua nec aliquis nomine meo in predictis libero maritagio meo seu dote mea aliquod ius uel clamium de cetero habere possimus; set uolo quod tam ego quam heredes mei teneamur omnia supradicta predictis monachis & eorum successoribus contra omnes homines warantizare & defendere in perpetuum. Et ut [&c. sealing].

394.

fol. 90v.

Oxon.[2]

Feb. 17, 1269/70. Omnibus [&c.] I. dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos caritatis intuitu dedisse [&c.] magistro Andree de Biham, rectori ecclesie de Stoke Abbatis, quatuor marcas annuas de camera nostra soluendas eidem uel certo suo procuratori in festo sancte Fredeswyde uirginis proximo post festum sancti Michaelis quando fiunt nundine ibidem in ecclesia eiusdem uirginis, donec eidem per nos fuerit prouisum in beneficio competenti quod duxerit acceptandum, subiciendo nos quohercioni & iurisdiccioni domini Cancellarii Oxonie, qui pro tempore fuerit, quod liberam habeat facultatem sequestrandi omnes redditus & pensiones domorum, quas habemus in uilla Oxonie, sine cause cognitione, cum ab eodem rectore fuerit requisitus, si in solucione dicte pecunie, prout dictum est, nos cessare contigerit. Uolumus etiam &

[1] 'Quem', MS. [2] In the top margin, 'Uideat[ur] quomodo soluit[ur]'.

concedimus ad maiorem dicti rectoris securitatem, quod archidiaconus Oxonie uel eius officialis, qui pro tempore fuerint, possint libere & sine aliqua contradiccione sequestrare decimas, quas infra dictam parochiam de Stoke percipimus; et etiam nos sine strepitu iudiciali, si necesse fuerit, per censuram ecclesiasticam compescere, si in solucione, quod absit, cessauerimus, quousque eidem plenarie fuerit satisfactum; renunciantes pro nobis & successoribus nostris omni iuris remedio, tam canonici quam ciuilis, & priuilegio fori & etiam regie prohibicioni, litteris apostolicis impetratis & impetrandis, & omni priuilegio impetrato & impetrando, necnon & omni remedio per quod effectus istius negocii possit impediri. Hec omnia per legitimam stipulacionem & sub debito sacramenti prestiti obseruare promittimus. In cuius [&c.]. Datum die Martis proxima ante festum beati Petri in Cathedra, anno MCCLXIX.

395.

[A confirmation to Eynsham of certain tithes in Charlbury and South Stoke.]

R. miseracione diuina Lincolniensis episcopus dilectis in Christo filiis dei gracia abbati de Egnesham et eiusdem loci conuentui salutem, graciam & benediccionem. Zelus religionis, qui apud uos feruere dinoscitur, & affectio peculiaris quam ad monasterium uestrum, quod de nostro est patronatu, semper habuimus & habemus, nos inducunt, ut illud oportunis muniamus fauoribus & prosequamur beniuolencia gracie specialis. Cum igitur decimas quasdam infra limites parochiarum de Stoke Abbatis & de Cherleburia inpresenciarum percipiatis pacifice, et eas sicut ueraciter intelleximus perceperitis ab antiquo, ne super possessione & perceptione huiusmodi quorumcunque malignancium insultibus perturbemini, ut ipsas in posterum libere sicut hactenus consueuistis percipere & in pios usus uestros conuertere, ac per hoc ad excercenda misericordie opera, quibus pro uiribus intenditis, copiosius possitis sufficere, uobis & monasterio uestro tenore presencium concedimus & possessionem seu percepcionem predictam, quantum ad nos ut ad loci diocesanum pertinet, acceptantes & ratificantes, eas uobis & monasterio uestro auctoritate pontificali confirmamus. Ualete. Datum Lidinthon' [v Kalendas Aprilis, anno domini MCC septuagesimo et Pontificatus nostri xii°][1]. Mar. 28, 1270.

[1] The words in brackets occur only in no. 400.

396.

Eynesham.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Robertus Bokepot de Wittheneye de bona uoluntate Ysabelle de ecclesia, uxoris mee, dedi [&c.] deo & ecclesie beate Marie de Egnesham [&c.] medietatem domus que quondam fuit Thome de Lardario in uilla de Egnesham; et sita est inter domum Ricardi le Bollocherde ex parte una & domum Ricardi Baldoc ex altera, illam uidelicet medietatem que propinquior est domui Ricardi Baldoc, una cum curtillagio & terra campestri adiacentibus & omnibus aliis suis ubique pertinentiis. Dedi insuper unum denarium annui redditus quem percipere consueui de Iohanne portario de Egnesham ad Pascha pro una acra & dimidia terre arabilis in campis de Egnesham: habenda & tenenda de me & heredibus meis sibi & successoribus suis libere & quiete, bene & in pace in perpetuum. Pro hac autem donatione [&c.] dederunt michi predicti monachi predicte ecclesie uiginti solidos sterlingorum pre manibus in gersummam. Ego uero dictus Robertus Bokepot [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

397.

fol. 91r.

Eynesham.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Ricardus Halewy filius Walteri Halewy de Egnesham de bona uoluntate mea dedi [&c.] deo et ecclesie beate Marie de Egnesham [&c.] medietatem domus, que sita est inter domum Ricardi le Bollocherde ex parte una & domum Ricardi Baldoc ex altera in uilla de Egnesham, quam medietatem habui de dono Margerie de ecclesia, illam uidelicet medietatem que propinquior est domui Ricardi le Bollocherde, una cum curtillagio & crofta adiacentibus: habendam & tenendam de me & heredibus meis sine aliqua contradiccione uel impedimento mei uel heredum meorum, libere & quiete, bene & in pace in perpetuum. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

397 A.

Oxon.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Iohannis de Bosco filius Henrici de Bosco de Parua Kinebelle dedi [&c.] deo & ecclesie beate Marie de

Egnesham [&c.] domum meam[1] quam habui in uilla de Oxonia cum omnibus suis ubique pert. sine aliquo retenemento, que aliquando fuit Ranulfi de Brehulle, & sita est in parochia sancti Michaelis ad portam aquilonarem in Lormeria inter domum abbatis & conuentus de Oseneya ex parte una & domum Nicholai molendinarii de Oxonia ex altera, quam quidem domum perquisiui coram domino Ricardo de Middelthon' & sociis suis iusticiariis itinerantibus in comitatu Oxonie, anno regni regis Henrici filii regis Iohannis quinquagesimo secundo, ut ius meum: habendam & tenendam de me & heredibus meis dictis monachis & eorum successoribus libere & quiete, bene & in pace in perpetuum: reddendo inde annuatim dicti monachi & eorum successores michi & heredibus meis unam rosam ad festum sancti Iohannis Baptiste apud Egnesham, & capitalibus dominis feudi uiginti solidos ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis quinque solidos, & ad festum sancti Thome apostoli v s., et ad festum Annunciacionis beate Uirginis quinque solidos, & ad festum Natiuitatis beati Iohannis Baptiste quinque solidos, pro omnibus seruiciis, consuetudinibus, exaccionibus, et omnibus secularibus demandis. Pro hac autem donatione [&c.] dederunt michi predicti monachi predicte ecclesie nouem marcas argenti pre manibus in gersummam. Ego uero [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing].

398.

Omnibus [&c.] Ricardus miseracione [&c., word for word as in 357].

399.

R. miseracione [&c., word for word as in 356]. **fol. 91v.**

399 A.

Uniuersis [&c.] Willelmus decanus & capitulum Lincolniensis ecclesie salutem in domino sempiternam. Litteras uenerabilis patris domini Ricardi dei gracia Lincolniensis episcopi inspeximus in hec **April 14, 1270.**

[1] In the *Collectanea* of Nicholas Bishop fol. 59, the abbot of Eynsham about the year 1283 grants to Nicholas the miller a mesuage, which lies between the tenement of Oseney on the south, and Nicholas the miller on the north, and warrants it against John de Bosco. It is described as being 'in quadam venella contra collestrigium ex parte orientali'. Then on fol. 62 Nicholas the miller grants his two adjacent tenements, the tenement of Oseney being on the south, to William de Colesbourne: the lane was now called Mulewardeslane, no doubt from Nicholas himself, just as it was afterwards called Colesbourne's lane.

uerba 'R. miseracione &c. Attendentes quod monasterium uestrum[1] &c.' ut supra. Nos igitur supradictis concessioni & confirmacioni de dicta ecclesia factis, quantum ad nos pertinet, nostrum confirmatorium unanimiter prebemus assensum, saluis in omnibus Lincolniensis ecclesie iure & dignitate. In cuius [&c. sealing]. Datum Lincolnie xviii Kal. Maii, anno domini MCC septuagesimo.

400.

R. miseracione diuina [&c. as in 395, word for word].

401.

Confirmacio capituli Lincolniensis.

[1270.] Uniuersis [&c.] Willelmus decanus & capitulum Lincolniensis ecclesie salutem in domino. Litteras uenerabilis patris domini Ricardi dei gracia Lincolniensis episcopi inspeximus in hec uerba. 'R. miseracione diuina &c.' ut supra. Nos igitur supradictis concessioni & confirmacioni de dictis decimis factis, quantum ad nos pertinet, de fratrum nostrorum unanimi uoluntate nostrum confirmatorium prebemus assensum: saluis in omnibus Lincolniensis ecclesie iure & dignitate. In cuius [&c. sealing]. Datum &c.

402.

[A list of the tithes in Charlbury, South Stoke, &c. which belonged to Eynsham.]

May 30, 1270. R. miseracione diuina Lincolniensis episcopus dilectis in Christo filiis Iohanni dei gracia abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui salutem, graciam & benediccionem. Zelus religionis, qui apud uos feruere dinoscitur, & affectio peculiaris quam ad monasterium uestrum, quod de nostro est patronatu, semper habuimus & habemus, nos inducunt, ut illud oportunis muniamus fauoribus & prosequamur beniuolencia gracie specialis. Cum igitur decimas quasdam infra limites parochiarum de Stoke Abbatis & de Cherleburia pacifice percipiatis, et eas sicut ueraciter intelleximus perceperitis ab antiquo, uidelicet decimas maiores & minores de dominico uestro in parochia de Stokes; item decimas feni de tribus acris prati in prato quod uocatur Nortmed; et de una acra in eodem prato, quam Matildis de Boueneye tenet; et omnes decimas garbarum de terra quam Thomas

[1] i. e. no. 356.

le Fraunkelayn de uobis aliquando tenuit, uidelicet de triginta duabus acris & dimidia, | quam quidem terram modo tenent Edmundus fol. 92r. Attetouneshende, Ricardus Attetouneshende, Willelmus le Messer, Nicholaus Attepounde, Willelmus Goringe, Rogerus Almayn; et decimas sex acrarum de quadam terra que uocatur Cattesbrayn; et de tribus acris terre que uocatur le Westdich; et decimas garbarum tresdecim acrarum de quadam terra Wolfleyesle; et medietatem decimarum garbarum tocius parochie de Stokes & de Wodekote, exceptis v acris apud Wodecote, ubi prius fuerunt curtillagia cum mesuagiis; item medietatem decimarum garbarum de quodam crofto, quod Agnes Horn tenet: item infra limites parochie de Cherleburia decimas omnium garbarum hominum uestrorum liberorum & seruorum & suorum tenencium in omnibus campis & croftis, exceptis nouis assartis, et excepto dominico rectoris ecclesie de Cherleburia: item decimas garbarum de proprio dominico uestro, et de ueteri dominico de Fauelore et de Finestoke; & decimam garbarum omnium hominum uestrorum tam de Finestoke quam de Cotes, exceptis nouis assartis; et minores decimas de dominico de Cherleburia & Fauelore & Finestoke & de Cotes in parochia predicta: item decimam garbarum de una uirgata terre quam Walterus Aldewyne quondam tenuit de uobis; et decimas garbarum cuiusdam particule terre quam Ricardus de Swyndone tenet contra nouum assartum in campis de Wyuelekote; et totam decimam garbarum de terra que uocatur Grantesfeld; et decimas garbarum cuiusdam particule terre quam Walterus Aylward tenet et extendit se in Ordwyeswode; et decimas garbarum unius acre terre & de uno crofto, que Willelmus de Cappewelle[1] tenet in Finestoke iuxta Ordwyeswode; et decimas omnes tam maiores quam minores de ueteri dominico domini de Podelicote: item decimas feni de pratis spectantibus ad dominicum uestrum, scilicet de quatuor pratis, uidelicet de Sidenham, Le Longemed, Watermed in Horsleye & Mulneham: item decimas alternis annis de feno crescente in brokis extendentibus ad capita dominicorum uestrorum, et decimas garbarum de quadam terra que uocatur Scherreuesbrec; et decimas garbarum de quadam terra que uocatur Roggeresrudinge in campo de Fauelore; item decimas garbarum de quibusdam buttis & uno crofto iuxta molendinum de Fauelore; item decimas garbarum de quadam terra que uocatur Taylardescroft in campo de Finestoke: item decimas garbarum de quadam terra que uocatur Iamesbrech le ridere; item decimas garbarum de una uirgata terre que uocatur

[1] The first letter is clearly C, but probably it is an error of the scribe: Tapwell was the name of a holding in Finstock.

Sireford in campo de Finestoke: item annuam quinque marcarum de ecclesia de Cherleburia nomine pensionis percepcionem: ne super possessione & perceptione huiusmodi quorumcunque malignancium insultibus perturbemini, ut ipsas in posterum libere percipere & in pios usus uestros conuertere, ac per hoc ad excercenda misericordie opera, quibus pro uiribus diligenter intenditis, copiosius possitis sufficere, uobis & monasterio uestro tenore presencium concedimus, & possessionem seu percepcionem predictam, quantum ad nos ut ad loci diocesarum pertinet, acceptantes & ratificantes, eas uobis & monasterio uestro auctoritate pontificali confirmamus. Datum apud Parcum Stowye, tercio Kalendas Iunii anno millesimo ducentesimo septuagesimo & pontificatus nostri xii°.

403.

[Manumission of Robert le Paumer.]

[1268-81.] Omnibus &c. Nouerit uniuersitas uestra nos manumisisse & quietum clamasse Robertum le Paumer de Estone natiuum nostrum, quod libere & quiete possit cum catallis suis, ubicunque uoluerit, habitare sine aliqua reclamacione nostri seu successorum nostrorum imperpetuum. In cuius &c.

404.

[Agreement between the Rector of Brize-norton & Matilda Harang.]

[1268-81.] Sciant [&c.] quod ego Petrus persona ecclesie beati Petri de Northone remisi & quietam clamaui a me & successoribus meis Matildi Harang & heredibus suis querelam & demandam triginta marcarum, quas exegi a dicta Matilde propter dampnum michi illatum racione cuiusdam cepis[1] & terre, que terra sita est inter uiuarium & fossatum predicte Matildis & curiam meam; de quibus sepedicta Matildis michi satisfecit; & sepedicta Matildis & heredes sui habebunt uiam competentem ad circuiendum fossatum & uiuarium suum, secundum quod continetur in cyrographo nostro quod est inter nos factum. Hiis testibus.

405.

[The same.]

[1268-81.] Sciant presentes & futuri, quod hec est conuencio facta inter Matildem Harang & Petrum personam de Northone, scilicet quod

[1] i. e. *sepis*, fence.

ego Mathildis pro dei amore & pro animabus antecessorum meorum in puram & perpetuam elemosinam in uiduitate mea dedi [&c.] deo & ecclesie uestre parochiali beati Petri de Northone & Petro eiusdem ecclesie persone & successoribus eius totam terram meam, cum arboribus ibidem crescentibus, que scilicet terra est proxima ultra aquam fossati & uiuarii mei uersus curiam dicti persone, quatinus terra eius & fossatum meum & uiuarium insimul durant: tenendam & habendam sibi & successoribus suis de me & heredibus meis libere & quiete, salua tamen michi & heredibus meis uia competenti iuxta aquam ad circuiendum uel piscandum uel etiam fossatum curandum, scilicet de ramis[1] & foliis arborum: nec dictus Petrus uel aliquis successorum suorum in predicta etiam terra aliquid plantabit, quod sit ad nocumentum predicti fossati & uiuarii. Et ut [&c. sealing].

406.

[Robert Belegrave renounces his rights of fishing.] fol. 92v.

Omnibus [&c.] Robertus Belegraue de Egnesham salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra quod ego remisi & relaxaui & omnino quiete clamaui pro me & heredibus meis in perpetuum domino abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui & suis successoribus totum ius & clamium, si quod habui uel habere potui aliquo iure in piscaria de Egnesham per Thamisiam cum suis pertinentiis: ita tamen quod ego dictus Robertus uel heredes mei uel aliquis nomine nostro in dicta piscaria & suis pertinenciis aliquod ius uel clamium aliquo tempore exigere non poterimus uel uendicare. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, domino Henrico de la Wade milite, Roberto le Eyr, Willelmo de Sancto Adoeno [*sic*], Iohanne le porter de Egnesham, Iohanne Morel de eadem, Ricardo Halewi de eadem, et aliis. [1268–81.]

407.

[That the houses belonging to Eynsham in Oxford are exempt from talliage.]

H. dei gracia, &c., uicecomiti Oxonie salutem. Quia constat nobis per inquisicionem quam fieri fecimus, quod abbas de Oseneia, abbas de Egnesham, prior de Sancta Frideswida, & abbatissa de Godestowe & eorum predecessores nunquam consueuerunt talliari occasione tenementorum suorum que habent in uilla Oxonie, tibi precipimus quod May 16, 1272.

[1] 'rams', MS.

[de][1] demanda quam burgenc[es] nostri Oxonie faciunt predictis abbatibus, priori, abbatisse de diuersis talagiis, occasione tenementorum suorum predictorum, eis pacem habere faciatis & aueria eorum seu catalla, si que capta fuerint occasione predicta, eis deliberes. Teste R. de la Leye apud Westm. XVI die Maii, anno regni nostri LVI°.

408.

Abbas de Egnesham debet XL solidos de talagiis, sed non debet inde summoneri, nec de cetero talliari per breue regis & inquisitionem inde factam; & allocata [*sic*] in tallagio abbatis de Oseneya in fine compoti, anni L quarti.

409.

Eynesham.

[1268-81.] Omnibus [&c.] I. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Iohanni filio Hugonis Bacun de Eygneshamia & Agneti prime uxori sue & heredibus suis pro humagio & seruiciis suis unum mansum in uilla de Eygneshamia cum dimidia uirgata terre arabilis cum prato pertinente in campis de Eygneshamia, quod quidem mansum cum dimidia uirgata terre & cum prato pertinente Henricus[2] de la Bertona aliquando de nobis tenuit: habendum & tenendum dictum mansum cum dicta terra & prato de nobis & successoribus nostris dictis Iohanni & Angneti & suis heredibus bene & in pace in perpetuum: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris ipsi & heredes sui duos solidos argenti ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis sex denarios, & ad festum sancti Thome apostoli sex denarios, & ad Annunciacionem sancte Marie sex denarios, & ad festum sancti Iohannis Baptiste sex denarios, & ad luminare ante crucem in ecclesia conuentuali Eygneshamie duodecim denarios ad festum sancti Martini in yeme. Et preter hec faciet tres precarias[3] autumpnales, quarum una precaria fiet cum uno homine & due precarie scilicet utraque cum duobus hominibus sicut alii custumarii; falcabit, leuabit & cariabit fenum de Wrouthya & de Wiresheya sicut alii custumarii[4]; cariabit bladum nostrum in autumpno ad summonicionem per unum diem integram; arabit etiam ter in anno cum quantum habebit in caruca; faciet annuam sectam ad curiam nostram. fol. 93r. Et nos uero [&c. warranty], saluo tamen forinseco seruitio. | Pro hac

[1] not in MS.
[2] 'Hunricus,' MS.
[3] 'precarios,' MS.
[4] This is the punctuation of the MS

autem donacione [&c.] dederunt nobis dictus Iohannes & Angnes uxor eius totum tenementum illud in le Hamstall quod habuerunt de dono & feoffamento Willelmi le Coupare del Hamstall & Lucie uxoris sue. Et ut [&c. sealing]. Hiis testibus, Roberto le Eyr tunc balliuo de Wudestoke, Willelmo de Sancto Adoeno, Iohanne le porter de Egnesham, Iohanne Morel, Waltero Bacun, Ricardo Halewy, Iohanne Ethone, et aliis.

410.

[Adam Dunhalle of Hanborough quit-claims a ditch.]

Omnibus [&c.] Adam filius & heres Iohannis de la Dunhalle de Haneberge salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me remisisse & relaxasse & omnino quiete clamasse pro me & heredibus meis domino Iohanni abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui & suis successoribus totum ius & clamium quod habui uel habere potui in fouea que est inter le Frith[1] dictorum abbatis & conuentus & boscum meum quod uocatur Mosele[2], tam in latitudine quam in longitudine, usque al hore[3] terre mee ex parte boreali, & est illa fouea in qua iniuste aliquo tempore clamium feci. Licebit eciam dictis religiosis dictam foueam mundare & extollere & pro uoluntate ipsorum cepem super ipsam facere sine contradiccione mea uel heredum meorum uel assignatorum meorum; ita quod ego Adam nec heredes mei nec mei assignati in dicta fouea aliquod ius uel clamium aliquo tempore exigere non poterimus uel uendicare. Pro hac autem remissione, relaxacione & presenti quieta[4] clamancia dicti abbas & conuentus dederunt michi uiginti solidos sterlingorum in garsumma pre manibus. In cuius [&c. sealing]; hiis testibus, Roberto le Eyr tunc balliuo de Wudestoke, Willelmo de Sancto Adoeno de Haneberge, Iohanne de Loga [*sic*], Thoma le Boteler de Wiuelecote, Iohanne le porter de Egnesham, Ricardo Halewy de eadem, Iohanne Morel de eadem, & multis aliis. [1268–81.]

411.

Hardwyk.

Omnibus [&c.] Willelmus filius Roberti le Blund de Herdewick[5] salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me [1268–81.]

[1] 'frith,' a common name for an enclosed wood: see no. 444.

[2] A note in the margin, 'Nota bene pro fouea inter le frith et Mosley.'

[3] Murray's Dictionary gives 'ore' as meaning 'boundary', but adduces no instance before the seventeenth century.

[4] 'quiete,' MS.

[5] Hardwick, in the parish of Ducklington.

remisisse & relaxasse & omnino quiete clamasse, pro me & heredibus meis & meis assignatis, domino Iohanni abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui & suis successoribus, totum ius & clamium quod habui uel aliquo iure habere potui in quadam liberacione, quam ego & antecessores mei ab eisdem annuatim die sancti Bartholomei apostoli in celario suo de Egnesham solebamus percipere, racione cuiusdam prati iuxta Cnithebrugge in campo de Brithelminton[1], quod antecessores mei predictis abbati & conuentui in liberam puram & perpetuam dederunt elemosinam; fuit autem liberacio talis; uidelicet quatuor panes monachales, quatuor lagene seruisie conuentualis, duo fercula coquine, quedam porcio salis & casei: ita tamen quod nec ego uel heredes mei uel mei assignati uel aliquis nomine meo in dicta liberacione relaxata & quiete clamata pro decem solidis & duobus bussellis frumenti, racione alicuius terre seu prati, siue aliquo alio iure aliquod ius uel clamium de cetero exigere poterimus uel uendicare. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Rogero Harang de Wytteneya, Roberto le forester de Cleford, Roberto Barthelot de eadem, Willelmo le frankeleyn de Schyfford, Willelmo le frankeleyn de Stanlake, & aliis.

412.

[Hardwick, near Ducklington.]

[1268–81.] fol. 93v. Omnibus [&c.] Stephanus Catroke de Herdwicke salutem in domino sempiternam. Nouerit [&c. as in 411, word for word]. | Hiis testibus, Roberto le forester de Cleford, Roberto le Barthelot de eadem, Willelmo Fremon de Schifford, Willelmo Fremon de Stanlake, Willelmo Deme de eadem, & aliis.

413.

Carta Symonis piscatoris de Egnesham.

[1268–81.] Omnibus [&c.]. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Symoni filio Walteri piscatoris de Egnesham & heredibus suis uel suis assignatis illud meswagium cum orto adiacente, quod Ysabella Submuro quondam tenuit in la Huthende de Egnesham, habendum & tenendum dictum meswagium cum omnibus pertinenciis suis, de nobis & successoribus nostris, dicto Symoni & heredibus suis uel suis assignatis, libere & quiete, bene & in pace; reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris, dictus Symon & heredes sui uel sui assignati, duos solidos argenti ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum Natiuitatis sancti

[1] Brighthampton.

Iohannis Baptiste sex denarios, & ad festum sancti Michaelis archangeli sex denarios, & ad festum Annunciacionis beate Marie sex denarios, & ad festum sancti Thome apostoli sex denarios, & faciet sectam duarum curiarum, uidelicet sectam curie propinquioris post la Hokeday, & sectam curie propinquioris post festum sancti Michaelis archangeli, & leuabit Wirisheye per unum diem cum uno homine, & Wroutheye per unum diem cum uno homine. Nos uero [&c. warranty]. Si uero dictus Symon uel heredes sui uel sui assignati dictum meswagium cum orto adiacente alicui uendere uoluerint, hoc eis non licebit nisi prius ea dominis suis scilicet abbati & conuentui optulerint, & illi hoc suscipere renuerint. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis dictus Symon uiginti solidos sterlingorum pre manibus in gersummam. Et ut [&c. sealing].

414.

Eynesham.

fol. 94r.

Sciant presentes & futuri quod ego Symon de Coquina & Amicia uxor mea reddidimus, concessimus, relaxauimus & quietum clamauimus Iohanni miseracione diuina abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui totum illud meswagium cum curtilagio & crofto sine aliquo retinemento cum pertinentiis, excepta terra arrabili in campo de Egnesham, uidelicet illud quod Thomas de ecclesia, qui fuit primus maritus predicte Amicie, aliquando tenuit; habendum & tenendum dictis abbati & conuentui & eorum successoribus libere, quiete, solute, honorifice & pacifice in perpetuum; ita quod ego Symon nec Amicia uxor mea nec heredes nostri nec aliquis per nos nec nomine nostro in dicto meswagio, curtilagio & crofto cum pertinentiis, excepta predicta terra, ius uel clamium de cetero exigere uel uendicare poterimus. Pro hac autem reddicione[1] [&c.] dederunt nobis predicti abbas & conuentus uiginti solidos. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Willelmo de Sancto Audoeno, balliuo de Wodestoke, Iohanne Pady de Carsintone, Ricardo Halewy, Waltero le Marescal, Iohanne Bakun, Iohanne Morel & aliis. [1268–81.]

415.

Eynesham.

Omnibus [&c.] Iohannes Mody filius & heres Willelmi Mody de Egnesham salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas [1268–81.]

[1] 'reddidicione,' MS.

uestra me dedisse [&c.] deo & beate Marie de Egnesham [&c.] mesuagia mea in Egnesham cum suis pertinentiis, ut in redditibus, homagiis, releuiis, wardis & eschaetis & cum omnibus libertatibus tam infra uillam de Enesham quam extra ad dicta mesuagia spectantibus; ita tamen quod ego & heredes mei uel mei assignati, uel aliquis uel aliqui nomine nostro, in dictis mesuagiis & redditibus & in omnibus aliis libertatibus supradictis aliquod ius uel clamium aliquo tempore exigere non poterimus de cetero aut uendicare. Et ego [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing]; hiis testibus, domino Henrico de la Wade milite, Thoma de Langeleya, Roberto de Eyr, Henrico de la Hulle, Ricardo Bachon de Egnesham, Iohanne Morel de eadem, Waltero de celario de eadem, & aliis.

416.

fol. 94v. **Composicio inter nos & S. rectorem de Ledecombe.**

June 9, 1276. Omnibus [&c.] I. miseracione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra quod cum inter nos, super decima lane prouenientis de ouibus pascentibus in dominicali pastura de manerio de Ledecumbe Basset actores ex parte una, & magistrum Steffanum rectorem ecclesie de eadem reum ex altera, coram officiali domini archidiaconi Berkscire, auctoritate ordinaria cognoscente, suborta esset materia questionis, tandem dicta questio de consensu nostro & uoluntate unanimi predicti rectoris in hunc modum conuenit; uidelicet, cum dictus magister Steffanus in dicta decima lane plene & dilucide ius nostrum recognosceret ac profiteretur, prout in instrumento inde confecto plenius continetur, nos eidem grata uicissitudine uolentes occurrere, tenore presencium concedimus & promittimus, quod super decima lane prouenientis de omnibus ouibus in parochia sua pascentibus, quam percipere de iure consueuit, porcione nostra quam percipere consueuimus & percipimus dumtaxat excepta, nullam molestiam uel grauamen eidem uel alicui de suis in posterum faciemus seu fieri procurabimus. Expensas quoque quas in lite fecimus dicto magistro gratanter remisimus & remittimus; super hiis omnibus & singulis nichilominus renunciantes omni accioni, excepcioni, cauillacioni, impetratis etiam omnibus & impetrandis, & omni iuris remedio tam canonici quam ciuilis. In cuius [&c. sealing]. Datum Egneshamie, quinto Idus Iunii, anno domini MCC septuagesimo sexto.

417.

Carta N[icholai] de Langeleya.

Omnibus [&c.] I. dei gracia &c. & eiusdem loci conuentus salutem. [1268–81.] Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Nicholao de Langleya filio Willelmi de Langeleya pro homagio & seruicio suo vii acras regales & iii rodas in dominico bosco apud Finstoke in foresta de Wichewode; quarum due acre & dimidia & tres rode iacent in longit[udine] inter la Ritterode & Pachesdiche; et in latitudine inter uillam de Finstoke & boscum uersus Lymputtes: et quatuor acre & dimidia iacent inter terram nostram dominicam de Finstoke & Houterodeweye in longitudine, & in latitudine inter Lurteden' & boscum nostrum uersus Cornebyri: habendas & tenendas de nobis & successoribus nostris predicto Nicholao & heredibus suis bene, in pace, integre, plenarie, libere, quiete & hereditarie in perpetuum, reddendo inde annuatim dictus W. & heredes sui nobis & successoribus nostris viii s. & vi d. argenti ad quatuor anni terminos, scilicet ad Natale domini xxv d. obolum, ad Pascha xxv d. obolum, ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste xxv d. obolum, & ad festum sancti Michaelis xxv d. obolum, pro omnimodis seruiciis, consuetudinibus & demandis secularibus, saluis nobis & successoribus nostris sectis curiarum & homagiis. Si uero dictus N. uel heredes sui predictas vii acras regales & tres rodas alicui uendere uoluerint, hoc eis non licebit nisi prius ea dominis suis, scilicet abbati & conuentui, optulerint & illi hoc accipere renuerint. Pro hac autem donacione & concessione dedit nobis predictus Nicholaus vii marcas ix solidos & ii denarios argenti pre manibus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus; T. de Langele, I. de Fifhyde, W. de Cercedene, H. de Dichlee, N. Taylard, W. le Chamberleyn, & aliis multis.

418.

[A grant to Roger de Nova Foresta.] fol. 95r.

Sciant presentes & futuri quod ego Robertus dei gracia abbas & [1197–1208.] totus conuentus de Egnesham dedimus & concessimus Rogero de Noua Foresta pro homagio & seruicio suo & heredibus suis totam terram quam Baldewynus Canutus de nobis tenuit liberam & quietam ab omni seruicio, in bosco & plano & aliis pasturis; reddendo nobis singulis annis ii solidos ad festum sancti Michaelis & unum presentum[1] in Natali Domini: terram etiam quam Ernaldus

[1] = 'present,' Ducange.

tenuit, illi pro xii denariis dedimus & concessimus predicto termino sancti Michaelis soluendis; & pratum quod Cunemed uocatur, ei pro ii solidis similiter in festo sancti Michaelis reddendis dedimus & concessimus; quod pratum Ketellus quondam tenuit. Dabitur autem ei de nostro nemore clostura[1] tercio anno ostensione forestarii & unoquoque anno truncus unus contra Natale Domini. Preterea de augmento concessimus ei particulam terre que Hullebrech' uocatur: reddendo nobis annuatim pro hac terra quatuor capones ad Pascha. Et ut [&c. sealing].

419.

Eynesham.

[c. 1220.[2]] Sciant presentes & futuri quod ego Radulfus Halegod dedi [&c.] Willelmo filio Gilberti de Erdinthone pro homagio & seruicio suo domum cum orto quam emi de Roberto Kiul in uilla de Egnesham, & similiter duas acras terre arabilis & unam acram[3] de eodem feodo, quarum una iacet uersus la Weymora[4] & acra prati iacet uersus pontem Hugon[is]: dedi etiam & concessi prefato Willelmo quartam partem unius acre terre arabilis, quam emi de Radulfo filio clerici, & est forera & iacet retro curiam Hugonis Bakon: habendas & tenendas sibi & heredibus suis de me & monachis de Egnesham, quos de predicta terra heredes meos constitui, libere & quiete ab omni seruicio, exaccione & demanda iure hereditario in perpetuum: reddendo inde annuatim michi uel prefatis monachis iii solidos & unum denarium ad quatuor terminos anni, uidelicet ad festum sancti Thome apostoli x d., & ad festum sancte Marie in Marcio ix d., & ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste ix d., & ad festum sancti Nicholai ix d.: et ego Radulfus & prefati monachi [&c. warranty]. Et pro hac donacione & concessione dedit michi prefatus Willelmus sex solidos sterlingorum in gersummam. Et ut [&c. sealing]; hiis testibus, Auenello, Iohanne ianitore, Roberto Marescallo, &c.

420.

Eynesham.
Carta Henrici de Dorne & Margerie uxoris sue.

[1268–81.] Omnibus [&c.] Henricus de Dorne & Margar[eta] uxor sua prima salutem in domino sempiternam. Noueritis nos unanimi consensu

[1] 'an enclosed space': perhaps means 'the right of enclosing cattle or pigs in the wood'.

[2] See the witnesses in no. 197.

[3] Perhaps *prati* has been omitted.

[4] Evidently some words are wanting.

dedisse [&c.] domino I. dei gracia abbati Eygneshamie & eiusdem loci conuentui unum mesuagium cum curtilagio & crofta, quod quidem mesuagium Robertus Auenel pater predicte Margerie quondam tenuit in uilla de Eygnesham: et quatuor acras terre arabilis in campis de Eygnesham; quarum una acra iacet apud Sortegroue iuxta terram Henrici de la Hulle ex parte occidentali, & una dimidia acra iacet sub Yethulle iuxta terram Ricardo Lork' ex parte orientali, & est forera; et una acra iacet apud Goseuuelle iuxta terram Willelmi de Scipford ex parte boreali; et una dimidia acra iacet iuxta terram Ricardi Lurk' ex parte boreali, ultra uiam que ducit apud Wodestoke, & extendit se in Mullemore; & una acra extendit se in eandem uiam, & iacet | iuxta fol. 95v. terram Siluestri le palmer ex parte boreali: et tresdecim denarios annui redditus, quos percipere annatim consueuimus de elemosinario; et duodecim denarios quos percipere consueuimus de Waltero Auenel; et sex denarios quos percipere consueuimus de Nicholao Tannario: et quicquid iure hereditario [habuimus [1]] de terris & tenementis, quas Auenellus auus dicte Margerie aliquando tenuit in eadem uilla, & in planis, pratis & pasturis & omnibus aliis eyziamentis, que dicte Margerie possunt uel poterunt aliquo modo accidere: habendum & tenendum dictum mesuagium cum curtilagio & crofta & totam predictam terram cum omnibus aliis pertinenciis prenominatis, sibi & successoribus suis, de nobis & heredibus nostris uel assignatis in puram & perpetuam elemosinam bene & in pace, integre & quiete ab omni seculari seruicio, exaccione & demanda, sicut decet puram & perpetuam elemosinam. Nos uero [&c. warranty]. Ut autem [&c. sealing], hiis testibus, W. de Cotes, domino R. uicario, R. Alewy & multis aliis.

421.

Carta I. de Mikelton'.

Omnibus &c., I. dei gracia &c. Noueritis nos dedisse [&c.] Iohanni [1268–81.] de Mikeltone tunc balliuo de Kiftesgate pro homagio & seruicio suo unum mesuagium & unam dimidiam uirgatam terre cum pertinentiis in Mikeltone, uidelicet illud mesuagium & illam dimidiam uirgatam terre, quam Philippus de Oxhulle tenet ad terminum uite sue in eadem uilla: habendum & tenendum de nobis & successoribus nostris sibi & heredibus suis, scilicet post decessum prenominati Philippi, libere & quiete, bene & in pace in perpetuum: reddendo inde nobis annuatim duos solidos ad duos anni terminos, uidelicet ad festum sancti

[1] Omitted in MS.

Michaelis xii d., et ad festum beate Marie in Marcio xii d.; et faciendo inde nobis & successoribus nostris ipse & heredes sui duas sectas curie nostre de Mikeltone per annum, uidelicet ad proximam curiam post festum sancti Michaelis & ad proximam curiam post Pascha pro omni seruicio seculari & demanda, saluo seruicio domini regis, quantum pertinet ad tantum tenementum. Et nos & successores nostri [&c. warranty]; ita tamen quod antedictus Philippus mesuagium predictum[1] cum dimidia uirgata terre, prout antedictum est, usque ad obitum suum in pace possideat. Uolumus insuper & concedimus quod mesuagium memoratum & dimidia uirgata terre cum omnibus suis pertinentiis ad predictum Iohannem & suos heredes per predictum seruicium post mortem predicti Philippi remaneat sine contradiccione seu aliquo impedimento. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis predictus I. centum solidos in gersummam. Et ut [&c. sealing].

422.

Eynesham.
Carta Agnetis Bokepot.

fol. 96r.

[1268–81.] Sciant presentes & futuri quod ego Agnes filia Roberti Bokepot & Isabelle uxoris sue de Wytheneya concessi, remisi & quietum clamaui [&c.] pro me & heredibus meis domino Iohanni dei gracia abbati de Egnesham & eiusdem loci conuentui totum ius meum & clamium, quod habui uel habere potui in mesuagiis, terris, pratis, possessionibus & omnimodis ubique tenementis, que uel quos Thomas de Lardario auonculus meus aliquando habuit uel tenuit in uilla, campis, pratis, pascuis & planis de Egnesham, cum omnibus pertinentiis suis, & quicquid iure hereditario michi uel heredibus meis aliquo tempore accidere poterit: habendum & tenendum dicto abbati & conuentui & successoribus libere, quiete, solute & integre, bene & in pace sine aliqua reclamatione mea uel heredum meorum in perpetuum: ita quod nec ego nec heredes mei nec aliquis per nos in predictis mesuagiis, terris, pratis, possessionibus & tenementis cum omnibus suis pertinentiis aliquod ius uel clamium de cetero exigere uel uendicare poterimus. Pro hac autem concessione [&c.] dederunt michi predicti abbas & conuentus quatuor marcas argenti & unum quarterium frumenti in gersummam. Et quia [&c. sealing]; hiis testibus, domino H. de la Wade, &c.

[1] 'pretactum,' MS., possibly correct.

423.

Eynesham.
Carta Iohannis Bacon.

Sciant presentes & futuri quod ego Iohannes Bakon filius Hugonis Bakon de Eygnesham & Agnes uxor mea prima dedimus, concessimus [&c.] pro nobis & heredibus nostris in puram & perpetuam elemosinam domino I. dei gracia abbati Eygneshamie & eiusdem loci conuentui unum mesuagium cum curtilagio & crafta [*sic*] & totam terram arabilem cum toto prato ad dictam terram pertinente, quod quidem mesuagium cum omnibus aliis pertinentiis I. de Bertona aliquando tenuit in uilla & campis & pratis de Eygnesham: quod quidem mesuagium & quas terras habuimus in escambium de dictis abbate & conuentu pro mesuagio & terra, quam emimus de Willelmo le Coper de Hamstalle: habendum & tenendum dictum mesuagium cum curtilagio & crofta, & totam predictam terram arabilem cum predicto prato, in puram & perpetuam elemosinam, dicto abbati & conuentui & eorum successoribus, de nobis & heredibus nostris uel assignatis, bene & in pace, integre & quiete ab omni seruicio seculari, exaccione & demanda, sicut decet puram & perpetuam elemosinam. Nos uero [&c. warranty]. Ut autem [&c. sealing]. Hiis testibus, domino H. de la Wade milite, Roberto le Heir, &c. [1268–81.]

424.

Quieta clamatio. Eynesham.

Sciant [&c.] quod ego Iohannes clericus de Stantone Harecurt concessi, remisi & omnino quietum clamaui in puram & perpetuam elemosinam pro me & heredibus meis uel meis assignatis domino Iohanni dei gracia abbati Eygneshamie & eiusdem loci conuentui totum ius meum & clamium, quod habui uel habere potui in terris & tenementis, que uel quas Iohannes Bakun filius Hugonis Bakun & Agnes uxor sua pro se & heredibus suis uel assignatis michi dederunt in uilla & campis de Eygnesham, & quicquid iure hereditario michi inde accidere poterit: habendum & tenendum sibi & successoribus, [pro me & heredibus meis uel meis assignatis, bene & in pace, quiete & integre sine aliqua diminucione in perpetuum, sicut decet puram & perpetuam elemosinam: ita quod nec ego dictus Iohannes nec aliquis uel aliqui nomine meo aliquod ius uel clamium de supradictis terris & tenementis de cetero exigere aut uendicare potero aut poterimus. Ut autem [&c. sealing] & ad maiorem securitatem cartam meam, quam [1268–81.] fol. 96ᵛ.

de dicto Iohanne Bakun & Agnete uxore sua habui, dictis abbati & conuentui reddidi. Hiis testibus, magistro Gregorio de Kairwent [&c.].

425.

Presentacio uicarii de Karsintone.

Aug. 7, 1278. Uenerabili patri &c., I. permissione diuina abbas Eygnesham &c. tam deuotam &c. Ad uicariam ecclesie de Karsintone uacantem, que ad nostram spectat presentationem, dilectum nobis in Christo R. de Toresmere capellanum pie paternitati uestre presentamus, humiliter & deuote supplicantes quatinus ipsum diuine karitatis intuitu ad eandem uicariam admittere & in eadem instituere dignemini, saluis nobis omnibus decimis tam garbarum quam feni, necnon & mortuariis uniuersis, sicut ea actenus percipere consueuimus. In cuius [&c.]; datum apud Egnesham vii Idus Augusti, anno Domini MCCLXXVIII°.

426.

Oxon. Carta W. de Clere[1].

[1268–81.] Omnibus [&c.]. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse, concessisse [&c.] Willelmo de Clere piscatori Oxonie & Margarete prime uxori sue, quamdiu uixerint, unam domum cum toto edificio super magnum pontem in suburbio Oxonie, illam que sita est inter domum Thome de Orliens ex una parte & domum Walteri Longi ex altera: habendum & tenendum dictum tenementum dicto Willelmo & Margarete prime uxori sue, quamdiu uixerint, uel eorum alter uel altera, libere, quiete, bene & in pace: reddendo inde annuatim, quoad uixerint, nobis & successoribus nostris uiginti solidos sterlingorum ad quatuor anni terminos in burgo Oxonie generaliter statutos: et similiter predicti Willelmus & Margareta coniunctim uel diuisim dictas domos sustinebunt in eodem statu in quo ipsi eas receperunt, uel in meliori, si per ipsos fieri potest. Sin autem, non fiat[2] administracio bonorum suorum in testamento unius siue utriusque, quousque dicte domus dirrute, quod absit, siue deteriorate, per uisum bonorum & legalium uirorum sint correcte siue ad pristinum statum emendate. Et nos [&c. warranty] quoad uixerint. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt predicti Willelmus & Margareta conuentui pro sigillo suo unam marcam pre

[1] In the Hundred Rolls (II. p. 789 b), the house is in the S.W. ward: therefore on the west side of St. Aldate's Street.

[2] 'fiut,' apparently, in MS., corrected to 'fuat'.

manibus in gersummam. In cuius [&c.] hiis testibus, Ricardo Waldr[i], Rogero de Trillemulle, Willelmo le Deueneys, Hugone P[ar]mencario, Waltero Rufo & aliis.

427.

Oxon. fol. 97r.

Sciant [&c.] quod ego Walterus Mobray dedi [&c.] domino Iohanni abbati Eygneshamie [&c.] unam soldam[1] [*sic*] in magno uico Oxonie, in parochia sancti Martini, scilicet illam que sita est inter soldam quondam Ade Feteplace ex parte boreali & soldam quondam Nicholai Stokwelle ex parte australi, de qua quidem solda predicti monachi suo perpetuo[2] duodecim solidos annualis redditus deberent recepisse: habendam & tenendam dictam soldam de me & heredibus meis uel meis assignatis predictis monachis & suis successoribus libere, quiete, plenarie, integre, bene & in pace, sicut puram, liberam & perpetuam decet elemosinam: ita tamen quod in dicta solda siue suis pertinentiis aliquod clamium tocius uel partis ego predictus Walterus siue heredes mei uel mei assignati uel aliquis alius siue alii nomine nostro exigere de cetero non poterimus siue uendicare. Et ego [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Henrico Oweyn, tunc maiore Oxonie, N. de King[eston], Willelmo le Spicer, Philippo de Ow, Iohanne de Ow & multis aliis. [1279–80.]

428.

Carta magistri Ricardi de Hambir'. Oxon.

Omnibus [&c.] I. dei gracia abbas Eygneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas [uestra[4]] nos dedisse [&c.] magistro Ricardo de Hambir' & suis heredibus siue suis assignatis unam placiam angularem in burgo Oxonie in parochia sancte Mildrede uirginis inter domum Galfridi de Submuro & domum abbatisse & conuentus de Godestowe: habendam & tenendam dictam placiam de nobis & successoribus nostris, predicto magistro Ricardo & heredibus suis uel suis assignatis, [1279.[3]]

[1] In the Hundred Rolls there is no tenement of Eynsham held by Walter Mobray, but Walter de Grendone held a seld of Eynsham in the north-east ward, in the parish of St. Martin, at a rent of xii shillings. Therefore Walter de Grendone and Walter Mobray are probably identical.

[2] For this phrase see 452.

[3] It might be 1278 or 1280, as regards the mayor, but in those years either Philip de O, or Elyas le Culter would have been called *ballivus*. This deed is subsequent to the entry in *Hundred Rolls*, ii. p. 804 b.

[4] Not in MS.

libere, quiete, bene & in pace, & cuicunque uoluerit uendere, dare, assignare uel in extremis legare: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris, ipse & heredes sui uel sui assignati, quindecim solidos & quatuor denarios ad quatuor anni terminos in burgo Oxonie generaliter statutos pro equis porcionibus soluendos pro omni seruicio. Et si contingat, quod absit, quod sepedictus magister Ricardus siue heredes sui uel sui assignati in solucione predicti redditus suis terminis in parte seu in toto defecerit seu defecerint, licebit nobis uel balliuis maioris Oxonie, qui pro tempore fuerit, dictam placiam pro uoluntate nostra intrare, & pro redditu non soluto de die in diem distringere, quousque nobis uel successoribus nostris tam de redditu non soluto, quam de dampnis nostris & interesse, plenarie fuerit satisfactum; & dicti balliui pro qualibet racionabili districcione per eosdem facta recipient de predicto Ricardo & heredibus suis uel suis
fol. 97v. assignatis duodecim | denarios sterlingorum. Et nos [&c. warranty]. Pro hac autem [&c.] sepedictus magister Ricardus dedit nobis tres marcas argenti pre manibus. In cuius [&c. sealing], Henrico Oweyn tunc maiore, Nicholao de Kingestone, W. de O, Philippo de O, Elya le Culter, burgensibus, & aliis multis.

429.

[Histon.]

[Feb. 1279.[1]] Uniuersis [&c.] Hugo permissione diuina Eliensis ecclesie minister humilis salutem in domino sempiternam. Ad uniuersitatis uestre noticiam tenore presencium uolumus peruenire, nos uicariam ecclesie sancte Eldrede de Histona per resignacionem domini Willelmi de Swafham capellani elemosinarii nostri, quondam ibidem uicarii, uacantem & ad presentacionem religiosorum uirorum abbatis & conuentus de Egnesham spectantem, domino Petro de Histona capellano per ipsos religiosos ad ipsam uicariam presentato contulisse, & ipsum canonice uicarium perpetuum instituisse in eadem. In cuius [&c. sealing].

430.

Institucio uicarii secundi de Histona.

Feb. 6, 1279. H., dei gracia episcopus Eliensis, archidiacono eiusdem loci uel eius officiali salutem, graciam & benediccionem. Discrecioni uestre

[1] See the next charter.

mandamus quatinus Petrum de Histona capellanum, quem ad presentacionem religiosorum uirorum abbatis & conuentus de Egnesham ad uicariam sancte Eldrede de Histona admisimus, in corporalem possessionem eiusdem uicarie cum suis pertinentiis inducatis, & defendatis[1] inductum. Datum apud Balsham, octauo Idus Februarii, pontificatus nostri anno xx° secundo[2].

431.

Resignacio uicarii.

Reuerendo patri in Christo domino H., dei gracia Eliensi episcopo, suus humilis & deuotus Willelmus uicarius ecclesie sancte Eldrede de Histona salutem, & tam deuotam quam debitam tanto patri cum obediencia reuerenciam. Uicariam supradicte ecclesie, quam ad presentacionem religiosorum uirorum abbatis & conuentus Egneshamie canonice sum assecutus, in manus reuerende paternitatis uestre pure, sponte & absolute resigno. In cuius rei testimonium presentes litteras mei sigilli munimine roboratas uobis transmitto patentes. Datum apud Balsham, viii Idus Februarii, pontificatus nostri xx° secundo[3]. [Feb. 1279.]

432.

Consensus Rectoris super confirmacione de Mikeltone.

Uenerande religionis uiris dominis & amicis, si placet, in Christo karissimo domino priori Wygorniensi & eiusdem loci conuentui Nicholaus rector ecclesie de Mikeltona salutem in domino sempiternam. Quia dignum est quod serui, qui deo deuote continue famulantur, in suis iuribus & possessionibus quantum possibile fuerit tueantur, ac religiosi uiri monachi de Egnesham, deo deuoti, in quarumdam decimarum possessione in parochia mea predicta hactenus extiterunt, & a tempore a quo non extat memoria eas pacifice percipere consueuerunt, laudabilem prerogatiuam dictorum religiosorum, qui mei sunt patroni, attendens, & quod super dictis decimis longissima prescriptione sunt muniti, uos omni qua possum affeccione diligenter exoro humiliter & deuote, quatinus dictas decimas, | quas dominus meus episcopus, me presente & consentiente, prefatis Oct. 23, 1278. fol. 98r.

[1] 'defendetis,' MS.

[2] Hugh was elected in Nov. 1256, but not consecrated until Oct. 1257. Charter no. 372 shows that the years of his episcopate were reckoned from the latter date.

[3] This last sentence cannot be part of the original deed.

religiosis confirmauit, prout per litteras suas patentes uobis liquere poterit euidenter, eisdem religiosis confirmare uelitis, intuitu karitatis, & eo si placet libencius, quod ex corde pro eis rogo, & dicte confirmacioni meum prebeo consensum; quod uobis & omnibus quorum interest notum facio per presentes. Datum apud Islep' die sancti Romani episcopi, anno domini MCCLXX octauo.

433.

Confirmacio decimarum de Mikeltone.

Aug. 21, 1278.[1] Uniuersis [&c.] Godefridus permissione diuina Wigorniensis episcopus salutem in domino Ihesu Christo. Laudabilem in honestis & licitis uetustatem, que iuxta iuris tramites utriusque pluries optinet uicem legis, eo liberius tanquam racionabilem consuetudinem & prescriptam approbare ualemus, quo ipsius obseruancia diuturna diuini cultus cessisse cedereque noscitur in augmentum, creaturarum omnium creatorem summa religione colentibus perpetuis temporibus profutura. Ex parte siquidem religiosorum uirorum abbatis & conuentus monasterii beate Marie de Egnesham Lincolniensis diocesis nobis extitit intimatum, quod licet ipsi pensiones & decimas inferius annotatas, a tempore cuius memoria non extitit, in nostra diocese canonice percepissent, munimenta tam super iure tituloque decimarum & pensionum huiusmodi concessa eisdem, que apud simplicitatem antiquam poterant sufficiencia reputari, per suptilitatem modernam penes interpretantes sinistre de facili ualerent in dubium forcitan reuocari. Unde religiosi predicti nobis humiliter supplicarunt, ut sibi super hoc curaremus salubre remedium adhibere. Ob deuocionem igitur quam supradicti abbas & conuentus erga nos & nostram ecclesiam conceperunt, uolentes eisdem graciam facere specialem, defectus si quos ipsi in iure & possessione premissarum decimarum ac pensionum seu titulo paciantur, auctoritate pontificali suplemus [*sic*]: necnon pensiones & decimas easdem ipsis religiosis & successoribus eorundem in usus suos totaliter conuertendas confirmamus, concedimus & donamus, ne pretextu subtraccionis pensionum & decimarum ipsarum ministrorum obsequencium in monasterio prelibato statutus ab ipsius fundatoribus, quod absit, numerus minuatur. Hee sunt pensiones & decime, quas religiosi prefati in nostra diocese prelibata percipiunt & percipere consueuerant ab antiquo: in suo uidelicet manerio de Mikeltone omnes decimas maiores de toto

[1] See next charter.

dominico suo & etiam uilenagio suo, preterquam de una uirgata terre, cuius decimam percipit loci rector: idem autem percipit rector duas acras bladi in illis campis, ubi carucarii abbatis percipiunt sua stipendia seu mercedem: item percipiunt ipsi religiosi omnes decimas minores de curia sua proprioque instauro: item percipiunt religiosi predicti decimas de tenementis suorum hominum liberorum & tenencium libere in manerio memorato, preterquam de una hida terre quam tenet Ricardus de Cloptone in uilla de Mukeltone. Percipiunt insuper & percipere consueuerunt ab antiquo religiosi premissi de ecclesia de Tettebiria quadraginta solidos sterlingorum annue pensionis. Supradicta uero specialiter nominata & alia, que de iure percipere consueuerunt ipsi religiosi ab ecclesiis prelibatis, eisdem confirmamus, concedimus & donauimus. In cuius [&c. sealing].

434.

Confirmacio capituli Wigorniensis.

Omnibus [&c.] Ricardus prior Wigorniensis & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos litteras uenerabilis patris nostri domini Godefridi Wygorniensis episcopi inspexisse in hec uerba: 'Uniuersis (&c. ut supra). In cuius rei testimonium abbati & conuentui supradictis has nostras litteras patentes nostro sigillo fieri fecimus communitas. Dat' apud Fladebir', xii Kalendas Septembris anno gracie MCCLXX octauo.' Nos igitur predicti prior & capitulum presentes confirmaciones, concessiones & donaciones sicut iuste, rite & canonice prenominatis abbati & conuentui fieri dinoscuntur, eisdem quantum in nobis est cum apposicione sigilli nostri capituli confirmamus. Dat' in capitulo nostro Wigorniensi, decim[o] Kalendas Marcii anno supradicto. **Feb. 20, 127⅞. fol. 98v.**

434 A.

[Mickleton.]

Pateat uniuersis, ad quos peruenerit hec scriptura, quod ego Nicholaus de Chirebantone, rector ecclesie de Mikeltone, Wigorniensis diocesis, spontanea uoluntate renuncio omni iuri, michi uel ecclesie mee premisse aut successoribus meis in ipsa competenti uel competituro, ex processu habito coram magistro Willelmo Pikerel, tunc officiali domini Wigorniensis episcopi, ex officio procedenti contra religiosos uiros abbatem & conuentum monasterii beate Marie de Egnesham super decimis garbarum & aliis minutis decimis predialibus & personalibus, quas infra limites ecclesie de Mikeltone memorati religiosi perceperunt **Jan. 23, 127⅞.**

[&] possederunt diucius in quiete: decimis etiam prelibatis & uniuerso iuri & peticioni, que michi uel ecclesie mee premisse aut meis successoribus in eadem competunt, uel in posterum in ipsis competere poterunt ad easdem, in totum renuncio, non coactus, fideliter promittens & prestito corporaliter iuramento, quod ipsi processui aut peticioni decim[arum] per me uel per alium non innitar, nec alium nouum super decimis prelibatis aliquociens inchoabo, aut ab aliis incoando aliquatenus inherebo, per quem possessio dictorum religiosorum interrumpi ualeat uel turbari. In cuius rei testimonium sigillum meum & sigillum decanatus beate Marie de Archubus London' ad instanciam meam, presentibus magistro Gregorio de Kayrwent, rectore ecclesie de Blokeley, fratre Uiuiano monacho Eygnesham', Willelmo de Chirintone, H. de Newentone, clericis ad hoc rogatis, istis litteris sunt appensa. Dat' Londoniis, decimo Kalendas Februarii, anno domini MCCLXX septimo.

435.

[Mickleton & Tetbury.]

Feb. 19, 1278/9. Pateat uniuersis ad quos peruenerit hec scriptura, quod nos dei gracia I. abbas Eygneshamie & eiusdem loci conuentus bona fide promittimus, nos conseruaturos indempnes religiosos uiros priorem & conuentum Wigorniensis ecclesie, si quandoque, quod absit, futuris temporibus dictos religiosos contigerit fatigari occasione confirmacionis ab eisdem nobis facte super decimis & pensionibus in ecclesiis de Mikeltone & de Tetheburi ac parochiis earundem. In cuius rei testimonium sigillum communitatis nostre apponi fecimus huic scripto. Datum apud Eygnesham, xi Kalendas Marcii, anno gracie MCC septuagesimo octauo.

436.

Oxon.

[1279–80.] Hec est conuencio facta inter dominum Iohannem tunc abbatem Egnesham & eiusdem loci conuentum ex parte una & Walterum Mobray mercatorem Oxon' ex altera, uidelicet quod prefati abbas & conuentus concesserunt dicto Waltero pro seruicio suo viginti duos solidos annui redditus in Oxonia quamdiu uixerit, uidelicet de selda[1]

[1] The Hundred Rolls (II. p. 794 b) show that this was in St. Martin's parish, in the north-west ward, i.e. on the west side of Cornmarket St. The same entry informs us that it was given to Eynsham by Henry de Oxonia (the father of John de Oxonia, bishop of Norwich). We know (from Bodl. MS. 435, fol. E. 5) that he was a benefactor to Eynsham, though we have no donation by him in our cartulary.

quam Robertus Bodin tenet iuxta uenellam Sewy ex parte boreali uiginti solidos ad quatuor anni terminos statutos, & per manus dictorum abbatis & conuentus duos solidos ad Pascha in eadem uilla. Et si forte contingat quod predicti uiginti solidi de selda dicti Roberti Bodin aliquo tempore | non possint leuari, prefati abbas & conuentus supple- fol. 99r. bunt defectum de aliis redditibus eorum in Oxonia: et prefati abbas & conuentus [&c. warranty] quoad uixerit, ita tamen quod statim post obitum dicti Walteri reuertatur dictus redditus ad prefatos abbatem & conuentum & ad eorum successores. In huius rei [&c. alternate sealing], hiis testibus, Henrico Oweyn, tunc maiore Oxonie, N. de Kingestone, W. le Spicer, Philippo de O., Iohanne de O.

437.

[Wick Rissington.]

Omnibus [&c.] I. dei gracia abbas Egnesham & eiusdem loci con- [1268–
uentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra 81.]
quod nos communi assensu capituli nostri dedimus [&c.] Hamoni de Hamegraue & heredibus suis pro homagio & seruicio suo illud mesuagium cum curtilagio & gardino in Wyke Risindene, quod habuimus de dono & feoffamento Henrici de Taydene militis: habendum & tenendum de nobis & successoribus nostris libere, quiete, bene & in pace, reddendo inde nobis & successoribus nostris ipse & heredes sui uel sui assignati quatuor solidos argenti ad festum sancti Petri, quod dicitur ad uincula, pro omnibus seruiciis secularibus, saluis nobis illis que ad homagium & seruicium pertinent. Et nos & successores nostri &c. Pro hac autem &c. dedit nobis predictus H. unam marcam argenti pre manibus in gersummam. Et ut hec nostra donacio &c. hiis testibus, Iohanne Assewy tunc balliuo de Sloutre, T. Elyant domino de Comb', I. Longo. I. de Marisco, R. de Marisco, T. de Lucy & Willelmo le Despenser de Wike &c.

438.

[A quarter of wheat due yearly to Lucy of Cassington.]

Uniuersis &c. Nouerit uniuersitas uestra nos teneri Lucie relicte [1268–
Thome filii Henrici molendinarii de Karsintone in uno quarterio fru- 81.]
menti, singulis annis uite sue de nobis in festo sancti Michaelis percipiendo, pro quadam remissione, relaxacione & quieta clamacione, quam ipsa Lucia tanquam superuiuens nobis fecit de quodam mesuagio

in Karsintone, quod Thomas maritus suus & ipsa de nobis coniunctim per cartam nostram ad utramque uitam suam tenuerunt. In cuius [&c. sealing].

439.

[Cassington.]

[1268–81.] Omnibus [&c.] Lucia que fuit uxor Thome filii Henrici molendinarii de Karsintone salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra quod ego Lucia in ligia uiduitate mea reddidi, concessi, relaxaui & omnino quietum clamaui deo & beate Marie de Eignesham [&c.] illud mesuagium cum curtilagio & suis ubique pertinentiis in Kersintona, de quo predictus Thomas maritus meus & ego de predictis monachis fuimus coniunctim feoffati ad utramque uitam nostram tantum: ita quod nec ego nec aliquis nomine meo in dicto mesuagio aliquod ius siue clamium aliquo tempore exigere uel uendicare poterimus. Pro hac autem remissione &c. dederunt michi predicti monachi quolibet anno uite mee unum quarterium frumenti ad festum sancti Petri, quod dicitur ad uincula. In cuius &c. hiis testibus, Edmundo Padi, Simone Ponchard, Iohanne le Blount de Karsintone, Ricardo Halewy, Iohanne Morel de Eygnesham & aliis multis.

440.

Carsintone.

fol. 99v. [1268–81.] Omnibus &c., I. miseracione diuina abbas Eygnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Ad uniuersitatis uestre noticiam uolumus peruenire quod nos unanimi assensu dedimus [&c.] I. le Blund de Carsintone totam illam terram cum prato adiacente, quam Ricardus le Blund pater dicti Iohannis le Blund nobis dedit & per cartam suam confirmauit: habendam & tenendam dictam terram de nobis & successoribus nostris sibi & heredibus uel assignatis suis libere, quiete, bene & in pace imperpetuum. Et nos [&c. warranty]. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis predictus I. le Blund de Carsintone in excambium unam partem terre sue in Carsintone, que extendit se uersus fontem. Et ut [&c. sealing].

441.

Carsintone.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Iohannes le Blund filius Ricardi le Blund de Carsintone dedi [&c.] deo & beate Marie de Eygnesham [&c.]

unam partem terre mee in uilla de Carsintone, que extendit se inter me dictum Iohannem le Blund versus fontem ex parte vna & dictos monachos & vicarium de Carsintone ex altera; et extendit se in latitudine iuxta viam de terra mea antedicta vsque ad terram antedictorum monachorum, continens in parte superiori septem perticas et duodecim pedes, et in parte inferiori continens vndecim perticas: et extendit se in longitudine de uia antedicta vsque ad terram Willelmi le Suþerne, continens in longitudine septemdecim perticas & dimidiam: habendam & tenendam dictam terram de me & heredibus meis & assignatis dictis monachis de Eygnesham & eorum successoribus libere, quiete, bene & in pace & solute ab omni seruicio seculari, sectis curiarum, querelis & demandis & omnibus exaccionibus ad dictam terram pertinentibus seu ad me uel ad heredes meos, & maxime de warda castri Douorie. Et si contingat quod vxor mea per decessum meum a predictis monachis de terra antedicta dotem petierit, concedo pro me & heredibus meis quod ipsi teneantur dictos monachos in omnibus plenarie defendere & de terra quam de dictis monachis in excambium habeo dotem ei persoluere. Et ego [&c. warranty]. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi predicti monachi in excambium totam illam terram in Carsintone, quam Ricardus le Blund pater meus eis dedit & per cartam suam confirmauit. Et vt [&c. sealing].

442.

Carsintone.

Vniuersis [&c.] Dionisia relicta Ricardi le Blund de Carsintone salutem in domino sempiternam. Nouerit vniuersitis uestra me in libera & ligea viduitate mea dimisisse, relaxasse & quiete clamasse [&c.] Iohanni miseracione diuina abbati Eygneshamie & eiusdem loci conuentui & eorum successoribus totum ius & clameum quod habui uel habere potui in tota terra illa de Carsintone, quam Iohannes filius meus eis dedit & per cartam suam confirmauit: habendam & tenendam dictam terram pro me & heredibus meis uel assignatis libere, quiete, bene & in pace imperpetuum; ita quod nec ego predicta Dionisia nec aliquis nomine meo | in predicta terra aliquod[1] ius uel clameum de cetero exigere possimus: sed volo tam ego quam heredes mei teneamur omnia supradicta predictis abbati & conuentui warrantizare [&c.] Et vt [&c. sealing], hiis testibus, Waltero de Cotes, tunc senescallo abbatis Eygneshamie, & aliis. [1268–81.] fol. 100r.

[1] 'aliquid,' MS.

443.

Stoke.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Thomas de Padenhale dedi [&c.] deo & beate Marie Egneshamie [&c.] vnum denarium annui redditus recipiendum[1] annuatim per manus Thome de Godestowe uel heredum suorum siue suorum assignatorum, pro quadam porcione mesuagii mei in uilla de Stoke eidem uendita, que iacet inter mesuagium meum ex parte una, et mesuagium Alexandri Horn ex altera, & pro una dimidia acra que iacet ex parte australi in campo de Stoke iuxta terram Symonis de la Rugge, cum omnibus wardis, releuiis et escaetis & omnibus aliis pertinentiis suis, que occasione dicti denariati redditus possunt accidere, habendum & tenendum dictum redditum de me & heredibus uel assignatis meis dicte ecclesie de Egnesham & euisdem loci conuentui inperpetuum, libere, quiete & in pace. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Willelmo de la Dene, Willelmo de Wodecote, Iohanne de Asseputte, Iohanne pistore, Willelmo de la Barre & aliis.

444.

[An agreement with Adam de Dounhalle of Handborough.]

June 23, 1280. Vniuersis [&c.] Adam de Dounhalle de Hanneberg' salutem. Uniuersitati uestre notum facio quod cum inter uenerabilem patrem Iohannem dei gracia abbatem Egneshamie ex parte una & me ex altera super diuersis articulis, querelis, questionibus tam realibus quam personalibus, & precipue super dampnis eidem domino abbati in quodam bosco suo quod dicitur Leffrth[2] factis, exorta fuisset materia questionis, tandem communibus amicis mediantibus in uigilia beati Iohannis Baptiste anno gracie MCC octogesimo & regni regis octauo omnis controuersia in hunc modum conquieuit, uidelicet de placito transgressionis inter nos in curia domini regis pendente dominum abbatem conseruabo indempnem; necnon & pro transgressione in predicto bosco suo, quod dicitur Leffrith, per me facta, eidem domino abbati boscum meum, sepedicto bosco suo coniungens, ut inde pro libito uoluntatis sue percipiat, obligo, exceptis quadraginta quercubus modo m[ar]catis, & excepto ne destructionem faciat. Uolo etiam & me obligo quod dominus abbas fossam suam inter dictum boscum suum & meum confectam libere de cetero mun-

[1] 'recepturum,' MS. [2] i.e. Le Frith.

dare possit & reformare pro uoluntate sua, sine aliquo impedimento seu inquietacione mei seu meorum, sicut carta mea sibi inde confecta testatur. Insuper tenore presencium me obligo dicto domino abbati & domui sue Egneshamie, quod de cetero sibi nec suis aliquod dampnum seu nocumentum quocunque loco, & precipue in sepedicto bosco le Frith, faciam seu procurem, nec facientibus seu procurantibus consilium, auxilium, seu fauorem impendam. Ad hec tenore presencium meo me perpetuo[1] obligo sponte, gratanter, simpliciter, pure & absolute, quod si consilio, uerbo, auxilio, facto seu quocunque alio modo me erga dictum dominum abbatem [&] domum suam Egneshamie in predicto bosco le Frith seu alibi quocunque loco tacite uel expresse aliquo tempore ad meam iniuriam delinquere, quod absit, probari poterit, ut huiusmodi delictum per quatuor uiros fidedignos de parcium consensu electos sub pena unius dolei uini a parte contradicente solutur[a] sine strepitu iudiciali emendetur; & si predicti quatuor electi in unum concordare arbitrium nequiuerint, quintum per eosdem quatuor eligatur & maior[is] numeri[2] arbitrio stetur. Promitto etiam fide media ac corporali iuramento super[3] sacrosanctis ewangeliis prestito me obligo, istam meam spontaneam obligacionem in omni sui parte | sine dolo, fraude, contradiccione seu inquietacione aliqua inperpetuum **fol. 100v.** seruaturum. In cuius [&c. sealing]. Dat' Egneshamie, die & anno supradictis. Testibus, Roberto le Heyr tunc balliuo de Wodestoke, Willelmo de Sancto Audoeno, Edmundo, Ricardo, Iohanne & aliis.

445.

Hystone.

Omnibus [&c.] I. miseracione diuina abbas Egneshamie & eiusdem [1268–
loci conuentus salutem in domino. Noueritis nos concessisse, plenam- 81.]
que libertatem dedisse Roberto Aubry de Grettone & heredibus suis erigendi & habendi faldam in campis de Histona & Impitone secundum extentam terre, quam dictus Robertus modo tenet in eisdem campis, pro una marca quam dictus Robertus nobis dedit pre manibus, et pro duobus caponibus nobis & successoribus nostris annuatim ad Natale domini in curia nostra de Histona soluendis. Et nos [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Philippo de Coleuile milite, Iacobo de Histona, Thoma le Freman & aliis.

[1] Quaere, supply 'iuramento'. [2] 'numero,' MS.
[3] 'supra,' MS.

446.

Carsintone.

[1268–81.] Sciant [&c.] quod ego Iohannes le Blund filius Ricardi le Blund de Carsintone dedi [&c.] deo & beate Marie de Egnesham [&c.] unam partem terre mee in uilla de Carsintone, que extendit se inter me dictum Iohannem le Blund uersus fontem ex parte una & dictos monachos & uicarium de Carsintone ex altera; & extendit se in latitudine iuxta uiam de terra mea antedicta usque ad terram antedictorum monachorum, continens in parte superiori septem perticas & duodecim pedes & in parte inferiori continens undecim perticas; & extendit se in longitudine de uia antedicta usque ad terram Willelmi le Sutherne, continens in longitudine septemdecim perticas & dimidiam, una cum uia in parte inferiori iuxta fontem, continens [*sic*] in latitudine sex pedes, in longitudine quinque perticas & dimidiam: habendam & tenendam dictam terram & uiam antedictam cum omnibus pertinenciis & aysiamentis suis, ut in uiis, semitis, pratis, pascuis & pasturis, de me & heredibus seu assignatis meis quibuscunque, eisdem monachis de Egnesham & eorum successoribus libere, quiete, integre, bene & in pace imperpetuum, ab omnibus seruiciis secularibus, sectis curiarum, consuetudinibus, querelis, auxiliis, exaccionibus, et demandis, & de warda castri de Douere, & de omni re, que de dicta terra & uia quocunque tempore per quoscunque seu quemcunque exigi poterit solutam & immunem. Et si uxor mea me superuixerit & dotem de eadem terra petierit, uolo ut heredes, seu assignati mei quicunque, dictos monachos ab huiusmodi prestacione dotis plenarie acquietant & defendent[1] & indempnes conseruent, & ut ei dotem persoluent de terra quam de dictis monachis habeo in escambium pro terra antedicta. Et ego [&c. warranty]. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi predicti monachi in escambium totam terram de Carsintone, quam Ricardus le Blund pater meus eis dedit & per cartam suam confirmauit, & unam marcam argenti pre manibus in gersummam. Et ut [&c. sealing].

448.[2]

[The appointment of a porter: his duties and pay.]

Jan. 30. 128$\frac{0}{1}$. Pateat[3] uniuersis & singulis Christi fidelibus, quod nos I. miseracione diuina abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus dedimus [&c.]

[1] The mixture of tenses and moods is preserved. This deed is a slight enlargement of the grant made in no. 441.

[2] The number 447 is passed over.

[3] Compare no. 360.

Iohanni de Iueten', quoad uixerit, custodiam porte abbathie nostre, ita quod dictus Iohannes dictum officium fideliter & sine aliqua fraude custodiat, & dirripientes bona monasterii pro posse suo impediat. Uolumus etiam quod dictus Iohannes singulis diebus quando dompnus abbas domi fuerit coram ipso cum seruientibus suis comedat. In absencia uero dompni abbatis, uel si dictus Iohannes fuerit infirmus, recipiat singulis diebus de cellario nostro unum panem monachalem & unum galonem & dimidium ceruisie conuentualis & unum ferculum de coquina abbatis, & quod cellerarius prouideat sibi unam robam sicut seruientes abbatis habent. Et quod habeat foragium ad unum equum sicut alii seruientes abbatis. Idem quoque Iohannes sumptibus dictorum abbatis & conuentus, quo eum dicti abbas & conuentus pro negociis suis mittere uoluerint, ibit sine quacunque contradiccione, | fol. 101r. quociens sibi uiderint expedire. Si uero dictus Iohannes deliquerit, quod absit, uolumus quod dictum delictum per uisum bonorum & legalium hominum emendetur per subtraccionem sue liberacionis si necesse fuerit in hac parte. Super quibus omnibus & singulis prestitit nobis dictus Iohannes sacramentum fidelitatis. Pro hac autem donacione [&c.] dedit nobis dictus Iohannes triginta marcas in gersummam. Et ut [&c. sealing]; dat' in capitulo nostro die Iouis proxima ante festum Purificacionis beate Marie, anno domini MCC octogesimo.

449.

Oxon.

Omnibus [&c.] I. dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci con- [1268–81.] uentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos dedisse [&c.] Henrico Ode de Oxonia & Marie uxori sue, quod percipiant cotidie quoad uixerint de celario nostro unum panem monachalem & unum panem secundum nigrum maioris ponderis & duos galones ceruisie melioris & unum ferculum de coquina abbatis secundum quod tempus postulauerit, & eciam potagium. Et si quis uel que illorum alteri superuixerit, singula prescripta sine diminucione aliqua percipiat. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt nobis predicti Henricus Ode & Maria uxor eius quadraginta marcas sterlingorum pre manibus in gersummam. Dederunt insuper nobis & concesserunt Henricus & Maria supradicti post obitum suum domum suam[1] in Oxonia iuxta portam australem que sita est inter domum

[1] In the south-east ward; see *Hundred Rolls*, ii. p. 803 a; it was therefore on the east side of the street.

priorisse de Stodleye ex una parte & domum Walteri le Seler ex altera iuxta ecclesiam, prout in carta feffamenti inde nobis confecta plenius continetur. Et ut [&c. sealing].

450.

Eynsham.

[1264-8.] Omnibus [&c.] Alexander dei gracia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Noueritis nos dedisse [&c.] Roberto le Eyr pro seruicio & fidelitate sua unam acram terre cum suis pertinentiis in brueria de Egnesham, que iacet inter terram Willelmi de Sancto Audoeno & uiam regiam que ducit uersus Haneberge: habendam & tenendam sibi & heredibus suis uel suis assignatis, exceptis viris religiosis, de nobis & successoribus nostris, libere, quiete, integre, bene & in pace; reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris ipse & heredes sui uel sui assignati quatuor denarios ad duos anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis duos denarios & ad festum beate Marie in Marcio duos denarios pro omnibus seruiciis, consuetudinibus, sectis & omnimodis secularibus demandis. Pro hac autem donatione [&c.] dedit nobis dictus Robertus dimidiam marcam argenti pre manibus in gersummam. Et quia uolumus quod hec omnia [&c. sealing], hiis testibus, Henrico de la Wade de Stauntone, Willelmo de Sancto Audoeno de Haneberge, Adam de Aula de eadem villa, Petro de Lega, Rogero de Oseneye, Iohanne le porter de Egnesham, Ricardo Halewy, Waltero Bacun & multis aliis.

451.

fol. 101v.

Carte de tempore domini Thome abbatis.
Carta domini Thome capellani.

[1281-1307.] Sciant [&c.] quod nos Thomas permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus unanimi consensu & uoluntate dedimus [&c.] domino Thome Cornubiensi capellano unum album panem monachalem, qui uocatur mich[ia], & unam lagenam ceruisie conuentualis de celario nostro singulis diebus quoad uixerit percipiendum; et unum ferculum de coquina singulis diebus per septimanam, uidelicet per tres dies qualibet die unum ferculum de carne, scilicet in tempore quo uescendum est carnibus; et per alios quatuor dies qualibet die unum ferculum de pisce una cum potagio conuentuali: et unum nigrum panem de meliori pane elemosinarie nostre concessimus eidem Thome

ad garcionem suum. Concessimus etiam eidem Thome unam cameram in elemosinaria nostra ad inhabitandum toto tempore predicto. In cuius [&c. sealing].

452.

Pensio domini Iohannis de Oxonia nuper abbatis[1].

Per presens scriptum pateat uniuersis, quod cum frater Iohannes de Oxonia dudum abbas monasterii de Egnesham suam fecisset spontaneam cessionem, ac nos Oliuerus permissione diuina Lincolniensis episcopus suo successori abbati & eiusdem loci conuentui nostris litteris mandassemus, quod, pensatis pensandis, circa prouisionem dicto Iohanni faciendam tam inter se quam cum eodem de eadem tractarent, ac nos super eorum tractatu redderent certiores: tandem predicti abbas & conuentus de prouisione memorata tractantes, cum in certam formam conuenire minime potuissent super eadem facienda, nostre se ordinacioni absolute & totaliter submiserunt, transmissis ad nos pro suscipienda ordinacione nostra duobus de confratribus monasterii ipsius, procuratoribus ad hec specialiter constitutis, cum litteris patentibus sigillorum abbatis & conuentus munimine roboratis, sepedicto Iohanne pro se personaliter comparente & nostram in hac parte ordinacionem expressius acceptante. Nos igitur consideratis ipsius monasterii facultatibus, pensatisque prefati Iohannis condicionibus ac circumstanciis omnibus in hoc negocio attendendis, taliter, deum habentes pre oculis, super prouisione de qua agitur tenore presencium ordinamus: uidelicet quod dictus frater Iohannes illa suo perpetuo[2] ad inhabitandum habeat edificia cum suis appendiciis in monasterio de Egnesham, in quibus Nicholaus quondam abbas eiusdem monasterii dum uixit habitare solebat. Habeat etiam secum continue unum commonachum socium de conuentu, quem sibi duxerit abbas qui pro tempore fuerit assignandum. Habeat similiter unum scutiferum, seu clericum loco scutiferi, & unum garcionem qui in necessariis sibi seruiciis ualeant ministrare. Habebit uero idem Iohannes ad persone sue sustentacionem de celario monasterii singulis diebus in pane & seruisia liberacionem monachorum duorum, scilicet duos panes monachales in die & quatuor lagenas ceruisie conuentus. Pro coquina uero & aliis sibi necessariis recipiet decem marcas sterlingorum de manerio de Stokes ad duos anni terminos, uidelicet de annuo redditu sancti Iohannis Baptiste quinque marcas; et de redditu Natalis Domini quinque marcas, incipiente primo termino recepcionis huius-

Oct. 23, 1281.

[1] In a later hand, 'Pensio resignantis'.

[2] For this phrase, see no. 427.

modi in festo sancti Iohannis Baptiste, anni domini MCC octogesimi primi. Socius uero suus commonachus in esculentis, poculentis, indumentis & ceteris ad suam sustentacionem necessariis tantum de domo recipiet quantum monachus alius monasterii sepedicti. Scutifer autem & garcio predicti similiter in omnibus necessariis tantum
fol. 102r. re|cipient quantum scutiferi & garciones abbatis. Habebit etiam idem Iohannes de domo, preter iamdicta, potagium, sal, focalia, stramina & alia huiusmodi minuta, si qua sibi necessaria fuerint, que sub prius nominatis noluerit racio comprehendi, una cum octo libris cere singulis annis pro candelis suis sufficienter & honorifice pro se & sibi assistentibus, prout ipsos decreuerit racio indigere. Si quid uero ambiguitatis uel obscuritatis emerserit super hac nostra ordinacione, illius declaracionem seu interpretacionem nobis ac nostris successoribus tenore presencium specialiter reseruamus. Quia uero monachum sine obediencia uiuere non solum reputamus dampnabile sed absurdum, intelligimus quod sub obediencia abbatis de Egnesham qui pro tempore fuerit uiuere debet Iohannes predictus: et tam abbatem quam ipsum Iohannem quantum possumus in domino adiuramus quatinus abbas ipse, illius meritis exigentibus, mansuetum se ei non omittat ac beniuolum [*sic*] exhibere, & frater ipse Iohannes hanc abbatis beniuolenciam, quantum ualet, studeat promereri: necnon erga omnes & singulos de conuentu, quantum in ipso est, illesum seruare uinculum caritatis, quod & omnibus de conuentu suademus, quantum possumus, ut faciant uice uersa. Ut autem presens nostra ordinacio inexpugnabile robur optineat firmitatis, sigillum nostrum presencium tenori duximus apponendum. Dat' apud Ghayden' in Essexia, x Kalendas Nouembris, anno domini MCC octogesimo primo; pontificatus nostri anno secundo.

453.

[John de Sottone to be granted a post at the abbey.]

[1281–1307.] Omnibus [&c.] Thomas dei permissione abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse Iohanni de Sottone ut in seruicio nostro perpetuo permaneat, uidelicet in celario nostro, uel in aula nostra, uel ad portam nostram, uel in maneriis nostris custodiendis, prout placuerit abbati qui pro tempore fuerit, & in nullo alio loco ad seruiendum ponatur, nisi solummodo nisi [*sic*] in istis quatuor prenominatis, nisi per uoluntatem dicti Iohannis, tali scilicet condicione, ut si in celario nostro steterit, eo tempore recipiat sicut seruiens de celario recipere consueuit, & si in alio fuerit officio, sit in mensa sicut unus

de liberis seruientibus nostris,[1] in aula; & pro roba sua octo solidos. Et si corporis debilitate aliaue de causa nullo occupatus fuerit officio, recipiet nichilominus in omnibus sicut predictus seruiens de celario recipere consueuit, uidelicet unum panem album & unum galonem seruisie melioris & unum ferculum de coquina nostra. Pro hac autem concessione dedit nobis dictus Iohannes xx marcas &c.

454.

Eynesham.[2] **fol. 102v.**

Omnibus [&c.] G. dei gracia abbas Egneshamie [&c., a repetition of no. 240]. [1241–64.]

455.

Sciant [&c.] quod ego Willelmus de Oxonia frater Ade quondam abbatis de Egnesham dedi [&c., a repetition of no. 241]. [1241–64.]

456.[3]

[Rents in Banbury.]

Redditus domini abbatis de Egnesham in Bannebyr', uidelicet de Willelmo de Brouton xvi s.; de Galfrido Wylles xxi d.; de Margir' Wylles xxi d.; de Laurencio de Herdewyke pro tenemento Ricardi le Rous xviii d.; de Roberto Gilberd viii d.; de Rogero de Doddele xii d.; de Galfrido piscatore ii s.; de Willelmo molendinario xvi d.; de Ricardo de Kam de Cropperey iiii s. Summa xxx s. [c. 1300.]

457.

Praesentacio uicarii de Eynesham.
[An extract from the register of the bishop of Lincoln.]

Bartholomeus de Fraxino capellanus presentatus per abbatem & conuentum de Egnesham ad perpetuam uicariam ecclesie de Egnesham facta prius inquisicione per decanum de Barthona, per quam &c. ad eandem uicariam admissus est &c. cum onere & pena uicariorum, & 1337.

[1] This comma is in the original, but seems erroneous.
[2] This heading is by A. Wood.
[3] In a later hand, but not as late as the next deed.

iniunctum est W. de sancto Edmundo quondam officiali A.[1] archidiaconi Oxonie tunc presenti[2] quod &c. Consistit autem ipsa uicaria in centum solidis annuis per manus abbatis & conuentus de Egnesham ad quatuor anni terminos soluendis, scilicet xxv s. ad festum sancti Michaelis, ad Natale Domini xxv s., ad Pascha xxv s., & ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste xxv s., & habebit uicarius mansum iacentem inter Ricardum molendinarium de Fauelore & mansum in quo Walterus Gaylone consueuit habitari in uilla de Egnesham. In cuius compercionis[3] testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Londin' apud uetus Templum, anno Domini MCCCXXXVII.

458.

fol. 103r. [1254.] Estimacio terrarum, reddituum & omnium pertinentium ad monasterium de Egnesham in diocese Lincolniensi secundum taxacionem Noruic[ensem] excepta ecclesia de Egnesham.

Redditus ass[ise] apud Egnesham, xl sol.
De dominico de Cherlebur', xl s.
De redditu ass[ise] ibidem, vi lib.
De molendino ibidem, lx s.
De dominico de Rollendrith, xvi s.
De redditu ass[ise] ibidem, xl s.
De garbis de Fauelore & Finestoke, xx s.
De garbis de Scipford, ii marc.
De redditu ass[ise], xxx lib.
De redditu ass[ise] de Cestretone & Mildecumbe, ix marc. & dimid.

De redd[itibus] forins[ecis] & pensionibus ad celerarium pertinentibus.

De Bannebur', xxiiii s.
De Landa, xi s.
De Seuewelle, ix s.
De Hentone, x s.
De Baldindone, vi s. viii d.
De Coges, iii sol.
De Brouctone, xv s.
De Heiford, viii s.

[1] Adam of St. Edmundsbury died before 1240. The word 'quondam' is of course an insertion made in 1337.

[2] 'presentat,' MS.

[3] The writing is faint and the word doubtful.

De Oxon', iiii lib. v s.
Decime apud Bannebur', vii lib.
Apud Thame, v marc.
Apud Mideltone, l s.

De pensionibus ecclesiarum.
De Heiford, xx s.
De Cercedene, i marcam.
De parua Bartona, vi s. viii d.
De Stokes, i libram piperis.
De Witefeld, viii marcas.
De Newentone, iiii s.

De redd[itibus] ass[ise], decimis & pensionibus ad sacristam pertinentibus.
De Mora, xxx s.
De Mideltone, xxvi s. viii d.
De Pudelekirke [*sic*], xx s.
De Ministre, vi s. viii d.
De Croxtone[1], iii s.
De Stauntone, xx s.
De Meritone, xxxi s.

De redditibus ad coquinam cum pensionibus in diocese Lincolniensi, viii libras, xiiii s.
De ecclesia de Cherlebur', lxvi s. viii d.
De ecclesia de Solthorne, centum solidos.

De redditibus ass[ise] ad elemosinarium.
In Egnesham, lx s.
In Stokes, xx s.
In Scipford, xx s.
In Cherlebur', xx s.

459.

Seriauntia Tapwelle.[2]

fol. 103v.

Anno regni regis Edwardi xiiio, coram Salomone de Roff', Ricardo de Boylaund, Rog[ero] Loueday & sociis eorum, iusticiariis itinerantibus apud Oxoniam, de seriantiis: dicunt, quod quidam Robertus le 1285.

[1] 'Croftone,' MS.
[2] In Finstock: see *Hundred Rolls*, vol. ii. p. 709 b.

Grant tenuit unum mesuagium & tresdecim acras terre in hameletto de Tamewell' [*sic*] de domino rege per seriauntiam custodiendi portam de Wodegate apud Wodestoke in presencia domini regis, cum idem dominus rex ibidem moram faceret: et idem Robertus uendidit inde abbati de Egnesham predictum mesuagium & x acras terre: et abbas uenit, & nichil ostendit de seriauntia predicta de domino rege, & petit quod arrentar[i] possit ad opus domini regis. Et quesitum est per duodecim, quod dicta terra ualet per annum ii solidos ultra seruicium custodie predicte porte. Et idem abbas petit quod predicta terra possit arentar[i] ad predictos duos solidos, & ei conceditur. Ideo decetero respond[ebit] domino regi de predictis duobus solidis per annum &c.

460.

[Yarnton.]

1285. Anno regni Regis E. tercio decimo coram Salomone de Roff' & sociis suis, ut supra. *De manerio*[1] de *Erdintone* irrotulacio. Abbas de Egnesham petit uersus *abbatem* de loco *regali* iuxta Oxoniam *manerium de Erdintone* cum pertinentiis, exceptis sex mesuagiis & sex uirgatis terre, ut ius ecclesie sue de Egnesham &c. per breue de recto &c.

Et abbas de loco regali uenit, et alias uocat inde ad waranciam Edmundum comitem Cornubie, qui modo uenit per sum[monitores] et ei war[antizat]: et dicit quod dominus Henricus rex pater domini regis nunc dedit Ricardo comiti Pictauie & Cornubie patri suo omnes terras cum pertinenciis que fuerunt comitis Roberti de Drywes & ducis Lotaringie in Anglia per cartam suam quam profert & que hoc testatur: et dicit quod predictus Ricardus pater suus habuit predictum manerium *de Erdintune* per donum & feoffamentum predicti domini Henrici regis, ut illud quod fuit predicti comitis Roberti; unde dicit quod non potest inde sine domino rege respondere.

461.

[Yarnton.]

1285. Et abbas de Egnesham dicit, quod predictus comes debet inde sine domino rege respondere, quia dicit quod predictum manerium *de Erdintune*[1] nunquam fuit predicti Roberti comitis de Drywes, neque in seruicio neque in dominico.

Et predictus comes dicit quod predictus dominus Henricus rex

[1] The words in italics have been purposely erased in the MS., but are still legible.

dedit predicto Ricardo patri suo, *scilicet*[1] per predictam cartam, predictum *manerium de Erdintone*[1], ut illud quod fuit predicti comitis Roberti Drywes, per quam donacionem predictus Ricardus pater suus fuit inde in seysina toto tempore uite sue & inde obiit seisitus, post cuius mortem ipse intrauit in eodem, ut filius eius & heres. Et petit iudicium si debeat inde sine domino rege respondere. Et dies datus est eis apud Westmonasterium a die Pasche in quinque septimanas.

462.

[The king claims the advowson of the abbey.]

Placita de quo waranto coram Salomone de Roff' & sociis suis, 1285.
iusticiariis itinerantibus in comitatu Oxonie, anno regni regis Edwardi xiii°.

Willelmus de Giselham, qui sequitur pro rege petit uersus Oliuerum episcopum Lincolniensem aduocacionem abbathie de Egnesham, quam domino regi iniuste deforciat: et unde dicit quod dominus Henricus rex, proauus domini regis nunc, fuit in seysina de predicta abbathia tempore uacacionis &c. ut[2] de feodo & iure, tempore pacis, presentando | ad eandem quendan Iohannem[3], qui fol. 104r.
ad presentacionem suam in abbatem fuit admissus per episcopum &c. Et Oliuerus episcopus uenit & defendit ius suum & seysinam domini Henrici regis proaui, ut de feodo & iure & totum &c., et ponit se in iuratores patrie loco magne assise domini regis, et petit recognicionem fieri utrum ipse maius ius habeat in aduocacionem predicte abbathie an dominus rex. Et Robertus Maudut, Iohannes Mauduyt, Robertus de Romeny, Henricus de Dichele, Walterus Douuyle, Walterus de Wihgthulle, Symon de Praeus, Robertus de Romeny, Iohannes de Praeus, Alanus de Craule, Iohannes Golafre, & Rogerus de Noers, milites ad hoc electi, dicunt per sacramentum suum, quod predictus Oliuerus episcopus &c. maius ius habet in predicta aduocacione abbathie de Egnesham, sicut eam tenet, quam dominus rex.

463.

[The same.]

Rex Thesaurario & Camerariis suis salutem. Quia quibusdam May 26,
certis de causis certiorari uolumus super recordo & processu magne 1307.

[1] The words in italics have been purposely erased in the MS., but are still legible.

[2] 'et', MS.

[3] There was no such abbot in the reign of Henry II. This deed may also be found in the *Placita de quo warranto*, p. 669.

assise, capte coram Salomone de Roff' & sociis suis iusticiariis nostris ultimo itinerantibus in comitatu Oxonie, per breue nostrum de recto, inter nos & bone memorie Oliuerum, quondam episcopum Lincolniensem, de aduocacione abbathie de Egnesham, uobis mandamus quod, scrutatis rotulis dictorum iusticiariorum de itinere predicto, qui sunt in thesauraria nostra sub custodia uestra ut dicitur, si inueneritis iudicium inde redditum fuisse, tunc recordum & processum assise predicte distincte & aperte nobis sub sigillo scaccarii nostri sine dilacione mittatis & hoc breue. Teste meipso apud Karliolum xxvi die Maii, anno regni nostri xxxv.

464.

[The king owns that the advowson does not belong to him.]

June 1, 1307. Edwardus dei gracia &c. dilecto suo Waltero de Gloucestria eschaetori suo ultra[1] Trentam salutem. Quia accepimus per recordum & processum loquele, que fuit coram Salomone de Roff' & sociis suis iusticiariis nostris ultimo itinerantibus in comitatu Oxonie, per breue nostrum de recto inter nos & bone memorie Oliuerum, quondam episcopum Lincolniensem, de aduocacione abbathie de Egnesham, quod predictus episcopus maius ius habuit in aduocacione predicte abbathie quam nos, uobis mandamus quod de abbathia predicta seu aliquibus ad eam pertinentibus, que occasione mortis nuper abbatis illius loci cepistis in manum nostram, nos vlterius non intromittatis. Teste meipso &c. Dat' apud Karliolum primo die Iunii, anno regni nostri xxxv.

465.

c. 104v. [1254–8.] Henricus permissione diuina Lincolniensis episcopus dilectis in Christo filiis abbati & conuentui Egneshamie salutem, graciam & benediccionem. Dignum est iustis petencium desideriis [&c., a repetition of no. 323.]

466.

fol. 105r. **Quieta clamancia Nicholai Fabri.**[2]

[c. 1281.] Omnibus [&c.] Nicholaus filius Ricardi de Hockele de Egnesham salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra me dedisse, con-

[1] 'ultra,' used of Oxfordshire because the king was at the time north of the Trent.

[2] Charters 466–8 have rubricated headings in the original hand.

cessisse, relaxasse & in perpetuum quiete clamasse deo & ecclesie beate Marie Egneshamie [&c.] totum ius & clamium quod habui uel aliquo modo habere potui, iure successionis Augustini filii Ricardi clerici, cuius heres sum, in tenementis, terris, redditibus, releuiis, wardis, eschaetis, pratis, pasturis, & omnibus aliis pertinenciis, libertatibus & aysiamentis in uilla & campis de Egnesham sine aliqua calumpnia mei & heredum seu assignatorum meorum in perpetuum; excepto iure meo percipiendi quinque solidos annuos de tenemento Petri le porter de Egnesham tantum. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, domino Henrico de la Wade milite, Iohanne de la Wade filio suo, Iohanne de Leya, Willelmo clerico, Ricardo Halewy, Ricardo Bacon, Ricardo Bonualet & aliis.

467.

Carta Nicholai Fabri.

Sciant [&c.] quod nos Thomas dei permissione abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus dedimus [&c.] Nicholao filio Ricardi de Hockele pro homagio & seruicio suo unum mesuagium in noua terra de Egnesham, quod est iuxta mesuagium Petri le porter & duodecim acras & dimidiam terre arrabilis & duas acras prati in campis de Egnesham, quarum tres acre & dimidia acra iacent apud le Mulmore iuxta terram Walteri Bacon, & una acra apud Caluecroft iuxta terram Radulfi ad ecclesiam, & una acra, que extendit in uia que ducit uersus Hamstalle, iuxta terram quam Adam Peres tenet, & una acra super Waltone forlong iuxta terram Walteri Bacon, & una dimidia acra apud Hemehurst iuxta terram dicti Walteri, & una dimidia acra in eadem cultura iuxta terram quam Adam Bedellus tenet, & una acra apud Chaldewelle iuxta terram dicti Walteri, & due acre & dimidia acra super le Hurst apud Langedale iuxta terram elemosinarii, & una acra & dimidia in eadem cultura iuxta terram quam Liger de Frith tenet, & due acre prati iacent in Langemede iuxta pratum nostrum: tenendum & habendum dictum mesuagium, terram & pratum cum pertinenciis, de nobis & successoribus nostris, sibi & heredibus suis, libere, quiete, pacifice in perpetuum: reddendo inde nobis annuatim quinque solidos argenti ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis, ad festum sancti Thome apostoli, ad festum beate Marie in Marcio & ad festum beati Iohannis Baptiste pro equis porcionibus diuidendos, & faciendo sectam curie nostre de tribus septimanis in tres septimanas, & falcabit in Wyrsseia uno die & ibidem fenum leuabit & cariabit, & unam faciet arruram cum

Nov. 30, 1281.

quanto habuerit in caruca, & ad bederipia in propria persona supererit messoribus, pro omnibus seruiciis, consuetudinibus & demandis, saluo forinseco seruicio. Et nos dictum mesuagium terram & pratum cum pertinenciis eidem Nicholao & heredibus suis contra omnes homines in perpetuum warantizabimus per predictum seruicium. Concessimus eciam eidem Nicholao post obitum Lucie relicte Radulfi filii clerici illam terram cum prato quam dicta Lucia tenet nomine dotis de terra & prato quod dictus Radulfus aliquando tenuit. Et si dictus Nicholaus suiue heredes aliquid de permissis quandocunque uendere seu qualitercunque alienare uoluerint, uolumus ut primo
fol. 105v. nobis offeratur | & ut omnibus aliis tali contractui simus propinquiores. Et ut premissa perpetue firmitatis robur optineant presentibus sigilla nostra apponi fecimus, & dictus Nicholaus alteri parti in modum cyrographi confecto signum suum apposuit. Hiis testibus, Roberto le Eir, balliuo de Wodestoke, Willelmo de Sancto Audoeno, Ada de Dunhalle, Iohanne de Leya, Willelmo clerico de Egnesham, Ricardo Halewy, Ricardo Bacon, & aliis. Datum & actum Egneshamie in festo sancti Andree apostoli, anno domini MCCLXXXmo primo, & regni regis Edwardi decimo incipiente.

468.

Conuencio Ricardi de Tochwyke.

Sept. 29, 1281. Omnibus [&c.] Thomas dei permissione abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse & ad firmam tradidisse Ricardo de Thocwyke totum tenementum nostrum quod habemus in Folebroke in comitatu Buk' cum omnibus pertinenciis suis ad totam suam [uitam[1]]: reddendo inde nobis annuatim, quamdiu uixerit, quatuor marcas argenti ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Thome, ad festum beate Marie in Marcio, ad festum beati Iohannis Baptiste & ad festum sancti Michaelis pro equis porcionibus diuidendas, Egneshamie soluendas. Et dictus Ricardus dictum tenementum in omnibus & singulis suis sustentabit ad minus in tam bono statu, quo illud recepit. Et si in solucione dicti redditus terminis statutis seu in dicti tenementi, prout predicitur, sustentacione idem Ricardus defecerit, liceat nobis in dicto tenemento per omnia mobilia, si necesse fuerit, ibidem inuenta namiare[2] quousque de premissis nobis satisfecerit competenter. Et cum idem sublatus fuerit de medio,

[1] This word is evidently required. [2] 'naminare,' MS.

dictum tenementum cum omnibus pertinenciis, edificiis, libertatibus, aisiamentis nobis & successoribus nostris plenarie & sine contradiccione, diminucione, deterioracione, impedimento, seu cuiuscunque calumpnia, integre reuertatur, saluis eidem Ricardo succedentibus, seu eiusdem executoribus, rebus suis mobilibus de iure saluandis. Et idem Ricardus uisum franchiplegg[ii], ut noster balliuus, ibidem tenebit, & libertates nostras sustentabit, & totum commodum cum honere habebit ad totum terminum predictum. Et nos [&c. warranty], quamdiu uixerit. In cuius [&c. alternate sealing]. Datum & actum Egneshamie; in festo sancti Michaelis, anno domini MCCLXXX primo.

469.

Littera Henrico de Waneting.

Omnibus [&c.] Thomas permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra nos caritatis intuitu dedisse [&] concessisse domino Henrico de Wanetinge, clerico nostro, quadraginta solidos de camera nostra apud Egnesham singulis annis ad duos anni terminos subscriptos percipiendos, uidelicet in festo Pasche xx solidos, & in festo sancti Michaelis xx solidos, quousque eidem per nos in beneficio ecclesiastico fuerit prouisum. In cuius &c. Datum apud Egnesham die Lune proxima post festum sancte Lucie uirginis, anno domini MCCLXXX primo. **Dec. 15, 1281.**

470.

[Thomas of Wolvercot leaves all his goods to Eynsham.] fol. 106r.

Vniuersis [&c.] Thomas filius Willelmi prepositi de Wolgarcote salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra quod cum religiosi uiri abbas & conuentus Egneshamie in uictum & uestitum in eorum monasterio quoad uixero liberaliter concesserint, meque in fratrem eorum admiserint, volens ego Thomas antedictus, uicem pro uice, graciam pro gracia pro posse rependere, mera & spontanea uoluntate concedo eisdem & eorum monasterio, quod omnia bona mobilia & inmobilia, que in presenti possideo & que de cetero undecunque adquirere potero, penes ipsos & ipsorum monasterium sine cuiuscunque contradiccione remaneant, & quod ipsa bona post decessum meum ubicunque inuenta fuerint, tanquam bona ipsius monasterii libere accipere, occupare & uendicare ualeant; ita quod ego de bonis ipsis, nunc in presenti adquisitis & de cetero adqui- **Feb. 10, 128⅔.**

rendis, nullo modo testari ualeam, uel ipsa bona alio quocunque modo alienare uel in alium transferre: quod si secus fecero, quod absit, volo & concedo quod testamentum ipsum & alienacio uel translacio, si qua facta fuerit, nullum seu nulla sit, & uiribus careat omnimodis. In cuius rei testimonium presentibus litteris sigillum meum apposui, & ad maiorem rei euidentiam sigillum decanatus de Wodestoke apponi procuraui. Datum apud Egnesham, die sancte Scolastice uirginis, anno domini MCCLXXX secundo.

471.

[A corrody to Robert Belegrave and Joan his wife.]

April 13, 1284. Omnibus [&c.] Thomas permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse Roberto Belegraue & Iohanne uxori sue prime, quo ad uixerint, de celario nostro unum panem album & unum panem nigrum maioris ponderis & unum galonem & dimidium ceruisie melioris & unum ferculum de coquina nostra & unum potagium ad sustentacionem suam[1] percipienda; ita tamen quod si, quod absit, dictus Robertus aliquo modo de cetero nos inquietauerit uel infestauerit, dictam liberacionem tam ipse quam uxor eius amittent: et si uxor eius post mortem ipsius Roberti super dote petenda uel aliquo alio modo nos uexauerit, ipsa dictam liberacionem extunc amittet. In cuius [&c. sealing]: datum apud Egnesham, Idus Aprilis, anno regni regis Edwardi xii°.

472.

[A quit-claim by Robert Belegrave.]

[1284.] Omnibus [&c.] Robertus Belegraue filius Walteri piscatoris de Egnesham salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me dimisisse, concessisse, ac pro me & heredibus meis in perpetuum quietum clamasse domino Thome dei gracia abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui & eorum successoribus totum ius & clamium, quod habui uel aliquo modo habere potui, in terris, tenementis, & mesuagiis, molendinis, redditibus, pratis, pascuis, pasturis, piscariis, aquis, uiis, semitis & omnibus aliis in uilla seu campis de Egnesham me & heredes meos contingentibus, excepto uno mesuagio & dimidia uirgata terre, quam de eis teneo in Egnesham;

[1] Some such word as 'quotidie' seems to be omitted.

ita quod ego nec heredes mei nec [aliquis[1]] pro me nec per me in predictis terris & tenementis & omnibus aliis, ut predictum est, aliquid de cetero exigere, uendicare uel clamare poterimus. Et ut [&c. sealing]; hiis testibus, dominis Ricardo de Wyllamescote, & Henrico de la Wade, & ceteri ut infra.

473.

Cyrographum factum inter abbatem & conuentum Egneshamie & Robertum Belegraue de piscaria de Egnesham. fol. 106v.

May 3, 1284.

Omnibus [&c.] Thomas permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem. Nouerit uniuersitas uestra, nos tradidisse Roberto Belegraue piscariam nostram in Tamisia de Egnesham ad firmam, quo ad uixerit, pro quadraginta solidis sterlingorum ad quatuor anni terminos pro equalibus porcionibus diuidendis[2], nobis & successoribus nostris sine difficultate soluendis, uidelicet ad festum sancti Michaelis, ad festum sancti Thome, ad festum sancte Marie in Marcio, & ad festum sancti Iohannis Baptiste: ita tamen quod non liceat dicto Roberto dictam piscariam alicui dimittere seu alienare, quocunque titulo seu colore, sine uoluntate & concensu nostro expresso. Et si contingat dictum Robertum in solucione predictorum quadraginta solidorum aliquo termino uel terminis deficere, liceat nobis ipsum in domo & extra domum per omnia catalla sua ubicunque fuerint inuenta distringere: et dictus Robertus prata nostra iuxta Tamisiam custodiet, & pro eis respondebit, si quod dampnum per eius defectum incurrerimus. Dicto autem Roberto in fata decedente, dicta piscaria cum omnibus suis pertinenciis libere & sine contradiccione alicuius ad nos redibit; ita quod, ipso mortuo, dictam piscariam ad proprios usus retinere, uel de ea pro libito nostre uoluntatis, secundum quod nobis utile uisum fuerit, sine impedimento suorum heredum uel alicuius alterius disponere possimus. Et ad maiorem huius rei securitatem huic presenti scripto in modum cyrographi confecto [partes[1]] alternatim sigilla sua apposuerunt. Hiis testibus, dominis Ricardo de Wyllamescote, Henrico de la Wade, militibus, Roberto le Heyr tunc balliuo de Wodestoke, Willelmo de Sancto Audoeno, Ada de Dunhalle, Willelmo clerico de Egnesham, & Ricardo Halewy de eadem & aliis. Datum apud Egnesham die Inuencionis sancte Crucis, anno regni regis Edwardi xii°.

[1] Not in MS. [2] 'diuidendos', MS.

474.

Carta Roberti Belegraue de uno mesuagio in Egnesham.

May 3, 1284. Omnibus [&c.] Thomas permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra, nos dedisse [&c.] Roberto Belegraue de Egnesham unum mesuagium, quod iacet inter mesuagium quod fuit Iohannis Auenel & communem stratam que ducit uersus Tamisiam in Egnesham: et confirmamus eidem unam dimidiam uirgatam terre, quam de nobis hactenus tenuit; habenda & tenenda de nobis & successoribus nostris, sibi & heredibus suis, libere, quiete, bene & in pace: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris, ipse & heredes sui, quinque solidos argenti ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Michaelis, ad festum sancti Thome, ad festum sancte Marie in Marcio, & ad festum sancti Iohannis Baptiste pro equalibus porcionibus: et faciet duas sectas ad curiam nostram de Egnesham per annum, uidelicet ad proximam curiam post festum sancti Michaelis & ad proximam curiam post Hockeday, et faciet tres bederipas[1], & leuabit prata nostra de Wyresheye & Wrotheye, pro omni seruicio, exaccione & demanda. Nec licebit dicto Roberto uel heredibus suis dictum mesuagium uel terram antedictam aliquo modo alienare, nisi nobis prius offeratur & assensus noster habeatur. Et ut [&c. alternate sealing], hiis testibus [witnesses & date as in 473].

475.

Quieta clamancia Roberti Belegraue.

April 13, 1284. Omnibus [&c.] Robertus Belegraue filius Walteri piscatoris de Egnesham salutem in domino sempiternam. Noueritis me remisisse, concessisse & omnino pro me & heredibus meis quietum clamasse in
fol. 107r. perpetuum domino Thome abbati & conuentui | Egneshamie & eorum successoribus totum ius & clamium, quod habui uel quoquo modo habere potui in uno mesuagio & una uirgata terre & uno molendino aquatico cum omnibus suis pertinentiis in Egnesham. Preterea remisi & quietum clamaui eisdem abbati & conuentui totum ius & clamium, quod habui uel habere potui in quatuor selionibus terre cum pertinenciis, qui iacent infra metas gardini dictorum abbatis & conuentus in Egnesham. Insuper concessi, remisi & quietum clamaui eisdem abbati & conuentui totum ius & clamium, quod habui

[1] 'bederipes,' MS.

uel habere potui in terris & tenementis, que dicti abbas & conuentus die confeccionis istius quiete clamacionis tenuerunt: habenda & tenenda dictis abbati & conuentui & eorum successoribus bene & in pace, pure & integre, in uiis, semitis, pratis, pascuis & pasturis, aquis, stagnis & molendinis, uiuariis, columbariis, cum eorum ubique pertinenciis in perpetuum, sine aliqua contradiccione uel impedimento mei uel heredum meorum; ita quod nec ego nec aliquis heredum meorum de cetero aliquid iuris uel clamii ulla racione in dictis terris & tenementis uel aliqua parte eorum exigere uel uendicare poterimus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, dominis Ricardo de Wyllamescote, Henrico de la Wade, militibus, Roberto le Heyr tunc balliuo de Wodestoke, Willelmo de Sancto Audoeno, Ada de Dunhalle, Willelmo clerico de Egnesham, & Ricardo Halewy de eadem, & aliis. Datum apud Egnesham, Idus Aprilis, anno regni regis Edwardi xii°.

476.

Carta abbatis & conuentus de Egnesham de uno mesuagio uersus Tamisiam.

Sciant [&c.] quod ego Robertus Belegraue filius Walteri piscatoris de Egnesham dedi [&c.] domino Thome abbati Egneshamie & eiusdem loci conuentui & eorum successoribus unum mesuagium, quod de eis tenui in uilla de Egnesham, sine aliquo retinemento, in liberam, puram & perpetuam elemosinam: quod quidem mesuagium iacet iuxta aquam de Tamisia, cuius unum caput abuttat super communem stratam, que ducit ad transitum aque Tamisie, & aliud caput super gardinum dictorum abbatis & conuentus: habendum & tenendum libere & integre cum omnibus suis pertinenciis sine aliquo impedimento uel clameo mei uel heredum meorum in perpetuum. Pro hac autem donacione [&c.] dederunt michi predicti abbas & conuentus unum mesuagium in Egnesham prout in carta michi inde confecta plenius continetur. Ego uero [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus . . . [as in 475] de eadem & aliis. [May 3, 1284.[1]]

477.

[Concerning free warren at Mickleton, and suit at the hundred court of Kyftesgate.] fol. 107v.

In itinere Glouc[estrie], anno regni regis Edwardi quinto decimo, coram dominis Willelmo de Saham, Ricardo de Boylaunde, Rogero 1287.

[1] See no. 474.

Loueday, & Iohanne de Metingham, iusticiariis ibidem itinerantibus &c., et Gilberto de Thorntone prosequente pro rege.

Abbas de Egnesham per attornatum suum uenit coram iusticiariis, & per bilettum suum clamat liberam warrennam in manerio suo de Mukeltone, & gratis uult respondere sine breui, & dicit quod clamat warrennam in predicto manerio eo quod dominus Henricus rex, pater regis Ricardi, concessit quod abbas de Egnesham habeat warrennam suam in Mukeltone super forisfacturam decem librarum per cartam dicti H. regis, quam profert, & que hoc idem testatur 'Teste Manassero Bisset dapifero, apud Walinforde.' Et quia ostendit sufficiens warrentum, ideo ad presens inde sine die, saluo iure regis cum inde &c.[1].

Iur[atores] de Rageman[2] presentant quod abbas de Egnesham solebat facere sectam ad Hundredum de Kyftesgate de tribus septimanis in tres septimanas per balliuum suum, & subtraxit se per negligenciam uicecomitis & balliuorum regis tempore regis Henrici, patris regis nunc. Et xii iur[atores] corone dicunt, quod rex nunquam fuit in seysina de predicta secta per predictum abbatem de Egnesham, set quidam Thomas de Colesbourne fac[it] predictam sectam pro predicto abbate pro manerio de Mukeltone. Ideo dictus abbas eat inde quietus &c.

478.[3]

fol. 108r. **[The bequest of Adam, archdeacon of Oxford.]**

March 9, 124⅔. Omnibus [&c.] Gilbertus diuina permissione abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino. Noueritis quod magister Walterus officialis archidiaconi Oxon[iensis] & executores testamenti Ade, quondam archidiaconi Oxon', dederunt nobis pratum in uilla de Estcote, Sauceysham, quod pratum emerunt de Radulfo de Saucey pro decem & octo marcis; et preterea dederunt nobis quindecim marcas argenti de bonis dicti Ade, cuius anime propicietur deus; quod pratum & quas quindecim marcas dedimus Iohanni le Myre militi pro terra, quam tenuit in manerio nostro de Parua Rollendriht, de licencia dictorum executorum; ita quod pro dicto prato & dictis denariis assignauimus, dedimus, & concessimus triginta solidos annuatim de bonis domus nostre ponendos pro anima dicti Ade in hunc

[1] The deed as far as this point may be found in *Placita de quo warranto*, p. 262.

[2] Rageman. The name of a statute of 4 Edw. I, to hear and determine all complaints of injuries done throughout the realm within the previous twenty-five years. *Placita de quo warranto*; Introd. p. xvi.

[3] See nos. 233, 234, 244.

modum, uidelicet ad vnam pitanciam nostram die obitus sui annuatim viginti solidos, & ad pascendum eodem die annuatim centum pauperes decem solidos. Et si contingat, quod vacante abbathia nostra, uel aliquo alio casu, aliquo modo subtrahatur, quominus annuatim sic fiat, nos statim cum poterimus postea tociens pascemus dictos centum pauperes & habebimus pitanciam predictam & celebrabimus exequias dicti Ade, quociens id factum non fuerit. Et vt ista nostra concessio in perpetuum firma sit & stabile, tam nos omnes & singuli, quam dictus officialis auctoritate sua ordinaria, excommunicauimus omnes illos, qui dictam concessionem & donacionem nostram infringent uel infringi procurabunt uel machinabuntur, quominus perpetuam teneant firmitatem, et omnes qui istam scripturam destruent maliciose uel de domo nostra amouebunt, nos & successores ad premissa obligantes sub pena dicte excommunicacionis & diuine vltionis. In huius autem rei testimonium parti huius scripti penes dictos executores residenti sigilla nostra apposuimus, et prefati executores parti eiusdem scripti in modum cyrographi confecti penes nos residenti sigilla sua apposuerunt. Datum apud Egnesham vii Idus Marcii, anno gracie millesimo ccxlii.

479.

[That Eynsham may assart the land between the stony way and the Evenlode.] fol. 108v.

Rogerus Extraneus, iusticiarius foreste citra Trent[am], custodi foreste de Wychewode salutem. Mandatum domini regis suscepimus in hec uerba: 'E. dei gracia rex Anglie, dominus Hybernie &c. dilecto & fideli suo Rogero Extraneo, iusticiario foreste sue, &c. salutem. Cum celebris memorie dominus H. rex pater noster per cartam suam, quam inspeximus, concesserit dilectis nobis in Christo abbati & conuentui de Egnesham, quod ipsi assartare possint totam terram suam, que est inter Bladenam & chiminum petrinum, & quod terram illam inter assarta non numeratam teneant in puram & perpetuam elemosinam, vobis mandamus, quod eosdem abbatem & conuentum terram predictam assartar[e] & assartatam tenere permittatis iuxta tenorem carte predicte, prout iidem abbas & conuentus racionabiliter eam assartare & tenere consueuerunt temporibus retroactis. Teste me ipso apud Lindhurste, secundo die Septembris anno regni nostri tercio decimo.' Et ideo vobis mandamus quod mandatum istud plene exequamini in forma predicta. Datum apud Derby, die Lune proxima post festum sancti Michaelis, anno predicto. Oct. 1, 1285.

480.

[A final concord about the advowson of Whitfield, Northants.]

Feb. 3, 1285. Hec est finalis concordia facta in curia domini regis apud Westmonasterium in crastino Purificacionis beate Marie anno regni regis Edwardi filii regis Henrici tercio decimo, coram Thoma de Weylaunde, Iohanne de Louetot, Rogero de Leycestria & Willelmo de Bromptone iusticiariis & aliis domini regis fidelibus, tunc ibidem presentibus, inter Petrum de Montibus petentem & abbatem de Egnesham tenentem de aduocacione ecclesie de Wytefeude cum pertinenciis; unde placitum fuit inter eos in eadem curia, scilicet quod predictus Petrus recognouit predictam aduocacionem predicte ecclesie cum pertinenciis esse ius ipsius abbatis & ecclesie sue [sancte [1]] Marie de Egnesham; et illam remisit & quietum clamauit de se & heredibus suis predicto abbati & successoribus suis & ecclesie sue predicte inperpetuum. Et pro hac recognicione [&c.] idem abbas cepit predictum Petrum in singulis oracionibus & beneficiis, que de cetero fient in ecclesia sua sancte Marie de Egnesham predicta in perpetuum.

481.

[An assise concerning the last presentation to the church of Tetbury.]

fol. 109r. 1297. Gloucestria. Assisa uenit recognitura, quis aduocatus tempore pacis presentauit vltimam personam que mortua est ad ecclesiam de Thettebury, que vacat &c., & cuius aduocacionem abbas de Egnesham clamat versus Godefridum episcopum Wygorniensem & magistrum Ricardum de Plumstoke: et vnde idem abbas per attornatum suum dicit, quod quidam Iohannes quondam abbas &c., predecessor istius abbatis nunc, tempore pacis, tempore regis nunc, presentauit ad predictam ecclesiam quendam magistrum Gregorium de Keyrewent, clericum suum, qui ad presentacionem suam fuit admissus & institutus &c., post cuius mortem predicta ecclesia modo vacat &c. Et episcopus & magister Ricardus per attornatum ipsius episcopi uen[iunt], et magister Ricardus dicit, quod ipse nichil habet nec aliquid habere clamat in aduocacione predicta &c., nec aduocacionem illam predicto abbati deforciat &c.; et episcopus similiter dicit, quod ipse nichil clamat in aduocacione predicta nisi tanquam loci dyocesanus &c., nec predictam aduocacionem ei deforciat &c.;

[1] Omitted in MS.

ideo predictus abbas habeat breue predicto episcopo, quod non obstante reclamacione predictorum episcopi & magistri Ricardi ad presentacionem ipsius abbatis ad predictam ecclesiam idoneam personam admittat.

Placita coram I. de Metingham & sociis suis iustic[iariis] de Banco, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici xxv, termino Pasche, rotulo cxi.

482.

Item placita coram I. de Metyngham & sociis suis, iustic[iariis] de Banco, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici xxi°, secundo & tertio.

Oxon. Abbas de Egnesham per attornatum suum op[tulit] se 1292-4.
quarto die versus Willelmum Sely de Egnesham & peciit versus eum unum mesuagium & unam dimidiam acram terre cum pertinentiis in Egnesham, vt ius &c. in quibus idem Willelmus non habuit ingressum nisi per Margeriam, que fuit uxor Henrici de Dorne, que inde iniuste & sine iudicio disseysiuit predictum abbatem &c. Postea idem Willelmus post uisum & dil[aci]ones suas, videlicet in crastino sancti Iohannis Baptiste, anno regni regis Edwardi secundo[1] op[tulit] se, & uoc[auit] ad waranciam Agnetem filiam Margerie, que fuit uxor Henrici de Dorne, infra etatem existentem, per quandam cartam quam in curia inde protulit. Et quia dubium erat, utrum dicta Agnes fuit plene etatis necne, dictum fuit attorn[ato] abbatis, quod sequeretur breue de iudi[cio] ad sum[monendam] predictam Agn[etem], quod esset coram iustic' predictis, vt apparere possit per aspectionem corporis &c. Postea uenit dicta Agnes & war[rantizat] predicto Willelmo predicta tenementa & predicto abbati predicta tenementa reddidit in curia; ideo consideratum fuit quod predictus abbas recuperaret inde seysinam suam, & quod predictus Willelmus haberet de terra predicte Agnetis ad ualenciam, cum acciderit. Et quia dubitabatur de fraude contra statutum, dictum fuit attorn[ato] abbatis, quod sequeretur breue de iudicio ad fac[iendum] uenire xii &c., ad inquirendum de fraude & collusione contra statutum: per quod breue datus est dies in Oct[abis] sancte Trinitatis, & iterum pro defectu iur[atorum] in crastino | Animarum anno uicesimo quarto. Ad quem diem abbas per fol. 109ᵛ.
attornatum suum uenit & similiter iur[atores], & uicecomes mandauit quod scir[e] fecit capitali domino &c. Iur[atores] dicunt super sacra-

[1] The short for *vicesimo secundo.*

mentum suum quod nulla est fraus nec collusio inter ipsum abbatem & tenentem: et dicunt quod predecessor istius abbatis immediatus fuit seysitus de predictis tenementis, vt de iure ecclesie sue per xx annos: et dicunt quod iste abbas, qui nunc est, tenuit eadem tenementa per duos annos quousque predicta Margeria ipsum abbatem inde iniuste & sine iudicio disseysiuit. Et dicunt quod iste abbas vixit in abbathia illa per xv annos: et quia per computacionem temporis predicti abbatis predecessoris &c., & eciam tempore istius abbatis nunc manifeste conuictum est, quod predicta tenementa fuerunt ius ecclesie beate Marie de Egnesham ante statutum, consideratum est quod predictus abbas, non obstante statuto, recuperet seysinam suam &c. Ideo habeat seysinam &c. Et inuenietur istud recordum in rotulo termini Pasche, anno domini regis predicti xxiiii^to^, rotulo lxxxvii.

483.

[The woods of Eynsham in Shotover & Wychwood forests are to be quit of regard for a fine of 100 marks.]

Feb. 4, 1307. Edwardus dei gracia rex Anglie, dominus Hybernie & dux Aquitannie, omnibus ad quos presentes littere peruenerint salutem. Quia accepimus per inquisicionem, quam per dilectum & fidelem nostrum Hugonem le Despenser, iusticiarium nostrum foreste vltra[1] Trentam fieri fecimus, quod non est ad dampnum vel preiudicium nostrum seu nocumentum forestarum nostrarum de Whicchewode & Shotoure, si concedamus dilectis nobis in Christo abbati & conuentui de Egnesham, quod ipsi boscos suos de Egnesham & Cherlebury, qui sunt infra metas foreste nostre predicte de Whicchewode, & boscum suum de Etona, qui est infra metas predicte foreste nostre de Shotoure, habeant & teneant sibi & successoribus suis quietos de regardo in perpetuum, ita tamen quod venacio nostra in predictis boscis bene custodiatur, & quod coopertum predicti bosci de Etona non destruatur; nos per finem centum marcarum, quem dictus abbas fecit nobiscum coram venerabili patre W. Conuentrensi & Lychefeldensi Episcopo, thesaurario nostro, de assensu prefati iusticiarii nostri & in presencia sua, concessimus eisdem abbati & conuentui pro nobis & heredibus nostris, quod ipsi boscos suos predictos habeant & teneant sibi & successoribus suis quietos de regardo imperpetuum: ita quod nullus forestarius, viridarius, regardator & alius minister noster foreste quicunque, uel heredum nostrorum, de boscis predictis in aliquo se intromittat, nisi tantum de venacione nostra & heredum nostrorum,

[1] Correctly 'ultra', as the king was at the time north of the Trent.

quam per proprios forestarios nostros, & heredum nostrorum, in boscis predictis uolumus custodiri, sed tota custodia boscorum predictorum pertineat ad predictos abbatem et conuentum & successores suos ac eorum homines seu ministros ad custodiam eorundem boscorum per predictos abbatem & conuentum ac eorum successores deputandos, & iidem homines seu ministri, ad custodiam illam sic deputandi, sacramentum nobis & heredibus nostris prestabunt, quod ipsi nobis seu heredibus nostris de uenacione | nostra in boscis predictis non foris- **fol. 110r.**
facient,[1] nec quantum in ipsis erit per alios forisfieri permittent. Et si magnum vastum in boscis predictis fieri contigerit, tunc iusticiarius noster, uel heredum nostrorum, de foresta vltra Trentam vastum illud videat, & nobis seu heredibus nostris faciat racionabiliter emendari; hoc etiam nobis & heredibus nostris reseruato, quod omnes transgressores de uenacione nostra, uel heredum nostrorum, in boscis predictis per proprios ministros nostros & heredum nostrorum de foresta attachiabuntur, & transgressiones per ipsos sic factas nobis seu heredibus nostris emendabunt. In cuius rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Lanrecoste quarto die Februarii anno regni nostri xxxv.

484.[2]

[Grant of a virgate in Shifford.]

Sciant [&c.], quod ego Adam dei gracia abbas de Egnesham & [1225-8.[3]]
eiusdem loci conuentus dedimus [&c.] Ricardo filio Wlfrici de Sipforde, pro homagio & seruicio suo, unam uirgatam terre cum mesuag[io] & aliis pertinenciis in Sipforde, illam scilicet quam Wlfricus pater eius quondam tenuit: habendam & tenendam de nobis & successoribus nostris libere, quiete, honorifice & pacifice cum omnibus ad predictam terram pertinentibus: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris, ipse & heredes sui, decem solidos ad quatuor anni terminos, scilicet ad festum sancti Michaelis duos solidos & sex denarios, ad festum sancti Thome apostoli duos solidos & sex denarios, ad festum Annunciacionis beate Marie duos solidos & sex denarios, ad festum sancti Iohannis Baptiste duos solidos & sex denarios pro

[1] 'forisfaciant,' MS.

[2] In the margin: 'Nota bene pro Schifford.'

[3] Robert de Haya was under-sheriff from Christmas 1225 to Michaelmas 1229. Adam ceased to be abbot in 1228.

omni seruicio, exaccione & demanda, que ad nos pertinet; et idem Ricardus acquietabit uillam de Sipford de communi secta comitatuum & hundredorum, si opus fuerit, quando uilla debeat sectam. Et pro hac donacione [&c.] dedit nobis predictus Ricardus quinque marcas argenti pre manibus. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Gedefrido de Craucombe tunc senescallo domini regis, Roberto de Lahae tunc uicecomite, Ricardo Maze, Monekyn de Bamt[one], Rogero Doili eiusdem, Stephano de Fretewelle, Willelmo de Freines, Iohanne le Brune, Hugone de Haddon', Henrico de Lehwes, Adam de Bamt[one], Stephano filio Laurencii de Mora, Warino filio Warine, Rogero de Widewer' & multis aliis.

485.

fol. 110v. **[A record of the tithes in Great Rollright which belonged to Eynsham.]**

Nov. 5, 1286. Omnibus [&c.], Bertrandus le Blount, rector ecclesie de Roulandrithe Magna, salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra, quod cum abbas & conuentus de Egnesham ab antiquo percepissent decimas de terris infrascriptis in Magna Roulandrithe, uidelicet de duabas uirgatis terre, quas Robertus Brendebroke tenet, et una uirgata terre, quam Margareta filia domini tenet, et de tribus acris terre, quas Edwardus clericus tenet, et de dimidia uirgata terre, quam Walterus de la Welle tenet, et de dimidia uirgata terre, quam Adam molendinarius & Hugo socius eius tenent ad terminum uite, et de dimidia uirgata terre quam prior de Nortone colit; que quidem decime ita sunt diuise, quod predictus abbas & conuentus duas garbas perceperunt, & ego & predecessores mei terciam garbam, ac ego Bertrandus anno domini MCC octogesimo sexto predictum abbatem & conuentum spoliassem; ex post facto aduertens me deliquisse, plenam restitucionem eis feci, in uigilia sancti Leonardi, anno supradicto: et obligo me sub pena quadraginta solidorum, quod nunquam eos de cetero inquietabo uel spoliabo predictis decimis, sic ab antiquo perceptis, saluo michi & ecclesie mee & successoribus meis iure, si quod michi uidetur competere, inpetitorio. In cuius rei testimonium, quia sigillum meum est incognitum, sigillum decani de Nortone, qui predicte interfuit restitucioni, ad instanciam meam una cum sigillo meo presentibus est appensum. Datum apud Roulandrithe Parua, in uigilia sancti Leonardi, anno domini supradicto.

486.

Placita apud Westmonasterium coram Thoma de Weylande & sociis suis iusticiariis de Banco a die sancti Michaelis in vnum mensem anno regni regis Edwardi quintodecimo finiente.

Oxon. Simon filius Hugonis Horloke petit uersus Petrum le porter de Egnesham unum mesuagium & unam acram terre cum pertinenciis in Egnesham, & uersus eundem Petrum, quem Ricardus Bacun uoc[at] ad waranciam, & qui ei war[antizat], unam acram terre cum pertinentiis in eadem uilla, ut ius suum &c.; de quibus Matildis, que fuit uxor Iohannis le porter, auia predicti Symonis, cuius heres ipse est, fuit seysita in dominico, ut de feodo, die quo &c. Et Petrus uenit & al[ias] uocat ad waranciam abbatem de Egnesham qui modo uenit per sum[monitores]; et petit sibi ostendi per quod debeat ei war[antizare]: et predictus Petrus profert quandam[1] cartam sub nomine cuiusdam Iohannis quondam abbatis de Egnesham & eiusdem loci conuentus, que testatur quod idem abbas & conuentus dederunt & carta sua confirmauerunt eidem[2] Iohanni le porter, antecessori istius Petri, cuius heres ipse est, tres dimidias acras terre in Egnesham & obligauit se & successores suos ad warantiam &c.: et predictus abbas dicit, quod non debet ei predicta tenementa war[antizare] per predictam cartam, quia dicit quod predicta tenementa, contenta in predicta carta, non sunt eadem que petuntur, & que idem Symon posuit in uisu suo. Et de hoc ponit se super patriam; et Petrus similiter. Ideo u[sque] in crastino Purificacionis beate Marie, quia tam &c. Postea in octabis sancti Martini, anno regis nunc xvii°, uenerunt iur[atores] qui dicunt super sacramentum suum, quod predicta tenementa in predicta carta nominata non sunt illa, que predictus Symon petit, et que posuit in uisu suo. Ideo consideratum est quod predictus Simon recuperet inde seysinam suam uersus predictum Petrum; et Petrus in misericordia; et predictus abbas quietus de warantia. 1287–9.

487.

Breve inquisicionis super uisu franciplegii de Egnisham. fol. 111r.

Edwardus dei gracia rex Anglie, dominus Hibernie & dux Acquitannie, uicecomiti Oxonie salutem. Ex parte dilecti nobis in Feb. 6, 1290.

[1] 'quondam,' MS. [2] 'eiusdem,' MS.

Christo abbatis de Egnesham nobis est ostensum, quod cum ipse percipere & habere debeat, & ipse & predecessores sui abbates de Egnesham a tempore, quo non extat memoria, semper hactenus percipere & habere consueuerunt, fines & amerciamenta de uisu franciplegii hominum & tenencium suorum de Egnesham prouenient[ia], tu occasione octo solidorum tibi & balliuo nostro de Wodestoke pro uisu illo tenendo per manus balliuorum predicti abbatis soluendorum, asserens fines & amerciamenta predicta ad te & balliuum nostrum pertinere, ipsum abbatem & homines & tenentes suos predictos pro finibus & amerciamentis illis tibi & balliuo nostro predicto reddendis grauiter distringis, & ea occasione multipliciter inquietas & molestas minus iuste, in ipsius abbatis dispendium non modicum & grauamen. Et quia tam super iure quod predictus abbas in premissis habere clamat, quam super iure quod inde ad te & ad eundem balliuum nostrum pertinet, uolumus certiorari, tibi precipimus quod per sacramentum proborum & legalium hominum de comitatu tuo, per quos rei ueritas melius sciri poterit, diligenter inquiras super singulis articulis, uisum predictum contingentibus, plenius ueritatem; et inquisicionem inde distincte & aperte factam sub sigillo tuo & sigillo eorum, per quos facta fuerit, nobis sine dilacione mittas & hoc breue; ut comperta ueritate premissorum, eidem abbati inde debitam iusticiam exhiberi faciamus. Teste me ipso apud Westmonasterium, sexto die Februarii, anno regni nostri xviii.

488.

[The same.]

May 29. 1290. Inquisicio facta coram Willelmo de Greynuile, uicecomite Oxonie, die Lune in crastino sancte Trinitatis per sacramentum Ricardi de Willamescote, Henrico de Boueles, Walteri de Wythulle, Roberti de Eethone militum, Walteri de Takele, Ricardi de Cumbe, Symonis de Preus, Ade de Downhalle, Iohannis le Rous, Willelmi de Northleye, Willelmi Raulyn, & Radulfi de Swerforde, iuratorum ad inquirendum si abbas de Egnesham & predecessores sui abbates de Egnesham, a tempore quo non extat memoria, semper hactenus percipere & habere consueuerint fines & amerciamenta de uisu franciplegii hominum & tenencium suorum de Egnesham prouenientia pro octo [solidis [1]] soluendis uicecomiti & balliuo domini regis de Wodestoke pro uisu tenendo, uel si uicecomes & balliuus de Wodestoke fines & amerciamenta predicta una cum predictis octo solidis percipere & habere

[1] Not in MS.

debeant & consueuerint, ut iidem uicecomes & balliuus dicunt; qui dicunt super sacramentum suum, quod abbas de Egnesham habere debet, & predecessores sui abbates de Egnesham habere semper, a tempore a quo non extat memoria, & percipere consueuerunt fines & amerciamenta de uisu franciplegii de Egnesham hominum & tenencium suorum predictorum pro predictis octo solidis, eidem uicecomiti & balliuo soluendis, & hospicium eisdem uicecomiti & balliuo ad diem, quo uisus predictus tenetur, inueniendo. In cuius rei testimonium sigilla sua apposuerunt.

489.

[The same.]

Que quidem inquisicio fuit returnata ad cancellariam domini regis in termino sancte Trinitatis anno regni regis Edwardi filii regis Henrici xviii°; et aliud breue domini regis mandatum uicecomiti Oxonie pro eodem negocio in hec uerba. 'Edwardus dei gracia &c. uicecomiti Oxonie &c. Quia accepimus per inquisicionem, quam per te fieri fecimus, quod dilectus nobis in Christo abbas de Egnesham percipere & habere debet, & ipse & predecessores sui abbates de Egnesham, a tempore quo non extat memoria, semper hactenus percipere & habere consueuerunt fines & amerciamenta de uisu franciplegii hominum & tenencium suorum de Egnesham proueniencia; ita tamen quod uicecomes noster comitatus predicti & balliui nostri de Wodestoke, qui pro tempore fuerint, octo tantum solidos inde pro uisu isto tenendo per manus balliuorum predicti abbatis percipiant, & hospicium suum die & nocte, cum uisum illum fecerint, habeant; nolentes quod abbas contra modum huiusmodi molestetur, tibi precipimus quod | ipsum abbatem contra consuetudinem predictam non graues in aliquo, seu molestes. Teste me ipso apud Westmonasterium xxiiii° die Iunii, anno regni nostri xviii°. June 23, 1290. fol. 111v.

490.

Chadelintone: de anno r. r. Edwardi xx° in octabis sancti Michaelis.[1]

Abbas de Egnesham per attornatum suum petit uersus Ricardum Douuyle[2] & Matildem vxorem eius aduocacionem capelle de Chade- 1292.

[1] The same deed occurs, as no. 500, f. 114r: the heading there is 'Recordum de Banco coram Iohanne de Metyngham & sociis suis, tunc iusticiariis ibidem, de termino sancti Michaelis, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici uicesimo: rotulo xiii°: Metyngham.' See also no. 595.

[2] 'de Ouuile': f. 114.

lintone, vt ius ecclesie sue &c., per precipe de aduocacione &c.; & unde dicit, quod quidam Gilbertus quondam abbas de Egnesham predecessor ipsius abbatis fuit seysitus de predicta aduocacione, ut de feodo & iure ecclesie sue beate Marie de Egnesham, tempore pacis, tempore domini Henrici regis patris domini regis nunc: et qui eodem tempore ad eandem capellam presentauit quemdam Walterum de Sancto Edmundo clericum suum, qui ad presentacionem suam fuit admissus & institutus; capiendo inde expleta vt in oblacionibus, obuentionibus, minutis decimis & grossis ad ualenciam &c.; et quod tale sit ius suum & ecclesie sue predicte offert &c. Et Ricardus & Matildis per attornatum suum uen[erunt] & defend[unt] ius suum quando &c., et seysinam predicti Gilberti quondam abbatis &c., predecessoris predicti abbatis, ut de feodo & iure &c. et totum, & ponunt se in magnam assisam domini regis: et petunt recognicionem fieri, utrum ipsi maius ius habeant in predicta aduocacione vt ius ipsius Matildis, an predictus abbas &c.: et offerunt domino regi dimidiam marcam pro habenda mencione de tempore &c., & recipitur &c. Dies datus est eis hic in octabis sancti Hillarii. Et tunc uen[erunt] quatuor milites &c. [[1] ad quem diem uenerunt Iohannes de Elesfeud, Iohannes de Preus, Robertus de Romeny & Walterus de Wyhthulle quatuor milites electi ad eligendum magnam assisam predictam, & elegerunt Iohannem de Elesfeud, Iohannem de Preus, Robertum de Romeny, Walterum de Wyhthulle, Alanum de Craule, Milonem de Hastynges, Mathiam de Besilles, Fulconem de Rucote, Willelmum de Scalebroke, Henricum de Bruyli, Rogerum de Lile & Egidium de Lile. Iudicium. Uicecomes uenire faciat eos hic in octabis sancte Trinitatis &c. Ad quem diem uenerunt partes per attornatos suos & similiter duodecim milites, qui dicunt super sacramentum suum, quod predictus Gilbertus quondam abbas &c. predecessor predicti abbatis, fuit seysitus de aduocacione capelle predicte tempore pacis tempore domini Henrici regis predicti, & eodem tempore presentauit predictum Walterum clericum suum ad predictam capellam; et dicunt quod predictus abbas maius ius habet in predicta aduocacione, vt de iure ecclesie sue predicte, quam predicti Ricardus & Matildis, vt de iure ipsius Matildis. Ideo consideratum est, quod predictus abbas recuperet seysinam suam uersus predictos Ricardum & Matildem de predicta aduocacione: habendam & tenendam ipsi abbati & successoribus suis & ecclesie sue predicte quiete de predictis Ricardo & Matilde & heredibus ipsius Matildis imperpetuum: & Ricardus & Matildis in misericordia].

[1] The rest of the deed comes from f. 114.

491.

[A quit-claim in Eynsham.]

Uniuersis [&c.] Henricus filius Iohannis de la Bertone de Egnesham salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me remisisse, relaxasse & totaliter pro me & heredibus meis imperpetuum quietum clamasse religiosis viris domino dei gracia abbati de Egnesham & eiusdem loci conuentui totum ius & clamium, quod habui seu aliquo modo habere potui in quibuscunque terris seu tenementis infra precinctum manerii de Egnesham cum membris suis de Tilgarsle & la Hamstalle, que michi racione alicuius antecessoris mei seu eciam proprie seysine mee descendere, reuerti uel accidere quoquomodo poterint [*sic*] in futurum. Remisi eciam eisdem abbati & conuentui totum ius meum & clamium, si quod habui in quibuscunque aliis terris seu tenementis, pro quibus per cartam suam uel sine carta ad warrantyam qualitercunque fuerint obligati; ita quod nec ego uel heredes mei seu aliquis nomine nostro quicquam iuris uel clamii in eisdem tenementis seu eorum[1] aliquo imposterum vendicare ualeamus. Pro hac autem remissione [&c.] dederunt michi dicti religiosi uiginti solidos sterlingorum pre manibus. In cuius [&c. sealing] hiis testibus, Edmundo de Wodestoke, Thoma le Harpur, Ada de Dunhalle, Ricardo de Seyn Oweyn, Iohanne de Norhtleye, Willelmo le Bedel de eadem, Ricardo Bacun, Iohanne Morel, Thoma Alberd & multis aliis. [1281–1307.]

492.

Q ta clamantia Iohannis filii Ricardi Damesabine. fol. 112r.

Vniuersis [&c.] Iohannes filius Ricardi Damesabine de Egnesham salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas vestra me concessisse, remisisse & in perpetuum pro me & heredibus meis quietum clamasse religiosis uiris abbati & conuentui de Egnesham totum ius & clamium quod habui seu aliquo modo habere potui in quibuscunque terris uel tenementis in uilla de Egnesham, que michi racione alicuius antecessoris mei descendere seu reuerti poterunt in futurum; ita quod nec ego seu aliquis meo nomine quicquam iuris uel clamii in eisdem imposterum vendicare ualeamus. In cuius rei testimonium sigillum meum presentibus litteris apposui, hiis testibus, Iohanne de la Sale de Norhtleye, Ricardo Bacun, Iohanne Morel, Nicholao Fabro, Adam le Clerke, & multis aliis. Dat' apud Egnesham die sancti Laurencii, anno regni regis Edwardi vicesimo secundo. Aug. 10, 1294.

[1] 'eis,' MS.

493.

Omnibus [&c., a repetition of no. 235 A].

494.[1]

fol. 112v. Mar. 12, 1291.

Edwardus dei gracia rex Anglie, dominus Hybernie & dux Aquitannie, omnibus ad quos presentes littere peruenerint salutem. Licet de communi consilio regni nostri prouiderimus, quod non liceat uiris religiosis seu aliis ingredi feodum alicuius, ita quod ad mortuam manum deueniat, sine licencia nostra & capitalis domini, de quo res illa immediate tenetur, uolentes tamen dilecto & fideli nostro Iohanni Giffard graciam facere specialem, dedimus ei licenciam quantum in nobis est, quod ipse quatuor mesuagia & unum toftum cum pertinenciis in Oxonia dare possit & assignare dilectis nobis in Christo priori & conuentui ordinis sancti Benedicti Oxonie: habenda & tenenda eisdem priori & conuentui & successoribus suis in perpetuum; et eisdem priori & conuentui quod mesuagium [*sic*] & toftum predicta ab eodem Iohanne recipere possint, similiter licenciam concedimus specialem; nolentes quod idem Iohannes uel heredes sui, aut predicti prior & conuentus uel successores sui racione statuti predicti per nos uel heredes nostros inde occasyonentur in aliquo uel grauentur; saluis tamen capitalibus dominis feodi illius seruiciis inde debitis & consuetis. In cuius rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes: teste me ipso apud Longam Icchentone xiio die Marcii anno regni nostri decimo nono.

495.[2]

[Gloucester College.]

[1291.]

Sciant presentes & futuri, quod ego Iohannes Giffard dominus de Bremesfeld pro salute anime mee & animarum Matildis Longespeye, quondam consortis mee, & antecessorum & heredum meorum dedi [&c.] deo & beate Marie & ecclesie beatorum Iohannis apostoli & ewangeliste & Benedicti abbatis & confessoris, Oxonie, & priori & conuentui eiusdem loci ordinis sancti Benedicti & communitati monachorum eiusdem ordinis prouincie Cantuariensis, ibidem causa

[1] In a late hand there is this heading: 'Pro confratribus studentibus in collegio Glou'.'

[2] In the version of this deed printed in the *Monasticon* in the account of Gloucester Hall the names are somewhat corrupt.

studii transmissorum seu transmittendorum, in forma debito modo prouisa & statuta per generale capitulum ordinis & prouincie predicte, omnes terras & tenementa cum singulis suis pertinentiis, que habui in uico de Stocwellestrete in suburbio Oxonie, uidelicet omnes terras & tenementa, que habui de dono & feoffamento fratris Willelmi de Haunle tunc prioris sancte domus Hospitalis sancti Iohannis Ierosolymitani in Anglia, assensu & uoluntate omnium fratrum totius capituli sui, et omnes terras & tenementa que habui ex dono & feoffamento Iohannis de Langeport burgensis Oxonie, et totum illud tenementum quod habui ex dono & feoffamento Eue lotricis, et totum illud tenementum quod habui ex dono & feoffamento Iohannis Wheston & Ydonie uxoris sue, et totum illud tenementum quod habui ex dono & feoffamento Stephani Deuone & Alicie uxoris sue, ad fundationem & adiutorium perpetue sustentacionis prioratus & communitatis ordinis predicti ibidem in liberam, puram & perpetuam elemosinam & quietam: habenda & tenenda predictis priori & conuentui & successoribus suis & communitati predicte de me & heredibus meis libere, quiete ab omni seruicio, exaccione & seculari demanda in perpetuum. Et ego [&c. warranty], ita quod predicto priore cedente uel decedente, quilibet prior succedens electus per conuentum dicti loci michi & heredibus meis tanquam patrono loci illius presentetur, quem sine difficultate, dilacione seu calumpnia aliqua recipiemus. Et uolo & concedo pro me & heredibus meis, quod supprior & conuentus eiusdem prioratus habeant & percipiant libere tempore uacacionis omnes exitus & prouentus ad prioratum & communitatem predictam pertinentes sine aliquo impedimento uel calumpnia mei uel heredum meorum inperpetuum. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, domino Iohanne Giffard consanguineo meo, domino Roberto filio Pagani, domino Radulpho de Gorges, domino Roberto de Stepeltone militibus, & Iohanne le Bret, Iacobo de Lye, Iohanne de Aqua, & aliis.

495 A.

[A leaf has at some time been cut out: what follows seems to be the ending of a lost deed]. fol. 113r.

Oxon. Datus est dies Iohanni Falcon', qui sequitur pro rege, querenti & abbati de Egnesham de placito quo waranto a die Pasche in unum mensem ubicunque &c., et interim dominus rex wult certiorari &c[1].

[1] This is not part of any deed in the *Placita de quo warranto*.

496.

[Eynsham grants a corrody to John of Christchurch, their mason.]

[1281–1307.] Uniuersis [&c.] Thomas, permissione diuina abbas Egneshamie, et eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos Iohanni de Christescherche cementario pro laudabili seruicio officii sui, quod nobis et domui nostre hucusque impendit, & quamdiu uixerit et laborare poterit, fideliter est impensurus, ad quod iuramento se astrinxit, dedisse et concessisse pro nobis & successoribus nostris uictum et uestitum suum in domo nostra de Egnesham ad totam uitam suam in forma subscripta, uidelicet quolibet die unum panem monachalem et unum panem seruientum & unum galonem & dimidium ceruisie melioris, et unam robam contra Natale Domini de secta clericorum cum furura[1], et pro omnibus aliis necessariis quadraginta solidos bone & legalis monete annuatim ad quatuor anni terminos consuetos pro equalibus porcionibus diuidendos, ac fideliter eidem ad eosdem terminos persoluendos. Si autem dictus Iohannes infirmatus fuerit uel tanta debilitate affectus, quod amplius laborare nequiuerit, nichilominus omnia supradicta cum honesta camera infra abbathiam sibi assignata uel assignanda percipiet sine diminucione & fraude: nec licebit de cetero predicto Iohanni alicui alii seruire uel ad seruiendum se obligare sine nostro & successorum nostrorum assensu & licencia speciali. In cuius rei testimonium huic scripto in modum cirographi confecto partes alternatim sigilla sua apposuerunt. Datum in capitulo nostro &c.

498.[2]

fol. 113v. **[A form for appointing a proxy to raise a loan.]**

Uniuersis [&c.] Noueritis quod nos nostro & monasterii nostri nomine, & pro nostris & monasterii nostri necessariis negociis & utilitatibus in tali loco expediendis, dilectum nobis in Christo talem, exhibitorem presencium, constituimus & facimus procuratorem nostrum ad contrahendum mutuum nostro & monasterii nostri nomine & a quibuscunque personis clericis uel laicis, uno uel pluribus, usque ad summam tante pecunie, xiii solidis & iiii denariis pro marca qualibet computatis: et ad promittendum & iurandum in animas

[1] i. e. a clerk's suit with fur.

[2] Wood forgets the number 497.

nostras nos reddituros & soluturos eisdem creditoribus uel uni eorum in solid[um] dictam pecunie quantitatem loco & termino, quibus promittere uoluerit, cum dampnis & expensis & interesse, & ad obligandum propterea se procuratorio nomine pro nobis & nos ipsos & successores nostros omnes & dictum monasterium nostrum & omnia nostra & dicti monasterii bona mobilia & immobilia, presencia & futura, ecclesiastica & mundana; et ad renunciandum excepcioni non numerate[1] & non recepte & in nostram & dicti monasterii utilitatem non conuerse pecunie, & excepcioni doli, & constitucioni de duabus dietis edite in concilio generali, & conuencioni locorum & iudicum, iuri reuocandi dom[um], beneficio restit[ucionis] in integrum, omnibus apostolicis litteris & maxime illis per quas ab apostolica sede d[icitu]r Anglicis esse indultum, ne ultra mare seu extra regnum Anglie conueniri uel ad iudicium euocari ualeant sine speciali mandato dicte sedis faciente mencionem de dicto indulto, & omnibus aliis ex[cepcioni]bus & iuribus; & ad comparendum in iudicio coram auditore causarum domini pape & dictum debitum recognoscend[um] & ad omnem condempnacionem & preceptum de soluendo dictum debitum subeund[um], & in audiend[um] & subeund[um] excommunicacionis & interdicti sentencias ferendas ab auditore predicto, prout sibi placuerit, quas ipso facto incurramus, nisi supradictum debitum soluerimus loco & termino supradictis; & ad conquiescendum sponte condempnacioni, precepto & sentenciis memoratis; & generaliter ad omnia & singula facienda que in predictis & pro predictis fuerint oportuna; ratum habituri & gratum quicquid per predictum procuratorem nostrum factum & procuratum fuerit in predictis & quolibet predictorum. In quorum &c.

499.

[That Eynsham may assart the land between the stony way and the Evenlode.]

Rogerus Extraneus, iusticiarius foreste &c., custodi foreste de Wichewode uel eius locum tenenti salutem. Cum nuper[2] ex mandato domini regis nobis directo uobis mandauerimus quod permitteretis abbatem & conuentum de Egnesham totam terram suam, que est inter Bladenham & chiminum petrinum, in balliua uestra assartare, & assartatam tenere iuxta tenorem carte predecessoris domini regis, Feb. 17, 1286.

[1] 'nu[er]ate' MS.: and the same spelling in the next deed.
[2] i. e. no. 479.

quam idem dominus rex inspexit; et terram illam inter assarta non numeratam tenere, prout idem abbas & conuentus racionabiliter eam assartare & tenere consueuerunt temporibus retroactis; uos mandatum domini regis & nostrum contempnendo, predictum abbatem & suos super hoc perturbatis & multipliciter grauatis in ipsorum dispendium & grauamen; super quo uobis iterato mandamus firmiter iniungentes, quod non obstante ullo precepto nostro per uestram suggestionem uobis facto, predictum abbatem & suos terram suam predictam assartare, & sic assartatam in pace & sine perturbacione uestri aut uestrorum tenere permittatis, secundum tenorem & formam concessionis predicte. Et hoc, sicut uos indempnes conseruare uolueritis, non omittatis, ne pro contemptu uestri contingat uos grauiter amerciari. Datum London' die dominica proxima post festum sancti Ualentini martiris, anno regni regis E. xiiii°.

500.

fol. 114r. **[Concerning the advowson of Chadlington.]**

[A repetition of no. 490].

501.[1]

fol. 114v. **Scriptum abbatis de Regali Loco iuxta Oxoniam de decimis de Erdingtone.**

June 21, 1294. Omnibus [&c.] Ricardus dictus abbas de Regali Loco iuxta Oxoniam ordinis Cisterciensis & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Cum pacis caritatisque bonum inter filios dei & filios perdicionis discernere sit manifestum, religiosis omnibus hoc peculiarius est amplectendum. Nos materiam controuersie & discordie tanto bono contrarie precidere uolentes infuturum, concedimus pro nobis & successoribus nostris abbati & conuentui de Egnesham & eorum successoribus imperpetuum, quod omnes decimas suas infra manerium nostrum de Erdyngtone sine impedimento uel molestia sibi uel suis a nobis uel nostris quoquomodo inferenda colligere, cariare, ac de eisdem ordinare secundum consuetudinem hactenus

[1] Between nos. 500 & 501 the following is written: 'Carta quiete clamacionis Iohannis de Witfelde super ea aduocacione versus finem huius libri.' Then in a later hand is written: 'Require plus de ista materia in fine libri in nouo percamino.' Charter 595 is about the advowson of Chadlington, but is not a quit-claim.

vsitatam pro libito voluntatis sue valeant temporibus suis oportunis. Illud idem & vicario perpetuo de Erdyngtone, qui pro tempore fuerit, in hiis que statum vicarie sue respiciunt concedimus per presentes, compositionibus tamen personalibus suo tempore duraturis. In cuius rei testimonium huic scripto sigillum nostrum commune est appensum. Datum London' xi kalendas Iulii, anno domini MCC nonagesimo quarto.

502.

[Eynsham refers the question of their tithes in Banbury & Charlbury to the Bishop of Lincoln.] fol. 115r.

July, 1293.

Vniuersis [&c.] frater Thomas abbas monasterii Egneshamie et eiusdem loci conuentus salutem in vero salutari. Ad vniuersitatis vestre noticiam volumus peruenire, quod cum nos & monasterium nostrum plures decimas tam maiores quam minores de manerio & dominicis terris uenerabilis patris domini Lincolniensis episcopi, ac etiam de terris & possessionibus quorundam aliorum infra parochiam prebendalis ecclesie de Bannebyri, necnon & in parochia de Cherlebyri cum suis capellis de Chadelyngtone & Schorthamtone, hactenus pacifice possederimus & possideamus canonice in presenti, attendentes ex quibusdam verisimilibus coniecturis, quod super eisdem decimis uel earum aliquibus lis contra nos saltem de facto proximis retroactis temporibus fuisset suborta, nisi prius pater dominus Oliuerus dei gracia Lincolniensis episcopus monasterii nostri patronus defensionis clipeo nobis in hac parte aduersari uolentibus restitisset, quodque preteritorum exempla in consimilibus cauere nos admonent in futurum; et affectionem sinceram, quam dictus pater erga nostrum & suum peculiare monasterium predictum semper gessit & adhuc gerere comprobatur plenius aduertentes, & sic de ipsius patris beniuolencia confidentes ad plenum; quoad omnes decimas predictas, quas infra dictam parochiam de Bannebyri optinemus, & quoad ius ac possessionem omnimodam, quod & quam habuimus, habemus, seu habere poterimus in eisdem, necnon & ecclesiam predictam de Cherlebyri cum suis capellis antedictis, que de nostro patronatu existit, nos ac monasterium nostrum & ipsas decimas omnes ac predictam ecclesiam cum suis capellis dicti patris ordinacioni pure, sponte & simpliciter submittimus per presentes; ratum habituri & firmum quicquid dictus pater de premissis qualitercunque duxerit ordinandum. In cuius rei testimonium sigillum nostrum commune presentibus est appensum. Datum in capitulo nostro de Egnesham mense Iulii, anno domini MCC nonagesimo tercio.

503.

Littera Lincolniensis Episcopi & confirmatio capituli eiusdem super appropriatione ecclesie de Cherlebyri cum capellis suis.

Aug. 16, 1293. fol. 115v. July 21, 1293.

Vniuersis sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, Philippus decanus & capitulum Lincolniensis ecclesie salutem in domino sempiternam. | Literas venerabilis patris domini Oliueri dei gracia Lincolniensis episcopi inspeximus in hec uerba:— 'Vniuersis [&c.] Oliuerus permissione diuina Lincolniensis episcopus salutem in omnium saluatore. Nos qui ex debito pastoralis officii religiosorum omnium nobis subditorum prospicere tenemur vtilitati pariter & quieti, dilectis in Christo filiis, abbati & conuentui de Egnesham, ex certis causis obligatos nos reputamus specialius in hac parte. Hinc est quod cum iidem abbas & conuentus ecclesiam de Cherlebyri cum suis pertinenciis, necnon & decimas quas in parochiis de Cherlebyri & Bannebyri solent percipere, nostre ordinacioni pure, sponte, simpliciter & absolute per omnia submiserint, prout in littera super eorum submissione confecta plenius continetur, attendentes eorum indigenciam, qua non satis sufficiunt eis ad sui sustentacionem & alia onera eisdem incumbencia bona sua temporalia, quin necesse habeant pro suis supplendis necessitatibus nimis implicari secularibus occupationibus, & per consequens a celestium contemplatione, que a religiosis precipue requiratur, plurimum impediri; quodque de obuentionibus ad dictam ecclesiam de Cherlebyri spectantibus magnam perceperunt hactenus porcionem, per quod uidebantur quasi secte obuentiones, que uidentur potius vniende; quod etiam certis considerationibus pro salute animarum & statu parochie de qua agitur in spiritualibus & temporalibus magis expedire videtur, quod fiat appropriatio & vicaria competens ordinetur, quam quod nomine rectoris proficiatur aliquis in eadem; deum habentes pre oculis, prefatam ecclesiam de Cherlebyri cum suis de Chadelyngtone & Schorthamptone capellis, cuius esse noscuntur absque qualibet dubitatione patroni, necnon cum omnibus suis iuribus & pertinentiis, seu fructus, prouentus & obuentiones eiusdem ecclesie qualescunque, rectore ipsius factum nostrum huiusmodi approbante & plenius collaudante, cedente uel decedente, auctoritate pontificali, concurrenteque concessu decani & capituli nostre Lincolniensis ecclesie, prefatis abbati & conuentui ac monasterio suo concedimus & assignamus in vsus proprios perpetuo conuertend[a], salua portione congrua pro vicaria in ipsa ecclesia vna

cum domo seu manso congruo pro nostro arbitrio ordinanda: ordinamus insuper & diffinimus, quod archidiacono Oxonie, qui pro tempore fuerit, pro commodo sequestri quod tempore vacacionum ipsius ecclesie percipere consueuit dimidiam marcam in festo Pasche annuatim soluere teneantur: de decimis uero, quas in parochia de Bannebyri impresentiarum percipiunt & hactenus pacifice perceperunt, volumus & tenore | presentium ordinamus, quod earumdem gaudeant fol. 116r. possessione quieta quousque, ut premittitur, ecclesie de Cherlebyri cedente uel decedente rectore, ipsius ecclesie fructuum & obuentionum possessionem pacificam nacti fuerint & quietam, qua adepta & optenta pacifice, solis illis decimis sint contenti, que de terris nostris dominicis in parochia de Bannebyri proueniunt, nullam aliam decimam sibi uendicare in eadem parochia presumentes. Omnes enim alias decimas eiusdem parochie ad ecclesiam de Bannebyri extunc pertinere uolumus & tenore presentium diffinimus, vt sic ecclesie que in facultatibus a statu pristino multum decidit, prospiciatur in tanto, & sepedicti abbas & conuentus de statu suo securiores effecti, litem minus timere valeant in futurum. Premissa autem omnia sic ordinata intelligimus, saluis episcopalibus consuetudinibus & Lincolniensis ecclesie dignitate. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum & datum apud Bannebyri duodecimo Kalendas Augusti, anno domini MCC nonagesimo tercio.' Nos igitur huiusmodi ordinacionem dicti patris in omnibus premissis deliberatione preuia approbantes, nostrum eidem unanimiter prebemus assensum; saluis in omnibus Lincolniensis ecclesie iure & dignitate. In cuius rei testimonium sigillum capituli nostri presentibus apponi fecimus. Datum Lincolnie in capitulo nostro septimodecimo Kalendas Septembris, anno domini MCC nonagesimo tercio.

Et memorandum quod Thomas, tempore confectionis presentium abbas de Egnesham, apposuit sigillum suum presentibus, tunc penes capitulum ex liberatione sua remanentibus, ut processu temporis de hoc facto nostro euidentius probatio habeatur. Et sciendum est quod iidem abbas & conuentus habuerunt tunc dictam literam capituli de hoc facto duplicatam sub uno & eodem tenore.

504.

De stagno molendini. fol. 116v.

Assisa capta coram H. de Enefeud' & I. de Bosco iusticiariis ad assisam capiendam assignatis apud Oxoniam in comitatu Oxonie in June 25, 1295.

crastino Natiuitatis sancti Iohannis Baptiste anno regni regis Edwardi filii regis Henrici xxiii°.

Assisa uenit recognitura, si Ela de Lungespeye, comitissa Warr-[iwick], abbatissa de Godestowe, Ricardus uicarius ecclesie de Carsingtone, Symon le Clerk & Iohanna vxor eius, Iohannes le Blund de Carsingtone, Mich[ael] de Meleden', Iohannes de Fayreforde capellanus, Iohannes Morel, Thomas le Messer, Walterus le Caruer, Hugo Brown, & Robertus le Deueneys, iniuste &c. diuerterunt cursum cuiusdam aque in Carsingtone ad nocumentum liberi tenementi abbatis de Egnesham in Egnesham post primam &c.; et unde queritur quod vbi predicta aqua currere solebat directe ad molendinum ipsius abbatis, predicti Ela comitissa & alii diuerterunt cursum eiusdem aque, per quod idem abbas amittit proficua eiusdem molendini. Et Iohannes de Fayreforde, Iohannes Morel, Thomas le Messer, Walterus le Caruer, Hugo & Robertus non uenerunt. Et Iohannes Morel attachiatus fuit per Robertum Hawise & Hugonem Brown: ideo ipsi in misericordia. Et alii non fuerunt attachiati, quia non fuerunt inuenti. Ideo capiatur assisa uersus eos per defectum. Et Ela comitissa, abbatissa, Ricardus per balliuum suum, et Symon & alii propria persona sua venerunt: et nichil dicunt, quare assisa rem[anet]: ideo capiatur assisa. Iur[atores] dicunt super sacramentum suum, quod vbi predictus abbas & predecessores sui, a tempore quo non extat memoria, per homines suos ire solebant per quandam semitam in oblongum stagni molendini sui predicti, & predictum stagnum, quandocunque in aliqua parte dirutum fuerit, cum maeremio & turbis suis propriis, que per batellum suum ibidem cariar[e] fecerunt, reparare; ac per superundationem aque predictum stagnum quadam sui parte dirutum fuisset, & predictus abbas, sicut ipse & predecessores sui a tempore quo non extat memoria facere consueuerunt, in forma predicta stagnum reparasset; predicti Iohannes de Fayreforde, Iohannes Morel, Thomas le Messer, Walterus, Hugo & Robertus per preceptum ipsius Michaelis partem predicti stagni, quam predictus abbas reparauerat, prostrauerunt; per quod predicta aqua alibi diuertitur & predictus abbas amittit proficua molendini sui. Et quoad predictos comitissam & alios, dicunt ipsi non fecerunt iniuriam. Ideo consideratum est quod predicta aqua reducatur ad cursum pristinum ad custus predicti Michaelis & aliorum per visum recogn[itorum]. Et abbas recuperet dampna sua, que taxantur per iur[atam] ad sexaginta solidos. Et Michael & alii in misericordia. Et abbas similiter in misericordia pro falso clamio uersus predictam Elam & alios.

505.

Transcriptum breuium patentis & clausi per que capta fuit assisa predicta. fol. 117r.

Edwardus dei gracia &c. dilectis & fidelibus suis Henrico de Enefeud' & Iohanni de Bosco salutem. Sciatis quod constituimus uos iustic[iarios] nostros vna cum hiis, quos uobis associaueritis, ad assisam capiendam, quam abbas de Egnesham arramiauit coram vobis per breue nostrum uersus Elam Lungespeye comitissam War[wick] & alios in breui nostro originali contentos de cursu cuiusdam aque diuerso in Carsingtone: et ad assisam capiendam, quam idem abbas arramiauit coram uobis per aliud breue nostrum uersus prefatem Elam & alios in breui nostro originali contentos de quodam stagno prostrato in eadem uilla. Et ideo uobis mandamus, quod ad certos diem & locum quos ad hoc prouideritis assisas illas capiatis, facturi inde quod ad iusticiam pertinet secundum legem & consuetudinem regni nostri, saluis nobis amerciamentis inde prouenientibus. Mandauimus enim vicecomiti nostro Oxonie, quod ad certos diem & locum, quos ei scire facietis, assisas illas coram vobis uenire faciat. In cuius rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Lowel[1], xi die Iunii, anno regni nostri xxiiio. June 11 1295.

506.

[The same.]

Edwardus &c. vicecomiti Oxonie &c. Questus est nobis abbas de Egnesham quod Ela Lungespeye, comitissa Warr[iwicke], abbatissa de Godestowe, Ricardus vicarius ecclesie de Carsingtone, Symon le Clerk & Iohanna vxor eius, Iohannes le Blund de Carsington, Michael de Meleden', Iohannes de Fayreforde' capellanus, Iohannes Morel, Thomas le Messer, Walterus le Caruer, Hugo Brown & Robertus le Deueneys iniuste & sine iudicio diuerterunt cursum cuiusdam aque in Carsingtone ad nocumentum liberi tenementi sui in Egnesham post primam transfr[etacionem] domini Henrici regis patris nostri in Vasconiam. Et ideo tibi precipimus, quod si predictus abbas fecerit te securum de clamio suo prosequendo, tunc facias xii liberos & legales homines de visn[eto] illo videre cursum illius aque & ten[ementum] & nomina eorum in breui. Et sum[mone] eos per bonos summonitores, quod sint coram dilectis & fidelibus nostris Henrico de Enefeud' & Iohanne de Bosco & hiis quos sibi assoc[iauerint] ad certos diem & locum quos iidem H. & I. tibi scire facient, parati inde facere re- June 11, 1225.

[1] Lywel in Wales. This letter is not found on the Patent Rolls.

cognicionem. Et pone per vad[ium] & saluos plegios predictos Elam, abbatissam, Ricardum, Symonem, Iohannam, Iohannem, Michaelem, Iohannam & Iohannem, Thomam, Walterum, Hugonem & Robertum, uel balliuos suos, si ipsi inuenti non fuerint, quod tunc sint ibi audituri illam recognicionem: et habeas ibi sum[monitores], nomina pleg[iorum] & hoc breue. Teste me ipso apud Lowel xi die Iunii, anno regni nostri xxiii.

Nomina iuratorum:—Nicholaus de Gardino, Ricardus Alayn, Ricardus de Duuyle, Reginaldus de Lynham, Radulfus de Suttone, Robertus de Romeny iunior, Ricardus de sancto Audoeno, Robertus Boueton de Roulech', Iohannes de la Hyde, Robertus de la Sale, Adam filius Rogeri de Schipton, Iohannes de fonte.[1]

507.

fol. 117v. **[Ordinance about the new revenues from Charlbury.]**

Sept. 23, 1296. Omnibus [&c.] frater Thomas permissione diuina abbas Egneshamie salutem in domino sempiternam. Cum bona temporalia pia fidelium deuocione personis religiosis eo pretextu sint collata, vt diuinus honor augeatur, ac ipsi religiosi quoad huius mortalitatis necessaria inde sustententur, ne terrenis accionibus nimis alias implicati a contemplacione celestium, cui sine intermissione tenentur uacare, prepediantur necessitatibusque pauperum & peregrinorum secundum quod ipsa bona sufficiunt caritatiue subueniatur; quicquid de nouo adquiritur in vsus consimiles ordinari debet & conuerti. Sane quia nostris temporibus annuus redditus manerii de Cherlebury per quoddam assartum, de cuius solo parum comodi uel nichil antea reportauimus, vsque ad summam fere viginti librarum est adauctus, necnon & ecclesia predicti manerii de Cherlebury per dominum Oliuerum episcopum & capitulum Lincolnienses nobis est appropriata, & per dominum regem confirmata, vna cum capella de Chadlingtone, cuius aduocacio non sine difficultate in curia regis per magnam assisam disracionata euidenter constat cum magnis laboribus & expensis: nos de conuentus nostri consensu expresso decem libras[2] de fructibus predicte ecclesie, (ceteris omnibus prenotatis ad vtilitatem communem domus Egneshamie videlicet ad suplementum defectus bladi cedentibus imperpetuum, quem quidem defectum singulis annis quasi de consuetudine per magnam partem anni abbas & conuentus ferre consueuerunt temporibus retroactis: unde fere singulis annis noua debita veteribus exaggerabant,) ad

[1] The last paragraph is written in the margin.

[2] Corrected in lighter ink to 'xxiii libras, vi s. & viii d.'.

quedam opera pietatis[1] & anniuersarium nostrum annuatim celebrandum, specialiter assignamus in hunc modum: uidelicet quod prior Egneshamie, qui pro tempore fuerit, decem libras[2] de fructibus ecclesie memorate ad quatuor anni terminos consuetos pro equalibus porcionibus per manum prepositi uel balliui recipiat annuatim. De quibus custodi altaris beate Marie octo marcas liberabit ad vnum cereum[3] librarium, ante magnum altare ob reuerenciam corporis Christi ardentem indesinenter nocte & die in perpetuum sustinendum: necnon & ad unum cereum librarium ante altare beate Marie inueniendum si fieri | potest pari modo, uel pro quanto tempore sufficere **fol. 118r.** poterit residuum de cereo ante magnum altare, quem nolumus subtrahi uel minui ullo modo: nolentes quod sacrista de cereis & lampadibus per ipsum de consuetudine inueniendis huius pretextu aliquid subtrahat uel diminuat. Assignamus etiam quatuor[4] marcas per manus prioris memorati liberandas, ad equaliter augmentandas singulorum[5] in camera porciones: ita[6] tamen quod prior singulis annis pro labore suo duplicem recipiat de eisdem porcionem. Ordinamus insuper[7] quod coquinarius die anniuersarii nostri recipiat de dicto priore triginta solidos ad procurandum eodem die abbatem & conuentum in tribus ferculis cum larga pitancia, vino dumtaxat adhibito secundum consuetudinem hactenus vsitatam, si tempus ad hoc occurrerit oportunum. Liberam quidem familiam abbatis eodem die curialiter respiciat, quod eo melius potest fieri, quo dictus coquinarius nichil de suo apponet eo die. Sacrista autem eodem die percipiat duodecim denarios ad luminaria, tam ad Dirige quam ad missam solempniter inuenienda. Necnon & pulsantibus in ecclesia quinque denarii administrentur; similiter & tresdecim pauperibus prebendariis de Egnesham tresdecim denarii erogentur illo die. Omnibus autem aliis pauperibus aduenientibus eo die fiat erogatio de celario, ita quod

[1] Added in lighter ink, 'ad defectus conuentus quoad coquinam & cameram supplendos.'

[2] Corrected in lighter ink to 'xxiii libras, vi s. & viii d.'.

[3] The corrector alters to 'duos cereos . . ardentes . . sustinendos.' After 'Christi' he inserts '& ante altare beate Marie.' Then he cancels the sentence 'necnon . . modo,' substituting 'ad quod faciendum dicte octo marce sufficere plene poterunt, prout custos eiusdem luminis constanter asserit se experimento didicisse.'

[4] The corrector writes 'xvi.'

[5] This word is corrected to 'tam prioris, quam aliorum de conuentu.'

[6] The sentence 'ita . . porcionem' is cancelled, and the following substituted :—'ita tamen quod per discrecionem prioris & camerarii, si uiderint expedire, status seruientum camerarii de predicta pecunia singulis annis in aliquo melioretur, eo quod liberacio ab antiquo eis assignata pauper est & exilis. Prouidemus insuper quod coquinarius singulis annis ad emendacionem coquine viii marcas recipiat: et si contingat coquinarium futuris temporibus indigere, subtrahantur de pecunia camerario superius assignata due marce & coquinario liberentur.'

[7] Corrected to 'eciam.'

quilibet pauper recipiat unum panem de frumento minoris uidelicit ponderis; ad quod faciendum tria quarteria frumenti de fructibus ecclesie prenotate assignamus; septem uero solidi & sex denarii de predictis decem libris[1] residui apud Cherlebury & Chadelingtone die Cene ob honorem passionis Christi largiantur in hac forma; uidelicet singulis annis sexaginta pauperibus de parochia de Cherlebury in ecclesia ad hoc congregatis per manus vicarii, qui pro tempore fuerit, vel capellani, si uicarius defuerit, quinque solidi a priore de Egnesham recepti erogentur sine fraude. Apud Chadelingtone triginta denarii distribuantur pari modo. Huius autem ordinationis, quoad singulos articulos in eadem contentos, priorem Egneshamie, qui pro tempore fuerit, principalem facimus executorem per presentes: cuius conscienciam oneramus, vt curam apponat diligentem ne fraus, subtractio
fol. 118v. uel dimi|nucio fiat in aliquo premissorum. In cuius rei testimonium & memoriam futurorum presentibus sigillum commune capituli nostri vna cum sigillo nostro sunt appensa. Actum & datum in capitulo nostro Egneshamie nono Kalendas Octobris, anno domini MCC nonagesimo sexto & regiminis nostri anno sexto decimo.

508.

De passagio de Swyneforde.

April 21, 1299. Hec est conuencio facta apud Swyneforde in confinio com[itatuum] Oxon' & Berk' die Martis in septimana Pasche anno regni regis Edwardi xxviio inter religiosos uiros abbatem de Abbyndone & eiusdem loci conuentum ex parte una & abbatem de Egnesham & eiusdem loci conuentum ex altera, uidelicet quod predicti abbas de Egnesham & conuentus recognouerunt totum passagium de Swyneforde cum omnibus suis pertinentiis esse ius ipsius abbatis de Abbyndone & ecclesie sue de Abbyndone imperpetuum. Et insuper concesserunt, remiserunt & quiete clamauerunt pro se & successoribus suis predicto abbati de Abbyndone & successoribus suis & ecclesie sue predicte, totum ius & clamium, si quod habuerunt uel aliquo modo habere potuerunt, in dicto passagio cum suis pertinentiis, ut predictum est. Ad hoc eciam concesserunt predicti abbas & conuentus de Egnesham pro se & successoribus suis predicto abbati de Abbyndone & successoribus suis & ecclesie sue predicte, quod liceat eis & passoribus ipsius abbatis de Abbyndone, qui pro tempore fuerint, omnibus temporibus, locis & horis passare cum bargiis, batis & batellis, ar-

[1] 'de predictis decem libris' is cancelled by the corrector.

riuare & applicare adeo libere & quiete, sine impedimento predictorum abbatis de Egnesham & successorum suorum imperpetuum, sicut temporibus retroactis facere & habere consueuerunt: ita tamen quod predicti abbas & conuentus de Egnesham & eorum successores de cetero dampnum uel detrimentum in pratis & pasturis suis iuxta passagium predictum iacentibus per predictos abbatem & conuentum de Abbyndone, uel eorum successores seu eciam eorum passores non habeant nec incurrant, saluis hiis que ad dictum passagium pertinent & sine quibus racionabiliter subsistere non potest. Nec licebit predictis abbati & conuentui de Abbyndone, uel eorum successoribus seu passoribus eorundem, in solo abbatis & conuentus de Egnesham fodere seu manuoperari extra formam predictam, sine eorum licencia speciali; faciendo predictis abbati & conuentui de Egnesham & successoribus | fol. 119r. suis imperpetuum per manus passorum abbatis de Abbyndone, qui pro tempore fuerint, xii d. per annum ad quatuor anni terminos reddituales & consuetos, videlicet pro arriuagio, passagio, & applicacione super solum predicti abbatis de Egnesham extra uiam regalem, sicut & ubi hucusque fieri consueuit. Pro hac autem recognicione, concessione, remissione & quieta clamacione concesserunt predicti abbas & conuentus de Abbyndone pro se & successoribus suis imperpetuum, quod predicti abbas & conuentus de Egnesham & eorum successores & omnes de familia sua & eorum quicumque manupasti, quocienscumque & quandocumque, equites uel pedites, passare indiguerint & uoluerint, omni malicia hinc inde cessante penitus & reiecta, cum omnibus rebus & uictualibus suis & omnibus animalibus suis propriis in eundo & redeundo, liberi sint de omni passagio ibidem & quieti imperpetuum: ita tamen quod quandocumque & quocienscumque predictus abbas de Egnesham uel successores sui aut celerarius eiusdem domus uel senescallus in propria persona passare contigerit, predictus abbas de Egnesham & successores sui dabunt dicto passori nomine abbatis de Abbyndone duos panes, qui wlgo dicuntur peysloues[1], & duas lagenas secunde ceruisie, qualibet uice pro passagio predicti abbatis, ut predictum est: et pro celerario qualibet uice pro passagio suo proprio vnum panem, qui dicitur peyslof, & unam lagenam secunde ceruisie: et pro predicto senescallo similiter & eodem modo, sicut pro celerario, secundum quod hactenus fieri consueuit; et pro qualibet carecta predictorum abbatis & conuentus de Egnesham ad quodlibet passagium duos panes, qui dicuntur peysloues, & duas

[1] The word is not given in Ducange. Perhaps it describes the weight of the loaves, *pensa* or *peisa* being a weight of uncertain amount, sometimes 1¼ lb. and sometimes more.

lagenas secunde ceruisie: ita tamen quod predicti abbas & conuentus de Abbyndone uel successores sui aut eorum passores nichil amplius a predictis abbate & conuentu de Egnesham aut eorum successoribus seu de familia sua uel manupastis suis, ut predicitur, aut etiam de carectis eorum pro predicto transitu & passagio habendo nec racione predictorum passagii & transitus, cum ibidem ad transeundum uenire contigerit, ab eisdem exigere uel uendicare possint imperpetuum. In cuius rei testimonium sigilla communia predictorum abbatum & conuentuum huic scripto indentato alternatim sunt appensa. Datum apud Abbyndone die Mercurii proxima post festum sancti Marci Euangeliste anno supradicto.

April 29, 1299.

509.

fol. 119v.

Ordinacio uicarie de Cherlebury.

June 19, 1296.

In dei nomine, Amen. Constante per inquisicionem ad mandatum nostrum factam per dilectum in Christo filium S. archidiaconum Oxonie super uero ualore omnium prouentuum ecclesie de Cherlebury cum suis capellis de Chadelingtone & Schorthamptone, ut sic ad uicariam, in dicta ecclesia abbati & conuentui de Egnesham appropriata per nos Oliuerum permissione diuina Lincolniensem episcopum ordinandam, certius posset procedi, quod dicti prouentus preter quasdam decimas in parochia eiusdem ecclesie, quas una cum pensione quinque marcarum in ipsa ecclesia iidem religiosi solebant percipere ab antiquo, ualent per annum centum marcas, quodque alteragium de Cherlebury cum capella de Schorthamptone valet per annum xviii marcas & fenum decimale valet per annum ix marcas: item totum alteragium de Chadelingtone ad viii marcas estimatur, & fenum decimale ualet ibidem xl solidos annuatim: quodque in dicta ecclesia de Cherlebury solebant esse duo capellani ad minus & hoc pro capella de Schorthamptone, in qua ter in singulis septimanis diuina sunt celebranda, & duo clerici ministrantes, & in capella de Chadelingtone unus capellanus parochialis cum clerico continue moram trahens: nos ad ualorem dicte ecclesie & onera ministrorum eiusdem oculos conuertentes, vicariam in dicta ecclesia de Cherlebury, uocatis hiis quorum interest & sufficienter comparentibus, exnunc esse debere perpetuo ordinamus, prouentus alteragiorum predictorum & totum fenum decimale tam apud Cherlebury & Schorthamptone quam apud Chadelyngtone, necnon sexaginta quinque acras terre arabilis, que sunt de dominico dicte ecclesie de Cherlebury, cum omnibus pertinentiis suis & comoditatibus quibuscunque ad sustenta-

cionem vicarii pro tempore inibi instituendi, ac unius capellani secum moraturi, quamdiu idem uicarius personaliter poterit ministrare, & duorum capellanorum si ad celebrandum forsan impotens efficiatur, scilicet pro ecclesia de Cherlebury & capella de Schorthamptone predicta, in qua ter in ebdomada uicarius faciet celebrari, et eciam vnius capellani parochialis ad capellam de Chadelyngtone residenciam continue facturi, ac clericorum sufficiencium & omnium aliorum, siue pro luminaribus siue pro aliis ad diuinum ministerium requirendis, que per rectorem consueuerant exhiberi, inueniendorum per uicarium in futurum assignantes; | ita quod nec idem uicarius aliquas decimas **fol. 120r.** de dictis terris prefatis religiosis, seu iidem religiosi vice uersa de suis bonis aut prouentibus quibuscunque eidem uicario soluere teneantur. Ordinando eciam statuimus, quod vicarius in dicta ecclesia omnimoda ornamenta[1] in cancello, quocunque nomine censeantur, que rector inuenire solet & debet, & etiam libros de cetero teneatur inuenire: ita tamen quod dicti abbas & conuentus ea omnia hac uice iuxta ordinacionem archidiaconi loci reparent seu faciant fieri in bono statu. Sed iidem religiosi, quociens res exegerit, reficient & reparabunt cancellum. Ordinamus insuper quod uicarius sinodalia ac Letare Ierosalem[2] & hiis similia ordinaria consueta persoluet, sed religiosi archidiaconum procurabunt. Onera uero dedicacionis & reconciliacionis ecclesie, si ex causa sine culpa uicarii & suorum in futurum contingant, quod absit, dicti religiosi quoad procuracionem & alia tenebuntur subire. Alia autem onera contribucionum, siue in subsidium Terre Sancte siue alio modo, dictam ecclesiam qualitercunque contingentium infuturum, uicarius pro rata porcionis sue, sicut equum fuerit, declaranda pro tempore, et similiter iidem religiosi pro rata porcionis sue agnoscent. Demum uolumus & ordinamus, quod uicarius in ecclesia de Cherlebury in fundo ecclesie dotali mansum habeat competens, & per prefatum archidiaconum vice nostra in presencia & sub testimonio uirorum fidedignorum de parochia pro vitanda contencione imposterum certius limitandum, sumptibusque dictorum religiosorum ab initio cum omnibus edificiis necessariis edificandum vt decet; et in uilla de Chadelingtone pro capellano ibidem moraturo mansum similiter congruum in fundo dotali ecclesie designandum per archidiaconum & edificandum ut supra. Ceterum quia secundum diuersitatem temporum status rerum uariatur quando-

[1] At this place there is a hand drawn in the margin pointing to these words.

[2] The name of the fourth Sunday in Lent: also the name of a payment, commonly called quadragesimals, made by the parochial clergy to the diocesan during Lent for the chrism with which the font was consecrated on Easter eve (Hampson: *Medii aevi kalendarium*, vol. i. 290, vol. ii. 232).

que, & ex factis hominum dubietates interpretacione digne oriuntur frequenter, ad augmentandam dictam uicariam, si ad illius augmentacionem nobis & successoribus nostris uisum fuerit procedi debere, necnon ad declarandum & interpretandum de plano, si quid dubium obscurumue in premissis emerserit in futurum, potestatem nobis & successoribus nostris specialiter reseruamus. In quorum omnium testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum & datum apud Parcum Stowe, xiii Kalendas Iulii anno domini MCC nonagesimo sexto & pontificatus nostri xviii°.

510.

fol. 120v. **De communa pasture in Garynge.**

Oct. 9, 1300. Assisa capta coram I. de Batesford & Ricardo Pike iusticiariis apud Kauersham in comitatu Oxonie die Sabbati proxima ante festum sancti Edwardi regis anno regni regis Edwardi filii regis Henrici uicesimo octauo finiente.

Assisa uenit recognitura, si priorissa de Garynges & alii in breue iniuste &c. disseisiuerunt abbatem de Egnesham de communa pasture sue in Garinges, que pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam &c.: et unde queritur quod disseisiuerunt eum de communa pasture sue in quingentis acris terre cum pertinenciis, communandi in eisdem in quolibet tercio anno per totum annum & singulis duobus annis tempore aperto: et etiam omni tempore quando tenementa predicta iacent inculta uel frisca, cum omnimodis aueriis &c. Et Hugo & omnes alii preter predictam priorissam & predictos Iohannem de la Dene & Walterum venerunt: et predicti priorissa & Walterus non uenerunt, nec fuerunt attachiati eo quod non fuerunt inuenti. Ideo capiatur assisa versus eos per def[altam] &c. Et predictus Iohannes de la Dene per Willelmum balliuum suum dicit quod ipse non disseisiuit &c. Et predicti Hugo le Mareschall, Robertus, Willelmus & Iohannes le Warde dicunt, quod ipsi nichil habent nec aliquid clamant in predictis tenementis, nec aliquam iniuriam aut disseisinam inde fecerunt. Et de hoc ponunt se super assisam &c. Et predictus Hugo Duryual respondet tanquam tenens de ducentis acris terre, in quibus predictus abbas clamat predictam communam &c., & nichil dicit quare assisa remaneat &c. Ideo capiatur assisa &c.

Iur[atores] dicunt super sacramentum suum quod predictus abbas habere debet communam pasture in predictis quingentis acris terre, communandi in eisdem quolibet tercio anno, scilicet tempore waretti

per totum annum, & singulis duobus annis, quando predicta tenementa seminantur, tempore aperto. Et si contingat quod predicti Hugo, priorissa & alii permittant aliquam partem predictorum tenementorum iacere friscam uel non seminatam, in illis duobus annis quando seminari deberet, tunc debet idem abbas communare in eandem cum omnimodis aueriis &c., videlicet in illa parcella, que seminari deberet semine yemali, a festo sancti Petri ad Vincula usque ad festum Natalis Domini, et etiam in particula illa que seminari deberet semine | quad- fol. 121r.
ragesimali a dicto festo sancti Petri usque ad Pascha. Et dicunt quod idem abbas fuit in seysina de predicta communa sua &c., tanquam pertinente &c., communandi in eisdem tenementis cum omnimodis aueriis suis in eadem forma predicta, quousque predicti Hugo & alii ipsum inde iniuste &c. disseisiuerunt. Ideo consideratum est, quod predictus abbas recuperet seysinam suam de predicta communa sua, communandi in predictis tenementis cum omnimodis aueriis suis ista eadem forma per iur[atam] superius expressa per visum eorundem: et dampna sua que taxantur per eosdem ad lx solidos. Et predicti Hugo & alii in misericordia &c.

Nomina iuratorum eiusdem assise

Willelmus de Scalebroke	Robertus Neel de Purye
Robertus de Stoke	Robertus de Lusches
Iohannes Romeyn	Alexander de Lachesforde
Willelmus de Draycote	Iohannes Brokepeny
Radulfus de Pilesedichs	Gilbertus Tyrel
Galfridus de Leukenor	Petrus Oliuer.

511.

Transcriptum breuis clausi.

Rex uicecomiti Oxonie salutem. Questus est nobis abbas de Mar. 12, 1300.
Egnesham, quod priorissa de Garynge, Iohannes de la Dene de Mapeldurham, Hugo Duriual, Hugo le Mareschall, Robertus Belenfaunt, Willelmus Belebouche, Iohannes le Warde, & Walterus le Messer iniuste & sine iudicio disseysiuerunt eum de communa pasture sue in Garinge, que pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa post primam transfretacionem domini Henrici regis patris nostri in Uasconiam. Et ideo tibi precipimus, quod si predictus abbas fecerit te securum de clamio suo presequendo, tunc facias xii liberos & legales homines de visn[eto] illo videre pasturam illam & ten[ementum] & nomina eorum in breui: et summone eos per bonos summonitores, quod sint coram dilectis & fidelibus nostris Iohanne

de Batesforde & Ricardo Pike & hiis quos sibi assoc[iauerint] ad certos diem & locum, quos iidem I. & R. tibi scire facient, parati inde facere recognicionem. Et pone per vad[ium] & saluos plegios predictos priorissam, Iohannem, Hugonem, Hugonem, Robertum, Willelmum, Iohannem & Walterum, uel balliuos suos, si ipsi inuenti non fuerint, quod tunc sint ibi audituri illam recognicionem. Et habeas ibi summonitores, nomina plegiorum & hoc breue. Teste me ipso apud Westmonasterium xii die Marcii, anno regni nostri xxviii.

512.

fol. 121v.

Assisa de Walecote.

April 30, 1302.

Assisa capta apud Oxoniam coram Iohanne de Batesforde & I. Randolf iusticiariis domini regis ad assisam capiendam in crastino clausi Pasche, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici tricesimo.

Assisa venit recognitura, si Ricardus filius Stephani de Walcote, Walterus de Daldene & Bartholomeus de Walcote iuiuste &c. disseisiuerunt Thomam abbatem de Egnesham, personam ecclesie de Cherlebury, de libero tenemento suo in Walcote post primam &c.: et vnde queritur quod disseisiuerunt eum de quodam proficuo capiendo singulis annis in manerio de Walcote, videlicet uestura vnius acre frumenti & unius acre drageti[1] &c. Et predictus Walterus per balliuum suum & Bartholomeus in propria persona sua ven[iunt]; et predictus Ricardus non uen[it] & fuit attachiatus per Henricum ate Chercheheye & Philippum de Mollyngtone: ideo ipsi in misericordia. Et capiatur assisa versus eum per defaltam. Et predicti Walterus & Bartholomeus dicunt, quod ipsi nullam iniuriam seu disseisinam inde fecerunt, et de hoc ponunt se super assisam. Et Thomas abbas similiter. Ideo capiatur assisa &c.

Iur[atores] dicunt super sacramentum suum, quod predicti Walterus & Bartholomeus disseysiuerunt predictum Thomam abbatem de predicto proficuo annuatim percipiendo iniuste &c., sicut queritur. Et iur[atores] quesiti a quo tempore predictus abbas fuit in seysina de predicto proficuo capiendo &c., dicunt quod idem abbas & predecessores sui, persone ecclesie predicte, fuerunt inde in seysina, vt de libero tenemento suo &c. a tempore quo non extat memoria quousque &c. Ideo consideratum est, quod predictus Thomas abbas recuperet inde seisinam suam per visum recogn[itorum] & dampna sua que taxantur per eosdem ad xl denarios. Et predicti Walterus & Bartholomeus in misericordia. Et similiter predictus abbas in misericordia pro falso clamio versus predictum Ricardum &c.

[1] 'Dredge,' different kinds of corn, sown together.

513.

Carta facta domino Gwydoni comiti Warrewik'.

Sciant [&c.] quod nos Thomas permissione diuina abbas Egnes- June 17, 1305.
hamie & eiusdem loci conuentus dedimus [&c.] nobili viro domino Gwidoni de Bellocampo, comiti Warrewik', decem acras regales vasti nostri cum pertinenciis in Cherlebury, iacentes in quodam loco qui vocatur Normannesgroue, iuxta boscum predicti domini comitis in Spellesbury: habendas & tenendas predicto | domino Gwydoni fol. 122r.
& heredibus suis de capitalibus dominis feodi illius per seruicia que ad tantum vastum pertinent sine vllo retinemento nobis vel successoribus nostris dominii vel seruicii in eisdem imperpetuum: et quod dictus dominus comes, heredes & assignati sui, de dicto vasto appropriare se possint pro uoluntate sua, salua nobis & successoribus nostris communa pasture in eisdem, temporibus waretti & aperto. Et nos predicti abbas & conuentus & successores nostri predictas decem acras regales vasti cum pertinenciis, predicto domino Gwydoni & heredibus suis contra omnes homines, exceptis domino rege & heredibus suis, warantizabimus, acquietabimus, & imperpetuum defendemus. In cuius rei testimonium sigillum capituli nostri commune huic presenti carte duximus apponendum; hiis testibus, dominis Philippo de Gayton', Iohanne Hamelyn, Iohanne Dyue, Henrico de Willamescote, militibus, Edmundo de Dene, Roberto de Ascot', Reginaldo de Lynham & multis aliis. Datum apud Egnesham in capitulo nostro, die sancti Botulphi, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici tricesimo tercio.

514.

[Souldern.]

Placita coram Radulfo de Hengham & sociis suis iusticiariis domini June, 1305.
regis de Banco in termino sancte Trinitatis anno regni regis E. filii regis Henrici xxxiii.

Assisa vltime presentacionis de ecclesia de Sulthorne.

Thomas abbas de Egnesham per attornatum suum op[tulit] se quarto die versus Luciam, que fuit vxor Thome de Leukenor', & Petrum de Schenyndon' de placito, quod essent hic ad hunc diem audituri assisam vltime presentacionis, quam idem Thomas in curia hic arramiauit versus eos de aduocacione ecclesie de Sulthorne, que uacat, & cuius aduocacionem predicti Lucia & Petrus ei deforc[iant]; & ipsi non veniunt & habuerunt diem hic ad hunc diem. Iudicium.

Assisa ista capiatur versus eos per eorum defaltam. Et recognitores dicunt super sacramentum suum, quod predictus Thomas tempore regis nunc & tempore pacis, decem & septem annis elapsis, vt verus patronus eiusdem ecclesie, ad eandem ecclesiam presentauit quendam Iohannem de Bernewell', qui ad presentacionem suam fuit admissus & institutus in eadem; per cuius mortem predicta ecclesia modo vacat. Requisiti de iure ipsius abbatis &c., dicunt quod tempore
fol. 122v. regis, patris domini regis nunc, vicesimo | anno eiusdem regis Henrici, patris &c., leuauit quidam finis inter quendam Nicholaum quondam abbatem de Egnesham predecessorem abbatis nunc & quandam Luciam de Arderne, auiam predicte Lucie, per quem finem eadem Lucia recognouit aduocacionem illam esse ius predicte abbathie de Egnesham: et post mortem cuiusdam Gilberti abbatis predecessoris abbatis nunc, vacante predicta abbathia, quidam Ricardus de Grauesende, quondam Lincolniensis episcopus loci illius ordinarius & aduocatus predicte abbathie, contulit illam ecclesiam cuidam Galfrido de Stokes clerico suo, qui fuit institutus in eadem &c. Requisiti de collusione inter partes prelocuta contra statutum &c., & etiam de valore eiusdem ecclesie, dicunt quod nulla est collusio inter partes inde prelocuta &c. Dicunt eciam quod ecclesia illa valet per annum viginti marcas, & quod tempus semestre nondum elapsum est. Ideo consideratum est, quod predictus Thomas abbas habeat breue episcopo Lincolniensi, quod ad presentacionem ipsius abbatis ad predictam ecclesiam idoneam personam admittat, & quod idem abbas recuperet versus eos decem marcas pro dampnis suis &c. Et predicti Lucia & Petrus in misericordia &c. Rotulo vicesimo secundo.

515.

Breue de iudicio, episcopo Lincolniensi directum.

June 27, 1305. Rex uenerabili in Christo patri I. eadem gracia Lincolniensi episcopo salutem. Sciatis quod Thomas abbas de Egnesham in curia nostra coram iusticiariis nostris apud Westmonasterium recuperauit versus Luciam, que fuit vxor Thome de Leukenor', & Petrum de Schenyndon' presentacionem suam ad ecclesiam de Sulthorne per quandam assisam ibi inter eos summonitam & captam. Et ideo vobis mandamus quod ad presentacionem ipsius abbatis ad predictam ecclesiam idoneam personam admittatis. Teste R. de Hingham apud Westmonasterium xxvii die Iunii anno regni nostri tricesimo tercio.

516.

[Souldern].

Placita coram domino rege apud Westmonasterium in termino sancte Trinitatis anno regni Edwardi filii regis Henrici tricesimo tercio. June, 1305.

Oxon. Preceptum fuit vicecomiti, cum transcriptum pedis cuiusdam finis in curia domini Henrici regis, patris regis nunc, anno regni sui vicesimo corum Willelmo de Eboraco sociis suis dudum iusticiariis eiusdam patris regis nunc | itinerantibus in comitatu Suthamptone fol. 123r. leuati, inter Luciam de Arderne petentem & Nicholaum quondam abbatem de Egnesham tenentem de aduocacione ecclesie de Sulthorne cum pertinentiis, coram r[ege] certis de causis venire fecit r[ex], in quo continetur quod predicta Lucia de Arderne remisit & quietum clamauit de se & heredibus suis eidem abbati & successoribus suis & ecclesie sue de Egnesham totum ius & clamium, quod habuit in tota predicta advocacione cum pertinentiis imperpetuum; ac ex parte Thome nunc abbatis de Egnesham accepimus, quod quedam Lucia, que fuit vxor Thome de Leukenor', aduocacionem predictam predicto abbati nunc deforc[iat]; scire faceret predicte Lucie, que fuit vxor predicti Thome de Leukenor', per duos liberos &c. de comitatu &c., quod esset coram rege hic ad hunc diem, videlicet in octabis sancte Trinitatis &c. ad ostendendum, si quid pro se &c., quare predictus abbas, qui nunc est, aduocacionem ecclesie predicte habere non deberet, iuxta formam finis predicti: et vlterius factura &c. quod curia regis &c. in hac parte &c. Et vicecomes returnauit quod scire fecit ei per Iohannem Styward & Henricum de Cimiterio, que per premunicionem sibi factam coram rege non venit. Ideo mandandum est episcopo loci diocesano, quod non obstante reclamacione dicte Lucie, que fuit vxor predicti Thome de Leukenor', idoneam personam ad eandem ecclesiam ad presentacionem predicti abbatis admittat &c.

517.

[Souldern].

Breue de iudicio, episcopo Lincolniensi directum.

Edwardus dei gracia rex Anglie, dominus Hybernie & dux Aquitanie uenerabili in Christo patri I. eadem gracia episcopo Lincolniensi June 26, 1305.

salutem. Cum transcriptum [&c. as in 516 . . .] Sulthorne cum per-
fol. 123ᵛ. tinentiis coram nobis certis de causis venire fecimus, in quo continetur|
[&c. as in 516 . . .] deforc[iat] contra formam finis predicti, per quod
vicecomiti nostro Oxonie precepimus, quod scire faceret predicte
Lucie, que fuit vxor predicti Thome, per duos liberos & legales
homines de comitatu suo, quod esset coram nobis in octabis sancte
Trinitatis, vbicunque tunc essemus in Anglia, ad ostendendum si quid
pro se haberet vel dicere sciret, quare predictus abbas, qui nunc est,
aduocacionem ecclesie predicte habere non deberet iuxta formam finis
predicti; et ulterius factura & receptura, quod curia nostra consideraret
in hac parte: que licet sufficienter premunita coram nobis ad prefatum
terminum uenire non curauit; uobis mandamus quod non obstante
reclamacione dicte Lucie, que fuit uxor predicti Thome de Leukenor',
idoneam personam ad eandem ecclesiam ad presentacionem dicti
abbatis admittatis. Teste R. le Brabazoun apud Westmonasterium
xxvi die Iunii anno regni nostri tricesimo tercio.

518.

Munimenta & carte de tempore domini Ade abbatis. [Oxford.]

Jan. 10, 1309. Assisa arram[iata] coram I. de Foxle & I. de Batesforde iusticiariis domini regis ad assisam capiendam assignatis, die Ueneris proxima post festum Epiphanie domini, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi secundo.

Oxon. Assisa uenit recognitura si abbas de Egnesham, frater Nicholaus de Canynge commonachus eius, Symon de Fencote, Radulfus de Hayles, Willelmus le Barbour, Paulinus le Barbour, Thomas le Taillour de Aberham, Willelmus de Horspathe & Iohannes le Tauerner iniuste &c. disseysiuerunt Thomam de Brampton' de libero tenemento suo in Oxonia post primam &c.; et vnde queritur quod disseysiuerunt eum de uno mesuagio cum pertinentiis &c.

Et frater Nicholaus uenit & alii non ueniunt, sed idem Nicholaus respond[et] pro eis tanquam eorum balliuus. Et super hoc predictus Thomas retraxit se de breui suo. Ideo consideratum est quod pre-
fol. 124ʳ. dicti abbas & alii inde sine die. | Et predictus Thomas de Brampton' et plegii sui de prosequendo in misericordia, scilicet Thomas le Hore & Iohannes de Waltham &c.

519.

Quieta clamacio Thome de Brampton' de vno mesuagio in Oxonia iuxta portam orientalem.[1]

Uniuersis pateat per presentes, quod ego Thomas de Brampton' remisi & omnino quietum clamaui religiosis uiris abbati & conuentui de Egnesham & eorum successoribus totum ius & clamium quod habui seu aliquo modo habere potui in uno mesuagio cum pertinenciis in Oxonia, quod quondam tenuit Martinus le Saumplarter; ita quod nec ego nec aliquis nomine meo quicquam iuris vel clamii in predicto mesuagio cum pertinentiis uendicare poterimus imperpetuum. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Iohanne de Dokelingtone, tunc maiore Oxonie, Roberto de Watlingtone & Radulfo de Hamptone tunc balliuis eiusdem ville, Waltero de Wycumbe, Willelmo de Colesbourne, Ricardo de Berkele, Waltero de Saunforde et multis aliis. Datum Oxonie, die Ueneris proxima post festum Epiphanie domini, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi secundo. Jan. 10, 1309.

520.

Littera prae[sentacionis] ad uicariam de Histona, sede Eliensi uacante.[2]

Uenerabili in Christo patri, domino . . . dei gracia Cantuariensi archiepiscopo, tocius Anglie primati, [vel custodi spiritualitatis in episcopatu Eliensi, sede Eliensi vacante[3]] suus humilis & deuotus frater Adam abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus Lincolniensis diocesis salutem, & deuotam in omnibus reuerenciam, obedienciam & honorem. Ad vicariam ecclesie sancte Etheldrede de Histona Eliensis diocesis vacantem, & ad nostram presentacionem spectantem, dilectum nobis in Christo dominum Thomam de Donnestywe capellanum vestre paternitati reuerende [seu uices uestras gerenti in hac parte[3]] presentamus, humiliter supplicantes & deuote, quatinus dictum dominum Thomam ad dictam uicariam admittere, & ipsum uicarium in eadem uicaria instituere, & cetera que uestro in hac parte incumbunt officio, racione dicte Eliensis diocesis, cuius sedes nunc Feb. 2, 13$\frac{09}{10}$.

[1] Eynsham possessed the fifth tenement west of the East Gate, on the south side of the road. See a plan in MS. Top. Oxon. C. 53 fol. 285 in the Bodleian. In 1279 (*Hundred Rolls*, ii. 799) Martin Exemplarius held a house of the Abbot of Eynsham in the parish of St. Peter in the East. The heading of this charter is in the original hand.

[2] The bishop died Jan. 10, 1310: his successor was chosen on Mar. 2.

[3] Inserted above the line.

uacare dinoscitur, peragere dignemini intuitu caritatis. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham in capitulo nostro, quarto Nonas Februarii anno domini MCCC nono.

Interliniar[e] apponatur, quando casus se optulerit, videlicet si commiserit; aliter non.

521.

fol. 124v. **Carta regis de licencia ingrediendi in unum mesuagium & unam [carucatam[1]] terre in Wik[erisyngdone], non obstante statuto.**

Oct. 21, 1312. Edwardus dei gracia rex Anglie, dominus Hybernie & dux Aquitannie, omnibus ad quos presentes littere peruenerint salutem. Licet de communi consilio regni nostri statutum sit, quod non liceat viris religiosis seu aliis ingredi feodum alicuius, ita quod ad manum mortuam deueniat, sine licencia nostra & capitalis domini, de quo res illa immediate tenetur; per finem tamen quem Iohannes de Thrillawe clericus fecit nobiscum, concessimus & licenciam dedimus pro nobis & heredibus nostris, quantum in nobis est, eidem Iohanni, quod ipse unum mesuagium et vnam carucatam terre cum pertinenciis in Wike Risyngdone dare possit & assignare dilectis nobis in Christo abbati & conuentui de Egnesham: habenda & tenenda sibi & successoribus suis imperpetuum: et eisdem abbati & conuentui quod ipsi predicta[2] mesuagium & terram cum pertinenciis a prefato Iohanne recipere possint & tenere sibi & successoribus suis imperpetuum, sicut predictum est, tenore presencium similiter licenciam dedimus specialem: nolentes quod predictus Iohannes vel heredes sui aut prefati abbas & conuentus seu successores sui racione statuti predicti per nos vel heredes nostros inde occasionentur in aliquo seu grauentur; saluis tamen capitalibus dominis feodi illius seruiciis inde debitis & consuetis. In cuius rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Wyndes' vicesimo die Octobris, anno regni nostri sexto.

522.

Carta capitalis domini & immediati de eodem.

Jan. 2, 1313. Uniuersis [&c.] Walterus de Westmanecot' salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me concessisse pro me & heredibus meis & licenciam dedisse specialem Iohanni de Trillawe,

[1] A blank in MS., but the word can be supplied from the deed.
[2] 'predictam,' MS.

quod ipse vnum mesuagium, omnes terras & tenementa, redditus & seruicia, que habuit & perquisiuit ex dono & feoffamento Roberto le Long' fratris & heredis Iohannis le Long' in Wike Risindone, et eciam nouem acras terre, quas habuit & perquisiuit ex dono & feoffamento Roberti de Aston', que de me tenet in eadem, dare possit & assignare in perpetuam elemosinam religiosis uiris abbati de Egnesham | & eiusdem loci conuentui, non obstante statuto contrario fol. 125r. nuper inde prouiso, quod religiosi feoda aliquorum sine licencia & uoluntate capitalium dominorum, de quibus feoda illa immediate tenentur, nullatenus ingredientur: et eisdem religiosis quod predictum mesuagium, predictas terras & tenementa, redditus & seruicia cum pertinenciis ex dono prefati Iohannis recipere, habere & tenere ualeant sibi & successoribus suis in perpetuam elemosinam, vt predictum est, sine calumpnia mei vel heredum meorum imperpetuum: habenda & tenenda predictis abbati & conuentui & eorum successoribus de proximis superioribus capitalibus dominis feodi illius per seruicia inde debita & consueta; nichil michi vel heredibus meis iuris vel dominii in eisdem penitus reseruando, sed ex nunc omnia onera & seruicia hactenus ab eisdem terris & tenementis cum pertinenciis michi debita eidem Iohanni quieta clamo & specialiter remitto per presentes. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Willelmo filio & herede meo, Edmundo de Dene, Roberto Page, Roberto de Nethercot', Iohanne le Uileyn de Brode Risyndone, Philippo de Tenacr' de eadem, Waltero atte Mershe de Wike predicta & multis aliis. Datum apud Westmanecote die Martis proxima post festum Circumcisionis Domini, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi sexto.

Memorandum quod habemus cartam Willelmi filii & heredis predicti Walteri sub eodem tenore.

523.

Scriptum domini W. de Lucy mediati domini de eodem.

Vniuersis [&c.] Willelmus de Lucy dominus Wyke Rysindon' Nov. 26, salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me 1313. concessisse pro me & heredibus meis & licenciam dedisse specialem Iohanni de Trillawe, quod ipse unum mesuagium, omnes terras & tenementa, redditus & seruicia, que habuit & perquisiuit ex dono & feoffamento Roberti le Lung' in Wyke Risyndon', et etiam nouem acras terre quas habuit & perquisiuit ex dono & feoffamento Roberti de Aston', que de me mediate uel immediate qualitercunque tenebantur, dare possit & assignare in puram & perpetuam elemosinam

religiosis uiris abbati & conuentui monasterii de Egnesham, non
fol. 125v. obstante | statuto [&c. as in 522 . . .] elemosinam, ut premittitur, in perpetuum, sine calumpnia uel onere mei uel heredum meorum; habenda & tenenda eisdem abbati & conuentui libere, quiete, integre sub forma superius annotata: ita quod nec ego nec heredes mei nec aliquis alius nomine meo in predictis mesuagio, terris, tenementis, redditibus & seruiciis cum pertinenciis aliquid iuris uel clamii de cetero exigere uel uendicare poterimus in futurum. Hiis testibus, Philippo de Tenacre, Roberto de Nethercote, Iohanne de Nethercote, Waltero de Mareys de Wyke, Willelmo de Medecroft de eadem, Willelmo de Dorne de eadem & Hugone le Spencer de eadem. Datum apud Wyke, die Lune in crastino sancte Katerine virginis, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi septimo.

524.

Carta Roberti le Lung' de Wyke.

Nov. 18, 1311. Sciant [&c.] quod ego Robertus le Lung frater & heres Iohannis le Lung' de Wyke Risyndone dedi [&c.] Iohanni de Trillawe clerico totum tenementum meum, quod die confectionis presencium habui seu aliquo modo habere potui in Wyke Risyndone, ut in mesuagiis, curtilagiis, gardinis, terris arrabilibus, grauis, pasturis, tam separalibus quam communibus, hays, fossatis, bundis, uiis, & semitis cum omnibus redditibus & seruiciis michi debitis in eadem; uidelicet de Waltero de Westmanecote obolum, de Waltero de Marisco duos denarios, de Isabella Hamound tres denarios, de Hugone le Despencer vnum denarium, de Willelmo Chadelwelle quadrantem, de Cristina le Lung' quadrantem, de Beatrice le Lung' quadrantem, de Agnete le Lung' quadrantem, & de Radulfo de Wyke unum denarium & unam rosam annui redditus cum omnibus aliis ubique pertinenciis, sine aliquo retenemento michi uel heredibus meis: habendum & tenendum predicto Iohanni & heredibus suis seu assignatis libere, quiete, integre, bene & in pace de capitalibus dominis feodi illius per seruicia que ad dictum tenementum pertinent imperpetuum. Et ego [&c. warranty]. |
fol 126r. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Thoma de Iccumbe, Waltero de Bradewelle, Iohanne le Uileyn de Brode Risyndone, Philippo de Tenacre, Roberto de Nethercote, Waltero de Marisco, Willelmo Medecroft, Radulfo de Wyke, Iohanne de Nethercote, & multis aliis. Datum apud Wyke Risyndone, die Iouis in octabis sancti Martini, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi quinto.

525.

Carta Roberti de Astone de Wyke.

Sciant [&c.] quod ego Robertus de Astone dedi [&c.] Iohanni de Trillawe clerico nouem acras terre arrabilis cum omnibus pertinenciis in Wyke Risyndone, quas habui ex dono & feoffamento Roberti le Lung' fratris & heredis Iohannis le Lung' de eadem: quarum due acre iacent apud Mukeleswortheshulle iuxta terram Thome Corbet, et se extendunt in Foxholes, & una acra iacet sub graua & extendit se in Mulleweye, & una acra iacet inter terram abbatis de Egnesham & terram Willelmi de Lucy & se extendit in Norhtgroue, & una acra iacet in Middelforlonge inter terram dicti abbatis & terram Willelmi de Lucy & vna acra iacet super Thornhulle inter terram abbatis & terram Rogeri Dame Marie[1], & se extendit in Caumprounesmede, et due acre iacent inter Medeacre & Caumprounesmede, & una acra iacet in campo australi iuxta terram Thome Corbet, & se extendit ad croftam Willelmi de Dorne: habendam & tenendam totam terram predictam cum omnibus suis pertinenciis predicto Iohanni de Trillawe & heredibus seu assignatis suis libere, quiete, bene et in pace imperpetuum de capitalibus dominis feodi illius per seruicia inde debita & consueta. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing], hiis testibus, Thoma de Iccumbe, Waltero de Bradewelle, Willelmo de Westmanecote, Roberto de Nethercote, Iohanne le Uileyn de Brode Risyndone, Philippo de Tenacre, Waltero atte Marshe, & multis aliis. Datum apud Wyke Risyndone, die Martis proxima post festum Epiphanie, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi quinto. Jan. 11, 1312.

526.

Quieta clamacio Radulfi de Wyke.

Uniuersis [&c.] | Radulfus frater Iohannis le Lung' filii & heredis Iohannis le Lung de Wyke Risyndone salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me remisisse & imperpetuum quietum clamasse Iohanni de Trillawe totum ius & clamium, quod habui seu aliquo modo habere potui in quibuscunque terris, tenementis, redditibus & seruiciis cum eorum pertinenciis, que dictus Iohannes habuit ex dono & feoffamento Roberti le Lung fratris mei seu alterius cuiuscunque in Wyke Risyndone supradicta: ita quod nec ego uel heredes mei seu aliquis nomine nostro quicquam iuris fol. 126v. Jan. 9, 1312.

[1] *Sic*: no doubt 'Damory' is meant; he is mentioned in 528A and 529A.

uel clamii in predictis terris, tenementis, redditibus & seruiciis cum eorum pertinenciis in posterum uendicare ualeamus. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Thoma Golaffre, Edmundo de Dene, Reginaldo de Lynham, Roberto le Botiller, Iohanne de London', Roberto Page, Gilberto de Cherlebury, & multis aliis. Datum apud Egnesham die dominica proxima post festum Epiphanie domini, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi quinto.

527.

Quieta clamacio Willelmi Dorne

June 18, 1312. Vniuersis [&c.] Willelmus de Dorne de Wyke-risyndone salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me concessisse, remisisse & pro me & heredibus meis inperpetuum quietum clamasse Iohanni de Trillawe clerico pasturam, quam habere clamaui, cum octo bobus in graua de Wykerisyndone supradicta: que quidem graua est separalis pastura abbatis de Egnesham, domini Willelmi de Lucy militis, Thome Corbet & ipsius Iohannis: ita quod nec ego uel heredes mei seu aliquis nomine nostro in predicta pastura cum octo bobus uel quibuscunque aueriis meis nisi tempore aperto, uidelicet, eo tempore quo omnes alii de uilla de iure communicare debent, quicquam iuris uel clamii uendicare poterimus in futurum. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Ricardo Halewy, Rogero le Sclatour, Thoma Bonualet, Willelmo Belegraue, Hugone clerico & multis aliis. Datum apud Egnesham die dominica proxima post festum sancti Barnabe apostoli, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi quinto.

528.

[Another quit-claim.]

fol. 127r. June 30, 1312. Uniuersis [&c.] Iohannes atte Mulle de Nethercote salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me concessisse, remisisse, & omnino pro me & heredibus meis quietum clamasse Iohanni de Trillawe clerico totum ius & clamium, quod habui seu aliquo modo habere potui ad communandum cum quatuor bobus in graua de Wykerisyndone, necnon & cum omnimodis aliis aueriis ibidem, preterquam eo tempore quo omnes tenentes eiusdem uille communare debent, uidelicet tempore aperto: ita quod [nec[1]] ego nec aliquis nomine meo quicquam iuris uel clamii in dicta communa,

[1] Wanting in MS.

preterquam in tempore & forma predictis, uendicare valeamus imperpetuum. In cuius [&c. sealing] hiis testibus, Roberto le Botiller de Weuelecot', Edmundo de Dene, Roberto Page, Waltero de Wyke, Willelmo Medecrofte de eadem, & aliis. Datum apud Egnesham die Ueneris proxima post festum apostolorum Petri & Pauli, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi quinto.

528 A.

Quia constat nobis, abbati de Fescampo, per legitimam inquisicionem, quam per dilectos & fideles nostros Willelmum de Brocworthe & Rogerum Damar' tunc ministros & custodes libertatis nostri hundredi de Slouhgtre fieri fecimus, quod non est ad dampnum nec preiudicium nostrum seu aliorum quorumcunque, si concedamus Iohanni de Trillawe clerico, quod ipse unum mesuagium & unam carucatam terre cum pertinenciis in Wike dare possit & assignare religiosis uiris abbati & conuentui de Egnesham & successoribus suis imperpetuum tenendam: ideo per finem quam idem Iohannes coram predictis ministris nobiscum fecit in curia nostra apud Slouhgtre tenta die Martis in festo beati Stephani prothomartiris, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi sexto, concessimus eidem Iohanni, quod ipse unum mesuagium & unam carucatam terre cum pertinenciis in Wike Risyndone dare possit & assignare predictis abbati & conuentui de Egnesham, habendam & tenendam sibi & successoribus suis imperpetuum; et ipsis abbati & conuentui, quod predictum mesuagium & terram in forma predicta recipere & imperpetuum tenere possint sine calumpnia nostri vel successorum nostrorum, similiter licenciam dedimus specialem, statuto & consuetudinibus quibuscumque non obstantibus, que non permittunt laicum feodum ad manum mortuam deuenire. **Dec. 26, 1312.**

529.

Littera attornator[ia] abbatis & conuentus de Eynesham ad recipiendam seysinam terre de Wyke. **fol. 127v.**

Uniuersis pateat per presentes, quod nos Adam permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus attornauimus loco nostro dilectos nobis in Christo fratres Nicholaum de Canynge & Willelmum de Staunforde commonachos & confratres nostros ad recipiendam seysinam per manus domini Iohannis de Trillawe de omnibus terris, tenementis, redditibus & seruiciis cum pertinenciis, que idem Iohannes nuper a Roberto fratre & herede Iohannis le Long' iunior[is] & **Dec. 7, 1313.**

Roberto de Astone in Wykerisyndone in feodo perquisiuit, et de quibus nos & successores nostros per cartam suam in puram & perpetuam elemosinam feoffauit, prout in eadem plenius est expressum. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham in capitulo nostro die Ueneris proxima post festum sancti Nicholai, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi septimo.

529 A.

Carta feoffamenti Iohannis de Trillawe de terra que fuit Iohannis le Long' de Wyke.

Nov. 20, 1313. Sciant [&c.] quod ego Iohannes de Trillawe clericus dedi [&c.] religiosis uiris abbati de Egnesham & eiusdem loci conuentui omnia tenementa mea, que habui ex dono & feoffamento Roberti le Long' fratris & heredis Iohannis le Long' de Wyke Risyndone & Roberti de Astone in Wyke Risyndone supradicta, ut in mesuag[iis], curtilagiis, gardinis, terris arrabilibus, grauis, pasturis tam separalibus quam communibus, hayis, fossatis, bundis, uiis, semitis cum omnibus redditibus & seruiciis de quibuscunque tenentibus michi debitis, simul cum wardis, maritagiis, releuiis, herietis & eschaetis, cum acciderint in eadem, habenda & tenenda predictis abbati & conuentui & eorum successoribus in liberam, puram & perpetuam elemosinam imperpetuum. Et ego [&c. warranty]. In quorum [&c. sealing], hiis testibus, Rogero Dame Marie tunc balliuo de Slouhgtre, Roberto de Nethercote, Philippo de Tenacre de Brode Risyndone, Waltero atte Mershe de Wyke, Willelmo Hamound de eadem, Willelmo Medecrofte de eadem, Hugone le
fol. 128r. Spencer de eadem & multis aliis. Datum | [apud[1]] Wyke die Martis in festo sancti Edmundi regis & martiris, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi septimo.

530.

Quieta clamancia Radulfi fratris Iohannis le Long' de Wykerisindone.

April 17, 1314. Uniuersis [&c.] Radulfus frater Iohannis le Long' filii & heredis Iohannis le Long' de Wykerisyndone salutem in domino sempiternam. Nouerit vniuersitas uestra me remisisse & imperpetuum quietum clamasse religiosis uiris abbati de Eynesham & eiusdem loci conuentui totum ius & clamium, quod habui seu aliquo modo habere potui in quibuscunque terris, tenementis, redditibus, & seruiciis cum eorum

[1] Omitted in MS.

pertinenciis, que Iohannes de Trillawe habuit ex dono & feoffamento Roberti le Long' fratris mei, seu alterius cuiuscunque in Wykerisindone supradicta, et de quibus idem Iohannes de Trillawe prefatos abbatem & conuentum feoffauit: ita quod nec ego uel heredes mei seu aliquis nomine nostro quicquam iuris uel clamii in predictis terris, tenementis, redditibus, & seruiciis cum eorum pertinenciis inposterum uendicare valeamus. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Edmundo de Dene, Waltero atte Mershe[1] de Wykerisyndone, Iohanne de Lambourne, Roberto Page, Willelmo Belegraue, Thoma Bonuallet, Ricardo Halewy & multis aliis. Datum apud Egnesham die Mercurii proxima post festum sancti Georgii, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi septimo.

531.

Breue domini regis de inquirendo de terris & pertinenciis in villa de Whitefelde.

Edwardus &c. Iohanni Abel, eschaetori suo citra Trentam, salutem. Quia, ut[2] intelleximus, quod abbas de Egnesham quasdam terras et tenementa cum pertinenciis in Whitefelde, que de nobis tenentur in capite per seriantiam, sibi & domui sue in feudo perquisiuit, licencia domini Edwardi quondam regis Anglie, patris nostri, aut nostra super hoc non obtenta, nos super hoc certiorari uolentes, vobis mandamus quod per sacramentum proborum & legalium hominum de balliua vestra, per quos rei veritas melius sciri poterit, diligenter inquiratis, quas terras & que tenementa in dicta villa prefatus abbas, sicut predictum est, adquisiuit; et de quo & quo tempore & qualiter & quo modo, & de quo uel de quibus teneantur, utrum uidelicet de nobis, sicut predictum est, an de alio, et per quod seruicium & qualiter & quo modo. Et inquisicionem inde distincte & aperte factam nobis sub sigillo uestro & sigillis eorum, per quos facta fuerit, sine dilacione mittatis & hoc breue. Teste me ipso apud Wyndeshore, tercio die Augusti anno regni nostri septimo. **Aug. 3, 1313.**

531 A.

[Whitfield, Northants.]

Inquisicio facta apud Brakkele coram Iohanne Abel, eschaetore domini regis citra Trentam, die Iouis in uigilia Exaltacionis sancte Crucis, anno regni regis Edwardi septimo, iuxta tenorem breuis **fol. 128v. Sept. 13, 1313.**

[1] 'Mersh[e]t' in MS.
[2] We must omit 'ut' or 'quod', or change uolentes into 'uolumus'.

domini regis, huic inquisicioni attachiati, per sacramentum Nicholai de Trimenal, Ricardi de Hetheringtone, Rogeri Flekeman, Thome de Greteworthe, Roberti de Westone, Iohannis le Knight, Radulfi filii Willelmi de Sulgraue, Ricardi Roudeman, Iohannis Philip, Iohannis Umfrey, Galfridi Belot & Willelmi White iuratorum; qui dicunt super sacramentum suum, quod quidam abbas de Egnesham adquisiuit sibi & domui sue in feodo aduocacionem ecclesie de Whitefelde cum duabus uirgatis terre ibidem, que sunt gleba eiusdem ecclesie, de Gilberto de Montibus, videlicet ante tempus regis Ricardi ultimi, qui quidem Gilbertus ea tenuit; de quo vel de quibus uel per quod seruicium propter longinquitatem temporis penitus ignorant. Et ualet terra predicta per annum dimidiam marcam: et ecclesia illa per se per annum centum solidos. In cuius [&c. sealing], die & anno supradictis.

532.

[Whitfield.]

Inquisicio capta coram subeschaetore, ad quod dampnum.

Jan. 8, 1314. Inquisicio capta apud Aynho die Martis proxima post festum sancti Hilarii, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi vii°, coram Thoma de Caue, subeschaetore domini regis in comitatu Norhamptone, iuxta tenorem cuiusdam breuis sibi directi, per sacramentum Thome de Grutteworthe, Roberti Cornwaleys, Radulfi Germeyn, Willelmi le Riche, Ricardi de Burgo, Nicholai Tyarde, Walteri Home, Roberti de Coleworthe, Roberti Soudan, Petri le Cras, Thome Abraham, & Rogeri le Irmongher' iuratorum, qui dicunt super sacramentum suum, quod non est ad dampnum nec ad preiudicium domini regis aut aliorum, si dominus rex concedat abbati & conuentui de Egnesham, quod ipsi duas virgatas terre cum pertinentiis in Wihtfelde & aduocacionem ecclesie eiusdem uille in proprios vsus retinere possint in puram & perpetuam elemosinam sibi & successoribus suis imperpetuum. Et de quo vel de quibus predicta terra & aduocacio ecclesie predicte tenentur in capite, ignorant propter diuturnitatem temporis, nec per quod seruicium. Et dicunt quod predicta terra per se ualet per annum x solidos, et ecclesia per se valet per annum xl solidos.[1]
fol. 129r. Et dicunt quod quidam predecessor predicti abbatis | loci predicti adquisiuit predictam terram & aduocacionem predictam a tempore a quo non extat memoria, tenendas in puram & perpetuam elemosinam. In cuius [&c. sealing], die & anno supradictis.

[1] In the last charter the value of the church was placed at 100 s.

533.

Carta domini regis de ecclesia de Withefelde ac pertinenciis in eadem.

Edwardus dei gracia &c. omnibus [&c.] salutem. Quia accepimus per inquisicionem, quam nuper per dilectum & fidelem nostrum Iohannem Abel eschaetorem nostrum citra Trentam fieri fecimus, quod non est ad dampnum nec preiudicium nostrum aut aliorum, si concedamus dilectis nobis in Christo abbati & conuentui de Egnesham, quod ipsi duas virgatas terre cum pertinentiis in Withefeld, quas predecessores ipsorum abbatis & conuentus vna cum aduocacione ecclesie eiusdem ville in feodo sibi & domui sue per magnum tempus ante puplicacionem statuti de terris & tenementis ad manum mortuam non ponendis editi adquisierunt, & quam quidem ecclesiam similiter ante publicacionem statuti predicti appropriarunt sibi & successoribus predictis in proprios vsus imperpetuum possidendam, licencia alicuius progenitorum nostrorum seu nostra hactenus super hoc non optenta, retinere possint & habere sibi & successoribus suis imperpetuum, & quod ignoratur propter diuturnitatem temporis de quo uel de quibus predicte terra & aduocacio teneantur, vel per quod seruicium; nos securitati eorundem abbatis & conuentus ne occasione premissorum possint futuris temporibus inde occasionari aliqualiter seu molestari volentes prospicere in hac parte, per finem quem idem abbas fecit nobiscum concessimus & licenciam dedimus pro nobis & heredibus nostris, quantum in nobis est, eidem abbati & conuentui, quod ipsi terram predictam cum pertinenciis, necnon & dictam ecclesiam in vsus proprios sic appropriatam retinere possint & habere sibi & successoribus suis predictis imperpetuum sicut predictum est sine occasione vel impedimento nostri uel heredum nostrorum, iusticiariorum, escaetorum, vicecomitum, aliorum balliuorum seu ministrorum nostrorum quorumcumque: saluis tamen tam nobis quam dominis feodi illius seruiciis inde debitis & consuetis. In cuius rei &c. Teste rege apud Westmonasterium, xii die Marcii, anno regni nostri viio: per finem decem librarum. **Mar. 12, 1314.**

534.

Breue domini regis super cartam antescriptam, eschaetori directum.

Edwardus Iohanni Abel, eschaetori &c. Cum per finem, quem dilectus nobis in Christo abbas de Egnesham fecit nobiscum, con- **May 6, 1314.**

fol. 129v. cesserimus & licenciam | dederimus, quantum in nobis est, eidem abbati & conuentui eiusdem loci, quod ipsi duas virgatas terre cum pertinenciis in Wythefelde, quas predecessores ipsius abbatis & conuentus vna cum aduocacione ecclesie eiusdem ville in feodo sibi & domui sue per magnum tempus ante publicacionem statuti de terris & tenementis ad manum mortuam non ponendis editi adquisierunt, & quam quidem ecclesiam similiter ante publicacionem statuti predicti appropriarunt sibi & successoribus predictis in proprios vsus imperpetuum possidendam, licencia alicuius progenitorum nostrorum seu nostra hactenus super hoc non obtenta, retinere possint & habere sibi & successoribus suis imperpetuum, prout in litteris nostris patentibus eisdem abbati & conuentui inde confectis plenius continetur, vobis mandamus quod prefatos abbatem & conuentum contra tenorem litterarum nostrarum predictarum non molestetis in aliquo seu grauetis. Teste me ipso apud Ebor[acum] vi die Maii anno regni nostri septimo.

535.

Inquisicio capta coram I. de Foxle de quadam placea que uocatur La forsakenho[1].

Aug. 9, 1315. Inquisicio capta coram Iohanne de Foxle & Iohanne de Westcote apud Croumershe die Sabbati in uigilia sancti Laurencii anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi nono in presencia Ade de la Fenne, balliui Margarete regine Anglie, Iohannis de Langele forestarii foreste domini regis de Wychewode & aliorum forestariorum eiusdem foreste, utrum quedam placea terre uocata La Forsakenho, quam abbas de Egnesham & predecessores sui abbates eiusdem loci, a tempore cuius contrarii memoria non existit, tenuerunt tanquam pertinentem ad manerium suum de Cherlebury, ut idem abbas dicit, et quam placeam balliui Margarete regine Anglie nuper pretendentes placeam predictam ad manerium de Bloxham, quod eadem regina tenet in dotem, pertinere, in manum ipsius regine ceperunt, pertineat ad dictum manerium de Cherlebury, sicut predictum est, necne: et si sic, tunc utrum predictus abbas & predecessores sui predicti placeam illam tanquam pertinentem ad manerium illud tenuerint, & a quo tempore & qualiter & quo modo, & an predictus abbas per predictos

[1] A forsaken enclosure in the wood was often called 'La Forsaken-ho' (see vol. ii, no. 649); in modern times the word has been transformed into 'Shaking Oak', a name given to several places in Wychwood Forest. This enclosure must have been the site of the old monastic foundation mentioned in charters nos. 32, 33, 34. It does not appear to have been in the present parish of Bloxham, but in Bloxham Wood, in Wychwood Forest (see no. 649).

balliuos de placea illa eiectus sit, sicut predictum est, necne; & si sic, tunc quando & qualiter & quo modo; per sacramentum Roberti de Wykham, Walteri le Poure, militum, Thome Golafre, Radulfi Chastilone, Roberti le Botiller & Reginaldi de Lynham uiridariorum foreste predicte, Iohannis de Cercedene & Roberti le Maceon regardatorum eiusdem foreste, Willelmi de la Lee, Iohannis de Whygthulle, Thome de Sibbeford, & Iohannis le Myrye iuratorum, qui dicunt super sacramentum suum, quod predictus abbas & predecessores sui placeam illam tanquam pertinentem ad manerium suum de Cherlebury tenuerunt a tempore cuius contrarii memoria non existit. | Dicunt **fol. 130r.** etiam quod predictus abbas per balliuos predicte regine de predicta placea alio modo eiectus non est, nisi quod balliui eiusdem regine de Bloxham iam per decem annos elapsos, postquam predictus abbas predictam placeam assartare fecit & tenentibus suis eandem placeam tradidit, tenendam de eo ad uoluntatem suam pro certo redditu inde eidem abbati per annum reddendo, predictum abbatem impedierunt, ita quod idem abbas redditum inde prouenientem hucusque percipere non potuit. Et iur[atores] quesiti quis predictum redditum per predictos decem annos percepit, dicunt quod idem redditus adhuc in manibus tenencium ipsius abbatis de predicta placea integre existit per impedimentum balliuorum regine predicte de Bloxham, qui predictum abbatem pro predicto redditu distringere non permiserunt. In cuius [&c. sealing].

536.

Breue domini regis directum balliuis Margarete regine Anglie de Bloxham pro eadem placea.

Edwardus dei gracia &c. balliuis Margarete regine Anglie de **Oct. 13, 1315.** manerio suo de Bloxham salutem. Cum nuper ad querelam dilecti nobis in Christo abbatis de Egnesham nobis suggerentis, quod, cum ipse & predecessores sui abbates eiusdem loci, a tempore cuius contrarii memoria non existit, tenuerint quandam placeam terre vocatam La Forsakenho tanquam pertinentem ad manerium suum de Cherlebury, vos pretendentes placeam illam ad dictum manerium de Bloxham, quod eadem regina tenet in dotem de hereditate nostra, pertinere, cum non pertineat, eandem placeam in manum ipsius regine cepistis uoluntarie & iniuste, eam prefato abbati taliter detinendo, in ipsius abbatis graue dampnum & ecclesie sue de Egnesham exheredacionis periculum manifestum, uolentes super premissis certiorari, & quod iustum fuerit ulterius fieri in hac parte, assignauerimus dilectos & fideles nostros Iohannem de Foxle, Iohannem de Westcote,

& Galfridum de Padebury, uel duos eorum, ad inquirendum per sacramentum proborum & legalium hominum de comitatu Oxon., per quos rei ueritas melius sciri posset, utrum placea predicta pertinet ad dictum manerium de Cherlebury, sicut predictum est, & utrum predictus abbas & predecessores sui predicti placeam illam tanquam pertinentem ad manerium illud tenuerint, & a quo tempore & qualiter & quo modo, et an idem abbas inde eiectus fuisset, sicut predictum est, & quando & qualiter & quo modo; ac per inquisicionem inde coram prefatis Iohanne & Iohanne iuxta formam mandati nostri in presencia uestra & aliorum ministrorum ipsius regine captam, & in cancellariam nostram retornatam compertum sit, quod predictus abbas & predecessores sui predicti tenuerunt placeam illam tanquam pertinentem ad manerium suum de Cherlebury a tempore cuius contrarii
fol. 130v. memoria non existit, & quod idem abbas | per uos alio modo eiectus non est, nisi quod uos iam per decem annos elapsos postquam predictus abbas dictam placeam assartari fecit & eam tenentibus suis[1] tradidit, tenendam de eo ad uoluntatem suam pro certo redditu ei annuatim reddendo, eundem abbatem impediuistis, ita quod redditum inde prouenientem hucusque percipere non potuit, & quod idem redditus adhuc in manibus ipsorum tenentium integre existit, propter impedimentum uestrum pro eo quod ipsum abbatem pro predicto redditu distringere non permisistis, nos eidem abbati nolentes iniuriari taliter in hac parte, uobis mandamus quod de placea predicta uos ulterius non intromittatis, saluo iure nostro & ipsius regine, si quid nobis competat, cum uoluerimus inde loqui. Teste me ipso apud Dyttone xiii die Octobris anno regni nostri nono.

537.

Inquisicio si abbas de Eynesham perquisiuit a[liqu]as terras seu tenementa in Oxonia post statutum, pro quibus debeat talliari.

Aug. 6, 1315. Inquisicio capta per Iohannem de Foxle apud Oxoniam die Mercurii proxima post festum sancti Petri ad Uincula, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi nono, utrum abbas de Egnesham seu eius predecessores post annum regni domini Henrici quondam regis Anglie, aui regis nunc, quinquagesimum quartum aliquas terras seu tenementa in uilla Oxonie & suburbio eiusdem perquisierit, pro quibus idem abbas talliari debet, seu talliari consueuit, necne: et

[1] 'suit,' MS.

si sic, tunc quas terras & que tenementa, ubi, qualiter & quo tempore, per sacramentum Andree de Pyrye, Iohannis le Orfeure, Henrici de Lynne, Ricardi de Berthe, Gilberti de Grenestede, Iohannis Culuert, Roberti de Welle, Iohannis le Quiltere, Willelmi Mek, Ricardi Ouere, Thome Bost, & Iohannis de Shyrebourne iuratorum, qui dicunt super sacramentum suum, quod abbas de Egnesham & predecessores sui nullas terras seu tenementa post annum regni domini Henrici, regis Anglie, aui regis nunc, [liiii[1]] in uilla Oxonie aut suburbio perquisiuerunt. In cuius rei testimonium predicti iur[atores] huic inquisicioni sigilla sua apposuerunt. Datum apud Oxoniam die & anno supradictis.

538.

Pro tallagio Oxonie.

Abbas de Egnesham debet lv solidos. Item debet de tallagio redditiuum suorum in Oxonia, sicut continetur in rotulo principali in Oxonia: set non debet inde summoniri per breue regis inter communia de anno octauo, et per allocacionem de huiusmodi tallagio de tempore regis Henrici, aui regis, factam abbati de Egnesham in rotulo liiii° eiusdem regis Henrici tercii, it[inere] Oxon'; et per consideracionem thesaurarii & baronum inde factam; sicut continetur in memorandis anni noni, termino sancti Michaelis inter recorda. Et quietus est. 1315.

Ista allocancia fit in rotulo viii° regis Edwardi, filii regis Edwardi, in itin[ere] Oxon'.[2]

539.[3]

Relaxacio Willelmi de Valance de secta facienda ad curiam de Bamptone. fol. 131ᵛ.

Omnibus [&c.] Willelmus de Ualence, dominus de Pembroke, salutem in domino. Nouerit uniuersitas uestra, quod cum religiosi uiri Thomas abbas de Egnesham & eius predecessores ad hundredum nostrum per se uel per attornatum suum sectam hucusque facere consueuerint: nos ob fauorem religionis & pro salute anime nostre & antecessorum nostrorum, quieti & tranquillitati ipsorum in posterum prouidere uolentes, remittimus, quietum clamamus & omnino relaxamus pro nobis & heredibus nostris predicto abbati & successoribus suis in perpetuum omnimodam sectam ad hundredum predictum uel uisum franci plegii debitam uel exactam: ita tamen quod Willelmus dictus Aug. 2, 1284.

[1] Omitted in MS. [2] This last sentence is in the margin.
[3] fol. 131ʳ is blank.

le Freman de Schifforde, liber tenens predicti abbatis in eadem uilla, & heredes sui uel quicunque terram eius tenuerit, uel cui tradita fuerit de cetero, pro terris & tenementis predicti abbatis infra precinctum predicti hundredi existentibus antedictam sectam ad predictum hundredum de Bamptone faciet in perpetuum: ita tamen quod si predictus abbas uel successores sui terras aliquas uel tenementa infra precinctum predicti hundredi post confeccionem istius scripti adquisierint, quorum tenentes sectam ad dictum hundredum facere consueuerint, dicti abbas & successores sui eandem sectam ad predictum hundredum faciant. Et si predictus Willelmus Freman, uel qui eius terram tenuerint, defaltam fecerint ad hundredum predictum, nullus alius pro huiusmodi defalta distringatur, quamdiu super predictum Willelmum uel eius terram tenentes possit racionabiliter districtio inueniri. Et si in terris dicti Willelmi Freman, seu eas tenencium, racionabiliter districtio per consideracionem hundredi non inueniatur, dicti abbas & successores sui per terras & tenementa que habent[1] infra precinctum predicti hundredi nostri distringantur, donec
fol. 132r. satisfactum fuerit | per consideracionem hundredi de defalta & secta in forma predicta facienda: hoc tamen adiecto, quod predicti abbas & successores sui de transgressionibus & contractibus quibuscunque, infra precinctum predicti hundredi per ipsos factis, in predicto hundredo conquerentibus respondebunt, & ibidem secundum legem & consuetudinem hundredi iusticie recipient complementum. Et si per feloniam uel quocunque alio modo dicta secta suspensa uel subtracta fuerit, ita quod per districcionem ad illam uenire non poterimus, predicti abbas & successores sui predictam sectam ad predictum hundredum faciant per se uel per alium per breue domini regis, & pro defalta respondebunt quousque predicta terra alicui alii tradita fuerit uel assignata ad sectam antedictam pro eis faciendam in forma predicta. Pro hac autem relaxacione & predicte secte quieta clamacione in forma predicta, dicti religiosi nos & consortem nostram & omnes liberos nostros omnium oracionum & beneficiorum, que de cetero in suo monasterio fient, participes esse concesserunt. In cuius testimonium presenti scripto ad modum cyrographi confecto sigilla nostra alternatim sunt appensa, hiis testibus, dominis Roberto Pugeys, Iohanne filio Nigelli, Iohanne Maudut, Roberto Maudut, & Henrico de la Vade militibus, Galfrido de Bortone, & Roberto & aliis multis. Datum apud Bamptone, in crastino sancti Petri ad Uincula, anno domini millesimo CC octuagesimo quarto, & regni regis Edwardi duodecimo &c.

[1] 'h[ab]uit' MS.

540.

[Shifford.]

Uniuersis [&c.] Iohannes permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Noueritis nos concessisse, tradidisse & liberasse Roberto le Freman de Schifforde omnes terras & tenementa, que Ricardus le Freman de nobis tenuit in Schifforde, et que per mortem ipsius Ricardi ad manus nostras nuper deuenerunt; habenda & tenenda de nobis & successoribus nostris, usque ad legitimam etatem Willelmi filii & heredis ipsius Ricardi, faciendo sectam communem ad hundredum de Bamptone prout predictus Ricardus facere consueuit, secundum formam, uim & effectum cuiusdam concessionis & ordinacionis iamdudum inter uen[erabilem] uirum dominum Willelmum de Ualence & fratrem Thomam nuper abbatem de Egnesham predecessorem nostrum & eiusdem conuentum factum: ita quod nec uastum nec uend[icionem] seu destruccionem[1] in dictis tenementis faciat quoquo modo. In cuius &c. [1317-30.]

541.

Willelmi Belegraue.

fol. 132v.

Omnibus [&c.] Thomas permissione diuina abbas Egnesham & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit vniuersitas vestra nos concessisse & ad firmam dimisisse Willelmo filio & heredi Roberti Belegraue, ad totam vitam suam, piscariam nostram in Tamisia de Egnesham cum herbis in riparia crescentibus, simul etiam & cum insulis subscriptis, videlicet insula apud Godycrofteshamme, insula iuxta gurgitem Willelmi de Puntle, insula subtus le Wodewere, insula annexa ad Halkwere ex parte australi, duabus insulis coniunctis iuxta gurgitem Iohannis piscatoris, insula annexa ad Forthwere, duabus insulis coniunctis subtus Forthwere, insula in medio passagii, insula annexa ad Bolwere, insula que vocatur Wythegeneham & tribus insulis in Standlake iuxta la Landmede, pro triginta tribus solidis & quatuor denariis sterlingorum ad quatuor anni terminos pro equalibus porcionibus diuidendis, nobis & successoribus nostris annuatim sine difficultate soluendis; videlicet ad festum sancti Michaelis, ad festum sancti Thome apostoli, ad festum sancte Marie in Marcio & ad festum Natiuitatis sancti Iohannis Dec. 23, 1302.

[1] 'districcionem,' MS.

Baptiste: ita tamen quod non liceat predicto Willelmo dictam piscariam cum supradictis alicui dimittere seu alienare quocunque titulo seu colore sine voluntate & concensu nostro expresso. Et si contingat dictum Willelmum in solucione triginta trium solidorum & quatuor denariorum aliquo termino vel terminis deficere, liceat nobis & successoribus nostris ipsum in domo & extra domum per omnia catalla sua vbicunque fuerint inuenta distringere. Predicto vero Willelmo in fata decedente, dicta piscaria cum omnibus supradictis libere & sine contradiccione alicuius ad nos vel ad successores nostros integre reuertetur. Et ad maiorem huius rei securitatem huic presenti scripto in modum cirographi diuiso, sigilla nostra alternatim sunt appensa, hiis testibus, Iohanne de la Sale de Northleghe, Roberto le Botiller, Edmundo de Wodestoke, Ricardo Bacoun, Iohanne Morel & multis aliis. Datum apud Egnesham die dominica proxima post festum sancti Thome apostoli, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici tricesimo primo.

542.

[A corrody to William Fridai.]

fol. 133r. [1307–16.] Uniuersis [&c.] frater Adam permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit vniuersitas vestra nos concessisse Willelmo Frydai famulo nostro singulis diebus, quoad uixerit, unum panem seruiencium & alium panem garcionum & tres partes vnius lagene ceruisie conuentualis de doleo conuentus extrahend[as] cum medietate vnius ferculi seruiencium & potagio seruiencium communi: necnon & singulis annis, quoad uixerit, tres vlnas & dimidiam de secta principalium garcionum abbatis, qui pro tempore fuerit, percipiend[as] in abbathia nostra de Egnesham plenarie suo perpetuo & sine fraude: ita quod idem Willelmus nobis & successoribus nostris in officio seruientis hospitum regularium, dum potens fuerit, fideliter deseruiet. Si vero contingat dictum Willelmum debilitari, infirmari vel senio confringi, quominus in dicto officio seruire poterit, tunc percipiet omnia & singula predicta singulis diebus & annis vt premittitur extra abbathiam quocumque voluerit deferenda. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham in capitulo nostro die dominica proxima . . .[1].

[1] The deed ends thus.

543.

[A robe granted to the Rector of Sarsden.]

Uniuersis [&c.] Adam permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit vniuersitas uestra nos concessisse dilecto clerico nostro magistro Alano de Horncastre, rectori ecclesie de Cercedene, vnam robam de secta clericorum nostrorum, videlicet terciam partem panni integri cum pellura consueta, singulis annis de domo nostra predicta pro seruicio suo nobis & monasterio nostro quociens indiguerimus sumptibus nostris fideliter impendendo sub forma que sequitur percipiendam; videlicet quod si contingat predictum Alanum per nos vel alios seu alium quemcunque ad beneficium ecclesiasticum vberius promoueri vel eciam nobis & monasterio nostro, quociens ex parte nostra racionabiliter fuerit premunitus, in officio suo quo hactenus vsus est sumptibus nostris fideliter & prompte non famulari, extunc cesset prestacio robe supradicte, & omnis via eandem petendi finaliter eidem sit preclusa. Preterea si contigerit nos per guerram vel per graues exacciones in tantum onerari, quod robas clericorum non dederimus, quod absit, dictus Alanus illo anno roba sua penitus careat. In quorum omnium testimonium huic scripto indentato sigillum nostrum commune vna cum sigillo dicti Alani alternatim sunt appensa. Datum in capitulo nostro Egneshamie xi Kalendas Septembris, anno domini MCCCXI.

fol. 133v. Aug. 22, 1311.

544.

[The corrody of the servant in charge of the parlour.]

Uniuersis [&c.] Iohannes permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit vniuersitas uestra nos concessisse Willelmo filio Thome de la Grene de Cliue Prioris, quoad vixerit, officium locutorii[1] nostri exterioris pro seruicio suo in dicto officio bene & fideliter perficiendo; et percipiat de elemosinario singulis ebdomadis tres panes monachales in excambium vii cantellorum[2] prius per singulas ebdomadas seruientibus, seruientibus in dicto officio, liberatorum & septem panes de panibus elemosinarii consuetos & singulis diebus vnam lagenam bone ceruisie & potagium de conuentu & unum ferculum, prout alii seruientes in

fol. 134r. Feb. 7, 1317.

[1] Parlour.
[2] Cantellus: from 'cantus', a corner; means a portion cut from a loaf.

dicto officio percipere consueuerunt, & tres vlnas panni de secta seruiencium de offic[io]; ita quod tres solidos[1], quos alii seruientes in eodem officio ab elemosinario hactenus percipere consueuerunt, exnunc cellerarius, qui pro tempore fuerit, plenarie percipiat; & hospitabitur in elemosinar[ia] iuxta maiorem seruientem ibidem dum solutus fuerit: et si contingat dictum Willelmum infirmari vel absentem esse, inueniat aliquem idoneum loco suo, qui vice sua faciat quod incumbit. In cuius [&c. sealing]. Datum in capitulo nostro apud Egnesham die Lune proxima post festum Purificacionis beate Marie, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi decimo.[2]

545.

fol. 134v. **Carta domini regis super aduocacione abbathie de Eynesham.**

Mar. 26, 1316. Edwardus dei gracia &c. omnibus [&c.]. Sciatis quod, cum celebris memorie dominus Edwardus quondam rex Anglie pater noster primo die Iunii anno regni sui tricesimo quinto, comperto per recordum & processum loquele, que fuit coram Salamone de Roff' & sociis suis dudum iusticiariis ipsius patris nostri tunc vltimo itinerantibus in comitatu Oxonie per breue ipsius patris nostri de recto inter ipsum patrem nostrum & bone memorie Oliuerum quondam episcopum Lincolniensem de aduocacione abbathie de Egnesham, quod predictus episcopus maius ius habuit in aduocacione abbathie predicte quam predictus pater noster, mandasset Waltero de Gloucestria tunc escaetori suo citra Trentam, quod de abbathia predicta seu aliquibus ad eam pertinentibus, que occasione mortis . . . quondam abbatis loci illius ceperat in manum ipsius patris nostri se vlterius non intromittat, sicut per inspeccionem rotulorum cancell[arie] ipsius patris nostri nobis constat; nos ad requisicionem venerabilis patris I. nunc episcopi Lincolniensis premissa per inspeccionem rotulorum & recordi & processus predictorum duximus exemplificanda, nolentes quod predictus episcopus vel successores sui super aduocacione abbathie predicte per nos vel heredes nostros, escaetores, seu ministros nostros quoscunque contra tenorem recordi & processus predictorum molestentur indebite seu grauentur. In cuius rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Claryndone xxvi die Marcii, anno regni nostri decimo.

[1] 'solidi,' MS.

[2] At the foot of the page is written 'munimenta & carte de tempore Iohannis abbatis'.

546.

Patens super eodem escaetori qui pro tempore fuerit.

Edwardus dei gracia &c. escaetori suo citra Trentam, qui pro tempore fuerit, salutem. Cum celebris memorie dominus Edwardus quondam rex anglie [&c. as in 545, inserting 'per breue suum' after 'mandasset,' & 'que' after nos, . . .] processus predictorum duxerimus exemplificanda, prout in litteris nostris patentibus eidem episcopo inde confectis plenius continetur, vobis | mandamus, quod ipsum episcopum vel successores suos super aduocacione abbathie predicte seu aliquibus ad eam pertinentibus, quandocunque vacare contigerit, non molestetis seu grauetis contra tenorem litterarum nostrarum predictarum. Teste me ipso apud Claryndone xxvi die Martii, anno regni nostri decimo.

Mar. 26, 1317.

fol. 135v.

547.

[Licence to acquire land in mortmain to the yearly value of 20 marcs.]

Edwardus dei gracia rex Anglie, dominus Hibernie & dux Aquitannie, omnibus ad quos presentes littere peruenerint salutem. Sciatis quod de gracia nostra speciali concessimus & licenciam dedimus pro nobis & heredibus nostris, quantum in nobis est, dilectis nobis in Christo abbati & conuentui de Egnesham, quod ipsi terras, tenementa & redditus cum pertinenciis usque ad valorem uiginti marcarum per annum iuxta uerum valorem eorundem, tam de feodo proprio quam alieno, exceptis terris, tenementis & redditibus, que de nobis tenentur in capite, adquirere possint: habenda & tenenda sibi & successoribus suis imperpetuum, statuto de terris & tenementis ad manum mortuam non ponendis edito non obstante; dum tamen per inquisiciones inde in forma debita faciendas & in cancellaria nostra uel heredum nostrorum rite retornandas compertum sit, quod id fieri poterit absque dampno & preiudicio nostro & heredum nostrorum ac alterius cuiuscunque. In cuius rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Westm', xvi die Marcii, anno regni nostri vndecimo.

Mar. 16, 1318.

548.

Pro ecclesia de Wytfelde.

fol. 135v.

Rex vicecomiti Oxon' & Berk' salutem. Scias quod Ricardus de Polhamtone nuper uicecomes comitatuum eorundem oneratus fuit super

Nov. 13, 1318.

compotum suum de anno regni nostri nono, ad scacarium nostrum nobis redditum, de illis x libris[1] quas dilectus nobis in Christo abbas de Egnesham nobis debuit de fine pro licencia retinendi quedam tenementa in Whitefelde & appropriandi ecclesiam de Wihtafelde, & allocauimus eidem Ricardo super compotum suum predictum denarios predictos per vnam talliam de dicto scaccario nostro, nomine predicti abbatis leuatam. Et ideo tibi precipimus, quod ipsum abbatem pro denariis predictis ad opus nostrum seu predicti Ricardi leuand[is] de cetero non distringas: et aueria sua, si qua ea occasione ceperis, eidem abbati deliberes indilate. Teste I. de Foxle apud Westmonasterium xiii die Nouembris anno regni nostri xii, per magnum rotulum de anno ix.

549.

[Eynsham.]

[1317–30.] Uniuersis Christi [&c.] Iohannes permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos dimisisse, concessisse et hoc presenti scripto confirmasse Roberto filio Iohannis le Bedel de Tylgarsle & Margerie vxori sue prime & duobus filiis eorundem legittimis, Iohanni uidelicet & Willelmo, die confectionis presencium superstitibus, quoad uixerint, uel alteri eorum qui superuixerit, unum mesuagium cum curtilagio adiacente & ceteris omnibus suis pertinenciis, quod situm est in Egnesham inter capellam beati Leonardi & mesuagium Willelmi de Canigg'; habendum & tenendum predictis Roberto, Margerie, Iohanni & Willelmo quoad uixerint, uel eorum alteri qui superuixerit, coniunctim & successiue de nobis & successoribus nostris libere, quiete, bene & in pace: reddendo inde annuatim quoad uixerint nobis & | fol. 136r. successoribus nostris octodecim denarios argenti ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festum sancti Thome apostoli quatuor denarios & obolum, ad festum Annunciacionis beate Marie quatuor denarios & obolum, ad festum sancti Iohannis Baptiste quatuor denarios & obolum, & ad festum sancti Michaelis quatuor denarios & obolum, & faciendo sectam singulis annis ad curiam nostram proximam post festum Pasche, & iterum ad curiam nostram proximam post festum sancti Michaelis, & omnia alia seruicia debita & consueta. Nos uero [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing].

[1] see no. 533.

550.

[Licence to receive land in South Stoke in mortmain.]

Edwardus [&c.], omnibus [salutem]. Sciatis quod, cum per litteras nostras patentes concesserimus & licenciam dederimus pro nobis & heredibus nostris, quantum in nobis est, dilectis nobis in Christo abbati & conuentui de Egnesham, quod ipsi terras, tenementa, & redditus cum pertinenciis ad valorem viginti marcarum per annum iuxta verum valorem eorundem tam de feodo suo proprio quam alieno, exceptis terris, tenementis & redditibus que de nobis tenentur in capite, adquirere possint; habenda & tenenda sibi & successoribus suis imperpetuum, statuto de terris & tenementis ad manum mortuam non ponendis edito non obstante, prout in litteris nostris predictis plenius continetur: nos volentes concessionem nostram predictam effectui debito mancipari, concessimus & licenciam dedimus pro nobis & heredibus nostris, quantum in nobis est, Roberto de Trillawe & Isabelle uxori eius, quod ipsi vnum mesuagium, quadraginta acras terre & duas acras prati cum pertinentiis in Suthabbotestoke, que de nobis non tenentur, & que valent per annum in omnibus exitibus iuxta verum valorem eorundem vltra seruicia eis debita quatuor solidos, sicut per inquisicionem inde per dilectum & fidelem nostrum Ricardum de Rodeneye escaetorem nostrum citra[1] Trentam de mandato nostro factam & in cancellariam nostram retornatam est compertum, dare possint & assignare eisdem abbati & conuentui; habenda & tenenda sibi & successoribus suis imperpetuum in partem satisfaccionis viginti marcatarum terre & tenementorum & redditiuum predictorum; et eisdem abbati & conuentui quod ipsi predicta mesuagia, terras & prata cum pertinenciis a prefato Roberto & Isabella recipere possint & tenere sibi & successoribus suis imperpetuum, sicut predictum est, tenore presencium similiter licenciam dedimus specialem, statuto predicto non obstante, | nolentes quod predicti Robertus et Isabella fol. 136v. uel heredes sui aut predicti abbas & conuentus seu successores sui, racione statuti predicti per nos uel heredes nostros inde occasionentur in aliquo seu grauentur, saluis tamen capitalibus dominis feodi illius seruiciis inde debitis & consuetis. In cuius rei testimonium has literas nostras sibi fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Marleberge, quinto die Ianuarii anno regni nostri quarto decimo.

Jan. 5, 1321.

[1] 'circa,' MS.

551.

[Confirmation by the archbishop of the spiritual possessions of Eynsham.]

Feb. 13, 1320.

Vniuersis [&c.] Walterus permissione diuina Cantuariensis archiepiscopus, tocius Anglie primas, salutem in domino sempiternam. Nuper iure metropolitico Lincolniensem dioces[im] actualiter visitantes, inspectis priuilegiis, munimentis & documentis religiosorum virorum abbatis & conuentus de Eignesham super hiis que in nostr[a] prouinc[ia] optinent, videlicet super appropriacione ecclesiarum de Eignesham cum capellis de Kersingtone & Erdingtone eidem annexis, de Northone Bruyn, de Charlebury cum capellis de Chadlingtone & de Schorthamptone, eidem ecclesie de Cherlebury annexis, & ecclesie de Wihttefelde iuxta Brackele, ac super percepcione[1] pensionum, videlicet quinque marcarum ab ecclesia de Cherlebury, tresdecim solidorum & quatuor denariorum ab ecclesia de Cercedene, decem solidorum ab ecclesia de Rollendriht Parua, viginti solidorum ab ecclesia de Stauntone Sancti Iohannis, triginta solidorum ab ecclesia de Mertone, decem solidorum ab ecclesia de Coumbe, sex solidorum & octo denariorum ab ecclesia de Barthone Parua, centum solidorum ab ecclesia de Sulthorne, viginti solidorum ab ecclesia de Heyford ad pontem, et quatuor solidorum ab ecclesia de Suth Newentone; necnon super percepcione decimarum parcialium infra limites parochie de Takkele, de Stokabbot', de Burencestria, de Abberbury, de Bannebury, de Bamtone, de Cherlebury, de Podlicote, de Rolendriht magna, de Thoruestone, ac super percepcione decimarum parcialium infra parochias de Schiptone in territorio de Middeltone de terra dominica N. de Gardino; et de Langleye de Croft[a]; et de Munestr' de terra W. de Cantelowe; et de Croxtone; & de Cogges de quatuor acris terre de dominico, et de Strettone iuxta Burencestriam, et de Cropperie de terra dominica domini Lincolniensis episcopi, & minorum decimarum de manerio dicti domini proueniencium; et de Derneforde infra parochiam de Wottone, et Takkele de terra dominica, & minorum decimarum de manerio domini de Derneforde ibidem proueniencium, ac de Baldingtone, et de Welde infra parochiam de Dokelingtone; necnon garbarum & feni de terris dominicis infra parochiam de Wihttefeld existentibus proueniencium: et eciam super iure & percepcione decimarum de dominic[is] & villenagi[is] ab antiquo perceptarum infra limites

[1] 'cepcione,' MS.

parochie de Mukeltone & Quentone: et eciam super iure [et[1]] percepcione duarum parcium decime garbarum prouenienciumde terris dominicis Thome de | Gardino in parochiis de Colesbourne fol. 137r. & Duntesbourne: necnon super iure [et][1] percepcione decime lane de pastura que nuncupatur pastura beate Marie de Eignesham in parochia de Letecumbe Basset: et eciam super iure & percepcione decime garbarum prouenient[is] de feodo Willelmi de Mertone in villa de Appeltone: quia inuenimus ipsos religiosos in hiis sufficienter munitos, ipsos ab officio nostro dimittimus per presentes, dictas ecclesias, pensiones & porciones eisdem religiosis, auctoritate metropolitica, omnibus & singulis rite & recte peractis confirmantes. In cuius rei &c. Datum apud Noutele: Idibus Februarii, anno domini MCCC vicesimo.

552.

[A corrody to Thomas Frein at the King's request.]

Uniuersis [&c.] Iohannes permissione diuina abbas Egneshamie June 15, & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit 1323. uniuersitas uestra, quod licet domus nostra de patronatu episcopi Lincolniensis, qui pro tempore fuerit, existat, qui nos pro libitu per perhendinantes onerare poterit, per quodque erga dominum regem hucusque de perpetuo perhendinatore sui gracia sumus excusati, ne duplici onere premeremur in hac parte; rogatui tamen tanti principis, licet non sine maximo grauamine hoc facere ualemus, ad presens obtemperantes, Thome Frein[2] nobis per eundem dominum regem nuper transmisso concedimus uictum & uestitum ad mandatum nobis directum in domo nostra de Egnesham in forma subscripta percipiend[os], uidelicet quod singulis diebus in aula abbatis cum seruientibus nostris, qui dicuntur de offic[io], in esculentis & poculentis uictum [*sic*] sibi exhibeatur; robamque contra Natale domini de secta predictorum seruiencium de offic[io] recipiat, & pro minutis necessariis singulis annis percipiat prout predicti seruientes percipere dinoscuntur; etiam si processu temporis dictum Thomam contingat debilitar[i] uel infirmar[i], quod ad mensam non possit comode accedere, recipiat quamdiu sit in uilla uel apud nos duos panes seruiencium predictorum de offic[io] & unum galonem & dimidium

[1] omitted in MS.

[2] 'April 23, 1323. Thomas Freyn, who has long served the king, is sent to the Abbot & Convent of Eynesham, to receive such maintenance in their house as Roger Blobre, deceased, had therein at the late king's request.' *Calendar of Close Rolls*, p. 708.

de ceruisia predictorum seruiencium, unum potagium, unum ferculum de coquina abbatis secundum temporum congruentiam & secundum quod predicti seruientes de offic[io] percipere consueuerunt. In cuius rei testimonium huic scripto sigillum commune capituli nostri duximus apponendum. Datum apud Egnesham in predicto capitulo nostro die Mercurii proxima post festum sancti Barnabe apostoli anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi sexto decimo.

553.

[An annual pension and robe to Simon, son of Thomas le Corbet.]

fol. 137v. July 6, 1323.

Universis [&c.] Iohannes permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra nos concessisse dilecto clerico nostro Symoni filio Thome le Corbet' de Boreforde quinque marcas, sex solidos & octo denarios sterlingorum annue pensionis de camera abbatis, singulis annis quoad uixerit in domo nostra apud Egnesham de nobis & successoribus nostris, terminis apud nos redditualibus & consuetis, pro equalibus diuidendos porcionibus, soluendos; simul cum vna roba de secta clericorum nostrorum cum pellura agnina pro supertunic[a] singulis annis ad totam uitam suam contra festum Natalis Domini, uidelicet in festo sancti Thome apostoli, similiter vt predicitur percipienda: ad que plenarie facienda obligamus nos & successores nostros fideliter per presentes. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham die Mercurii in octabis apostolorum Petri & Pauli, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi sexto decimo.

554.

[A corrody to Peter, son of Thomas le Corbet.]

July 6, 1323.

Pateat uniuersis per presentes nos Iohannem permissione diuina abbatem Egneshamie & eiusdem loci conuentum concessisse dilecto & fideli nostro Petro filio Thome Corbet de Boreforde sustentacionem suam, quoad uixerit, in esculentis & poculentis ac manso in domo nostra de Egnesham, prout ualetti nostri habent & percipiunt, simul cum una roba de secta eorundem & pellura agnina, pariter cum dimidia marca argenti pro aliis minutis necessariis suis singulis annis ad totam uitam suam de camera abbatis percipienda: ad quod plenarie

faciendum obligamus nos & successores nostros fideliter per presentes. In cuius [&c. sealing]; datum apud Egnesham in capitulo nostro die Mercurii in octabis apostolorum Petri & Pauli, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi sexto decimo.

554 A.

[An agreement between Peter Corbet and John de Trillowe.]

Sloghtre. Petrus filius Thome Corbet summonitus fuit ad respondendum Iohanni de Trillowe de placito, quod reddat ei triginta nouem solidos & quatuor denarios, quos ei debet &c. **fol. 138r. Aug. 2, 1323.**

Et de placito quod reddat ei xxvii solidos, quos ei debet &c. Et dictus Petrus modo uenit & tam predictus Iohannes quam predictus Petrus petunt licenciam concordandi; et habent. Et est concordia talis.

Petrus filius Thome Corbet recognouit hic in curia, die Martis proxima post festum sancti Petri quod dicitur ad Uincula, se teneri predicto Iohanni in xxxix solidos & iiii denariis, et in xxvii solidis soluendis eidem Iohanni apud Wyk', medietate predictorum denariorum ad festum sancti Michaelis archangeli, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi septimo decimo, & alia medietate ad festum Natalis Domini proxime sequens. Et nisi fecerit, concedit quod balliuus lib[er] abbatis de Fyscampo Hundred[i] de Sloghtre de terris & cat[allis] fieri faciat &c.

Et quia dubitabatur de minore etate predicti Petri super istam recognicionem, fuit etas sua examinata in pleno Hundredo; et inuentum fuit quod fuit etatis xxiii annorum & amplius.

555.

[A corrody granted to Isabella de Bray.]

Pateat uniuersis per presentes quod nos Iohannes permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus concessimus dilecte nobis in Christo Isabelle, que fuit uxor Rogeri de Bray, unum mesuagium cum pertinenciis in Egnesham, quod situm est inter tenementum Bartholomei cementarii ex una parte, & I. de Ecclesia ex altera: habendum & tenendum eidem Isabelle de nobis & successoribus nostris ad totam uitam suam libere & quiete ab omni seruicio **March 7, 1325.**

& exaccione seculari cum sustentacione dicti mesuagii quoad cooperturam. Et preterea concessimus eidem singulis annis, quoad uixerit, de camera nostra unam marcam argenti, ad terminos sancti Michaelis & Annunciacionis beate Marie in Marcio pro equalibus porcionibus diuidend[am], percipiendam. Concessimus etiam eidem singulis diebus quoad uixerit de communi celario nostro unum panem qui uocatur Priketlof de pastu conuentu[ali] & alium panem garc[ionum] cum una lagena seruisie melioris, & cum dimidia lagena seruisie que uocatur Serianthale de celario nostro apud Egnesham plenarie percipiendis, cum uno ferculo potagii conuentualis; ac pasturam unius uacce in pastura communi de Egnesham cum ceteris tenentibus nostris. Et nos predicti abbas [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing]. Datum vii die Marcii, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi octauo decimo.

556.

fol. 138v. **Folebroke.**

Mar. 6, 1325. Uniuersis [&c.] Isabella que fuit uxor Rogeri de Bray salutem in domino sempiternam. Nouerit uniuersitas uestra me in pura uiduitate mea dedisse, concessisse, sursum reddidisse et omnino pro me & heredibus meis quietum clamasse religiosis uiris abbati et conuentui de Egnesham totum manerium meum de Folebroke cum pertinenciis, quod prius tenui de eisdem ad terminum uite mee per seruicium quatuor librarum annui redditus secundum formam cuiusdam indenture inter dictos religiosos ex parte una & Rogerum de Bray quondam uirum meum et me ex altera super hoc prius confecte: habendum et tenendum eisdem religiosis et successoribus suis libere, quiete et integre imperpetuum: ita quod nec ego dicta Isabella nec aliquis nomine meo quicquam iuris uel clamii in dicto manerio de cetero uendicare ualeamus in futurum. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Gilberto de Cherleburi, Willelmo Belegraue, Iohanne de Lambourne, Augustino Morel, Iohanne de Bernewelle et multis aliis. Datum apud Egnesham sexto Marcii, anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi decimo octauo.

557.

Shifford.

Illud quod tangit abbatem de Egnesham de secta huius hundredi[1] ab eo petita terminatur pro eo quod idem abbas concessit & liberauit

[1] i. e. the hundred of Bampton: see p. 369.

Roberto Page terras & tenementa que fuerunt Ricardi le Freman de Schifford: habenda & tenenda vsque ad legitimam etatem Willelmi filii & heredis predicti Ricardi: et ideo idem Robertus Page admittitur ad omnem sectam faciendam ad istum hundredum secundum formam cuiusdam scripti domini Willelmi de Valenc[iis], a diu est facti, & secundum modum hactenus & ab antiquo consuetum.

557 A.

Placitum de Oxon' de quo warranto.

Placita coram Salomone de Roff', Ricardo de Boyland, Roberto filio Fulconis, Galfrido de Pycheford & Rogero Louoday [*sic*] iusticiariis itinerantibus apud Oxoniam in comitatu Oxonie in crastino sancti Hilarii anno regni regis Edwardi tercio decimo. Jan. 14, 1285.

Abbas de Egnesham summonitus fuit ad respondendum domino regi de placito quod faciat sectam ad hundredum domini regis de Wottone . . . in placito predicto. (Printed in *Placita de quo warranto*, p. 663).

558.

[John de Lewknor agrees that for the period of his life Eynsham should keep their wood enclosed at Charlbury.]

Vniuersis ad quos [&c.] Iohannes de Leukenore salutem in domino. Noueritis me concessisse & licenciam dedisse abbati & conventui de Egnesham boscum suum de Cherlebury assartare, & proficuum suum inde & alibi super solum suum proprium facere, & boscum assartatum[1] & assartandum in defenso tenere & habere, saluo michi libero ingressu & egressu ad communam meam, tempore aperto & non seminate, ad totam vitam meam; ita quod ego dictus Iohannes ad totam vitam meam in predicto assarto siue assartando aliquam communam pasture nisi in tempore aperto exigere uel vendicare [non[2]] potero. Pro qua autem concessione & licencia dederunt michi dicti abbas & conuentus decem quarteria frumenti pro semine meo. In cuius [&c.], hiis testibus, Ricardo de Wilhamescote, Thoma de Langele, Willelmo de Ortone & aliis: datum apud Egnesham die dominica proxima post festum sancti Bartolomei apostoli, anno regni regis Edwardi tercii post conquestum sexto. fol. 139r. Aug. 30, 1332.

[1] 'ta' has dots beneath it, as though it should be omitted.
[2] Omitted in MS.

559.

[Histon.]

fol. 139v. Jan. 20, 1279. Cantabrigie: de libertatibus. Dicunt quod abbas de Egnesham clamat habere visum franciplegii, emendas assise panis & ceruisie fracte in manerio suo de Histona: et preceptum est uicecomiti quod uenire faciat &c. Et postea predictus abbas per atturnatum suum venit & dicit, quod ipse & omnes predecessores sui tenuerunt dictum visum per balliuos domini regis: et dominus rex capit singulis annis per predictos balliuos suos decem solidos, & nichilominus de omnibus tenementis dicti abbatis emendas assise panis & seruisie fracte & omnia alia que ad visum pertinent, saluis eidem abbati minutis amerciamentis de defect[u[1] t]antum: et quod de omnibus predictis libertatibus cons[uetis] predictus abbas & omnes predecessores sui vsi sunt a tempore quo non extat memoria: petit quod inquiratur. Et iurati dicunt super sacramentum suum quod predictus abbas & omnes predecessores sui, a tempore quo non extat memoria, habuerunt omnes libertates predictas, saluo domino regi decem solidos & emendas predictas in eadem villa: et quod eisdem libertatibus vsi sunt sine interrupcione & quod dominus rex est in seysina de predictis decem solidis & emendis per visum balliui sui. Ideo predictus abbas inde sine die, saluo &c.

Facta fuerunt omnia premissa in placitis corone apud Cantebriggiam coram Iohanne de Berewyke, Willelmo de Ormesby, Iohanne de Lythegreyn, Iohanne de Ranquelle & Henrico de Spigurnel, iusticiariis itinerantibus ibidem, in octabis sancti Hillarii anno regni regis Edwardi filii regis Henrico septimo.[2]

560.

[A claim of Eynsham about their assart and woods.]

May 20, 1325. Oxonia. Wichewode, Cherleberi & Egnesham: abbas & monachi de Egnesham clamant per cartam domini regis Henrici, quod ipsi possint assartare & habere in perpetuam elemosinam totam terram suam inter Bladenam & chiminum petrinum, & quod sint quieti de assartis & non numerentur inter assarta.

Shotoure, Wodetone. Item abbas & conuentus de Egnesham clamant pro se & successoribus suis per cartam domini Edwardi nuper regis Anglie habere & tenere boscos suos de Egnesham & de Cherle-

[1] These two letters are doubtful.

[2] This document is not found in the *Placita de quo warranto* for this year (*De quo warranto*, pp. 99–107).

beri in foresta de Whycchewode & boscum suum de Etona in foresta de Shotoure quietos de regardo imperpetuum; ita quod nullus forestarius, viridarius, regardator aut alius minister foreste quicunque de boscis predictis in aliquo se intromittat nisi tantum de uenacione: sed tota custodia predictorum boscorum ad predictos abbatem & conuentum & eorum successores pertineat imperpetuum.

Factum fuit istud clamium coram domino Willelmo de Cleydone, locum tenente domini Hugonis le Despenser comitis Wyntonie, tunc iusticiarii foreste domini Regis citra Trentam, apud Wyttene die Lune proxima post festum sancti Dunstani episcopi anno regni regis Edwardi filii regis Edwardi decimo octauo, & in rotulis eiusdem irrotulatum.

561.

[Thomas le Gay grants Cattesham Mill to John de Trillowe.]

[.....[1]] solidorum annui reddi- **fol. 140r.**
tus in quibus Henricus le Maccon de Tackele michi annuatim **Feb. 24, 1328.**
tenetur pro terris & tenementis, que de me tenet ad terminum vite sue in Tackele, cum reuersione earundum terrarum & tenementorum, que michi post mortem dicti Henrici reuerti debent: habendum & tenendum predictum molendinum cum omnibus pertinenciis suis, ut predictum est, predicto Iohanni de Trillowe & heredibus & assignatis suis de capitalibus dominis feodi illius per seruicia inde debita & consueta quiete de me & heredibus meis inperpetuum. Et ego predictus Thomas le Gay & heredes mei totum predictum molendinum cum omnibus pertinenciis suis, sicut predictum est, dicto Iohanni de Trillowe heredibus & assignatis suis contra omnes gentes warentizabimus in perpetuum. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, dominis Rogero de Nodar[iis], & Roberto de Bereforde militibus, Ricardo de Willameskote, Willelmo de Shareshulle, Radulfo de Pratellis, Willelmo de Leigh, Iohanne Scorchebeof & aliis. Datum apud Egnesham die Mercurii proxima post festum sancti Petri quod dicitur in Cathedra, anno regni regis Edwardi tercii post conquestum secundo.

562.

Molendinum de Cattesham.

Uniuersis [&c.] Thomas le Gay de Northbroke salutem in domino **Feb. 28, 1328.**
sempiternam. Nouerit universitas uestra quod, cum Iohannes de

[1] A leaf must be missing which contained the beginning of this deed.

Trillowe habeat & teneat molendinum de Cattesham cum omnibus pertinenciis suis ex dono & feoffamento meo sibi, heredibus & assignatis suis in perpetuum, uolo & concedo quod habeat omnia aysiamenta ad dictum molendinum spectancia adeo plene & libere, sicut ego predictus Thomas habui & possedi, dum dictum molendinum tenui, & quod libere reparare possit dictum molendinum, stagnum, pontem tam ex parte mea super solo meo quam ex parte altera; ita quod racione manuoperis sui in solo meo non occasionetur; et quod nullus ueniens ad dictum molendinum quacunque de causa nullatenus perturbetur; sed quod habeat liberum cheminum, chaceam & viam per totum super fundo meo, sicut hactenus habere consueui. Ad que omnia plenius obseruanda obligo me, heredes & assignatos meos quantum ad me pertinet fideliter per hoc scriptum. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, dominis Rogero de Nodar[iis], & Roberto de Berefort militibus, Ricardo de Willamescote, Willelmo de Shareshulle, Radulfo de Pratellis, Willelmo de Leyghe, Iohanne Scorchebeufe & aliis. Datum apud Egnesham die dominica proxima post festum sancti Mathie apostoli, anno regni regis Edwardi tertii post conquestum secundo.

563.

fol. 140v.

Takkele.

Mar. 25, 1328.

Sciant [&c.] quod ego Iohannes de Trillowe clericus dedi [&c.] religiosis viris abbati & conuentui de Egnesham molendinum de Catteham [*sic*] cum crofto adiacente & insula, pratis, pasturis, pascuis, stagno [1], piscar[ia], viis, semitis, pontibus, vad[is], multur[a] cum omnibus aliis pertinenciis suis, simul cum quinque solidatis annui redditus, in quibus Willelmus le Clerke & Matildis vxor eius michi annuatim tenentur pro omnibus terris & tenementis, pratis pascuis & pasturis cum pertinenciis, que de me tenent in Tackele ad terminum vite sue tam apud la Breche quam alibi, simul cum reuersione earundum terrarum & tenementorum, que michi post mortem dictorum Willelmi & Matildis reuerti debent pariter cum redditu quinque solidorum annui redditus in quibus Henricus le Maceon de Tackele michi annuatim tenetur pro terris & tenementis, que de me tenet ad terminum uite sue in Tackele, cum reuersione earundem terrarum & tenementorum, que michi post mortem dicti Henrici reuerti debent: habendum & tenendum dictum molendinum cum omnibus pertinenciis suis, ut predictum est, predictis religiosis abbati & conuentui de

[1] 'stagnum,' MS.

Egnesham & eorum successoribus de capitalibus [dominis[1]] feodi illius per seruicia inde debita & consueta quiete de me & heredibus meis inperpetuum. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, dominis Rogero de Nodar[iis], & Roberto de Bereford militibus, Ricardo de Willemescote, Willelmo de Shareshulle, Radulfo de Pratellis, Willelmo Leygh, Iohanne Scorchebuf et aliis. Datum apud Egnesham die Veneris in festo Annunciacionis beate Marie, anno regni regis Edwardi tercii post conquestum secundo.

564.

Licencia assartandi boscum de Cherlebery.

Uniuersis [&c.] Walterus de Shobindone miles salutem in domino. Noueritis me concessisse & licenciam dedisse pro me & heredibus meis abbati & conuentui de Egnesham boscum suum de Cherlebury assartare, & proficuum suum inde facere, & boscum assartatum & assartandum pro me & heredibus meis in defenso tenere & habere, saluo michi libero ingressu & egressu ad communam meam tempore aperto & non seminato [*sic*]; ita quod nec ego dictus Walterus nec heredes mei in predicto bosco asartato siue asartando aliquam communam pasture, nisi in tempore aperto, exigere vel vendicare poterimus in futurum. Pro qua quidem concessione & licencia dederunt michi dicti abbas & conuentus duodecim marcas argenti. In cuius [&c. sealing], hiis testibus, Ricardo de Willamescote, Thoma de Langeleya, Willelmo de Ortone & aliis. Datum apud Wodestoke, die dominica proxima post festum Translacionis sancti Thome martiris, anno regni regis Edwardi tercii a conquestu sexto. **July 12, 1332.**

565.

Corrodium quoddam ministro concessum. **fol. 141r.**

Uniuersis [&c.] frater Iohannes permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Nouerit [uniuersitas[1]] uestra nos concessisse Willelmo dicto Persun de Oxonia quod, quamdiu vixerit & potuerit, in aliquo libero seruicio nobis & successoribus nostris deseruiet & famuletur, prout nobis et successoribus nostris videbitur oportunum & pro uoluntate nostra alterius vicibus comunicand[o], videlicet in aliquo officiorum seruiencium, puta, in celario conuentus nostri, portar[ii], granar[ii], vel seruientis in camera **Mar. 12, 131⅞.**

[1] Omitted in MS.

hospitum; percipiendo singulis diebus quoad uixerit duos panes, vnum videlicet qui dicitur Priket, & alium qui dicitur Sergaunt; et vnam lagenam ceruisie melioris, & unum ferculum de coquina abbatis talibus seruientibus ex consuetudine hactenus liberatum & consuetum et unam robam singulis annis de secta seruiencium in officio, ita quod non sit de ualletorum nostrorum secta vel garcionum: prouiso tamen quod si in celario nostro aliquando & alternatim ponatur idem Willelmus, quamdiu ibidem steterit unum panem de Sergaunt & vnum potellum seruicie tantummodo percipiet cum ferculo memorato: ita tamen quod, quoad uixerit & potuerit, totum hernesium infra abbathiam nostram, quod ad officium cellarii pertinet, quociens indiguerimus, cum omnibus apparatibus, sumptibus nostris bene & sufficienter de nouo faciet & reparabit. Et si contingat dictum Willelmum debilitari vel infirmari vel senio confrangi, quominus nobis & successoribus nostris famulari non possit, extunc liberacionem suam integram superius expressam habeat suo perpetuo & recipiat. Post mortem vero ipsius Willelmi, Elena vxor sua prima quamdiu vixerit unum panem de Sergant & unum potellum seruisie melioris cum ferculo memorato de coquina abbatis singulis diebus in celario nostro sub condicione sequenti percipiet, uidelicet quia idem Willelmus medietatem bonorum suorum mobilium, que in morte sua ipsum optinere contigerit, nobis & monasterio nostro plenarie concessit. Quod si nos a percepcione medietatis bonorum suorum impediamur, quominus dicta bona integre & pacifice percipiamus & habeamus, extunc liberacio predicta dicte Elene concessa cesset omnino, & ab omni accione & peticione precludatur. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham in capitulo nostro die sancti Gregorii pape, anno domini M CCC octauo decimo.

566.

[A pension to Cardinal Bertrandus.]

fol. 141v. Feb. 1, 1339.

Nouerint uniuersi Christi fideles nos Nicholaum permissione diuina abbatem de Egnesham & eiusdem loci conuentum concessisse uenerabili patri & domino, domino Bertrando[1], diuina prudencia Hostensi episcopo, sacrosancte curie Romane cardinali, pro beneficiis & obsequiis suis nobis & monasterio nostro impensis & impendendis, singulis annis quoad uixerit sex marcas sterlingorum, siue monete Anglicane, soluendas eidem vel suo procuratori cuicunque apud Egnesham

[1] Bertrandus de Poietto; appointed cardinal in 1316, received the see of Ostia in 1327, died 1352.

ad duos anni terminos videlicet ad festum sancti Iohannis Baptiste quadraginta solidos & ad festum Pasche quadraginta solidos. Ad quam quidem pensionem annuam sex marcarum dictis diebus & loco eidem domino aut suo, vt predicitur, procuratori fideliter faciendam durante vita ipsius domini obligamus nos[1], ecclesiam & monasterium nostrum et successores nostros et omnia bona nostra presencia & futura predicto domino per presentes: quibus in testimonium premissorum sigillum commune capituli nostri fecimus apponi. Datum apud Egnesham primo die Februarii anno domini MCCC tricesimo nono.

567.

[An annual robe to John de Bradewas.]

Nov. 11, 1341.

Nouerint uniuersi Christi fideles nos Nicholaum permissione diuina abbatem de Egnesham & eiusdem loci conuentum concessisse dilecto nobis in Christo Iohanni de Bradewas iuniori pro seruicio suo nobis impenso & impendendo singulis annis, quoad uixerit, inter festum sancti Michaelis archangeli & sancti Thome vnam robam de secta valettorum nostrorum cum furura agnina competenti. Ad quam quidem robam cum furura singulis annis quoad uixerit apud Egnesham inter predicta festa soluendam obligamus domum nostram in forma iuris. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham die dominica in festo sancti Martini, anno regni regis Edwardi tercii quinto-decimo.

568.

[An annual robe to Roger de Middelton.]

Oct. 30, 1342.

Omnibus [&c.] frater Nicholaus permissione diuina abbas Egneshamie Lincolniensis diocesis & eiusdem loci conuentus salutem in domino sempiternam. Noueritis nos concessisse & vnanimi consensu dedisse magistro Rogero de Middeltone clerico nostro Sar[esbiriensis] diocesis vnam robam cum furura competenti de bucheto[2] de secta clericorum nostrorum principalium vel tresdecim solidos & quatuor denarios sterlingorum singulis annis in manerio nostro de Mukeltone in comitatu Gloucestrie ad terminum vite sue ad festum Natalis Domini percipiendos. Ad quam quidem solucionem fideliter faciendam, vt predictum est, obligamus nos, successores nostros ac manerium nostrum de Mukeltone predictum ad quorumcunque manus deuenerit districcioni predicti Rogeri & assignatorum suorum: concedendo pro

[1] This punctuation is justified by no. 568, where we have a similar phrase.
[2] Budge, or lamb's wool.

nobis & successoribus nostris predicto Rogero & assignatis suis, quod ipsi possint nos distringere in manerio nostro predicto per omnia bona & catalla ibi inuenta, & districciones retinere ac fugare, vbicunque voluerint, quandocunque roba predicta vel tresdecim solidi & quatuor denarii predicti a retro fuerint, donec [de[1]] predicta roba vel predicto annuo redditu tresdecim solidorum & quatuor denariorum ac omnibus arreragiis eorundem eidem magistro Rogero plenarie fuerit satisfactum. In cuius [&c. sealing]. Datum in capitulo nostro de Egnesham, tricesimo die mensis Octobris anno Domini millesimo trecentesimo quadragesimo secundo.

569.

[Grant of a tenement in Eynsham to John le Noble.]

fol. 142r. Nov. 8, 1342. Nouerint vniuersi nos abbatem & conuentum de Egnesham concessisse Iohanni le Noble de eadem totum illud tenementum, quod quondam Louekyn le Rower de nobis tenuit in le Huthende de Egnesham scitum iuxta tenementa Henrici le Rower & Roberti le r[ower[2]]: habendum & tenendum predictum tenementum cum omnibus suis pertinenciis predicto Iohanni, heredibus suis & [[2]assig]natis ad terminum sexaginta annorum proxime sequencium plenarie completorum: reddendo inde nobis & successoribus nostris quatuor solidos & vnam sectam curie, videlicet ad proximam post [festum[2]] sancti Michaelis pro omnibus seruiciis secularibus, exaccionibus & demandis. In cuius rei testimonium tam nos dicti abbas & conuentus quam dictus Iohannes sigilla nostra presentibus alternatim apposuimus. Datum apud Egnesham in domo nostra capitulari die Veneris proxima post festum [sancti[2]] Leonardi, anno regni regis Edwardi tercii post conquestum sexto decimo.

570.

[Grant of a messuage in Eynsham to Richard Bourmain.]

Nov. 1, 1342. Nouerint vniuersi nos abbatem de Egnesham & eiusdem loci conuentum vnanimi consensu & assensu concessisse Ricardo Bourmain de Egnesham & Rose vxori sue ad totam vitam eorum, necnon Thome, Iohanni & Willelmo filiis eorundem, videlicet cuilibet eorum successiue post alterum sicut in hoc scripto inseruntur, vnum tenementum cum curtilagio & crofta adiacentibus & aliis pertinenciis suis in Egnesham

[1] Omitted in MS.
[2] These letters have been cut away with the margin, and are restored conjecturally.

in vico qui vocatur le Mullhende, videlicet quod Robertus de Elmyndone de nobis nuper tenuit ibidem: habendum & tenendum dictum tenementum cum curtilagio & crofta & aliis pertinenciis suis dicto Ricardo & Rose vxori sue ad totam vitam eorum, necnon Thome, Iohanni & Willelmo, cuilibet eorum successive vt premittitur post alterum, termino vite eorum durante: reddendo nobis & successoribus nostris octo solidos ad quatuor anni terminos vsuales equis porcionibus, & vnam sectam curie per annum videlicet ad proximam post festum sancti Michaelis pro omnibus seruiciis, exaccionibus & secularibus demandis, hoc dumtaxat excepto quod quilibet predictorum Thome, Iohannis & Willelmi post decessum dictorum Ricardi & Rose, prout successive dictum tenementum ingrediuntur, dabit pro suo ingresso [*sic*] in dicto tenemento viginti sex solidos & octo denarios. Et nos [&c. warranty]. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham in domo nostra capitulari die Veneris in festo Omnium Sanctorum, anno regni regis Edwardi tercii sextodecimo.

571.

[Grant of a messuage in Cat Street to William of Combridge.]

Notum sit vniuersis, quod nos Nicholaus de Vptone permissione diuina abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus vnanimi consensu & assensu nostro concessimus, dimisimus & tradidimus Willelmo de Combrugg' quandam seldam cum solario & omnibus suis pertinentiis in Catestret, Oxonie, situatam[1] inter tenementum Iohannis Ioie ex vna parte & tenementum Iohannis Bybury ex altera parte: habendam & tenendam predictam seldam cum pertinenciis predicto Willelmo ad vitam suam de nobis & successoribus nostris: reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris octo solidos bone & legalis monete ad festa sancti Michaelis, sancti Thome, Annunciacionis beate Marie, & Nativitatis sancti Iohannis Baptiste equis porcionibus, incipiente prima solucione ad festum proximum sancti Thome.[2] Et dictus Willelmus dictam seldam & solarium cum pertinentiis suis sumptibus propriis durante vita eius in adeo bono statu quo illud recepit seu meliori sustentabit, reficiet & emendabit, quociens & quando sustentacione, refeccione, & emendacione indiguerit. Et dictus Willelmus subicit se iurisdiccioni cancellarii Vniuersitatis Oxonie, ita quod liceat cancellario Vniuersitatis predicte in dictum Willelmum sentenciam maioris ex-

fol. 142v. 1341.

[1] 'situatum,' MS.
[2] 'festum sancti Thome proximum sancti Thome,' MS.

communicacionis fulminare, si dictus Willelmus in solucione annui redditus predicti per quindenam post aliquem terminum predictum contra formam premissam defecerit[1] quod absit. Et nos [&c. warranty]. In cuius [&c. alternate sealing], hiis testibus Galfrido de Gloucestria, Willelmo de Leuertone, Iohanne de Lakyntone, Iohanne Ioie, Alano de Kylingworthe & aliis. Datum apud Egnesham in capitulo nostro, anno regni regis Edwardi tercii post conquestum quinto decimo.

572.

[Grant to John de Cranle of the custody of Stephen of Curbridge.]

Dec. 7, 1342.

Nicholaus permissione diuina abbas de Egnesham omnibus [&c.] salutem. Noueritis nos concessisse Iohanni de Cranle & assignatis suis custodiam omnium terrarum & tenementorum, que Stephanus de Crotebrugge de nobis tenuit in Karsewelle per seruicium militare, quorum custodia nobis accidit post mortem predicti Stephani per minorem etatem[2] Thome filii & heredis eiusdem Stephani : habendam & tenendam predictam custodiam cum pertinenciis vsque ad legitimam etatem heredis predicti vna cum maritagio eiusdem heredis, quatenus ad nos pertinet. In cuius [&c. sealing]. Datum apud Egnesham die Sabbati in vigilia Concepcionis beate Marie, anno regni regis Edwardi tercii a conquestu sextodecimo.

573.

[Grant of lands in Fulbrook to Simon Beaver.]

fol. 143r. June 13, 1350.

Omnibus ad quos presens scriptum indentatum peruenerit frater Nicholaus dei paciencia abbas Egneshamie & eiusdem loci conuentus salutem. Noueritis nos unanimi assensu & concensu concessisse & dimisisse Simoni Beauer' & Willelme uxori eiusdem omnia terras & tenementa nostra cum seruicio liberorum & natiuorum tenencium & cum omnibus suis aliis pertinenciis in Folbroke, tenenda ad totam uitam utriusque eorum, & executoribus suis seu assignatis suis per unum annum post decessum eorum in forma que sequitur; reddendo inde annuatim nobis & successoribus nostris septem marcas sterlingorum ad quatuor anni terminos, uidelicet ad festa sancti Michaelis, sancti Thome apostoli, Annunciacionis beate Marie & sancti Iohannis Baptiste

[1] 'defecerit seu defecerit,' MS. [2] 'etatis,' MS.

per equales porciones. Et si contingat predictum redditum post aliquem terminum predictum per unum mensem proximum sequentem in parte uel in toto a retro fore, predicti Simon & Willelma concedunt pro se & executoribus seu assignatis suis, quod bene liceat nobis & successoribus nostris in omnibus predictis terris & tenementis cum suis pertinenciis omnibus ut predictum est ingredi, & ea cum omnibus bonis & catallis in eisdem inuenta penes nos retinere imperpetuum. Et nos [&c. warranty]. In cuius [&c. alternate sealing], hiis testibus, domino Iohanne Trillowe, Philippo de Buketoft militibus, Roberto de Arches, Roberto de Craunford, Willelmo Louches, & Iohanne de Herdwike & aliis. Datum in capitulo domus nostre de Egnesham die dominica proxima post festum sancti Barnabi apostoli, anno regni regis Edwardi tercii post conquestum uicesimo quarto.

574.

De tempore domini Galfridi de Lamborne abbatis [Moulsford]. fol. 143v.

Memorandum quod scrutatis rotulis memorandorum in Scaccario compertum est in libro rubeo inter feoda militaria in comitatu Berks, quod Nicholaus de Southburi tenet in villa de Molesforde in comitatu Berks vnam hidam terre cum pertinenciis de abbate de Egnesham per seruicium quatuor solidorum ad manerium ipsius abbatis de Stoke annuatim soluendorum & faciendo inde alia seruicia regalia & forinseca quantum pertinet ad tantam terram &c.

575.

Pensio domini episcopi Lincolniensis pro appropriacione de Meritone.

Pateat vniuersis per presentes, quod nos abbas & conuentus monasterii de Egnesham ordinis sancti Benedicti Lincolniensis diocesis ecclesiam parochialem de Meritone eiusdem diocesis cum suis iuribus & pertinenciis vniuersis per reuerendum patrem dominum Iohannem dei gracia Lincolniensem episcopum, ad instanciam excellentissimi principis domini Edwardi dei gracia regis Anglie & Francie illustris & domini Hibernie eidem patri in hac parte pro nobis specialiter supplicantis, sub certa forma vnitam, incorporatam & annexam nobis & monasterio nostro predicto in vsus proprios optinentes, ac volentes, vt debemus, eidem domino episcopo & ecclesie sue Lincolniensi recom- Oct. 23, 1354.

pensacionem debitam & condignam pro omnibus fructibus & commoditatibus, quos tempore vacacionum eiusdem ecclesie de Meritone idem episcopus Lincolniensis & predecessores sui episcopi Lincolnienses, a tempore & per tempus cuius contrarii memoria hominum non existit, iure & nomine Lincolniensis ecclesie de dicta ecclesia de Meritone pacifice & notorie perceperunt ac consueuerunt percipere & habere singulis temporibus vacacionum, ipsa vacacione durante, sicut iustum fuerit, exibere, ac sufficientem et idoneam super hoc sibi cautionem parare, fatemur nos & monasterium nostrum predictum ex causa premissa eidem domino episcopo & successoribus suis episcopis Lincolniensibus teneri & per presens scriptum firmiter obligari eidem domino episcopo Lincolniensi & successoribus suis episcopis eiusdem loci in quadam annua pensione viginti solidorum sterlingorum nomine indempnitatis ecclesie Lincolniensis predicte, eidem domino episcopo Lincolniensi & successoribus suis predictis apud Lincolniam in festo sancti Michaelis in mense Septembri annuatim per nos & successores nostros imperpetuum persoluenda. Ad cuius quidem annue pensionis solucionem, dictis die & loco annuatim ex causa premissa imperpetuum fideliter faciendam, obligamus nos & successores nostros & monasterium predictum ac omnia bona nostra spiritualia & temporalia, eaque submittimus in hac parte districcioni & cohercioni cuiuscunque ecclesiastici vel secularis iudicis competentis. Et ne per aliqua subterfugia, quod absit, seu cauillaciones solucio dicte pensionis in futurum impediri vel differri contingat seu fraudulenter procuretur, renunciamus sponte, pure, simpliciter & expresse quibuscunque appellacionibus, excepcionibus, prouocacionibus, pro nobis vel successoribus nostris faciendis, necnon in integrum restitucionibus, querelis ac litteris apostolicis per nos vel illos forsitan impetrandis & aliis iuris remediis quibuscunque ac proibicionibus regiis & cuiuscunque alterius curie ecclesiastice vel secularis, per quas vel que solucio dicte pensionis differri possit seu quomodolibet impediri. Et si contingat forsan imposterum nos seu successores nostros in solucione dicte pensionis in aliquo termino deficere vel cessare, extunc concedimus & volumus pro nobis & successoribus nostris, quod liceat episcopo Lincolniensi, qui est & qui pro tempore erit, omnes fructus, redditus & prouentus ad dictam ecclesiam de Meritone & quascunque alias ecclesias nobis in diocese Lincolniensi appropriatas, pertinentes, obuenientes & obuenturos propter dictas cessacionem & dilacionem, etiam nobis ad id primitus non vocatis, libere sequestrare & facere sequestrari ac nobis tuto tener[i] sequestro, donec dicta pensio cum suis arreragiis vniuersis ac dampnis & expensis, que & quas idem

episcopus ob hoc sustinuerit & fecerit seu incurrerit quouismodo bona | fide ipsius episcopi ostendendas, declarandas & taxandas, absque aliquo fol. 144r. iuramento, probacione seu iudiciali processu, eidem domino episcopo per nos fuerit integre persoluta. Et nichilominus volumus pro nobis & successoribus nostris ex vberiori cautela, quod si nos aut successores nostros in termino aliquo solucionis dicte pensionis deficere contigerit, pro qualibet vice defectus huius quadraginta denarios choristis ecclesie Lincolniensis persoluere teneamur; suprascriptis omnibus ratis manentibus & in suo robbore per omnia nichilominus duraturis. In quorum omnium [&c. sealing]. Datum in domo nostra capitulari monasterii nostri predicti x Kalendas Nouembris, anno domini MCCC quinquagesimo quarto.

576.

Pensio Capituli Lincolniensis pro eodem.

Pateat [&c., word for word as in 575, substituting 'capitulum' for Oct. 23, 'episcopus' and 'sex solidorum & octo denariorum' for 'viginti 1354. solidorum.']

577.

Carta domini regis de decimis in parco de Cornebery nobis concessis. fol. 144v.

Edwardus dei gracia rex Anglie & Francie & dominus Mar. 20, Hibernie omnibus ad quos presentes littere peruenerint salutem. 1353. Sciatis quod pro salute anime nostre concessimus pro nobis & heredibus nostris dilectis nobis in Christo abbati & conuentui de Egnesham, personis ecclesie de Cherlebury, in cuius parochia parcus noster de Cornebery existit, vt dicitur, decimas ferarum, pullanorum & omnium aliorum decimabilium in parco nostro predicto: habendas & percipiendas singulis annis eisdem abbati & conuentui & successoribus suis per manus custodis & ministrorum nostrorum parci illius pro tempore existencium imperpetuum sine occasione vel impedimento nostri vel heredum nostrorum, iusticiariorum, aut aliorum ministrorum nostrorum foreste quorumcunque. In cuius rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes: teste me ipso apud Westmonasterium vicesimo die Marcii anno regni nostri Anglie vicesimo septimo, regni vero nostri Francie quartodecimo.

578.

[Grant to Gilbert Taylard of half a hide in Charlbury.]

[c. 1160–80.] Notum sit tam presentibus quam futuris quod ego Godefridus dei gracia abbas Egneshamie & totus eiusdem loci conuentus concessimus Gilberto Taylard dimidiam hidam, quam Radulphus Taylard auus ipsius ante tenuit, & post eum Willelmus Taylard pater prefati Gilberti, quamque quidam Elfwinus ante Radulphum tenuit in Cherlebury solidam & quietam ipsi & heredibus suis; pro qua dimidia hida terre & pro duobus mansis in eadem uilla, ubi Willelmus Wyneman & Eadwinus rotarius manserunt, sepedictus Gilbertus & heredes sui singulis annis nobis sex solidos reddent duobus terminis, tres solidos ad festum sancti Michaelis & tres solidos ad festum Pentecostes. Hiis testibus, Hamone, Gilleberto de Almari, Willelmo de Spellesbury, Waltero fratre eius, atque Stephano fratre predictorum, Iordano de Colleia, Waltero de Terra Uasta, Roberto de Wallyngford, Rogero Waleys, Roberto Coco, Willelmo Fraunceis & aliis multis.[1]

579.

[Histon.]

fol. 145r. 1353. In magno rotulo de anno xxvii in Cant[ebrigia], Hunt[endonia]. Abbas de Egnesham debet iiii libras de nona garba[rum], vellerum & agnorum regi concessa anno quartodecimo pro bonis suis in villa de Histona, sicut continetur in rotulo exami[natoris]. Sed non debet inde summoneri per breue regis irrotulatum in memorandis de anno vicesimo, termino Michaelis, & per processum inde habitum & consideracionem baronum annot[atam] in memorandis ex parte rem[emoratoris] regis de anno vicesimo inter recorda de termino Michaelis; et quietus est.

580.

[An assise about Mickleton.]

1355. Coram Rogero de Hyllary & Hugone de Astone iusticiariis anno xxix regis Edwardi tercii.

Gloucestria. Assisa uenit recognitura, si Galfridus abbas de

[1] At the foot of this page is written: 'Memorandum quod dominus abbas lib[erauit] I. de Egnesham cart[am] indent[atam] corr[edii] sui sub data confeccionis, videlicet die Martis post festum sancti Ambrosii, anno regni regis Edwardi tercii post conquestum xxix°.'

Egnesham & frater Walterus de Campedene & frater Iohannes de Huntyndone commonachi ipsius abbatis, Petrus de la Panet[ri]e[1] & Thomas de Kent iniuste &c. disseisiuerunt Iohannem de Herdewyke [&[2]] Willelmum Danuers personam ecclesie de Hamptone super Charewelle de libero tenemento suo in Mukeltone post primam &c.

Et vnde queruntur quod disseisiuerunt eos de medietate manerii de Mukeltone cum pertinenciis &c.: et sciendum, quod altera medietas predicti manerii excipitur eo quod Iohannes de Trillowe & Ricardus Somnour alias summoniti fuerunt ad sequend[um] simul & modo non secuntur &c.

Et predictus abbas venit & alii non veniunt, sed quidam Adam Page respondit pro eis tanquam eorum balliuus & pro eis dicit, quod ipsi nullam iniuriam seu disseisinam predictis Iohanni & Willelmo inde fecerunt: et de hoc ponit se super assisam. Et predicti Iohannes de Herdewyk & Willelmus similiter: ideo uersus eos capiatur assisa &c.: et predictus abbas respondet ut tenens manerii predicti & dicit quod assisa inter eos fieri non debet, quia dicit quod predicti Iohannes de Herdewyke & Willelmus Danuers simul cum Iohanne Tryllowe milite & Ricardo Somonur per scriptum suum indentatum concesserunt pro se & heredibus suis quod non facient vastum, vendicionem nec destruccionem, exilium nec alienacionem infra manerium predictum de aliquibus terris seu tenementis ad dictum manerium spectantibus, et si iidem Iohannes Trillowe, Iohannes de Hardewyke, Willelmus & Ricardus le Somonur fecissent vastum, vendicionem, destruccionem vel exilium infra manerium predictum, quod bene liceret abbati & conuentui, qui pro tempore fuerint, manerium reintrare; et sic dicit quod predicti Iohannes de Herdewyke & Willelmus fecerunt vastum, vendicionem & exilium in medietate manerii predicti, per quod idem abbas in manerio predicto virtute condicionis predicte intrauit; & petit iudicium[3] si predicti Iohannes de Herdewyke & Willelmus assisam versus eos habere debeant &c.; et proferunt hic in curia scriptum predictorum Iohannis de Herdewyke & aliorum &c., premissa testans[4]; predicti Iohannes de Herdewyke & Willelmus [dicunt[5]] quod nullum vastum fuit factum in manerio predicto post confeccionem scripti predicti &c. (uerte folium) | et de hoc ponunt se super assisam, et **fol. 145v.** predictus abbas similiter, ideo capiatur assisa[6] &c. Recog[nitores] de consensu parcium electi & iurati veniunt, qui dicunt super sacramentum suum quod vastum factum fuit in manerio predicto post

[1] Pantrie in vol. ii, no. 644, where this deed is repeated.
[2] Omitted in MS.
[3] 'et petit et petit iudium,' MS.
[4] 'testante,' here and in no. 644.
[5] Omitted in MS., but given in no. 644
[6] 'assisam,' MS.

confeccionem scripti predicti & contra formam conuencionis predicte: ideo consideratum est, quod predictus abbas eat sine &c.: et predicti Iohannes de Herdewyke & Willelmus Danuers nichil capiant per assisam &c.; sed sint in misericordia.

Placita apud Westmonasterium coram R. Hillary & sociis suis insticiariis domini de Banco de termino Pasche anno regni domini regis nunc Anglie vicesimo nono et regni sui Francie sexto decimo: rotulo LV.

581.

[About the pension due from the church of Stanton St. John.]

[1354.] Iohannes de Cudyngtone, persona ecclesie de Stauntone Seynt Iohan, summonitus fuit ad respondendum abbati de Egnesham de placito, quod reddat ei centum solidos, qui ei aretro sunt de annuo redditu viginti solidorum, quem ei debet vt dicit, et vnde idem abbas per atornatum suum dicit, quod cum quidam Iohannes de Sancto Iohanne quondam fuisset seisitus de aduocacione ecclesie predicte, & consilio & assensu vxoris sue & hominum suorum per quandam cartam suam concessisset & dedisset deo & beate Marie Egneshamensi & abbati Waltero predecessori ipsius nunc abbatis & conuentui eiusdem loci, qui tunc fuit, ecclesiam predictam per nomen ecclesie de Stauntone cum omnibus rebus ad eam pertinentibus in terra & decimis & rebus aliis in elemosinam & possessionem perpetuam pro anima Henrici reg[is] & predecessorum eius & pro anima Thome fratris ipsius Iohannis & omnium antecessorum suorum & pro anima, vita & salute ipsius Iohannis & vxoris sue & heredum suorum, ita ut abbas & monachi ecclesie Egneshamensis supradictam ecclesiam de Stauntona liberam & ab omni seruicio quietam tenerent & recognoscerent de ipso Iohanne & de omnibus heredibus suis in perpetuum[1]: ac idem Walterus tunc abbas postmodum seisitus fuisset de annua pensione predicta per manus cuiusdam tunc persone ecclesie predicte & quam quidem pensionem quidam Hugo dudum episcopus Lincolniensis inter alias ecclesias racionabiliter adeptas & pensiones, quas in eisdem ecclesiis tunc abbas & conuentus de Egnesham habuerunt & perceperunt, ecclesiam de Stantone predictam & in eadem annuam pensionem viginti solidorum predictam per quoddam scriptum suum sigill[i] sui[2] municione roboratum concessisset & auctoritate episcopali confirmauit, & officii sui auctoritate communiit, et post quidam Willel-

[1] See charter 152. [2] 'suo,' MS.

mus Lincolniensis episcopus per quoddam scriptum suum recitans concessionem & confirmacionem predicti Hugonis episcopi predecessoris sui, vestigiis eiusdem predecessoris sui pie inherens, dictam concessionem inter alia abbati loci predicti & monachis, qui tunc fuerunt, auctoritate episcopali predicti scripti sui testimonio & sigilli sui patrocinio confirmauit, | et similiter post predictum Walterum fol. 146r. abbatem omnes abbates loci predicti, predecessores ipsius abbatis qui nunc est, per manus personarum ecclesie predicte de Stantone seisiti fuerunt de annuo redditu predicto viginti solidorum usque quinque annos ante diem impetracionis breuis sui, scilicet vicesimo die Nouembris anno regni domini regis nunc Anglie xxviii, quod predictus nunc persona annuum redditum predictum ei subtraxit, & illum ei hucusque reddere contradixit & adhuc contradicit: unde dicit quod deterioratus est & dampnum habet ad valenciam viginti librarum & inde producit sectam &c.

Et Iohannes per Simonem de Kilby attornatum suum venit & dicit, quod ipse non potest dedicere, quin ipse tenetur predicto abbati in annuo redditu predicto & in arreragiis eiusdem prout predictus abbas superius versus eum narrauit. Ideo consideratum est quod idem abbas recuperet versus eum annuum redditum predictum & arreragia predicta ac eciam dampna predicta: et nichil de misericordia quia placitauerunt primo die: et super hoc idem abbas gratis remittit dampna[1] &c.

582.

Corrodium Iohannis Corrour de Camera Regis. fol. 146v.

Nouerint vniuersi nos Galfridum abbatem monasterii de Egnesham Dec. 8, & eiusdem loci conuentum concessisse ad mandatum illustris principis 1375. & domini nostri domini Edwardi dei gracia regis Anglie, videlicet tercii post conquestum, Iohanni Currour de camera eiusdem domini nostri regis corrodium & alia infrascripta, videlicet duos panes de fr[ument]o de panibus vocatis panes sergeantorum in abbatia de Egnesham, tres quartas melioris ceruisie de abbatia predicta & tres quartas secunde ceruisie, ac de coquina abbatis, qui pro tempore fuerit, vnum ferculum potagii competentis & vnum ferculum de coquina, scilicet carnis vel piscis competentis, secundum diei differenciam, singulis videlicet diebus, et vnam robam competentem de secta sergeantorum in abbatia nostra

[1] Then follows in another hand :—
Mens cur cor cupiens lex casti vera iocunda
Dracho drachonem albus rubium superabit.

predicta vel decem solidos pro roba predicta & dimidiam marcam pro calciatura sua in festo Natalis Domini, percipiend[a] singulis annis ad totam vitam eiusdem Iohannis de abbatia predicta per se vel attornatum suum. Concessimus etiam eidem Iohanni, quamdiu in abbatia nostra predicta morari voluerit, vnam cameram in eadem abbatia nostra competentem pro statu suo & literam[1] pro lecto suo sufficientem ad totam vitam suam, de abbatia nostra predicta similiter optinendam. In cuius [&c. sealing]. Datum in domo nostra capitulari de Egnesham octauo die Decembris anno gracie millesimo trecentesimo septuagesimo quinto, & regni dicti domini nostri regis Anglie videlicet quadragesimo nono & Francie tricesimo sexto.

583.

[The King appoints John Corour to the office of porter at Eynsham.]

Dec. 7, 1375. R[ex] omnibus ad quos &c. salutem. Sciatis quod de gracia nostra speciali concessimus dilecto seruienti nostro Iohanni Corour de camera nostra, officium ianitoris in abbatia de Egnesham; habendum cum feodis & proficuis ad idem officium spectantibus ad totam vitam dicti Iohannis modo quo Ricardus de Faxtone defunctus habuit ad mandatum nostrum, dum vixit, dictum officium cum feodis & proficuis supradictis. In cuius rei &c. Teste r[ege] apud Westmonasterium vii die Decembris. Inrotulatur in cancellar[ia] in rotulo patencium, anno quadragesimo nono regni regis Edwardi tercii. Uac[ant], quia restitute[2] fuerunt & nichil inde actum est.

584.[3]

[About a hide in Stanton Harcourt, of which Eynsham had been robbed.]

fol. 147v. [c. 1200] [ ] abbas de Egnesham dedit unam hidam [ ] postea rex reddidit domui de Egnesham propter uiuarium quod fecit apud Hanburge super terram de Egnesham. Postea rex dedit Stantonam [cum] quadam femina Roberto Marmiun. Post Robertum Marmiun, dedit rex Ricardo de Kamuilla predictam

[1] 'lecteria,' litter, straw.

[2] i. e. littere.

[3] The membrane containing folios 147 & 148 is particularly thick, and has the appearance of having been the cover of an old cartulary. The two outer sides are blank, except that on fol. 147r is written 'liceat sperare timenti, Hunc si ego . . .' On the inside are ten deeds (584-593) all in early hands.

Milisent, & semper predicta hida[1] mansit in manu abbatis. Postea predictus Ricardus obiit in terra de Pulle; et uenit Ricardus Ruffus precepto regis & sasiauit Stantonam & predictam hidam in manu regis.[2]

585.

[Cassington.]

Dominus Cantuariensis archidiacono Oxenefordie. Circumuenti [1200-3.[3]] nuper ab Ysabella muliere, relicta Willelmi de Glintone, credebamus ecclesiam de Kersintone uacare. Unde tibi dedimus in mandatis, ut quia inter ipsam mulierem & dilectos filios nostros monacos de Einesham super iure patronatus eiusdem ecclesie questio uertebatur, sicut ipsa mulier nobis proposuit, tali committes eiusdem ecclesie custodiam per quem neutra parcium sui iuris incurreret preiudicium. Postmodum uero, sicut prius didiceramus, advertimus predictos monachos eandem ecclesiam ex institutione bone memorie H[ugonis] quondam Lincolniensis episcopi iuste possidere. Unde tibi mandamus quatinus eosdem monachos occasione prioris mandati nostri ipsius ecclesie possessione non destituas; sed tam illos quam illorum vicarium permittas illam pacifice possidere. Vale.

586.

[Stephen of Fretwell quitclaims a hide in Fretwell, which belonged to the church of Souldern.]

Omnibus sancte matris ecclesie filiis ad quos presens scriptum [c. 1210.[4]] peruenerit A.[5] prior de Brackele & T. rector ecclesie de Eyno salutem in domino. Cum causa que uertebatur inter W. rectorem ecclesie de Sulthorne ex una parte & Stephanum de Fretewelle ex

[1] 'predictam hidam,' MS.

[2] The beginning of this charter is illegible; and a whole line may be lost. The statements, however, that it makes can be corroborated. In the *Reading Cartulary* (see White-Kennett, P.A. vol. i. p. 154) there is a charter of Queen Adeliza, widow of Henry I, saying that she had given part of her manor of Stanton (Harcourt) to Milisent 'cognata mea' wife of Robert Marmion. There is also a charter (ib. p. 140) by which Richard de Camville at the petition of Miliseut his wife and Robert Marmion her son, gives the chapel of South Leigh, at that time part of Stanton Harcourt, to Reading abbey. The hide of land, mentioned in this deed, is that which was given to Eynsham by Queen Adeliza; see vol. ii, no. 725.

[3] See 592.

[4] In no. 179 this hide was granted to Milo de Fretwell & his heirs in 1199 by a final concord. His successor Stephen for some reason has lost it.

[5] Alan, circa 1190–1210; Macray, *Muniments of Magd. Coll.*, p. 5.

alia super quadam hida terre ad ecclesiam pertinente predictam, que dicitur Chercheyde de Sulthorne, nobis a domino papa esset commissa; nos in ea canonice procedentes, & iuris ordine in omnibus obseruato, post amplas & uarias canonicas inducias, ad diffinitiuam sentenciam iuxta cause merita & prudentum uirorum consilia processimus: et ipsam terram ecclesie & W. persone de Sulthorne adiudicauimus, & predicto Stephano abiudicauimus, in xxv marcas nomine fructuum medii tempore & nomine expensarum eundem Stephanum dicto Willelmo condempnantes. Predictus tamen Stephanus, licet huic nostre sentencie, rite late, temere aliquamdiu obuiauerit & ob manifestam contumaciam sentenciam excommunicacionis a nobis auctoritate domini pape fuerit diucius innodatus, saniori tandem usus consilio, deo eum respiciente, predictam sentenciam nostram ratam habuit & predictam terram deo & ecclesie beate Marie de Sulthorne reddi concessit: et totum ius, quod in predicta terra habuit, de se & heredibus suis in perpetuum quietum remisit, & iurauit quod nunquam predictam terram repeteret: nec aliquem uel aliquam pro eo uel per eum repetere faceret: & hoc carta sua confirmauit, que talis est:—'Omnibus sancte matris ecclesie filiis, ad quos presens scriptum peruenerit, Stephanus de Frethewelle salutem eternam in domino. Nouerit uniuersitas uestra quod ego Stephanus de Fretewelle quandam hydam terre in campis de Frethewelle, que dicitur Chercheyde, auctoritate domini pape & sentencia lata a iudicibus ab eo delegatis canonice amisi, & illa michi & heredibus meis imperpetuum legitime est abiudicata. Et quia per censuram ecclesiasticam per biennium & eo amplius fui grauiter & periculose ligatus, iuraui in presencia multorum uirorum fidelium me contra Willelmum personam uel aliquem de successoribus suis super illa hyda nunquam litem aut controuersiam moturum. Unde ego ius quod habui in illa terra deo & ecclesie beate Marie de Sulthorne de me & heredibus meis quietum in perpetuum remisi. Et ut hec concessio rata & stabilis inperpetuum permaneat, sigilli mei munimine corroboraui. Hiis testibus, Osberto Gyffard, W. persona de Estone, I.[1] priore de Eyno' & multis aliis quorum nomina in ipsa carta continentur. Lite igitur & controuersia, que inter prefatos Willelmum personam & Stephanum de Frethewelle uersabatur, auctoritate domini pape in predictum modum terminata, hanc nostram sentenciam scripto nostro & sigillorum nostrorum munimine eadem auctoritate confirmauimus; et assensu & peticione utriusque partis in [. . . .[2]] contra sentenciam canonice latam a nobis de pre-

[1] Iordan, *circa* 1210–1220. Macray, *Muniments of Magd. Coll.*, p. 4.

[2] Probably 'omnes'. A piece of the the manuscript is here torn away.

dicta terra uenientes, si qui forte temere dixerint [. . .], sentenciam excommunicacionis, nullo unquam reclamante, auctoritate domini pape [prom]ulgauimus & in omnes [. . .[1]] modo consencientes.

587.

[Souldern.]

[Sciant presen]tes & futuri quod ego Tomas de Bantebir' dedi [&c.] [c. 1200.] in puram & perpetuam elemosinam pro salute anime mee & omnium parentum meorum deo & ecclesie [beate Marie de] Sulthorne totam illam terram quam W. Cubbel tenuit in uilla & in campis de Sulthorne; [habendam & tenendam integre] et quiete sicut decet puram elemosinam in perpetuum pro x[x]d.[2] & una li[bra] cimini, [michi & heredibus] meis a predicta ecclesia annuatim pro omni seruitio in mundo soluendis. Ego etiam [& heredes mei] predictam terram contra dominum feodi & omnes homines de omni seruitio adquie[tabimus &] eandem terram predicte ecclesie contra omnes homines & feminas warantizabimus.

588.

[The king asks for 15 oaks for the castle of Oxford.]

H. die gracia, rex Anglie &c. dilecto sibi in Christo abbati de Egnesham salutem. Rogamus uos attente quatinus in bosco uestro[3] de Wicchewde de xv quercubus ad maeremium ad operaciones turris in castro nostro Oxoniensi nobis succursum facere uelitis, ut uobis ob hec teneamur regratiari. Teste me ipso apud Winlesor' vi die Sempt- [embris], anno regni xxxv^o^. **Sept. 6, 1251.**

589.

[The promise of the next vacant parsonage to Ralph Bruer.]

Sciant tam presentes quam futuri quod ego Robertus dei gracia abas [*sic*] Eineshamie & totus eiusdem loci conuentus concessimus **fol. 148^r^.** [1197–1208.]

[1] Perhaps 'eis ullo'.

[2] There is a hole where the second x would be. The margin of this deed has been torn away, and the words in brackets are restored by conjecture.

[3] Whether the word is 'nostro' or 'uestro' can only be guessed from the sense.

Radulfo Bruer filio Willelmi Bruer primam ecclesiam que ei competens fuerit & [[1] que spect]are contigerit ad aduocacionem nostram, salua nobis annua pensione quam inde percipere consueuimus, exceptis ecclesiis maneriorum que sunt de escambiis maneriorum Stowensis ecclesie, scilicet Churlebiry & Stokes & capella de Karsintone. Et interim ei assignamus XL solidos de camera nostra soluendos, ad duos terminos scilicet xx solidos ad Natiuitatem sancti Iohannis Baptiste & xx solidos ad Natale Domini. Hiis testibus :—

590 [2].

July 17, 1179. Hec est finalis concordia facta apud Oxinefordiam in curia domini regis anno uicesimo quinto regni Henrici regis secundi coram iustitiis domini regis, quinto die ante festum sancte Marie Magdalene coram Ranulfo de Glanuile, Iohanne Cumin, & Hugone de Gaherst, & Willelmo de Bendenges, & Alano de Furnels, iustitiis domini regis, qui tunc aderant, per licentiam earundem iusticiarum inter Walterum de Chauz & Radulfum de Cheinei de terra de Wealde & de Estona cum omnibus pertinentiis de feudo & terra Walteri de Chauz, quas predictus Radulfus calumpniatus est uersus prefatum Walterum de Chauz & unde duellum fuit wagiatum in curia domini regis, scilicet quod prenominatus Walterus recognouit rectum sepenominati Radulfi de Cheinei & reddidit ei plenarie predictas terras sine aliquo retinemento tenendas de se & heredibus suis sibi & heredibus suis, reddendo xv solidos annuatim pro omni seruitio ad duos terminos, uidelicet vii solidos & vi denarios ad Pascha & vii solidos & vi denarios ad festum sancti Michaelis & sic singulis annis. Et si dominus feudi exigerit aliquod seruitium de supradictis terris, predictus Walterus & heredes eius debent aquietare eos de alio feudo suo scilicet de Hamstede & de Bensentune ; & Radulfus de Cheinei deuenit homo predicti Walteri & heredis sui. Et pro hac conuentione Radulfus dedit v marcas Waltero & heredi suo v marcas, & illas terras debet Walterus & heredes eius warantizare Radulfo de Cheinei & heredibus suis contra omnes homines, sicut homini suo.

591.

[c. 1198.] Due hide sunt in Funtel[3] quas abbas de Einesham petit ex dono Yde uxoris Wakelini Arenge, & he due hide partite sunt in quatuor partes : primam partem tenet Robertus filius Baldewini & de parte

[1] Conjectural.

[2] This is the same as charter 173, but the phraseology is different.

[3] Bishop's Fonthill, Wilts : see no. 111.

sua habet mater eius terciam partem in dote: secundam partem tenet Willelmus filius Arturi: terciam partem tenet Robertus de Burtone: quartam partem tenet Adam de Wilplega. Hanc terram tenent de domino Wintoniensi episcopo per seruitium [. . .[1]]e duarum hidarum.

592.

[Cassington.]

H. dei gracia Cantuariensis archiepiscopus &c. dilecto in Christo filio W. archidiacono Oxen[efordie] salutem, graciam & [benedicciionem]. Ex parte I. mulieris conquerentis nobis est intimatum, quod cum inter ipsam & abbatem Egneshamie super aduocacione ecclesie de Kersintune uertatur questio, pendente questione illa custodiam illius ecclesie clerico predicti abbatis commisisti. Quoniam autem id de iure fieri non debet, quia sic poterit alteri parti de facili preiudicium generari, tibi mandamus commonentes, quatinus amoto clerico illo custodiam illam tali committas, per quem neutram parcium [opor]teat sui iuris incurrere dispendium, donec per iudicium discutiatur ad quem pertineat eiusdem ecclesie aduocatio. Ualete. [1200–3.[2]]

593.

Quidam heredes Yde clamauerunt terram de Funtel, & nos summoniti fuimus ad curiam episcopi Wintoniensis, & abbas [e]ssoniauit se de malo accedente, & postea fecit se ass[oniatum] per duos homines liberos, & postea impetrauit literas regis prohibentes ne placitum teneatur nisi coram illo; & nil ualuit, quia dixerunt quod noluerunt placitare in al[. . .], & sic disseisiauerunt abbatem de predicta terra, quam tenuimus per ix annos sine calumpnia, & de terra illa [predicta] saisiti fuimus in curia domini regis & postea in comitatu Hantonensi tempore[3] Hugonis Bardes t[. . .[4]]. [c. 1198.]

594.

[Eynesham.]

Sciant [&c.] quod ego Willelmus filius Iohannis filii Stephani de Egnesham dedi [&c.] Ricardo Bonualet & Lucie uxori sue pro [c. 1260.[5]] fol. 149r.

[1] About six letters are illegible; it is natural to conjecture 'militare'.

[2] We see from no. 585 that this was after the death of St. Hugh; i.e. Nov. 1200. The case was tried in April, 1203 (*Abbreviatio Placitorum*, p. 38). During the vacancy of the see of Lincoln (1200–1203), ecclesiastical disputes would come before the archbishop.

[3] This word is somewhat doubtful.

[4] Apparently 'tunc' and then another word, probably 'uicecomitis'. Hugo Bardolf was sheriff of Wilts, Easter 1187 to Mich. 1189.

[5] Compare no. 328.

seruicio suo & pro quindecim marcis argenti, quas michi dederunt pre manibus in gersumma, totam terram meam quam habui in Egnesham integre cum mesuagiis, redditibus, pascuis, pasturis, seruiciis, consuetudinibus & omnibus aliis vbique pertinentiis suis infra villam & extra: tenenda & habenda de me & heredibus meis uel assignatis prefatis Ricardo & Lucie & eorum heredibus uel assignatis libere & quiete, bene & in pace, integre & hereditarie in viis & semitis, pratis, pascuis & pasturis & in omnibus locis & libertatibus & aisiamentis ad predictam terram vbique pertinentibus cum tota dote Margerie matris mee post decessum eius: reddendo inde annuatim domino abbati de Egnesham per manus meas uel heredum meorum seu assignatorum decem solidos ad quatuor anni terminos, & falcabunt semel in Wroteya cum vna falce & semel in Wyrseia cum vna falce, & facient tres precarias in metendo cum vno homine, bis cum cibo & semel sine cibo; soluendo etiam annuatim sacriste de Egnesham xii d. & ad luminare ante crucem xviii d., & michi & heredibus meis uel assignatis vnum par albarum cirothecarum de precio vnius oboli ad Pascha pro omni seruicio & consuetudine & omni seculari demanda ad me uel ad heredes meos pertinente, saluo forinseco seruicio ad dictam terram pertinente. Et ego [&c. warranty]. Et ut [&c. sealing]: hiis testibus, Ricardo Alawy, Ada Auenel, Waltero Bacon, Ada filio Willelmi, Waltero de Submuro, Iohanne Bacon, Ricardo Bacon, Waltero Auenel, Henrico de la Hulle, Iohanne scriptore & aliis. Et est carta sine data.

595.

[The advowson of Chadlington.]

[1268.] Memorandum quod cum Henricus de Wytefelde aramiasset assisam versus abbatem de Egnesham per breue vltime presentacionis ad ecclesiam de Cadelyntone, uenit abbas a die Pasche in tres septimanas anno regni regis Henrici filii regis Iohannis xlii apud Lond' coram domino Rogero de Turkeby, Rogero de Witcester, N. de la Tur[ri], tunc sedentibus in banco, & dicebat[1] quod [non][2] tenebatur respondere, quia ecclesia non uacabat; immo consulta[3] fuit per magistrum Walterum de Sancto Edmundo, qui fuerat in possessione illius ecclesie per xx annos & amplius, qui etiam eam possedit ut

[1] 'dicebatur,' MS.

[2] Not in MS., but needed for the sense.

[3] *sic*; some such word as 'occupata' is required.

cappelam sue matris ecclesie de Cherlebury, quam habuit de presentacione abbatis & conuentus de Egnesham. Et hoc paratus fuit docere &c. Et dominus rex de concessu | parcium scripsit episcopo **fol. 149v.** Lincolniensi, qui diligenter inquireret, si vacaret ecclesia uel non &c. Qui quidem episcopus facta diligenti inquisicione rescripsit iusticiariis in crastino Iohannis Baptiste anno predicto per suas litteras patentes, quod non vacabat ecclesia predicta, quia magister Walterus de Sancto Edmundo eam ocupabat & possederat eandem per xx annos & amplius vt capellam sue matris ecclesie de Cherlebury. Et cum idem dies datus esset partibus, uenerunt magister Willelmus de Benintone & Hugo de Hamptone attornati predicti abbatis, Henricus autem non venit: vnde consideratum fuit per dominum Rogerum de Beus, qui tunc sedebat in banco, quod abbas recederet quietus: et dictus Henricus in misericordia[1].

596 = 582.

597.

Confirmacio Ricardi de Anuers de terris in Faulore, in quo[2] relaxantur omnia servicia secularia. **fol. 150r.**

Omnibus [&c.] Ricardus de Anvers de Ippewelle salutem in **Oct. 10, 1385.** domino. Cum Galfridus abbas de Egnesham teneat in Faulore omnia terras & tenementa sua ibidem de me & heredibus meis preter certas terras & tenementa in eadem uilla que ipse tenet de Thoma Wychame de Swalclyue, noueritis me statum predicti abbatis, quem ipse habet in omnibus & singulis terris & tenementis infra uillam predictam de Faulore, ratificasse & confirmasse eidem abbati & successoribus suis imperpetuum: tenendum de me & heredibus meis omnia & singula terras & tenementa, que ipse tenet de me infra uillam predictam, sibi & successoribus suis imperpetuum in liberam, puram & perpetuam elemosinam, quiete ab omnibus seruiciis secularibus & consuetudinibus. Et ego predictus Ricardus & heredes mei eidem abbati & successoribus suis omnia predicta terras & tenementa, que idem abbas habet in uilla predicta, warantizabimus erga me & heredes meos, tantum ita quod nullo modo uersus alios

[1] In the *Hundred Rolls*, ii. 747, the heirs of Ralf of Wytefeld claim to be patrons of the church, but in 1292 the case was decided against them. See no. 490.

[2] i.e. 'scripto.'

teneamur warantizare: et etiam ego predictus Ricardus & heredes mei acquietabimus predictum abbatem & successores suos erga dominum episcopum Lincolniensem & alios capitales dominos quoscunque de quibuscunque seruiciis, que illa terras seu tenementa concernunt, que idem abbas de me tenet in uilla predicta. In cuius [&c. sealing]: hiis testibus, Thoma Fretewelle, Iohanne Carswelle seniore, Henrico Sauage armiger[o] predicti abbatis, Ricardo Ouerton & multis aliis. Datum decimo die Octobris anno regni regis Ricardi secundi post conquestum Anglie nono.

598.

Confirmacio Thome de Wykhame de terris Faulore, in quo relaxantur omnia seruicia secularia.

Sept. 24, 1385. Omnibus [&c.] Thomas Wykhame, filius Thome filii Roberti Wykhame militis salutem in domino. Cum Galfridus abbas de Egnesham & dicti loci conuentus de me teneant diuersa terras & tenementa in Faulore iuxta Cherlebyry in comitatu Oxon', noueritis me statum predictorum abbatis & conuentus, quem habent in omnibus terris & tenementis, que de me tenent in Faulore predicta, confirmasse & ratificasse per presentes; habendum & tenendum eis & successoribus suis de me & heredibus meis in liberam, puram & perpetuam elemosinam pro omnibus seruiciis, consuetudinibus secularibus & demandis. Et ego predictus Thomas & heredes mei omnia predicta terras & tenementa exonerata ab omnibus seruiciis & consuetudinibus ad me & heredes meos pertinentibus preter[1] predictam elemosinam warantizabimus predictis abbati & conuentui | & eorum successoribus imperpetuum. In cuius [&c. sealing], hiis testibus Ricardo Ouerton, Iohanne Carswelle, Henrico Sauage armigero predicti abbatis, Iohanne Teyntone & multis aliis. Datum die Lune proxima post festum Mathei apostoli & euangeliste anno regni regis Ricardi secundi post conquestum Anglie nono.

fol. 150v.

599.

Carta Hugonis filii Willelmi Bacun.

[1228–39.[2]] Sciant [&c.] quod ego N. abbas Egneshamie & totus eiusdem loci conuentus dedimus & concessimus Hugoni filio Willelmi Bacun pro

[1] 'Over and above the warranty of exemption which is implied by making a gift in free alms.'

[2] The names of the witnesses prove

homagio & seruicio suo duas terras duorum carucariorum, scilicet illam terram quam Robertus Bohun tenuit, & illam terram quam Rogerus Puke tenuit cum capitali manso quod fuit Ricardi de Submuro in villa de Egnesham, & similiter quoddam pratum iuxta Beterhale quod Rogerus Purchas aliquando tenuit de nobis: habendum & tenendum de nobis sibi & heredibus suis iure hereditario, libere & quiete ab omni seruicio & demanda, exceptis tribus bederippis per annum nobis de illo & heredibus suis faciendis, scilicet quamlibet cum vno homine, primam ad cibum illorum & duas proximo sequentes ad cibum nostrum, & exceptis duabus falcacionibus in Wyresheya & Wroutheya, scilicet in vtroque prato per vnum diem cum vno homine ad cibum nostrum, & exceptis duabus leuacionibus in Wyreshya & Wrouȝtheya per duos dies cum vno homine ad cibum illorum. Inueniet eciam prefatus Hugo & heredes sui vnam carectam per duos dies ad cariandum fenum de prefatis pratis in barthonam nostram ad cibum nostrum. Reddet eciam nobis annuatim de omnibus terris prenominatis prefatus Hugo & heredes sui decem solidos sterlingorum ad quatuor terminos anni videlicet ad festum sancti Thome apostoli ii solidos vi d., ad Annunciacionem beate Marie ii s. vi d., ad Nativitatem sancti Iohannis Baptiste ii s. vi d., ad festum sancti Michaelis ii s. vi d. & similiter singulis annis quatuor capones, scilicet ad Natale Domini ii capones, & ad Pascha ii capones: et prenominatus Hugo & heredes sui predictum mansum de regio seruicio adquietare debent. Quas prefatas terras & pratum predictum & prefatum mansum prefato Hugoni & heredibus suis contra omnes homines warantizabimus. Et si prefatum mansum dictis Hugoni & heredibus suis warantizare non poterimus, aliam terram tante latitudinis & longitudinis ad ualenciam sepescripti mansi in uilla nostra de Egnesham ipsis & heredibus suis reddituri erimus. Sumptus uero & expensas quas ipse Hugo vel heredes sui in sepedicto manso fecerint, tantum in edificiis quantum in arborum plantacionibus, ad placitum predicti Hugonis aut heredum suorum fideliter warantizabimus. Et pro hac donacione & concessione dedit nobis prefatus Hugo quadraginta solidos sterlingorum in gersummam. Et ut [&c. sealing], | hiis testibus magistro Petro de Stanes, **fol. 151r.**
Auenello, I. Ianitore, Roberto Marescallo, Ricardo Bacun, Iohanne Bacun, Radulfo filio clerici, Radulfo de Wottone, Amisio de Kersyngtone, Petro de Kersyngtone, W. Blundo & multis aliis.

[The rest of the page is blank.]

that this is not a deed of Nicholas de Upton (1338–51). Avenel and John Ianitor occur in no. 214, Robert the Marshal in 217, Radulfus de Wootton in 224, Radulfus filius clerici in 226.

600.

fol. 151v. 1423. Cum in Parliamento anno primo Henrici V[1] ordinatum sit, quod omnes gentes, in Hibernia nati, essent extra regnum Anglie remoti infra mensem proximum post diem proclamacionis ordinacionis illius sequentem, sub pena perdendi bona sua & imprisonamenti corporum ad uoluntatem regis, exceptis hiis qui scolis fuerint graduati tempore illius ordinacionis, hominibus ecclesiastica beneficia habentibus in Anglia, hominibus de lege Anglie eruditis in Anglia, illis qui tunc in Anglia fuerint hereditati, & illis qui tunc in Anglia patrem & matrem habuerunt, religiosis in Anglia tunc professis, mercatoribus, burgensibus & aliis bone fame infra ciuitatem uel burgum infra regnum Anglie commorantibus, qui securitatem de suo bono gestu inuenire possint, mulieribus eciam viris Angl[icis] maritatis, uiris Hibernicis qui bone fame fuerint maritatis[2] mulieribus Anglicis, hereditat[is] uiris Anglicis[3]: et quod illi Hibernici qui beneficia vel officia habeant in terris Hibernicis super huiusmodi beneficia seu officia comorarentur[4] iuxta formam ordinacionis predicte anno primo Henrici VI [*sic*]: et quod predicti graduati non caperent super se principalitat[em] alicuius aule siue senospicii, set comorentur inter alios scolares Anglicos sub eorum principalitat[ibus]: et quod scolares Hibernici non graduati & de obediencia regis existentes inuenirent securitatem de suo bono gestu eodem modo quo graduati faciant; et quod omnes Hibernici illo tempore ordinacionis existentes & in Anglia comorari volentes facerent deferri literas testimoniales cancellarii Anglie sub sigillo locum tenent[is[5]] vel iustic[iariorum] Hib[ernicorum], testificant[es] ipsos esse de obediencia regis, & quod de illis qui tales litteras non detulerint fiat sicut de rebellibus regis ante festum sancti Iohannis Baptiste tunc proximo sequent[is]; et de illo festo in sequenti nulla persona in Hibernia natus non ingrederetur regnum Anglie ibidem moraturus, nisi predictus Cancellarius[6] [*sic*] tales litteras deferret sub pena essendi vt rebellis: puncta postmodum per regem nunc anno regni sui secundo pro eo quod nulla fiebat mentio, coram quo nec quomodo securitatem predictam inuenire posset, ordinatum fuit quod cancellarius Oxon' & Cantibr' caperent securitatem de eius scolaribus & illam secur[itatem] in cancell[ariam] regis testificarent: et quod iustic[ie] pacis in comi-

[1] 1 Hen. V, c. 8, renewed 1 Hen. VI, c. 3, & 2 Hen. VI, c. 8.

[2] 'maritati,' MS.; but from the wording of the original in *Statutes At Large*, vol. ii, p. 215, we see that 'maritatis' must be meant.

[3] There is nothing answering to these three words in the Statute.

[4] 'comorantur,' MS.

[5] 'The Lieutenant or Justices of Ireland.' *Statutes At Large*.

[6] 'bring to the said Chancellor.' *Statutes At Large*: therefore 'predicto Cancellario' must be meant.

tatu, maiores & balliui infra burgum & libertat[em], haberent potestatem capiendi coram eis securitatem de suo bono gestu & faciendi execucionem contra eos quod[1] tunc moraturi voluerint vel fecerint contra ordinacionem supradictam: et dicti Hibernici in Hibernia &c.

601.

Custumal' pro hominibus de Herdwyke[1] in [festo sancti] Bartholomei. fol. 152.

In primis habebunt octo panes monachales, octo lagenas melioris seruicie, vnum caseum precii iii d., item i ronde de carnibus bouinis precii iiii d., item i ronde de carnibus porcinis precii iiii d., vel viii d. pro ii rondes, item in diebus piscium habebunt ii genera piscium uel viii d.; item habebunt omni anno i pecke de sale, & i pecke de ottemele uel pret[ium] inde.

[1] Probably 'qui' is meant. 'Against them that shall abide,' in the original. The Statute of 1 Hen. VI says that many murders had been committed in England by Irishmen dwelling under the jurisdiction of the University of Oxford. The Statute of 1 Hen. V. mentions 'Irish clerks beggars, called Chamberdeacons,' and says they are to 'be voided out of the realm'.

[2] Hardwick in Ducklington.

APPENDIX I

The Family of Chesney.

Although the Chesneys of Oxfordshire, unlike their kinsmen of Sussex and Norfolk, held few knights' fees, and with one slight exception never rose to the rank of tenant in chief, yet for several reasons they deserve an appendix. In the first place they were, for their means, very liberal to Eynsham, and out of twelve lay benefactors of the Abbey, mentioned in an old list, three are of, or connected with, this family, 'Rad. de Chaine, Rad. Murdac, dam Mald de Chaine[1].' In the next place, one of them, William de Chesney, played a prominent part in Oxfordshire during the latter part of the reign of Stephen; while Robert, his brother, was not only Bishop of Lincoln, but interesting as being one of the first bishops of English blood during Norman times, for Giraldus Cambrensis says of him 'natione quidem Anglicus, sed cognatione Normannus'. Lastly, so many of the early Oxfordshire charters are witnessed by members of this family, that if their history can be written, it will supply useful material for the dating of deeds.

The names of the family are given in Charter 124, where Aliz de Langetot, widow of Roger de Chesney, mentions eight of her children. Of her sons, Hugh, William, and Robert were alive; Radulfus and Roger were dead; while three daughters were living, Hawise, Beatrice, and Isabel. Reasons are given on page 104 for assigning the date of 1142–8 to this deed; but, as we shall see, it may be somewhat later.

Of Roger de Chesney, the father, very little is known. He attests two deeds in the Abingdon Cartulary, both of which are before 1108,[2] and it is possible, though not certain, that the language of Charter no. 7[3] means that he was dead by 1109. As all his sons seem to have died before 1170, we may assume that he was married to Alice de

[1] Bodl. MS. 435, fol. e. 5.

[2] i. e. vol. ii, pp. 68 and 74. The former, by a comparison with the deed on p. 69, is shown to be earlier than May, 1106: the latter is before September, 1107, for the king's confirmation on p. 75 is evidently of the same date as the deed on p. 56, which is addressed to Maurice, Bishop of London, who died Sept. 1107.

[3] 'dedit pro *anima sua*' generally means a bequest at the time of death, but the same words are used in this charter of a gift by Nigel d'Oilly, who certainly was alive after 1109.

Langetot about 1085–90, and it would not be impossible that his children, of whom there seem to have been at least ten, should be all born by 1109. It is possible that he figures in Doomsday as a tenant of Robert d'Oilly; for we find there that 'Rogerius' is the tenant of Heyford Warren, of a manor in Ducklington, and of Wycham (afterwards Wick Dyve, now Wicken), Northants, all of which were held by the Chesney family throughout the twelfth century. As we shall see below, it seems that he was of English blood, and was related to the Chesneys of Sussex.

Alice de Langetot, his wife, was probably a daughter of Radulfus de Langetot, who appears in Doomsday as a tenant under Walter Giffard. The connexion between the two is clear from the fact that in 1186[1] Matilda de Chesney, granddaughter of Alice de Langetot, held 'Kameltone', Beds., while in Doomsday it was held by Radulfus de Langetot[2]. She must have lived to a great age, for her name would not have appeared in an early list of obits[3] at Lincoln, unless she had lived to see her son consecrated bishop (December, 1148).

In Charter 124 we have the names of eight of the children—Hugh, William, Robert, Hawise, Beatrice, and Isabel being still alive; Roger and Ralf, and apparently also some daughters, being dead; and in Charter 163 the names of the five brothers occur as witnesses, the order being Hugh, Robert, Ralf, William, Roger. On the whole, it seems probable that Hugh was the eldest son, but one of the eldest of the children must have been a daughter, who married a Foliot. Gilbert Foliot, bishop first of Hereford and then of London, says in his letters that Robert de Chesney and William de Chesney were his uncles[4], in other words that his mother was a Chesney. Now as Gilbert was elected bishop in 1148, we cannot place his birth later than 1110; his mother therefore, must have been born about 1090, so that she would be one of the oldest of the family.

That Hugh de Chesney was the oldest of the sons is suggested by the fact that he alone is mentioned in the Pipe Roll of 31 Hen. I. He there appears as holding land not only in Oxfordshire, but also in Northants and Bedfordshire. The manor in Northants was no doubt one knight's fee in Wicken or Wick Dyve; that in Bedfordshire probably half a knight's fee in Campton, of which he was not actually owner, but

[1] *Liber de dominabus*, p. 16.

[2] *Doomsday*, fol. 211 b.

[3] 'Jan. 13, Adeliza mater episcopi Roberti.' *Linc. Cathedral Statutes*, vol. ii, p. ccxxxv (ed. Bradshaw and Wordsworth).

[4] Foliot's *Letters*, ed. Migne, pp. 783 and 919.

representative for his mother. Ultimately this property did not come to his branch of the family but, as we shall see, passed to the Fitz-Geralds through Matilda de Chesney. In Oxfordshire, to judge from what we find in the hands of his children, he had four knights' fees in his own right, and two in right of his wife. In his own right he had two knights' fees under the d'Oillys, consisting[1] of all Ducklington, a small fee in Barford, and a smaller fee in Kirtlington. Of the Honour of Wallingford, his son Ralf held two knights' fees in 1166[2], which can be identified as Heyford Warren, and probably Whitchurch, Oxon., and we may assume that his father held them before him. His wife, who was named Dionysia de Bereford, brought him one knight's fee in 'Bereford' (i. e. Barford St. Michael), and probably also one knight's fee in the adjoining parish of South Newington. That the former was of her inheritance is proved by the fact, mentioned below, that she had power to sell it; that South Newington also belonged to her seems likely; for when the church was given to Eynsham[3] special mention was made of Dionysia as joining in the gift. It seems probable that she was a daughter of the Walkelin Waard who was alive in 31 Hen. I. In Doomsday we find that Thrup and Barford are held by 'filius Wadardi', while in our Cartulary Thrup is found to be in the hands of Helewisa, daughter of Walkelin Waard. It is therefore natural to assume that Walkelin was the 'filius Wadardi' ot Doomsday[4]. As Helewisa styles herself 'filia primogenita', it is natural to see in 'Dionysia de Bereford' another daughter of Walkelin Waard; the elder daughter inherited Thrup, the younger Barford.[5] It may be added that it appears from our Cartulary that Helewisa married a Hareng for her first husband, and William Avenel for her second; by the former she had a son Walkelin Hareng, by the latter two daughters, of whom the one, named Avice, married Richard de Verdun, the other Simon Basset.[6]

Hugh de Chesney was alive after May, 1163[7], but as he does not appear in the *Liber Rubeus* in the returns made in Spring, 1166, we conclude that he was dead by that time. He left two sons, Ralf and William, whose history is given below.

The brothers Roger and Ralf, to whom we come next, died

[1] See *Testa de Neville*, and *Hundred Rolls*.

[2] *Lib. Rubeus*, i, p. 309.

[3] Charters 17, 84, 85.

[4] Cp. Charters 106, 107, 138, 139: also Oseney Cartulary, Charter 424 A.

[5] In the history of South Newington, p. 40 (issued by the North Oxford Archaeological Society), she is called 'Dionysia Ward'; but no authority for the name is given.

[6] Report on MSS. of Duke of Rutland, vol. iv, p. 82 (Hist. MSS. Commission).

[7] See Charter no. 17.

somewhat about the same time. Roger attests a charter[1] of King Stephen, granted at Oxford between 1136 and 1140, which is attested by none of the other brothers. He was alive in 1141 and present with his brother William at the siege of Winchester (see below). About the same time Ralf was alive; for we find the Empress Matilda in 1141 or 1142 addressing 'Radulfus de Querceto' and the *ministri* of Shotover forest.[2] Both the brothers were alive after Robert de Chesney became archdeacon of Leicester[3]; but unfortunately the date of his promotion is uncertain. In 1147 Roger was dead, as we learn from the charter of William his brother, granting to the church of Oseney the island of Middeney[4]; as there is no mention in that deed of the death of Ralf, we should conclude that he was still alive. Roger on his death-bed granted to Eynsham the mill of Dallington,[5] Northants. From the fact that his brothers carry out the gift, and that there is no confirmation by son or daughter, we gather that Roger died without heir.

The date of the death of Ralf de Chesney is somewhat uncertain. In the Cartulary of St. Frideswide (vol. i, p. 32) there is a charter of Robert de Chesney, witnessed, by William de Chesney and 'R. his brother'; and as another of the witnesses is Wigod, Abbot of Oseney, who did not attain to that honour before January, 1154, it would look as if Ralf de Chesney must have been alive at that date. But the charter, or at all events the list of witnesses, is suspicious; it seems to be a 'conflate' list, some names being taken from a confirmation of about 1149, others from a similar deed much later; and the charter of Aliz de Langetot to Eynsham (no. 124), inasmuch as it is witnessed by Azor the sheriff, cannot be as late as 1154. Azor is known to have been sheriff in 1147[6], and also subsequently; for in the Bitlesden Cartulary there is a charter of Robert de Chesney, as Bishop of Lincoln (and therefore after December, 1148), which is attested by 'Acsor vicecomes[7]'. But the sheriff in 1154, and probably also in 1153[8], was Henry de Oxonia. We can say therefore that Ralf de Chesney died before his mother Adeliza, and before the year 1154; more than this is uncertain.

[1] Osen. Cart. no. 10 A. The deed is preserved at Ch. Ch., Oxford.

[2] Cartulary of the Templars of Sandford (Wood MS. 10, fol. 14).

[3] Charter no. 163.

[4] See below. The deed is not dated, but the Oseney Chronicle says the grant of Middeney was made in the year 1147 (*Ann. Mon.* iv, p. 25), and as Robert de Chesney, Archdeacon of Leicester, is a witness, the date must be before December, 1148.

[5] See Charters 78–82, and 98.

[6] Cott. MS. Vitell. E. xv, fol. 89 (see below in the account of William de Chesney).

[7] Harl. MS. 4714, fol. 2. See also the note on p. 104.

[8] See the *Abingdon Cartulary*, vol. ii, p. 184.

William de Chesney, whom we take next, must be kept distinct from a contemporary who had the same name, William de Chesney, 'hereditary sheriff of Norfolk and Suffolk.'[1] This latter was the son of Robert Fitz-Walter: his mother was Sibilla de Chesney[2]; he died in 1176, and his three daughters—Margery, Clemence, and Sarah—were his heirs. In all these points he is easily distinguished from our William de Chesney. Both were supporters of Stephen[3].

There can be no doubt that William de Chesney was as prominent as any of his family. He was one of those who found their opportunity in the disturbances of Stephen's reign, and from 1142 to 1154 seems to have been in supreme command in Oxfordshire. We first hear of him at the siege of Winchester in the Autumn of 1141.[4] The author of the *Gesta Stephani*, speaking of that time, says:

Habuerat et rex proceres secreti sui primos (*or* privos), privataque familiaritate sibi coniunctiores, non quidem terris amplificatos, sed in castris tantum merentes, quorum digniores fuerunt Rogerius de Casneto & Willelmus frater illius, viri bellaces, nullisque militari industria vel quavis probitate secundi; qui, capto rege, fidem tamen ei indisruptam servantes, intestinum eiusdem adversariis semper & ubique habuere conflictum.[5]

On the fall of Oxford, Christmas 1142, his loyalty was rewarded with high promotion. We hear of him, about 1145, as director of military operations in Oxfordshire:

Erat ipso in tempore Willelmus de Chainai civitatis Oxenefordie preses, regalisque militie dux & assignator.[6]

In the Oseney Cartulary we find him in 1147 granting to the abbey the island of Medley, near Oxford, for the souls of his father and of Roger his brother, and for the safety (or salvation) of King Stephen, the Queen, and Eustace their son. The deed is attested by 'Robert my brother archdeacon of Leicester' and Azor, the sheriff, and is confirmed by the 'cives Oxenfordie de communi civitatis & de Gilda Mercatorum', and William de Chesney describes himself as 'qui sum aldreman de Gilda Mercatorum'. The condition he makes, namely

[1] Stapleton, *Rotuli Normanie*, ii, p. cxvii. He adds that he was called 'de Norwiz' from his frequent residence at the castle of Norwich: but the words may have been added to distinguish him from William de Chesney of Oxford.

[2] See Blomfield's *Hist. of Norfolk*, i. 543, ii. 457, and *Historical MSS. Commission*, Report X, part iv, p. 451. But the best account will be found in an article by Mr. J. H. Round in the *Genealogist* for 1901.

[3] Blomfield, *Hist. of Norfolk*, ii. 374.

[4] But *Cart. St. Frid.* ii. 37 shows that he held Marston near Oxford in the reign of Henry I, perhaps as sheriff. Marston was part of the royal manor of Headington.

[5] *Chronicles of Stephen, Henry II, and Richard I*, vol. iii, p. 80 (Rolls Series). This glorification of two insignificant knights who did not hold a couple of knight's fees apiece, is curious. Can it be that the anonymous author was Magister Robertus de Chesney, their brother?

[6] Ib. p. 115. The name is spelt *Chamai* in the text, instead of *Chainai*.

that in return for this gift the canons shall surrender the tithes 'molendinorum meorum, que sunt iuxta Castellum[1]', shows that the castle mills, formerly the property of the d'Oillys, were now his, and no doubt he held the castle also. About two years later Stephen issued a charter whereby he confirmed to Oseney the church of St. George's in the castle of Oxford, granted them by William de Chesney and Richard de Camville.[2] The advowson of this rich church, which had hitherto belonged to the holders of the Ivri and d'Oilly baronies, had in the eyes of Stephen passed to these supporters of his; and certainly one of the d'Oilly manors, Watlington in Oxfordshire, was in the hands of William de Chesney 'regis Stephani auctoritate' at some date between 1150 and 1154.[3]

Perhaps the best idea of his position and character may be obtained from one of the letters of Gilbert Foliot.[4] The latter was his nephew, but there was not much affection between them. William de Chesney had demanded a contribution (*census*) from the abbey of St. Peter's, Gloucester, and had told his nephew, the abbot, that necessity would not allow him to make a distinction between friends and others. The abbot sends him fifteen marks with an ill grace; he explains that William ought to have been anxious to secure the prayers of the monks, but that he was one who did not value things of that sort. 'Memento quod tota tua gloria pulvis et vermis. Hodie es & cras non eris.' When he died, another would have his castles, one who would not even thank him. Then there will be the day of judgement: at present he may think he is not a greater sinner than other people, but then he will wish his sins were fewer; he will hear the wailing of widows which he has caused, the complaints of churches, &c. 'What saint have you not offended?' (no doubt by the plundering of churches). 'De propinquo te monuit Dominus; caros tuos de medio tulit' (no doubt the death of his brother Roger) 'virga eius iam nunc est extensa in te.' We here have a picture of one who from a humble beginning had risen to unexpected greatness and had castles in his possession[5]; and perhaps we may argue from the language that he had no child, or at least no son. In another letter the abbot writes to the Bishop of Winchester on behalf of a poor relative, Roger Foliot, a soldier of Brientius of Wallingford, taken prisoner by the soldiers of the bishop and kept in bonds. He asks the bishop to release him, and not to

[1] Cott. MS. Vitell. E. xv, fol. 89.

[2] Among the muniments of Ch. Ch., Oxon.

[3] Cott. MS. Vitell. E. xv, fol. 22.

[4] Migne, *Patrologia*, vol. 190, p. 793.

[5] It is noticeable that the chief property of William de Chesney was the manor of Deddington, held in chief of the king; and that there was a castle there as late as the reign of John.

listen to all the talk (*superflua verba*) of William de Chesney, who would like the man injured.[1]

The nature and importance of his position is shown by the fact that he attests several charters of Stephen; that the name stands for William de Chesney of Oxford, not William de Chesney of Norwich, is clear from the fact that the charters were all issued at Oxford or Woodstock.[2] In 1153 he was still *praeses Oxinefordensis*, and Robert de Torigny[3] speaks of him by that title, telling us that in that year Duke Henry shortly after the first truce that was made at Wallingford, defeated William de Querceio, Richard de Lucy and William Martell, and pursued them to Oxford.

No doubt he had to surrender some of his possessions by the terms of the peace between Stephen and Henry, but he retained Deddington, and to judge from the entries in the Pipe Rolls of 1155–62, he had the manor of Mongewelle and other properties in Oxfordshire. In two deeds at Lincoln[4] he tells us that he held Marston St. Lawrence, Northants, having obtained it 'de domino & fratre meo, Roberto de Caisneto, Lincolniensi episcopo': the one deed is attested by 'Ralf de Chesney and William his brother, my nephews; Alexander de Chesney and Ralf his brother, my cousins (*cognati*)': the other was issued 'apud Vernolium (Verneuil)' and attested by 'Marg' de Luci, uxore mea, Rad. de Caisneto & Willelmo fratre suo nepotibus meis, Milone de Langetot & Milone filio suo' and others. From this we conclude that it was William de Chesney of Oxford, not of Norfolk, who attested royal charters issued in Normandy in 1159 and 1161[5]; that he, his wife and nephews were with the king, who no doubt was glad to have the services of such an experienced soldier. From the witnesses who attest these deeds of Marston St. Lawrence we should once more draw the conclusion that William had no children. There is also among the New College muniments a deed by which, with the assent of his wife Margaret, he grants half a hide in Deddington to William Walensis.

It is not easy to say when he died. The name occurs continually in the Pipe Rolls of Henry II, but in some cases his nephew, William

[1] Migne, *Patrologia*, vol. 190, p. 786. The *Winton Doomsday*, p. 552, shows that about this time Siward the moneyer was bound to provide lodging, salt, and water to William de Chesney, when he visited Winchester.

[2] *Abingdon Cartulary*, ii. 181; Dugd. *Monastic*. ii. 525. See below, Charter 700; also two in the 'Registrum antiquissimum' at Lincoln.

[3] *Chronicles of Stephen, Henry II, and Richard I*, vol. iv, p. 174 (Rolls Series).

[4] In register no. 6, fol. 27 and 28; of the latter deed the original is extant among the Lincoln muniments, but without a seal.

[5] Eyton, *Itinerary of Hen. II*, pp. 44 and 53.

de Chesney, son of Hugh, is meant, in others William de Chesney of Norfolk. The name occurs repeatedly in the *cartae* of 1166 in the *Liber Rubeus*, but it is not possible to say for certain that any of the references are to William de Chesney of Oxford. As the three charters we have quoted, and also his charter to Eynsham (see p. 82) are witnessed not by his brother Hugh, but by Hugh's sons, we should conclude that William outlived Hugh; all we can say is that he seems to have died between 1164 and 1170.

About the year 1273, Henry de Dive 'dominus de Dadintone' claimed against the canons of Lincoln, that as heir of William de Chesney, 'quondam dominus de Dadington,' he had a right to the manor of Marston St. Lawrence, which had belonged to his ancestor.[1] It seems, however, that William had sold the manor in his own lifetime, and that the church of Lincoln had subsequently recovered it. But the claim, if we may credit it, proves that Matilda de Chesney, mentioned below, cannot have been the daughter of William de Chesney. If such had been the case, her descendants, the Fitz-Geralds, would have been in the direct line from William de Chesney, whereas Henry de Dive, as we shall see, was descended from a nephew of his.

The remaining son is Robert de Chesney, who became Bishop of Lincoln. He had previously been one of the secular canons of St. George's in the castle of Oxford, holding (as he tells us)[2] the prebend of Stow, Bucks. He was also archdeacon of Leicester, and Le Neve enters him as archdeacon of Lincoln, but this is an error; Robert, archdeacon of Leicester, and Robert, archdeacon of Lincoln, were different people, and the names of both occur among the witnesses to a deed in the Godstow Cartulary.[3] At what date he became archdeacon is not yet known. In the first edition of the *De contemptu mundi* by Henry of Huntingdon, which is reckoned to be of the year 1135, the archdeacon of Leicester is named Walter; ten years later, when the second edition was written, Robert de Chesney 'vir fama dignus' has succeeded Walter[4]. But in a charter of Geoffrey de Clinton to Oseney[5], which seems to be of 1141–2, his name occurs as a witness without any title of archdeacon or *magister*. He was consecrated bishop not in September, 1147, as Le Neve says, but in December, 1148. Gilbert Foliot, who was himself consecrated in

[1] From the muniments of Lincoln Cathedral, among the deeds of Marston St. Lawrence.

[2] *Osen. Cart.* 732 A = Cott. MS. Vitell. E. xv, fol. 169.

[3] Exchequer Misc. Books no. 20, fol. 5.

[4] Henry of Huntingdon, p. 302 (Rolls Series).

[5] *Osen. Cart.* 39 A.

September, 1148, writes to Pope Eugenius shortly after, that the clergy and people of the church of Lincoln have elected as their bishop Robert, archdeacon of Leicester, who had had 'conspicua gratia' in that office.[1] The date of his consecration is given by Bishop Stubbs as Dec. 19,[2] and Henry of Huntingdon says that he was elected 'appropinquante Natali' and that he reached Lincoln after his consecration on Jan. 6, 1149. He speaks of him as young, 'iuvenis omni laude dignus'; 'prosperet ei Deus tempora prava et iuventutem eius faveat rore sapientiae;'[3] but an age of forty-five would be young for a bishop.

A study of his family history shows that his position was particularly easy; through William his brother he was in favour with Stephen, while his nephew Gilbert Foliot brought him into connexion with the party of the Empress. Foliot, writing to him when Bishop of Lincoln, emphasizes this; he says that King Stephen was angry with the Abbot of Gloucester, Foliot's successor, and threatened to seize and alienate all the abbey lands that were in his power. Foliot asks his uncle to mitigate the king's anger; for this his position is providential; he can accomplish what the Bishop of Hereford (i. e. Foliot) cannot.[4] The account of him in Giraldus Cambrensis is 'Robertus de Cheineto seu Querceto, vir generosus, natione quidem Anglicus, sed cognatione Normannus. Hic terras quasdam alienavit, quasdam neptibus suis nuptui dandis cum scandali nota donavit'.[5] The first sentence means that he was English on his father's side; how this may have been is suggested below. As for his alienation of manors, we have seen that he granted Marston St. Lawrence to his brother, but we do not know that he made any gifts to his nieces; in fact, as far as we can see, he had only two; but it may be the case that Matilda de Chesney, who made a good marriage, received something from the bishop by way of dowry. He provided for a nephew of his, named Martin, by making him Treasurer of Lincoln[6] in 1163 or 1164. The day of his death was not, as Le Neve says, Jan. 26, 1168, but Dec. 27, 1166.[7]

The charter of Aliz de Langetot (no. 124) mentions three daughters living, Isabel, Hawise, and Beatrice. Now in Charter 89 Ralf Murdac

[1] Migne, tom. 190, p. 807.
[2] *Episcopal Succession*, p. 30.
[3] Henry of Huntingdon, p. 281 (Rolls Series).
[4] Migne, tom. 190, p. 774.
[5] Giraldus Cambrensis, vii, p. 34 (Rolls Series).
[6] Giraldus Cambrensis, vii, p. 169 (Rolls Series).
[7] See notes to Giraldus Cambrensis, vii, p. 35; also Bradshaw and Wordsworth, *Lincoln Statutes*, ii, p. ccxlii. Also Pipe Roll for Michaelmas, 1167.

says that William de Chesney was his uncle, in other words his mother was a Chesney; and from the fact that his eldest daughter[1] was named Beatrice, it is a likely guess that Beatrice de Chesney was his mother. Whatever her name was, Charter 94 shows that she was dead by 1173–4, and probably implies that her death was recent. Ralf Murdac, who inherited from his father the manor of Broughton Poggs, married Eva de Grey, daughter and heiress of John de Grey. He was alive after 1194,[2] but by 1198 he was dead and his widow had married Andrew de Bello Campo.[3] She herself died shortly before June, 1246.[4]

Another daughter married Hugh, son of Gocelin, of Buckinghamshire, and was the mother of Walter de Chesney. The pedigree of this family is given in Baker's *History of Northamptonshire*, i, 130, and there is no doubt that Walter de Chesney of Charters 79–81 and 154 is to be identified with the Walter de Kaineto who appears there. This is clear partly from the fact that he is lord of Cublington (Charter 154), but also from Charter 82 which mentions Almaric Dispensator as his son-in-law. But since we learn in Charter 79 that William de Chesney was his uncle, we can now add to the pedigree this fact that Hugh, son of Gocelin, married a Chesney, and that Walter, his son, took his surname from his mother. Perhaps the Emma de Langetot who was described[5] in 1186 as being of the families of Chesney and Jocelin Crispin, and of the age of sixty, was Walter's sister, but took her name from her maternal grandmother.

The fact that five Chesneys witness a grant of Roger d'Oilly[6] suggests that they were somehow related to him. Now we know that his wife was named Hawis[7]. We are therefore tempted to identify her with Hawisia one of the daughters of Aliz de Langetot.

The family of Chesney soon became extinct in the male line. The children of Hugo the eldest son were three, Radulfus and William, of whom the former was the elder[8], and a daughter Alice, who married Warin de Plaiz, and was granted by her mother Dionysia one and a half hides in Barford for her dowry.[9] Possibly for her second husband she married Robert de Eston; for we find in the Bradenstock Cartulary[10] that Alice de Caygneto, wife of Robert de Eston, gave to Bradenstock a virgate in Barford, Oxon. Both Robert de Eston and Alice his wife were alive in 1204.[11]

[1] See *Calendar of Inquisitions Post Mortem*, p. 290.
[2] See note to Charter 99.
[3] See *Pipe Rolls of Lancashire*, ed. Farrar, p. 103.
[4] *Excerpt. e Rot. Fin. Hen. III*, vol. i, p. 455.
[5] *Liber de dominabus*, p. 21.
[6] Charter 163.
[7] Charter 164.
[8] Charter 84.
[9] *Calendar of Ancient Deeds*, A. 7056.
[10] Stow MS. 925, fol. 148.
[11] *Rot. de oblatis*, pp. 206, 461, 463.

Radulfus de Chesney, her brother, was alive in 1194, but dead in 1196.[1] He figures in the Pipe Roll of 1176 as 'Radulfus de Caisneto de Dokelindone[2]', fined 200 marcs 'pro placitis foreste'. It may be that this expense made it necessary for him to part with some of his manors. In 1166[3] he held two knights' fees of the Honour of Wallingford, but in our Cartulary[4] we find that shortly after they were in the hands of his cousin Matilda de Chesney. Also at one time he held that fee in South Newington to which the advowson of the church was attached.[5] But in 1201 his brother William was in possession of it,[6] and it never returned to Ralf or his descendants. He retained two knights' fees in Ducklington, Kirtlington, and Barford, one in Wicken (Northants), probably one in Sussex, and two-thirds of a knight's fee in Deddington. His daughter Lucia, evidently his only child, married Wido de Diva. Both were alive in 1214, but Wido died in 1218,[7] leaving a son William, who at that time must have been about four years old. He married Margaret, the daughter of his guardian, John of Bassingburn, and died in December, 1261,[8] leaving a son, John de Dive, aged thirty years.[9] This John, dying about July, 1272, was succeeded by his son Henry, aged twenty-one years.[10]

William de Chesney, the other son of Hugh and Dionysia, bought from his mother for thirty marks all the land she owned in Barford,[11] to be held hereditarily as one knight's fee. This was evidently after the death of his father, and might be about 1170. When he died, in or shortly before 1214, his niece Lucia and her husband Wido de Diva claimed the property, as being of the elder line, but the charter of the sale by Dionysia was produced in court, and Simon de Maidwell and Agnes his wife, daughter of William de Chesney, obtained seisin.[12] In 1242 Agnes de Maydewell, at that time a widow, still held of William de Dive one knight's fee in Barford Chayney.[13] She also held of him one knight's fee in South Newington, which, as we have seen, had been acquired by her father, William de Chesney. She was not, however, the only child. At one time she

[1] Charters 99 and 91.

[2] The addition of 'de Dokelindone' implies that there was another Radulfus de Chesney, probably one of the Chesneys of Sussex.

[3] *Lib. Rub.* i. 309.

[4] Charter 93.

[5] Charter 85.

[6] Charter 182.

[7] *Excerpt. e Rot. Fin.* i. 19.

[8] Ib. i. 115, ii. 364.

[9] *Calendar of Inquisitions Post Mortem*, p. 299.

[10] Ib. p. 262.

[11] Addit. Charters (Brit. Mus.), no. 21, 405, 'totam terram meam.'

[12] *Abbrev. Placitorum*, p. 92.

[13] *Testa*, p. 103. See also Ancient Deeds, B. 3559, where Agnes de Chesney, widow, gives a mill in Barford to the canons of Chaucumbe.

had a brother Hugh, who attested several deeds about the years 1180 to 1200[1]; but he was evidently dead by 1214, leaving debts to the Jews, which Agnes his sister was compelled to pay in 1226. By that time she had married for her second husband Roger de Verdun.[2] It may be added that her father, William de Chesney, was twice in trouble. He appears in the Pipe Roll of 1176 as fined forty marks 'pro placitis foreste', but the sum was pardoned. Again, in the first year of the reign of Richard he owes £28 9*s.* 8*d.* for having been released from prison where he had been placed 'for a forfeiture of the forest'. He pays £5 1*s.* 4*d.* that year; yet thirteen years later[3] he still owes £6 19*s.* 4*d.* 'ut exeat a carcere'.

There remains one member of the family, Matilda de Chesney, of whom it is not easy to say who her father was. In 1186[4] the account of her is that she was a widow with sons, aged eighteen and twelve. She must therefore have been married in 1167 or earlier, and her husband must have been alive in 1173 or later. It is generally asserted[5] that her husband was Warin Fitz-Gerald, but one of the Reading Cartularies[6] proves that it was Henry Fitz-Gerald; for, making a grant of land in Sawbridgeworth, Herts, to Reading Abbey, he addresses 'M. de Caisne, uxori mee'. The grant was confirmed by Warin, his son.

Probably we have here one of those marriages by which the compact between Henry and Stephen in 1153 was sealed. If, as seems likely, William de Chesney had no child, one of his nieces was selected to be his heir, and though perhaps only four or five years old, was betrothed to Henry Fitz-Gerald; by this means it was secured that while William de Chesney might retain for life the properties he had obtained from Stephen, yet on his death they would pass to one of the favourites of Henry II.

Matilda de Chesney is known to have been liberal to several religious houses. To Eynsham she gave a third part of a mill, and returned a hide of land in Heyford[7]; to Bicester priory she gave five 'seams' of wheat annually from her manor at Heyford to make hosts[8]; to Oseney she gave tithes of her 'inhechinges' at Heyford[9]; to Newington Longville she confirmed two-thirds of the tithe of her

[1] *Osen. Cart.* 424 A, which is of 1179–82: also Blomfield's *History of Heyford*, p. 3.

[2] *Excerpt. e Rot. Fin.*, p. 148.

[3] Rotulus Cancellarii of 3 John, p. 271.

[4] *Liber de dominabus*, p. 16.

[5] e.g. Blomfield's *History of Heyford*, p. 4.

[6] Cott. MS. Vesp. E. xxv, fol. 48.

[7] Charters 92 and 93.

[8] Report on Duke of Rutland's MSS., vol. iv (Hist. MSS. Comm.).

[9] Cott. MS. Vitell. E. xv, fol. 159.

demesne at Campton, Beds.[1] It is noticeable that this last deed is confirmed, not by Warin her elder son, but by Henry, his younger brother. Campton evidently fell to his share; and if we remember that this was one of the Giffard fees which passed to the Earl Marshall, we shall understand why this Henry Fitz-Gerald plays a prominent part among the knights of William the Marshall.[2] In the charter by which he confirmed his mother's gift, among the witnesses are 'Ermentr' Thalebot, uxore mea, et Warino filio meo[3]'. The history and descendants of Warin, the elder son of Matilda de Chesney, are given in Dugdale's *Baronage*. At Michaelmas, 1198, he paid a hundred marks to have seisin of Deddington manor, as held by his mother at the time of her death.[4]

Between the Chesneys of Oxfordshire and the Chesneys of Sussex there was some connexion, but it is uncertain what it was. Among the properties of the Chesneys of Sussex were the manors of 'Graffam and Mellers[5]'; but in our Cartulary the Oxfordshire Chesneys appear as holding land in Graffam and Mellers[6], and in the *Inquisition Post Mortem* of John de Dive, great grandson of Ralf de Chesney, we find among his possessions 'Wunewerthe manor in Grafham, held of the Lord of Arundel[7]'. But it is not easy to throw any light on the history of the Oxfordshire Chesneys from this source. We meet[8] with William de Chesney, Hugo, Roger, Ralf, and Matilda in Sussex, some of them being, as it seems, identical with our family, but some not: thus Roger de Chesney of Sussex was alive in 1176[9], at which time there was no one of the Oxfordshire Chesneys with that name. We may however be able by the help of this connexion to explain the words of Giraldus Cambrensis, that Robert de Chesney was 'natione Anglicus, cognatione Normannus'. For in *Doomsday*, Graffham, Sussex, is held by four 'francigenae', the names Ernaldus, Rollandus and Radulfus being given, while Robertus is written above the last. If this means that they were English, who were allowed a knight's holding apiece, and if one of them, marrying a Chesney, was father of the first Roger de Chesney, we can understand how Robert, Bishop of Lincoln, was 'natione Anglicus', though possessed of such a Norman name as Chesney.

[1] Among the Newington Longville deeds at New College.

[2] See the index in *Guillaulme le Maréchal*, ed. Paul Meyer.

[3] Among the New College muniments. See also Ancient Deeds, C. 2135.

[4] Dugdale, *Baronage*, p. 411.

[5] See *Charters of Cluni*, ed. Duckett, i. 70.

[6] See Charter 86.

[7] *Calendar of Inq. P. M.*, p. 262.

[8] i.e. in the Lewes Cartulary, Cott. MS. Vesp. F. xv *passim*.

[9] Dugd. *Monasticon*, i. 593 *a* and 595 *a*.

APPENDIX II

Pentecostals, or Smoke-farthings.

THE Cartulary of Eynsham throws some light on an ecclesiastical payment called Smoke-farthings, the nature of which has not always been understood. In 1138 the Pentecostals of Oxfordshire were granted to Eynsham by the Bishop of Lincoln with the consent of his Chapter[1]: in August, 1481, the original grant of the Dean of Lincoln[2] was read before John Russell, Bishop of Lincoln, and the amount payable from each parish in five of the deaneries of Oxfordshire was copied into his register[3]; but unfortunately, for want of room on the page, the deaneries of Witney, Deddington, Henley and Cuddesdon are omitted. In 1535, in the *Valor Ecclesiasticus*, we find that Eynsham still received the payment, 'item, for our Pentecostals, collected and gathered one year with another, £7 5*s.* 0½*d.*'; deduction, 'to the Dean and Chapter of Lincoln by composition 26/8.' At the dissolution of the monasteries this passed into the hands of the king, and was paid to him by the churchwardens as late as the year 1702[4] by the name of Smoke-farthings. There is preserved at the Record Office, in a book which gives the crown rents in Oxfordshire about the year 1630, a list of the smoke-farthings due from nearly all parishes in Oxfordshire. It is headed[5]: 'Redditus vocati Smoke-farthings, provenientes et crescentes de diversis ecclesiis in dicto comitatu, soluti annuatim ad festum Pentecoste per guardianos ecclesiarum infrascriptarum.' Then follows the list printed below, practically the same list as we have in the bishop's register of 1481. We see therefore that Smoke-farthings and Pentecostals are the same payment.

Smoke-farthings have sometimes been identified with 'Peter's pence'[6], but erroneously. One source of this mistake is an entry

[1] Charters 8, 9, and 51.
[2] Charter 9.
[3] Register of John Russell, p. 36.
[4] MS. Churchwardens' accounts of Pyrton, Oxon.
[5] 'Rentals and Surveys,' postfol. $\frac{20}{30}$, p. 30.
[6] e.g. in Churchwardens' accounts of St. Edmund's, Sarum, p. xxxii. (Wilts Record Society): Blount's *Fragmenta Antiquitatis*, p. 317.

in the churchwardens' accounts of Minchinhampton[1], Gloucestershire, in 1575: 'expended at the bishop's visitation to the sumner for Peter-pence or smoke-farthings, sometime due to the Antichrist at Rome, x d.'; a statement, evidently made with hesitation, and as a matter of fact incorrect. Pentecostals were not paid to the Pope, but to the cathedral of the diocese: Peter's pence certainly were paid to the Pope, but if they were paid to any one in the year 1575, it would not be to the bishop.

That Peter's pence and Pentecostals are different payments, is clear in the Register of St. Osmund[2], where we have a grant by the bishop to the effect that certain churches in his diocese are to be exempt from all payments to the archdeacon except Peter's pence. In the margin is written 'Nota, pro denario sancti Petri habeant respondere archidiacono: non loquitur de Pentecostalibus oblationibus'. And in the Eynsham Cartulary the same thing is evident: Eynsham paid Peter's pence on Shifford, Charlbury, Eynsham, Stoke and Rollright,[3] but received the Pentecostals from them; and further, the Dean of Lincoln would have had no voice in the matter, if Pentecostals had been a payment due to Rome.

In Charters 8–12 we see how and when the payment was made. It was the custom for the faithful to go on a pilgrimage to the cathedral of the diocese in the week after Whit-Sunday, so that the phrase 'habere' or 'optinere processionem' is used as equivalent to having the privilege of taking the Pentecostals. When permission could be obtained to hold a fair during that week, the presence of so many persons was of great value; so that we can understand the anxiety of the Bishop of Lincoln in 1154, that the processions from three of the rural deaneries should be allowed to go to Banbury, to swell the profits of his fair.[4] Shortly after, Eynsham was granted an annual fair extending for eight days from the Tuesday after Whitsunday.[5]

The word 'smoke-farthing' means a farthing paid from each household. In the *Cartulary of Winchcome*, vol. ii, p. 537, we have an appeal to the Pope made by the inhabitants of Honeybourne in the year 1442, to the effect that, being tenants of Evesham, they were bound of old to go in procession to the Abbey on the Tuesday after Whitsunday, 'unus de quolibet lare . . . cum cruce erecta et vexillis in copiosa populi multitudine,' and pay one farthing for each house; that twenty-six years before there had been fights with the processions

[1] Quoted, *Notes and Queries*, Feb. 1859.
[2] vol. i, p. 241 (Rolls Series).
[3] See I, and 23 A.
[4] See Charter 11.
[5] See Charter 702.

from other villages, each wishing to have the precedence; that 'many mutilations and deaths' had resulted, and in consequence the village of Honeybourne, though still paying the farthing for each house, had ceased to go in procession; and petition was now made that they might not be compelled to resume the custom. The Pope granted their request, provided they continued to make the due payment.

The prefix 'smoke' does not imply that the payment varied with the number of chimneys, or that poor cottages that had no chimneys were exempt, but merely that the payment was for each household. When every householder in Durham was called upon to pay a penny to the building of the cathedral, the payment was called 'Smoke-penny'.[1] Also in an agreement at Wycombe between Godstow Abbey and the lord of the manor, it was settled that four-pence a year should be paid to the lord and his heirs 'of every hede house . . . in the which ben men dwellyng and smoke cometh out, so that . . . they myght no thyng take . . . . of the howses in the which men dwelle not'[2].

If smoke-farthings then meant a farthing from every inhabited house, we should expect the amount to vary from year to year as the number of houses increased or decreased. But the list preserved in the register of Bishop Russell shows that at all events by 1481 the payment from each parish had been settled at a fixed amount.[3] And such had been the case for a long time, for in 1399 in the 'articuli cleri' in Convocation that year, is found a humble request that it may be declared whether Peter's pence, the Holy Loaf and Pentecostals are to be paid by occupiers of lands, when the tenements are not inhabited, 'according to the ancient custom, when every parish had a certain quota.'[4] The wording would imply that it was then an old custom that the quota from each parish should be fixed, and, looking at our own list, we should say that in Oxfordshire this must have been done not later than 1200. For instance, in St. Mildred's parish, in Oxford, there must have been only twenty-four houses when the payment for that parish was fixed at 6 d., whereas about 1260, when we first have the means of reckoning the number of houses in an Oxford parish, we find that there were about seventy. In fact, our list assigns only 486 houses to the space within the walls of Oxford, and 694 to the whole

[1] See *Hist. Dunelm. Scriptores Tres*, quoted in *Notes and Queries*, Oct. 1880.

[2] Godstow English Cartulary, Rawlinson MS. B. 408, fol. 170.

[3] When the *Valor* reckons the Pentecostals of Oxfordshire at £7 5*s.* 0½*d.*, 'communibus annis', the meaning must be, not that the amount due was a varying quantity, but the amount obtained.

[4] Gibson's *Codex*, ii. p. 976.

town, whereas in 1086 [1] there were 721 houses, reckoning, as it seems, only those within the walls. If the list therefore represents a strict enumeration of the houses in Oxfordshire at some date, it must be a very early date. But it is doubtful whether the list has this kind of accuracy. For if the sum assigned to each parish represented a farthing from every house, then on an average only one parish in four would pay an even penny: whereas in the deanery of Bicester thirty out of thirty-six pay an exact number of pence, and it is much the same with the deanery of Woodstock.

It is clear that, besides the minimum payment of one farthing, it was hoped that the faithful would make freewill offerings, our Cartulary mentioning gifts of gold, and silver and silk [2]. The proclamation of Bishop William of Lincoln [3] (1203–6) specifies 'condignas oblationes', and when we read that the bishops gave orders that the people should be urged to keep the laudable custom of oblations, it does not imply that the farthing for each household was unpaid, but that there were no offerings besides.

The deed of Bishop William, just quoted, asserts that the custom of processions was observed in other churches besides Lincoln, and we can prove that such was the case. We hear of processions to St. Paul's on Whit Monday in the diocese of London [4], and we have seen that in the diocese of Worcester Pentecostals were paid; in the diocese of Salisbury they lasted until 1583 [5] or later: in the diocese of Chichester Bishop Robert Read wrote a letter in 1396 to compel the parishioners within the archdeaconry of Chichester to visit their mother church in the week of Pentecost [6]; the Pentecostal oblations due from each parish to the bishop are mentioned in the diocese of Winchester [7] in 1373, and it may be added that in 1444 Bishop Alnwick of Lincoln granted 'le smoak-farthings, alias dicte Lincoln-farthings' in the county of Leicester for the building of the church of St. Mary, Leicester [8].

Eynsham was not the only monastery which received smoke-farthings; Evesham, as we have seen, was another case; and the Priory of Worcester at the time of the dissolution of the monasteries had Pentecostals, which the *Valor Ecclesiasticus* reckoned to be worth

[1] i. e. in *Doomsday Book*.

[2] See p. 39.

[3] Charter 707: repeated verbatim by Bishop Hugo Welles, and printed in *Lincoln Cathedral Statutes*, vol. i. 307. (ed. Wordsworth).

[4] *Register of Worcester Priory*, p. lxv (Camden Society).

[5] Churchwardens' accounts of St. Edmund's, Sarum, p. 294.

[6] Quoted, Gibson's *Codex*, ii, p. 976.

[7] Wykeham's *Register*, vol. ii, p. 194 (Hants Record Soc.).

[8] *Notes and Queries*, Aug. 1880.

6 l. annually[1]. A closer parallel with Eynsham is supplied by the abbey of St. Albans, which in 1152 obtained a grant from the Bishop of Lincoln, that it should have the processions (*habebit sollempnes processiones*) of that part of Hertfordshire that belonged to the diocese of Lincoln: it is stated that by custom of old time they took place on the Saturday after Ascension Day, or (if any could not appear then) on the Saturday after Whitsunday: the other processions 'after the feast of St. John' were to belong to the church of Lincoln, but owing to the distance the parishioners were not to be compelled to come to Lincoln[2]. The abbey also of Dorchester in all probability took the smoke-farthings from the churches of Dorchester, Warborough, Clifton, Drayton, Benson, and Baldon, as Eynsham received no payments from these places; and the churches of Thame, Sydenham, and Tetsworth were either exempt or must have paid to the prebendary of Thame.

If, as we have seen, we cannot accept the following list as an exact record of the number of houses in the parishes of Oxfordshire at the time when it was drawn up, it may still be approximately correct, and will give an idea of the size and relative importance of villages at a very early date. The first five rural deaneries are copied from the register of Bishop Russell, and the variations in the rental of Charles I are given within square brackets.

Deanery of Oxford.

St. Peter in the East 14 d.; All Saints 16 d.; St. Martin 12 d.; St. Clement 5 d.; Holy Trinity 2 d.; St. Mary 14 d.; St. John Baptist 4½ d.; St. Edward 3 d.; St. Mildred 6 d.; St. Michael's South, 14 d.; St. Peter le Bailly 10 d.; St. Aldate 11 d.; St. Ebbe 5 d.; St. Mary Magdalene 14 d.; St. Michael's North 10 d.; St. Giles 12 d.; St. Thomas 6 d; Wolvercot 10 d.; Holywell 5 d.[3].

Deanery of Norton.

Hooknorton 18 d.; Great Rollright 10½ d.; Cornwell 5 d.; Kingham 7½ d. [8½ d.]; Churchill 10 d.; Shipton 20 d.; Charlbury 28 d.; Spelsbury 20 d.; Enstone 23½ d.; Chipping Norton 23 d.; Swerford

[1] They were afterwards granted by the King to the Dean and Chapter of Worcester (Gibson's *Codex*, ii. 976).

[2] *Registrum Antiq.* at Lincoln, fol. 36.

[3] The list of 1481 describes the last three as chapels, the others are churches. It is noticeable that parishes which no longer existed, such as St. Edward's and St. Mildred's appear in the list. The rental of Charles I omits the churches of Holy Trinity, St. John Baptist, St. Edward, St. Mildred and St. Michael's South.

7 d.; Chastleton 7 d.; Little Rollright 3¼ d.; Chadlington 15 d.; Salford 4¾ d.; Sarsden 4½ d.; Heythrop 6 d.; Swinbrook 7¼ d.; Asterley 5¼ d.; Ascot 6½ d.; Fifield 5 d.; Idbury 7 d.[1]

Deanery of Woodstock.

Woodstock 18 d.; Great Barton 12 d.; Kiddington 7½ d.: Glympton 9 d.; Sandford 7½ d.; Westcot Barton 8 d.; Dunstew 13 d.; North Aston 10 d.; Steeple Aston 12½ d. [12 d.]; Rowsham 11 d.; Tackley 16 d.; Shipton 5½ d.; Kidlinton 24 d.; Bladon 10 d.; Hanborough 13 d. [13½ d.]; Stanton Harcourt 24 d. [18 d.]; Coggs 12 d.; Southleigh 7 d.; Wootton 16 d.; Eynesham 18 d.; Combe 9 d.; Begbroke 5½ d.; Wilcot 4 d.; Cassington 20 d.; Stonesfield 4½ d. [7 d.]; Yarnton 13 d.[2]

Deanery of Bicester.

Lillingston 9 d. [10 d.]; Mixbury 12 d.; Finmere 9 d.; Heath 6 d. [7 d.]; Fringford 8 d.; Bicester 24 d.; Chesterton 12 d.; Charlton 9½ d.; Middleton 9¼ d. [9½ d.]; Heyford ad Pontem 10 d.; Somerton 6 d.; Tusmore 6½ d.; Souldern 8 d. [7 d.]; Fritwell 8 d.; Ardley 6 d.; Stoke Lyne 13 d.; Cottisford 5 d.; Bucknell 8 d.; Oddington 6 d.; Islip 11 d.; Weston 12 d.; Blechingdon 8 d.; Kirtlington 16 d.; Wendlebury 9½ d.; Launton 11 d.; Hampton Poyle 5 d.; Heyford Warren 8 d. [7 d.]; Godington 7 d.; Shelswell 3½ d.; Hardwick 3½ d.; Newington Purcell 3 d.; Fulwell 3 d.; Hampton Gay 5 d.; Noke 4 d. [8½ d.].[3]

Deanery of Aston.

Chinnor 17 d.; Aston 28 d.; Crowell 12 d. [7 d.]; Lewknor 18 d.; Shirburn 10½ d.; Pyrton 18¼ d. [18½ d.]; Watlington 16 d.; Ewelme 10 d.; Cuxham 4¾ d.; Brightwell 6½ d.; Chalgrove 18¼ d. [18½ d.]; Weston 4½ d.; Stoke Talmage 4½ d.; Wheatfield 4¼ d. [4½ d.]; Emmington 6 d. [10½ d.]; Ibstone 4¾ d.; Adwell 3½ d.; Britwell 3½ d.; Easington 2¼ d. [2½ d.]; Warpsgrove 3¼ d.

Deanery of Witney.

Bradwell 18 d.; Kencot 4 d.; Burford 28 d.; Taynton 7 d.; Westwell 4½ d.; Asthall 6 d.; Minster Lovell 7 d.; Witney 32 d.; Ducklington 10 d.; Northmoor 14½ d.; Standlake 15 d.; Bampton 32 d.;

[1] The rental of Charles I omits Asterley, but gives 'Heythrop 6 d.' twice. It also inserts 'Shorthampton 4½ d.'

[2] The rental adds 'Northleigh 14 d.'

[3] The rental adds 'Merton 9 d.; Ambrosden 15 d.'

Blackbourton 6½ d.; Shilton 5½ d.; Brizenorton 13½ d.; Clanfield 8 d.; Broughton 3½ d.; Westcott [*sic*] 5½ d.; Cokethorpe 4½ d.; Yelford 4½ d.; Shifford 13 d.; Selimscot [*sic*] 4 d.; Bolbroke [*sic*] 4½ d.

Deanery of Deddington.

Swalcliffe 26 d.; Tadmarton 8 d.; Drayton 5 d.; Adderbury 26 d.; Broughton 12 d.; Great Tew 19 d.; Bloxham 21 d.; Newington 9 d.; Wigginton 6 d.; Barford 6½ d.; Wroxton 12 d.;[1] Deddington 24¼ d.; Hanwell 5½ d.; Alkerton 3 d.; Over Worton 8 d.; Milcombe 6 d.

Deanery of Henley.

Harpsden 3½ d.; Shiplake 9 d.; Caversham 17 d.; Mapledurham 6 d.; Stoke Basset 5 d.; Whitchurch 7 d.; Mongewell 3½ d.; Nuffield 8½ d.; Swyncombe 6 d.; Bix Brand 4½ d.; Rotherfield Greys 6 d.; South Stoke 14 d.; Goring 12 d.; Crowmarsh 9 d.; Checkendon 7 d.; Pishill 2 d.; Ipsden 10 d.; Newnham Murren 6½ d.; Rotherfield Peppard 7 d.

Deanery of Cuddesdon.

Nuneham Courtenay 8 d.; Iffley 12 d.; Cowley 18 d.; Beckley 18 d.; Waterperry 6½ d.; Foresthill 3½ d.; Stanton St. John 7 d.; Holton 5 d.; Albury 5½ d.; Waterstock 3½ d.; Haseley 16 d.; Cuddesdon 24 d.; Garsington 10½ d.; Horspath 7½ d.; Sandford 5¼ d.; Woodeaton 4½ d.; Elsfield 7½ d.; Noke, 4 d.

[1] Noke has occurred before in the Deanery of Bicester. Marston and Headington seem to be omitted.

APPENDIX III

THE three following visitations of Eynsham are obtained from the muniments of the Bishop of Lincoln preserved in the Alnewick Tower at Lincoln. The first comes from what was once a parchment volume of visitations made in 1441 and 1445, but is now a collection of loose leaves; the visitation of Eynsham is towards the end, where the leaves are unnumbered. The other two are from a paper volume of Bishop Atwater, and occur on pages 91 and 123. The documents are in the custody of the Bishop's Registrar, who kindly allowed copies to be made.

Visitation by Bishop Alnewick, June 5, 1445.

Visitacio monasterii de Eynesham ordinis sancti Benedicti Linc' diocesis facta in domo capitulari, videlicet refectorio ut pro loco capit[ulari], quinto die mensis Iunii anno domini MCCCCXLV, per reverendum in Christo patrem & dominum, dominum Willelmum Alnewyk', dei gracia Lincolniensem episcopum, suarum consecracionis xix° & translacionis xi°.

In primis, sedente dicto reverendo patre iudicialiter pro tribunali in huiusmodi sue visitacionis negocio inchoando, die & loco antedictis, comparuerunt coram eo abbas & conventus dicti monasterii, parati ut apparuit ad subeundum dictam visitacionem; & deinde primo & ante omnia propositum fuit Verbum, iuxta actus futuri congruenciam, per honestum virum magistrum Thomam Twyer, in sacra pagina scolarem, sequentem hoc thema, 'Videamus si floruerit vinea', quo in Latino sermone multum, bene, culte finito, abbas loci exhibuit domino titulum incumbencie sue & statum monasterii, & deinde iurauit obedienciam & fidelitatem in forma consueta, & deinde dominus processit ad inquisicionem suam propriaratoriam sub forma subscripta.

Frater Iohannes Quenyndone abbas dicit omnia bene, preter hoc quod quidam frater Iohannes Bengeworthe monachus, pro suis demeritis incarceratus, fregit carcerem & apostatavit, ducens secum quandam monialem de Godestowe, sed iam reductus est ad monasterium & adhuc est in penitentia.

Frater Iohannes Oxonford prior dicit quod omnia bene.
„ Iohannes Chadestowe dicit omnia bene.
„ Thomas Eynesham „ „ „
„ Willelmus Hanburgh' supprior dicit omnia bene.
„ Willelmus Ambresdone dicit omnia bene.
„ Walterus Blechesdone „ „ „
„ Thomas Wynchecombe „ „ „
„ Iohannes Bengeworthe „ „ „
„ Iohannes Stonle „ „ „
„ Iohannes Malmesbury „ „ „
„ Iohannes Abendone „ „ „
„ Robertus Faryngdone „ „ „
„ Thomas Dewly „ „ „
„ Iohannes Bamburgh' „ „ „

Visitation by the Chancellor of Lincoln, June 10, 1517.

Visitacio monasterii beate Marie virginis de Eynesham ordinis sancti Benedicti Lincoln' diocesis, exercita ibidem die Mercurii in vigilia corporis Christi, decimo videlicet die Iunii, anno domini MCCCCCXVII, per magistrum Ricardum Roston, domini Willelmi Attwater Linc' episcopi cancellarium.

Monachi monasterii diebus, quibus commedunt in refectorio, deberent abstinere ab esu carnium ex institucione divi Benedicti, et tamen monachi commedentes in refectorio commedunt carnes contra regulam sancti Benedicti, & contra tenorem dispensacionis pro esu carnium eisdem concesse. Dominus vicarius generalis iniungit monachis omnibus, quod abstinerent a carnibus in refectorio, & iniungit domino abbati quod ipse hanc iniunctionem faceret obseruari.

Fiat iniunctio monachis quod illis diebus, quibus ex consuetudine monasterii seu de licentia superioris habent recreationes exeundo & ambulando extra monasterium, non veniant in villam de Eynesham sine licencia speciali domini abbatis, neque ibidem ludant ad taxillos [1] seu alios ludos indecentes, sed omnes exeuntes simul exeant & reuertantur honeste & sobrie ante vesperas inchoandas. Iniunctum est, ut prescribitur, sub penis perdicionis stipendii dimidii quarterii anni, & est iniunctum abbati quod hec videat perimpleri.

Fiat iniunctio ne aliqui ex monachis iunioribus gramaticam, cantum, seu aliud quicquid addiscant, quousque psalterium corditenus recondauerint, et etiam impnos ac alia officia perfecte sciuerint. Est

[1] A game with dice.

iniunctum domino abbati, ut prerecitatur, & est iniunctum domino abbati quod hoc faciat perimpleri.

Fiat eciam iniunctio quod non admittantur alique mulieres saltem suspecte ad consortium aliquorum monachorum intra septa monasterii, & quod mulieres, ex quibus poterit aliqua suspicio haberi, nullo modo habeant aliquem accessum ad monasterium. Est iniunctum omnibus monachis ne admittant tales mulieres ad se, & iniunctum est abbati quod hec faciat perimpleri.

Contigit quod duabus noctibus, licet maior pars conventus fuerit in choro tempore matutinarum, non tamen habuerunt matutinas, quia, ex hoc quod presidens capituli adtunc non fuit ibidem & alias impeditus, alii monachi ibidem presentes ob [inui]diam[1] president[is] matutinas dicere recusauerunt. Dominus vicarius generalis iniungit omnibus monachis & precipue presidenti ne deinceps ullo modo deficiant aliqua nocte in matutinarum decantacione, & iniungit abbati quod hec faciat perimpleri.

Dominus Jacobus Asshenden, precentor ibidem, dicit quod portuarius habet duas filias valde dissolutas & suspectas, que multociens frequentant monasterium, & dicta occasione magnum insurgit scandalum: & iste rogavit pro Waltero Harberd apostata.

Eciam dicit quod subprior habet tria officia, videlicet subprioratum, coquinatum & capilaniam, que quidem officia secundum statut[a] dicti monasterii non potest licite occupare.

Dominus Johannes Bury sacerdos rogavit pro domino Waltero Harborough apostata, & dicit quod prior & subprior multociens visitant villam.

Dominus Thomas Lovell sacerdos dicit quod portuarias habet duas filias male famatas, & sexus frequentat monasterium, & rogavit pro dicto domino Waltero Harburgh apostata, & insuper dicit quod prior, supprior et tercius prior multociens se absentant a matutinis & presertim in tempore quadragesime ultimo preterite, videlicet a prima dominica Quadragesime usque ad diem Parasceue, & eciam quod prior ibidem multociens wult ebriari & tunc wult garrular[e] & scandilizatur & diffamat fratres suos; & iste eciam fatetur quod ipse erat causa quod non habuerunt matutinas per duas noctes, eo quod presidentes non fuerunt presentes ibidem ut tenentur.

Dominus Georgius Addyrbury sacerdos dicit quod non habuerunt matutinas per duas noctes, eo quod presidentes capituli non fuerunt presentes.

Dominus Nicholaus Welles supprior & coquinarius dicit quod non

[1] The first four letters of this word are not much more than a straight line.

habuerunt matutinas per duas noctes racione domini Thome Lowell, & iste negat introitum domini Walteri Harburgh, quia dicit ipsum fere male dispositum.

Dominus Thomas Spoford sacerdos dicit sicut prius dictum est de filiabus portuarii, & rogat pro domino Waltero Harburgh.

Dominus Jacobus Myner subdiaconus dicit omnia bene, preter quod rogat pro domino Waltero Harburgh.

Dominus Ricardus Bray subsacrista dicit omnia bene.

Dominus Thomas Mamsbury diaconus[1] dicit omnia bene; rogat pro domino Waltero Harburgh apostata.

Dominus Willelmus Durham tercius prior dicit sicut prius dictum est de filiabus portuarii & eciam dicit quod prior ibidem wult aliquando ebriari.

Dominus Johannes Hastrope accolitus dicit omnia bene, & rogavit pro domino Waltero Harburgh apostata.

Dominus Thomas Knollis accolitus dicit quod non habent magistrum ad instruendum & docendum gramaticam[2] ibidem, & rogavit pro domino Waltero Harburgh.

Dominus Johannes Bostone succentor dicit omnia bene.

Dominus Johannes Ensham dicit omnia bene.

Dominus Edmundus Charelbury dicit omnia bene, & dicit quod caret magistro ad docendam gramaticam.

Undecimo die Junii, anno predicto, dominus vicarius generalis visitacionem dissoluit.

[On the other side of the page: 'Undecimo die mensis Iunii anno domini MCCCCCXVII^mo dominus vicarius generalis in domo capitulari monasterii de Eynesham tempore visitacionis ibidem iniunxit domino Thome Lovell, quod ipse extunc seruabit se in claustro, ecclesia, dormitorio, & in refectorio continue commedet, alibi non commedendo, neque ea loca egrediendo quousque aliud a domino Lincolniensi episcopo habeat in mandatis. Hec sibi iniuncta fuerunt in virtute obediencie.']

Visitation by the Bishop of Lincoln, April 30, 1520.

Visitacio exercita in domo capitulari ibidem per dominum Willelmum Atwater episcopum Linc' die Lune ultimo die Aprilis, anno Domini M quingentesimo uicesimo.

Exhibito primo per dominum abbatem certificatorio in litteris sigillo

[1] 'dioc'' MS.

[2] In the margin is written 'Nota pro magistro ad docendam gramaticam.'

suo sigillatis, & illo per me (?)nominatim perlecto, ac preconsatis omnibus fratribus & illis comparentibus, Iohanne Selwode apostata dumtaxat excepto, dominus episcopus Linc' exhortacionem saluberrimam fecit eisdem tunc ibidem.

Nomina monachorum :—

Dominus Henricus Rading, abbas.

D. Edwardus Westmynst', prior.

D. Jacobus Assenden, precentor.

D. Thomas Lovell, supprior & coquinarius.

D. Georgius Adderbury, sacerdos.

D. Nicholaus Wellys, scholaris.

D. Jacobus Minor, sacrista & scrutator.

D. Thomas Spoforth, sacerdos..

D. Ricardus Bray, sacerdos.

D. Thomas Malmesbury, succentor.

D. Willelmus Durham, tercius prior . . . .(?)

D. Iohannes Astrope, subdiaconus.

D. Thomas Knollys, subdiaconus.

D. Iohannes Boston', diaconus.

D. Iohannes Eynesham, subdiaconus.

D. Edmundus Etone, subdiaconus.

Dominus Iohannes Selwode recessit in apostasiam, et nescitur in quibus partibus moratur seu reperietur.

Monachi habent ecclesias parochiales eis annexas & appropriatas :— Eynesham, Meritone, Norton Bruyne, Karsington, Histone Eliens',[1] Newentone, Chorlebury, Suth Stoke, Yerdington, Tedbury, Sancte Ebbe Oxon', Mykeltone.

Valor. Habent in redditibus & rectoriis, CCCCLXIX libras, ii solidos.

Dominus Thomas Spoforth est nimium rixosus inter confratres suos : non est pacificus, quietus, neque caritativus inter eosdem, nec est obediens superioribus suis.

Fratres non sedent in refectorio bini et bini, ut deberent, sed ibidem sedent omnes simul, nec debite seruatur ibidem silencium. Iniunctum est quod amodo hoc reformetur.

Soror domini abbatis moram faciens infra procinctum monasterii est nimis onerosa monasterio, & creditur quod ipsa soror abbatis sumptibus monasterii sustentatur cum pluribus suis consanguineis, ut dicitur ad summam CXL librarum per annum in detrimentum monasterii. Iniunctum est quod abbas cum consanguineis suis non onerabit monasterium, & dominus voluit quod ipsa soror abbatis adhereret consorcio mansi sui.

[1] i. e. Eliensis diocesis.

Ricardus [*blank*] filius sororis domini abbatis est granator monasterii, & habet custodiam omnium granorum, & ea disponit ad suum libitum, & ipse vltima ebdomada, ut dicitur, accepit ad suum usum quindecim quarteria brasii. Plures ex fratribus allegarunt hunc articulum non esse verum; dominus tamen voluit quod hoc emendaretur.

Dominus abbas exhibet in Vniuersitate Oxon' scholarem quemdam Wallicum, et ipse scholaris recipit redditus omnimodos in villa Oxon' pertinentes monasterio de Eynesham, & de illis non computat: sed pro suo libito eosdem redditus disponit. Ipse scholaris computet[1], & prestet[1] propter hoc fideiussores.

Dominus abbas non reddit computum administracionis sue. Iniunctum est quod deinceps reddat computum.

Dominus abbas, ut dicitur, vendidit boscum apud Stoke & alibi modo excessivo & ad magnas pecuniarum summas. Iniunctum est ne deinceps vendat boscum nisi cum consensu fratrum.

Thomas Spoforth est communis obiurgator cum fratribus suis & communis confabulator, et occasione fabularum suarum & mendaciorum suorum suscitat rixas inter confratres et inter abbatem et monachos, & illo pretextu fratres plerumque sunt extra caritatem. Iniunctum est Spoforth quod ipse stet in infimo loco chori, capituli & alias, & infimus habeatur [usque[2]] ad proximam ordinar[iam] visitacionem, & quod silencium seruet usque dominicam Trinitatis proxim[am] & deinde singulis [sextis[2]] feriis per annum, & quod seruet loca claustralia videlicet ecclesiam, claustrum, dormitorium & refectorium usque f[estum Omnium[2]] Sanctorum proximum & quod singulis capitulis usque [. . . *a line worn away*].

Dominus Jacobus Ashenden precentor habet magnos labores circa scripturam scedularum & breuium pro animabus defunctorum, ad diversa loca illius religionis destinandorum, et ipse emit pergamenum & encastum pro eisdem ad illius grandes sumptus, & nichil habetur pro laboribus nec pro pergameno. Iniunctum est quod deinceps ipse habeat pro laboribus & sumptibus. Haberet tamen frater remedium.

Dominus Thomas Spoforth propalat ea que acta sunt in domo capitulari & ea divulgat que deberent esse secreta.

Consanguinei monachorum cum venerint ad monasterium non bene recipiuntur a ministris abbatis, nec habent monachi unde poterunt

[1] 'Computat,' 'prestut,' MS. As the original is for the most part without punctuation, it is not certain in all cases whether words are part of the evidence or of the decision.

[2] MS. is defective in these places: the restorations are conjectural.

cum eisdem gratulari. Dominus voluit quod habeant consanguinei monachorum, cum venerint, decenti modo tractamentum.

Non est aliter provisum pro infirmis quam pro convalescentibus. Nec aliquid habent monachi temporibus infirmitatum nisi i s. ii d.[1] per ebdomadam, ut convalescentes habent; nec habent infirmi domum, focum, nec ministros. Dominus voluit quod fieret provisio pro infirmis.

Dominus Thomas Spoforth est communis mendax, et nedum predicat mendacia de fratribus suis et sic indies suscitat rixas in monasterio, sed etiam de domino episcopo Lincolniensi & eius officiariis in ipsorum scandalum. Eciam temporibus refectionum ita predicat, et eosdem vilipendit. Se saltem parvipendit.[2]

Pietancie conventus vix sufficiunt: nam sunt in refectorio seu misericordio[3] xiii monachi & ipsi habent nisi xxiii d. in die pro cibariis suis.

Dominus Willelmus Durham, tercius prior, non surgit ad matutinas. Iniunctum est quod deinceps surgat ad matutinas.

Stipendia noviciorum non solvuntur eisdem debitis temporibus nec ipsorum tutoribus: ex quo fit quod ipsi novicii non habent vesturam decentem, nec habent suppellectilia. Dominus iniungit quod stipendia huiusmodi deinde debite solvantur.

Thomas Spoforth vult pluries inebriari: et tunc tempore ebrietatis ipse se habet ac si non esset sane mentis, & prebet occasiones pugnandi.

Dominus Ricardus instructor noviciorum in gramatica non est diligens circa instructionem eorundum, & est adeo negligens quod novicii non proficiunt doctrina. Dominus iniungit quod hoc exnunc emendaretur.

Supprior est rigorosus in correctione, nec est indifferens[4]. Dominus stricte iniungit suppriori quod hoc emendaretur.

Dominus absoluit tunc Georgium Adderbury ab apostasia & sentencia excommunicacionis et ipsum restituit ad locum & vocem & omnia iura pristina ac si nunquam exivisset.

Et deinde dominus, habita primitus longa, videlicet per spacium ii horarum, saluberrima exhortacione ad confratres ibidem pro reforma-

[1] Perhaps ii s. ii d. was first written. Then the first stroke was crossed out, giving the appearance of vi, but the amount meant would be i s. ii d.; this seems a more probable sum, being twopence a day.

[2] These three words seem to be the comment of the Bishop or his secretary. It was said that Spofforth 'showed them no respect'. The reply is, 'at all events he shows no self-respect.'

[3] The room where the sick monks had their meals.

[4] 'Fair.'

cione premissorum, dominus quarto die Maii in domo capitulari ibidem sedens visitacionem suam huius modi continuavit, usque ad [[1]] mensis Decembris & quemlibet diem citra, presentibus [abbate & conventu [2]] ac me Edwardo Watson.[3]

[1] Four doubtful words, the last two looking like *diem quintum*.

[2] These words are not certain.

[3] Watson, as we learn from other visitations in the same volume, was a secretary.

INDEX LOCORUM [1]

Adderbury (Abberbury), 5, 14, 376.
Ærdintone, *see* Yarnton.
Ake, *see* Noke.
Applehanger in Goring, 111.
Appleton, Berks., 377.
Ascot, 174, 175, 318.
Ashley, Northants, 37.

Baldon (Baldintone), 2, 10, 158, 159, 306, 376.
Bampton, 367, 376.
Bampton Aston, 11, 73, 75–7, 83, 85, 88, 129, 130, 177, 196, 203, 206, 402.
Banbury (Bannebiry), 4, 5, 36, 39–41, 167, 225, 305–7, 335–7, 376.
Barford, 136.
Barton Hartshorne, Bucks., 110.
Barton, Westcot or Little, 1, 13, 45, 46, 57, 60, 67, 100, 113, 307, 376.
Bereford, *see* Barford.
Berencestria, *see* Bicester.
Bertone, *see* Barton.
Bicester, 14, 376.
Bishopestoke, *see* Stoke, South.
Blackbourton, 84.
Bladena, *see* Evenlode.
Bloxham, 52, 364, 365.
Bodicot, 4, 5.
Brackley, Northants, 175.
Brampton, Lincs., 31, 33, 50.
Brizenorton, 1, 11, 14, 40, 45, 46, 57, 60, 67, 93, 94, 245, 246, 276, 376.
Broughton Poggs, 84, 85, 89, 306.
Bulestake Mead near Oxford, 124–7.
Burencestria, *see* Bicester.
Burtone, *see* Blackbourton.

Caldecot in Heyford, 136.
Candeuer', 136.
Carswell in Witney, 152, 390.
Cassington (Carsintone), 2, 43, 44, 47, 57, 92, 110, 267, 288, 295–7, 300, 328, 339, 376, 399, 403.
Cattesham mill in Tackley, 383, 384.
Cercendene, Cercedene, *see* Sarsden.
Cestretone, *see* Chastleton.
Chadlington (Chadelintone), 1, 57, 107, 109, 214, 247, 327, 336, 340, 342, 344, 345, 376, 404.
Charlbury, 1–3, 8, 9, 14, 36, 45–7, 57, 60, 67, 108, 213, 271, 274–6, 306, 307, 335–7, 340, 344, 345, 349, 364, 365, 376, 381, 382, 385, 394.
Chastleton, 15, 74, 306.
Cherchesdene, *see* Sarsden.
Chereburia, Cherlebiry, *see* Charlbury.
Chersintone, *see* Cassington.
Cirencester, 58.
Clattercot, 5.
Claydon near Banbury, 5, 37.
Claydon, Bucks., 74.
Cleindone, Cleydon, *see* Claydon.
Clifton in Deddington, 14, 84, 86, 89.
Coggs (Coges), 4, 13, 109, 306, 376.
Colesbourne, Gloucestershire, 377.
Colston Basset (Colestona), 69, 70, 91.
Combe Longa, 1, 13, 17, 46, 51, 57, 139, 376.
Combe near Chilworth, 8.
Cornbury, 283, 393.
Cornwell, 1, 3, 36, 45, 46, 57, 58, 67, 100.
Cotes in Charlbury, 275.
Crokstone, *see* Croxton.
Cropredy (Cropperi), 4, 36, 37, 225, 376.
Croxton, 2, 120, 307, 376.
Cublington, Bucks., 119.
Cumba, *see* Combe.

Dadinton, *see* Deddington.
Dallington (Dailinton), Northants, 57, 58, 60, 79, 80, 89.
Deddington, 82, 84, 89.
Derneforde, *see* Dornford.
Ditton, Surrey, 22, 26.
Dogelinthone, Dokelyntone, *see* Ducklington.
Dornford in Wootton, 2, 36, 376.
Dotard's Mill (? in Deddington), 14.
Ducklington, 13, 159, 160, 185, 193.
Duntesbourne, Gloucestershire, 377.

Eadburbiry, *see* Adderbury.
Elsfield, 149.
Eppelhanger, *see* Appelhanger.
Eppwell, 140.
Erdinthone, *see* Yarnton.
Esher, Surrey, 22, 26.

[1] The complete index will appear at the end of Vol. II.

Estcote, *see* Ascot.
Estelai, *see* Ashley.
Estone, *see* Bampton Aston.
Estone, *see* Steeple Aston.
Etona, *see* Woodeaton.
Evenlode (Bladena), 16, 25, 53, 319, 333.

Fawler (Fauflore, Fauelore) in Charlbury, 48, 140–5, 161, 199, 217, 218, 275, 306, 405, 406.
Feleleia, 52, 53.
Fertwell, *see* Fritwell.
Filkins (Filechinge), 11, 14, 87, 89.
Finstock, 40, 70, 108, 134, 139, 146, 189, 253, 275, 283, 306.
Fledborough, Lincs., 31, 32, 34, 50.
Fonthill, (Bishop's), Wilts., 97, 402, 403.
Foresthill, 136.
Fritwell, 39, 136, 400.
Fulbrook (Fulebroc, Fulebroch) in Hogshaw, Bucks., 7, 55, 101, 102, 133, 200–2, 250, 312, 380, 390.
Funtel, *see* Fonthill.
Fynstock, *see* Finstock.

Garinges, *see* Goring.
Gloucester, 204, 229.
Gloucester College, Oxford, 330, 331.
Goring, 106, 107, 111, 135, 168, 346–8.
Graffam, Sussex, 82.

Hanborough (Haneberga), 242, 279, 298.
Hanwell, 39.
Hardwick near Banbury, 4, 5.
Hardwick in Ducklington, 279, 280, 409.
Hempton (Henthone) in Deddington, 14, 157, 158, 306.
Herdintone, *see* Yarnton.
Herdwich, *see* Hardwick.
Heyford, Lower (or Ad Pontem), 1, 14, 45, 46, 57, 58, 60, 67, 109, 136, 307, 376.
Heyford, Upper (or Warin), 14, 86, 306.
Histon, Cambs., 6, 13, 15, 17, 36, 115, 116, 177, 178, 180, 194, 195, 207, 211, 222, 226, 230, 236–42, 244, 258–61, 290, 291, 299, 353, 382, 394.
Hrammesleah, *see* Ramesleye.

Karsintone, *see* Cassington.
Kerswelle, *see* Carswell.

Landa, *see* Laund.
Langeley, 15, 376.
Laund priory, 16, 306.
Lawling, Essex, 20.
Ledcombe Basset, Berks., 282, 377.
Leges, *see* Northleigh.
London, 112.
Luffield, Bucks., 170–3.

Maranacliff, 21, 26.
Marston (North), Bucks., 43, 55, 57, 58, 60, 64, 101, 102.
Marton, Lincs., 31.
Mellers, Sussex, 82.
Merton (Merithone), 1, 14, 41, 45, 56, 57, 58, 60, 122, 307, 376, 391.
Mickleton, Gloucs., 9, 21, 25, 34, 36, 53, 137, 190, 285, 291–4, 317, 377, 395.
Middelton, *see* Milton.
Milcomb (Mildecumbe), 14, 36, 78, 173, 212, 214, 306.
Milton near Thame, 4, 36, 113, 223, 224 225, 307.
Milton under Wychwood, 2, 15, 117, 307, 376.
Minster Lovell (Ministre), 2, 14, 36, 307, 376.
More, *see* Northmoor.
Moreton (Mortun) in Northmoor, 3.
Moulsford, 72, 75, 78, 231, 391.
Muckeltone, *see* Mickleton.
Mullesford, *see* Moulsford.

Naunton, Gloucs., 63, 75, 76, 204, 205.
Neubolt, *see* Newbottle.
Newark, 31, 32, 34, 36, 50.
Newbottle, Northants, 114.
Newentone, *see* Naunton.
Newington, South (Newentone), 1, 14, 42, 45, 46, 57, 58, 60, 81, 90, 133, 136, 307, 376.
Niwebold in Colston, 69, 70.
Noke, 150.
Northbrook, 13.
Northleigh, 57, 58, 60, 130, 131.
Northmoor, 3, 13, 307.
Northone, Northone Brun, *see* Brizenorton.
Norton, Chipping, 39.

Ottery, Devon, 20.
Oxford, 105, 111, 112, 127–9, 181, 182, 184, 187, 188, 197, 247, 257, 273, 277, 288–90, 294, 301, 307, 352, 353, 366, 367, 389.

Pudlicot (Pudelicote, Pudelekirke), 2, 123, 307, 376.

Quinton in Mickleton, 138, 226, 229, 265, 377.

Rameseye in Northmoor, 3.
Ramesleye, 22, 26.

Rollright (Rolendrist, Rollendricht), 1, 2, 5, 15, 34, 36, 46, 47, 57, 67, 74, 78, 105, 162, 181, 187, 306, 324, 376.
Rotherfield Grey (Rutrefeld), 84.

St. Ebbe's, Oxford, 1, 34, 36, 45, 56, 57, 60.
Sarsden, 2, 15, 123, 134, 307, 376.
Scipforde, *see* Shifford.
Sewelle, Sefewelle, Sevewelle, *see* Showell.
Shifford, 2, 4, 10, 14, 21, 34, 36, 47, 67, 306, 307, 323, 369, 380.
Shipton on Cherwell, 21, 25.
Shipton under Wychwood, 376.
Shorthampton, 336, 344, 345, 376.
Shotover, 322, 382.
Showell, 15, 77, 78, 217, 306.
Sipforde, *see* Shifford.
Sleaford, Lincs., 32, 34.
Somerton, 104.
Souldern, Solthorne, 1, 14, 45, 57, 58, 60, 66, 118, 135, 307, 349–52, 376, 400, 401.
Stanlake, 84, 88, 90.
Stanton Harcourt, 398.
Stanton St. John, 1, 14, 45, 46, 56, 57, 58, 60, 118, 307, 376, 396.
Steeple Aston, 68, 119.
Stoke, South, (Stoke Abbot), 1, 2, 4, 8, 10, 36, 45, 46, 47, 57, 60, 67, 111, 153–6, 206, 216, 232, 243, 271, 274–6, 298, 307, 375, 376.
Stoke Talmage, 7, 145.
Stow, Lincs., 29, 31–3, 35, 36, 48, 50.
Stratton Audley, 3, 36, 71, 72, 121, 376.
Sullethorne, *see* Souldern.
Sumerford, 89, 90.
Swinford Ferry, 342.

Tackley (Tackele), 13, 98, 99, 180, 184, 376, 383, 384.
Tapwell in Finstock, 147, 307.
Tetbury (Tettebyria), 40, 57, 58, 60, 65, 70, 294, 320.
Thame, 4, 36, 42, 225, 246, 307.
Thrupp, 94, 114, 136.
Toruestone, *see* Turweston.
Tropa, *see* Thrupp.
Turweston, Bucks., 3, 99, 376.

Walecote in Charlbury, 348.
Wdecote, *see* Woodcot.
Weld (Wealde) in Ducklington, 4, 11, 83, 85, 88, 129, 185, 207, 376, 402.
Whitfield, Northants, 3, 58, 60, 68, 69, 101, 176, 307, 320, 361–4, 374, 376.
Wickham (Wicheham), 4, 5, 37.
Wick Rissington, Gloucs., 183, 186, 191, 192, 198, 200, 208, 209, 222, 269, 295, 354–61.
Wiggewald Mill near Cirencester, 55, 103, 190.
Wilcote, 108.
Winchester, 65.
Witham, Berks, 227.
Witteleya, *see* Woodlays.
Wlfrinton, *see* Wolverton.
Wlgaresham in ? Pudlicot, 120.
Wolverton, Bucks., 170, 171.
Woodcot in South Stoke, 36, 192, 206, 215, 216, 275.
Woodeaton (Wodethone), 10, 14, 40, 93, 94, 95, 96, 114, 132, 135, 148, 149, 151, 243, 382.
Woodlays in Wootton, 2, 36.
Wootton (Wotthone), 13, 44, 46, 376.
Woodstock, 40.
Worton in Cassington, 43, 63, 92, 148.
Wttone, *see* Wootton.
Wycham, *see* Wickam.
Wychwood, 322, 382.
Wyke, *see* Wick Rissington.
Wyttefelde, *see* Whitfield.
Wyvelicote, *see* Wilcote.

Yarnton, 2, 22, 34, 36, 44, 47, 57, 61, 308, 334, 376.

OXFORD: HORACE HART
PRINTER TO THE UNIVERSITY

Oxford Historical Society.

PUBLICATIONS.

1884.

1. **Register of the University of Oxford.** Vol. I. (1449–63; 1505–71), edited by the Rev. C. W. Boase, M.A., pp. xxviii + 364. (Price to the public, without discount, and prepaid, 16*s*.)

2. **Remarks and Collections of Thomas Hearne.** Vol. I. (4 July 1705—19 March 1707), edited by C. E. Doble, M.A., pp. viii + 404. (16*s*.)

1884–85.

3. **The Early History of Oxford (727–1100), preceded by a sketch of the Mythical Origin of the City and University.** By James Parker, M.A. With 3 illustrations, pp. xxxii + 420. (20*s*.)

1885.

4. **Memorials of Merton College, with biographical notices of the Wardens and Fellows.** By the Hon. Geo. C. Brodrick, Warden of Merton College. With one illustration, pp. xx + 416. (16*s*., to members of Merton 12*s*.)

5. **Collectanea, 1st series,** edited by C. R. L. Fletcher, M.A. With 2 illustrations, pp. viii + 358. (16*s*.)

(Contents:—*a*. Letters relating to Oxford in the 14th Century, ed. by H. H. Henson; *b*. Catalogue of the Library of Oriel College in the 14th Century, ed. by C. L. Shadwell; *c*. Daily ledger of John Dorne, bookseller in Oxford, 1520, ed. by F. Madan; *d*. All Souls College *versus* Lady Jane Stafford, 1587, ed. by C. R. L. Fletcher; *e*. Account Book of James Wilding, Undergraduate of Merton College, 1682–88, ed. by E. G. Duff; *f*. Dr. Wallis's Letter against Maidwell, 1700, ed. by T. W. Jackson.)

1886.

6. **Magdalen College and King James II, 1686–88.** A series of documents collected and edited by the Rev. J. R. Bloxam, D.D., with additions, pp. lii + 292. (16*s*., to members of Magdalen 12*s*.)

7. **Hearne's Collections** [as No. 2 above]. Vol. II. (20 Mar. 1707—22 May 1710), pp. viii + 480. (16*s.*)

8. **Elizabethan Oxford.** Reprints of rare tracts. Edited by the Rev. C. PLUMMER, M.A., pp. xxxii + 316. (10*s.*)

(Contents:—*a.* Nicolai Fierberti Oxoniensis Academiæ descriptio, 1602; *b.* Leonard Hutton on the Antiquities of Oxford; *c.* Queen Elizabeth at Oxford, 1566 [pieces by J. Bereblock, Thomas Nele, Nich. Robinson, and Rich. Stephens, with appendices]; *d.* Queen Elizabeth at Oxford, 1592, by Philip Stringer; *e.* Apollinis et Musarum Eidyllia per Joannem Sanford, 1592.)

1887.

9. **Letters of Richard Radcliffe and John James, of Queen's College, Oxford, 1749–83:** edited by MARGARET EVANS, with a pedigree, pp. xxxvi + 306. (15*s.*, to members of Queen's 10*s.*6*d.*)

10. **Register of the University of Oxford, Vol. II (1571–1622), Part 1. Introductions.** Edited by the Rev. ANDREW CLARK, M.A., pp. xxxii + 468. (18*s.*)

1887–88.

11. **Ditto. Part 2. Matriculations and Subscriptions.** Edited by the Rev. ANDREW CLARK, M.A., pp. xvi + 424. (18*s.*)

1888.

12. **Ditto. Part 3. Degrees.** Edited by the Rev. ANDREW CLARK, M.A., pp. viii + 448. (17*s.*)

13. **Hearne's Collections** [as No. 2 above]. Vol. III. (25 May 1710—14 December 1712), pp. iv + 518. (16*s.*)

1889.

14. **Register of the University of Oxford, Vol. II, Part 4. Index.** Edited by the Rev. ANDREW CLARK, M.A., pp. viii + 468. (17*s.*)

15. **Wood's History of the City of Oxford.** *New Edition.* By the Rev. ANDREW CLARK, M.A. Vol. I. The City and Suburbs. With 3 Maps and several Diagrams, pp. xii + 660. (25*s.*, to citizens of Oxford 20*s.*; the two Maps of old Oxford separately, not folded, 1*s.* 6*d.*, to citizens 1*s.*)

1890.

16. **Collectanea, 2nd series,** edited by Professor MONTAGU BURROWS. With one diagram, pp. xii + 518. (16*s*.)

(Contents :—*a*. The Oxford Market, by O. Ogle; *b*. The University of Oxford in the Twelfth Century, by T. E. Holland; *c*. The Friars Preachers of the University, ed. by H. Rashdall; *d*. Notes on the Jews in Oxford, by A. Neubauer; *e*. Linacre's Catalogue of Grocyn's Books, followed by a Memoir of Grocyn, by the Editor; *f*. Table-Talk and Papers of Bishop Hough, 1703–1743, ed. by W. D. Macray; *g*. Extracts from the 'Gentleman's Magazine' relating to Oxford, 1731–1800, by F. J. Haverfield. Appendix: Corrections and Additions to Collectanea, Vol. I. (Day-book of John Dorne, Bookseller at Oxford, A. D. 1520, by F. Madan, including a 'Half-century of Notes' on Dorne, by Henry Bradshaw).)

17. **Wood's History of the City of Oxford** [as No. 15 above]. Vol. II. Churches and Religious Houses. With Map and Diagram, pp. xii + 550. (20*s*., to citizens of Oxford 16*s*.; Map of Oxford in 1440, separately, not folded, 9*d*., to citizens 6*d*.)

1890–91.

18. **Oxford City Documents,** financial and judicial, 1268–1665. Selected and edited by Prof. J. E. THOROLD ROGERS, pp. viii + 440 (+ 2 loose leaves for vols. 6 and 16). (12*s*.)

1891.

19. **The Life and Times of Anthony Wood, antiquary, of Oxford, 1632–1695, described by Himself.** Collected from his Diaries and other Papers, by the Rev. ANDREW CLARK, M.A., Vol. I. 1632–1663. With 7 illustrations, pp. xvi + 520. (20*s*.)

20. **The Grey Friars in Oxford.** Part I, A History of the Convent; Part II, Biographical Notices of the Friars, together with Appendices of original documents. By ANDREW G. LITTLE, M.A., pp. xvi + 372. (16*s*.)

1892.

21. **The Life and Times of Anthony Wood** [as No. 19]. Vol. II. 1664–1681. With 10 illustrations, pp. xxviii + 576. (20*s*.)

22. **Reminiscences of Oxford, by Oxford men, 1559–1850.** Selected and edited by LILIAN M. QUILLER COUCH, pp. xvi + 430. (17*s*., to members of the University 10*s*. 6*d*.)

1892–93.

23. **Index to Wills proved and Administrations granted in the Court of the Archdeacon of Berks, 1508–1652.** Edited by W. P. W. PHILLIMORE, M.A. (Issued in conjunction with the British Record Society.) pp. viii + 200. (10*s.*)

1893.

24. **Three Oxfordshire Parishes. A History of Kidlington, Yarnton, and Begbroke.** By Mrs. BRYAN STAPLETON. With a coloured map and 2 sheet-pedigrees, pp. xx + 400. (17*s.*, to residents in the three villages 10*s.*)

25. **The History of Corpus Christi College, with Lists of its Members.** By THOMAS FOWLER, D.D., President of the College. With 3 illustrations, pp. xvi + 482. (20*s.*, to members of Corpus 12*s.* 6*d.*)

1894.

26. **The Life and Times of Anthony Wood** [as No. 19]. Vol. III. 168½–1695. With 3 illustrations, pp. xxxii + 548. (21*s.*)

27. **The Register of Exeter College, Oxford,** with a history of the College, and illustrations. By the Rev. C. W. BOASE, M.A. Third edition, enlarged. pp. [8] + clxxxiv + 400. (*Presented to the Society by the author:* 15*s.*, to members of the College 10*s.*)

28. **The Cartulary of the Monastery of St. Frideswide at Oxford.** Edited by the Rev. S. R. WIGRAM, M.A. With illustrations. Vol. I. General and City Charters. pp. xx + 504 + 6 pages (loose) of corrections to vol. 24. (21*s.*)

1895.

29. **The Early Oxford Press, a bibliography of printing and publishing at Oxford, '1468'–1640.** With notes, appendixes, and illustrations. By FALCONER MADAN, M.A., pp. xii + 366. (Separate copies can be obtained only from the Clarendon Press, price 18*s.* The Society can only supply it in sets.)

30. **The Life and Times of Anthony Wood** [as No. 19]. Vol. IV. Addenda. With illustrations, pp. xii + 322. (24*s.*)

1896.

31. **The Cartulary of the Monastery of St. Frideswide at Oxford.** Edited by the Rev. S. R. WIGRAM, M.A. With illustrations. Vol. II. The Chantry and Country Parish Charters, pp. xii + 488 + 8 pages of additions and corrections (loose) to vol. 25. (21*s*.)

32. **Collectanea, 3rd series,** edited by Professor MONTAGU BURROWS. With illustrations, pp. xii + 450. (21*s*.)

(Contents:—*a*. Some Durham College Rolls, by Rev. H. E. D. Blakiston; *b*. Parliamentary Petitions relating to Oxford, by Miss L. Toulmin Smith; *c*. Poems relating to the riot between Town and Gown, 1355, by Rev. H. Furneaux; Tryvytlam de laude Univ. Oxoniae, by the same; *d*. Wykeham's Books at New College, by A. F. Leach; *e*. Correspondence of Henry Earl of Clarendon and James Earl of Abingdon, 1683–85, by C. E. Doble; *f*. Dr. Newton and Hertford College, by S. G. Hamilton; *g*. Charles Earl Stanhope and the Oxford University Press, by H. Hart.)

1897.

33. **A History of Pembroke College, anciently Broadgates Hall.** By the Rev. DOUGLAS MACLEANE, M.A. With 4 illustrations, pp. xvi + 544 + 4 pages of Addenda to vol. 32. (21*s*., to members of Pembroke 13*s*.)

34. **Hearne's Collections** [as No. 2 above]. Vol. IV (15 Dec. 1712—30 Nov. 1714). Edited by D. W. RANNIE, M.A., pp. x + 466 + [2], with a plate. (1898, 21*s*.)

1898.

35. **Epistolae Academicae Oxon.**, a collection of letters and other documents illustrative of Oxford in the fifteenth century. Edited by the Rev. H. ANSTEY, M.A. With illustrations. Part I, pp. lii + 336. (21*s*.)

36. **Ditto.** Part II, pp. vi + 389. (21*s*.)

1899.

37. **Wood's History of the City of Oxford** [as No. 15 above]. Vol. III. Addenda and Indexes, with illustration, pp. x + 476 + [4]. (21*s*., to citizens of Oxford 16*s*.)

38. **Old Plans of Oxford,** by Agas, Hollar, and Loggan. A portfolio containing 15 plates. (21*s*., to citizens of Oxford 16*s*.)

1900.

39. **Oxford Topography,** an essay by HERBERT HURST, B.A. With sketch-map, pp. viii + 248. (A companion to No. 38: 21*s.*, to citizens of Oxford 16*s.*)

40. **The Life and Times of Anthony Wood** [as No. 19]. Vol. V, completing the work. Indexes, pp. xvi + 402 + [4]. (21*s.*)

1901.

41. **Studies in Oxford History, chiefly in the Eighteenth Century,** by the Rev. J. R. GREEN and the Rev. GEO. ROBERSON, edited by C. L. STAINER, M.A. With illustrations, pp. *xx* + xxiv + 382. (21*s.*)

42. **Hearne's Collections** [as No. 2 above]. Vol. V (Dec. 1, 1714–Dec. 31, 1716). Edited by D. W. RANNIE, M.A., pp. viii + 402 + [6]. (21*s.*)

1902.

43. **Hearne's Collections** [as No. 2 above]. Vol. VI (Jan. 1, 1717–May 8, 1719). Edited under the superintendence of the Committee of the O. H. S. With an illustration, pp. viii + 432 + [6]. (31*s.* 6*d.*)

1903.

44. **The Flemings in Oxford.** Vol. I. Edited by the Rev. the PROVOST OF QUEEN'S COLLEGE, pp. xxiv + 592 + [8]. (31*s.* 6*d.*)

1903–4.

45. **The Ancient Kalendar of the University of Oxford.** Edited by the Rev. CHRISTOPHER WORDSWORTH, pp. xxxii + 294 + [8]. (31*s.* 6*d.*)

1904.

46. **Oxford Silver Pennies.** Edited by C. L. STAINER, M.A., pp. xlvi + 96 + [8]. With 15 plates. (21*s.*)

1905.

47. **Collectanea, 4th series,** edited under the superintendence of the Committee of the O. H. S., pp. xii + 346. (31*s.* 6*d.*)

(Contents:—*a.* Description of Oxford from the Hundred Rolls, ed. by Rose Graham; *b.* Oxford Church Notes, by Richard Symonds, 1643–4, ed. by Rose Graham; *c.* Three Consecrations of College Chapels (Lincoln, 1631; Brasenose, 1666; Queen's, 1717), ed. by A. Clark, F. Madan, and J. R. Magrath, D.D.; *d.* Thos. Baskerville's Account of Oxford, c. 1670–1700, ed. by Humph. Baskerville; *e.* Bill of Costs of Charles Ellis, agent in London to the Mayor of Oxford for the Coronation of George IV, 1821, ed. by F. Williams; *f.* Coaching in and out of Oxford, 1820–40, by William Bayzand.)

1906.

48. **Hearne's Collections** [as No. 2 above]. Vol. VII (May 9, 1719–Sept. 22, 1722). Edited under the superintendence of the Committee of the O. H. S., pp. viii + 412 + [8]. (31*s.* 6*d.*)

1906–7.

49. **The Cartulary of the Abbey of Eynsham.** Vol. I. Edited by the Rev. H. E. SALTER, pp. xxxvi + 422 + [8]. (31*s.* 6*d.*)

WORKS IN ACTIVE PREPARATION.

Hearne's Collections. Vol. VIII.

The Flemings in Oxford. Vol. II.

A History of University College. By the Rev. Dr. BRIGHT.

The Cartulary of Oseney Abbey. Edited by the Rev. H. E. SALTER.

The Cartulary of Eynsham Abbey. Vol. II. Edited by the Rev. H. E. SALTER.

A full description of the Society's work and objects can be obtained by application to any of the Committee residing at Oxford—ROBERT S. RAIT, Esq., New College (*Hon. Treasurer*); FALCONER MADAN, Esq., Brasenose College; the Rev. the PROVOST OF QUEEN'S COLLEGE (Dr. MAGRATH); the Rev. Dr. RASHDALL, New College; and the PROVOST OF ORIEL COLLEGE (Dr. SHADWELL), Oxford. The annual subscription is one guinea, and **the published volumes as a set can be obtained by new members at one-fourth the published price (i. e. 10*s.* 6*d.* a year).** Life Composition for new members (not being Institution) is twelve guineas: after five years of subscription it is ten guineas; after ten years, eight; after fifteen, six; after twenty, four. The Society counts compositions among its liabilities (in case it ceased its work), deducting one guinea a year from each sum paid as composition, from the date of effecting it.